تاریخ عروسی [illegible] جناب آقای [illegible] خان [illegible] ۱۰
در شب [illegible] ذیحجه [illegible] ۱۳۴۹ [illegible] یکهزار و سیصد و چهل و نه هجری

۱۳۴

سورة فاتحة الكتاب مدنية وسبع آيات

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خدای بخشنده مهربان

الحمد لله رب العالمين ۝ الرحمن الرحيم ۝ مالك يوم

همه ستایش مر خدایراست که پروردگار عالمیان است بخشاینده مهربان است پادشاه

الدين ۝ اياك نعبد واياك نستعين ۝ اهدنا الصراط

روز جزاست ترا می پرستیم و از تو یاری میخواهیم راه نما ما را راه

المستقيم ۝ صراط الذين انعمت عليهم غير

راست راه آنها که نعمت کردی بر ایشان نه راه

المغضوب عليهم ولا الضالين ۝

آنها که خشم کرده برایشان یعنی جهودان و نه راه گمراهان یعنی ترسایان

سورة البقرة وهي مدنية وماتان وست وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۝ ذلك الكتاب لا ريب فيه هدى للمتقين ۝

این کتاب عظیم الشان هیچ شکی نیست در او راه نماینده است مر پرهیزکاران را

الذين يؤمنون بالغيب ويقيمون الصلوة

آنها که میگروند بنادیده یعنی خدا و روز قیامت و بپا میدارند نماز را

ومما رزقناهم ينفقون ۝ والذين يؤمنون بما

و از آنچه مالک کرده ایم ایشانرا نفقه و خرج میکنند در راه خدا و آنها که میگروند بآنچه

انزل اليك وما انزل من قبلك وبالآخرة هم يوقنون ۝

فرستاده شده بسوی تو ای محمد و آنچه فرستاده پیش از تو از کتب و در روز قیامت ایشان یقین میدارند

تاریخ تولد علی اکبر

۲ ماه شهر رجب

المرجب ۱۳۲۰

روایت کرده اند از پیغمبر رسول خدا صلی الله علیه و آله که هر که سوره البقره را بخواند در خانه او خیرات و برکات ملو گردد و دور شود از آن شیطان

صورت ... حساب [illegible]
... [illegible]
انداخته ... [illegible]
خارشاع ... [illegible]
جوابدو ... [illegible]
چهار ... [illegible]
تاریخ هزار سیصد ده سال ... [illegible]
۱۳۱۰

اولئك على هدى من ربهم واولئك هم المفلحون

این گروه همیشه بر راه راستند از جانب پروردگار خودشان و این گروه ایشانند رستگاران

ان الذين كفروا سواء عليهم ءانذرتهم ام لم

بدرستیکه آنانکه کافر شدند یکسان است برایشان خواه بیم نمایی ایشانرا خواه

تنذرهم لا يؤمنون ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم

بیم نمایی ایشانرا که نمیگروند مهر زده خدا بر دلهای ایشان و بر گوشهای ایشان

وعلى ابصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم ومن الناس

و بر دیدهای ایشان پوشش است و ایشانراست عذاب بزرگ و بعض از مردمان

من يقول آمنا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين

کسی چند است که میگویند بگرویدیم بخدا و بروز آخرت و حال آنکه نیستند ایشان مومنان

يخادعون الله والذين آمنوا وما يخدعون الا

بنداز ند که میفریبند خدای را و آنهارا که بگرویده اند و نمی فریبند مگر

انفسهم وما يشعرون في قلوبهم مرض فزادهم الله

نفسهای خودشانرا و نمی یابند این را در دلهای ایشان شک و نفاق است پس زیاد کرداند خدا

مرضا ولهم عذاب اليم بما كانوا يكذبون واذا قيل

مرضهای ایشانرا و برای ایشان است عذاب دردناک بسبب آنچه ایشان دروغ گفتند و چون گویند

لهم لا تفسدوا في الارض قالوا انما نحن مصلحون

ایشانرا که افساد مکنید در روی زمین گویند بدرستیکه ما اصلاح کنندگانیم

الا انهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون واذا

بدان بدرستیکه ایشانند آن گروه افساد کنندگان و لیکن نمیدانند ایشان این معنی را و چون

قيل لهم آمنوا كما آمن الناس قالوا انؤمن كما آمن

گویند ایشانرا که بگروید چنانکه بگرویدند مردمان میگویند آیا بگرویم چنانکه بگرویدند

السفهاء الا انهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون

نادانان ای مستمعان بدانید که بدرستیکه ایشان ایشانند نادانان و لیکن نمیدانند

واذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا واذا خلوا الى

و چون ملاقات کنند آنهارا که بگرویده باشند گویند که بگرویدیم ما و چون خلوت میکنند با پیشوایان

شياطينهم قالوا انا معكم انما نحن مستهزءون

خودشان گویند بدرستیکه ما با شماییم بدرستیکه ما استهزا کنندگانیم بر مسلمانان

الله يستهزئ بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون

خدا استهزا میکند با ایشان و میکشد ایشانرا در گمراهی خودشان متحیر و سرگردان

اولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت

آن گروه ایشانند که فرا گرفتند گمراهی را بدل راه راست پس سودمند نیاید

تجارتهم وما كانوا مهتدين مثلهم كمثل الذي استوقد

تجارت ایشان و نبودند راه راست یافتگان صفت ایشان مثل صفت کسی است که بر فروزد

نارا فلما اضاءت ما حوله ذهب الله بنورهم وتركهم في

آتشی در شب پس چون روشن کند آتش اطراف او را ببرد خدا تعالی روشنائی ایشانرا و واگذارد ایشانرا

ظلمات لا يبصرون ۝ صم بكم عمي فهم لا يرجعون ۝ او كصيب

تاریکیها که هیچ نه بینند ایشان کرانند گنگانند کورانند پس ایشان باز نمیگردند یا صفت کسانیکه باران رسد

من السماء فيه ظلمات ورعد وبرق يجعلون اصابعهم

از آسمان که در آن باشد تاریکیها از تیرگی ابر و بشنوند آواز رعد و ببینند درخشندگی برق در آورند انگشتان

في آذانهم من الصواعق حذر الموت والله محيط بالكافرين

در گوشهای خود شان از بیم آواز صاعقها از بیم موت و خدا احاطه کننده است علم او بکافران

يكاد البرق يخطف ابصارهم كلما اضاء لهم مشوا فيه

نزدیک باشد که آتش در رباید بیناییهای ایشانرا هرگاه روشن کند برق راه برایشان میروند در آن

واذا اظلم عليهم قاموا ولو شاء الله لذهب بسمعهم و

و چون تاریک شود راه برایشان بایستند و اگر خواستی خدا هر آینه بردی شنوای ایشانرا و

ابصارهم ان الله على كل شيء قدير ۝ يا ايها الناس

بینایی ایشانرا بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست ای مردمان

اعبدوا ربكم الذي خلقكم والذين من قبلكم لعلكم

بیگانه پرستید پروردگار خویش را آن خدایکه بیافرید شما را و آنها که پیش از شما بودند که باشد که شما

تتقون ۝ الذي جعل لكم الارض فراشا والسماء بناء ۝

بپرهیزید از عذاب الهی آن خدایکه گردانید از برای شما زمین را بستری گسترده و آسمانرا خیمه افراشته

وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم

و فرو فرستاد از آسمان آب باران را پس بیرون آورد بآن آب از انواع میوها روزی از برای شما

فلا

فلا تجعلوا لله اندادا وانتم تعلمون ۝ وان كنتم في ريب مما

پس مگردانید برای خدا امثلها و مانندها و حال آنکه شما میدانید و اگر هستید شما در شک از آنچه

نزلنا على عبدنا فاتوا بسورة من مثله وادعوا شهداءكم

فرو فرستادیم یعنی قرآن بر بنده خود محمد پس بیاورید یک سوره که مانند او باشد و بخوانید مدد خود گروهیرا که حاضر شوند در نزد شما

من دون الله ان كنتم صادقين ۝ فان لم تفعلوا ولن تفعلوا

از غیر خدای اگر هستید شما از راست گویان پس اگر نکردید و عاجز شدید و هرگز نتوانید

فاتقوا النار التي وقودها الناس والحجارة اعدت

پس بترسید از آتشی که آتش افروز آن آدمیان است و سنگهای گوگرد شده که مهیا شده

للكافرين ۝ وبشر الذين آمنوا وعملوا الصالحات ان لهم

جهت کافران و بشارت ده ای محمد آنها را که بگرویدند و کردند کارهای نیک را بدرستیکه ایشانرا باشد

جنات تجري من تحتها الانهار كلما رزقوا منها من ثمرة

بهشتهای که روانست از زیر آنها جویها هرگاه که روزی دهند ایشانرا از آن بوستانها از میوه

رزقا قالوا هذا الذي رزقنا من قبل واتوا به متشابها

روزی گویند که این آن میوه است که روزی ما شده بود پیش ازین و داده شوند آن میوه را مانند هم

ولهم فيها ازواج مطهرة وهم فيها خالدون ۝ ان الله

و برای ایشان در آن بهشتها زنانی که پاک گردیده شده اند از حیض و نفاس و ایشان در آنجا جاوید باشند بدرستیکه خدا

لا يستحيي ان يضرب مثلا ما بعوضة فما فوقها فاما الذين

شرم نمیدارد از آنکه مثل زند چیزی را بچیزهای حقیر مانند پشه پس بالاتر از آن در حقارت یعنی مگس پس آنان

آمنوا فيعلمون أنه الحق من ربهم وأما الذين كفروا

گرویدند پس میدانند که این مثل حق است از جانب پروردگار ایشان و اما آنانکه کافر شدند

فيقولون ماذا أراد الله بهذا مثلا يضل به كثيرا ويهدي به

پس میگویند چه چیز خواسته است خدای تعالی باین گفتار از روی مثل وا میگذارد خدا در ضلالت بسیاری را و راه مینماید بآن

كثيرا وما يضل به إلا الفاسقين الذين ينقضون عهد الله

بسیاری را و گمراه نمیکند بآن مگر نافرمان برانرا آنانکه میشکنند عهد خدا را

من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل ويفسدون

بعد از استوار کردن آن پیمان و میبرند چیزرا که امر کرده خدای که بآن پیوند و وصل نمایند بمحمد و سایر پیغمبران و تباهی میکنند

في الأرض أولئك هم الخاسرون كيف تكفرون بالله وكنتم

در روی زمین آن گروه فاسقان ایشانند زیانکاران چگونه کافر میشوید بخدای و حال آنکه بودید شما

أمواتا فأحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم ثم إليه ترجعون

مردگان پس زنده کرد شمارا پس میراند شمارا در روی زمین پس زنده گرداند شمارا در گور پس بسوی او بازگشت خواهید کرد

هو الذي خلق لكم ما في الأرض جميعا ثم استوى إلى

اوست خدای که بیافرید از برای شما آنچه در زمین است همه آنرا پس قصد کرد بآفرینش

السماء فسواهن سبع سماوات وهو بكل شيء عليم

آسمان پس بیافرید آنرا هفت آسمان و او بهر چیز بغایت داناست

وإذ قال ربك للملائكة إني جاعل في الأرض خليفة قالوا

و یاد کن ای محمد هنگامی که گفت پروردگار تو فرشتگانرا بدرستیکه من آفریننده ام در روی زمین خلیفه‌ای گفتند

اتجعل

أتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء ونحن نسبح

آیا خلیفه خواهید کرد در زمین کسیرا که افساد کنند در آن و بریزد خونهای ناحق و حال ما تسبیح میکنیم

بحمدك ونقدس لك قال إني أعلم ما لا تعلمون وعلم

بستایش تو و بپاکی یاد میکنیم ترا گفت خدا بدرستیکه من میدانم آنچه شما نمیدانید و در آموخت خدا

آدم الأسماء كلها ثم عرضهم على الملائكة فقال

آدم را نامهای همه مخلوقات را پس عرضه کرد صاحبان نامهارا بر فرشتگان پس گفت

أنبئوني بأسماء هؤلاء إن كنتم صادقين قالوا سبحانك

خبر دهید مرا بنامهای اینها اگر هستید شما راست گویان گفتند فرشتگان پاکی و منزهی از همه عیبها

لا علم لنا إلا ما علمتنا إنك أنت العليم الحكيم قال

هیچ دانشی نیست مارا مگر آنچه در آموختی تو مارا بدرستیکه تو دانائی محکم کاری گفت خدای

يا آدم أنبئهم بأسمائهم فلما أنبأهم بأسمائهم قال ألم أقل لكم

ای آدم بیاگاهان ملائکه را بنامهای آفریدگان پس بیاگاهانید ایشانرا بنامهای آنها گفت خدای آیا نگفتم شما

إني أعلم غيب السماوات والأرض وأعلم ما تبدون وما كنتم

بدرستیکه من میدانم آنچه را پنهان است در آسمانها و زمین و میدانم آنچه آشکارا میکنید و آنچه

تكتمون وإذ قلنا للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا

پنهان میکنید و یاد کن ای محمد هنگامی که گفتیم ملائکه را که سجده کنید خدارا بشکرانه آفرینش آدم پس سجده کردند همه

إلا إبليس أبى واستكبر وكان من الكافرين وقلنا يا آدم

مگر شیطان سر زد و گردن کشی کرد و گشت از کافران و گفتیم ای آدم

اسكن انت وزوجك الجنة وكلا منها رغدا حيث شئتما

ارام گیر تو و زن تو در بهشت و بخورید از نعمتهای آن خوردن بسیار از هر جا که خواهید

ولا تقربا هذه الشجرة فتكونا من الظالمين فازلهما الشيطان

و نزدیک این درخت مروید که خواهید بود از جملهٔ ستمکاران پس بلغزانید ایشان را و دور کرد شیطان

عنها فاخرجهما مما كانا فيه وقلنا اهبطوا بعضكم لبعض

از آن بهشت پس بیرون کرد ایشان را از آنچه بودند در و گفتیم ما فرود آیید بزمین ای آدم و حوا و مار و شیطان بعضی از شما مر بعضی را

عدو ولكم في الارض مستقر ومتاع الى حين فتلقى ادم

دشمنند و شما راست در زمین آرامگاه و برخورداری تا هنگام مقرر پس فرا گرفت آدم

من ربه كلمات فتاب عليه انه هو التواب الرحيم قلنا

از پروردگار خود سخنانی پس قبول کرد خدا توبه او را بدرستی که اوست توبه پذیرنده رحمت کننده گفتیم

اهبطوا منها جميعا فاما ياتينكم مني هدى فمن تبع هداى

فرود آیید از بهشت همه پس اگر آید بشما از من کتابی و راهنمایی پس هر کس پیروی کند راه مرا

فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون والذين كفروا وكذبوا

پس نباشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند و ایشان که کافر شوند و بدروغ داشتند

باياتنا اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون يا بني اسرائيل

نشانهای ما را آن گروه اصحاب آتش دوزخند ایشان در آن جاوید باشند ای فرزندان یعقوب

اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واوفوا بعهدي اوف

یاد کنید و شکر کنید نعمت مرا آن نعمتی که انعام کردم بشما و وفا کنید بعهد من و امتثال امر من تا من هم وفا کنم

بعهدکم

بعهدكم واياي فارهبون وامنوا بما انزلت مصدقا لما

بعهد شما و از من بترسید و بگروید بآنچه فرستاده ام در حالتی که آن تصدیق چیزی است که با شما است از توریت و انجیل

ولا تكونوا اول كافر به ولا تشتروا باياتي ثمنا قليلا

و مباشید اول کسی که کافر شد از اهل کتاب بقرآن و مفروشید نشانهای مرا ببهای اندک که متاع دنیا است اندک

واياي فاتقون ولا تلبسوا الحق بالباطل وتكتموا الحق

و از من بترسید و میامیزید حق را بباطل و باز پوشانید صفت محمد را

وانتم تعلمون واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واركعوا

و حال آنکه شما میدانید که پیغمبر رسول است و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و نماز گذارید

مع الراكعين اتامرون الناس بالبر وتنسون انفسكم

با نمازگزاران که محمد صلعم و یاران اویند آیا میفرمایید مردمان را به نیکوئی و فراموش میکنید نفسهای خویش را

وانتم تتلون الكتاب افلا تعقلون واستعينوا بالصبر

و حال آنکه شما میخوانید کتاب خدا را که در آن صفت محمد است آیا در نمی یابید قباحت کرده کار خود را و یاری خواهید از روزه

والصلوة وانها لكبيرة الا على الخاشعين الذين يظنون

و نماز و بدرستیکه نماز بسیار گران است مگر بر آنان که فروتنی مینمایند آنها که یقین میدانند

انهم ملاقوا ربهم وانهم اليه راجعون يا بني اسرائيل

که بدرستیکه ایشان خواهند رسید روز جزا به پروردگار خویش و باینکه بسوی او بازگشت خواهند نمود ای فرزندان یعقوب

اذكروا نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على

یاد کنید نعمت مرا که انعام کردم بشما و اینکه من افزونی دادم شما را بر

العالمين واتقوا يوما لا تجزى نفس عن نفس شيئا ولا يقبل

علیمان عصر خود و بترسید از عذاب روزی که کفایت نمیتواند کرد هیچ نفس مؤمن از نفس کافر هیچ چیز را

منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون

از وی شفاعتی و نه فرا میگیرند از هیچ نفسی کافر بدل و فدایی و نه ایشان یاری کرده شوند

واذ نجيناكم من ال فرعون يسومونكم سوء العذاب يذبحون

و یاد کنید چون رهانیدیم پدران شما را از قوم و اتباع فرعون که میچشانیدند شما را بدترین عذاب میکشتند

ابناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم

پسران شما و زنده میگذاشتند زنان شما را و درین عذاب امتحان بود از جانب پروردگار شما

واذ فرقنا بكم البحر فانجيناكم واغرقنا ال فرعون وانتم تنظرون

و یاد کنید وقتی را که جدا کردیم برای شما دریا را پس رهانیدیم شما را و غرق کردیم ما قوم فرعون و شما مینگریستید

واذ واعدنا موسى اربعين ليلة ثم اتخذتم العجل من بعده

و یاد کنید چون میعاد وعده دادیم موسی را چهل شب عزم طور پس فرا گرفتید شما گوساله را معبود

وانتم ظالمون ثم عفونا عنكم من بعد ذلك لعلكم تشكرون

و حال آنکه شما ستمکاران بودید پس درگذشتیم از شما بعد از پرستش گوساله تا شاید شما شکر کنید

واذ اتينا موسى الكتاب والفرقان لعلكم تهتدون واذ

و هنگامی که دادیم بموسی توریة را و جدا کننده میان حق و باطل تا شاید راه راست یابید و هنگامی که

قال موسى لقومه يا قوم انكم ظلمتم انفسكم باتخاذكم العجل

که گفت موسی مر قوم خویش را ای قوم من بدرستیکه شما ستم کردید بر نفسهای خود بفرا گرفتن شما بمعبودی گوساله را

فتوبوا

فتوبوا الى بارئكم فاقتلوا انفسكم ذلكم خير لكم عند

پس باز گردید بسوی آفریدگار خویش پس بکشید یکدیگر را این کشته شدن بهتر است از برای شما نزد

بارئكم فتاب عليكم انه هو التواب الرحيم واذ قلتم يا موسى

پروردگار شما پس درگذشت از گناهان شما بدرستیکه خدا است توبه پذیرنده رحمت کننده و هنگامی را که گفتید یا موسی

لن نؤمن لك حتى نرى الله جهرة فاخذتكم الصاعقة

هرگز ایمان نخواهیم آورد بتو تا اینکه ببینیم خدا را معاینه پس فرا گرفت شما را عذاب یا مرگ یا سوختن

وانتم تنظرون ثم بعثناكم من بعد موتكم لعلكم تشكرون

و حال آنکه شما نظر میکردید پس زنده کردیم شما را پس از مردن شما تا شاید که شما شکر کنید

وظللنا عليكم الغمام وانزلنا عليكم المن والسلوى كلوا

و سایبان کردیم بر شما ابر را و فرو فرستادیم بر شما انگبین و مرغ بریان بخورید

من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم

از پاکیزه‌های آنچه ما روزی کردیم شما را و ستم نکردند ایشان بر ما و لیکن بودند بر نفسهای خود

يظلمون واذ قلنا ادخلوا هذه القرية فكلوا منها

ستم میکردند و هنگامی را که گفتیم بیایید درین قریه پس بخورید از نعمتهای آن

حيث شئتم رغدا وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة

که خواهید خوردنی بسیار و درآیید در آن قریه در حالتیکه سجده گذاران باشید و بگویید فرود ریخت از ما گناهان ما

نغفر لكم خطاياكم وسنزيد المحسنين فبدل الذين

تا بیامرزیم برای شما گناهان شما را و زود باشد که زیاده کنیم ثواب نیکوکاران را پس تغییر کردند آنانکه

ظلموا قولا غير الذي قيل لهم فانزلنا على الذين ظلموا

ستم كردند گفتار را غير آنچه گفته شده بايشان كه گوييد پس فرو فرستاديم بر آنانكه ستم كردند

رجزا من السماء بما كانوا يفسقون واذ استسقى موسى

عذابی از آسمان بسبب آنكه ايشان نافرمانی ميكردند و هنگامی كه آب خواست موسی

لقومه فقلنا اضرب بعصاك الحجر فانفجرت منه اثنتا

از برای قوم خود پس گفتيم بزن عصای خود را بر سنگ پس روان شد از آن سنگ دوازده

عشرة عينا قد علم كل اناس مشربهم كلوا واشربوا

چشمه بدرستيكه دانست هر گروهی جای آب خوردن خويش را گفتيم بخوريد و بياشاميد

من رزق الله ولا تعثوا في الارض مفسدين واذ

از روزی خدا و از حد در مگذريد در روی زمين در حالتيكه فساد كننده باشيد و هنگامی را

قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد فادع لنا ربك

كه گفتيد ای موسی ما صبر نميتوانيم بر يك طعام تنها در تيه پس بخوان از برای ما پروردگار خود را

يخرج لنا مما تنبت الارض من بقلها وقثائها وفومها

تا بيرون آورد برای ما آنچه ميرويانيد زمين از تره آن و خيار آن و سير آن يا گندم سرخ آن

وعدسها وبصلها قال اتستبدلون الذي هو ادنى

و عدس آن و پياز آن گفت موسی آيا بدل ميكنيد آن چيز را كه آن زبون تر است

بالذي هو خير اهبطوا مصرا فان لكم ما سالتم

براآنچه آن بهتر است فرو رويد بشهر مصر پس بدرستيكه آماده است برای شما آنچه خواسته ايد

وضربت عليهم الذلة والمسكنة وباءو بغضب من الله

و زده شد برايشان خواری و درويشی و سزاوار شدند خشم بزرگی را از خدا

ذلك بانهم كانوا يكفرون بايات الله ويقتلون النبيين بغير

آن غضب بسبب آن بود كه ايشان كافر ميشدند بنشانه های قدرت خدا و ميكشتند پيغمبران را بنا

الحق ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون ان الذين امنوا

حق اين بسبب آن بود كه ايشان عاصی شده بودند كه از حد در ميگذشتند بدرستيكه آنانكه بگرويدند

والذين هادوا والنصارى والصابئين من امن بالله واليوم

و آنانكه يهود شدند و ترسايان و خارجيان كيش نصاری هر كه گرويد ازين طوايف بخدا و در روز

الاخر وعمل صالحا فلهم اجرهم عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم

قيامت و كرد كردار نيكو پس آماده است برای ايشان نزد پروردگار ايشان و نباشد ترسی برايشان و نه ايشان

يحزنون واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما

اندوهگين شوند و ياد كن هنگامی كه فرا گرفتيم از شما و برافراشتيم بر بالای شما كوه را گفتيم فرا گيريد آنچه

اتيناكم بقوة واذكروا ما فيه لعلكم تتقون ثم توليتم

داديم بشما بجد و جهد تمام و ياد كنيد آنچه در آنست تا شايد شما بپرهيزيد پس بر گشتيد شما

من بعد ذلك فلولا فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين

از پس آن پيمان پس اگر نه فضل خداوند بودی بر شما و رحمت او نسبت بشما هر آينه بوديد شما از زيانكاران

ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت فقلنا لهم كونوا

و بخدا سوگند بدرستيكه دانستيد شما حال آنانكه از حد در گذشتند از شما در باب حرمت صيد روز شنبه پس گفتيم مر ايشان را باشيد

قردة خاسئين فجعلناها نكالا لما بين يديها وما خلفها

بوزینگان دور رشتگان از رحمت پس کردانیدیم آن عقوبت را عبرتی مر آنانرا که در عهد ایشان بودند و آنان که از پی ایشان

وموعظة للمتقين وإذ قال موسى لقومه إن الله يأمركم أن

و پند بود مر پرهیزکاران و هنگامی که گفت موسی قوم خود را در باب خونی که واقع شده بود بدرستیکه خدا می فرماید شما را

تذبحوا بقرة قالوا أتتخذنا هزوا قال أعوذ بالله أن أكون من الجاهلين

که بکشید ماده گاوی را گفتند آیا فرا میگیری ما را باستهزا گفت موسی پناه میبرم بخدا از آنکه باشم از جمله نادانان

قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي قال إنه يقول إنها بقرة لا

گفتند دعا کن برای ما پروردگار خود را تا روشن کند برای ما چیست ماده گاو گفت موسی بدرستیکه خدا میگوید که آن

فارض ولا بكر عوان بين ذلك فافعلوا ما تؤمرون قالوا ادع

پیر از کار رفته و نه بچه نارسیده میانه سال است میان این دو پس بکنید آنچه فرموده شما را گفتند دعا کن

لنا ربك يبين لنا ما لونها قال إنه يقول إنها بقرة صفراء

برای ما پروردگار خود را تا روشن کند برای ما که چیست رنگ او گفت موسی بدرستیکه خدا میگوید که آن ماده گاویست زرد

فاقع لونها تسر الناظرين قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي

سیر رنگ که رنگ آن خوش مر آید نگرندگان را گفتند دعا کن برای ما پروردگار خود را تا روشن کند برای ما که چیست حقیقت آن

إن البقر تشابه علينا وإنا إن شاء الله لمهتدون قال إنه

بدرستیکه آن مشتبه شده است بر ما و بدرستیکه ما اگر خواهد خدا هر آینه راه یافتگان باشیم گفت موسی بدرستیکه خدا

يقول إنها بقرة لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث مسلمة

میگوید بدرستیکه آن ماده گاویست رام کرده که شخم کند زمین را و نه رام که آب دهد کشت را بسلامت است از همه کارها

لاشية

لا شية فيها قالوا الآن جئت بالحق فذبحوها وما كادوا

نیست خط و خال درو گفتند اکنون در آوردی حق را پس بکشتند او را و نزدیک بود

يفعلون وإذ قتلتم نفسا فادارأتم فيها والله مخرج ما

که نکنند و یاد کنید چون بکشتید شما تنی را پس خلاف کردید در کشنده او و خدا بیرون آورنده است آنچه را

كنتم تكتمون فقلنا اضربوه ببعضها كذلك يحيي الله

شما پنهان میکردید پس گفتیم بزنید او را بان کشته بعضی از آن گاو را همچنان زنده میکرداند خدا

الموتى ويريكم آياته لعلكم تعقلون ثم قست قلوبكم من بعد

مرده را و مینماید شما را نشانهای خویش شاید که شما بفهمید پس سخت شد دلهای شما بعد ازین

ذلك فهي كالحجارة أو أشد قسوة وإن من الحجارة لما يتفجر منه

پس آن دلها چون سنگ است بلکه سختتر است و بدرستیکه پاره از سنگها هست که روان میشود از آن

الأنهار وإن منها لما يهبط من خشية الله وما الله بغافل

نهرهای بزرگ و بدرستیکه از آن سنگها هر آینه هست آنچه که فرود آید از کوه از ترس خدا و نیست خدا غافل

عما تعملون أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق

از آنچه شما میکنید آیا پس طمع میدارید ای مؤمنان اینکه تصدیق کنند جهودان مر شما را و حال آنکه بدرستیکه بودند گروهی

منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه

از ایشان که شنیدندی سخن خدا را پس تغییر میکنند آن را بعد از آنکه دریافته بودند او را

وهم يعلمون وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا وإذا خلا

و حال آنکه میدانستند گرده ما خود را و چون برخوردند این جهودان بمردم که گرویده اند میگویند که گرویدیم ما و چون خلوت کنند

وإن منها لما يشقق فيخرج منه الماء

بعضهم الى بعض قالوا اتحدثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجوكم

بعضی ازایشان با بعضی دیگر گویند آن بعضی دیگر را آیا میگوئید برای اصحاب محمد آن چیزی را که روشن کرده خدا بر شما از راستی دین محمد

به عند ربكم افلا تعقلون اولا يعلمون ان الله يعلم ما يسرون

بآن در روز قیامت نزد پروردگار شما آیا پس خرد آن بکار نمی‌آورید آیا نمیدانند این جهودان که بدرستیکه خدا تعالی میداند آنچه پنهان میکنند

وما يعلنون ومنهم اميون لا يعلمون الكتاب الا اماني وان هم

و آنچه آشکارا میکنند و پاره یهود هستند ناخواننده و نانویسنده نمیفهمند توریة را مگر بر وفق آرزوهای باطل خویش نیستند ایشان

الا يظنون فويل للذين يكتبون الكتاب بايديهم ثم يقولون

مگر آنکه گمان میکنند و یقین ندارند پس وای بر آنها که مینویسند توریة را بر وجه تحریف بدستهای خود پس میگویند

هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا فويل لهم مما كتبت ايديهم

که این از نزد خدا آمده تا اینکه بخرند بآن تحریف بهای اندک پس عذاب آمده است برایشان بسبب آنکه نوشته است دستهای ایشان

وويل لهم مما يكسبون وقالوا لن تمسنا النار الا اياما معدودة

و وای برایشان از آنچه کسب میکنند و گفتند یهودان هرگز نرسد بما آتش دوزخ مگر روز چند شمرده شده

قل اتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده ام تقولون

بگو یا محمد آیا فرا گرفته‌اید شما از نزد خدا درین باب عهدی را پس خلاف نکند خدا عهد خویش را یا آنکه افترا میبندید

على الله ما لا تعلمون بلى من كسب سيئة واحاطت به

بر خدا چیزی را که نمیدانید نه چنانست بلکه هرکه اندوزد گناهها و فرا گیرد او را گناهان او

خطيئته فاولئك اصحاب النار هم فيها خالدون والذين امنوا

پس آن گروه اهل آتشند ایشان در آن جاوید باشند و آنها که گرویده اند

وعملوا

وعملوا الصالحات اولئك اصحاب الجنة هم فيها خالدون

و کرده اند کردارهای شایسته آن گروه اهل بهشتند ایشان در آن جاوید باشند

واذ اخذنا ميثاق بني اسرائيل لا تعبدون الا الله وبالوالدين

و هنگامی که فرا گرفتیم ما عهد را از فرزندان یعقوب گفتیم مپرستید مگر خدا را و نیکوئی کنید بپدر و مادر خود

احسانا وذي القربى واليتامى والمساكين وقولوا للناس حسنا

نیکوئی بسیار و نیکوئی کنید بخویشان و بیپدران و مسکینان و گوئید مردمان را گفتار نیکو

واقيموا الصلوة واتوا الزكوة ثم توليتم الا قليلا منكم وانتم معرضون

و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را پس اعراض کردید همه مگر اندکی از شما که ایمان آوردند و حال آنکه شما اعراض کنندگانید

واذ اخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم ولا تخرجون انفسكم من دياركم

و هنگامی که فرا گرفتیم پیمان از شما و گفتیم مریزید خونهای یکدیگر را و آواره مسازید کسان خود را از سراهای خویش

ثم اقررتم وانتم تشهدون ثم انتم هؤلاء تقتلون انفسكم وتخرجون

پس اقرار کردید بآن عهد و شما گواهی میدهید امروز ای یهودان بقبول این عهد بسیار کرده بود میکشید یکدیگر را و بیرون میکنید

فريقا منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالاثم والعدوان

گروهی از خود را از سراهای خودشان هم پشت میشوید برای اخراج ایشان بگناه و ستم و دشمنی

وان ياتوكم اسارى تفادوهم وهو محرم عليكم اخراجهم افتؤمنون

و آنها که اخراج کرده اید اگر بیایند بسوی شما در حالیکه اسیر شده باشند فدیه میدهید و حال آنکه حرامست بر شما بیرون کردن ایشان آیا ایمان می‌آورید

ببعض الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم الا خزي

ببعضی از توریة و کافر میشوید ببعضی دیگر پس چیست جزای آنکه میکند این کار را از شما مگر رسوائی

في الحيوة الدنيا ويوم القيمة يردون الى اشد العذاب وما الله
در زندگانی دنیا ودر روز قیامت بازگردانیده شوند بسوی سخت‌ترین عذاب ونیست خدا
بغافل عما تعملون ۝ اولئك الذين اشتروا الحيوة الدنيا با
غافل از آنچه میکنند آن گروه آنهااند که خریده اند زندگانی دنیا را بزندگانی
لاخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون ۝ ولقد اتينا موسى
آخرت پس سبک کرده نمیشود از ایشان عذاب ونه ایشان یاری کرده خواهند شد وبدرستیکه دادیم بموسی
الكتاب وقفينا من بعده بالرسل واتينا عيسى ابن مريم البينات
کتاب توریة را وپیاپی فرستادیم بعد از موسی رسولان را ودادیم عیسی پسر مریم را حجتهای روشن
وايدناه بروح القدس افكلما جاءكم رسول بما لا تهوى انفسكم
وقوت دادیم او را بروح القدس آیا پس هرگاه آید بشما ای یهود رسولی با حکمی که موافق خواهش نفسهای شما نبود
استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون ۝ وقالوا قلوبنا غلف
گردن کشی کردید پس گروهی را بدروغ داشتید وگروهی را کشتید وگفتند یهودان دلهای ما در غلاف
بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون ۝ ولما جاءهم كتاب
بلکه دور کرده خدا از رحمت خود ایشان را بسبب کفر ایشان پس اندکی ایمان میآرند وچون آمد بایشان کتابی یعنی قرآن
من عند الله مصدق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على
از نزد پروردگار موافق ومصدق آنچه با ایشان بود وبودند ایشان پیش از بعثت محمد ع نصرت میخواستند از خدای
الذين كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على
برای آنها که کافر بودند پس چون آمد بایشان آنچه پیشتر شناخته بودند کافر شدند بآن پس لعنت خدا بر
الكافرين

الكافرين ۝ بئسما اشتروا به انفسهم ان يكفروا بما انزل الله بغيا
کافران بد چیزیست آنچه بفروختند بآن نفسهای خود را که کافر شدند بدانچه فرستاده خدا از حسد
ان ينزل الله من فضله على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب
که نازل شده از آنکه میفرستد خدا فضل خویش را برانکسیکه میخواهد از بندگان خود پس سزاوار خشم شدند برسر
وللكافرين عذاب مهين ۝ واذا قيل لهم امنوا بما انزل الله قالوا
وآماده هست کافران را عذابی خوار کننده وهرگاه که گفته شد ایشان را بگروید بانچه فرو فرستاده خدا آنرا گویند
نؤمن بما انزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما
میگرویم بانچه فرو فرستاده شده بر ما یعنی توریة وکافر میشوند بانچه غیر آنست از کتب وحال آنکه آن حق است وراست دارنده آنچه
معهم قل فلم تقتلون انبياء الله من قبل ان كنتم مؤمنين ۝ ولقد
با ایشان است بگو ای محمد پس چرا میکشید پیغمبران خدا را پیش از این اگر هستید گروندگان بتوریة وبدرستیکه آمد
جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده وانتم ظالمون ۝
آمد بشما موسی بحجتهای روشن پس فرا گرفتید شما گوساله را معبودی بعد از خروج موسی بطور وحال آنکه شما ستمکاران بودید
واذ اخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما اتيناكم بقوة
ویاد کنید آنگاه که فرا گرفتیم پیمان را از شما وبرافراشتیم بالای شما کوه را گفتیم فرا گیرید آنچه داده ایم بشما گرفتنی بجد
واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا واشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم
وبشنوید وفرمان برید گفتند شنیدیم قول ترا وعاصی شدیم مر ترا وآمیخته در دلهای ایشان دوستی گوساله بشوم کفر ایشان
قل بئسما يأمركم به ايمانكم ان كنتم مؤمنين ۝ قل ان كانت لكم الدا
بگو بد چیزیست آنچه میفرماید شما را بآن ایمان شما اگر هستید مؤمنان بتوریة بگو ای محمد اگر بوده است برای شما سرای

الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم

آخرت یعنی بهشت نزد خدا بس نه برای دیگران پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید شما

صادقين ولن يتمنوه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين

راست گویان و آرزو نمیکنند مرگ را هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان و خدا داناست بستمکاران

ولتجدنهم أحرص الناس على حيوة ومن الذين أشركوا يود أحدهم

و هر آینه می‌یابی یهود را حریص ترین مردمان بر زندگانی و از آنها که مشرک شدند آرزو میکند هر یکی از ایشان

لو يعمر ألف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر والله بصير

که کاش زندگانی داده شود هزار سال و نیست او رهاننده خود از عذاب بسبب آنکه عمر دراز و خدا بیناست

بما يعملون قل من كان عدوا لجبريل فإنه نزله على قلبك بإذن الله

بانچه ایشان میکنند بگو ای محمد هر که باشد دشمن مر جبرئیل را پس بدرستیکه او فرود آورد قرآن را بر دل تو بدستور خدا

مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين من كان

در حالتیکه تصدیق کننده است مر کتابها را که پیش از آن آمده و راهنماست و مژده دهنده است مؤمنان را هرکه باشد

عدوا لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال فإن الله عدو

دشمن خدا را و ملائکه او را و پیغمبران او را و جبرئیل را و میکائیل را پس بدرستیکه خدا دشمن است

للكافرين ولقد أنزلنا إليك آيات بينات وما يكفر بها

مر کافران را و بدرستیکه فرو فرستادیم بسوی تو ای محمد نشانهای روشن و کافر نمیشود بآنها

إلا الفاسقون أوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم

مگر بیرون روندگان از فرمان خدا چرا که هرگاه عهد کردند یهودان عهدی را شکستند آن را گروهی از ایشان

بل أكثرهم لا يؤمنون ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق

بلکه بیشتر ایشان ایمان نمی‌آرند و چون آمد بایشان پیغمبری از نزد خدا باور دارنده

لما معهم نبذ فريق من الذين أوتوا الكتاب كتاب الله وراء

آنچه با ایشان است انداختند گروهی از آنها که داده شده بود بایشان کتاب توریت کتاب خدا را پس

ظهورهم كأنهم لا يعلمون واتبعوا ما تتلوا الشياطين على

پشتهای خود گویا که ایشان نمیدانند و پیروی کردند یهود چیزی را که میخواندند دیوان در روزگار

ملك سليمان وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا يعلمون

پادشاهی سلیمان و هرگز کافر نشد سلیمان و لیکن دیوان کافر شدند می‌آموختند

الناس السحر وما أنزل على الملكين ببابل هاروت وماروت

مردمان سحر را و پیروی کردند سوی آنکه فرو فرستاده بود بر آن دو ملک که در شهر بابل بودند که نامشان هاروت و ماروت

وما يعلمان من أحد حتى يقولا إنما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلمون

و نمی‌آموختند آن دو فرشته سحر را بهیچکس تا اینکه میگفتند بدرستیکه ما نه ایم مگر آزمایشی پس کافر مشو پس می‌آموختند

منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين به من أحد

از ایشان جادویی که افکنند جدایی بسبب آن میان مرد و زن او و نبودند ایشان زیان رسان بآن سحر هیچکس

إلا بإذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن

مگر بخواست خدا و می‌آموختند دو فرشته جادویی را که زیان دهد ایشان را و سود ندهد ایشان را و بدرستیکه دانستند که هر که

اشتريه ما له في الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به أنفسهم

فرا گیرد آن سحر را نباشد او را در آخرت از بهشت نصیبی و هر آینه بد چیزی است که بفروختند بآن نفسهای خویش

لو كانوا يعلمون ۝ ولو انهم امنوا واتقوا لمثوبة من عند الله خير

اگر ایشان دانستندی ۝ و اگر ایشان گرویدندی بمحمد و پرهیز کردندی از کفر هر آینه ثوابی مر ایشان را از نزد خدا بهتر بود

لو كانوا يعلمون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا

اگر ایشان دانستندی ۝ ای گروهی که گرویده اید مگویید با محمد لفظ راعنا چون یهود و گویید لفظ انظرنا

واسمعوا وللكافرين عذاب اليم ۝ ما يود الذين كفروا من اهل الكتاب

و بشنوید آنچه میگوییم و مر یهود راست عذاب دردناک ۝ دوست نمیدارند آنها که کافر شدند از اهل کتاب یعنی یهود و نصاری

ولا المشركين ان ينزل عليكم من خير من ربكم والله يختص برحمته

و نه مشرکان اینکه فرو فرستاده شود بر شما هیچ نیکی از نزد پروردگار شما و خدا مخصوص میکند برحمت خود

من يشاء والله ذو الفضل العظيم ۝ ما ننسخ من اية او ننسها حزب

آنکس را که میخواهد و خدا صاحب فضل بزرگ است ۝ هرچه منسوخ میکنیم از آیتی یا که ترک آن فرماییم

نأت بخير منها او مثلها الم تعلم ان الله على كل شيء قدير

میآوریم بهتر از آن یا مانند آن آیا نمیدانی که خدا بر همه چیز تواناست

الم تعلم ان الله له ملك السموات والارض وما لكم من دون الله

آیا نمیدانی که بدرستیکه خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و نیست شما را غیر خدا

من ولي ولا نصير ۝ ام تريدون ان تسألوا رسولكم كما سئل

هیچ دوستی و یاری کننده ۝ آیا میخواهید که درخواهید از رسول خویش همچنانکه درخواسته شد

موسى من قبل ومن يتبدل الكفر بالايمان فقد ضل سواء السبيل

از موسی پیش از این و هر که بدل کند کفر را بایمان پس بدرستیکه گم کرده شد راه راست را

ود كثير من اهل الكتاب لو يردونكم من بعد ايمانكم كفارا حسدا

دوست میدارند بسیاری از اهل کتاب که برگردانند شما را بعد از گرویدن شما کافران باشید از راه حسدی که

من عند انفسهم من بعد ما تبين لهم الحق فاعفوا واصفحوا حتى

اثر شده از نزد نفسهای ایشان بعد از آنکه روشن گشت ایشان را حق پس عفو کنید گناه ایشان را و درگذرید تا

ياتي الله بامره ان الله على كل شيء قدير ۝ واقيموا الصلوة وا

بیاورد خدا فرمایش خویش بدرستیکه خدا بر همه چیز تواناست ۝ و بپای دارید نماز را و

توا الزكوة وما تقدموا لانفسكم من خير تجدوه عند الله ان الله

بدهید زکوة را و آنچه از پیش فرستید از برای نفسهای خود از نیکی مییابید ثواب آنرا در نزد خدا بدرستیکه خدا

بما تعملون بصير ۝ وقالوا لن يدخل الجنة الا من كان هودا او

بآنچه شما میکنید بیناست ۝ و گفتند یهود که هرگز نمیرود به بهشت مگر آنها باشند یهود یا ترسایان یعنی یهود گفتند داخل بهشت

نصارى تلك امانيهم قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين ۝ بلى من اسلم

اینها آرزوهای ایشان است بگو ای محمد بیاورید حجت خویش را اگر هستید راستگویان آری هر که خالص گرداند

وجهه لله وهو محسن فله اجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝

ذات خود را برای خدا و او نیکوکار باشد پس برای اوست مزد کار او در نزد پروردگار او و هیچ ترس نباشد بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند

وقالت اليهود ليست النصارى على شيء وقالت النصارى ليست

و گفتند یهودان نیستند ترسایان بر دین درستی و گفتند ترسایان نیستند

اليهود على شيء وهم يتلون الكتاب كذلك قال الذين لا يعلمون مثل

یهودان بر ملت نیکو و حال آنکه میخوانند کتاب توریة را همچنانکه گفتند آنها که نادان بودند یعنی مشرکان مانند

قولهم فالله يحكم بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون

گفتار ایشان پس خدا حکم کند میان ایشان در روز قیامت در آنچه بودند ایشان در آن اختلاف میکردند

ومن اظلم ممن منع مساجد الله ان يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها

و کیست ظالمتر از آنکه منع کرد مسجدهای خدا را از آنکه یاد کرده شود در آنها نام او و سعی کرد در خرابی آنها

اولئك ما كان لهم ان يدخلوها الا خائفين لهم في الدنيا خزي

آن گروه نشاید ایشان را که در آیند بآن مگر ترسناک برای ایشان است در دنیا رسوایی

ولهم في الاخرة عذاب عظيم ولله المشرق والمغرب فاينما تولوا فثم وجه الله

و برای ایشان است در آخرت عذاب بزرگ و خدا راست مشرق و مغرب پس هر کجا روی کنید پس آنجاست ذات خدا

ان الله واسع عليم وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه بل له ما في السموات

بدرستیکه خدا فراخ رحمت داناست و گفتند جهودان و نصاری که فرا گرفته است خدا فرزند پاکست و منزه است او بلکه او راست آنچه در آسمانها

والارض كل له قانتون بديع السموات والارض واذا قضى امرا فانما يقول

و زمین است همه او را فرمان بردار است آفریننده آسمانها و زمین است و چون خواهد که آورد کاری را پس بدرستیکه میگوید

له كن فيكون وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله او تاتينا

آنرا بباش پس پیدا میشود و گفتند آنها که نادانند چرا با ما سخن نمیگوید خدا یا چرا نمی آید با ما

اية كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم تشابهت قلوبهم قد بينا

نشانه همچنانکه گفتار ایشان است گفتند آنها که پیش از ایشان بودند مانند گفتار ایشان هم مانند دلهای ایشان بدرستیکه روشن

الايات لقوم يوقنون انا ارسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسئل

کردیم نشانها را برای آن قومی که طلبکار یقینند بدرستیکه فرستادیم ترا بحق ای محمد بشارت دهنده و بیم کننده و پرسیده نشوی

عن اصحاب الجحيم ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى

از اهل دوزخ و هرگز راضی نشوند از تو ای محمد یهودان و نه ترسایان تا اینکه

تتبع ملتهم قل ان هدى الله هو الهدى ولئن اتبعت اهواءهم

پیروی کنی ملت ایشان را بگو ای محمد بدرستیکه راهنمایی خدا بدین اسلام اوست راه راست و هرگاه پیروی کنی تو خواهشهای ایشان را

بعد الذي جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا نصير

بعد از آنچه آمده بتو از دانش هرگز نباشد ترا از جانب خدا هیچ دوستی و نه یاری کننده

الذين اتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به

آنها که داده ایم ایشان را توریة تلاوت میکنند در حالیکه میخوانند آنرا بطریقی که سزاوار خواندن آنست این گروه میگروند بآن

ومن يكفر به فاولئك هم الخاسرون يا بني اسرائيل اذكروا

و هرکه کافر شود بآن پس آن گروه ایشانند زیان کاران ای فرزندان یعقوب یاد کنید

نعمتي التي انعمت عليكم واني فضلتكم على العالمين واتقوا يوما

نعمت مرا که انعام کردم بر شما و آنکه افزونی دادم شما را بر عالمیان و بترسید از عذاب روزی

لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها عدل ولا تنفعها شفاعة

که کفایت نمیکند هیچ نفسی از هیچ نفسی چیزی را از عذاب و قبول نشود از هیچ نفسی فدایی و سود نکند او را شفاعت

ولا هم ينصرون واذ ابتلى ابرهيم ربه بكلمات فاتمهن قال اني

و نه ایشان را یاری کنند و یاد کن ای محمد آن زمان را که فرمود ابراهیم را پروردگار او بسخنانی چند پس باتمام رسانید آنها را

جاعلك للناس اماما قال ومن ذريتي قال لا ينال عهدي الظالمين

گرداننده ام ترا از برای مردمان پیشوا در دین و دنیا گفت ابراهیم که بعضی از فرزندان مرا نیز امام گردان گفت خدا که نا

وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِلنَّاسِ وَاَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهِيمَ مُصَلًّى

و یاد آور چون گردانیدیم ما خانهٔ کعبه را جای بازگشت مردمان و جای امن و گفتیم که فرا گیرید از مقام را

وَعَهِدْنَا اِلٰى اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ اَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ

و عهدی فرستادیم بسوی ابراهیم و اسمعیل و گفتیم پاکیزه کردان خانهٔ مرا برای طواف کنندگان و مقیمان

وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَارْزُقْ

و رکوع کنندگان و سجود کنندگان و چون گفت ابراهیم ای پروردگار من بگردان این شهر را شهر امن و روزی ده

اَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ

اهل آنرا از انواع میوه‌ها آنکس که ایمان آورد از ایشان بخدا و روز قیامت گفت خدا و هر که کافر شد

فَاُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ اَضْطَرُّهُ اِلٰى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

پس برخوردار کنیم او را اندک زمانی بعد از آن جبر او قهرا بکشیم او را بسوی عذاب آتش و بد مرجعست دوزخ

وَاِذْ يَرْفَعُ اِبْرٰهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَاِسْمٰعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّكَ

و چون برافراشت ابراهیم پایه‌ها را از خانهٔ کعبه و اسمعیل نیز در دعا ایشان میگفتند ای پروردگار ما

اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا اُمَّةً

توی شنوای دانا ای پروردگار ما بگردان ما را منقاد و مسلم مر حکم ترا و بگردان از فرزندان ما گروهی

مُسْلِمَةً لَكَ وَاَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا اِنَّكَ اَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

گردن نهنده مر حکم ترا و بنمای ما را جای عبادت ما را و بپذیر توبهٔ ما را از انجا که توی توبه پذیرنده رحمت کننده

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ ا

ای پروردگار ما و بفرست در میان ایشان رسولی از ایشان که بخواند بر ایشان آیتهای ترا و بیاموزد ایشان را

الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَمَنْ يَرْغَبُ

کتاب و احکام و پاک گرداند ایشان را بدرستیکه توی غالب محکم کار و کیست که رغبت کند

عَنْ مِلَّةِ اِبْرٰهِيمَ اِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدِ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا

از ملت ابراهیم مگر آنکس که نادان ساخته خود را و بدرستیکه برگزیدیم او را در دنیا

وَاِنَّهُ فِي الْاٰخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ اِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْ قَالَ اَسْلَمْتُ

و بدرستیکه او در آخرت از جملهٔ نیکوکاران باشد یاد کن چون گفت ابراهیم را پروردگار او که منقاد شو فرمان

لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَوَصّٰى بِهَا اِبْرٰهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ اِنَّ اللّٰهَ

پروردگار عالمیان را و وصیت کرد بآن ملت ابراهیم پسران خود را و یعقوب هم وصیت کرد پسران خود را

اصْطَفٰى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُونَ اَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ

برگزید از برای شما دین اسلام را پس باید که نمیرید مگر در حالتیکه شما مسلمانان باشید هیچ بودید شما ای جماعت یهود حاضران

اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ اِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا

چون نزدیک شد یعقوب را مرگ چون گفت پسران خود را چه خواهید پرستید از پس مرگ من گفتند

نَعْبُدُ اِلٰهَكَ وَاِلٰهَ اٰبَائِكَ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ اِلٰهًا وَاحِدًا

پرستیم خدای ترا و خدای پدران ترا که ابراهیم و اسمعیل و اسحق خدای یگانه و بیهمتا

وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ تِلْكَ اُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ

و ما فرمان او را منقادانیم آن جماعت ابراهیم و یعقوب و فرزندان گروهی که گذشتند ایشان را باشد جزای کسب کردند و شما را باشد

وَلَا تُسْئَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ وَقَالُوا كُونُوا هُودًا اَوْ نَصَارٰى

و سوال کرده نخواهید شد از آنچه ایشان میکردند از عمل خود و گفتند یهود که باشید شما یهودان یا نصاری

تهتدوا قل بل ملة ابرهيم حنيفا وما كان من المشركين

راه راست یابید بگو ای محمد بلکه پیروی میکنیم ملت ابراهیم را که میل کننده است از باطل و نبود ابراهیم از جمله مشرکان

قولوا امنا بالله وما انزل الينا وما انزل الى ابرهيم واسمعيل

بگویید ای مومنان که ایمان آورده ایم بخدا و آنچه فرو فرستاده شده بما و آنچه فرو فرستاده شده بسوی ابراهیم و اسمعیل

واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتي موسى وعيسى وما اوتي

و اسحق و یعقوب و فرزندزادگان یعقوب و بآنچه داده شده بموسی و عیسی و بآنچه داده شده

النبيون من ربهم لا نفرق بين احد منهم ونحن له مسلمون

پیغمبران از جانب پروردگار ایشان جدایی نیفکنیم میان هیچ یک از پیغمبران بلکه بهمه ایمان آوردیم و ما خدا را منقادیم

فان امنوا بمثل ما امنتم به فقد اهتدوا وان تولوا فانما

پس اگر بگرویدند بآنچه شما ایمان آورده اید بآن پس بدرستیکه راه راست یافته باشند و اگر اعراض کنند پس جز این نیست که

هم في شقاق فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم صبغة الله

ایشان در خلاف و نزاعند پس زود باشد که کفایت کند ترا از شر ایشان خدا و اوست شنونده و دانا بگویید گردن نهادیم علامات

ومن احسن من الله صبغة ونحن له عابدون قل اتحاجوننا

و کیست نیکوتر از خدا مقرر نماینده دین خدا را و ما او را پرستنده گانیم بگو ای محمد یهود و نصاری را آیا خصومت کنید با ما

في الله وهو ربنا وربكم ولنا اعمالنا ولكم اعمالكم ونحن له

در دین خدا و حال آنکه اوست پروردگار ما و پروردگار شما و برای ماست جزای کردار ما و شما راست جزای کردار شما و ما خدا را

مخلصون ام تقولون ان ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب

مخلصانیم در اعتقاد و اعمال بلکه میگویید بدرستیکه ابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب

والاسباط كانوا هودا او نصارى قل ءانتم اعلم ام الله ومن اظلم

و فرزندزادگان یعقوب بودند جهودان یا ترسایان بگو ای محمد آیا شما داناترید یا خدا و کیست ظالمتر

ممن كتم شهادة عنده من الله وما الله بغافل عما تعملون

از آنکس که باز پوشید گواهی را که در نزد اوست از توریة و انجیل در حق محمد از خدا و نیست خدا غافل از آنچه میکنند

تلك امة قد خلت لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ولا تسئلون عما

آن جماعت گروهیند که بدرستیکه گذشتند در رفتند ایشان را باشد جزای آنچه کردند و شما راست جزای آنچه کردید و پرسیده نشوید از شما از آنچه

كانوا يعملون سيقول السفهاء من الناس ما ولىهم عن قبلتهم

ایشان میکردند زود باشد که گویند نادانان از مشرکان مکه و یهود مدینه چه چیز بازگردانید ایشان را از قبله ایشان

التي كانوا عليها قل لله المشرق والمغرب يهدي من يشاء

که بر آنست قدیم بودند بر آن بگو ای محمد مر خدا راست طرف مشرق و طرف مغرب راه نماید هر کرا میخواهد

الى صراط مستقيم وكذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء

براه راست و همچنین گردانیدیم شما را ای امت محمد گروه خداوندان عدالت تا باشید گواهان

على الناس ويكون الرسول عليكم شهيدا وما جعلنا القبلة التي

بر مردمان و باشد پیغمبر صدق شما گواه و نگردانیدیم قبله نماز کردن آن قبله را که

كنت عليها الا لنعلم من يتبع الرسول ممن ينقلب على عقبيه وان

بودی تو ای محمد بر آن مگر برای آنکه جدا کنیم آنکس که پیروی کند پیغمبر را از آنکه باز گردد از دین خود و بدرستیکه بود

كانت لكبيرة الا على الذين هدى الله وما كان الله ليضيع

این قبله گران و شاق مگر بر آنها که راه نموده ایشان را خدا و نیست خدا که ضایع کند

ايمانكم ان الله بالناس لرءوف رحيم قد نرى تقلب وجهك في السماء

ایمان شما را یعنی نماز اول در بیت المقدس را هر آینه خدا بر مردمان مهربان و بخشاینده است بدرستیکه میبینیم گردانیدن روی ترا بسوی

فلنولينك قبلة ترضاها فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث

پس هر آینه میگردانیم روی ترا بقبله که پسندی تو آنرا پس بگردان روی خویش را بسوی مسجد الحرام و هر کجا که باشید

ما كنتم فولوا وجوهكم شطره وان الذين اوتوا الكتاب ليعلمون

پس بگردانید رویهای خود را بسوی مسجد الحرام و بدرستیکه آنها که داده شدند توریت را هر آینه میدانند

انه الحق من ربهم وما الله بغافل عما يعملون ولئن اتيت الذين

که آن حقست از جانب پروردگار ایشان و نیست خدا غافل از آنچه ایشان میکنند و هر آینه اگر بیاوری تو برای آنان

اوتوا الكتاب بكل اية ما تبعوا قبلتك وما انت بتابع قبلتهم

که داده شدند کتاب توریت و انجیل بهر نشانی و معجزه پیروی نمیکنند قبله ترا و نخواهی تو ایشان پیروی کننده قبله ایشان را

وما بعضهم بتابع قبلة بعض ولئن اتبعت اهواءهم من بعد ما

و نیست بعضی از یهود و نصاری پیروی کننده قبله بعض را و هر آینه اگر پیروی کنی خواهشهای ایشان را از پس آنچه

جاءك من العلم انك اذا لمن الظالمين الذين اتيناهم الكتاب

آمد بتو از دانش بدرستیکه تو خواهی بود در آنوقت از جمله ستمکاران آنانکه دادیم ایشان را کتاب

يعرفونه كما يعرفون ابناءهم وان فريقا منهم ليكتمون الحق

میشناسند محمد را همچنانکه میشناسند پسران خود را و بدرستیکه گروهی از ایشان هر آینه میپوشانند حق را

وهم يعلمون الحق من ربك فلا تكونن من الممترين ولكل

و حال آنکه ایشان میدانند که حق است آن از جانب پروردگار تو پس مباش البته از جمله شک آورندگان و هر اهل دینی

وجهة

وجهة هو موليها فاستبقوا الخيرات اين ما تكونوا ياتِ بكم الله جميعا

قبله ایست که او روی آورنده است بوی پس پیشی گیرید بر یکدیگر بخیرات در هر کجا باشید بیاورد شما را از برای حساب خدای همه را در

ان الله على كل شيء قدير ومن حيث خرجت فول وجهك شطر

بدرستیکه خدا بر هر چیزی قادر و تواناست و از هر کجا بیرون روی پس بگردان روی خود را بجانب

المسجد الحرام وانه للحق من ربك وما الله بغافل عما تعملون و

مسجد الحرام و بدرستیکه هر آینه حقست از پروردگار تو و نیست خدا غافل از آنچه شما میکنید و

من حيث خرجت فول وجهك شطر المسجد الحرام وحيث ما

از هر کجا بیرون آیی پس بگردان روی خود را بسوی مسجد الحرام و هر کجا که

كنتم فولوا وجوهكم شطره لئلا يكون للناس عليكم حجة

باشید پس بگردانید رویهای خود را بسوی آن تا آنکه نباشد هیچ کس را بر شما حجتی مگر

الا الذين ظلموا منهم فلا تخشوهم واخشوني ولاتم نعمتي عليكم

کسانیکه ستم کردند از ایشان پس مترسید شما از ایشان و بترسید از من و تا آنکه تمام کنم نعمت خود را بر شما

ولعلكم تهتدون كما ارسلنا فيكم رسولا منكم يتلو عليكم اياتنا

تا شاید که شما راه راست یابید چنانکه فرستادیم در میان شما پیغمبری از جنس شما میخواند بر شما آیتهای ما را

ويزكيكم ويعلمكم الكتاب والحكمة ويعلمكم ما لم تكونوا تعلمون

و پاک میکرداند شما را از شرک و عصیان و می آموزد شما را قرآن و احکام شریعت و می آموزد شما را آنچه شما نبودید که بدانید

فاذكروني اذكركم واشكروا لي ولا تكفرون يا ايها الذين امنوا

پس یاد کنید مرا بطاعت تا یاد کنم شما را برحمت و شکر کنید مرا و کفران نعمت مکنید ای آنانکه گرویده اید

استعينوا بالصبر والصلوة ان الله مع الصابرين ۝ ولا تقولوا لمن

یاری خواهید در طلب آخرت بصبر روزه و نماز و بدرستیکه خدا با صبر کنندگان است و مگویید در حق کسیکه

يقتل في سبيل الله اموات بل احياء ولكن لا تشعرون ۝ ولنبلونكم

کشته شده در راه خدا ایشان مردگانند بلکه ایشان زندگانند ولیکن شما نمیدانید و هر آینه مرا زماییم شما را

بشيء من الخوف والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرات

بچیزی از ترس دشمن و از قحط روزی و کم کردن از مالها یا تاراج رفتن بعضی از مالها و کشته شدن از نفسها در جهاد

وبشر الصابرين ۝ الذين اذا اصابتهم مصيبة قالوا انا لله وانا

و بشارت ده صبر کنندگان را آنها که هرگاه برسد بایشان مصیبتی گویند بدرستی که ما ملک خداییم و بدرستیکه ما

اليه راجعون ۝ اولئك عليهم صلوات من ربهم ورحمة و

بسوی او بازگردنده ایم آن گروه برایشان است رحمتهای بسیار از جانب پروردگار ایشان و بخشش عظیم

اولئك هم المهتدون ۝ ان الصفا والمروة من شعائر الله فمن حج

آن گروه ایشانند راه راست یافتگان بدرستیکه کوه صفا و کوه مروه از نشانهای خدا است پس هر که زیارت کند

البيت او اعتمر فلا جناح عليه ان يطوف بهما ومن تطوع خيرا

خانه کعبه را یا عمره کند پس نباشد حرجی بر او باینکه طواف کند در میان دو کوه و هر که تطوع و رغبت نماید کند خیری

فان الله شاكر عليم ۝ ان الذين يكتمون ما انزلنا من البينات

پس بدرستیکه خدا جزا دهنده است و دانا بدرستیکه آنها که پوشانند آنچه فرو فرستاده ایم ما از حجتهای روشن

والهدى من بعد ما بيناه للناس في الكتاب اولئك يلعنهم الله و

و راه راست بعد از آنکه روشن کردیم آنرا برای مردمان در توریة آن گروه لعنت میکند ایشانرا خدا و

يلعنهم

يلعنهم اللاعنون ۝ الا الذين تابوا واصلحوا وبينوا فاولئك اتوب

لعنت میکنند ایشانرا لعنت کنندگان مگر آنها که توبه کردند از کفر و باصلاح آوردند کار خود را و اظهار کردند آنچه پنهان داشتند از

عليهم وانا التواب الرحيم ۝ ان الذين كفروا وماتوا وهم كفار

برایشان و منم توبه پذیرنده رحمت کننده بدرستیکه آنها که کافر شدند و مردند در حالتیکه کافر بودند

اولئك عليهم لعنة الله والملائكة والناس اجمعين ۝ خالدين فيها

آن گروه برایشان است لعنت خدا و لعنت فرشتگان و لعنت مردمان همه در حالتیکه جاوید باشند در آن

لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون ۝ والهكم اله واحد لا اله الا

سبک کرده نمیشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده خواهند شد و خدای شما خدایست یگانه هیچ خدایی نیست مگر

هو الرحمن الرحيم ۝ ان في خلق السموات والارض واختلاف الليل

او روزی دهنده و مهربان است بدرستیکه در آفرینش آسمانها و زمین و در آمد شد شب

والنهار والفلك التي تجري في البحر بما ينفع الناس وما انزل الله

و روز و کشتی که روان میشود در دریا بآنچه سود کند مردمان را و آنچه فرو فرستاد خدا

من السماء من ماء فاحيا به الارض بعد موتها وبث فيها من كل

از آسمان از آب باران پس زنده گردانید بآن آب زمین را پس از مردن آن و پراکنده کرد در زمین از هر

دابة وتصريف الرياح والسحاب المسخر بين السماء والارض لايات لقوم

جنبنده و در گردانیدن بادها از حالی بحالی و از جایی بجایی و در ابری که رام کرده شده میان آسمان و زمین هر آینه نشانهاست مر قومی را

يعقلون ۝ ومن الناس من يتخذ من دون الله اندادا يحبونهم كحب الله

که در می یابند و بعضی از مردمان کسیست که فرا گیرد برای پرستش از غیر خدا همتاها باینکه دوست میدارند ایشانرا

ولو يرى الذين ظلموا اذ يرون العذاب ان القوة لله جميعا وان

وهرگاه ببانند آنها که ستم کرده اند در وجود دنیا آن وقت که ببینند عذاب خدا را اینکه قوت وقدرت مر خدا راست تمام واینکه

الله شديد العذاب اذ تبرأ الذين اتبعوا من الذين اتبعوا ورأوا

خدا سخت عذاب کننده است چون بیزاری جویند آنانکه پیروی کرده شده اند از آنانکه پیروی کرده اند و ببینند

العذاب وتقطعت بهم الاسباب وقال الذين اتبعوا لو ان لنا

عذاب را و بریده شود از ایشان رطیهای که باهم داشتند و گویند آنها که پیروی کرده باشند ای کاش بودی مارا

كرة فنتبرأ منهم كما تبرءوا منا كذلك يريهم الله اعمالهم حسرات

بازگردی بدنیا تا ایشان همچنانکه بیزار شدند از ما همچنان بازنماید خدا عملهای ایشان را در حالتیکه حسرتها

عليهم وما هم بخارجين من النار يا ايها الناس كلوا مما في

بر آن کردها و نباشند ایشان بیرون آیندگان از آتش دوزخ ای گروه مردمان بخورید ازانچه در

الارض حلالا طيبا ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو

زمین است حلال پاکیزه و پیروی مکنید گامهای شیطان را بدرستیکه او مر شما را دشمن است

مبين انما يأمركم بالسوء والفحشاء وان تقولوا على الله ما لا تعلمون

آشکار بدرستیکه میفرماید شما را ببدی و ناشایسته و اینکه افترا کنید بر خدا آنچه که ندانید

واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل الله قالوا بل نتبع ما الفينا عليه اباءنا

و چون گویند ایشان را که پیروی کنید آنچه را که فرستاده خدا گویند بلکه پیروی کنیم آنچه را که یافته ایم بر آن پدران خود را

او لو كان اباؤهم لا يعقلون شيئا ولا يهتدون ومثل الذين

آیا و هرچند که پدران ایشان نمی فهمند هیچ چیز را از امر دین و راه راست نمی یابند و مثل آنها

كفروا

كفروا كمثل الذي ينعق بما لا يسمع الا دعاء ونداء صم بكم عمي

که کافر شدند چون مثل آن راعیست که صدا میزند بچیزی که نمیشنود مگر خواندنی و آواز دادنی ایشان کران و لنگان و کوراند

فهم لا يعقلون يا ايها الذين امنوا كلوا من طيبات ما رزقناكم

پس ایشان عقل ندارند ای گروهی که بگرویده اید بخورید از پاکیزه های آنچه روزی داده ایم شما را

واشكروا لله ان كنتم اياه تعبدون انما حرم عليكم الميتة والدم

و شکر کنید خدا را اگر هستید که او را می پرستید بدرستیکه حرام کرده بر شما مرده و خون

ولحم الخنزير وما اهل به لغير الله فمن اضطر غير باغ ولا عاد

و گوشت خوک را و آنچه که آواز برداشته شده برو در وقت ذبح بغیر نام خدا پس هرکه بیچاره و مضطر شود بخوردن آن نه در حالیکه

فلا اثم عليه ان الله غفور رحيم ان الذين يكتمون ما انزل

پس نباشد گناهی برو بدرستیکه خدا آمرزنده است رحمت کننده بدرستیکه آنانکه میپوشانند آنچه فرو فرستاده

الله من الكتاب ويشترون به ثمنا قليلا اولئك ما يأكلون في

خدا از آیات توریة و فرا گیرند بآن بهای اندک که متاع دنیاست آن گروه نمی خورند باندازه شکمهای

بطونهم الا النار ولا يكلمهم الله يوم القيامة ولا يزكيهم ولهم

خویش مگر آتش دوزخ را و نگوید سخن با ایشان خدای در روز قیامت سخنی که سود کند ایشان را

عذاب اليم اولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى والمغفرة

عذاب دردناک آن گروه آنانند که فرا گرفته اند گمراهی را بدل راه راست و عذاب را بدل آمرزش

فما اصبرهم على النار ذلك بان الله نزل الكتاب بالحق وان الذين

پس چه قدر ناصبر باید ایشان را بر آتش دوزخ این عذاب ایشان بسبب آنست که خدا فرو فرستاده قرآن را بحق و بدرستیکه آنها

حزب

اختلفوا في الكتاب لفي شقاق بعيد ليس البر ان تولوا وجوهكم

که اختلاف کرده اند در حقیقت قران همایند در عناد و نزاع دور و دراز نیست نیکوئی اینکه برداینید رویهای خود را

قبل المشرق والمغرب ولكن البر من امن بالله واليوم الاخر والملئكة

بسوی مشرق و مغرب ... لیکن ... نیکوئی ... که گرویده بخدا و روز قیامت و بفرشتگان

والكتاب والنبيين واتى المال على حبه ذوى القربى واليتمى

و بقران و به پیغمبران و داده مال خود را باوجود دوستی آن بخداوندان خویشی و بیپدران

والمساكين وابن السبيل والسائلين وفي الرقاب واقام الصلوة واتى

و درویشان و رهگذران درمانده و خواهندگان و در خلاص بندگان و گذارده نماز و داده

الزكوة والموفون بعهدهم اذا عاهدوا والصابرين في البأساء

زکوة و وفا کنندگان بعهد خود چون عهد کنند باخدا و صبر کنندگان در درویشی

والضراء وحين البأس اولئك الذين صدقوا واولئك هم المتقون

و سختی و هنگام کارزار این گروه انها یند که راست گفته اند در دعوی ایمان و آن گروه ایشانند پرهیزکاران

يا ايها الذين امنوا كتب عليكم القصاص في القتلى الحر بالحر والعبد

ای آنها که گروید فرض شده بر شما قصاص در حق کشتگان آزاد بکشند آزاد را و بنده

بالعبد والانثى بالانثى فمن عفي له من اخيه شيء فاتباع بالمعروف

به بدل بنده و ماده را به بدل ماده پس هر که عفو کرده شود برای او از برادر ... چیزی از عفو بشرط دیت پس ...

واداء اليه باحسان ذلك تخفيف من ربكم ورحمة فمن اعتدى

در عفو کرده شده است دادن دیت به نیکوئی این سبکی است برای شما از پروردگار شما و رحمت است پس هر که از حد گذرد

بعد

بعد ذلك فله عذاب اليم ولكم في القصاص حيوة يا اولي الالباب

بعد از عفو پس آماده است برای او عذابی دردناک و برای شما در قرار دادن قصاص زندگانی عجیب است ای خداوندان

لعلكم تتقون كتب عليكم اذا حضر احدكم الموت ان ترك خيرا

شاید که شما بپرهیزید از خون ناحق فرض شد بر شما چون حاضر آید یکی از شما اسباب مرگ اگر واگذاشته مالی

الوصية للوالدين والاقربين بالمعروف حقا على المتقين

وصیت کند برای پدر و مادر و خویشان خود به نیکوئی این حکم ثابت بود بر پرهیزکاران

فمن بدله بعد ما سمعه فانما اثمه على الذين يبدلونه ان الله

پس هر که تبدیل کند آن وصیت را بعد از شنیدن آن پس نیست گناه او بغیر از آن کسانیکه تغییر داده اند

سميع عليم فمن خاف من موص جنفا او اثما فاصلح بينهم فلا اثم

شنوای داناست پس هر که داند که وصیت کننده خلاف شنیدن آن عمدا یا سهوا پس اصلاح کند میان والدین

عليه ان الله غفور رحيم يا ايها الذين امنوا كتب عليكم

بر او بدرستیکه خدا آمرزنده است رحمت کننده ای آنانکه گرویده اید واجب شده بر شما

الصيام كما كتب على الذين من قبلكم لعلكم تتقون اياما معدودات

روزه چنانچه واجب شده بود بر آنها که پیش از شما بودند تا شاید که شما هم بپرهیزید در روزهای

فمن كان منكم مريضا او على سفر فعدة من ايام اخر وعلى الذين

پس هر که باشد از شما بیمار یا در سفری که افطار کند پس واجب است شماره آن روزه از روزهای

يطيقونه فدية طعام مسكين فمن تطوع خيرا فهو خير له وان

از طاقت و آورند روزه را با مشقت بسیار ... فدیه بقدر خوراک مسکین ... پس هر که تبرع کند

تصوموا خير لكم ان كنتم تعلمون شهر رمضان الذي انزل فيه

و روزه داشتن بهتر است مر شما را اگر باشید که بدانید واجب است روزه داشتن ماه رمضان ماهی که فرو فرستاده شده در آن

القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان فمن شهد منكم

قرآن در حالتی که راهنمای مردمان و حجتهای روشن از حلال و حرام و جدا کننده حق از باطل پس هر که باشد از شما

الشهر فليصمه ومن كان مريضا او على سفر فعدة من ايام اخر يريد الله بكم اليسر

در ماه رمضان پس روزه بدارد آنرا و هر که باشد بیمار یا در سفر پس بر او باشد روزه داشتن در ایام دیگر میخواهد خدا بر شما آسانی کار

ولا يريد بكم العسر ولتكبروا الله على ما هديكم ولعلكم تشكرون

ولتكملوا العدة

و نمیخواهد بر شما دشوار را و تا بزرگی یاد کنید خدا را بشکر از آنکه راه نمود شما را تا شاید که شما شکر کنید

واذا سألك عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة الداع اذا دعان

و چون پرسند از تو ای محمد بندگان من از شان من پس بگو بدرستیکه من نزدیکم اجابت میکنم دعای خواننده را چون بخواند مرا

فليستجيبوا لي وليؤمنوا بي لعلهم يرشدون احل لكم ليلة الصيام

پس باید که اجابت کنند فرمان مرا و ایمان آورند بمن تا شاید که ایشان راه صواب یابند حلال کرده شد شما را شبهای ماه رمضان

الرفث الى نسائكم هن لباس لكم وانتم لباس لهن علم الله انكم

جماع کردن با زنان خویش ایشان مانند لباسند شما را و شما لباسید ایشان را دانسته خدا بدرستیکه

كنتم تختانون انفسكم فتاب عليكم وعفا عنكم فالآن باشروهن

خیانت میکردید بر نفسهای خود پس توبه پذیرفت از شما و در گذشت از گناه شما پس الکنون جماع کنید با زنان

وابتغوا ما كتب الله لكم وكلوا واشربوا حتى يتبين لكم الخيط الابيض

و بجوئید آنچه نوشت خدا برای شما و بخورید و بیاشامید تا آنکه روشن شود برای شما ریسمان سفید روز

من الخيط الاسود من الفجر ثم اتموا الصيام الى الليل ولا تباشروهن

از ریسمان سیاه شب که آن سپیده صبح صادق است و تمام کنید روزه را تا وقت شب و مجامعت مکنید با ایشان

وانتم عاكفون في المساجد تلك حدود الله فلا تقربوها كذلك

و حال آنکه معتکفان باشید در مساجد این احکام حدهای خدا پس نزدیک آنها مروید همچنین

يبين الله اياته للناس لعلهم يتقون ولا تأكلوا اموالكم بينكم بالباطل

روشن میکند خدا نشانهای خود را برای مردمان تا شاید که ایشان بپرهیزند و مخورید مالهای خود را در میان یکدیگر

وتدلوا بها الى الحكام لتأكلوا فريقا من اموال الناس بالاثم وانتم

و رشوت مدهید مالهای خود را بحاکمان جور برای اینکه بخورید باین وسیله بعضی از مالهای مردمان بظلم و ستم و حال آنکه شما

تعلمون يسألونك عن الاهلة قل هي مواقيت للناس والحج

میدانید کردار را می پرسند از حال ماهها بگو ای محمد که آن نشانهای وقتهایند برای مردمان و برای اعمال الحج

وليس البر بان تأتوا البيوت من ظهورها ولكن البر من اتقى و

و نیست نیکوئی آنکه در آیید بخانها از بامهای آنها و لیکن نیکوئی آنکس را باشد که پرهیزد و

اتوا البيوت من ابوابها واتقوا الله لعلكم تفلحون وقاتلوا في

در آیید بخانه ها از درهای آنها و بترسید از خدای تا مگر شما رستگاری یابید و کارزار کنید در

سبيل الله الذين يقاتلونكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين

راه خدا با آنان که کارزار میکنند با شما و در مگذرید از حکم خدا بدرستیکه خدای دوست نمیدارد از حد در گذرندگان را

واقتلوهم حيث ثقفتموهم واخرجوهم من حيث اخرجوكم والفتنة

و بکشید ایشان را هر کجا یابید ایشان را و بیرون کنید ایشان را از آنجا که بیرون کردند شما را و شرک آوردن

أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ

بتر است از کشتن در زمین حرم و کارزار مکنید با ایشان نزد مسجد الحرام تا اینکه کارزار کنند با شما در آن

فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ فَإِنِ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ

پس اگر کارزار کنند با شما پس کارزار کنید با ایشان همچنین باشد جزای کافران پس اگر باز ایستند از شرک پس

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ

آمرزنده و مهربان است و کارزار کنید با ایشان تا اینکه نباشد شرک و کفری و بوده باشد طاعت و دین خاص مر خدا را

فَإِنِ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ

پس اگر باز ایستند پس هیچ عقوبت نیست مگر بر ستمکاران یعنی مشرکین این ماه حرام برابر آن ماه حرام است

وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى

و حرمتهای ماه حرام در برابر قصاص است پس هر که زیاده کند و گذشته باشد بر شما در ماههای حرام پس شما هم زیاده کنید بر وی مانند آنچه زیاده

عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

بر شما و بترسید از خدا و بدانید که بدرستیکه خدا با پرهیزکاران است و نفقه کنید در راه خدا

وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ وَأَتِمُّوا

و میفکنید خود را بدستهای خود بورطه هلاکت و نیکویی کنید بدرستیکه خدا دوست میدارد نیکوکاران را و تمام کنید

الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ

حج را و عمره را برای خدا پس اگر منع کرده شوید پس از اتمام پس بفرستید آنچه میسر شود از قربانی و متراشید سرهای خود

حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ

تا آنکه برسد آن قربانی بجایگاه خود پس هر که بوده باشد از شما بیمار یا باشد با او آزاری و رنجی که محتاج شده بتراشیدن

ففدية

فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ

پس بر او لازم شده و کفاره دهد از روزه یا صدقه یا قربانی پس چون ایمن شوید از بیماری و دشمن پس هر که برخوردار گردد

فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ

پس بر او باشد آنچه میسر شود از قربانی پس هر که نیابد قربانی پس بر او باشد روزه سه روز در حج و هفت روز

إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشَرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَ

چون باز گردند از حج بجای خود این ده روز باشد تمام این عمره و حج تمتع کسی را باشد که نباشد اهل او از مقیمان

اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ

و بترسید از خدا و بدانید که خدا سخت عقوبت است زمان حج ماهها دانسته شده است پس هر که

فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ

در آن ماهها حج را پس واجب نیست او را جماع و نه از حد در گذشتن و نه خصومت در ایام حج و هر آنچه کنید از نیکیها

يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى وَاتَّقُونِ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ

میداند آنرا خدا و توشه راه آخرت برگیرید پس بدرستیکه بهترین توشهها پرهیزکاریست و بترسید از عذاب خدا و ندان خرد

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ

نیست بر شما گناه در اینکه طلب کنید زیادتی مالی از پروردگار خود پس چون کوچ کنید از عرفات

فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ

پس یاد کنید خدا را در نزد مشعر الحرام و یاد کنید او را چنانکه راه نمود شما را و بدرستیکه بودید پیش از

لَمِنَ الضَّالِّينَ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ

هر آینه از جمله گمراهان پس کوچ کنید ای قریش از جایی که کوچ میکنند مردمان دیگر و طلب آمرزش کنید از خدا بدرستیکه

غفور رحيم ۝ فاذا قضيتم مناسككم فاذكروا الله كذكركم اباءكم

امرزنده و رحمت كننده است پس چون گذاريد اعمال حج و عمره خود را پس ياد كنيد خدا را چون ياد كردن شما پدران خويش را

او اشد ذكرا فمن الناس من يقول ربنا اتنا في الدنيا وما له في الاخرة

يا فزون تر ياد كردن پس بعضى از مردمان كسانند كه ميگويند اى پروردگار ما بده ما را در دنيا و نباشد مر او را در آخرت

من خلاق ۝ ومنهم من يقول ربنا اتنا في الدنيا حسنة وفي الاخرة

هيچ نصيبى و بعضى از ايشان كسانند كه ميگويند اى پروردگار ما بده ما را در دنيا حسنه و در آخرت

حسنة وقنا عذاب النار ۝ اولئك لهم نصيب مما كسبوا والله سريع الحساب

نيكويى و نگاهدار ما را از عذاب آتش اين گروه آماده است براى ايشان نصيبى از آنچه كسب كرده اند و خدا زود حساب كننده است

واذكروا الله في ايام معدودات فمن تعجل في يومين فلا اثم عليه

و ياد كنيد خدا را در روزهاى شمرده شده يعنى در ايام تشريق پس هر كه بشتابد و كوچ كند از منى در دو روز پس نيست گناه بر او

ومن تاخر فلا اثم عليه لمن اتقى واتقوا الله واعلموا انكم اليه تحشرون

و هر كه باز ايستد تا روز سيوم ايام تشريق پس نباشد گناه هر دو و اين تخيير براى كسيست كه پرهيز كرده باشد از صيد و بترسيد از خدا و بدانيد

ومن الناس من يعجبك قوله في الحيوة الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه

و بعضى از مردمان كسيست كه خوش مى آيد ترا گفتار او در مصالح زندگانى دنيا و گواه كرد خدا را بر آنچه در دل اوست

وهو الد الخصام ۝ واذا تولى سعى في الارض ليفسد فيها ويهلك الحرث

و حال آنكه او سخت ترست در خصومت مسلمانان و چون برگردد بشتابد در زمين تا اينكه فساد كند در او و هلاك كند كشت و زرع

والنسل والله لا يحب الفساد ۝ واذا قيل له اتق الله اخذته العزة

و چهارپايان را و خدا دوست نميدارد فساد را و چون گويند مر او را كه بترس از خداى باز دارد او را حميت جاهليت

بالاثم

بالاثم فحسبه جهنم ولبئس المهاد ۝ ومن الناس من يشري نفسه ابتغاء

بر گناه پس بسنده است او را دوزخ و هر آينه بد آرامگاهيست و از مردمان كسيست يعنى صهيب رومى كه ميفروشد جان خود را از طلب

مرضات الله والله رءوف بالعباد ۝ يا ايها الذين امنوا ادخلوا في

خوشنودى خدا و خدا مهربان است به بندگان اى گروهى كه گرويده ايد در آييد در

السلم كافة ولا تتبعوا خطوات الشيطان انه لكم عدو مبين ۝

دين اسلام همگى و پيروى مكنيد جاى گامهاى شيطان را بدرستيكه او براى شما دشمنيست آشكارا

فان زللتم من بعد ما جاءتكم البينات فاعلموا ان الله عزيز حكيم ۝ هل

پس اگر بلغزيد شما از جاده شرع بعد از آنكه آمد بشما حجتهاى روشن پس بدانيد كه خدا غالبست محكم كار آيا

ينظرون الا ان ياتيهم الله في ظلل من الغمام والملائكة وقضي

چشم ميدارند مگر اينكه بيايد ايشان را عذاب خدا در سايه بانها از ابر تيره و بيايد فرشتگان عذاب و گذارده شود

الامر والى الله ترجع الامور ۝ سل بني اسرائيل كم اتيناهم من اية بينة

كار ايشان و بخدا باز گردانيده شود همه كارها بپرس اى محمد از بنى اسرائيل كه چه قدر داديم ايشان را از نشانهاى روشن

ومن يبدل نعمة الله من بعد ما جاءته فان الله شديد العقاب ۝

و هر كه تبديل كند نعمت خدا را بعد از آنكه آمده بود پس بدرستيكه خدا سخت عقوبت است

زين للذين كفروا الحيوة الدنيا ويسخرون من الذين امنوا والذين

آراسته شد براى آنها كه كافر شدند يعنى رؤساى يهود زندگانى دنيا و استهزا ميكنند با آنها كه گرويده اند يعنى فقراى مهاجرين و آنها

اتقوا فوقهم يوم القيمة والله يرزق من يشاء بغير حساب ۝ كان

كه پرهيزكارى نمودند در مرتبه بالاتر از كفار روز قيامت و خدا روزى ميدهد آنرا كه خواهد بدون حساب و شمار بودند

الناس أمة واحدة فبعث الله النبيين مبشرين ومنذرين وأنزل معهم

مردمان همه یک گروه پس فرستاد خدا پیغمبران را در حالیکه بشارت دهندگان بودند و بیم کنندگان و فرو

الکتاب بالحق لیحکم بین الناس فیما اختلفوا فیه وما اختلف فیه إلا

کتابها بحق تا حکم کند میان مردمان در آنچه اختلاف کردند در آن و اختلاف نکردند در دین حق مگر

الذین أوتوه من بعد ما جاءتهم البینات بغیا بینهم فهدی الله الذین

آنها که داده شده بایشان آن حق بعد از آنکه آمد بایشان حجتهای روشن از جهت حسد که میان ایشان بود

آمنوا لما اختلفوا فیه من الحق بإذنه والله یهدی من یشاء إلی صراط

که گرویده اند بسوی آنچه اختلاف کرده اند که آن دین حقست بحکم خود و خدا راه نماید آنرا که میخواهد بسوی راه

مستقیم أم حسبتم أن تدخلوا الجنة ولما یأتکم مثل الذین خلوا من

راست آیا پنداشتید ای فقرا مهاجرین اینکه میروید به بهشت و حال آنکه نرسید بشما حال آنانکه گذشته اند از

قبلکم مستهم البأساء والضراء وزلزلوا حتی یقول الرسول والذین

پیش شما از پیغمبران و مؤمنان که رسید بایشان سختی و درویشی و مرض و گرسنگی و متزلزل شدند بحدی که میگفت پیغمبر

آمنوا معه متی نصر الله ألا إن نصر الله قریب یسألونک ماذا ینفقون قل

که بگرویده بودند با او که کی خواهد بود نصرت خدا آگاه باشید بدرستیکه نصرت خدا نزدیکست می پرسند از تو ای محمد که چه چیز

ما أنفقتم من خیر فللوالدین والأقربین والیتامی والمساکین وابن

هر آنچه نفقه کنید از نیکی و مالی پس برای مادر و پدرست و خویشان و یتیمان و درویشان و راه

السبیل وما تفعلوا من خیر فإن الله به علیم کتب علیکم القتال وهو

گذران و هرچه کنید از نیکی پس بدرستیکه خدا بآن داناست نوشته شد بر شما کارزار و حال آنکه او

کره لکم وعسی أن تکرهوا شیئا وهو خیر لکم وعسی أن تحبوا شیئا وهو

مکروه طبع شماست و بسا که کراهت دارید چیزی را و آن بهتر باشد شما را و شاید که دوست دارید چیزی را و آن

شر لکم والله یعلم وأنتم لا تعلمون یسألونک عن الشهر الحرام قتال

بدتر باشد شما را و خدا میداند و شما نمیدانید می پرسند ترا از حال ماه حرام و کارزار کردن

فیه قل قتال فیه کبیر وصد عن سبیل الله وکفر به والمسجد الحرام

در آن بگو که کارزار کردن در او گناه بزرگست ولیکن بازداشتن مردمان از راه خدا و از طاعت او و کافر شدن باو و

وإخراج أهله منه أکبر عند الله والفتنة أکبر من القتل ولا یزالون

بیرون کردن اهل آنرا از آن گناه بزرگتر است نزد خدا و شرک گناهیست بزرگتر از قتل نفس در ماه حرام و همیشه مشرکان

یقاتلونکم حتی یردوکم عن دینکم إن استطاعوا ومن یرتدد منکم

کارزار میکنند با شما تا برگردانند شما را از دین شما اگر توانا بوده باشند و هرکه برگردد از شما

عن دینه فیمت وهو کافر فأولئک حبطت أعمالهم فی الدنیا والآخرة

از دین خویش پس بمیرد و حال آنکه او کافر باشد پس آن گروه باطل شده است عملهای ایشان در دنیا و آخرت

وأولئک أصحاب النار هم فیها خالدون إن الذین آمنوا والذین

و آن گروه اصحاب آتش اند ایشان در آن جاوید خواهند بود بدرستیکه آنها که بگرویده اند و آنها که

هاجروا وجاهدوا فی سبیل الله أولئک یرجون رحمت الله والله

مهاجرت کرده اند و جهاد کرده اند در راه خدا آن گروه امیدوارند برحمت خدا و خدا

غفور رحیم یسألونک عن الخمر والمیسر قل فیهما إثم کبیر ومنافع

آمرزنده است رحمت کننده می پرسند از تو از خمر و قمار بگو در آنها هر دو گناهیست بزرگ و سود

للناس واثمهما اكبر من نفعهما ويسئلونك ماذا ينفقون قل

مردمانرا وگناه آن دو بزرگترست از سود آن دو و می پرسند از تو که چه چیز نفقه کنند و چه مقدار بگو

العفو كذلك يبين الله لكم الايات لعلكم تتفكرون في الدنيا

زیاده مانده از عیال خود همچنین روشن میکند خدا برای شما نشانهای رحمت خود را تا شاید شما فکر کنید در کار دنیا

والاخرة ويسئلونك عن اليتامى قل اصلاح لهم خير وان تخالطوهم

و آخرت و می پرسند از تو از کیفیت سلوک با بی پدران بگو صلاح کردن کار ایشان نیکوست و اگر آمیزش کنید با ایشان

فاخوانكم والله يعلم المفسد من المصلح ولو شاء الله لاعنتكم ان الله

پس ایشان برادران شما یند در دین و خدا میداند تباه کننده را از اصلاح کننده و اگر خواستی خدا هر آینه در دشوار افکندی

عزيز حكيم ولا تنكحوا المشركات حتى يؤمن ولامة مؤمنة خير من

غالبست محکم کار و بزنی مگیرید زنان مشرکه را تا زمانی که ایمان آورند و هر آینه کنیزک مؤمنه بهترست از زن

مشركة ولو اعجبتكم ولا تنكحوا المشركين حتى يؤمنوا ولعبد مؤمن خير

زن آزاد مشرکه و اگر چه بشگفت آورد شما را جمال ایشان و بزنی مدهید زنان مسلمه را بمردان مشرک تا وقتیکه ایمان آورند

من مشرك ولو اعجبكم اولئك يدعون الى النار والله يدعوا الى الجنة

از آزاد مشرک و اگر چه بعجب آورد شما را جمال و مال ایشان آن گروه مشرکان میخوانند مردمان را بسوی آتش و خدا میخواند بسوی بهشت

والمغفرة باذنه ويبين اياته للناس لعلهم يتذكرون ويسئلونك

و آمرزش بامر خویش و روشن میکند نشانهای هدایت خود را برای مردمان تا شاید که ایشان پند پذیر شوند و می پرسند از تو

عن المحيض قل هو اذى فاعتزلوا النساء في المحيض ولا تقربوهن

از حکم حیض بگو آن رنج است پس دوری کنید از مجامعت زنان در حال حیض و نزدیکی مکنید با ایشان

حتى يطهرن فاذا تطهرن فاتوهن من حيث امركم الله ان الله يحب

تا آنکه پاک گردند پس هرگاه که پاک شدند پس مجامعت کنید از جائیکه فرموده است خدا بدرستیکه خدا دوست میدارد

التوابين ويحب المتطهرين نساؤكم حرث لكم فاتوا حرثكم انى شئتم

توبه کنندگان را و دوست میدارد پاکیزگان را زنان شما کشت زار است برای شما پس بیارید کشت زار خود را

وقدموا لانفسكم واتقوا الله واعلموا انكم ملاقوه وبشر المؤمنين

و پیش فرستید از برای خود نیکی را و بترسید از خدا و بدانید که بدرستیکه شما [illegible]

ولا تجعلوا الله عرضة لايمانكم ان تبروا وتتقوا وتصلحوا بين الناس

و مگردانید خدا را آماده برای سوگندهای خود تا اینکه نیکی کنید و پرهیز کنید و اصلاح کنید در میان مردمان

والله سميع عليم لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم ولكن يؤاخذكم

و خدا شنوا است دانا مواخذه نمیکند شما را خدا بسبب سوگند بیهوده در سوگندهای شما و لیکن میگیرد شما را

بما كسبت قلوبكم والله غفور حليم للذين يؤلون من نسائهم تربص

بسبب آنچه کسب کرده است دلهای شما و خدا آمرزگار بردبار است و واجب است برای آنها که سوگند میخورند بترک مباشرت

اربعة اشهر فان فاؤ فان الله غفور رحيم وان عزموا الطلاق فان الله

چهار ماه پس اگر باز گردند پس بدرستیکه خدا آمرزنده است مهربان و اگر قصد کنند طلاق را پس بدرستیکه خدا

سميع عليم والمطلقات يتربصن بانفسهن ثلثة قروء ولا يحل

شنواست دانا و زنان طلاق داده شده باید که انتظار دهند نفسهای خود را [illegible]

لهن ان يكتمن ما خلق الله في ارحامهن ان كن يؤمن بالله واليوم

مر ایشان را که بپوشانند آنچه آفریده خدا در رحمهای ایشان اگر هستند ایمان دارنده بخدا و روز

الآخر وبعولتهن أحق بردهن في ذلك إن أرادوا إصلاحا ولهن مثل

قیامت و شوهرهای ایشان سزاوارترند برجوع طلاق در این مدت تربص اگر خواهند که اصلاح آورند کار زنان را و زنان راست مانند آن

الذي عليهن بالمعروف وللرجال عليهن درجة والله عزيز حكيم

آنچه شوهران را باشد برایشان از حقوق شرعیه بنیکویی و مردان راست بر زنان زیادتی در حقوق و خدا غالب است درستکار

الطلاق مرتان فإمساك بمعروف أو تسريح بإحسان ولا يحل لكم أن

آن طلاق دادن رجعی دوبار باشد پس واجب است نگاه داشتن آن زن بنیکویی یا رها کردن بنیکویی و حلال نیست شما را آنکه

تأخذوا مما آتيتموهن شيئا إلا أن يخافا ألا يقيما حدود الله فإن خفتم

فرا گیرید از آنچه داده اید بزنان چیزی را مگر آنکه ترسند زن و شوهر که نگاه نتوانند داشت حدهایی که خدا برای ایشان قرار داده پس اگر ترسید ای حاکمان

ألا يقيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما افتدت به تلك حدود الله

که نگاه نتوانند داشت زن و شوهر حدهای خدا را پس نیست گناهی بر هردو در آنچه داده زن بعوض جهت طلاق این است حدهای خدا

فلا تعتدوها ومن يتعد حدود الله فأولئك هم الظالمون فإن

پس در مگذرید از آنها و هرکه در گذرد از حدهای خدا پس آن گروه ایشانند ستمکاران پس اگر

طلقها فلا تحل له من بعد حتى تنكح زوجا غيره فإن طلقها فلا جناح

سیم بار طلاق دهد شوهر زن را پس حلال نمیشود آن زن برای آن مرد بعد از این طلاق تا وقتی که نکاح کند آن زن را غیر شوهر اول پس اگر طلاق داد شوهر دویم او را پس نیست گناه

عليهما أن يتراجعا إن ظنا أن يقيما حدود الله وتلك حدود الله

بر آن زن و شوهر اول که رجوع کنند با یکدیگر بنکاح جدید اگر دانند که نگاه خواهند داشت حدهای خدا را و این است حدهای خدا

يبينها لقوم يعلمون وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن فأمسكوهن

که روشن میکند آنها را از برای هر قومی که بدانند و چون طلاق گفتید زنان را پس رسیدند بنهایت تربص پس نگاه دارید آن زنان را بنکاح یا رجوع کنید

بمعروف

بمعروف أو سرحوهن بمعروف ولا تمسكوهن ضرارا لتعتدوا ومن

بنیکویی یا رها کنید ایشان را به نیکویی و نگاه مدارید ایشان را بجهت مضرت رسانیدن بایشان تا ستم کنید بر ایشان و هرکه

يفعل ذلك فقد ظلم نفسه ولا تتخذوا آيات الله هزوا واذكروا نعمت

کند این کار را پس بدرستیکه ستم کرده بنفس خود و فرا مگیرید آیات و احکام خدا را باستهزا و یاد کنید نعمت

الله عليكم وما أنزل عليكم من الكتاب والحكمة يعظكم به واتقوا الله

خدا را که بر شما عطا فرموده و آنچه فرو فرستاده بر شما از قرآن و مسایل شریعت پند میدهد خدا شما را با آنچه فرستاده و بپرهیزید خدا را

واعلموا أن الله بكل شيء عليم وإذا طلقتم النساء فبلغن أجلهن

و بدانید که بدرستیکه خدا بر همه چیز بغایت داناست و چون طلاق دهید زنان را پس رسیدند بنهایت مدت عده خود

فلا تعضلوهن أن ينكحن أزواجهن إذا تراضوا بينهم بالمعروف

پس منع مکنید ایشان را از اینکه نکاح کنند با شوهران خود چون راضی شوند در میان خود موافق شرع آنچه

ذلك يوعظ به من كان منكم يؤمن بالله واليوم الآخر ذلكم أزكى لكم

مذکور شد از احکام پند داده میشود بآن کسی از شما که میگرود بخدا و روز قیامت آنچه مذکور شد پاکیزه تر است برای شما

وأطهر والله يعلم وأنتم لا تعلمون والوالدات يرضعن أولادهن

و پاکتر است و خدا میداند و شما نمیدانید و مادران باید که شیر دهند فرزندان خود را

حولين كاملين لمن أراد أن يتم الرضاعة وعلى المولود له رزقهن

دو سال تمام و این بیان از برای کسیست که خواهد تمام شیر دادن را و بر آنکس که زاییده شده فرزند برای او لازم است روزی مادران

وكسوتهن بالمعروف لا تكلف نفس إلا وسعها لا تضار والدة بولدها

و جامهای ایشان بروجه مشروع تکلیف نمیکنند هیچ نفسی را مگر بقدر طاقت آن نباید که گزند رسانند هیچ مادری را بسبب فرزند او

وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ
و نه پدر را بسبب فرزند او و بر وارث پدر است مانند آنچه بر پدر است پس اگر خواهند مادر و پدر از شیر باز گرفتن طفل
تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ
برضای یکدیگر و مشورت نمودن باهم در میان پس نباشد گناه بر ایشان و اگر خواهید که زن شیر دهنده دایه گیرید از برای فرزندان خود
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا
پس نباشد گناه بر شما هرگاه تسلیم ایشان نمائید چیزی را که برای ایشان میدهید بوجه مشروع و بپرهیزید از خدا و بدانید
أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا
[illegible]
يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
[illegible]
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ وَلَا جُنَاحَ
[illegible]
عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
[illegible]
سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا
[illegible]
تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي
[illegible]

أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ
[illegible]
طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمَسُّوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتِّعُوهُنَّ عَلَى الْمُوسِعِ
[illegible]
قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ وَإِنْ
[illegible]
طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ
[illegible]
مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا
[illegible]
أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ حَافِظُوا
[illegible]
عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَوةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ فَإِنْ خِفْتُمْ
[illegible]
فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
[illegible]
وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا
[illegible]

إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ

یکسال و در حالیکه بیرون نروند از خانه پس اگر بیرون روند پس نباشد گناه بر شما در آنچه کنند زنان در نکاح و نفسهای خویش را

مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَلِلْمُطَلَّقَاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

موافق شرع و خدا غالب است محکم کار و برای زنان طلاق داده بهره ایست از نفقه و کسوه به نیکویی و ثابت است

كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ

همچنین روشن میکند خدا از برای شما نشانهای خود را تا شما بفهمید آیا نمی‌بینی تو حال آنها را که بیرون رفتند از

دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو

سراهای خویش و ایشان چندین هزار کس بودند از بیم مرگ و طاعون پس گفت ایشان را خدا که بمیرید مردند پس زنده کرد

فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

فضل و احسان است بر مردمان ولیکن بیشترین مردمان شکر احسان نمیکنند و کارزار کنید در راه خدا

وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ

و بدانید که بدرستیکه خدا شنوا داناست کیست آنکه قرض دهد خدا را قرض نیکو پس مضاعف کند از

لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى

از برای او مضاعف کردنهای بسیار و خدا میگیرد روزی و فراخ میگرداند و بسوی او بازگشت خواهید نمود آیا نظر کرده

الْمَلَإِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ إِذْ قَالُوا لِنَبِيٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنَا

گروهی از بنی اسرائیل بعد از موسی چون گفتند پیغمبری که مر ایشان را بود برانگیز برای ما

مَلِكًا نُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا

پادشاهی تا کارزار کنیم در راه خدا گفت آیا نزدیک است که اگر نوشته شود بر شما کارزار

تقاتلوا

تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا

کارزار نکنید گفتند چیست ما را که کارزار نکنیم در راه خدا و حال آنکه آواره شده ایم ما از خانمان خود

وَأَبْنَائِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

پس چون نوشته شد بر ایشان کارزار روگردان شدند مگر اندکی از ایشان و خدا داناست

بِالظَّالِمِينَ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا

بحال ستمکاران و گفت ایشان را پیغمبر ایشان بدرستیکه خدا بتحقیق فرستاد از برای شما طالوت را بپادشاهی

قَالُوا أَنَّىٰ يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً

گفتند از کجا سزاوار باشد مر او را پادشاهی بر ما و حال آنکه ما سزاوارتریم بپادشاهی از او و داده نشده است طالوت فراخی

مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَ

از مال گفت بدرستیکه خدا برگزیده او را بر شما و زیادتی داده او را در فراخی در دانش و

الْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَقَالَ لَهُمْ

جثه و خدا میدهد ملکت خویش را بآن کسی که میخواهد و خدا بسیار وسیع داناست و گفت ایشان را

نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ

پیغمبر ایشان بدرستیکه نشان پادشاهی او است که بیاید بشما تابوت که در او آرامیدگی است از پروردگار شما و باقی مانده

مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ

از آنچه گذاشته از اهل موسی و اهل هارون برمیدارد آن تابوت را فرشتگان بدرستیکه در آمدن آن تابوت هر آینه نشانی است شما را اگر

كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ

هستید شما مومنان پس چون بیرون رفت طالوت با لشکر خود گفت بدرستیکه خدا آزماینده است شما را بآب جوی

فمن شرب منه فليس مني ومن لم يطعمه فانه مني الا من اغترف غرفة

پس هر که بیاشامد از وی نیست از یاران من و هر که نخورد پس بدرستیکه او از من است مگر آنکه بردارد یک کف آب بدست خود

بيده فشربوا منه الا قليلا منهم فلما جاوزه هو والذين امنوا

پس بیاشامیدند از آن آب مگر اندکی از ایشان پس چون بگذشت از آن آب طالوت و آنها که گرویده بودند

معه قالوا لا طاقة لنا اليوم بجالوت وجنوده قال الذين يظنون

با او گفتند آنها که مخالفت کردند طاقت نیست ما را که کارزار کنیم امروز با جالوت و لشکرهای او گفتند آنها که بیقین بودند

انهم ملاقوا الله كم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله

که ایشان برخورده اند بجزای خدای خود بسا گروه اندک که غالب شده اند بر گروه بسیار بخواست خدا

والله مع الصابرين ولما برزوا لجالوت وجنوده قالوا ربنا افرغ علينا

با صبر کنندگان است و چون برسیدند بجالوت و لشکریان او گفتند ای پروردگار ما فرو ریز بر ما

صبرا وثبت اقدامنا وانصرنا على القوم الكافرين فهزموهم باذن الله

صبری و ثابت قدم دار ما را و یاری ده ما را بر قوم کافران پس گریزانیدند کافران را بفرمان خدا

وقتل داود جالوت واتيه الله الملك والحكمة وعلمه مما يشاء و

و بکشت داود جالوت را و داد بداود خدا پادشاهی و پیغمبری و در آموخت او را از آنچه میخواست و

لولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لفسدت الارض ولكن الله

اگر نبودی باز داشتن خدا مردمان را بعضی از ایشان را بسبب بعضی دیگر هر اینه تباه شدی زمین بغلبه شرک و لکن خدا

ذو فضل على العالمين تلك ايات الله نتلوها عليك بالحق وانك

خداوند فضل و احسان است بر عالمیان این نشانها که خبر دادیم ترا نشانهای قدرت خداست بر تو بحق و بدرستیکه تو ای محمد

الجزء الثالث

لمن المرسلين تلك الرسل فضلنا بعضهم على بعض منهم

از جمله رسولانی این گروه رسولان که افزونی دادیم بعضی از ایشان را بر بعضی از ایشان کسی هست

من كلم الله ورفع بعضهم درجات واتينا عيسى ابن مريم البينات

که سخن گفت با او خدا و برافراشت رتبه بعضی از ایشان را درجها و دادیم ما عیسی بن مریم را حجتهای روشن

وايدناه بروح القدس ولو شاء الله ما اقتتل الذين من بعدهم

و قوی گردانیدیم او را بروح القدس و اگر خواستی خدا کارزار نکردندی با یکدیگر آنها که بعد از پیغمبران بودند

من بعد ما جاءتهم البينات ولكن اختلفوا فمنهم من امن ومنهم

بعد از آنکه آمد بایشان از حجتهای روشن و لیکن خلاف کرده اند پس از ایشان کسی هست که بگروید و بعضی از ایشان

من كفر ولو شاء الله ما اقتتلوا ولكن الله يفعل ما يريد يا ايها

کسی هست که کافر شد و اگر خواستی خدا کارزار نکردندی و لیکن خدا میکند آنچه خود میخواهد ای آنانکه

الذين امنوا انفقوا مما رزقناكم من قبل ان ياتي يوم لا بيع

بگرویده اند نفقه کنید از آنچه روزی گردانیدیم شما را پیش از آنکه بیاید روزی که نیست خرید و فروختن

فيه ولا خلة ولا شفاعة والكافرون هم الظالمون الله لا اله الا

در آن روز و نه دوستی و نه شفاعتی و کافران ایشانند ستمکاران الله نیست هیچ خدا مگر

هو الحي القيوم لا تاخذه سنة ولا نوم له ما في السموات وما في الارض

او زنده و پاینده فرا نگیرد او را خواب سبک و نه خواب سنگین او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

من ذا الذي يشفع عنده الا باذنه يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا

کیست آنکه شفاعت کند نزد او مگر بدستوری او میداند آنچه پیش روی اهل آسمان و زمین است و آنچه در پس سر ایشان است

وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ

وفرا نرسند بچیزی از معلومات او مگر آنچه او خواهد محیط است علم او و پادشاهی او آسمانها

وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ

و زمین را و گران نشود بر او نگاه داشتن آسمانها و زمین و او است بلند مرتبه و بزرگوار هیچ جبر و اکراهی نیست در قبول دین

دماني العوض قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللّٰهِ فَقَدِ

بدرستی روشن شده راه صواب از گمراهی پس هر که کافر شود بشیطان و بتان و بگرود بخدای پس بدرستیکه

اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ اللّٰهُ وَلِيُّ

چنگ زده بدست آویزی استواری که هیچ شکستی او را نباشد و خدا شنوا است دانا خدا دوست

الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

آنهااست که بگرویدند بیرون می آورد ایشان را از تاریکیهای کفر بسوی نور ایمان و آنها که کافر شدند

أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولٰئِكَ أَصْحَابُ

دوستان ایشان بتانند و شیطان بیرون می آورند ایشان را از نور ایمان بتاریکیهای کفر آن گروه اهل

النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ

آتش باشند ایشان در آن جاوید باشند آیا نمی بینی بآنکه خصومت و جدال کرد با ابراهیم در حق پروردگار خود بسبب آنکه داده او را

اللّٰهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ

خدا پادشاهی چون گفت ابراهیم پروردگار من آن خدایست که زنده میکند و میمیراند گفت نمرود من نیز زنده میکنم و میمیرانم

قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللّٰهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ

گفت ابراهیم پس بدرستیکه خدا می آورد آفتاب را از مشرق پس بیار تو آفتاب را از مغرب

فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ أَوْ كَالَّذِي مَرَّ

پس درماند آنکه کافر شده بود و خدا راه ننماید قوم ستمکاران را یا آنکه دیدی که چون گذشت آنکه عزیر بود

عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هٰذِهِ اللّٰهُ بَعْدَ مَوْتِهَا

بر دهی و آن ده خالی شده بود از مردم افتاده بود سقفهای آن گفت چگونه زنده کند خدا این مرده های پوسیده را بعد از

فَأَمَاتَهُ اللّٰهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ

پس بمیرانید خدا او را صد سال پس زنده کرد او را گفت چند مدت درنگ کردی درینجا گفت عزیر درنگ کردم روزی یا

بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ

بعضی از روز گفت خدا بلکه درنگ کردی صد سال پس بنگر بسوی طعام خویشتن و شراب خویش که

يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ

متغیر نشده و بنگر بسوی الاغ خود و تا اینکه بگردانیم ترا نشانه قدرت خود از برای مردمان و بنگر بسوی استخوانهای پوسیده

كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللّٰهَ عَلَىٰ كُلِّ

چگونه باهم گرد آوریم آنها را پس می پوشانیم آنها را گوشت پس چون روشن شد او را این حال گفت میدانم بدرستیکه خدا بر همه

شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ

چیز توانا است و یاد کن چون ابراهیم گفت ای پروردگار من بنمای مرا که چگونه زنده میکنی مردگان را گفت خدا آیا

تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلٰكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ

ایمان نمیداری تو باین گفت آری ایمان دارم و لیکن این سوال کردم تا آرام گیرد دل من گفت خدا پس فرا گیر چهار عدد از مرغان

فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ

پس پاره پاره کن آنها را بسوی خود در حالتیکه کشته آنها پس بگذار بر سر هر کوهی از آن مرغان بعضی از هر مرغی پس بخوان آنها را

بِأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ

تا بیایند بتو شتابان و بدان بدرستیکه خدا غالب است درست کار مثل آنها که نفقه میکنند مالهای خود را

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ

در راه خدا همچو مثل دانه ایست که برویاند هفت خوشه را که در هر خوشه صد

حَبَّةٍ وَاللّٰهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ

دانه باشد و خدا مضاعف کند از برای آنکس که میخواهد و خدا فراخ روزی دهنده است دانا آنانکه نفقه میکنند

فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ

در راه خدا پس در پی نمی آورند آنچه نفقه کرده اند هیچ منتی و هیچ رنجی مر ایشان راست مزد ایشان نزد

رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ

پروردگار ایشان و هیچ ترسی نباشد بر ایشان و نه ایشان اندوهگین میباشند گفتار نیکو با سایل و تجاوز از زبان درازی سایل بهتر است

مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذًى وَاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

از صدقه که از پی آن باشد آزاری و خدا بی نیاز است تاخیر کننده عقوبت ای آنها که بگرویده اند

لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ

باطل مکنید صدقهای خویش را بمنت گذاشتن و آزار کردن چون آنکس که نفقه میکند مال خود را از بهر دیدن مردم

وَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ وَابِلٌ

و نمیگرود بخدا و روز قیامت پس مثل او مثل سنگیست نرم که بر آن غباری نشسته باران بزرگ قطره

فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

پس بگذارد آنرا خالی از نفع توانائی نمیدارند بر چیزی از آنچه اندوخته اند و خدا راه ننماید قوم کافران را

أَمْوَالَهُمْ — مالهای خود را

فَأَصَابَهُ — پس برسید بوی

الكافرين

الْكَافِرِينَ وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللّٰهِ وَ

و مثل آنها که انفاق میکنند مالهای خود را از برای جستن رضای خدا و بجهت

تَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَآتَتْ أُكُلَهَا

درست اعتقادی نفسهای خود مثل ایشان همچو مثل بستانیست که بر بلندی که برسد بران باران بزرگ پس برآورد میوه خود را

ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ أَيَوَدُّ

دو چندان پس اگر نرسد بآن بستان باران بزرگ قطره پس برسد بآن باران سبک و خدا بآنچه میکنید بیناست آیا دوست میدارد

أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

یکی از شما که بوده باشد او را بوستانی از درختهای خرما و انگورستان که رفته باشد از زیر درختان آن جویها

لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَ

او را در آن بوستان از همه میوه ها و برسد او را پیری و ضعف و او را باشد فرزندان ضعیف و ناتوان پس

صَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ

برسد آن بوستان را بادی سخت که در آن باد آتشی پس سوخته شود آن بوستان همچنین ظاهر میکند خدا از برای شما نشانها را تا شما

تَتَفَكَّرُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا

اندیشه کنید در آن نشانها ای گروهی که بگرویده اید نفقه کنید از پاکیزه کسبهای آنچه اندوخته اید و از آنچه بیرون آورده ایم ما

لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا

از برای شما از زمین و قصد مکنید ناپاک را از آن مال که نفقه کنید او را و حال آنکه نیستید شما فرا گیرنده آن

أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ

الا چشم پوشید در گرفتن آن و بدانید که بدرستیکه خدا بی نیاز است ستوده شیطان وعده میدهد شما را در وقت صدقه درویشی

وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

و میفرماید شمارا به بخیلی وخدا وعده میدهد شمارا آمرزش گناه از نزد خود وافزونی در مال وخدا فراخ روزیست دانا

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَن يَشَاءُ وَمَن يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا

میدهد علم قرآن وعمل بر آن هر کسیرا که میخواهد وهر کرا داده شود علم وعمل پس بدرستیکه داده شده او را خیر بسیار

وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ وَمَا أَنفَقْتُم مِّن نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُم

و پند پذیر نمیشود مگر خداوند عقلها وانچه نفقه کنید از نفقه یا نذر کنید

مِّن نَّذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ إِن تُبْدُوا

از نذر پس بدرستیکه خدا میداند آنرا ونیست ستمکارانرا هیچ یاری دهنده در وقت عذاب اگر آشکار کنید

الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ

صدقه هارا پس نیکو چیزیست آن واگر پنهان کنید صدقه هارا وبدهید آنرا بدرویشان پس آن بهترست شمارا

وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ لَّيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ

ودور میکند از شما گناهان شمارا وخدا بانچه شما میکنید آگاه است نیست بر تو ای محمد راه نمودن ایشانرا

وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلِأَنفُسِكُمْ وَمَا

ولیکن خدا راه نماید آنکس را که میخواهد وهرانچه نفقه کنید از خیر پس از بهر خود میکنید ونفقه

تُنفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنتُمْ

نمیکنید مگر از برجستن رضای خدا وهرچه نفقه کنید از مال نیکی تمام داده میشود فردا آن شمارا و شما

لَا تُظْلَمُونَ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ

ستم رسیده نخواهید بود نفقه از برای درویشانیست که باز داشته شده اند در راه خدا توانائی ندارند از پی چیزی

ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُم بِسِيمَاهُمْ

رفتن در روی زمین می پندارد ایشانرا مرد نادان از حال ایشان توانگران بجهة عفت ایشان از سوال میشناسی تو ای محمد ایشانرا

ایشان بسیمای

لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

سوال نمیکنند از مردمان چیزی بالحاح وابرام وهرانچه نفقه کنید از مال نیکو پس بدرستیکه خدا بران داناست

الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَالَهُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ

آنها که نفقه میکنند مالهای خویش را در شب وروز در پنهان وآشکار پس آماده است ایشانرا مزد ایشان

حزب

عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَوا

نزد پروردگار خودشان ونترسی باشد برایشان ونه ایشان اندوه خورند آنها که میخورند ربا را

لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَٰلِكَ

برنمیخیزند روز قیامت مگر مانند برخواستن آنکه تباه کرده اورا شیطان بسبب دیوانگی این عذاب

بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَوا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَوا

بسبب آنست که ایشان گفتند که نیست خرید وفروش مگر مانند ربا وحلال کرده خدا خرید وفروش را وحرام کرده ربا را

فَمَن جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّهِ فَانتَهَىٰ فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ

پس هرکه آید باو پندی از پروردگار او پس باز ایستد در خوردن ربا پس او راست آنچه گذشت از ربا پیش از نهی وکار او با خدا

وهرکه بازگشت

عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَوا وَ

برگردد بگرفتن ربا پس آن گروه اهل آتش باشند ایشان در آن جاویدان باشند نیست میکند برکت خدا مال ربا را و

يُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا

بیفزاید برکت دهد مال زکوة را وخدا دوست نمیدارد هر کافر وگناه کاری را بدرستیکه آنها که بگرویدند

وعملوا الصالحات واقاموا الصلوة واتوا الزكوة لهم اجرهم عند

و کردند کارهای نیکو و بپای داشتند نماز را و بدادند زکوة را ایشان را بود مزدایشان نزد

ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون يا ايها الذين امنوا اتقوا الله

پروردگار ایشان و ترسی نباشد بر ایشان و نه ایشان اندوهگین شوند ای آنگروه که گرویده‌اید بترسید از عذاب خدا

وذروا ما بقى من الربوا ان كنتم مؤمنين فان لم تفعلوا فاذنوا

و بگذارید آنچه باقی مانده از ربا اگر هستید شما مؤمنان پس اگر نکنید ترک ربا پس آگاه باشید

بحرب من الله ورسوله وان تبتم فلكم رؤس اموالكم لا تظلمون

بجنگ بزرگ از خدا و پیغمبر او و اگر توبه کنید پس شما را باشد سرهای مالهای شما ستم نمیکنید

ولا تظلمون وان كان ذو عسرة فنظرة الى ميسرة وان تصدقوا

و بر شما ستم نکنند و اگر باشد خداوند فقر پس باید که مهلت دهند تا هنگام فراخ دستی و صدقه کردن شما بر غریم

خير لكم ان كنتم تعلمون واتقوا يوما ترجعون فيه الى الله ثم توفى

بهتر است برای شما اگر شما هستید که بدانید و بترسید از عذاب روزی که بازگردانیده شوید در آن بخدا پس تمام خواهد یافت

كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون يا ايها الذين امنوا اذا تداينتم

هر نفسی جزای آنچه اندوخته باشد و بر ایشان ستم نکنند ای آنها که گرویده‌اند چون با یکدیگر معامله کنید بوام

بدين الى اجل مسمى فاكتبوه وليكتب بينكم كاتب بالعدل ولا يأب

تا مدت معین پس بنویسید آنرا و باید که بنویسد میان شما نویسنده براستی و نباید سر باز زند

كاتب ان يكتب كما علمه الله فليكتب وليملل الذى عليه الحق

نویسنده از آنکه بنویسد چنانکه آموخته آنرا خدا پس باید بنویسد و باید که بیان کند آنکه بر او باشد حق دیگری

وليتق الله ربه ولا يبخس منه شيئا فان كان الذى عليه الحق سفيها

و باید که بترسد از خدا که پروردگار اوست و باید که کم نکند از حق او چیزی پس اگر بوده باشد آنکه بر او است وام بیخرد

او ضعيفا او لا يستطيع ان يمل هو فليملل وليه بالعدل واستشهدوا

یا بالغ ناتوان یا نتواند که بیان کند او پس باید که املا کند ولی او براستی و داد و گواه بگیرید بر آن معامله

شهيدين من رجالكم فان لم يكونا رجلين فرجل وامراتان ممن ترضون

دو گواه از مردان خود پس اگر نباشند دو گواه مردان پس گواه شود یک مرد و دو زن از کسانیکه پسندید شما

من الشهداء ان تضل احديهما فتذكر احديهما الاخرى ولا يأب

از گواهان تا اینکه اگر فراموش کند یکی از آن دو زن پس بخاطر آورد یکی از آن دو زن دیگری را و باید که ابا نکنند

الشهداء اذا ما دعوا ولا تسئموا ان تكتبوه صغيرا او كبيرا الى اجله

آن گواهان چون خوانده شوند بگواهی و باید که ملال نیابید از آنکه بنویسید آنرا اندک باشد یا بسیار تا موعد آن حق

ذلكم اقسط عند الله واقوم للشهادة وادنى الا ترتابوا الا ان

این معامله شما راست تر است نزد خدا و محکم تر است از برای گواهی دادن و نزدیکتر است بآنکه شک نکنید مگر اینکه

تكون

بوده باشد آن معامله

تجارة حاضرة تديرونها بينكم فليس عليكم جناح الا تكتبوها

سوداگری نقدی که میگردانید آنرا میان خودتان پس نیست بر شما گناهی از آنکه نویسید آنرا

واشهدوا اذا تبايعتم ولا يضار كاتب ولا شهيد وان تفعلوا

و گواه بگیرید هرگاه که خرید و فروخت نمایید و باید که ضرر رسانیده نشود هیچ نویسنده و هیچ گواهی و اگر چنین کنید

فانه فسوق بكم واتقوا الله ويعلمكم الله والله بكل شىء

پس بدرستیکه آن نافرمانی باشد شما و بترسید از خدا و می‌آموزد شما را خدا و خدا بهمه چیز

عَلِيمٌ وَإِن كُنتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ فَإِنْ
داناست و اگر بوده باشید شما بر سفر و نیابید نویسنده را پس وثیقه وام باید کرد قبض کرده شده پس اگر
أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ
ایمن داند بعضی از شما بعضی را پس ادا کند آنکه ایمن داشته شده امانت او را و باید که بترسد از خدا که پروردگار اوست
وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَن يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
و مپوشانید گواهی را و هر که بپوشاند گواهی را پس بدرستی که گناهکار است دل او و خدا با آنچه شما میکنید
عَلِيمٌ لِّلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِن تُبْدُوا مَا فِي أَنفُسِكُمْ
داناست مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اگر آشکار کنید آنچه در نفسهای شماست
أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُم بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَ
یا پنهان کنید آنرا حساب میکند شما را با آن خدای پس بیامرزد آنرا که میخواهد و عذاب کند آنرا که میخواهد و
اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن
خدا بر همه چیز توانا است گروید و اعتقاد نمود پیغمبر با آنچه فرو فرستاده شد با او از
رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ
پروردگار او و مومنان تمام ایشان گرویدند بخدا و بفرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران او و گفتند فرق نمیکنیم
بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ
میان هیچکس از پیغمبران او و گفتند شنیدیم و فرمان بردیم بیامرز ما را با آمرزش خود پروردگارا و بسوی تو است
الْمَصِيرُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا
بازگشت تکلیف نفرماید خدا هیچ نفس را مگر بقدر طاقت او و مر آن نفس را باشد ثواب آنچه اندوخته باشد از طاعت و بر آن

مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ
آنچه اندوخته باشد از معصیت ای پروردگار ما مگیر ما را اگر فراموش کردیم طاعت ترا یا ورزیدیم خطا و سهو معصیت کردیم ای پروردگار ما و بار مکن
عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا
بر ما بار گران چنانکه بار کردی بر کسانیکه پیش از ما بودند ای پروردگار ما حمل مکن بر ما آنچه را
لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا
که نیست قوت ما را بر داشتن آن ما را و درگذر از تقصیرات ما و بیامرز ما را و رحمت کن ما را تو یار ما و پس یاری ده ما را
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

سورة آل عمران مائتا آية وهي مدنية

بر قوم کافران

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ
بنام خداوندی که روزی دهنده و رحم کننده است
الم اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا
منم خدای سزای پرستش خدا هیچ خدای نیست جز او زنده پاینده فرو فرستاد بر تو قرآن را براستی در حالتیکه تصدیق کننده است کتابها را
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَاةَ وَالْإِنجِيلَ مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ
که پیش از وست و فرو فرستاد توریت و انجیل را پیش از قرآن در حالتیکه راهنمای مردمان است
وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
و فرستاد قرآن را جدا کننده حق و باطل بدرستیکه آنها که کافر شدند بنشانهای قدرت خدا مر ایشان راست عذابی سخت
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
و خدا غالب است صاحب انتقام بدرستیکه خدا پوشیده نیست بر او چیزی در زمین و نه در

السماء هو الذي يصوركم في الارحام كيف يشاء لا اله الا هو

آسمان او است خدا یکه صورت میکند شما را در ارحام مادران بهر قسمی که میخواهد نیست معبودی بر راستی مگر او

العزيز الحكيم هو الذي انزل عليك الكتاب منه ايات محكمات

غالب است محکم کار آن خدایی است که فرو فرستاد بر تو ای محمد قرآن را بعضی از آن است نشانهای محکم و معنی

هن ام الكتاب واخر متشابهات فاما الذين في قلوبهم زيغ

که آن آیتها اصل قرآنند و بعضی متشابهات است پس اما آنها که در دلهای ایشان کجی است

فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تاويله وما يعلم

پس پیروی میکنند آنچه که متشابه است از قرآن بجهت طلب شرک و طلب تفسیر آن بناحق و نمیدانند تاویل

تاويله الا الله والراسخون في العلم يقولون امنا به كل من عند

آنرا هیچکس مگر خدا و مردانی که ثابت قدم‌اند در دانش حق میگویند ایمان آوردیم ما بقرآن همه آن از نزد پروردگار

ربنا وما يذكر الا اولوا الالباب ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هديتنا

و پند نمیگیرند ازین مگر خداوندان خرد میگویند ای پروردگار ما میل مده از راستی دلهای ما را بعد از آنکه راه نمودی ما را

وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب ربنا انك جامع الناس

و بخش ما را از نزد خویش رحمتی بدرستیکه تویی بخشنده بسیار بخش ای پروردگار ما بدرستیکه تو جمع کننده مردمانی

ليوم لا ريب فيه ان الله لا يخلف الميعاد ان الذين كفروا لن

در روزی که هیچ شکی نیست در آمدن آن روز بدرستیکه خدا خلاف نمیکند آن وعده کاه را بدرستیکه آنها که کافر شدند هرگز

تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله شيئا واولئك هم وقود

نفع نرسانند مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از عذاب خدا هیچ نفعی و این گروه ایشانند آتش افروز

النار

النار كداب ال فرعون والذين من قبلهم كذبوا باياتنا

آتش عادت ایشان چون عادت قوم فرعون و آنها یست که پیش از ایشان بودند دروغ انگاشتند نشانهای

فاخذهم الله بذنوبهم والله شديد العقاب قل للذين

پس فرا گرفت ایشان را خدا بسبب گناهان ایشان و خدا سخت عقوبت است بگوای محمد مر آنها

كفروا ستغلبون وتحشرون الى جهنم وبئس المهاد قد كان لكم

که کافر شدند زود باشد که مغلوب باشید و محشور شوید روز قیامت بجهنم و بد آرامگاهیست دوزخ بتحقیق که هست شما را نشانی

اية في فئتين التقتا فئة تقاتل في سبيل الله واخرى كافرة

در آن دو گروه که با هم در افتادند در غزای بدر گروهی کارزار میکردند در راه خدا و گروهی دیگر کافر بودند

يرونهم مثليهم راي العين والله يؤيد بنصره من يشاء ان

میدیدند کروه اول دو برابر خود دیدنی بمعاینه و آشکار و خدا قوت میدهد بنصرت خود آنرا که میخواهد بدرستیکه

في ذلك لعبرة لاولي الابصار زين للناس حب الشهوات

در نصرت مسلمانان عبرتست بپند است مر خداوندان بصیرتها و عقلها را آراسته شد مردمان را دوستی شهوتهای نفسانی

من النساء والبنين والقناطير المقنطرة من الذهب والفضة

از زنان و فرزندان و مالهای بسیار جمع کرده شده از زر و نقره

والخيل المسومة والانعام والحرث ذلك متاع الحيوة الدنيا

و اسبان بچرا گذاشته و چهارپایان و کشت زار همه اینها که مذکور شد برخورداری زندگانی دنیاست

والله عنده حسن الماب قل اؤنبئكم بخير من ذلكم للذين اتقوا

و خدا نزد اوست نیکو جای بازگشت بگوای محمد آیا خبر دهم شما را به بهتر ازینها که آماده است از برای آنانکه از شرک پرهیز نمودند

عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ

نزد پروردگار ایشان بهشتهایی که روان میشود از زیر درختهای قصرهای آن جویها جاویدان باشند در آن بهشتها

أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ الَّذِينَ

و در وی زنان پاکیزه و آن متقیان راست خوشنودی از خدای و خدا بیناست به بندگان آنها که

يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

میگویند ای پروردگار ما بدرستیکه ما گرویدیم پس بیامرز برای ما گناهان ما را و نگاهدار ما را از عذاب آتش

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ

صابران و راست گویان و فرمان برداران و نفقه کنندگان و آمرزش خواهندگان

بِالْأَسْحَارِ شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا

در سحرگاهان گواهی داد و بیان کرد خدا که شان این است که نیست معبودی بحق جز او و گواهی داد بر وحدانیت او

بِالْقِسْطِ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ

عدل و راستی نیست خدای سزاوار پرستش مگر او غالب است محکم کار بدرستیکه دین پسندیده نزد خدا اسلام است

وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ

و اختلاف نکردند آنها که داده شدند از کتاب توریة و انجیل مگر بعد از آنکه آمد بایشان دانش

بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَمَن يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ فَإِنْ

از راه ستم و حسد میان ایشان و آنکس که کافر شود به نشانهای خدا پس بدرستیکه خدا زود حساب کننده است پس اگر

حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُل لِّلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

خصومت کنند با تو ای محمد پس بگو خالص گردانیدم نفس خود را از برای خدا و برای آنکس که پیروی کرد مرا و بگو آنها را

وَالْأُمِّيِّينَ

وَالْأُمِّيِّينَ أَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوا وَّإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ

و ناخوانندگان را آیا منسوب بام القری یا مشرکان آیا منقاد شدید پس اگر منقاد شوند پس بدرستیکه راه راست یافتند و اگر اعراض کنند

الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

رسانیدن و خدا بیناست بحال بندگان بدرستیکه آنها که کافر میشوند به نشانهای وحدانیت خدا و میکشند

النَّبِيِّينَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ

پیغمبران را بناحق و میکشند آنها را که میفرمایند مردم را بعدل و انصاف از مردمان

فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

پس بشارت ده ایشان را بعذابی دردناک این گروه آنها اند که باطل شده عملهای ایشان در دنیا و آخرت

وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ

و نباشد ایشان را یاری دهندگان آیا نظر نکردی آنها که داده شد نصیبی از توریة یعنی یهود خوانده میشوند

إِلَىٰ كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ وَهُم مُّعْرِضُونَ

بکتاب خدا یعنی توریة تا آنکه حکم کند میان ایشان پس پشت میکنند گروهی از ایشان و حال آنکه ایشان اعراض کنندگانند

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي

این اعراض ایشان بسبب آنست که ایشان میگفتند که نخواهد رسید بما آتش دوزخ مگر روزی چند شمرده شده و فریفته ایشان را در

دِينِهِم مَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ

دین ایشان آن دروغها که افترا کردند پس چگونه باشد حال ایشان هرگاه جمع کنیم ایشان را برای گذاردن روزی که شکی نیست در آن

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ

و تمام داده شود هر نفسی را جزای آنچه اندوخته باشد در دنیا و ایشان ستم رسیده نخواهند شد بگو ای خدا پادشاهی

تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاۤءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاۤءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاۤءُ وَتُذِلُّ

میدهی پادشاهی بر که میخواهی وباز میگیری پادشاهی ازانکه میخواهی وعزیز میکنی ازانکه میخواهی وخوار میکنی

مَنْ تَشَاۤءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُولِجُ اللَّيْلَ

آنرا که میخواهی بدست قدرت تست هر خیری بدرستیکه تو بر همه چیز قادری درمی آوری شب را

فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ

در روز ودرمی آوری روز را در شب وبیرون درمی آوری جیوان زنده را از نطفه مرده وبیرون می آوری

الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاۤءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ

نطفه مرده را از حیوان زنده وروزی میدهی آنرا که خواهی بی حساب نباید که فرا گیرند مومنان

الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاۤءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذٰلِكَ فَلَيْسَ مِنَ

کافران را دوستان ویاران از غیر مومنان وهر که چنین کند پس نباشد از دوستان

اللّٰهِ فِي شَيْءٍ اِلَّا اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقٰيةً وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَاِلَى اللّٰهِ

خدا در هیچ باب مگر آنکه تقیه کنید از ایشان از چیزی که باید ترسید ومی ترساند خدا شما را از عذاب خود وبسوی خدا

الْمَصِيرُ قُلْ اِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ اَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمْهُ اللّٰهُ

بازگشت بگوای محمد اگر نهان دارید آنچه را که در سینه های شماست یا اظهار کنید آنرا میداند آنرا خدا

وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

ومیداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است وخدا بر همه چیز تواناست

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوۤءٍ

روزی که می یابد هر نفسی جزای آنچه کرده باشد از نیکیها حاضر کرده شده وآنچه کرده است از بدیها

تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ اَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللّٰهُ نَفْسَهُ وَاللّٰهُ

دوست میدارد هر نفسی اگر بوده چه میان او ومیان آن کردارها روزها مسافتی دور ودراز ومی ترساند شما را خدا از عذاب خویش وخدا

رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّٰهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَ

مهربان است بر بندگان بگو یا محمد اگر هستید شما که دوست میدارید خدا را پس متابعت کنید مرا تا دوست دارد شما را خدا و

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ قُلْ اَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا

بیامرزد برای شما گناهان شما را وخدا آمرزنده است رحم کننده بگوای محمد فرمان برید خدا را وپیغمبر پس اگر رو بگردانید

فَاِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰى اٰدَمَ وَنُوحًا وَاٰلَ اِبْرٰهِيمَ

پس بدرستیکه خدا دوست نمیدارد کافران را بدرستیکه خدا برگزید آدم را ونوح را وخانواده ابراهیم را

وَاٰلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللّٰهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ اِذْ

وخانواده عمران را بر عالمیان برگزید ذریتی که بعضی از ایشان از بعضی متولد شده اند وخدا شنوا است دانا یاد کن چون

قَالَتِ امْرَاَتُ عِمْرَانَ رَبِّ اِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ

گفت حنه زن عمران ای پروردگار من بدرستیکه من نذر کرده ام برای خدمت تو طفلی که در شکم من است در حالتیکه آزاد شده

مِنِّي اِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ اِنِّي

از من بدرستیکه تو شنوای دانائی پس چون بزاد گفت ای پروردگار من بدرستیکه من

وَضَعْتُهَا اُنْثٰى وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْاُنْثٰى وَاِنِّي سَمَّيْتُهَا

بار خود را در حالتیکه او دختر است وخدا داناتر است بآنچه گذاشت ونیست پسر مانند دختر ومن نام نهادم او را

مَرْيَمَ وَاِنِّي اُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ فَتَقَبَّلَهَا

مریم ومن در پناه تو می آورم آنرا وفرزندان آنرا از شیطان رانده شده پس پذیرفت مریم را

ربها بقبول حسن وانبتها نباتا حسنا وكفلها زكريا كلما

پروردگار او بپذیرفتنی نیکو و نشو و نما داد او را نشو و نمای نیکو و گردانید متکفل تربیت او زکریا را هرگاه که

دخل عليها زكريا المحراب وجد عندها رزقا قال يا مريم انى

بر آمدی بر مریم زکریا در محراب عبادت یافتی نزد او از میوه های زمستانی تابستان و بر عکس گفت ای مریم از کجا رسید

لك هذا قالت هو من عند الله ان الله يرزق من يشاء بغير حساب

ترا این روزی گفت مریم او از نزد خداست بدرستیکه خدا روزی میدهد هر که میخواهد بی حساب

هنالك دعا زكريا ربه قال رب هب لى من لدنك ذرية طيبة

آنجا که این معجزه دید دعا کرد زکریا پروردگار خود را گفت ای پروردگار من بخش مرا از نزد خود فرزندان پاکیزه

انك سميع الدعاء فنادته الملائكة وهو قائم يصلى فى المحراب

بدرستیکه تو شنوای دعائی پس ندا کرد او را ملائکه و حال آنکه او ایستاده نماز میکرد در محراب

ان الله يبشرك بيحيى مصدقا بكلمة من الله وسيدا وحصورا

بدرستیکه خدا بشارت میدهد ترا بیحیی باور دارنده کلمه آمده از نزد خدا و مهتر قوم خود و منع نماینده قوم از معاشرت زنان

ونبيا من الصالحين قال رب انى يكون لى غلام وقد بلغنى الكبر

و پیغمبری از جمله شایسته کاران گفت زکریا ای پروردگار من از کجا خواهد شد مرا فرزندی و تحقیق که رسیده است بمن پیری

وامرأتى عاقر قال كذلك الله يفعل ما يشاء قال رب اجعل لى

و زن من نازاینده است گفت خدا همچنین میکند خدا آنچه خواهد گفت زکریا ای پروردگار من بگردان برای من

آية قال آيتك الا تكلم الناس ثلاثة ايام الا رمزا واذكر ربك

نشانه گفت خدا نشانه تو آنست که سخن نتوانی گفتن با مردمان سه روز مگر باشاره و یاد کن پروردگار خود را

كثيرا

كثيرا وسبح بالعشى والابكار واذ قالت الملائكة يا مريم ان الله

بسیار و تسبیح او کن در آخر روز و بامداد و یاد کن چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستیکه خدا

اصطفيك وطهرك على نساء العالمين يا مريم اقنتى لربك واسجدى

واصطفيك
وبرگزيد ترا

برگزید ترا از بلا و معاصی و پاک گردانید ترا از معاصی بر زنان عالمیان ای مریم فرمان برداری کن برای پروردگار خود و سجده کن

واركعى مع الراكعين ذلك من انباء الغيب نوحيه اليك وما كنت

و رکوع کن با رکوع کنندگان این چیزها از خبرهای غیب است که وحی میکنیم و نبودی تو ای محمد

لديهم اذ يلقون اقلامهم ايهم يكفل مريم وما كنت لديهم اذ يختصمون

نزد ایشان چون میانداختند قلمها که کدام ایشان نگاهداری کنند مریم را و نبودی تو نزد ایشان چون خصومت میکردند در کفالت مریم

اذ قالت الملائكة يا مريم ان الله يبشرك بكلمة منه اسمه المسيح

یاد کن چون گفتند فرشتگان ای مریم بدرستیکه خدا بشارت میدهد ترا بفرزندی نام او مسیح

عيسى ابن مريم وجيها فى الدنيا والآخرة ومن المقربين ويكلم

عیسی پسر مریم در حالیکه او روشناس است در دنیا و آخرت و از جمله مقربان درگاه خدا و سخن میگوید

الناس فى المهد وكهلا ومن الصالحين قالت رب انى يكون

با مردمان در گهواره و در حالیکه دو موی شده و از جمله شایسته کاران است گفت مریم ای پروردگار من از کجا باشد

لى ولد ولم يمسسنى بشر قال كذلك الله يخلق ما يشاء اذا قضى امرا

مرا فرزندی و حال آنکه نرسیده است بمن هیچ آدمی گفت جبرئیل همچنین است که میکند خدا آفریند آنچه خواهد چون بیافریند چیزی را

فانما يقول له كن فيكون ويعلمه الكتاب والحكمة والتورية

پس بدرستیکه میگوید مر او را شو پس میباشد و می آموزد آنرا کتاب و حکمت و توریة

وَالْإِنجِيلَ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ

وانجیل درحالیکه رسول باشد بر بنی اسرائیل کو با اینکه آمده ام بشما ای بنی اسرائیل از پروردگار شما

أَنِّي أَخْلُقُ لَكُم مِّنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا

باینکه میسازم از برای شما از گل بشکل مرغ پس میدمم در آن نفس پس میگردد مرغ

بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ

بفرمان خدا و شفا میدهم نابینای مادرزاد را و پیس را و زنده میگردانم مردگان را بفرمان خدا و

أُنَبِّئُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُمْ إِن كُنتُم

آگاه کنم شما را با نچه میخورید و آنچه ذخیره میکنید در خانهای خود بدرستیکه هر آینه درین نشانیست مر شما را اگر هستید

مُّؤْمِنِينَ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَاةِ وَلِأُحِلَّ لَكُم بَعْضَ

ایمان آورنده و باور دارنده تمام مرا آنچه پیش از من آمده بود که آن توریتست و آمده ام شما را تا حلال کنم شما را بعض

الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُم بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُونِ إِنَّ اللَّهَ

از آن چیزها که حرام شده بود بر شما و آمده ام بشما بنشانی از پروردگار شما پس بترسید از خدا و فرمان برید مرا بدرستیکه خدا

~~إِنَّ اللَّهَ~~ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ

پروردگار منست و پروردگار شما پس پرستید او را این است راه راست پس چون دریافت عیسی

مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنصَارُ اللَّهِ

از ایشان کفر را گفت کیانند یاری کنندگان من بخدا الهی برند گفتند حواریان که ماییم یاری دهندگان دین خدا

آمَنَّا بِاللَّهِ وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ

گرویده ایم بخدا و گواه باش ای عیسی باینکه ما منقادیم ای پروردگار ما بگرویدیم با آنچه فرو فرستادی و پیروی کردیم پیغمبر را

عشر

حزب

فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ

پس بنویس ما را با گواهی دهندگان و مکر کردند و جزای مکر ایشان را داد خدا و خدا بهترین مکاران و جزا دهندگان است

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ

و یاد کن چون گفت خدا ای عیسی بدرستیکه من فراگیرنده توام و بردارنده توام بسوی خود و خالص کننده ام از افعال آنها

كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ

که کافر شدند و گرداننده ام آنها را که پیروی تو کردند بالای آنها که کافر شدند تا روز قیامت پس

إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ فَأَمَّا الَّذِينَ

من است بازگشت شما پس حکم کنم میان شما در آنچه هستید که در آن اختلاف میکنید پس اما آنها

كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُم مِّن نَّاصِرِينَ

که کافر شدند پس عذاب میکنم ایشان را عذابی سخت در دنیا و در آخرت و نباشد ایشان را هیچ از یاری کنندگان

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا

و اما آنها که گرویده و کردند عملهای شایسته پس میدهد ایشان را مزدهای ایشان و خدا دوست

يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ

نمیدارد ستمکاران را این خبر عیسی بن مریم میخوانیم بر تو ای محمد درحالیکه از نشانهای صدق رسالت و یاد آوریست با حکمت

إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِندَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِن تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُن

بدرستیکه مثل عیسی نزد خدا مثل آفرینش آدمست که آفرید آدم را از خاک پس گفت مر او را باش

فَيَكُونُ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ

پس شد آنچه خبر دادم در شان عیسی حق است از پروردگار تو پس مباش تو از جمله شک آورندگان پس هر که خصومت کند با تو

در شان عیسی بعد

عشر

بعد ما جاءك من العلم فقل تعالوا ندع أبناءنا وأبناءكم ونساءنا

از آنچه آمد بسوی محمد از دانش پس بگو بیائید تا بخوانیم پسران خود را و شما پسران خود را و ما زنان خود را

ونساءكم وأنفسنا وأنفسكم ثم نبتهل فنجعل لعنت الله على الكاذبين

و شما زنان خود را و ما نفسهای خود را و شما نفسهای خود را پس تضرع کنیم پس بگردانیم لعنت خدا را بر دروغ گویان

إن هذا لهو القصص الحق وما من إله إلا الله وإن الله لهو العزيز

بدرستیکه این وحی که کردیم هر آینه خبر حق است و هیچ خدائی سزاوار پرستش نیست جز خدا و بدرستیکه خدا هر آینه اوست غالب

الحكيم فإن تولوا فإن الله عليم بالمفسدين قل يا أهل الكتاب

درست کار پس اگر اعراض کنند پس بدرستیکه خدا داناست به تباهی کنندگان بگو ای محمد ای اهل کتاب

تعالوا إلى كلمة سواء بيننا وبينكم ألا نعبد إلا الله ولا نشرك

بیائید بسوی سخنی راست که یکسان است میان ما و میان شما اینکه نپرستیم مگر خدا را و شریک ندانیم

به شيئا ولا يتخذ بعضنا بعضا أربابا من دون الله فإن تولوا

با او چیزی را و فرا نگیرد بعضی از ما بعضی دیگر را خدایان از غیر خدا پس اگر اعراض کنند

فقولوا اشهدوا بأنا مسلمون يا أهل الكتاب لم تحاجون في

پس بگوئید که گواه باشید بانکه ما اقرار کنندگانیم بتوحید ای اهل کتاب چرا خصومت میکنید در شان

إبراهيم وما أنزلت التوراة والإنجيل إلا من بعده أفلا تعقلون

ابراهیم و حال آنکه فرو فرستاده نشده توریة و انجیل مگر بعد از ابراهیم پس مگر هیچ نفهمید

ها أنتم هؤلاء حاججتم فيما لكم به علم فلم تحاجون فيما ليس لكم

آگاه باشید ای گروه که خود آن محاجه کردید در آن چیز که شما را بدان بود دانشی پس چرا محاجه میکنید در آنچه نیست شما را

به علم والله يعلم وأنتم لا تعلمون ما كان إبراهيم يهوديا ولا نصرانيا

بآن دانشی اصلا و خدا میداند و شما نمیدانید نبود هرگز ابراهیم یهودی و نه ترسایی

ولكن كان حنيفا مسلما وما كان من المشركين إن أولى الناس

ولیکن بود مایل از دین باطل بحق منقاد و مسلمان و نبود از جمله مشرکان بدرستیکه بهترین مردمان

بإبراهيم للذين اتبعوه وهذا النبي والذين آمنوا والله ولي المؤمنين

بابراهیم آنها بودند که پیروی کردند او را و این پیغمبر است و آنها که بگرویدند و خدا دوست مؤمنان است

ودت طائفة من أهل الكتاب لو يضلونكم وما يضلون إلا

دوست دارند گروهی از اهل کتاب یعنی یهود گمراه نمودن شما را و گمراه نتوانند کرد مگر

أنفسهم وما يشعرون يا أهل الكتاب لم تكفرون بآيات الله

نفسهای خود را و نمیدانند این معنی را ای اهل کتاب چرا کافر میشوید به نشانهای خدا

وأنتم تشهدون يا أهل الكتاب لم تلبسون الحق بالباطل

و حال آنکه شما گواهی دهید بر حقیقت ای اهل کتاب چرا میپوشانید حق را به باطل و آمیخته میکنید راستی را بکجی

وتكتمون الحق وأنتم تعلمون وقالت طائفة من أهل الكتاب

و میپوشانید حق را و حال آنکه شما میدانید که محمد و دین او حق است و گفتند گروهی از اهل کتاب

آمنوا بالذي أنزل على الذين آمنوا وجه النهار واكفروا آخره

بگروید بآنچه فرو فرستاده شده بر آنها که بگرویدند در اول روز و کافر شوید در آخر روز

لعلهم يرجعون ولا تؤمنوا إلا لمن تبع دينكم قل إن الهدى

شاید اصحاب محمد برگردند از دین او و دل ایمان میاورید مگر آنکه پیرو دین شما را بگو ای محمد بدرستیکه راه راست

هُدَى اللّٰهِ اَنْ يُؤْتٰى اَحَدٌ مِثْلَ مَا اُوتِيتُمْ اَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ

راه خدا است چنین گفتند یهود از روی حسد اینکه داده شود احدی مانند مثلی که داده شده اید شما را اینکه غلبه کنند بر شما نزد پروردگار شما

قُلْ اِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللّٰهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

بگو ای محمد بدرستیکه فضل و حکمت بدست قدرت خدا است میدهد آنرا بهر کس که میخواهد و خدا فراخ رحمت است دانا

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَمِنْ اَهْلِ

مخصوص میکند برحمت خود آن کس را که میخواهد و خدا خداوند فضل بزرگ است و بعضی از اهل

الْكِتَابِ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ بِقِنْطَارٍ يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَاْمَنْهُ

کتاب کسی است که اگر امین سازی او را بمال بسیار ادا میکند آنرا بسوی تو و بعضی از ایشان کسی است که اگر امین سازی او را

بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ اِلَيْكَ اِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوا

بدیناری ادا نمیکند او را بسوی تو مگر آنکه بوده باشی همیشه تو بر سر او ایستاده این خیانت بسبب آن گشت که ایشان گفتند

لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْاُمِّيِّينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ

که نیست خیانت مال بر ما این ناخوانندگان را راهی و میگویند بر خدا دروغ و حال آنکه ایشان

يَعْلَمُونَ ۝ بَلٰى مَنْ اَوْفٰى بِعَهْدِهِ وَاتَّقٰى فَاِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝ اِنَّ

میدانند آری هر که وفا کند بعهد خود و پرهیز از حرام پس بدرستیکه خدا دوست میدارد پرهیزکاران بدرستیکه آنانکه

يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّٰهِ وَاَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا اُولٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ

که میفروشند عهد و پیمان خدا و سوگندهای خویش را به بهای اندک این گروه هیچ نصیبی نباشد ایشان را

فِي الْاٰخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللّٰهُ وَلَا يَنْظُرُ اِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ

در آخرت و سخن نگوید خدا با ایشان و نظر رحمت نمیکند بر ایشان در روز قیامت و پاک نگرداند ایشان را از گناه

وَلَهُمْ

وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ۝ وَاِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْوُونَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ

و ایشان راست عذاب دردناک و بدرستیکه پاره از ایشان هر آینه گروهی اند میگردانند زبانهای خود را بتوریة

لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ

تا اینکه شما پندارید که آنچه میخوانند از توریة است و حال آنکه نیست آن از توریة و میگویند که آن از نزد خدا است

وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ مَا كَانَ

و نیست او از نزد خدا و میگویند برخدا دروغ و حال آنکه ایشان میدانند که دروغ است سزاوار نباشد

لِبَشَرٍ اَنْ يُؤْتِيَهُ اللّٰهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا

هیچ آدمی را اینکه بدهد او را خدا کتاب و حکمت یعنی علم شریعت و پیغمبری پس بگوید مردمان را باشید

عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ

بندگان من بغیر از خدا و لیکن باید گوید که باشید دانایان با آنچه هستید شما که در آموزانید آنرا از انجیل

وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝ وَلَا يَاْمُرَكُمْ اَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلٰئِكَةَ

و با آنچه هستید که پیوسته میخوانید و نه سزد او را که بفرماید شما را اینکه فرا گیرید فرشتگان

وَالنَّبِيِّينَ اَرْبَابًا اَيَاْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝ وَاِذْ اَخَذَ اللّٰهُ

و پیغمبران را خدایان آیا میفرمایند شما را بکفر بعد از آنکه شما مسلمان باشید و یاد کن چون فرا گرفت خدا

مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا اٰتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ

عهد از پیغمبران که چون بدهم شما را از کتاب و حکمت پس بیاید بشما پیغمبری نوی محمد که براستی دارنده است

لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَاَخَذْتُمْ عَلٰى ذٰلِكُمْ اِصْرِي

آنچه با شما هست هر آینه باید که ایمان آورید باو و هر آینه نصرت کنید او را گفت خدا به پیغمبران آیا اقرار کردید بایمان محمد و فرا گرفتید بآن عهد مرا

قالوا اقررنا قال فاشهدوا وانا معكم من الشاهدين فمن تولى بعد

گفتند پیغمبران اقرار کردیم گفت خدا پس گواه باشید بر امت خود و من با شما از جمله گواهانم پس هر که اعراض کند بعد

ذلك فاولئك هم الفاسقون افغير دين الله يبغون وله اسلم من

ازین ایمان پس آن گروه ایشانند نافرمان برداران آیا پس بجز دین خدا را میخواهند و حال آنکه او را منقاد شده هر که

في السموات والارض طوعا وكرها واليه يرجعون قل امنا بالله

در آسمانها و زمین است خواهی و نخواهی و بسوی او بازگشت خواهند نمود بگو ای محمد بگروید ایم بخدا

وما انزل علينا وما انزل على ابرهيم واسمعيل واسحق ويعقوب

و بآنچه فرو فرستاده شده بر ما و بآنچه فرو فرستاده شده بابراهیم و اسمعیل و اسحق و یعقوب

والاسباط وما اوتي موسى وعيسى والنبيون من ربهم لا نفرق بين احد

و فرزندزادگان یعقوب و آنچه داده موسی را و عیسی را و پیغمبران را از پروردگار ایشان جدائی نیفکنیم میان هیچ

منهم ونحن له مسلمون ومن يبتغ غير الاسلام دينا فلن يقبل منه وهو

از ایشان و ما او را منقادانیم و هر که بجوید غیر از اسلام دینی را پس قبول نکند از وی و او

في الاخرة من الخاسرين كيف يهدي الله قوما كفروا بعد ايمانهم

او ارتعث پیش آوردند ایمان

در آخرت از جمله زیانکاران باشد چگونه راه نماید خدا قومی را که کافر شدند یعنی یهود بعد از آنکه

وشهدوا ان الرسول حق وجاءهم البينات والله لا يهدي القوم

و گواهی دادند بدرستیکه پیغمبر یعنی محمد بر حق است و آمد بایشان حجتهای روشن و خدا راه نمینماید گروه

الظالمين اولئك جزاؤهم ان عليهم لعنة الله والملائكة والناس

ستمکاران را این گروه جزای ایشان آنکه بدرستیکه بر ایشان است لعنت خدا و لعنت ملائکه و مردمان

اجمعين

اجمعين خالدين فيها لا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينظرون

همگی جاوید اند در آن لعنت سبک کرده نشود از ایشان عذاب و نه ایشان مهلت داده خواهند شد

الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور رحيم

مگر آن کسانیکه توبه کنند بعد از آن و حال خود را باصلاح آورند پس بدرستیکه خدا آمرزنده است مهربان

ان الذين كفروا بعد ايمانهم ثم ازدادوا كفرا لن تقبل

بدرستیکه آنها که کافر شدند بعد از ایمان خود یعنی یهود پس زیاده کردند کفر خود را بمعصیتهای خود قبول نمیشود

توبتهم واولئك هم الضالون ان الذين كفروا وماتوا وهم

توبه ایشان و این گروه ایشانند گمراهان بدرستیکه آنها که کافر شدند و مردند و حال آنکه ایشان

كفار فلن يقبل من احدهم ملء الارض ذهبا ولو افتدى به

کافر بودند پس قبول نمیشود از هیچ یکی از ایشان بقدر پری زمین از زر و اگرچه بفدیه دهند آنرا

اولئك لهم عذاب اليم وما لهم من ناصرين لن تنالوا البر حتى

این گروه مر ایشان راست عذاب دردناک و نباشد ایشان را هیچ یاری کنندگان هرگز نرسید بمرتبه نیکوئی و بهشت تا آنکه

تنفقوا مما تحبون وما تنفقوا من شيء فان الله به عليم كل

نفقه کنید از آنچه دوست میدارید و آنچه نفقه کنید از چیزی پس بدرستیکه خدا بآن داناست همه

الطعام كان حلا لبني اسرائيل الا ما حرم اسرائيل على نفسه

طعامها بود حلال مر بنی اسرائیل مگر آنچه حرام کرده بود آنرا یعقوب بر نفس خود

من قبل ان تنزل التورية قل فاتوا بالتورية فاتلوها ان كنتم

پیش از آنکه فرو فرستاده شود توریة بگو ای محمد پس بیارید توریة را پس بخوانید آنرا اگر هستید شما

صادقين فمن افترى على الله الكذب من بعد ذلك فاولئك

راست كويان پس هركه افترا كويد برخدا دروغرا بعد از انكه دانند محرمات توريت را پس آنكروه

هم الظالمون قل صدق الله فاتبعوا ملة ابراهيم حنيفا وما كان

ايشانند ستمكاران بكواى محمد راست كفت خدا پس پيروى كنيد ملت ابراهيم را درحاليكه مايل است از باطل و نبود

من المشركين ان اول بيت وضع للناس للذى ببكة مباركا

از جمله مشركان بدرستيكه اول خانه كه وضع شده براى مردمان جهت حج هرآينه آن خانه ايست كه در مكه است مبارك

وهدى للعالمين فيه ايات بينات مقام ابراهيم ومن دخله كان

وراه نمايت مر عالميان را در آن خانه نشانهايى است روشن مر دمانرا كه بعضى از ايشان مقام ابراهيم است و هركه داخل شود در آن باشد

امنا ولله على الناس حج البيت من استطاع اليه سبيلا ومن كفر

ايمن از عذاب و مر خدا راست بر مردمان زيارت خانه كعبه هركه تواند بسوى آن خانه راه يافت و هركه انكار كند فرض حج را

فان الله غنى عن العالمين قل يا اهل الكتاب لم تكفرون بايات الله

پس بدرستيكه خدا بى نياز است از عالميان بكواى محمد اى اهل كتاب چرا كافر ميشويد بنشانهاى الهى

والله شهيد على ما تعملون قل يا اهل الكتاب لم تصدون عن سبيل الله

و خدا اشاهد است بر آنكه شما ميكنيد بكواى محمد اى اهل كتاب چرا منع ميكنيد و باز ميداريد مردمانرا از راه خدا

من امن تبغونها عوجا وانتم شهداء وما الله بغافل عما تعملون

آنرا كه بكرويده ميجوييد براى راه كجى و حال آنكه شما كواهانيد بر راستى راه و نيست غافل خدا از آنچه شما ميكنيد

يا ايها الذين امنوا ان تطيعوا فريقا من الذين اوتوا الكتاب

اى آنها كه بكرويده اند اكر فرمان بريد كروهى را از آنها كه داده شده اند كتاب توريت

يردوكم بعد ايمانكم كافرين وكيف تكفرون وانتم تتلى عليكم ايات الله

برميكردانند شما را بعد از ايمان شما كافران وچكونه كافر شويد و حال آنكه ميخوانند بر شما آيتهاى قران خدا را

وفيكم رسوله ومن يعتصم بالله فقد هدى الى صراط مستقيم

و در ميان شما است رسول او محمد و هركه چنك در زند بدين خدا پس بدرستيكه راه نموده شود براه راست

١٠١ يا ايها الذين امنوا اتقوا الله حق تقاته ولا تموتن الا وانتم مسلمون

اى آن كروهى كه كرويده اند بپرهيزيد از عقوبت خدا چنانكه سزاوار پرهيزست و نبايد كه بميريد مكر درحاليكه شما باشيد فرمان برداران

واعتصموا بحبل الله جميعا ولا تفرقوا واذكروا نعمت الله عليكم

و چنك زنيد بقران و دين خدا همه و پراكنده مشويد و شكر كنيد اى طايفه اوس و خزرج نعمت خدا بر شما

اذ كنتم اعداء فالف بين قلوبكم فاصبحتم بنعمته اخوانا وكنتم على

چون بوديد دشمنان يكديكر پس الفت داد خدا ميان دلهاى شما پس كشتيد بسبب نعمت او برادران هم و بوديد شما بر

شفا حفرة من النار فانقذكم منها كذلك يبين الله لكم اياته لعلكم

لب وادى از آتش پس برهانيد شما را از آن همچنين روشن ميكند خدا براى شما آيتهاى قدرت خود تا شما

تهتدون ولتكن منكم امة يدعون الى الخير ويامرون بالمعروف

راه راست يابيد و بايد باشد از شما كروهى كه خوانند مردمانرا بسوى خير و امر فرمايند ايشانرا بنكويى

وينهون عن المنكر واولئك هم المفلحون ولا تكونوا كالذين تفرقوا

و نهى كنند از بدى و اين كروه ايشانند رستكاران و مباشيد مانند آنها كه پراكنده شدند

واختلفوا من بعد ما جاءهم البينات واولئك لهم عذاب عظيم

و اختلاف كردند بعد از آنكه آمده بود بايشان حجتهاى روشن و اين كروه مر ايشانرا باشد عذاب بزرك

يوم تبيض وجوه وتسود وجوه فاما الذين اسودت وجوههم
در روزی که سفید شود بعضی از رویها بنور ایمان و سیاه شود پاره از رویها بسبب شرک پس اما آنها که سیاه شده رویهای ایشان

اكفرتم بعد ايمانكم فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون واما الذين
گفته شود ایشانرا آیا کافر شدید بعد از ایمان شما پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید کافر میشدید و اما آنها که

ابيضت وجوههم ففي رحمة الله هم فيها خالدون تلك ايات الله
سفید شده رویهای ایشان پس در سایه رحمت الهی باشند ایشان در آن رحمت جاوید اند این است آیتهای خدا یعنی قرآن

نتلوها عليك بالحق وما الله يريد ظلما للعالمين ولله ما في
میخوانیم آنها را بر تو ای محمد بحق و نیست سزاوار خدائی که خواهد ستم را بر عالمیان و مر خدا راست آنچه در

السموات وما في الارض والى الله ترجع الامور كنتم خير امة اخرجت
آسمانها و آنچه در زمین است و بسوی خدا بازگشت میکند همه چیز هستید شما ای امت محمد بهترین

للناس تامرون بالمعروف وتنهون عن المنكر وتومنون بالله ولو
مردمان میفرمایند بطاعتها و نهی میکنند از بدی و ایمان آورند بخدا و اگر

امن اهل الكتاب لكان خيرا لهم منهم المومنون واكثرهم الفاسقون
ایمان آورند اهل کتاب هرآینه بهتر بودی ایشانرا بعضی از ایشان هستند مومنان و بیشترین ایشان نافرمانند

لن يضروكم الا اذى وان يقاتلوكم يولوكم الادبار ثم لا ينصرون
هیچ زیانی نرسانند شما را مگر اندک آزاری و اگر کارزار کنند با شما یهودان میگردانند بشما پشتهای خود را پس یاری داده نشوند

ضربت عليهم الذلة اين ما ثقفوا الا بحبل من الله وحبل من الناس
زده شده برایشان مذلت و خواری هرکجا یافت شوند مگر بعهدی از خدا و عهدی از مردمان

وباو

وباو بغضب من الله وضربت عليهم المسكنة ذلك بانهم كانوا يكفرون
و باز گشتند بخشم بزرگی از خدا و زده شده برایشان درویشی و درشتی این بسبب آنست که ایشان بودند کفر میورزیدند

بايات الله ويقتلون الانبياء بغير حق ذلك بما عصوا وكانوا
بآیات و نشانهای خدا و میکشتند پیغمبران را بناحق این بسبب آنست که عاصی شدند و از حق

يعتدون ليسوا سواء من اهل الكتاب امة قائمة يتلون ايات الله
در میگذشتند نیستند اهل کتاب همه یکسان در دین بعضی از اهل کتاب گروهی اند ثابت قدم در اسلام میخوانند آیتهای کتاب خدا را یعنی قرآن را

اناء الليل وهم يسجدون يومنون بالله واليوم الاخر ويامرون
در ساعتهای شب و حال آنکه ایشان سجده میکنند ایمان می آورند بخدا و روز قیامت و امر میکنند مردمانرا

بالمعروف وينهون عن المنكر ويسارعون في الخيرات واولئك
به نیکوئی و باز میدارند از بدی و میشتابند در کردن خیرات و این گروه

من الصالحين وما يفعلوا من خير فلن يكفروه والله عليم
از جمله نیکوکارانند و هر آنچه میکنند از نیکوئی پس محروم نخواهند شد از جزای آن و خدا داناست

بالمتقين ان الذين كفروا لن تغني عنهم اموالهم ولا اولادهم من الله
به پرهیزکاران بدرستیکه آنها که کافر شدند نفع نخواهد داشت بحال ایشان مالهای ایشان و نه فرزندان ایشان از عذاب

الله شيئا واولئك اصحاب النار هم فيها خالدون مثل ما ينفقون
خدا چیزی را و این گروه اصحاب آتشند ایشان در آن جاویدند داستان آنچه نفقه میکنند

في هذه الحيوة الدنيا كمثل ريح فيها صر اصابت حرث قوم ظلموا
در این زندگانی دنیا مثل داستان بادیست که در آن باشد سردی سخت که برسد بکشت قومی که ظلم کرده باشند

أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

بر نفسهای خود پس هلاک کند او را و ستم نکرده برایشان خدا ولیکن ایشان بنفسهای خود ستم میکنند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ

ای گروهیکه گرویده اند فرا مگیرید دوست خالص را از غیر اهل کتاب خود تقصیر نمیکنند در

خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي

هلاکت شما دوست دارند ضرر و شدت شما را بتحقیق که آشکار شده است دشمنی از دهنهای ایشان و آنچه پنهان میدارد

صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ هَا أَنتُمْ أُولَاءِ

سینهای ایشان بزرگتر است بتحقیق روشن کردیم برای شما نشانها را اگر بوده باشید عاقلان آگاه باشید ای گروه خطاکار

تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا

که شما دوست میدارید ایشانرا و ایشان دوست نمیدارند شما را و حال آنکه میگروید بکتابهای آسمانی همه آنها و چون رسند بشما گویند

آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ

گرویدیم بمحمد و چون خلوت کنند بخایند و بگزند از دشمنی شما انگشتان خود را از غایت خشم بگوای محمد بمیرید بخشم خویش

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ

که بدرستی که خدا داناست بآن کینها که بسینهای شماست اگر رسد بشما حسنه از نصرت و غنیمت بد مر آید ایشانرا و اگر رسد بشما

سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ

بلایی شاد میشوند از آن و اگر صبر کنید شما بر اذیت ایشان و بپرهیزید زیان نمیکند شما را مکر ایشان چیزی بدرستیکه خدا

بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ

بآنچه ایشان میکنند فرا رسنده است و یاد کن چون بامداد بیرون آمدی از خانه خود و جای میدادی مؤمنانرا

مقاعد

مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِذْ هَمَّت طَّائِفَتَانِ مِنكُمْ

جایگاه از برای قتال و خدا شنوا و داناست چون قصد کردند دو طائفه از شما بنی سلمه و بنی حارثه

أَن تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

اینکه از بیم بر گردند بمدینه و خدا دوست ایشان بود تا ایشان بر گردند و بر خدا باید توکل کنند مؤمنان

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

و هر آینه بتحقیق که یاری کرد شما را در غزای بدر و حال آنکه خوار بودید در چشمهای مشرکان پس بترسید از خدا تا شاید که شما شکر کنید

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَن يَكْفِيَكُمْ أَن يُمِدَّكُمْ رَبُّكُم بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِّنَ

چون میگفتی تو ای محمد مؤمنانرا آیا کفایت نمیکند شما را اینکه مدد کند شما را پروردگار شما به سه هزار فرشتگان

الْمَلَائِكَةِ مُنزَلِينَ بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ

در حالتیکه فرو فرستاده شده اند آری کافیست اگر صبر کنید شما و بپرهیزید از مخالفت رسول و بیایند کافران بشما

هَٰذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُم بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ وَمَا

مدد کند شما را پروردگار شما به پنج هزار از فرشتگان همه با علامت و نشان ضرب و

جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا

نگردانید خدا این مدد را مگر جهت بشارت شما بغلبه دشمنان و تا اینکه آرام گیرد دلهای شما بآن و نیست یاری مگر آنکه

مِنْ عِندِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ لِيَقْطَعَ طَرَفًا مِّنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ

از نزد خدای غالب و درستکار تا اینکه ببرد و نیست گرداند گروهی را که کافر شدند یا

يَكْبِتَهُمْ فَيَنقَلِبُوا خَائِبِينَ لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ

نگونسار کند ایشانرا بهزیمت در حالتیکه ناامید شوند نیست تو را ای محمد از امر هزیمت چیزی یا بپذیرد توبه ایشانرا اگر توبه کنند

أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

یا عذاب کند ایشان را پس بدرستیکه ایشان ظالمانند و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است

يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

می آمرزد خدا آنکس را که میخواهد و عذاب میکند آنکس را که میخواهد و خدا آمرزنده است رحمت کننده ای آنها که

آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ

ایمان آورده اید مخورید سود بر سود و بپرهیزید از خدا تا شاید شما

تُفْلِحُونَ ۝ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ حزب

رستگار باشید و بترسید از آتشی که مهیا شده از برای کافران و فرمان برداری خدا و رسول را

لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ

تا شاید که بشما رحمت کنند و بشتابید بسوی اسباب مغفرت از پروردگار شما و بسبب آمدن بهشتی که پهنای آن آسمانها

وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ

و زمین است مهیا داشته اند از برای متقیان آنها که نفقه و صدقه میدهند در حال آسانی و دشواری و بلای فرو برندگان

الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا

خشمها و در گذرندگان از تقصیرات مردمان و خدا دوست میدارد نیکوکاران را و آنها که چون کنند

فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ

کار ناشایست یا ستم کنند بر نفسهای خویش یاد آورند عقوبت خدا را پس آمرزش طلبند از برای گناهان خود و کیست که آمرزد

الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ أُولَئِكَ

گناهان را بغیر خدا و ننمایند اصرار بر آنچه کرده باشند و حال آنکه میدانند زشتی کردار خود را ایشانند

جزاؤهم

جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

پاداش ایشان آمرزش است از پروردگار ایشان و بهشتهایی که میرود از زیر درختهای قصرهای آن جویها جاویدان باشند

فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ۝ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ

در آنها و نیک است مزد کار کنندگان تحقیق که گذشته است پیش از شما طریقها پس سیر کنید در زمین

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ۝ هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى

پس نظر کنید که چگونه بود عاقبت کار تکذیب کنندگان آنچه گذشت از وقایع دلیل است روشن برای نصیحت مردمان و راهنمایی

وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

و پندایست مر پرهیزکاران را و سست مشوید در جهاد و اندوه مخورید و حال آنکه شما برترید از مشرکان اگر هستید مؤمنان

إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ

اگر رسد شما را خستگی و جراحتی پس بدرستیکه رسید کفار را در بدر جراحتی و المی مانند آن و این روزها که را دست بدست میگردانیم

النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ

مردمان و تا آنکه جدا کند خدا آنها را که بگرویدند و فرا گیرد از شما شهیدان و خدا دوست ندارد

الظَّالِمِينَ ۝ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ۝ أَمْ حَسِبْتُمْ

ظالمان را و تا خالص گرداند خدا آنها را که گرویده اند و تباه گرداند کافران را آیا پنداشتید

أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ

که در خواهید آمد در بهشت و حال آنکه جدا نکرده باشد خدا آنها را که جهاد کرده اند از شما بدیگران و جدا کرده

الصَّابِرِينَ ۝ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ

صابران را از غیر صابران و بدرستیکه شما آرزو کرده بودید مرگ را یعنی شهادت را پیش از آنکه ملاقات کنید با سبب آن پس بدرستیکه دیدید مرگ را

وأنتم تنظرون ۝ وما محمد إلا رسول قد خلت من قبله الرسل أفإن

وحال آنکه شما می‌بینید کشتگان را و نیست محمد مگر رسول بدرستیکه گذشته‌اند پیش از وی رسولان آیا پس اگر

مات أو قتل انقلبتم على أعقابكم ومن ينقلب على عقبيه فلن

بمیرد محمد یا کشته شود برون خواهید رفت از دین پس پس و هر که برون رود از دین پس پس هرگز

يضر الله شيئا وسيجزي الله الشاكرين ۝ وما كان لنفس أن تموت إلا

زیان نرسانیده است خدا را چیزی و زود باشد که جزا دهد خدا شکر کنندگان را و نیست هیچ نفسی را اینکه بمیرد مگر بخواست

بإذن الله كتابا مؤجلا ومن يرد ثواب الدنيا نؤته منها ومن يرد

خدا نوشته اجل هر نفسی نوشتنی تا مدت معین و هر که خواهد در جهاد مزد خود را در دنیا میدهیم مزد او را در دنیا و هر که خواهد

ثواب الآخرة نؤته منها وسنجزي الشاكرين ۝ وكأين من نبي قاتل

ثواب آخرت را میدهیم مزد او را از آخرت و زود باشد که جزا دهیم شاکران را و بسا پیغمبری که کارزار کرده

معه ربيون كثير فما وهنوا لما أصابهم في سبيل الله وما ضعفوا

با او گروهی بسیار پس سست نشدند بسبب بلائی که رسید با ایشان در راه خدا و ضعیف نشدند

وما استكانوا والله يحب الصابرين ۝ وما كان قولهم إلا أن قالوا

و فروتنی دشمنان نکردند و خدا دوست میدارد صابران را و نبود گفتار ایشان مگر اینکه گفتند

ربنا اغفر لنا ذنوبنا وإسرافنا في أمرنا وثبت أقدامنا وانصرنا على

ای پروردگار ما بیامرز برای ما گناهان ما را و گذشتن در کار خود و ثابت دار قدمهای ما را و نصرت ده ما را بر

القوم الكافرين ۝ فآتاهم الله ثواب الدنيا وحسن ثواب الآخرة

قوم کافران پس داد ایشان را خدا ثواب دنیا و نیکوئی ثواب آخرت را

والله

والله يحب المحسنين ۝ يا أيها الذين آمنوا إن تطيعوا الذين

و خدا دوست میدارد نیکوکاران را ای آنانکه گرویده‌اند اگر فرمان برید آنانرا

كفروا يردوكم على أعقابكم فتنقلبوا خاسرين ۝ بل الله مولاكم وهو

که کافر شدند برمیگردانند شما را از دین پس پس پس برخواهید گردید از زیان کاران بلکه خدا یاری دهنده شما است و او

خير الناصرين ۝ سنلقي في قلوب الذين كفروا الرعب بما أشركوا

بهترین یاری کنندگان است زود باشد که بیندازیم در دلهای آنها که کافر شدند ترس را بسبب آنکه شرک آوردند

بالله ما لم ينزل به سلطانا ومأواهم النار وبئس مثوى الظالمين ۝

بخدا چیزی را که نفرستاده بود حجتی و دلیلی و آرامگاه ایشان آتش دوزخ است و بد جائی است ماوای ظالمان

ولقد صدقكم الله وعده إذ تحسونهم بإذنه حتى إذا فشلتم وتنازعتم

و هر آینه راست کرد برای ایشان خدا وعده خود را چون میکشید کفار را باذن او تا آنگاه که بددل شدید و باهم نزاع کردید

في الأمر وعصيتم من بعد ما أراكم ما تحبون منكم من يريد الدنيا

در امر حرب و عاصی شدید بعد از آنکه نمود شما را آنچه دوست میداشتید از نصرت بعضی از شما اینانند که میخواهند دنیا را

ومنكم من يريد الآخرة ثم صرفكم عنهم ليبتليكم ولقد عفا عنكم

و بعضی از شما اینانند که میخواهند آخرت را پس بازداشت شما را از کشتن ایشان تا بیازماید شما را و بتحقیق که عفو کرد از شما

والله ذو فضل على المؤمنين ۝ إذ تصعدون ولا تلوون على أحد

و خدا خداوند فضیلت بزرگ بر مؤمنان چون میگریختید از مشرکان و متوجه نمیشدید بر احدی

والرسول يدعوكم في أخراكم فأثابكم غما بغم لكيلا تحزنوا على

و رسول میخواند شما را در میان گروه دیگر پس شما را جزا داد غمی بر روی غمی تا اندوه نخورید

مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ
آنچه فوت شده از شما از غنیمت و نه بآنچه رسیده بر شما و خدا آگاه است بآنچه میکنید پس فرو فرستاد بر شما
مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُعَاسًا يَغْشَى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ
بعد از آن غم آسایشی و ایمنی خوابی که فرو گرفت گروهی را از شما و گروهی دیگر از شما بغم و همّ افکنده بود ایشان را
أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا
نفسهای ایشان گمان میبردند بخدا گمان باطلی گمان اهل جاهلیت میگفتند این گروه از روی انکار آیا هست ما را
مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا
از کار ظفر هیچ بهره بگو ای محمد کارها همه مر خدا راست پنهان میدارند در نفسهای خود آنچه آشکارا
يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا
نمیتوانند کرد برای تو میگویند اگر بودی ما را از فتح و ظفر بهره کشته نمیشدیم ما در اینجا
قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
بگو ای محمد اگر میبودید شما در خانهای خود هر آینه بیرون آمدندی آنها که نوشته شده بر آنها کشته شدن بسوی کشتنگاهای خود
وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
تا آزمایش کند خدا آنچه در سینهای شماست و تا پاک کند و ظاهر سازد آنچه در دلهای شماست و خدا داناست بآنچه در
الصُّدُورِ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ
سینهای شماست بدرستیکه آنها که هزیمت نمودند از میان شما ای مؤمنان روز بهم رسیدن آن دو لشکر بدرستیکه بلغزانید ایشان را
الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ
شیطان بسبب بعضی از آنچه کسب کردند از معصیت رسول و هر آینه در گذشت خدا از ایشان بدرستیکه خدا آمرزنده است مهربان

یا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ
ای آنکسانیکه گرویده اند مباشید مثل آنها که کافر شدند و گفتند در شأن برادران خویش
إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًّى لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
چون سفر کردندی در زمین یا بودندی جهاد کنندگان اگر بودندی نزد ما نه میمردندی و نه
قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ
کشته شدندی تا آنکه بگرداند خدا آن گفتار را حسرتی در دلهای ایشان و خدا زنده میکند و میمیراند و خدا
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ وَلَئِنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ
بآنچه میکنید بیناست و هر آینه اگر کشته شوید در راه خدا یا بمیرید هر آینه آمرزشی باشد از جانب خدا
وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ وَلَئِنْ مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ
و رحمتی بهتر از آنچه ایشان جمع میکنند و هر آینه اگر بمیرید یا کشته شوید هر آینه بسوی خدا برانگیخته شوید
فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ
پس بسبب بخشایشی که بتو رسیده از نزد خدا نرم دل گردیدی مر ایشان را و اگر بودی درشت خوی سنگین دل هر آینه پراکنده میشدند از
حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ
گرد اگرد تو پس عفو کن از ایشان و استغفار کن از برای ایشان و مشورت کن با ایشان در کار جهاد پس چون عزم جزم کنی پس توکل کن
عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ
بر خدا بدرستیکه خدا دوست میدارد توکل کنندگان را اگر یاری دهد شما را خدا پس هیچکس غالب نباشد مر شما را و اگر
يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
فرو گذارد شما را پس کیست آنکه یاری کند شما را پس از فرو گذاشتن او و بر خدا باید که توکل کنند مؤمنان

وما كان لنبي ان يغل ومن يغلل يات بما غل يوم القيمة ثم توفى

وسزاوار نباشد هیچ پیغمبر را اینکه خیانت کند و هر که خیانت کند بیاید با آنچه خیانت کرده باشد در روز قیامت پس تمام

كل نفس ما كسبت وهم لا يظلمون افمن اتبع رضوان الله كمن باء

نفس را جزا آنچه کسب کرده باشد و ایشان را ظلم نکنند آیا پس آنکس که پیروی کرده خوشنودی خدا را

بسخط من الله وماويه جهنم وبئس المصير هم درجات عند الله والله

بخشم از نزد خدا و جای او دوزخ است و بد مرجعی است دوزخ ایشان که متابعت رضای الهی کردند ایشان را

بصير بما يعملون لقد من الله على المؤمنين اذ بعث فيهم رسولا

بیناست بآنچه ایشان میکنند بتحقیق که منت خدا بر مومنان آنگاه که برانگیخت در میان ایشان رسولی

من انفسهم يتلوا عليهم اياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب والحكمة

از جنس ایشان در بشریت که میخواند بر ایشان آیتهای کتاب او را و پاک میکرداند ایشان را و میاموزد ایشان را کتاب عزیز قرآن

وان كانوا من قبل لفي ضلال مبين اولما اصابتكم مصيبة قد

و بدرستیکه بودند پیش ازین در گمراهی روشن آیا چون رسید بشما در روز احد مصیبتی که

اصبتم مثليها قلتم انى هذا قل هو من عند انفسكم ان الله على كل

رسانیده بودید بکفار دو چندان در روز بدر گفتید از کجا این بلا بما رسید بگو آنچه از نزد نفسهای شماست بدرستیکه خدا بر همه

شيء قدير وما اصابكم يوم التقى الجمعان فباذن الله وليعلم المؤمنين

چیز تواناست و آنچه رسید بشما روزی که بهم رسیده دو لشکر در احد پس بفرمان خدا بود تا ممتاز کند مومنان را

وليعلم الذين نافقوا وقيل لهم تعالوا قاتلوا في سبيل الله او ادفعوا

و تا جدا کند آنها را که نفاق داشتند و گفته شد مومنان را که بیایید و کارزار کنید در راه خدا یا دفع کنید کفار را

قالوا

قالوا لو نعلم قتالا لاتبعناكم هم للكفر يومئذ اقرب منهم للايمان

گفتند اگر میدانستیم جنگ کارزار هر آینه پیروی کردیم شما را ایشان بکفر در آن روز نزدیکتر بودند از ایشان بایمان

يقولون بافواههم ما ليس في قلوبهم والله اعلم بما يكتمون الذين

میگویند بدهنهای خود آنچه نیست در دلهای ایشان و خدا داناترست بآنچه پنهان میدارند آنها

قالوا لاخوانهم وقعدوا لو اطاعونا ما قتلوا قل فادرءوا عن انفسكم

که گفتند در حق برادران خود و حال آنکه نشستند از غزا اگر فرمان بردندی مومنان کشته نشدندی بگو پس دفع کنید از

الموت ان كنتم صادقين ولا تحسبن الذين قتلوا في سبيل الله

مرگرا اگر هستید شما راست گویان و مپندار البته آنهایرا که کشته شدند در راه خدا

امواتا بل احياء عند ربهم يرزقون فرحين بما اتيهم الله من فضله

مرده باشند بلکه ایشان زنده باشند در نزد پروردگار خود روزی داده میشوند از نعمتهای بهشت در حالتیکه شادمانند با

ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم الا خوف عليهم ولا هم

و خوشحال میشوند بسبب آنکه بر ایشان که هنوز نرسیده اند باشان از پی ایشان آگاه بر ایشان ترسی نباشد بر ایشان

يحزنون يستبشرون بنعمة من الله وفضل وان الله لا يضيع اجر المؤمنين

غمگین میشوند شادمان میشوند بنعمت بسیار از نزد خدا و فضل عظیم و اینکه خدا ضایع نمیکند مزد مومنان را

الذين استجابوا لله والرسول من بعد ما اصابهم القرح للذين احسنوا

آنها که اجابت کردند امر خدا را و فرموده رسول را بعد از آنکه رسید ایشان را جراحت والم برای آنها که نیکو کردند

منهم واتقوا اجر عظيم الذين قال لهم الناس ان الناس قد جمعوا لكم

از ایشان و پرهیز کردند از مخالفت رسول مزدی عظیم آن مومنان که گفت ایشان را مردی نعیم بن مسعود بدرستیکه

فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ۝ فَانْقَلَبُوا

پس بترسید از ایشان و گمان ایشان ... پس زیاد کرد این سخن ایمان ایشان را و گفتند بس است ما را خدا و نیکو کارگذاریست

بِنِعْمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو

بنعمت عظیم از خدا و مال وافری نرسید بایشان هیچ مکروهی و پیروی کردند خوشنودی خدا را و خداوند

فَضْلٍ عَظِيمٍ ۝ إِنَّمَا ذَٰلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونِ

فضل عظیم است بدرستیکه آن شیطان که می‌ترساند از مشرکین دوستان خود را پس مترسید از ایشان و بترسید از من

إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَلَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُّوا

اگر هستید مومنان و باید که اندوهگین نکند آنها که میشتابند بسوی کفر بدرستیکه ایشان مضرت نتوانند رسانید

اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حَظًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

خدا را چیزی میخواهد خدا اینکه نگرداند برای ایشان بهره در آخرت و مر ایشان راست عذاب بزرگ

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ

بدرستیکه آنها که گرفتند کفر را بدل ایمان ضرری نتوانند رسانید خدا را هیچ ضرر و ایشان را باشد

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمْلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِأَنْفُسِهِمْ إِنَّمَا

عذاب دردناک و باید که پندارند آنها که کافر شدند بدرستیکه مهلت دادن ما ایشان را بهتر است برای ایشان

نُمْلِي لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ

که مهلت میدهیم ایشان را مگر اینکه بیفزایند گناه خود و مر ایشان راست عذاب خوار کننده نیست خدا که واگذارد مومنان را

عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ

بر آنچه شما بر آنید از اختلاط با منافقان تا آنکه جدا کند ناپاک و منافق را از پاک و مومن و خدا مطلع نگرداند شما را

عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ

بر غیب ولیکن خدا برگزیند از رسولان خویش آنرا که میخواهد پس ایمان آورید بخدا و رسولان او

وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا

و اگر ایمان آورید و راه تقوی پیش گیرید پس شما را باشد مزد بزرگ و باید که پندارند آنها که بخیلی میکنند با آنچه

آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا

میداد ایشان را خدا از فضل خود آنرا نیکویی برای ایشان بلکه آن شری است ایشان را زود باشد که طوق گردن

بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

بآن در روز قیامت و مر خدا راست میراث اهل آسمانها و زمین و خدا بآنچه شما میکنید

خَبِيرٌ ۝ لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ

آگاهست هر آینه شنیده خدا گفتار آنها که گفتند از یهود بدرستیکه خدا درویش است و ما توانگریم

سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ

زود باشد که بنویسیم در نامه عمل ایشان آنچه گفتند و بنویسیم کشتن پیغمبران را بناحق و گوییم که بچشید عذاب

الْحَرِيقِ ۝ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۝ الَّذِينَ

آتش سوزنده را این عذاب بسبب چیزیست که از پیش فرستاده دستهای شما بدرستیکه خدا نیست ظلم کننده مر بندگان را

قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ

که گفتند از یهود بدرستیکه خدا عهد کرده با ما که ایمان نیاوریم هیچ پیغمبر را تا وقتیکه بیاورد قربانی که بخورد آنرا

النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ

آتش بگو ای محمد که آمد بر شما پیغمبران پیش از من بحجتهای روشن و با آنچه گفتید از قربانی پس چرا کشتید ایشان را

إن كنتم صادقين فإن كذبوك فقد كذب رسل من قبلك جاءو بالبينات

اگر هستید شما راست گویان پس اگر دروغ داشتند ترا ای محمد پس بتحقیق دروغ داشتند رسولانی پیش از تو که آمدند بحجتها

والزبر والكتاب المنير كل نفس ذائقة الموت وإنما توفون أجوركم

و بکتابها و بکتاب روشن هر نفسی چشنده مرگ است و بدرستیکه تمام داده شود مزدهای شما را

يوم القيمة فمن زحزح عن النار وأدخل الجنة فقد فاز وما الحيوة

در روز قیامت پس هر که دور کرده شد از آتش و در آورده شود در بهشت پس بدرستیکه رستگاری یافت و نیست زندگانی

الدنيا إلا متاع الغرور لتبلون في أموالكم وأنفسكم ولتسمعن من الذين

دنیا مگر اسباب فریب هر آینه آزموده میشوید در مالهای خود و نفسهای خود و هر آینه میشنوید از آنها

أوتوا الكتاب من قبلكم ومن الذين أشركوا أذى كثيرا وإن تصبروا

که داده شده اند توریة را پیش از شما و از آنها که مشرک شده اند که بسبب آن بسیار باشد و اگر صبر کنید

وتتقوا فإن ذلك من عزم الأمور وإذ أخذ الله ميثاق الذين

و راه تقوی پیش گیرید پس بدرستیکه این صبر و تقوی از قوی ترین کارها است و یاد کن چون فرا گرفت خدا عهد از آنها

أوتوا الكتاب لتبيننه للناس ولا تكتمونه فنبذوه وراء ظهورهم

که داده شده اند کتاب اینکه هر آینه بیان کنند برای مردم و پنهان نکنند او را پس انداختند آن پیمان را در پس پشتهای خویش

واشتروا به ثمنا قليلا فبئس ما يشترون لا تحسبن الذين يفرحون

و فروختند آن را بهای اندکی پس بد چیزی است آنچه میخرند آن پیمان مپندار ای محمد آنها را که شاد میشوند

بما أتوا ويحبون أن يحمدوا بما لم يفعلوا فلا تحسبنهم بمفازة من

بآنچه کرده اند و دوست میدارند که ستوده شوند بآنچه نکرده باشند پس مپندار ایشان را رستگاری از

العذاب

العذاب ولهم عذاب أليم ولله ملك السموات والأرض والله على كل

عذاب و آماده است از برای ایشان عذاب دردناک و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و خدا بر همه چیز

شيء قدير إن في خلق السموات والأرض واختلاف الليل و

بغایت توانا است بدرستیکه در آفرینش آسمانها و زمین و در آمد و شد کم و بیش شب و

النهار لآيات لأولي الألباب الذين يذكرون الله قياما وقعودا

روز هر آینه نشانهاست خداوند عقلها را آنها که یاد میکنند خدا را در حال ایستادن و نشستن

وعلى جنوبهم ويتفكرون في خلق السموات والأرض ربنا ما خلقت

و بر پهلوها خسپیدن و تفکر و اندیشه میکنند در آفرینش آسمانها و زمین و میگویند ای پروردگار ما نیافریدی تو

هذا باطلا سبحانك فقنا عذاب النار ربنا إنك من تدخل النار

این را بیهوده و باطل پاک و منزهی تو پس نگاه دار ما را از عذاب دوزخ ای پروردگار ما بدرستیکه تو هر کرا در آوردی در آتش

فقد أخزيته وما للظالمين من أنصار ربنا إننا سمعنا مناديا ينادي

پس بدرستیکه خوار کرده او را و نیست ظالمان را هیچ یاری کنندها ای پروردگار ما بدرستیکه ما شنیدیم ندا کننده را که ندا میکرد

للإيمان أن آمنوا بربكم فآمنا ربنا فاغفر لنا ذنوبنا وكفر عنا سيئاتنا

بایمان اینکه ایمان آورید به پروردگار خود پس ایمان آوردیم ای پروردگار ما پس بیامرز برای ما گناهان ما را و درگذر و محو کن از ما بدیهای ما را

وتوفنا مع الأبرار ربنا وآتنا ما وعدتنا على رسلك ولا تخزنا يوم

و بمیران ما را با نیکوکاران ای پروردگار ما بده ما را آنچه وعده داده ما را بر زبان رسولان خود و رسوا مکن ما را در روز

القيمة إنك لا تخلف الميعاد فاستجاب لهم ربهم أني لا أضيع عمل

قیامت بدرستیکه تو خلاف نمیکنی وعده گاه خود را پس مستجاب کرد دعای ایشان را پروردگار ایشان بدرستیکه من ضایع نمیکنم عمل

عامل منكم من ذكر او انثى بعضكم من بعض فالذين هاجروا واخرجوا

هیچ عمل کننده از شما ای مومنان از مرد یا زن بعضی از شما متولد شده اید از بعضی پس آنها که مهاجرت کردند در طلب دین (شدند و آواره)

من ديارهم واوذوا في سبيلي وقاتلوا وقتلوا لاكفرن عنهم سيئاتهم

از خانمانهای خود و رنجانیده شدند در راه من و کارزار کردند و کشته شدند هر آینه بپوشم از ایشان بدیهای ایشان را

ولادخلنهم جنات تجري من تحتها الانهار ثوابا من عند الله والله

و هر آینه در آورم ایشان را در بهشتهای که روان است از زیر درختهای آنها جویها مزد یافته اند آن را از نزد خدا و خدا

عنده حسن الثواب لا يغرنك تقلب الذين كفروا في البلاد

نزد اوست نیکوئی ثواب نفریبد ترا آمد و رفت آنها که کافر شدند در شهرها بتجارت و نعمت

متاع قليل ثم ماويهم جهنم وبئس المهاد لكن الذين اتقوا ربهم

برخورداری اندکیست بعد از این ماوای ایشان دوزخ است و بد مسکنیست دوزخ لیکن آنها که پرهیز کردند از عذاب (پروردگار خود)

لهم جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها نزلا من عند الله

ایشان راست بهشتهای که روان است از زیر درختهای او جویها در حالیکه این نعمتها ضیافت است از نزد خدا

وما عند الله خير للابرار وان من اهل الكتاب لمن يؤمن بالله

و آنچه در نزد خداست بهتر است از برای نیکوکاران و بدرستیکه پاره از اهل کتاب کسیست که ایمان می آورد بخدا

وما انزل اليكم وما انزل اليهم خاشعين لله لا يشترون بايات الله

و آنچه فرو فرستاده شد بسوی شما و آنچه فرو فرستاده شده بسوی ایشان در حالیکه فروتنی نماینده اند مر خدا را نمیفروشند آیات خدا

ثمنا قليلا اولئك لهم اجرهم عند ربهم ان الله سريع الحساب

بهای اندک این گروه مر ایشان راست مزد ایشان نزد پروردگار ایشان بدرستیکه خدا زود حساب کننده است

یاایها

يا ايها الذين امنوا اصبروا وصابروا ورابطوا واتقوا الله

ای آن گروهیکه گرویده اند صبر کنید بر طاعات و مصابره نمایید با دشمنان در غزا و آماده باشید برای جهاد کفار (و بترسید از خدا)

لعلكم تفلحون

حزب

باشد شما رستگار باشید

سورة النساء مائة وسبعون اية وهي مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الناس اتقوا ربكم الذي خلقكم من نفس واحدة وخلق منها

ای گروه مردمان بترسید از پروردگار خود آن خدائی که آفرید شما را از یکتن که آدم است و آفرید از آن تن

زوجها وبث منهما رجالا كثيرا ونساء واتقوا الله الذي تساءلون

جفت او را که حواست و پراکنده کرد از ایشان مردان بسیار و زنان بسیار و بترسید از خدا آنکه حاجت طلبید از یکدیگر

به والارحام ان الله كان عليكم رقيبا واتوا اليتامى اموالهم

بنام او و بترسید از قطع صله ارحام بدرستیکه خدا هست بر کردار شما نگهبان و بدهید بیتیمان مالهای ایشان را

ولا تتبدلوا الخبيث بالطيب ولا تاكلوا اموالهم الى اموالكم

و تبدیل مکنید مال پلید و حرام را بپاک و حلال و مخورید مالهای ایشان را با مالهای خویش

انه كان حوبا كبيرا وان خفتم الا تقسطوا في اليتامى فانكحوا

بدرستیکه آن هست گناه بزرگ و اگر بترسید که راستی نتوانید کرد در نکاح دختران یتیم پس نکاح کنید

ما طاب لكم من النساء مثنى وثلاث ورباع فان خفتم الا تعدلوا

آنچه را که خوش آید شما را از زنان دو دو و سه سه و چهار چهار پس اگر بترسید که بطریق عدالت سلوک (کرد نتوانید)

فواحدة او ما ملكت ايمانكم ذلك ادنى الا تعولوا وآتوا النساء

پس یک زن کنید از حرایر یا از کنیزان آنچه مالک آنها شده دستهای شما این نزدیکتر است بآنکه جور نکنید و بدهید زنان را

صدقاتهن نحلة فان طبن لكم عن شيء منه نفسا فكلوه هنيئا مريئا

مهرهای ایشان را بایثار پس اگر خوشدلی بدهند زنان شما را چیزی از مهر بطیب خاطر پس بخورید آن را خوش و گوارنده

ولا تؤتوا السفهاء اموالكم التي جعل الله لكم قياما وارزقوهم

و مدهید زنان و اطفال خود مالهای خود را آنچه گردانید خدا از برای ایشان قوام زندگانی خود و روزی دهید ایشان

فيها واكسوهم وقولوا لهم قولا معروفا وابتلوا اليتامى حتى اذا بلغوا

از آن مالها و جامه پوشانید ایشان را و بگویید ایشان را گفتار نیکو و بیازمایید یتیمان را در عقل و دین تا چون رسند بحد بلوغ

النكاح فان آنستم منهم رشدا فادفعوا اليهم اموالهم ولا تأكلوها

نکاح پس اگر ببینید از ایشان صلاحی در رشادتی پس بدهید بایشان مالهای ایشان و مخورید مالهای

اسرافا وبدارا ان يكبروا ومن كان غنيا فليستعفف ومن كان فقيرا

از روی گزاف و از راه پیشی گرفتن بر بلوغ ایشان و هر که توانگر بوده باشد مالدار و بی نیاز از مال یتیمان پس باید نگاه دارد

فليأكل بالمعروف فاذا دفعتم اليهم اموالهم فاشهدوا عليهم وكفى

پس باید بخورد از مال یتیمان باندازه نه باسراف پس چون بازرسانید به یتیمان مالهای ایشان را پس گواه گیرید بر ایشان و کافی است

بالله حسيبا للرجال نصيب مما ترك الوالدان والاقربون وللنساء

خدا حساب کننده چیزی مر مردان را باشد نصیبی از آنچه بگذارند آن را مادر و پدر و خویشان و زنان را باشد

نصيب مما ترك الوالدان والاقربون مما قل منه او كثر نصيبا مفروضا

نصیبی از آنچه بگذارد مادر و پدر و خویشان از آنچه اندک باشد از آن یا بسیار نصیبی فرض کرده شده

وإذا

واذا حضر القسمة اولوا القربى واليتامى والمساكين فارزقوهم

و چون حاضر شوند در قسمت مال میراث خویشان و یتیمان و مسکینان پس روزی دهید ایشان را از

منه وقولوا لهم قولا معروفا وليخش الذين لو تركوا من خلفهم

آن میراث و بگویید ایشان را گفتار نیکو و باید بترسد از خوردن مال یتیمان آنانکه اگر واگذارند بعد از مرگ خود

ذرية ضعافا خافوا عليهم فليتقوا الله وليقولوا قولا سديدا ان

فرزندان ضعیف و خورد که ترسند بر ایشان پس باید که بترسند از خدا و باید که بگویند در حق یتیمان گفتار بدرستی

الذين يأكلون اموال اليتامى ظلما انما يأكلون في بطونهم

آنان که میخورند مالهای یتیمان را بظلم و ناحق بدرستیکه میخورند باندازه شکمهای خود

نارا وسيصلون سعيرا يوصيكم الله في اولادكم للذكر مثل حظ

آتش را و زود باشد که در افتند در آتش دوزخ وصیت میکند شما را خدا در حق فرزندان شما مر پسر را مانند نصیب

الانثيين فان كن نساء فوق اثنتين فلهن ثلثا ما ترك وان كانت

دو ماده پس اگر بوده باشند فرزندان زنان زیاده از دو پس ایشان را است دو حصه از آنچه گذاشته است میت و اگر بوده باشد

واحدة فلها النصف ولابويه لكل واحد منهما السدس مما ترك

یک دختر پس او را است نیمه آن مال و برای مادر و پدر هر یکی از ایشان هر دو شش یک است از آنچه گذاشته است

ان كان له ولد فان لم يكن له ولد وورثه ابواه فلامه الثلث

اگر باشد آن میت را فرزندی پس اگر نباشد مر او را فرزندی و وارث شود او را مادر و پدر پس مادر او راست سه یکی

فان كان له اخوة فلامه السدس من بعد وصية يوصي بها

پس اگر باشد مر او را برادران پس مادر او راست شش یک بعد از وصیت باشد که وصیت کند بآن

أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةً

یا بعد از ادای قرض پدران شما و پسران شما نمیدانید که کدام یک از ایشان نزدیکتر اند بشما در نفع رسانیدن فرض شده

مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ

از نزد خدا بدرستی که خدا هست دانا و محکم کار و شما راست ای شوهران نصف مالی که بگذارند زنان شما

إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمُ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْنَ مِنْ بَعْدِ

اگر نباشد ایشان را فرزندی پس اگر بوده باشد ایشان را فرزندی پس شما را باشد چهار یک از آنچه بگذارند بعد از

وَصِيَّةٍ يُوصِينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ

وصیتی که وصیت نموده باشند بآن یا بعد از ادای قرض ایشان و زنان شما را باشد چهار یک از آنچه بگذارید شما اگر نباشد شما را فرزندی

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ

پس اگر باشد شما را فرزندی پس زنان شما را باشد هشت یک از آنچه بگذارید بعد از وصیتی که وصیت کرده باشید

بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ

بآن یا بعد از قرض و اگر باشد مردی یا زنی که میراث از وی برده میشود و پدر و مادر و فرزند ندارد

فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَهُمْ

پس هر یکی را از آن برادر و خواهر ششیک میراث است پس اگر بوده باشند آن برادر و خواهر بیش از یکی پس همه خواهران و برادران

شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً

شریکند باهم در سه یک مال بعد از وصیتی که وصیت کرده باشند بآن یا بعد از ادای قرض در حالیکه آن میت ضرر رساننده نباشد

مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

از خدا و خدا داناست بردبار اینها فرایض حدهای خداست و هر که فرمان برد خدا را و رسول او را

يدخله

يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ

در می آورد خدا او را در بستانها که روان است از زیر آن جویها که جاوید اند در آن و این است رستگاری

الْعَظِيمُ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا

بزرگ و هر که نافرمانی کند خدا را و رسول او را و در گذرد از حدهای خدا در آورد او را در آتشی که جاوید

فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ وَاللَّاتِي يَأْتِينَ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ

در آن و او را باشد عذاب خوار کننده و آن زنان که بیایند بکار ناشایست یعنی زنا کنند از زنان شما

فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ

پس گواه بگیرید بر کرده ایشان چهار شاهد از شما مسلمانان پس اگر گواهی دهند آن چهار نفر پس نگاه دارید آن زنان را در خانها

حَتَّىٰ يَتَوَفَّاهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ لَهُنَّ سَبِيلًا وَاللَّذَانِ يَأْتِيَانِهَا

تا آنکه برسد ایشان را مرگ یا آنکه معین کند خدا از برای ایشان راهی که آن رجم است و آن دو مرد یا مرد و زنی که بیایند

مِنْكُمْ فَآذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا

از شما پس آزار کنید ایشان را پس اگر توبه کنند و باصلاح آیند پس دست بدارید از آزار ایشان بدرستیکه خدا هست توبه پذیرنده

رَحِيمًا إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ

رحمت کننده جز این نیست که پذیرفتن توبه بر خدا مر کسانیکه میکنند ایشان بدی را بنادانی پس توبه میکنند از زمانی

مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا وَلَيْسَتِ

از نزدیک یعنی پیش از مرگ پس این گروه قبول کند توبه را خدا از ایشان و هست خدا دانا و درستکار و قبول نیست

التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي

توبه بر خدا برای آنها که میکنند بدیها را تا آن زمان که حاضر شود یکی از ایشان را علامات مرگ گوید بدرستیکه من

تبت الان ولا الذين يموتون وهم كفار اولئك اعتدنا لهم عذابا

توبه کردم اکنون و نه بر آنها که بمیرند و حال آنکه ایشان کافر باشند این گروه مهیا ساخته ایم از برای ایشان عذاب

اليما يا ايها الذين امنوا لا يحل لكم ان ترثوا النساء كرها ولا

دردناک ای آنها که گرویده اند حلال نیست مر شما را اینکه بمیراث برگیرید از زنان از روی کراهت و

تعضلوهن لتذهبوا ببعض ما اتيتموهن الا ان ياتين بفاحشة

کار را تنگ بر زنان خود نکنید برای آنکه ببرید بعضی از مهری که داده اید ایشان را مگر اینکه بیایند بکار زشت که

مبينة وعاشروهن بالمعروف فان كرهتموهن فعسى ان تكرهوا شيا

زشتیش نمایان باشد و صحبت بدارید با ایشان بوجه نیکو پس اگر کراهت داشته باشید از ایشان پس شاید که کراهت دارید

ويجعل الله فيه خيرا كثيرا وان اردتم استبدال زوج مكان

و بدید آورد خدا در آن چیز خیر بسیاری و اگر خواهید بدل کردن زوجه بجای زنی

زوج واتيتم احديهن قنطارا فلا تاخذوا منه شيا اتاخذونه

و داده باشید مهر یکی از ایشان مالی بسیار پس باز مگیرید از او چیزی را آیا میگیرید او را

بهتانا واثما مبينا وكيف تاخذونه وقد افضى بعضكم الى بعض

بظلم و گناهی روشن و آشکار و چگونه میگیرید آن را و حال آنکه جمعیت کرده اند بعضی از شما یعنی از شوهران با بعضی

واخذن منكم ميثاقا غليظا ولا تنكحوا ما نكح اباؤكم من النساء الا

و گرفته اند آن زنان از شما عهدی محکم و نکاح مکنید آنکه نکاح کرده باشند پدران شما از زنان مگر آنکه

ما قد سلف انه كان فاحشة ومقتا وساء سبيلا حرمت عليكم

پیش از این گذشت یعنی در جاهلیت بدرستی که آن نکاح کار زشت و مبغوض شده خدا و بد راهیست حرام کرده شده

امهاتکم

امهاتكم وبناتكم واخواتكم وعماتكم وخالاتكم وبنات الاخ وبنات

نکاح مادران شما و دختران شما و خواهران شما و خواهران پدران شما و خواهران مادران شما و دختران برادر

الاخت وامهاتكم اللاتي ارضعنكم واخواتكم من الرضاعة وامهات

خواهران و مادران شما که شیر داده اند شما را و خواهران شما از جهت شیر خوردن و مادران

نسائكم وربائبكم اللاتي في حجوركم من نسائكم اللاتي دخلتم

زنان شما و دختران زنان شما که پرورش یافته اند در دامنهای شما از آن زنهای شما که مجامعت کرده

بهن فان لم تكونوا دخلتم بهن فلا جناح عليكم وحلائل ابنائكم الذين من اصلابكم وان

با ایشان پس گناهی نباشد بر شما در نکاح دختران ایشان و زنان پسران شما آنها که از پشتهای شما آمده

تجمعوا بين الاختين الا ما قد سلف ان الله كان غفورا رحيما

جمع کنید دو خواهر در نکاح مگر آنچه پیش از این گذشته بدرستی که خدا هست آمرزنده و رحمت کننده

والمحصنات من النساء الا ما ملكت ايمانكم كتاب الله عليكم

و حرام است بر شما شوهرداران از زنان مگر آن شوهرداران که مالک ایشان شده دستهای شما از دار الحرب نوشته

واحل لكم ما وراء ذلكم ان تبتغوا باموالكم محصنين غير مسافحين

و حلال کرده بر شما آنچه غیر این زنان است تا اینکه طلب کنید زنان حلال با مالهای خود در حالتیکه با عفت باشید

فما استمتعتم به منهن فاتوهن اجورهن فريضة ولا جناح عليكم

پس هر کرا که متعه کرده اند از زنان حلال پس بدهید ایشان را مزدهای ایشان در حالتیکه فریضه است و نباشد

فيما تراضيتم به من بعد الفريضة ان الله كان عليما حكيما

در آنچه راضی شوید از هم بسبب آن بعد از صداقی که واجب شده بدرستیکه خدا هست دانا و درست کردار

وَمَن لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنكُمْ طَوْلًا أَن يَنكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِن مَّا مَلَكَتْ
وهرکه توانایی ندارد از شما اندازه توانگری اینکه نکاح کند زنان آزاد مؤمنه را پس نکاح کنید از آنکه مالک
أَيْمَانُكُم مِّن فَتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُم بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ
دستهای شما از کنیزان شما که مؤمنه باشند وخدا داناست بایمان شما پاره از شما متولد شده ایداز بعض
فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ
پس نکاح کنید ایشان را یعنی آن کنیزان را بدستوری مولای ایشان وبدهید بایشان مزدهای ایشان را بروجه شرع در حالت
غَيْرَ مُسَافِحَاتٍ وَلَا مُتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أُحْصِنَّ فَإِنْ أَتَيْنَ
نه زنا کنندگان ونه فراگیرندگان دوستان نهانی پس چون شوهردار شوند پس اگر بیایند
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ ذَٰلِكَ لِمَنْ
بزنائی پس برایشان باشد نیمه آنچه برزنان آزاد بشوهر است از حد زنا این نکاح کنیز مر کسی راست
خَشِيَ الْعَنَتَ مِنكُمْ وَأَن تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُبَيِّنَ
که ترسد از رنج سخت زیادتی شهوت از شما وصبر کردن شما از آثار شهوت ونخواستن کنیزان بهترست شما را آمرزنده
لَكُمْ وَيَهْدِيَكُمْ سُنَنَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
برشما وبنماید شما را راههای رست آنها که بودند پیش از شما وتوبه فرماید برشما وخدا داناییست باحکمت
وَاللَّهُ يُرِيدُ أَن يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الشَّهَوَاتِ أَن تَمِيلُوا
وخدا میخواهد که توبه فرماید شما را از هر گناه ومیخواهند آنها که پیروی میکنند شهوتها را اینکه میل کنید شما
مَيْلًا عَظِيمًا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَفِّفَ عَنكُمْ وَخُلِقَ الْإِنسَانُ ضَعِيفًا يَا
میل بزرگ میخواهد خدا که سبک گرداند بار را از شما وآفریده است آدمی ضعیف وناتوان ای

ايها الذ

أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَن تَكُونَ
آن گروهیکه گرویده اند مخورید مالهای یکدیگر را میان خودتان بر پای نامشروع مگر آنکه باشد
تِجَارَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا
تجارتی از روی خوشنودی هر یک از شما ومکشید بناحق یکدیگر را بدرستیکه خدا هست بشما مهربان
وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَٰلِكَ
وهر کس کند این اکل وقتل را از روی تعدی وظلم پس زود باشد که درآوریم اورا در آتش وهست این
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا إِن تَجْتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُكَفِّرْ عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
برخدا آسان اگر دوری جوئید از گناهان بزرگ که نهی شده اید از آن در میگذریم از شما بدیهای شما
وَنُدْخِلْكُم مُّدْخَلًا كَرِيمًا وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ
ودر آوریم شما را در بهشت در آوردنی بصفت کرامت وآرزو مکنید آنچه فزونی داده خدا بآن چیز بعضی از شما بر
بَعْضٍ لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِن فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ
بعضی مردان را باشد نصیبی از آنچه اندوخته اند وزنان را باشد نصیبی از آنچه اندوخته اند از طاعت ودرخواهید از خدا از فضل وکرم او بدرستیکه خدا
كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَ
هست بر همه چیز بغایت دانا وبرای هر یک از شما مقرر کردیم میراث خوران از آنچه گذاشته بعد از خود پدر ومادر و
الْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ
خویشاوندان وآنها که بسته باشد عقد سوگند پس بدهید بایشان نصیب ایشان را بدرستیکه خدا هست
كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
همه چیز گواه مردان کارگذارانند برسر زنان خود بسبب زیادتی که داده خدا بعضی از ایشان را

عَلَىٰ بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ

بر بعضی دیگر که زنانند و بسبب انفاقیکه مردان میکنند از مالهای خویش پس زنان صالحه فرمان برانِ شوهران و نگاه دارنده

بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي

بسبب نگاهبانی خدا و آن زنانیکه میترسایید از نافرمانی ایشان پس پند دهید ایشان را و دوری کنید از ایشان در

الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ

رخت خواب و بزنید ایشان را پس اگر فرمان بردار شوند شما را پس مجویید بر ایشان راهی بدرستیکه خدا

كَانَ عَلِيًّا كَبِيرًا وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ

هست بلند مرتبه بزرگوار و اگر ترسیده د ای حکام شرع از مخالفت میان زن و شوهر پس بفرستید حکم کننده و میانجی از خویشان مرد

وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ

و حکمی از خویشان زن اگر خواهند آن دو حکم باصلاح آورند کار مرد و زن را الفت می اندازد خدا میان ایشان بدرستیکه خدا هست

عَلِيمًا خَبِيرًا وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا

دانای آگاه و بیگانه پرستید خدا را و شریک او مدانید هیچ چیز را و نیکویی کنید با پدر و مادر نیکویی بسیار

وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ

و نیکویی کنید با خداوند قرابت و با یتیمان و مسکینان و همسایه نزدیک که خویش باشد و همسایه بیگانه

وَالصَّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ

و با رفیق همنشین و با راهگذاری و آنچه مالک شده دستهای شما از غلام و کنیز بدرستیکه خدا دوست نمیدارد

مَنْ كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ

آنرا که هست متکبر و فخر کننده یعنی آنها که بخیلی میکنند و میفرمایند مردمان را به بخیلی

ويكتمون

وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

و میپوشانند آنچه را که داده باشد خدا از فضل خود و مهیا کرده ایم ما از برای کافران عذابی خوار کننده

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ

و آنها که نفقه میکنند مالهای خویش را بجهت ریا مردمان و نمیگروند بر خدا و نه بروز

الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا

قیامت و هر که بوده باشد شیطان مر او را همنشین پس بد همنشین است شیطان و زیان بودی کافران اگر گرویدندی

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

بخدا و روز قیامت و نفقه کردندی از آنچه روزی گردانید خدا و هست خدا بایشان دانا

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ

بدرستیکه خدا ظلم نمیکند مقدار ذره و اگر بوده باشد نیکویی بمقدار ذره مضاعف میکند ثواب آنرا و میدهد از

لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا

نزد خود مزدی بزرگ پس چگونه باشد حال کافران وقتیکه بیاوریم در قیامت از هر امتی پیغمبری را گواه و بیاوریم

بِكَ عَلَىٰ هَٰؤُلَاءِ شَهِيدًا يَوْمَئِذٍ يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصَوُا الرَّسُولَ

ترا ای محمد بر این گواهان گواه در این روز آرزو میکنند آنها که کافر شدند و نافرمانی کردند پیغمبر را

لَوْ تُسَوَّىٰ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

اینکه یکسان کردید بر فرق ایشان زمین یعنی خاک شوند و در آن روز نمیتوانند پوشید از خدا سخنی ای آنها که گرویدند

لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا

نزدیک مروید نماز را و حال آنکه شما مستان باشید تا وقتیکه بدانید که چه میگویید و نه در حال جنابت مگر

عابري سبيل حتى تغتسلوا وان كنتم مرضى او على سفر او جاء احد

كرا بكذر باشيد يعني مسافر تا وقتيكه غسل كنيد واكر بوده باشيد شما بيماران يا در سفر يا آيد يكي از شما

منكم من الغائط او لامستم النساء فلم تجدوا ماء فتيمموا صعيدا

از حدث از بول وغايط يا مجامعت كرده باشيد شما با زنان پس نيابيد آب را پس تيمم كنيد بخاك پاك

طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم ان الله كان عفوا غفورا الم

پس مسح كنيد بعضي از روهاي خود وبعضي دستهاي خود را بدرستيكه هست خدا در كذرنده از تقصير و آمرزنده

تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يشترون الضلالة ويريدون

مي بيني اي محمد بآنها كه داده شده اند بهره از كتاب توريت يعني يهود كه اختيار ميكنند كمراهي را براه راست وميخواهند

ان تضلوا السبيل والله اعلم باعدائكم وكفى بالله وليا وكفى بالله نصيرا

كه كم كنيد شما راه راست را وخدا داناتر است بدشمنان شما وكافيست خدا دوستدار شما وكافيست خدا

من الذين هادوا يحرفون الكلم عن مواضعه ويقولون سمعنا وعصينا

بعضي آنها كه يهود شده اند تغيير ميدهند كلمات توريت را از جاي خود وميكويند شنيديم بظاهر كفتار تو را

واسمع غير مسمع وراعنا ليا بالسنتهم وطعنا في الدين ولو انهم قالوا

وبظاهر ميكويند بشنو وباطن ميكويند خدا نشنواند ترا وكويند راعنا درحاليكه زبان خود را وطعنه زنند در دين اسلام واگر ايشان كويند

سمعنا واطعنا واسمع وانظرنا لكان خيرا لهم واقوم ولكن لعنهم الله بكفرهم

كه شنيديم و فرمان بردار شديم و بشنو و نگر بما هر آينه بودي بهتر ايشان را و درست تر وليكن لعنت كرد ايشان را خدا بسبب كفر

فلا يؤمنون الا قليلا يا ايها الذين اوتوا الكتاب آمنوا بما نزلنا

پس نمي كروند مكر اندكي از ايشان اي آنها كه داده شده ايشان را كتاب توريت بكرويد بآنچه فرستاديم

مصدقا

مصدقا لما معكم من قبل ان نطمس وجوها فنردها على ادبارها او

درحاليكه تصديق كننده است توريت را كه با شماست پيش از آنكه محو كنيم روها را پس باز كردانيم آنرا بر پشتهاي آنها

نلعنهم كما لعنا اصحاب السبت وكان امر الله مفعولا ان الله لا يغفر

لعنت كنيم ايشان را چنانكه لعنت كرديم اهل روز شنبه را وهست فرمان خدا كرده شده بدرستيكه خدا نيامرزد

ان يشرك به ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد افترى

كه انباز كيرد باو ومي آمرزد آنچه را كه غير شركست براي هر كه خواهد وآنكه انباز كيرد بخدا پس بدرستيكه بر بافته باشد

اثما عظيما الم تر الى الذين يزكون انفسهم بل الله يزكي من يشاء

دروغ بزرك آيا نمي بيني بآنها كه پاكيزه ميدانند نفسهاي خود را بلكه خدا مستايد هر كه را كه ميخواهد

ولا يظلمون فتيلا انظر كيف يفترون على الله الكذب وكفى به اثما

وستم رسيده نشوند خود ستايندكان مانند رشته بسيار ضعيف بنگر اي محمد كه چگونه افترا ميكويند بر خدا دروغ را وكافيست آن افترا

مبينا الم تر الى الذين اوتوا نصيبا من الكتاب يؤمنون بالجبت والطاغوت

روشن وهويدا آيا نمي نگري بسوي آنها كه داده شده اند بهره از توريت يعني علماي يهود ميكروند بجبت كه نام بتيست از بتان

ويقولون للذين كفروا هؤلاء اهدى من الذين آمنوا سبيلا

وميكويند درحق آنها كه كافر شدند از قريش كه اين كروه راه يافته ترند از آنها كه كرويده اند بدين اسلام

اولئك الذين لعنهم الله ومن يلعن الله فلن تجد له نصيرا ام

آن كروهند آنها كه لعنت كرد ايشان را خدا وهر كه لعنت كند خدا او را پس نيابي براي او ياري دهنده آيا

لهم نصيب من الملك فاذا لا يؤتون الناس نقيرا ام يحسدون

ايشان راهست بهره از پادشاهي پس آنگاه ندادندي از غايت بخل مردمان را مقدار كودي كه بر پشت خرماست آيا

حزب

النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ

مردمان برآن نعمتی که داده ایشان را خدا از فضل و کرم خود پس بدرستیکه دادیم آل ابراهیم را کتاب

وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۝ فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ

و حکمت و علم شریعت و دادیم ایشان را پادشاهی بزرگ پس بعضی از ایشان آن کس بود که گروید بمحمد و بعضی از ایشان کسی بود که باز

عَنْهُ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ

از و و کافیست دوزخ افروخته بدرستیکه آنها که کافر شدند بآیتهای ما زود باشد که در آوریم ایشان را

نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ

در آتش دوزخ هرچند که پخته شود پوستهای ایشان بدل کنیم پوستها غیر از پوستهای اول تا که بچشند سختی عذاب را

إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ

بدرستیکه خدا هست غالب درست کار و آنها که بگرویده اند و کرده اند کارهای شایسته زود باشد که در آوریم ایشان را

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ

در بهشتهای که روان میشود از زیر درختهای آن جویها که جاوید اند در آن بهشتها همیشه ایشان راست در آن بهشتها زنان

مُطَهَّرَةٌ وَنُدْخِلُهُمْ ظِلًّا ظَلِيلًا ۝ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ

پاک و پاکیزه و در آوریم ایشان را در سایه گسترده دایم بدرستیکه خدا امر میفرماید شما را باینکه باز رسانید امانتها را

إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا

بسوی اهل آنها و اینکه چون حکم کنید میان مردمان حکم کنید براستی و عدالت بدرستیکه خدا نیکو

يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ

پند میدهد شما را بدرستیکه خدا هست شنوای بینا ای آنها که ایمان آورده اند فرمان برید خدا را

وأطيعوا

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ

و فرمان برید رسول را و خداوندان امامت و خلافت از جنس خود پس اگر خلاف کنید در چیزی پس رد کنید آنرا

إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ

بسوی خدا و رسول اگر هستید ایمان دارید بخدا و روز قیامت آن بهتر

وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ

و نیکوتر بود از راه عاقبت آیا نمی بینی آنها که گمان میبرند که ایشان گرویده اند بآنچه فرستاده شده بتو

وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا

و آنچه فرستاده شده پیش از تو میخواهند که مرافعه برند بسوی کسی که یاغی و طاغی است و بتحقیق امر کرده شده اند

أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝ وَإِذَا قِيلَ

که کافر شوند بطاغوت و میخواهد شیطان که گمراه کند ایشان را گمراهی که هرگز راه نیابند و چون گویند

لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ

ایشان را بیایید بسوی حکمی که فرو فرستاده آن را خدا و بسوی پیغمبر می بینی منافقان را که اعراض کنند

عَنْكَ صُدُودًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ

از تو اعراض کردنی پس چگونه باشد حال ایشان چون برسد بر ایشان مصیبتی بسبب آنکه پیش فرستاده دستهای ایشان پس

جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

پس آیند بتو سوگند میخورند بخدا که نمیخواستیم بامحاکمت طاغوت مگر نیکو کردن و موافقت افکندن میان اینها گروه آنها که

يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ

میداند خدا آنچه در دلهای ایشان است پس اعراض کن از ایشان و پند ده ایشان را و بگو ایشان را در نفسهای ایشان

قولا بليغا ۝ وما ارسلنا من رسول الا ليطاع باذن الله ولو انهم

گفتار رسنده و اثر کننده و نفرستادیم ما هیچ رسولی را مگر اینکه فرمان برند بفرمان و دستور خدا و اگر آنکه منافقان

اذ ظلموا انفسهم جاءوك فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لوجدوا

آنگاه که ستم کنند بر نفسهای خود آمدندی بتو پس آمرزش خواستندی از خدا و آمرزش خواستی برای ایشان رسول هر آینه یافتندی

الله توابا رحيما ۝ فلا وربك لا يؤمنون حتى يحكموك فيما شجر بينهم

خدا را توبه پذیرنده رحمت کننده پس سوگند بپروردگار تو که ایمان نخواهند آورد تا وقتیکه حاکم سازند ترا در آنچه اختلاف شود میان ایشان

ثم لا يجدوا في انفسهم حرجا مما قضيت ويسلموا تسليما ۝ ولو انا

پس نمی یابند در نفسهای خود دلتنگی از آنچه حکم کنی تو و گردن نهند بفرمان تو گردن نهادنی و اگر ما

كتبنا عليهم ان اقتلوا انفسكم او اخرجوا من دياركم ما فعلوه الا

واجب گردانیم بر ایشان که بکشید تنهای یکدیگر را همچون بنی اسرائیل یا بیرون روید همچون مهاجران از دیار خویش نکنند آنرا مگر

قليل منهم ولو انهم فعلوا ما يوعظون به لكان خيرا لهم واشد

اندکی از ایشان و اگر ایشان بکنند آنچه پند داده میشود بآن هر آینه بهتر است ایشان را و سخت تر است

تثبيتا ۝ واذا لاتيناهم من لدنا اجرا عظيما ۝ ولهديناهم صراطا مستقيما

از روی درستی اعتقاد و آنگاه که خواهیم دهیم ایشان را از نزد خود مزدی بزرگ و هر آینه بنماییم ایشان را راه درست

ومن يطع الله والرسول فاولئك مع الذين انعم الله عليهم من النبيين

و هر که فرمان برد خدا و رسول را پس آن گروه رفیقانند با آنها که نعمت داده خدا بر ایشان از پیغمبران

والصديقين والشهداء والصالحين وحسن اولئك رفيقا ۝ ذلك

و بسیار راست گویان و شهیدان و نیک مردان و نیکویند این گروه رفیقان و راست گویان و شهیدان

و صالحان در راه رفاقت این ثواب عظیم

الفضل

الفضل من الله ۚ وكفى بالله عليما ۝ يا ايها الذين امنوا خذوا

فضل است از جانب خدا و کافی است خدا برای دانستن برای ایشان ای آنها که بگرویدند فرا گیرید

حذركم فانفروا ثبات او انفروا جميعا ۝ وان منكم لمن ليبطئن

سلاح خود را پس بیرون روید در حالتیکه ثابت قدم باشید یا بیرون روید در حالتیکه مجتمع باشید و بدرستیکه از شما کسی است که کاهلی میکند بجهاد

فان اصابتكم مصيبة قال قد انعم الله علي اذ لم اكن معهم شهيدا

پس اگر رسد بشما مصیبتی گوید بدرستیکه نعمت داده خدا بر من چون نبودم من با ایشان حاضر

ولئن اصابكم فضل من الله ليقولن كان لم تكن بينكم وبينه مودة

و هر آینه اگر رسد بشما فضلی از نزد خدا هر آینه گوید گویا نبوده است میان شما و میان او هیچ دوستی

يا ليتني كنت معهم فافوز فوزا عظيما ۝ فليقاتل في سبيل الله الذين

ای کاش من بودمی با ایشان پس فیروزی یافتمی فیروزی بزرگ پس باید کارزار کنند در راه خدا آنها که

يشرون الحيوة الدنيا بالاخرة ۚ ومن يقاتل في سبيل الله فيقتل او

اختیار میکنند زندگانی دنیا را بآخرت و هر که کارزار کند در راه خدا پس کشته شود یا

يغلب فسوف نؤتيه اجرا عظيما ۝ وما لكم لا تقاتلون في سبيل الله

غالب آید پس زود باشد بدهیم او را مزدی بزرگ و چیست شما را ای مومنان که کارزار نمیکنید در راه خدا

والمستضعفين من الرجال والنساء والولدان الذين يقولون

در باره استخلاص بیچارگان از مردان و زنان و کودکان آنها که میگویند

ربنا اخرجنا من هذه القرية الظالم اهلها واجعل لنا من لدنك

ای پروردگار ما بیرون آور ما را ازین شهر که ظالمند اهل آن شهر و مقرر کن برای ما از نزد خود

وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا ۝ الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي

دوستی و قرار ده ما را از نزدیک خود یاری کننده آنها که بگرویده اند کارزار میکنند در

سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا

راه خدا و آنها که کافر شدند کارزار میکنند در راه طاغوت پس کارزار کنید

أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

با دوستان شیطان بدرستیکه کید شیطان هست ضعیف آیا نه بینی بآنها که

قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ

گفته اند ایشان را باز دارید دستهای خود را از غزا و بپا دارید نماز را و بدهید زکوة را پس چون نوشته شد بر ایشان

الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً

کارزار آنگاه گروهی از ایشان می‌ترسند از مردمان مانند ترسیدن از خدا یا سخت‌تر از ترسیدن خدا

وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ

و گفتند ای پروردگار ما چرا نوشتی بر ما کارزار را چرا ما را نگذاشتی فارغبال تا مدتی نزدیک عمر مرگ

قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ وَلَا تُظْلَمُونَ فَتِيلًا

بگو ای محمد که زندگانی دنیا اندکست و بهره‌مندی آخرت بهتر است مر آنرا که پرهیزد و ستم کرده نشود بقدر رشته

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِككُّمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشَيَّدَةٍ

هر کجا باشید دریابد شما را مرگ و اگرچه باشید در حصارهای محکم

وَإِن تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَإِن تُصِبْهُمْ

و اگر برسد بیهود و منافقان نیکوئی میگویند این نعمت از نزد خداست و اگر برایشان

سيئة

سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَٰذِهِ مِنْ عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَمَالِ

بدی میگویند این بلا از نزد تست ای محمد بگو همه از نزد خدای است پس چیست

هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝ مَا أَصَابَكَ مِنْ

این گروه را که نزدیک نیست که دریابند سخن را آنچه برسد بتو ای آدمی از

حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِن سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ

نیکوئی پس آن از فضل خداست و آنچه برسد بتو از بدی پس آن از نفس تست و فرستادیم ترا

لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝ مَّن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ

ای محمد از بهر مردمان برسالت و کفایت خدا برای گواهی هر که فرمان برد رسول را پس بتحقیق

أَطَاعَ اللَّهَ وَمَن تَوَلَّىٰ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۝ وَيَقُولُونَ

که فرمان برده باشد خدا را و هر که اعراض کند پس نفرستادیم ترا برایشان نگهدارنده از گناه و میگویند منافقان

طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِندِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي

کار ما فرمان برداریست پس چون بیرون روند از نزد تو تمام شب اندیشه کنند گروهی از ایشان غیر آنچه

تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ

تو میگوئی و خدا می‌نویسد آنچه شب اندیشه میکنند و میسازند پس اعراض کن از ایشان و توکل کن بر خدا

وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِندِ

و کفایت خدا برای وکالت آیا پس اندیشه نمیکنند منافقان در قرآن و اگر بودی قرآن از نزد

غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ۝ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ

غیر خدا هر آینه یافتندی در آن اختلاف بسیار و چون بیاید منافقان را کاری که موجب

الامن او الخوف اذاعوا به ولو ردوه الى الرسول والى اولى

ایمنی یا ترس ویم ایشان باشد فاش میکنند آنرا واین علت مفسده واقع میشود واگر باز گردانند آن چیز را برسول

الامر منهم لعلمه الذين يستنبطونه منهم ولولا فضل الله

امامت وخلافت از ایشان هر آینه خواهند دانست یعنی علاج آنرا آنها که استنباط میتوانند نمود ترا آنرا از رسول واولو

عليكم ورحمته لاتبعتم الشيطان الا قليلا فقاتل في سبيل الله

برشما ورحمت او هر آینه پیروی میکردید شما شیطان را مگر اندکی پس کارزار کن در راه خدا

لا تكلف الا نفسك وحرض المؤمنين عسى الله ان يكف بأس الذين

تکلیف نفرمایند ترا مگر بر دار نفس خود و ترغیب کن مومنان را بر قتال شاید که خدا تعالی باز دارد مومنان را

كفروا والله اشد بأسا واشد تنكيلا من يشفع شفاعة حسنة

کافر شدند یعنی قریش وخدا سخت تر است وشدید است بعقوبت هر که شفاعت کند شفاعتی نیکو یعنی مشروع

يكن له نصيب منها ومن يشفع شفاعة سيئة يكن له كفل منها

باشد او را نصیبی از ثواب وهر که شفاعت کند شفاعت بد نامشروع باشد او را نصیبی از گناه

وكان الله على كل شيء مقيتا واذا حييتم بتحية فحيوا باحسن

وهست خدا بر همه چیز در کمال قدرت وتوانایی وچون سلام کنند شما را بسلام پس سلام کنید بسلامی بهتر

منها او ردوها ان الله كان على كل شيء حسيبا الله لا اله

از آن یا رد کنید همان تحیت بدرستیکه خداهست برهمه چیزی حساب کننده خدا نیست هیچ خدایی

الا هو ليجمعنكم الى يوم القيامة لا ريب فيه ومن اصدق من الله

مگر او وهر آینه حشر کند شما را در روز قیامت نیست هیچ شکی در آمدن آن وکیست راست گوتر از خدا

حديثا

حديثا فما لكم في المنافقين فئتين والله اركسهم بما كسبوا

در گفتار پس چیست شما را درباره منافقان که دو گروه شده اند وحال آنکه برگردانید ایشان را بسبب آنچه کردند از نفاق

اتريدون ان تهدوا من اضل الله ومن يضلل الله فلن

آیا میخواهید که راه نمایید آن کس را که گمراه کرده او را خدا وهر که گمراه کرد او را خدا پس نیابی

تجد له سبيلا ودوا لو تكفرون كما كفروا فتكونون سواء

از برای هدایت او راهی آرزو کردند منافقان که کاش کافر وگمراه شدید چنانکه کافر شدند ایشان تا آنکه باشید یکسان

فلا تتخذوا منهم اولياء حتى يهاجروا في سبيل الله فان تولوا

پس فرا مگیرید شما از ایشان دوستان تا آنکه مهاجرت کنند در راه خدا پس اگر اعراض کنند از مهاجرت

فخذوهم واقتلوهم حيث وجدتموهم ولا تتخذوا منهم وليا ولا

پس بگیرید ایشان را و بکشید هر جا بیابید ایشان را وفرا مگیرید از ایشان دوستی ونه

نصيرا الا الذين يصلون الى قوم بينكم وبينهم ميثاق او

یاری دهنده مگر آنها که پیوند کنند بقومی که میان شما ومیان ایشان عهدی باشد یا

جاءوكم حصرت صدورهم ان يقاتلوكم او يقاتلوا قومهم ولو شاء

بیایند بشما در حالتیکه تنگ شده سینه های ایشان از اینکه کارزار کنند با شما یا کارزار کنند با قوم خود واگر خواستی

الله لسلطهم عليكم فلقاتلوكم فان اعتزلوكم فلم يقاتلوكم

خدای هر آینه مسلط کردی ایشان را بر شما پس هر آینه کارزار کردندی با شما پس اگر کناره گیرند از شما پس کارزار نکنند با شما

والقوا اليكم السلم فما جعل الله لكم عليهم سبيلا ستجدون

وبگذارند بسوی شما صلح را پس مقرر نفرموده خدا برای شما بر ایشان راه تسلطی زود باشد که بیابید

آخرين يريدون ان يأمنوكم ويأمنوا قومهم كلما ردوا الى الفتنة

گروه دیگر را که میخواهند که ایمن شوند از شما و ایمن گردانید قوم خویش را هر گاه که رد کرده شوند بسوی شرک

اركسوا فيها فان لم يعتزلوكم ويلقوا اليكم السلم ويكفوا ايديهم

سرنگون کرده شوند در آن شرک پس اگر ایشان دوری نگزینند از قتال شما و طلب کنند از شما صلح را و باز ندارند از قتال شما

فخذوهم واقتلوهم حيث ثقفتموهم واولئكم جعلنا لكم عليهم

پس بگیرید ایشان را و بکشید ایشان را هر جا که یابید ایشان را و آن گروه که گردانیدیم ما شما را بر ایشان

سلطانا مبينا وما كان لمؤمن ان يقتل مؤمنا الا خطأ ومن

حجت روشن و هویدا و روا نباشد هیچ مومن را که بکشد مومن را مگر اینکه بکشد بخطا و هر

قتل مؤمنا خطأ فتحرير رقبة مؤمنة ودية مسلمة الى اهله

بکشد مومن را بخطا پس بر و باشد آزاد کردن بنده مومن و فدیه داده شده بوارث کشته شده

الا ان يصدقوا فان كان من قوم عدو لكم وهو مؤمن فتحرير

مگر آنکه صدقه کنند بر قاتل فدیه را پس اگر باشد مقتول از گروهی که دشمن باشند شما را آن مقتول و حال آنکه مومنی باشد

رقبة مؤمنة وان كان من قوم بينكم وبينهم ميثاق فدية مسلمة

بنده مومن و اگر باشد مقتول از قومی از کفار که میان شما و میان ایشان عهدی باشد پس بر قاتل است دیه

الى اهله وتحرير رقبة مؤمنة فمن لم يجد فصيام شهرين

بورثه مقتول و آزاد کردن بنده مومن پس هر که نیابد بنده پس بر و باشد روزه داشتن دو ماه

متتابعين توبة من الله وكان الله عليما حكيما ومن يقتل

پی در پی جهت پذیرفتن توبه شما باشد از خدا و هست خدا دانا حکیم و هر که بکشد

مؤمنا

مؤمنا متعمدا فجزاؤه جهنم خالدا فيها وغضب الله عليه ولعنه

مومنی را دانسته پس جزای او باشد دوزخ در حالیکه جاوید باشد در و خشم کرد خدا بر و لعنت کرد خدا بر و

واعد له عذابا عظيما يا ايها الذين آمنوا اذا ضربتم في سبيل الله

و مهیا کرد برای او عذاب بزرگ ای آنها که گرویده اید چون سفر کنید در راه خدا

فتبينوا ولا تقولوا لمن القى اليكم السلام لست مؤمنا تبتغون

پس نیک تفحص کنید و مگویید مر آنکس را که باندازد بسوی شما سلام را نیستی تو مومن در حالیکه طلب کنید

عرض الحيوة الدنيا فعند الله مغانم كثيرة كذلك كنتم من قبل

طلب کنید متاع زندگانی دنیا را پس نزد خدا است غنیمتهای بسیار همچنین بودید شما پیش ازین

فمن الله عليكم فتبينوا ان الله كان بما تعملون خبيرا لا يستوي

پس منت نهاد خدا بر شما پس نیک تفحص کنید بدرستیکه خدا هست بآنچه شما میکنید آگاه یکسان نیستند

القاعدون من المؤمنين غير اولي الضرر والمجاهدون في

نشستگان در خانه خود از مومنان که نبوده باشند خداوندان علتها و بیماریها و جهاد کنندگان در

سبيل الله باموالهم وانفسهم فضل الله المجاهدين باموالهم و

راه خدا بمالهای خویش و نفسهای خویش افزونی داده خدا جهاد کنندگان را بمالهای خویش و

انفسهم على القاعدين درجة وكلا وعد الله الحسنى وفضل الله

نفسهای خویش بر نشستگان در خانهای خود درجه بلندی و هر یکی را وعده داده خدا به نیکویی بهشت و افزونی داد خدا

المجاهدين على القاعدين اجرا عظيما درجات منه ومغفرة

جهاد کنندگان را بر نشستگان مزدی بزرگ درجه های بزرگ از نزد خود و آمرزش

ورحمة وكان الله غفورا رحيما ۝ إن الذين توفيهم الملائكة

ورحمتی وهست خدا آمرزنده ورحمت کننده بدرستیکه آنها که میستانند جانهای ایشان را ملائکه

ظالمي أنفسهم قالوا فيم كنتم قالوا كنا مستضعفين في الأرض قالوا

درحالیکه ستم کننده باشند بر نفسهای خود گفتند ملائکه در چه کار بودید شما گفتند بودیم در شمار ضعیفان در زمین گفتند فرشتگان

ألم تكن أرض الله واسعة فتهاجروا فيها فأولئك مأويهم جهنم

آیا نبود زمین خدا فراخ پس مهاجرت کنید در روی زمین پس اینگروه جای ایشان دوزخ

وساءت مصيرا ۝ إلا المستضعفين من الرجال والنساء والولدان

وبد مرجع است دوزخ مگر گروهی که در واقع ضعیفند از مردان وزنان وکودکان

لا يستطيعون حيلة ولا يهتدون سبيلا ۝ فأولئك عسى الله أن

که توانائی ندارند چارهٔ از برای مهاجرت وراه بجائی نمیبرند پس اینگروه شاید که خدا

يعفو عنهم وكان الله عفوا غفورا ۝ ومن يهاجر في سبيل الله

عفو کند از ایشان وهست خدا درگذرنده وآمرزش کننده وهرکه خواهد که مهاجرت کند در راه خدا

يجد في الأرض مراغما كثيرا وسعة ومن يخرج من بيته مهاجرا

مییابد در زمین هجرتگاه غنیمت بسیار وفراخی در روزی وهرکه بیرون رود از خانهٔ خود درحالیکه هجرت کننده شد

إلى الله ورسوله ثم يدركه الموت فقد وقع أجره على الله وكان الله

بخدا وپیغمبر او پس دریابد او را مرگ پس بدرستیکه ثابت ودرست شد مزد او بر خدا وهست خدا

غفورا رحيما ۝ وإذا ضربتم في الأرض فليس عليكم جناح أن تقصروا

آمرزنده مهربان وچون مسافرت کنید در زمین پس نباشد بر شما حرجی اینکه قصر کنید شما

من الصلوة

من الصلوة إن خفتم أن يفتنكم الذين كفروا إن الكافرين

از نمازهای واجبی چهار رکعتی اگر بترسید که در بلا اندازد شما را آنها که کافر شدند بدرستیکه هستند کافران

كانوا لكم عدوا مبينا ۝ وإذا كنت فيهم فأقمت لهم الصلوة

شما را دشمن روشن وچون بوده باشی تو ای محمد در میان مسلمانان پس خواهی برپای داری با ایشان نماز را

فلتقم طائفة منهم معك وليأخذوا أسلحتهم فإذا سجدوا

پس باید بایستد بنماز گروهی از ایشان با تو وگروهی برابر دشمن باید که فرا گیرند نمازگذاران سلاحهای خویش را پس

چون سجده کنند

فليكونوا من ورائكم ولتأت طائفة أخرى لم يصلوا فل

پس باید که بوده باشند از پس پشت برابر دشمن وباید که بیایند آن گروه دیگر که نماز نکرده باشند

فليصلوا معك وليأخذوا حذرهم وأسلحتهم ود الذين كفروا

پس باید که نماز کنند با تو وباید که فرا گرفته باشند آلات نگاهداشت خود را از دشمن وسلاحهای خویش را

دوست دارند آنهائیکه کافر شدند

لو تغفلون عن أسلحتكم وأمتعتكم فيميلون عليكم ميلة واحدة

اینکه غافل شوید شما از سلاحهای خود ومتاعهای خود پس حمله برند بر شما یک حمله بردن

ولا جناح عليكم إن كان بكم أذى من مطر أو كنتم مرضى أن تضعوا

وحرجی نباشد بر شما اگر بوده باشد آزاری ومشقتی از باران یا بوده باشید شما بیماران اینکه بگذارید

أسلحتكم وخذوا حذركم إن الله أعد للكافرين عذابا مهينا

سلاحهای خود را ونگاهدارید آلات خود را بدرستیکه خدا مهیا داشته برای کافران عذابی خوار کننده

فإذا قضيتم الصلوة فاذكروا الله قياما وقعودا وعلى جنوبكم

پس چون نماز کنید در جنگ مغلوبه پس یاد کنید خدا را در حالتیکه ایستاده باشید ونشسته باشید وبر پهلو خفته باشید

فاذا اطمأننتم فاقيموا الصلوة ان الصلوة كانت على المؤمنين
پس چون آرام گیرید از خوف قتال پس برپا دارید نماز را بدرستیکه نماز هست بر همه وقت بر مومنان
كتابا موقوتا ۝ ولا تهنوا في ابتغاء القوم ان تكونوا تألمون
نوشته شده موقته وسست مشوید در جستن قوم ابی سفیان اگر چه شما را المی و جراحتی رسد
فانهم يألمون كما تألمون وترجون من الله ما لا يرجون وكان الله
پس بدرستیکه ایشانرا الم رسد چنانکه الم میرسد شما را و امید دارید شما از خدا آنچه را که امید ندارند ایشان و هست خدا
عليما حكيما ۝ انا انزلنا اليك الكتاب بالحق لتحكم بين الناس
دانای درست کار بدرستیکه ما فرستادیم بتو ای محمد قرآنرا بحق تا حکم کنی میان مردمان
بما اراك الله ولا تكن للخائنين خصيما ۝ واستغفر الله ان الله
بآنچه نمود ترا خدا و مباش تو از برای خیانت کنندگان دشمن بیگناهان و آمرزش خواه از خدا بدرستیکه خدا
كان غفورا رحيما ۝ ولا تجادل عن الذين يختانون انفسهم
هست آمرزنده رحمت کننده و مجادله مکن ای محمد با بیگناهان از قبل آنها که خیانت میکنند با نفسهای خود
ان الله لا يحب من كان خوانا اثيما ۝ يستخفون من الناس ولا يستخفون
بدرستیکه خدا دوست نمیدارد آنرا که هست خیانت کننده گناهکار پنهان میدارند خیانت خود را از مردمان و پنهان نمیتوانند کرد
من الله وهو معهم اذ يبيتون ما لا يرضى من القول وكان الله بما
از خدا و حال آنکه خدا با ایشان است چون شب بروز میکنند در تدبیر آنچه ناپسنده است خدا را و هست خدا بآنچه
يعملون محيطا ۝ ها انتم هؤلاء جادلتم عنهم في الحيوة الدنيا
ایشان میکنند فرا رسنده علم او بخود آگاه، شما آنانید خائنان که مجادله کردید از قبل خیانت کاران در زندگانی دنیا

فمن يجادل الله عنهم يوم القيمة ام من يكون عليهم وكيلا ۝ ومن
پس کیست که مجادله کند خدا را از قبل ایشان در روز قیامت یا کیست که باشد بر ایشان نگهبان از عذاب و هر که
يعمل سوءا او يظلم نفسه ثم يستغفر الله يجد الله غفورا رحيما ۝
اندوزد گناه را یا ستم کند بر نفس خویش پس آمرزش خواهد از خدا می یابد خدا را آمرزنده رحم کننده
ومن يكسب اثما فانما يكسبه على نفسه وكان الله عليما حكيما ۝
و هر که اندوزد گناهی پس بدرستیکه میکند او را در حالیکه ضرر آن بخود میرسد و هست خدا دانا با حکمت
ومن يكسب خطيئة او اثما ثم يرم به بريئا فقد احتمل بهتانا واثما
و هر که اندوزد گناه صغیره یا کبیره را پس بتهمت میندازد بآن بیگناهی پس بدرستیکه برداشته شد بهتانی و گناهی
مبينا ۝ ولولا فضل الله عليك ورحمته لهمت طائفة منهم
روشن و اگر نه فضل و کرم خدا بودی بر تو ای محمد و رحمت او هر آینه قصد کردندی گروهی از ایشان

حزب

ان يضلوك وما يضلون الا انفسهم وما يضرونك من شيء
که بخطا اندازند ترا و بخطا نمی اندازند مگر نفسهای خویش را و مضرت نتوانند رسانید ترا در هیچ باب
وانزل الله عليك الكتاب والحكمة وعلمك ما لم تكن تعلم وكان
و فرو فرستاد خدا بر تو قرآن و علم شریعت را و آموخت ترا آنچه ندانستی تو ای محمد و هست
فضل الله عليك عظيما ۝ لا خير في كثير من نجويهم الا من امر
فضل خدا بر تو بزرگ هیچ خیری نیست در بسیاری از راز گفتن ایشان مگر آنکس که فرما[ید]
بصدقة او معروف او اصلاح بين الناس ومن يفعل ذلك ابتغاء
بصدقه دادن یا نیکوئی و قرض یا باصلاح آوردن کار میان مردمان و هر که کند این صدقه و قرض بجهت

مرضات الله فسوف نؤتيه اجرا عظيما ۝ ومن يشاقق الرسول

خوشنودی خدا پس زود باشد که بدهیم او را مزد بزرگ و هر که مخالفت کند و نزاع نماید با رسول

من بعد ما تبين له الهدى ويتبع غير سبيل المؤمنين نوله ما تولى

بعد از آنکه ظاهر شده باشد او را راه راست و پیروی کند غیر راه مؤمنان را بگردانیم او را بچیزی که

ونصله جهنم وساءت مصيرا ۝ ان الله لا يغفر ان يشرك به ويغفر

و درآوریم او را در دوزخ و بد مرجعی است او را دوزخ بدرستیکه خدا نمی آمرزد شرک آوردن بخود را و می آمرزد

ما دون ذلك لمن يشاء ومن يشرك بالله فقد ضل ضلالا بعيدا

آنچه غیر از شرک باشد هر کرا میخواهد و هر که شرک آورد بخدا پس بدرستیکه گمراه شده گمراهی دور از حق

ان يدعون من دونه الا اناثا وان يدعون الا شيطانا مريدا ۝

نمیخوانند مشرکان از غیر خدا مگر مادگان را و نمی خوانند مگر شیطان را که سرکش است

لعنه الله وقال لاتخذن من عبادك نصيبا مفروضا ۝ و

که لعنت کرد او را خدا و گفت شیطان هر آینه فرا گیرم از بندگان تو نصیبی مقرر و

لاضلنهم ولامنينهم ولامرنهم فليبتكن اذان الانعام ولامرنهم

هر آینه گمراه کنم ایشان را و هر آینه در آرزو در طول افکنم ایشان را و هر آینه بفرمایم ایشان را تا ببرند و بشکافند گوشهای

فليغيرن خلق الله ومن يتخذ الشيطان وليا من دون الله

پس البته بگفتن من تغییر خواهند داد آفرید خدا یعنی دین و هر که فرا گیرد شیطان را بدوستی از غیر خدا

فقد خسر خسرانا مبينا ۝ يعدهم ويمنيهم وما يعدهم الا غرورا

پس بدرستیکه زیان کرده زیان کردنی روشنی وعده میدهد شیطان ایشان را و در آرزو می اندازد

اولئك

اولئك ماويهم جهنم ولا يجدون عنها محيصا ۝ والذين امنوا

اینگروه ماوای ایشان دوزخ باشد و نمی یابند از آن دوزخ گریزگاهی و آنها که گرویده اند

وعملوا الصالحات سندخلهم جنات تجري من تحتها الانهار

و کرده اند نیکوها زود باشد که درآوریم ایشان را در بهشتها که رود از زیر درختان آن نهرها

خالدين فيها ابدا وعد الله حقا ومن اصدق من الله قيلا ۝

جاویدان باشند در آنها همیشه این وعده داده خدا وعده حق و کیست راستگوتر از خدا در گفتار

ليس بامانيكم ولا اماني اهل الكتاب من يعمل سوءا يجز به ولا

نیست وعده خدا مانند آرزوهای فاسد شما و نه مانند آرزوهای اهل کتاب هر که کند کار بدی جزا داده میشود بآن و

يجد له من دون الله وليا ولا نصيرا ۝ ومن يعمل من الصالحات

نیابد برای خود از غیر خدا هیچ دوستی و نه یاری دهنده و هر کس کند از کارهای شایسته

من ذكر او انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون الجنة ولا يظلمون

از مرد یا زن و حال آنکه او مؤمن باشد پس آن گروه درآیند در بهشت و ستم رسیده نشوند

نقيرا ۝ ومن احسن دينا ممن اسلم وجهه لله وهو محسن واتبع

اندکی و کیست نیکوتر دین از آنکس که خالص گرداند نفس خود را برای خدا و حال آنکه او نیکوکار باشد و پیروی کند

ملة ابرهيم حنيفا واتخذ الله ابرهيم خليلا ۝ ولله ما في السموات

ملت ابراهیم را که مایل است بحق و فرا گرفت خدا ابراهیم را بدوستی و مر خدای راست آنچه در آسمانها

وما في الارض وكان الله بكل شيء محيطا ۝ ويستفتونك في النساء

و آنچه در زمین است و هست خدا بر همه چیز آگاه و فتوی میخواهند در باب حقوق و میراث زنان

قل الله يفتيكم فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في يتامى النساء
اللاتي لا تؤتونهن ما كتب لهن وترغبون ان تنكحوهن والمستضعفين
من الولدان وان تقوموا لليتامى بالقسط وما تفعلوا من خير فان الله
كان به عليما وان امرأة خافت من بعلها نشوزا او اعراضا فلا
جناح عليهما ان يصلحا بينهما صلحا والصلح خير واحضرت الانفس
الشح وان تحسنوا وتتقوا فان الله كان بما تعملون خبيرا ولن
تستطيعوا ان تعدلوا بين النساء ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل
فتذروها كالمعلقة وان تصلحوا وتتقوا فان الله كان غفورا رحيما
وان يتفرقا يغن الله كلا من سعته وكان الله واسعا حكيما ولله ما في

السموات

السموات وما في الارض ولقد وصينا الذين اوتوا الكتاب
من قبلكم واياكم ان اتقوا الله وان تكفروا فان لله ما في السموات
وما في الارض وكان الله غنيا حميدا ولله ما في السموات وما
في الارض وكفى بالله وكيلا ان يشأ يذهبكم ايها الناس ويأت
باخرين وكان الله على ذلك قديرا من كان يريد ثواب الدنيا
فعند الله ثواب الدنيا والاخرة وكان الله سميعا بصيرا يا ايها
الذين امنوا كونوا قوامين بالقسط شهداء لله ولو على انفسكم
او الوالدين والاقربين ان يكن غنيا او فقيرا فالله اولى بهما
فلا تتبعوا الهوى ان تعدلوا وان تلوا او تعرضوا فان الله كان

بما تعملون خبيرا ۝ يا ايها الذين امنوا امنوا بالله ورسوله

بانچه شما میکنید آگاه ای آنها که بگرویدند بگروید بخدا و رسول او

والكتاب الذى نزل على رسوله والكتاب الذى انزل من قبل

و بکتابیکه فرو فرستاده بر رسول خود و بکتابیکه یعنی توریة و انجیل که فرو فرستاده پیش ازین

ومن يكفر بالله وملئكته وكتبه ورسله واليوم الاخر فقد

و هرکه کافر شود بخدا و فرشتگان او و کتابهای او و پیغمبران او و روز قیامت پس بدرستیکه

ضل ضلالا بعيدا ۝ ان الذين امنوا ثم كفروا ثم امنوا ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا

گمراه شد گمراه شدنی دور و دراز بدرستیکه آنها که بگرویدند بموسی پس کافر شدند پس زیاده گردند کفر خود را

ثم امنوا ثم كفروا

پس بگرویدند پس کافر شدند

لم يكن الله ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا ۝ بشر المنافقين بان

نشد که خدا بیامرزد ایشانرا و نماید ایشانرا راهی راست مژده بده منافقان را باینکه آماده

لهم عذابا اليما ۝ الذين يتخذون الكافرين اولياء من دون

شد ایشانرا عذاب دردناک آنها که فرا گیرند کافرانرا دوستان از غیر

المؤمنين ايبتغون عندهم العزة فان العزة لله جميعا ۝ وقد نزل

مؤمنان آیا میجویند نزد ایشان بزرگواری پس بدرستیکه قوت مر خدا راست همه و بدرستیکه فرو فرستاده

عليكم فى الكتاب ان اذا سمعتم ايات الله يكفر بها ويستهزء

بر شما ای محمدیان در کتاب یعنی قران اینکه چون بشنوید شما آیتهای خدا را در حالتیکه انکار کرده شود و استهزا کرده شود

بها فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا فى حديث غيره انكم اذا

بان پس منشینید با ایشان تا آنگاه که شروع کنند در سخنی غیر آن بدرستیکه شما آنگاه

مثلهم ان الله جامع المنافقين والكافرين فى جهنم جميعا ۝

مثل ایشان خواهید بود بدرستیکه خدا جمع کننده منافقان و کافران است در دوزخ همه را

الذين يتربصون بكم فان كان لكم فتح من الله قالوا الم نكن معكم

آنها که انتظار میکشند بلای را بشما پس اگر باشد شما را فتحی از خدا گویند آیا نبودیم ما با شما

وان كان للكافرين نصيب قالوا الم نستحوذ عليكم ونمنعكم من

پس بدهید از غنیمت و اگر باشد کافرانرا نصیبی از غلبه و فتح گویند آیا غالب نشدیم بر شما و دفع نکردیم از شما

المؤمنين فالله يحكم بينكم يوم القيمة ولن يجعل الله للكافرين

مؤمنانرا پس خدا حکم میکند میان شما در روز قیامت و نگردانیده خدا برای کافران

على المؤمنين سبيلا ۝ ان المنافقين يخادعون الله وهو خادعهم

بر مؤمنان هیچ راهی بدرستیکه منافقان می پندارند که میفریبند خدا را و حال آنکه او فریبنده ایشان است

واذا قاموا الى الصلوة قاموا كسالى يراءون الناس ولا

و چون برخیزند بر نماز برخیزند در حالتیکه کاهلان باشند مینمایند و ریا میکنند مردمان و

يذكرون الله الا قليلا ۝ مذبذبين بين ذلك لا الى هؤلاء ولا

یاد نمیکنند خدا را مگر اندکی متحیرند در میان کفر و ایمان نه باین گروه مؤمنان شدند و نه

الى هؤلاء ومن يضلل الله فلن تجد له سبيلا ۝ يا ايها الذين

بانگروه کافران و هر کرا گذاشته خدا در ضلالت پس نیابی برای هدایت او راهی ای آنها که

امنوا لا تتخذوا الكافرين اولياء من دون المؤمنين اتريدون

بگرویدند فرا مگیرید کافرانرا دوستان از غیر مؤمنان آیا میخواهید

ملهم

أن تجعلوا لله عليكم سلطانا مبينا ۝ إن المنافقين في الدرك

که کردانید برای خدا بر خود تان حجتی روشن بدرستیکه منافقان در طبقهٔ

الأسفل من النار ولن تجد لهم نصيرا ۝ إلا الذين تابوا وأصلحوا

زیرین از دوزخ از طبقهای آتشند و نیابی برای ایشان یاری کننده مگر آنها که توبه کرده اند و کار خود را با

واعتصموا بالله وأخلصوا دينهم لله فأولئك مع المؤمنين وسوف

دچنگ در زده اند بکرم خدا و خالص کردانیده اند دین خود را برای خدا پس آن گروه با مومنان باشند و زود باشد

يؤت الله المؤمنين أجرا عظيما ۝ ما يفعل الله بعذابكم إن شكرتم

که بدهد خدا مومنان را مزدی بزرگ چه میکند خدا عذاب نمودن شما را اگر شکر گوئید او را

وآمنتم وكان الله شاكرا عليما ۝ لا يحب الله الجهر بالسوء من القول

و بگروید باو وهست خدا پاداش شکر کننده دانا دوست نمیدارد خدا آشکار کردن بدی از گفتار

إلا من ظلم وكان الله سميعا عليما ۝ إن تبدوا خيرا أو تخفوه أو تعفوا

مگر کسی که ستم رسیده باشد وهست خدا شنوای دانا اگر آشکار کنید نیکی را یا پنهان کنید او را یا درگذرید

عن سوء فإن الله كان عفوا قديرا ۝ إن الذين يكفرون بالله ورسله

از بد کسی پس بدرستیکه خدا هست درگذرنده توانا بدرستیکه آنها که کافر میشوند بخدا و رسولان او

ويريدون أن يفرقوا بين الله ورسله ويقولون نؤمن ببعض و

و میخواهند که جدائی افکنند میان خدا و رسولان او و میگویند ایمان داریم ببعضی از ایشان

نكفر ببعض ويريدون أن يتخذوا بين ذلك سبيلا ۝ أولئك هم

و کافر شدیم ببعضی دیگر و میخواهند که فرا گیرند میان کفر و میان ایمان راهی این گروه ایشانند

الكافرون

الكافرون حقا وأعتدنا للكافرين عذابا مهينا ۝ والذين آمنوا

کافران ثابت ست کفر ایشان و مهیا داشتیم برای کافران عذابی خوار کننده و آنها که بگرویده اند

بالله ورسله ولم يفرقوا بين أحد منهم أولئك سوف يؤتيهم

بخدا و رسولان او و جدائی نیفکنده اند میان هیچ کس از ایشان این گروه زود باشد که بدهد خدا

أجورهم وكان الله غفورا رحيما ۝ يسألك أهل الكتاب أن تنزل

مزدهای ایشان را وهست خدا آمرزنده رحمت کننده میطلبند از تو ای محمد اهل کتاب یعنی یهود آنکه فرود آری

عليهم كتابا من السماء فقد سألوا موسى أكبر من ذلك فقالوا

برایشان کتابی از آسمان پس بدرستیکه خواستند از موسی چیزی بزرگتر از این پس گفتند

أرنا الله جهرة فأخذتهم الصاعقة بظلمهم ثم اتخذوا العجل من

بنمای ما را خدا را معاینه پس گرفت ایشان را صاعقه بسبب ظلم ایشان پس گرفتند گوساله را معبود

بعد ما جاءتهم البينات فعفونا عن ذلك وآتينا موسى سلطانا مبينا

بعد از آنکه آمده بود بایشان حجتهای روشن پس درگذشتیم بعد از توبه از تقصیر ایشان و دادیم ما موسی را حجتی روشن

ورفعنا فوقهم الطور بميثاقهم وقلنا لهم ادخلوا الباب سجدا

و برافراشتیم بر بالای ایشان کوه طور را بسبب گرفتن عهد ایشان و گفتیم ما ایشان را در آیید بدین در سجده کنان

وقلنا لهم لا تعدوا في السبت وأخذنا منهم ميثاقا غليظا ۝ فبما

و گفتیم ما ایشان را تجاوز مکنید در حکم شرع در باب صید روز شنبه و فرا گرفتیم از ایشان عهدی استوار پس کردیم با ایشان

نقضهم ميثاقهم وكفرهم بآيات الله وقتلهم الأنبياء بغير حق

بسبب شکستن عهد خود را و بسبب کفر ایشان بآیات خدا و بسبب کشتن ایشان پیغمبران را بناحق

ایشان

وقولهم قلوبنا غلف بل طبع الله عليها بكفرهم فلا يؤمنون الا

وبسبب گفتار ایشان که دلهای ما در غلافهاست بلکه مهر نهاد خدا بران بسبب کفر ایشان پس ایمان نمی‌آرند مگر

قليلا ۝ وبكفرهم وقولهم على مريم بهتانا عظيما ۝ وقولهم

اندکی وبسبب کفر ایشان وگفتار ایشان در افترا بستن بر مریم بهتانی بزرگ وگفتار ایشان

انا قتلنا المسيح عيسى ابن مريم رسول الله وما قتلوه وما صلبوه

بدرستیکه ما کشتیم مسیح را که عیسی پسر مریم است رسول خدا وحال آنکه نکشتند او را و بردار نکشیدند او را

ولكن شبه لهم وان الذين اختلفوا فيه لفي شك منه ما لهم

ولیکن مشتبه شد ایشان را وبدرستیکه آنها که اختلاف کردند در کار او هرآینه در شکند در کشتن وی نیست ایشان را

به من علم الا اتباع الظن وما قتلوه يقينا ۝ بل رفعه الله اليه

بآن دانشی مگر پیروی کردن گمانی ونکشتند عیسی را به یقین بلکه بالا برد او را خدا باسمان خود

وكان الله عزيزا حكيما ۝ وان من اهل الكتاب الا ليؤمنن

وهست خدا غالب ودرست کار ونباشد هیچ یکی از اهل کتاب مگر آنکه ایمان آورد

به قبل موته ويوم القيمة يكون عليهم شهيدا ۝ فبظلم

بعیسی پیش از مرگ او ودر روز قیامت میباشد عیسی بر کرده‌های ایشان گواه پس بسبب ظلمیکه

من الذين هادوا حرمنا عليهم طيبات احلت لهم وبصدهم

واقع شد از آنها که یهود شدند حرام گردانیدیم بر ایشان طعامهای پاکیزه که حلال کرده شده بود ایشان را وبسبب منع کردن ایشان

عن سبيل الله كثيرا ۝ واخذهم الربوا وقد نهوا عنه واكلهم

از راه خدا بسیار کسی را وبسبب فراگرفتن ایشان ربا را وحال آنکه بتحقیق نهی کرده شده بود ازان وبسبب خوردن ایشان

اموال

اموال الناس بالباطل واعتدنا للكافرين منهم عذابا

مالهای مردمان را بناحق وآماده کردیم ما برای کافران از ایشان عذابی

اليما ۝ لكن الراسخون في العلم منهم والمؤمنون يؤمنون

دردناک لیکن ثابت قدمان در علم از ایشان ومؤمنان میگروند

بما انزل اليك وما انزل من قبلك والمقيمين الصلوة

بانچه فرو فرستاده شده بتو وانچه فرو فرستاده شده پیش از تو وبرپای دارندگان نماز

والمؤتون الزكوة والمؤمنون بالله واليوم الاخر اولئك

ودهندگان زکوة وگروندگان بخدا وروز قیامت اینگروه

سنؤتيهم اجرا عظيما ۝ انا اوحينا اليك كما اوحينا الى نوح

زود باشد که بدهیم ایشانرا مزدی بزرگ بدرستیکه ما وحی کردیم بسوی تو همچنانکه وحی کردیم بسوی نوح

والنبيين من بعده واوحينا الى ابرهيم واسمعيل واسحق

وپیغمبران بعد از نوح ووحی کردیم ما بابراهیم واسمعیل واسحق

ويعقوب والاسباط وعيسى وايوب ويونس وهرون

ویعقوب ونوادگان یعقوب وعیسی وایوب ویونس وهرون

وسليمان واتينا داود زبورا ۝ ورسلا قد قصصناهم

وسلیمان ودادیم ما بداود زبور را وبو پیغمبران بدرستیکه ما بازگفتیم قصه ایشانرا

عليك من قبل ورسلا لم نقصصهم عليك وكلم الله موسى

بتو پیش از این وبرسولانی که نگفتیم قصه ایشان را بر تو وسخن گفت خدا با موسی

تكليما ۝ رسلا مبشرين ومنذرين لئلا يكون للناس على الله
سخن گفتنی عجیب رسولانی که بشارت دهند و بیم کنند تا نباشد مردمان را بر خدا
حجة بعد الرسل وكان الله عزيزا حكيما ۝ لكن الله يشهد بما
حجت بعد از فرستادن پیغمبران و هست خدا غالب درست کار لیکن خدا گواهی میدهد بآنچه
انزل اليك انزله بعلمه والملائكة يشهدون وكفى بالله
فرو فرستاده شده بسوی تو فرو فرستاد او را بر وفق دانش خود و فرشتگان هم گواهی دهند و کافیست خدا
شهيدا ۝ ان الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله قد ضلوا
برای گواهی بدرستیکه آنها که کافر شده اند و باز داشتند مردم را از راه خدا بتحقیق گمراه شدند
ضلالا بعيدا ۝ ان الذين كفروا وظلموا لم يكن الله ليغفر
گمراهی دور بدرستیکه آنها که کافر شدند و ستم کردند نیست خدا که بیامرزد
لهم ولا ليهديهم طريقا ۝ الا طريق جهنم خالدين فيها ابدا
ایشان را و نه آنکه بنماید ایشان را راهی مگر راه دوزخ در حالتیکه جاوید باشند در آن همیشه
وكان ذلك على الله يسيرا ۝ يا ايها الناس قد جاءكم الرسول
و هست این بر خدا آسان ای گروه مردمان بدرستیکه آمد بشما پیغمبر
بالحق من ربكم فامنوا خيرا لكم وان تكفروا فان لله ما في السموات
براستی حق از نزد پروردگار شما پس ایمان آرید که این بهتر است شما را و اگر کافر شوید پس هر آینه خدای راست آنچه در آسمانها
والارض وكان الله عليما حكيما ۝ يا اهل الكتاب لا تغلوا في
و آنچه در زمین است و هست خدا دانا درستکار ای اهل انجیل تجاوز از حد مکنید در

دينكم

دينكم ولا تقولوا على الله الا الحق انما المسيح عيسى ابن مريم رسول
دین خویش و مگویید بر خدا جز حق را بدرستیکه مسیح عیسی پسر مریم است رسول
الله وكلمته القاها الى مريم وروح منه فامنوا بالله ورسله
خدا و کلمه او باشارت او که القا کرد آن کلمه را بسوی مریم و روحیست پاکیزه از نزد او پس بگروید بخدا و رسولان او
ولا تقولوا ثلثة انتهوا خيرا لكم انما الله اله واحد سبحانه
و مگویید که خدا سه است یعنی خدا و عیسی و مادرش باز ایستید از شرک که این بهتر است شما را بدرستیکه معبود بحق خدایست یکتا پاکست او و منزه
ان يكون له ولد له ما في السموات وما في الارض وكفى بالله
از آنکه بوده باشد او را ولدی و مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و کافیست خدا را
وكيلا ۝ لن يستنكف المسيح ان يكون عبدا لله ولا الملائكة
برای کفایت مهمات هرگز ننگ و عار ندارد مسیح از آنکه بوده باشد بنده خدا و نه فرشتگان
المقربون ومن يستنكف عن عبادته ويستكبر فسيحشرهم اليه
که مقرب درگاه اند و هر که ننگ و عار دارد از بندگی خدا و سرکشی کند پس زود که حشر کند ایشان را
جميعا ۝ فاما الذين امنوا وعملوا الصالحات فيوفيهم
بسوی عذاب خود همه را پس اما آنها که بگرویدند و کرده اند کارهای شایسته پس تمام دهد بایشان
اجورهم ويزيدهم من فضله واما الذين استنكفوا واستكبروا
مزدهای ایشان و زیاده میکند مزد ایشان را از فضل خود و اما آنها که ننگ داشتند از بندگی خدا و گردن کشی کردند
فيعذبهم عذابا اليما ۝ ولا يجدون لهم من دون الله وليا
پس عذاب کند ایشان را عذاب دردناک و نیابند برای خودشان غیر از خدا دوستی

ولا نصيرا ۝ يا ايها الناس قد جاءكم برهان من ربكم وانزلنا اليكم

ونه یاوری ای گروه مردمان بدرستیکه آمد بشما حجتی از نزد پروردگار شما و فرو فرستادیم بشما

نورا مبينا ۝ فاما الذين امنوا بالله واعتصموا به فسيدخلهم

نوری روشن پس اما آنها که گرویدند بخدا و در آویختند بدین او پس زود باشد که در آورد

في رحمة منه وفضل ويهديهم اليه صراطا مستقيما ۝

در رحمتی از نزد خود و فضلی در ثواب و راه نماید ایشانرا بحضرت خود که راه راست است

يستفتونك قل الله يفتيكم في الكلالة ان امرؤ هلك ليس له

فتوی میخواهند از تو بگو خدا میدهد فتوی شما را در باب میراث برادر و خواهر پدری یا پدر و مادری اگر شخصی وفات کند که نباشد

ولد وله اخت فلها نصف ما ترك وهو يرثها ان لم يكن لها ولد

فرزندی و او را خواهر باشد پس خواهر را باشد نصف آن مال که میت گذاشته باشد و آن مرد میراث میبرد از خواهر اگر نبوده

فان كانتا اثنتين فلهما الثلثان مما ترك وان كانوا اخوة رجالا

پس اگر خواهران که وارث شدند دو باشند پس ایشانرا دو دانگ از آنچه گذاشته باشد و اگر بوده باشند وارثان جمعی که برادران

ونساء فللذكر مثل حظ الانثيين يبين الله لكم ان تضلوا والله

پس برای مذکر یعنی برادر باشد نصیب دو مؤنث یعنی دو خواهر بیان میکند خدا برای شما احکام شرع را کراهة

بكل شيء ۝ سورة المائدة مائة وعشرون آية ۝ عليم ۝

بهر چیزی دانا ست

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين امنوا اوفوا بالعقود احلت لكم بهيمة الانعام

ای آنها که گرویده اند وفا کنید بعقدها حلال کرده برای شما چارپای بی زبان را

الا ما يتلى عليكم غير محلي الصيد وانتم حرم ان الله يحكم ما

مگر آنچه خوانده میشود بر شما در آیه حرمت عليكم الميتة در حالتیکه حلال دانند شکاری و حال آنکه شما محرم باشید بدرستیکه

يريد ۝ يا ايها الذين امنوا لا تحلوا شعائر الله ولا الشهر الحرام

میخواهد ای آنها که گرویده اند حلال مدانید بی حرمتی مناسک حج خدا را و حلال مدانید

ولا الهدي ولا القلائد ولا امين البيت الحرام يبتغون فضلا

و نه آنچه هدی نموده باشد و نه خداوندان قلاده را یعنی سیاقرا و نه قصد کنندگان خانه کعبه را بعزم طواف میجویند

من ربهم ورضوانا واذا حللتم فاصطادوا ولا يجرمنكم شنان قوم

از پروردگار خویش و خوشنودی او را و چون بحل گردید از حرام پس صید کنید آنچه خواهید از فرحرام و بمعصیت

ان صدوكم عن المسجد الحرام ان تعتدوا وتعاونوا على البر

جهة آنکه بر گردانیدند شما را از مسجد الحرام و باز دارد شما را از آنکه از حد در گذرید و یاری کنید یکدیگر را بر نیکویی

والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان واتقوا الله ان الله

و پرهیزکاری و همراهی مکنید یکدیگر را بگناه و ستمکاری و بترسید از خدا بدرستیکه خدا

شديد العقاب ۝ حرمت عليكم الميتة والدم ولحم الخنزير

سخت عقوبت است حرام کرده شد بر شما حیوان مرده و خون و گوشت خوک

وما اهل لغير الله به والمنخنقة والموقوذة والمتردية

و آنچه آواز برداشته باشد بغیر نام خدا هنگام ذبح و آنچه خفه شده و آنچه کشته شده باشد بضرب چوب و آنچه از بالا در

والنطيحة وما اكل السبع الا ما ذكيتم وما ذبح على النصب وان

و آنکه از سر شاخ جانوری دیگر مرده باشد و آنکه دریده باشد جانور درنده مگر آنکه تذکیه نمایید آنها را شما و آنکه کشته باشند بنام

تستقسموا بالازلام ذلكم فسق اليوم يئس الذين كفروا من

طلب قسمت کنید خیر و شر کارها را به تیرها این محرمات بیرون رفتن است از دین امروز نومید شدند آنها که کافر شدند

دينكم فلا تخشوهم واخشون اليوم اكملت لكم دينكم واتممت

دین شما پس مترسید از ایشان و بترسید از من که خدایم امروز تمام کردم برای شما دین شما را و تمام گردانیدم

عليكم نعمتي ورضيت لكم الاسلام دينا فمن اضطر في مخمصة

بر شما نعمت خود را و پسندیدم برای شما دین اسلام را دین پس هر که بیچاره مضطر گردد در گرسنگی

غير متجانف لاثم فان الله غفور رحيم يسئلونك ماذا احل

در حالتیکه میل کننده نباشد گناهی را پس بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است می‌پرسند از تو ای محمد چه چیز حلال کردانیده شده

لهم قل احل لكم الطيبات وما علمتم من الجوارح مكلبين

ایشان را بگو ای محمد که حلال کردانیده شد شما را طعامهای پاکیزه و آنچه تعلیم کرده باشید از سگان شکاری در حالتیکه

تعلمونهن مما علمكم الله فكلوا مما امسكن عليكم واذكروا اسم الله

در آموزانید آن سگان را از آنچه آموخته شما را خدا پس بخورید از شکاری که نگاه دارند شکار را برای شما و یاد کنید نام خدا

عليه واتقوا الله ان الله سريع الحساب اليوم احل لكم

بر شکار سگ و بترسید از عذاب خدا بدرستیکه خدا زود حساب کننده است امروز حلال کرده شما را

الطيبات وطعام الذين اوتوا الكتاب حل لكم وطعامكم حل

طعامهای پاکیزه و طعام آنکه داده شده اند توریة و انجیل را حلال است بر شما و طعام شما حلال است

لهم والمحصنات من المؤمنات والمحصنات من الذين اوتوا

ایشان را و حلال است شما را نکاح زنان پارسا از مؤمنان و زنان پارسا با عفت از آنها که داده شده اند

الكتاب من قبلكم اذا اتيتموهن اجورهن محصنين غير مسافحين

توریة و انجیل پیش از شما هرگاه دهید بایشان صداقهای ایشان را در حالتیکه با عفت باشند نه زناکار

ولا متخذي اخدان ومن يكفر بالايمان فقد حبط عمله وهو

و نه فراگیرندگان دوستان زنانی و هر که کافر شود بدین ایمان پس بدرستیکه باطل شد عمل او و او

في الاخرة من الخاسرين يا ايها الذين امنوا اذا قمتم الى الصلوة

در آخرت از جمله زیان کاران باشند ای آنها که بگرویده اند چون خواهید که برخیزید بنماز

فاغسلوا وجوهكم وايديكم الى المرافق وامسحوا برءوسكم وارجلكم

پس بشویید رویهای خود را و دستهای خود را تا مرفقها و مسح کنید پاره از سرهای خود را و پایهای خود را

الى الكعبين وان كنتم جنبا فاطهروا وان كنتم مرضى او على سفر

تا هر دو کعب و اگر باشید جنب پس غسل کنید و اگر بوده باشید بیماران یا بر سفری

او جاء احد منكم من الغائط او لامستم النساء فلم تجدوا ماء

یا بیاید یکی از شما از بول و غایط یا مباشرت و جماع کنید با زنان پس نیابید آبرا

فتيمموا صعيدا طيبا فامسحوا بوجوهكم وايديكم منه ما يريد الله

پس تیمم کنید بخاک پاک پس مسح کنید بعض از رویهای خود را و بعض از دستهای خود را از آن خاک نمیخواهد خدا

ليجعل عليكم من حرج ولكن يريد ليطهركم وليتم نعمته عليكم

که قرار دهد بر شما هیچ حرج و لیکن میخواهد که پاک گرداند شما را و تمام کند نعمت خود را بر شما

لعلكم تشكرون ۝ واذكروا نعمة الله عليكم وميثاقه الذي

تا شايد كه شما شكر كنيد وياد كنيد نعمت خدا را برشما و عهد اورا كه بسته شده است

واثقكم به اذ قلتم سمعنا واطعنا واتقوا الله ان الله عليم بذات

شما را بران چون گفتيد كه شنيديم وفرمان برديم وبترسيد از عذاب خدا بدرستيكه خدا داناست با

الصدور ۝ يا ايها الذين امنوا كونوا قوامين لله شهداء بالقسط

اى گروهى كه گرويده اند باشيد ايستادگان بحقوق الهى براى خدا وباشيد گواهان

ولا يجرمنكم شنان قوم على الا تعدلوا اعدلوا هو اقرب

و بايد كه بار نداره شما را عداوت قومى برانكه عدالت ورا ستى نكنيد عدالت كنيد كه آن نزديكتر است

للتقوى واتقوا الله ان الله خبير بما تعملون ۝ وعد الله

به پرهيزكارى وبترسيد از عذاب خدا بدرستيكه خدا آگاهست بانچه شما ميكنيد وعده كرده خدا

الذين امنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة واجر عظيم ۝

آنها را كه گرويده اند وكرده اند كارهاى شايسته كه مرايشان راست آمرزش ومزد بزرگ

والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك اصحاب الجحيم ۝

وآنها كه كافر شدند وبدروغ داشتند آيتهاى ما را اينگروه ياران دوزخ باشند

يا ايها الذين امنوا اذكروا نعمت الله عليكم اذ هم قوم

اى گروهيكه بگرويده ايد ياد كنيد نعمت خدا را برشما چون قصد كردند قومى از يهود

ان يبسطوا اليكم ايديهم فكف ايديهم عنكم واتقوا الله و

كه بگشايند برشما دستهاى خود را پس بازداشت دستهاى ايشانرا از شما وبترسيد از خدا و

على الله

على الله فليتوكل المؤمنون ۝ ولقد اخذ الله ميثاق بنى اسرائيل

بر خدا پس بايد كه توكل كنند مومنان والبته بدرستيكه فرا گرفت خدا عهد از بنى اسرائيل

وبعثنا منهم اثنى عشر نقيبا وقال الله انى معكم لئن اقمتم الصلوة

وبرانگيختيم از ايشان دوازده مهتر وگفت خدا بدرستيكه من باشمايم البته اگر برپاى داريد نماز را

واتيتم الزكوة وامنتم برسلى وعزرتموهم واقرضتم الله قرضا حسنا

وبدهيد زكوة را وبگرويد برسولان من ويارى كنيد ايشانرا وقرض دهيد خدا را قرض نيكو

لاكفرن عنكم سياتكم ولادخلنكم جنات تجرى من تحتها الانهار

هر آينه بپوشانيم از شما بديهاى شما وهر آينه درآورم شما را در بهشتهاى كه روانست از زير آنها نهرها

فمن كفر بعد ذلك منكم فقد ضل سواء السبيل ۝ فبما نقضهم

پس هركه كافر شود بعد ازين از شما پس بدرستيكه گم كرده راه راست را پس بسبب شكستن ايشان

ميثاقهم لعناهم وجعلنا قلوبهم قاسية يحرفون الكلم عن

عهد خويش را لعنت كرديم ايشانرا وگردانيديم دلهاى ايشان را سخت تغيير ميدهند كلمات الهى را يعنى احكام توريت را از

مواضعه ونسوا حظا مما ذكروا به ولا تزال تطلع على خائنة

جايگاه آنها وفراموش كردند بهره از آنچه پند داده شدند بآن وهميشه مطلع شويد اى محمد بر خيانت

منهم الا قليلا منهم فاعف عنهم واصفح ان الله يحب المحسنين ۝

ازيشان مگر اندكى از ايشان پس درگذر از تقصير ايشان وعفو فرما بدرستيكه خدا دوست ميدارد نيكوكاران را

ومن الذين قالوا انا نصارى اخذنا ميثاقهم فنسوا حظا مما

واز آنكسانى كه گفته اند بدرستيكه ما ترسايانيم فرا گرفتيم ما عهد از ايشان پس فراموش كردند بهره از آنچه

ذكروا به فأغرينا بينهم العداوة والبغضاء إلى يوم القيامة وسوف

پند داده شده اند بآن پس انداختیم در میان ایشان دشمنی ظاهر و بغض نهانی تا روز قیامت و زود باشد

ينبئهم الله بما كانوا يصنعون ۝ يا أهل الكتاب قد جاءكم

که آگاه گرداند ایشان را خدا بآنچه بودند که میکردند ای اهل کتاب بدرستی که آمد بشما

رسولنا يبين لكم كثيرا مما كنتم تخفون من الكتاب ويعفوا

رسول ما محمد که روشن میکند برای شما بسیاری از آنچه بودید پنهان میکردید از کتاب توریة مثل آیه رجم و صفت محمد

عن كثير قد جاءكم من الله نور وكتاب مبين ۝ يهدي به الله

و درمیگذرد از بسیاری بدرستی که آمد بشما از نزد خدا نور هدایت که محمد است و کتابی روشن راه نماید خدا بآن

من اتبع رضوانه سبل السلام ويخرجهم من الظلمات إلى ا

کسی را که پیروی کند خشنودی او را راههای سلامتی و بیرون آورد ایشان را از تاریکیهای کفر بسوی

لنور بإذنه ويهديهم إلى صراط مستقيم ۝ لقد كفر الذين

نور ایمان بفرمان خود و راه نماید ایشان را براه راست بدرستی که کافر شدند آنانکه

قالوا إن الله هو المسيح ابن مريم قل فمن يملك من الله شيئا إن

گفتند بدرستی خدا اوست مسیح پسر مریم بگو پس کیست که مالک شود از خدا چیزی اگر

أراد أن يهلك المسيح ابن مريم وأمه ومن في الأرض جميعا

خواهد که هلاک کند مسیح پسر مریم و مادر او را و هرکس که در روی زمین است همه را

ولله ملك السماوات والأرض وما بينهما يخلق ما يشاء والله

و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین و آنچه میان آن هردو است می آفریند آنچه خواهد و خدا

على كل شيء قدير ۝ وقالت اليهود والنصارى نحن

بر همه چیز تواناست و گفتند یهودان و ترسایان ما

أبناء الله وأحباؤه قل فلم يعذبكم بذنوبكم بل أنتم بشر ممن خلق

پسران خدا و دوستان او ایم بگو پس چرا عذاب میکند شما را بگناهان شما بلکه شما آدمیانید از آنچه آفریده

يغفر لمن يشاء ويعذب من يشاء ولله ملك السماوات والأرض

می آمرزد هر کرا خواهد و عذاب میکند هرکرا خواهد و خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین

وما بينهما وإليه المصير ۝ يا أهل الكتاب قد جاءكم رسولنا

و آنچه میان آن هردو است و بسوی اوست بازگشت ای اهل کتاب بدرستی که آمد بشما رسول ما

يبين لكم على فترة من الرسل أن تقولوا ما جاءنا من بشير

که بیان میکند برای شما بر انقطاع از رسولان تا نگوئید که نیامد بما هیچ مژده دهنده

ولا نذير فقد جاءكم بشير ونذير والله على كل شيء قدير ۝

و نه بیم کننده پس بتحقیق آمد بشما مژده دهنده و بیم کننده و خدا بر همه چیز تواناست

وإذ قال موسى لقومه يا قوم اذكروا نعمة الله عليكم إذ جعل

و یاد کن چون گفت موسی برای قوم خود ای قوم یاد کنید نعمت خدا را بر شما آنگه که گردانید

فيكم أنبياء وجعلكم ملوكا وآتاكم ما لم يؤت أحدا من

در میان شما پیغمبران و گردانید شما را پادشاهان و داد شما را آنچه نداد هیچ یکی از

العالمين ۝ يا قوم ادخلوا الأرض المقدسة التي كتب الله

عالمیان ای قوم درآئید بزمین پاکیزه که نوشته است خدا

لكم ولا ترتدوا على أدباركم فتنقلبوا خاسرين ۝ قالوا يا
شما را وباز نگردید بر پشتهای خود پس بازخواهید گشت زیان کاران گفتند ای
موسى إن فيها قوما جبارين ۝ وإنا لن ندخلها حتى يخرجوا
موسی بدرستیکه در آنجا هستند قوم گردن کشان وبدرستیکه در نخواهیم آمد تا آنگاه که بیرون روند
منها فإن يخرجوا منها فإنا داخلون ۝ قال رجلان من الذين
از آن زمین پس اگر بیرون روند از آن زمین پس بدرستیکه ما درآینده گانیم گفتند دو مرد از آنها
يخافون أنعم الله عليهما ادخلوا عليهم الباب فإذا
که میترسیدند از خدا که انعام کرده خدا بر ایشان بر آیید بر جباران در قریه ایشان پس هرگاه
دخلتموه فإنكم غالبون ۝ وعلى الله فتوكلوا إن كنتم مؤمنين
در آیید در آن قریه پس بدرستیکه شما خواهید بود غلبه کنندگان و بر خدای پس توکل کنید اگر هستید شما گروندگان
قالوا يا موسى إنا لن ندخلها أبدا ما داموا فيها فاذهب
گفتند ای موسی بدرستیکه ما در نمی آییم آن زمین را هرگز مادامیکه جباران در آن باشند پس برو
أنت وربك فقاتلا إنا هاهنا قاعدون ۝ قال رب إني
تو و پروردگار تو پس کارزار کنید بدرستیکه ما در اینجا نشستگانیم گفت موسی ای پروردگار من بدرستیکه من
لا أملك إلا نفسي وأخي فافرق بيننا وبين القوم الفاسقين
مالک نیستم مگر نفس خود را و برادر خود را پس جدائی افکن میان ما و میان این گروه نافرمان بران
قال فإنها محرمة عليهم أربعين سنة يتيهون في الأرض
گفت خدا پس بدرستیکه آن زمین حرام کرده شده بر ایشان چهل سال حیران باشند در آن زمین

فلا تأس

فلا تأس على القوم الفاسقين ۝ واتل عليهم نبأ ابني آدم
پس اندوه مخور ای موسی بر این قوم نافرمان برداران و بخوان ای محمد بر ایشان خبر دو پسر آدم هابیل و قابیل
بالحق إذ قربا قربانا فتقبل من أحدهما ولم يتقبل من الآخر
بحق چون قربان کردند هر یک قربانی پس پذیرفته شد قربان یکی از ایشان و قبول کرده نشد قربان آن دیگری قابیل بود
قال لأقتلنك قال إنما يتقبل الله من المتقين ۝ لئن بسطت
گفت قابیل که هر آینه میکشم ترا گفت بدرستیکه میپذیرد خدا از پرهیزکاران هر آینه اگر بگشایی تو
إلي يدك لتقتلني ما أنا بباسط يدي إليك لأقتلك إني
بر من دست خود را تا آنکه بکشی مرا من گشاینده ام دست خود را بتو برای آنکه بکشم ترا بدرستیکه من
أخاف الله رب العالمين ۝ إني أريد أن تبوأ بإثمي وإثمك
میترسم از خدا که پروردگار عالمیان است بدرستیکه من میخواهم که باز گردی تو بگناه من و گناه خود
فتكون من أصحاب النار وذلك جزاء الظالمين ۝
پس بوده باشی تو از یاران آتش دوزخ واینست جزا ستمکاران
فطوعت له نفسه قتل أخيه فقتله فأصبح من الخاسرين
پس فرمان داد او را نفس او در کشتن برادر خود هابیل پس بکشت او را پس گردید صبح از جمله زیان کاران
فبعث الله غرابا يبحث في الأرض ليريه كيف يواري سوأة
پس بفرستاد خدا زاغی را که میکاوید در زمین تا آنکه بنماید او را چگونه پنهان کند جسد
أخيه قال يا ويلتى أعجزت أن أكون مثل هذا الغراب فأواري
برادر خود را گفت قابیل ای وای بر من عاجز شدم از اینکه بوده باشم مانند این کلاغ پس پنهان کردانم

سوءة اخي فاصبح من النادمين من اجل ذلك كتبنا على

جسد برادر خود را پس گشت از پشیمانان   از سبب این قتل ناحق نوشتیم و فرض کردیم بر

بني اسرائيل انه من قتل نفسا بغير نفس او فساد

بنی اسرائیل   بدرستیکه هر که بکشد نفسی بی آنکه بعوض نفسی   یا فسادی

في الارض فكانما قتل الناس جميعا ومن احياها

در روی زمین   پس گویا که کشته است   مردمان را   همه   و هر که زنده دارد نفسی را

فكانما احيا الناس جميعا ولقد جاءتهم رسلنا بالبينات

پس گویا   زنده کرده   مردمان را   همه   و بدرستی که آمده اند ایشان را رسولان ما بحجتهای روشن

ثم ان كثيرا منهم بعد ذلك في الارض لمسرفون انما جزاؤ

پس بدرستیکه بسیاری از ایشان بعد از فرستادن رسول در زمین هر آینه اسراف کاران بودند بدرستیکه پاداش

الذين يحاربون الله ورسوله ويسعون في الارض فسادا

آنها که محاربه میکنند با خدا و رسول او   و میشتابند در روی زمین به تبه کاری

ان يقتلوا او يصلبوا او تقطع ايديهم وارجلهم من خلاف

این باشد جزای ایشان که کشته شوند یا بر دار کشیده شوند یا بریده شود دستهای ایشان و پایهای ایشان از خلاف یکدیگر

او ينفوا من الارض ذلك لهم خزي في الدنيا ولهم في الاخرة

یا رانده شوند از شهری بشهری   این سزای ایشان باشد رسوائی در دنیا   و مر ایشان راست در آخرت

عذاب عظيم الا الذين تابوا من قبل ان تقدروا

عذابی   بزرگ   مگر آنها که توبه کنند   پیش از آنکه دست یابید

عليهم

عليهم فاعلموا ان الله غفور رحيم يا ايها الذين امنوا

بر ایشان پس بدانید بدرستیکه خدا آمرزنده رحیم است   ای آنها   که بگرویده اند

اتقوا الله وابتغوا اليه الوسيلة وجاهدوا في سبيله

بترسید از خدا   و طلب کنید بسوی رحمت او وسیله یعنی آنچه موجب تقرب باو است و جهاد کنید در راه او

لعلكم تفلحون ان الذين كفروا لو ان لهم ما في

تا شاید شما رستگاری یابید   بدرستیکه آنها که کافر شدند اگر چه باشد ایشان را آنچه در

الارض جميعا ومثله معه ليفتدوا به من عذاب يوم

زمین است همه   و مانند آن   با آن   تا باز خرند خود را بآن   از عذاب   روز

القيمة ما تقبل منهم ولهم عذاب اليم يريدون ان يخرجوا

قیامت   پذیرفته نخواهد شد از ایشان و آماده است برای ایشان عذاب دردناک میخواهند بیرون آیند

من النار وما هم بخارجين منها ولهم عذاب مقيم والسارق

از آتش   و نیستند ایشان بیرون آینده از آن آتش و ایشان راست عذاب دایمی و مردی دزدی کند

والسارقة فاقطعوا ايديهما جزاء بما كسبا نكالا من الله والله

و زنی دزدی کند   پس ببرید دستهای هر دو را از برای جزای آنچه کسب کرده اند بجهت عقوبت از خدا و خدا

عزيز حكيم فمن تاب من بعد ظلمه واصلح فان الله يتوب

غالب است درستکار   پس هر که توبه کند بعد از ظلم کردن خود و کار خود را اصلاح آورد پس بدرستیکه خدای بپذیرد رجوع میکند

عليه ان الله غفور رحيم الم تعلم ان الله له ملك السموات

بر او   بدرستیکه خدا آمرزنده مهربان است   آیا نمیدانی   بدرستیکه خدا مر او راست پادشاهی آسمانها

والارض يعذب من يشاء ويغفر لمن يشاء والله على كل شيء

و زمین عذاب میکند هر کس را که میخواهد و می آمرزد هر کس را که میخواهد و خدا بر همه چیز

قدير ق يا ايها الرسول لا يحزنك الذين يسارعون في الكفر

بغایت توانا است ای پیغمبر واجب التعظیم باید که اندوهناک نسازد ترا آنها که میشتابند در کفر

من الذين قالوا آمنا بافواههم ولم تؤمن قلوبهم ومن

از آنها که گفتند گرویدیم ما بدهنهای خود و نگرویده دلهای ایشان و از

الذين هادوا سماعون للكذب سماعون لقوم آخرين لم

آنها که یهود شدند شنوندگانند سخنان دروغ آمیز را شنوندگانند سخن گروهی دیگر از یهود

يأتوك يحرفون الكلم من بعد مواضعه يقولون ان اوتيتم

نیامده اند نزد تو تغییر میدهند سخنان خدا را بعد از آنکه خدا هر یک را جای گذاشته میگویند بایکدیگر اگر داده شوید

هذا فخذوه وان لم تؤتوه فاحذروا ومن يرد الله فتنته

این حکم تغییر یافته پس فرا گیرید آنرا و اگر داده نشوید آن پس حذر کنید و هر کرا میخواهد خدا گمراهی او را

فلن تملك له من الله شيئا اولئك الذين لم يرد الله ان يطهر

پس هرگز قادر نباشی تو برای هدایت از نزد خدا چیزی از قدرت او را آن گروه آنها اند که نخواست خدا پاک کردن

قلوبهم لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة عذاب عظيم

دلهای ایشان را مر ایشان راست در دنیا رسوایی و آماده است ایشان را در آخرت عذابی بزرگ

سماعون للكذب اكالون للسحت فان جاؤك فاحكم بينهم

شنوندگانند سخن دروغ را خورندگانند حرام را پس اگر بیایند ترا بمحاکمه پس حکم کن میان ایشان

او

او اعرض عنهم وان تعرض عنهم فلن يضروك شيئا وان

یا اعراض کن از ایشان و اگر اعراض کنی از ایشان پس هرگز مضرت نتوانند رسانید ترا هیچ ضرر و اگر

حكمت فاحكم بينهم بالقسط ان الله يحب المقسطين وكيف

حکم کنی پس حکم کن میان ایشان براستی بدرستیکه خدا دوست دارد عدل کنندگان را و چگونه

يحكمونك وعندهم التورية فيها حكم الله ثم يتولون من

حکم سازند ترا و حال آنکه نزد ایشان است توریة در آن حکم خدا است پس اعراض میکنند از حکم تو بعد از آنکه

بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين انا انزلنا التورية

حکم کرده باشی براستی و نیستند آن گروه مومنان بدرستیکه ما فرستادیم توریة را

فيها هدى ونور يحكم بها النبيون الذين اسلموا للذين

که در آنست راه راست و روشنایی که بآن راه حق دیده میشود حکم میکنند بآن پیغمبرانیکه منقاد شده اند حکم خدا را از برای آنها

هادوا والربانيون والاحبار بما استحفظوا من كتاب الله

که یهود شده و هم حکم میکنند بآن زهاد و علمای بنی اسرائیل بآنچه مامور شده اند بحفظ از کتاب خدا

وكانوا عليه شهداء فلا تخشوا الناس واخشون ولا

و بودند بر آن کتاب گواهان پس مترسید ای یهود از مردمان در اظهار صفت محمد و حکم رجم و بترسید از من که خدایم

تشتروا باياتي ثمنا قليلا ومن لم يحكم بما انزل الله فاولئك

مخرید بآیتهای من بهای اندک که دنیا است و هر که حکم نکند بآنچه فرو فرستاده خدا پس آن گروه ایشانند

هم الكافرون وكتبنا عليهم فيها ان النفس بالنفس والعين

کافران و فرض کردیم ما بر ایشان در توریة اینکه نفس را بکشند بعوض نفس و قصاص می کنند چشم را

بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ

بچشم و بینی را به بینی وگوش را بگوش و دندان را بدندان

وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ

و جراحتها قصاص است پس هرکه صدقه کند بان قصاص پس او کفاره گناهان اوست و کسیکه

يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ وَقَفَّيْنَا عَلَى

حکم نکند بانچه فرو فرستاده خدا پس آنگروه ایشانند ستمکاران و از پی در آوردیم بر

آثَارِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ وَآتَيْنَاهُ

اثرهای پیغمبران پسر مریم را درحالیکه براست دارنده بود آنچه را که پیش ازو بود از توریة و دادیم

الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَاةِ

کتاب انجیل را که در آنست هدایتی و روشنایی که بآن راه حق دیده میشود و تصدیق آنچه پیش از آن بود از توریة

وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَلْيَحْكُمْ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا

و راهنمایی است و پندیست برای پرهیزکاران و باید که حکم کنند اهل انجیل بانچه

أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

فرو فرستاده خدا در قران و کسیکه حکم نکند بانچه فرو فرستاده خدا پس آنگروه ایشانند فاسقان

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَ

و فرستادیم بتو قران را ای محمد بحق درحالیکه تصدیق کننده مرآنچه را که پیش ازو آمده از توریة

مُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

گواهی دهنده بر حقیت آن پس حکم کن میان ایشان بانچه فرو فرستاده خدا و پیروی مکن خواهشها

عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلٍّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا

درحالیکه باطل است از آنچه آمد ترا از دین حق برای هریک از شما ای گروه مومنان و یهود و نصاری گردانیدیم شریعت

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ

واگر خواستی خدا هرآینه گردانیدی شما را یک دین که اسلام است و لیکن جدا جدا گردانید تا بیازماید شما را

فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ

پس پیشی گیرید بریکدیگر بر خیرات بسوی خداست بازگشت شما همه پس آگاه خواهد کرد شما را بانچه هستید

تَخْتَلِفُونَ ۝ وَأَنِ احْكُمْ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ

اختلاف میکنید و هم فرستادیم بتو اینکه حکم کنی میان ایشان بانچه فرستاده خدا و پیروی مکن آرزوهای ایشان را

وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا

و حذر کن از ایشان که مبادا در فتنه اندازند ترا و برگردانند از بعض آنچه فرو فرستاده خدا بسوی تو پس اگر

فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ

پس بدانکه میخواهد خدا که برساند بایشان مصیبتی بسبب بعضی گناهان ایشان و بدرستیکه بسیاری از

النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ۝ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ

مردمان هرآینه فاسقانند یعنی یهود آیا پس حکم جاهلیت را طلب میکنند و کیست نیکوتر از خدا

حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ

از روی حکم قومی را که یقین دارند ای آنها که گرویده اند فرا مگیرید یهود

وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ

و نصاری دوستان بعض از ایشان دوستان بعض است و هرکه دوست دارد ایشان را از شما پس

حزب

منهم إن الله لا يهدي القوم الظالمين ۝ فترى الذين في قلوبهم

از ایشان است بدرستیکه خدا راه ننماید بگروه ستمکاران را پس می بینی تو ای محمد آنهارا که در دلهای ایشان

مرض يسارعون فيهم يقولون نخشى أن تصيبنا دائرة فعسى الله

شک و نفاق است که پیش شتابند در دوستی ایشان و عذر میگویند میترسیم که برسد بما غلبه دشمنان و محتاج شویم پس شاید

أن يأتي بالفتح أو أمر من عنده فيصبحوا على ما أسروا في أنفسهم

که بیاورد فتح یا فرمانی از نزد خویش پس خواهند گردید منافقان از آنچه پنهان داشتند در نفسهای

نادمين ۝ ويقول الذين آمنوا أهؤلاء الذين أقسموا بالله جهد

پشیمانان ومیگویند آنها که گرویده اند آیا این گروه آنهااند که سوگند میخوردند بخدا اغلظ ترین

أيمانهم إنهم لمعكم حبطت أعمالهم فأصبحوا خاسرين ۝ يا أيها الذين

سوگندهای خود بدرستیکه ایشان هر آینه باشمایند تباه شد عملهای ایشان پس گشتند زیانکاران ای آن گروهی که

آمنوا من يرتد منكم عن دينه فسوف يأتي الله بقوم يحبهم

ایمان آورده اید هرکسی برگردد از شما از دین خود پس زود باشد که در آورد خدا قومی را که دوست دارد

ويحبونه أذلة على المؤمنين أعزة على الكافرين يجاهدون

دوست ایشان آنرا خاکسار بر مؤمنان جباران بر کافران جهاد میکنند

في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم ذلك فضل الله يؤتيه

در راه خدا و نمی ترسند از ملامت هیچ ملامت کننده این فضل خدا است میدهد آنرا

من يشاء والله واسع عليم ۝ إنما وليكم الله ورسوله والذين

بهرکه میخواهد و خدا فراخ بخشش داناست جز این نیست که ولی و اولی بتصرف در امور دین و دنیای شما مگر خدا و رسول

آمنوا

آمنوا الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم راكعون ۝

ایمان دارند آنها که بپای دارند نماز را و میدهند زکوة را و حال آنکه ایشان رکوع کنندگان

ومن يتول الله ورسوله والذين آمنوا فإن حزب الله هم الغالبون

و هرکه ولی امر خود داند خدا و رسول او را و آنهارا که بگرویدند پس بدرستیکه لشکر خدا ایشانند غالبان

يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا الذين اتخذوا دينكم هزوا ولعبا

ای آنها که بگرویدند فرا مگیرید آنها که فرا گرفتند دین شما را باستهزا و بازیچه

من الذين أوتوا الكتاب من قبلكم والكفار أولياء واتقوا الله

از آنها که داده شدند توریة و انجیل پیش از شما و فرا مگیرید از کافران بیدینی دوستان

إن كنتم مؤمنين ۝ وإذا ناديتم إلى الصلوة اتخذوها هزوا ولعبا

اگر هستید شما مؤمنان و وقتیکه بخوانید مؤمنان را بنماز فرا گیرند آن نماز را از استهزا و بازیچه

ذلك بأنهم قوم لا يعقلون ۝ قل يا أهل الكتاب هل تنقمون منا

این بسبب آنست که ایشان گروهیند که هیچ نمیفهمند بگو ای محمد ای اهل کتاب آسمانی آیا کینه میکشید از ما

إلا أن آمنا بالله وما أنزل إلينا وما أنزل من قبل وأن

بغیر از اینکه ایمان آوردیم بخدا و آنچه فرو فرستاده شده بسوی ما و آنچه فرو فرستاده شده پیش از این

أكثركم فاسقون ۝ قل هل أنبئكم بشر من ذلك مثوبة عند الله

که بیشترین شما نافرمان بردارانند بگو ای محمد آیا خبر دهم شما را ببدترین ازین پاداش نزد خدا

من لعنه الله وغضب عليه وجعل منهم القردة والخنازير

کسیکه لعنت کرد او را خدا و خشم گرفت بر او و گردانید بعضی از ایشان بوزینگان و خوکان

وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَاَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ وَاِذَا
و کسیکه پرستش نمود شیطانرا ایشان گروه بدترند از روی جایگاه و گمراه ترند از راه راست وچون
جَآؤُكُمْ قَالُوٓا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهٖ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ
بیایند بشما گویند بگرویدیم و بدرستیکه در آمده اند بنزد تو بکفر و ایشان بتحقیق بیرون رفتند از نزد تو با کفر و خدا داناست
بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ وَتَرٰى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُونَ فِي الْاِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
بآنچه هستند ایشان که پنهان میکنند و می بینی ای محمد صلعم بسیاری از ایشانرا که میشتابند در گناه و در ستم
وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ لَوْلَا يَنْهٰيهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ
و خوردن ایشان مال حرامرا هر آینه بد کاریست آنچه هستند ایشان که میکنند اگر نهی نکنند ایشانرا علمای ربانی
وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝
و دانشمندان از گفتار ایشان گناهرا و خوردن ایشان حرامرا هر آینه بد کاریست آنچه هستند که میسازند
وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ اَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ
و گفتند جهودان دست خدا بسته است بسته باد دستهای ایشان و لعنت باد بر ایشان بسبب آنچه گفتند بلکه
يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ
دستهای او گشوده نفقه میکند هر گونه که میخواهد و هر آینه بیفزاید بسیاریرا از جهودان از آنچه فرستاده شده
اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَاَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ
بتو از پروردگار تو گردنکشی و ناگرویدگی و بیفگندیم ما میان ایشان دشمنی و خصومترا
اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ كُلَّمَآ اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا اللّٰهُ وَيَسْعَوْنَ
تا روز قیامت هرچند شعله ور نمودند آتش جنگرا باز نشاند فرونشاند آن آتشرا خدا و

فِي الْاَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝ وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْكِتَابِ
در روی زمین بفساد و خدا دوست نمیدارد تباهی کنندگانرا و اگر اهل توریة و انجیل
اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّاٰتِهِمْ وَلَاَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ
ایمان آوردندی و بپرهیزیدندی هر آینه پوشانیدیم از ایشان جزای بدیهای ایشانرا و هر آینه در آوردیم ایشانرا در بوستانهای با نعمت
وَلَوْ اَنَّهُمْ اَقَامُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ
و اگر آنکه ایشان بپای داشتندی احکام توریة و انجیلرا و آنچه فرستاده شد بایشان از خدای ایشان
لَاَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ
هر آینه خوردندی از بالای سر خود و از زیر پایهای خود بیرنج و بی زراعت روزی شدندی بعضی از ایشان گروهیند
مِنْهُمْ سَآءَ مَا يَعْمَلُونَ ۝ يَآ اَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ
راست کردار و بسیاری از ایشان بد است آنچه میکنند ای پیغمبر برسان رسالت حق آنچه فرستاده شده بسوی تو از پروردگار تو
وَاِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهٗ وَاللّٰهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ اِنَّ اللّٰهَ
و اگر نکردی پس نرسانیده باشی همه پیغام خدا را و خدا نگاه دارد ترا از بدی مردمان بدرستیکه خدا
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝ قُلْ يَآ اَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلٰى شَيْءٍ
راه ننماید گروه ناگرویدگانرا بگو ای محمد صلعم ای جهودان و ترسایان نیستید شما بر مذهب درستی
حَتّٰى تُقِيمُوا التَّوْرٰيةَ وَالْاِنْجِيلَ وَمَآ اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ
تا آنکه بپای دارید کتاب توریة و انجیلرا و آنچه که فرود فرستاده شده بر شما از پروردگار شما
وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَآ اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا
و هر آینه بیفزاید بسیاری از ایشان آنچه فرستاده شد بسوی تو از پروردگار تو از حد در گذشتن و کفر پس

تأس على القوم الكافرين ۝ إن الذين آمنوا والذين هادوا

اندوه مخور بر گروه کافران بدرستیکه آنها که گرویدند و آنها که جهود شدند

والصابئون والنصارى من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا

و مجوسان و ترسایان هر که بگرود بر خدا و روز قیامت و بکند کار شایسته

فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۝ لقد أخذنا ميثاق بني إسرائيل

پس نباشد ترسی بر ایشان و نه ایشان اندوه خورند هرآینه فرا گرفتیم پیمان از فرزندان یعقوب

وأرسلنا إليهم رسلا كلما جاءهم رسول بما لا تهوى أنفسهم فريقا

و فرستادیم بایشان پیغمبران هرگاه آمدی بایشان پیغمبری بآنچه دوست نداردی آنرا نفسهای ایشان گروهی را

كذبوا وفريقا يقتلون ۝ وحسبوا ألا تكون فتنة فعموا وصموا

بدروغ داشتندی و گروهی را کشتندی و پنداشتند که نباشد بلائی و آزمایشی پس کور شدند و کر شدند

[margin: ثم تاب الله عليهم ثم عموا وصموا]

كثير منهم والله بصير بما يعملون ۝ لقد كفر الذين قالوا إن الله

بسیاری از ایشان و خدا بیناست بآنچه میکنند هرآینه کافر شدند آنکه گفتند بدرستیکه خدا

[margin: مريم وقال المسيح — مریم و گفت مسیح]

هو المسيح ابن يا بني إسرائيل اعبدوا الله ربي وربكم إنه من يشرك

اوست مسیح پسر ای فرزندزادگان یعقوب بپرستید خدا را که پروردگار منست و پروردگار شما بدرستیکه هر که شرک آرد

بالله فقد حرم الله عليه الجنة ومأواه النار وما للظالمين من

بخدا پس بتحقیق حرام کرده است خدا بر او بهشت را و جایگاه او آتش است و نیست ستمکاران را

من أنصار ۝ لقد كفر الذين قالوا إن الله ثالث ثلاثة وما من

هیچ یاری کنندگان بس بتحقیق کافر شدند آنکه گفتند بدرستیکه خدا سیم سه است و نیست

إله إلا إله واحد وإن لم ينتهوا عما يقولون ليمسن الذين

معبودی سزای پرستش مگر خدای واحد و اگر باز نه ایستند از آنچه میگویند هرآینه رسد بآنانی

كفروا منهم عذاب أليم ۝ أفلا يتوبون إلى الله ويستغفرونه والله

که کافر شدند از ایشان عذاب دردناک آیا بس نگردند رجوع بطاعت الهی و آمرزش نخواهند از او و خدا

غفور رحيم ۝ ما المسيح ابن مريم إلا رسول قد خلت من قبله

آمرزگار مهربان است نیست مسیح پسر مریم مگر فرستاده خدا بدرستیکه گذشتند پیش از او

الرسل وأمه صديقة كانا يأكلان الطعام انظر كيف نبين

پیغمبران و مادر او راستگوی است هر دو میخوردند طعام بنگر چگونه [margin: بیان میکنیم]

لهم الآيات ثم انظر أنى يؤفكون ۝ قل أتعبدون من دون الله

برای ایشان دلائل یگانگی خود را پس بنگر چگونه از راه گردانیده شدند بگو ای محمد آیا می پرستید بغیر از خدا

ما لا يملك لكم ضرا ولا نفعا والله هو السميع العليم ۝ قل يا أهل

چیزیرا که مالک نیست برای شما ضرر را و نه نفع را و خدا اوست شنوای دانا بگو ای جهودان

الكتاب لا تغلوا في دينكم غير الحق ولا تتبعوا أهواء قوم قد ضلوا

و ترسایان غلو مکنید در دین شما بناحق و پیروی مکنید آرزوهای گروهی را که گمراه شدند

من قبل وأضلوا كثيرا وضلوا عن سواء السبيل ۝ لعن الذين

پیش ازین در شرع خود و گمراه گردانیدند بسیاری و گمراه شدند بعد از محمد از راه راست لعنت کرده [margin: شدند آنانکه]

كفروا من بني إسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم ذلك

گرویدند از فرزندزادگان یعقوب بر زبان داوود و عیسی پسر مریم این لعنت

بما عصوا وكانوا يعتدون ۝ كانوا لا يتناهون عن منكر فعلوه
بسبب عصیان ایشان بود و بسبب ستم که میکردند بودند که باز نمی ایستادند از کار زشتی که میکردند آنرا
لبئس ما كانوا يفعلون ۝ ترى كثيرا منهم يتولون الذين
هر آینه بد بود آنچه بودند که میکردند کار زشت می بینی یا محمد بسیاری از ایشانرا که دوستی میکنند با آنکسانیکه
كفروا لبئس ما قدمت لهم انفسهم ان سخط الله عليهم وفي
گرویده اند هر آینه بد چیز است آنچه پیش فرستاده مر ایشانرا نفسهای ایشان و آن اینست که خشم گرفته خدا بر ایشان و در
العذاب هم خالدون ۝ ولو كانوا يؤمنون بالله والنبي وما
عذاب الهی ایشان جاوید خواهند بود و اگر بودند که ایمان می آوردند بخدا و پیغمبر و آنچه
انزل اليه ما اتخذوهم اولياء ولكن كثيرا منهم فاسقون ۝
فرستاده شد بسوی او نگرفتندی ایشانرا دوستان ولیکن بسیاری از ایشان نافرمان بردارانند
لتجدن اشد الناس عداوة للذين امنوا اليهود والذين اشركوا
هر آینه می یابند سخت ترین مردمان در دشمنی آنکسانیکه گرویده اند جهودانرا و آنکسانیرا که انباز گرفته اند
ولتجدن اقربهم مودة للذين امنوا الذين قالوا انا نصارى
والبته می یابی نزدیکترین مردمان را از روی دوستی با آنکسانیکه گرویده اند آنکسانیکه گفتند بدرستیکه ما ترسایانیم
ذلك بان منهم قسيسين ورهبانا وانهم لا يستكبرون ۝ واذا
این دوستی ایشان بسبب آنست که بعضی از ایشان دانایان و زاهدانند و بسبب آنست که ایشان گردن کشی نمیکنند و چون
سمعوا ما انزل الى الرسول ترى اعينهم تفيض من الدمع مما
شنوند آنچه فرو فرستاده شد بسوی پیغمبر می بینی چشمهای ایشانرا که بریزند اشک از آنچه

عرفوا

عرفوا من الحق يقولون ربنا امنا فاكتبنا مع الشاهدين ۝
دانسته اند از دین حق میگویند پروردگارا گرویدیم ما پس بنویس ما را با گواهان
وما لنا لا نؤمن بالله وما جاءنا من الحق ونطمع ان
و چیست ما را که ایمان نیاوریم بخدا و آنچه آمد بما از راستی و حال آنکه طمع داریم که
يدخلنا ربنا مع القوم الصالحين ۝ فاثابهم الله بما قالوا
در آورد ما را پروردگار ما با گروه شایستگان پس پاداش داد ایشانرا خدا بسبب آنچه گفتند
جنات تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك جزاء
بستانهای که میرود از زیر آن جویهای روان جاویدند در آن و اینست پاداش
المحسنين ۝ والذين كفروا وكذبوا باياتنا اولئك اصحاب
نیکوکاران و آنکسانیکه نگرویده اند و دروغ داشتند حجتهای ما را این گروه صاحبان
الجحيم ۝ يا ايها الذين امنوا لا تحرموا طيبات ما احل الله
دوزخند ای آنکسانیکه گرویده اند حرام مگردانید پاکیزه های آنچه حلال کرده است خدا
لكم ولا تعتدوا ان الله لا يحب المعتدين ۝ وكلوا مما رزقكم
برای شما و از حد خدا در مگذرید بدرستیکه خدا دوست نمیدارد از حد در گذرندگانرا و بخورید از آنچه روزی کرده شما را
الله حلالا طيبا واتقوا الله الذي انتم به مؤمنون ۝ لا يؤاخذكم
خدا حلال و پاکیزه و بترسید از عذاب خدا آنکه شما باو گرونده اید مؤاخذه نمیکند شما را
الله باللغو في ايمانكم ولكن يؤاخذكم بما عقدتم الايمان
خدا ببیهوده در سوگندهای شما ولیکن مؤاخذه میکند شما را بآنچه دل بر بندید شما سوگند ما را

فكفارته اطعام عشرة مساكين من اوسط ما تطعمون اهليكم

پس کفاره آن طعام دادن ده درویش است از میانه آنچه خورانیده اهل و عیال خود را

او كسوتهم او تحرير رقبة فمن لم يجد فصيام ثلثة ايام ذلك كفارة

یا جامه دادن ایشان را یا آزاد کردن بنده پس هر که نیابد پس روزه داشتن سه روز این است کفاره

ايمانكم اذا حلفتم واحفظوا ايمانكم كذلك يبين الله لكم اياته

سوگندهای شما چون سوگند خورید و نگاه دارید سوگندهای خود را همچنین بیان میکند خدا برای شما نشانهای خود را

لعلكم تشكرون يا ايها الذين امنوا انما الخمر والميسر والا

تا شاید شما شکر گذارید او را ای آنکسانیکه گرویده اید بدرستی که آشامیدن خمر و باختن قمار و

نصاب والازلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه لعلكم

پرستش بتان و قمار باختن بتیرهای قمار پلید است از کردار شیطان است پس باز ایستید از عمل شیطان تا که شما

تفلحون انما يريد الشيطان ان يوقع بينكم العداوة والبغضاء

رستگار شوید بدرستیکه میخواهد دیو فریبنده که بیفکند میان شما دشمنی و کینه را

في الخمر والميسر ويصدكم عن ذكر الله وعن الصلوة فهل انتم

در خمر آشامیدن و قمار باختن و باز دارد شما را از یاد خدا و از نماز پس آیا هستید شما

منتهون واطيعوا الله واطيعوا الرسول واحذروا فان توليتم

باز ایستادگان و فرمان برید خدای را و فرمان برید رسول را و پرهیز کنید از خدا پس اگر برگردید شما

فاعلموا انما على رسولنا البلاغ المبين ليس على الذين امنوا

پس بدانید بدرستیکه بر پیغمبر ماست رسانیدن ظاهر نیست بر آنکسانیکه بگرویده اند

وعملوا

وعملوا الصالحات جناح فيما طعموا اذا ما اتقوا وامنوا

و کرده اند کارهای شایسته هیچ گناهی در آنچه خورده اند چون پرهیز کردند از کفر و گرویدند

وعملوا الصالحات ثم اتقوا وامنوا ثم اتقوا واحسنوا

و کردند کارهای شایسته پس ثابت شدند بر تقوی و گرویدند پس افزودند بر تقوی و نیکوئی کردند

والله يحب المحسنين يا ايها الذين امنوا ليبلونكم الله

و خدا دوست دارد نیکوکاران را ای آنها که گرویده اند هر آینه می آزماید شما را خدا

بشيء من الصيد تناله ايديكم ورماحكم ليعلم الله من

بچیزی از شکار که برسد بآن دستهای شما و نیزهای شما تا آنکه بداند خدا آنکس را که

يخافه بالغيب فمن اعتدى بعد ذلك فله عذاب اليم

می ترسد از او در حالتیکه نمی بیند عقاب پس هر که از حد درگذرد بعد از این پس مر او راست عذاب دردناک

يا ايها الذين امنوا لا تقتلوا الصيد وانتم حرم ومن

ای آنها که بگرویده اند مکشید شکار را و حال آنکه محرمان باشید و هر که

قتله منكم متعمدا فجزاء مثل ما قتل من النعم يحكم به ذوا

بکشد شکار را از شما دانسته پس بر اوست پاداش مانند آنچه کشته است از چهارپایان بآن دو

عدل منكم هديا بالغ الكعبة او كفارة طعام مساكين

عادل از شما در حالتیکه آن جزا قربانیست رسیده بکعبه یا کفاره بر اوست که طعام دادن درویشانست

او عدل ذلك صياما ليذوق وبال امره عفا الله عما

یا برابر آن روزه داشتن تا بچشد عقوبت کار خویش را درگذشت خدا از آنچه

سلف ومن عاد فينتقم الله منه والله عزيز ذو انتقام ۝ احل

گذشته و هرکه برگردد بصید پس انتقام کند خدا ازو و خدا غالبست صاحب انتقام حلال کرده شد

لكم صيد البحر وطعامه متاعا لكم وللسيارة وحرم عليكم

شما را شکار صید دریا و خوردن او تا برخورداری شما و حلال است صید بحر برای مسافران و حرام کرده شد بر شما

صيد البر ما دمتم حرما واتقوا الله الذي اليه تحشرون ۝

شکار جانورهای صحرائی که شما محرم باشید و بترسید از عذاب آن خدائی که بسوی او برانگیخته خواهید شد

جعل الله الكعبة البيت الحرام قياما للناس والشهر الحرام

گردانید خدا کعبه را که خانه محترم است برپای دارنده کارهای مردمان و مقرر فرموده ماه حرام

والهدي والقلائد ذلك لتعلموا ان الله يعلم ما في السموات

و قربانی چهارپایان و خداوندان قلاده‌ها این برای آنست تا بدانید بدرستیکه خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در

وما في الارض وان الله بكل شيء عليم ۝ اعلموا ان الله شديد

زمین است و بدرستیکه خدا بر همه چیز داناست بدانید بدرستیکه خدا سخت

العقاب وان الله غفور رحيم ۝ ما على الرسول الا البلاغ والله

عقوبت است و اینکه خدا آمرزنده مهربانست نیست بر پیغمبر مگر رسانیدن و خدا

يعلم ما تبدون وما تكتمون ۝ قل لا يستوي الخبيث والطيب

میداند آنچه آشکارا میکنید و آنچه که پنهان میکنید بگو ای محمد که یکسان نیست پلید و پاکیزه

ولو اعجبك كثرة الخبيث فاتقوا الله يا اولي الالباب لعلكم

و اگرچه بشگفت آورد ترا بسیاری پلید پس بترسید از عذاب خدا ای خداوندان عقلها تا شاید شما

تفلحون

تفلحون ۝ يا ايها الذين امنوا لا تسئلوا عن اشياء ان تبد

رستگار شوید ای آنها که گرویده اند مپرسید شما از چیزهائی که اگر ظاهر کرده شود مر شما را

لكم تسؤكم وان تسئلوا عنها حين ينزل القران تبد لكم

بد آید شما را و اگر سوال کنید از آنها آنگاه که فرو فرستاده شود قران ظاهر کرده شود شما را

عفا الله عنها والله غفور حليم ۝ قد سالها قوم من قبلكم

درگذشت خدا از آنها و خدا آمرزنده بردبار است هرآینه پرسیدند آن چیزها را گروهی پیش از شما

ثم اصبحوا بها كافرين ۝ ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا

پس گشتند بسبب آن ناگرویدگان مقرر نکرده خدا هیچ گوش شکافته و نه واگذاشته را و نه

وصيلة ولا حام ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكذب

وصیله و نه هیچ حام ولیکن آنها اینکه نگرویده اند افترا بسته اند بر خدا دروغ چند

واكثرهم لا يعقلون ۝ واذا قيل لهم تعالوا الى ما انزل الله والى الرسول

و بیشتر ایشان نمیفهمند چیزی و چون گویند مر ایشان را که بیایید بسوی آنچه فرو فرستاده خدا و بسوی پیغمبر

قالوا حسبنا ما وجدنا عليه اباءنا اولو كان اباؤهم لا يعلمون شيئا

گویند بس است ما را آنچه یافتیم ما بر آن پدران خود را آیا پیروی پدران میکنند اگرچه بوده اند پدران ایشان هیچ چیزی ندانستند

ولا يهتدون ۝ يا ايها الذين امنوا عليكم انفسكم لا يضركم من ضل

و راه حق نیافته بودند ای آنها که گرویده اند بر شماست که نگهدارید نفسهای خود را ضرر نرساند شما را آنکه گمراه شد

اذا اهتديتم الى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم تعملون ۝ يا ايها الذين

چون راه یابید شما بسوی خداست بازگشت شما همه پس آگاه میکند شما را بآنچه هستید که میکنید ای آنها که

امنوا شهادة بينكم اذا حضر احدكم الموت حين الوصية اثنان

کە کرویدە اند شهادت بر وصیت میان شما چون نزدیک رسد یکی از شما را مرگ هنگام وصیت دو نفر

ذوا عدل منكم او اخران من غيركم ان انتم ضربتم في الارض

کە خداوند عدالت اند از شما یا دو نفر دیگر از غیر شما یعنی از اهل کتاب اگر مسافر شوید در روی زمین

فاصابتكم مصيبة الموت تحبسونهما من بعد الصلوة فيقسمان

پس برسد بشما مصیبت مرگ نگاه دارید آن دو کتابی را بعد از نماز عصر پس سوگند خورند

بالله ان ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة

بخدای و بگویید کە اگر شک دارید شما در راستی شهادت بدل نمیکنیم شهادت را با آن بهایی و اگرچه برای خویش

الله انا اذا لمن الاثمين ۝ فان عثر على انهما استحقا اثما فاخران

خدا را بدرستیکه ما از جمله گناهکاران خواهیم بود پس اگر اطلاع یافته شود بر اینکه آن دو کتابی کە مستحق شدند گناه را

يقومان مقامهما من الذين استحق عليهم الاوليان فيقسمان

برخیزند بجای آن دو کتابی در حالیکه این دو نفر از آن کسانیکه استحقاق گناه حاصل شده بسبب ستم برایشان کە آن دو

بالله لشهادتنا احق من شهادتهما وما اعتدينا انا اذا لمن الظالمين

بخدا کە هرآینه شهادت ما راست تر است از گواهی دو کتابی و ما ستم نمیکنیم در گواهی بدرستیکه ما درین هنگام از گناهکارانیم

ذلك ادنى ان ياتوا بالشهادة على وجهها او يخافوا ان ترد ايمان

این حکم نزدیکتر است کە بیایند گواهان بگواهی خود بر طریق شرع آن یا آنکه بترسند کە برگردانیده شود سوگندها

بعد ايمانهم واتقوا الله واسمعوا والله لا يهدي القوم الفاسقين

بعد از سوگندهای آن گواهان و بترسید از عذاب خدا و بشنوید حکم او را و خدا راه نمی نماید گروه فاسقان

يوم

يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا اجبتم قالوا لا علم لنا انك انت

آن روز کە جمع میکند پیغمبران را پس میگوید چه جواب داده شدید میگویند نیست علم برای ما بدرستیکه تویی

علام الغيوب ۝ اذ قال الله يا عيسى ابن مريم اذكر نعمتي عليك

دانندە غیبها یاد کن گفت چون خدای عیسی پسر مریم یاد کن نعمت مرا بر خود

وعلى والدتك اذ ايدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد

و بر مادر خود هنگامیکە قوت دادم ترا بروح القدس سخن گفتی با مردمان در گهواره

وكهلا واذ علمتك الكتاب والحكمة والتورية والانجيل واذ

و در وقت دو مویی و چون آموختم ترا کتاب انجیل و علم شریعت و توریة و انجیل و چون

تخلق من الطين كهيئة الطير باذني فتنفخ فيها فتكون طيرا

می سازی از گل مانند شکل مرغی بفرمان من پس میدمی در آن پس میشود مرغ زنده

باذني وتبرئ الاكمه والابرص باذني واذ تخرج الموتى باذني

بفرمان من و بهی نمایی کور مادرزاد و پیس را بفرمان من و چون بیرون می آوردی اموات را بفرمان من

واذ كففت بني اسرائيل عنك اذ جئتهم بالبينات فقال الذين كفروا

و چون باز داشتم من ضرر فرزندان یعقوب را از تو چون آمدی تو ایشان را با معجزهای روشن پس گفتند آنکه کافر شدند

منهم ان هذا الا سحر مبين ۝ واذ اوحيت الى الحواريين ان امنوا

از ایشان نیست اینکه مگر سحر هویدا و چون وحی فرستادم من بسوی حواریان کە بگروید

بي وبرسولي قالوا امنا واشهد باننا مسلمون ۝ اذ قال الحواريون

بمن و بفرستادە من گفتند گرویدیم ما و گواه باش بانکه ما گردن نهندگانیم یاد کن چون گفت حواریان

يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك أن ينزل علينا مائدة من السماء
اى عيسى پسر مريم ميتواند پروردگار تو كه فرو فرستد بر ما خوان آراسته از آسمان
قال اتقوا الله إن كنتم مؤمنين قالوا نريد أن نأكل منها و
گفت بترسيد از عذاب خدا اگر هستيد شما گرويدگان گفتند ميخواهيم ما بخوريم از آن مايده و
تطمئن قلوبنا ونعلم أن قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين
آرام گيرد دلهاى ما و بدانيم كه راست گفته ما را و باشيم بران مايده از گواهان
قال عيسى ابن مريم اللهم ربنا أنزل علينا مائدة من السماء تكون
گفت عيسى پسر مريم خداوندا پروردگار ما فرو فرست بر ما خوانى از آسمان كه بوده باشد
لنا عيدا لأولنا وآخرنا وآية منك وارزقنا وأنت خير الرازقين
ما را جشنى اولين ما و آخرين ما را و باشد معجزه از نزد تو و روزى كن ما را و توى بهترين روزى دهندگان
قال الله إني منزلها عليكم فمن يكفر بعد منكم فإني أعذبه عذابا
گفت خدا بدرستيكه من فرو فرستنده ام مايده را بر شما پس كسيكه كافر شود بعد از شما پس بدرستيكه عذاب ميكنم او را
لا أعذبه أحدا من العالمين وإذ قال الله يا عيسى ابن مريم
كه عذاب نكرده باشم بآن عذاب احدى را از عالميان وچون گفت خدا اى عيسى پسر مريم
أأنت قلت للناس اتخذوني وأمي إلهين من دون الله قال
آيا تو بودى كه گفتى مردمانرا فرا گيريد مرا و مادر مرا دو خداى بغير از خداى گفت عيسى
سبحانك ما يكون لي أن أقول ما ليس لي بحق إن كنت قلته
پاكست خداى ما را از شريك نسزد مرا اينكه بگويم چيزيرا كه نيست مرا سزاوار اگر بودم كه گفته باشم

حزب

فقد

فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا أعلم ما في نفسك إنك أنت
پس تحقيق كه دانسته آنرا ميدانى آنچه در نفس منست و نميدانم آنچه در ذات توست بدرستيكه تو توى
علام الغيوب ما قلت لهم إلا ما أمرتني به أن اعبدوا الله
داننده غيبها نگفتم من مرايشانرا مگر آنچه فرمان دادى مرا بآن كه بپرستيد خدا را
ربي وربكم وكنت عليهم شهيدا ما دمت فيهم فلما توفيتني كنت
پروردگار من و پروردگار شما و بودم بر ايشان گواه مادام كه بودم در ميان ايشان پس چون گرفتى مرا بسوى خود بودى
أنت الرقيب عليهم وأنت على كل شيء شهيد إن تعذبهم
تو نگاه دارنده ايشان و تو بر همه چيز گواهى اگر عذاب كنى ايشانرا
فإنهم عبادك وإن تغفر لهم فإنك أنت العزيز الحكيم قال الله
پس بدرستيكه ايشان بندگان تواند و اگر بيامرزى ايشانرا پس بدرستيكه تو غالب درست كارى گفت خدا
هذا يوم ينفع الصادقين صدقهم لهم جنات تجري من تحتها
اين است روزى كه نفع ميكند راستگويانرا راستى ايشان مرايشانراست باغها كه ميرود از زير آنها
الأنهار خالدين فيها أبدا رضي الله عنهم ورضوا عنه ذلك
جويها جاويدان باشند در آن هميشه خوشنود باشد خدا از ايشان و خوشنود باشند از او اين است
الفوز العظيم لله ملك السماوات والأرض وما فيهن وهو
رستگارى و فيروزى بزرگ مر خدا راست پادشاهى آسمانها و زمين و آنچه در ايشان است و او
على كل شيء قدير سورة الانعام
بر همه
چيز توانا است

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق السموات والارض وجعل الظلمات

شکر و سپاس مر خدایراست که آفرید آسمانها و زمین را و بگردانید تاریکیها

والنور ثم الذين كفروا بربهم يعدلون هو الذي خلقكم

و روشنایی را پس آنانکه نگرویده اند بخدای خویشان میل کننده از راه حق با عدل و مثل او اوست

من طين ثم قضى اجلا واجل مسمى عنده ثم انتم تمترون و

از گل پس مقرر گردانید برای شما اجلی و مدت معینی نزد اوست پس شما شک میکنید و

هو الله في السموات وفي الارض يعلم سركم وجهركم ويعلم ما

اوست خدا در آسمانها و در زمین میداند پنهان شما و آشکار شما و میداند آنچه

تكسبون وما تأتيهم من اية من ايات ربهم الا كانوا عنها

شما کسب میکنید و هیچ نیامد بایشان حجتی از حجتهای پروردگار شما مگر آنکه بودند از آنها

معرضين فقد كذبوا بالحق لما جاءهم فسوف يأتيهم انبؤا ما

رو گردانندگان پس هر آینه دروغ داشتند قرآن را وقتیکه آمد ایشان را پس زود باشد که بیاید

كانوا به يستهزءون الم يروا كم اهلكنا من قبلهم من قرن

بودند بآن سخریه میکردند آیا ندیدند که ما چند هلاک کردیم پیش از ایشان از گروه گذشتگان

مكناهم في الارض ما لم نمكن لكم وارسلنا السماء عليهم مدرارا

از قوت و قدرت ایشانرا در زمین تا آنکه آن قدر از زمین جای ایشان نبودیم و شما را نداده ایم

از خانه و شهرها و مزارع و فرو فرستادیم ما از آسمان برایشان باران ریزنده

وجعلنا

وجعلنا الانهار تجري من تحتهم فاهلكناهم بذنوبهم و

و گردانیدیم ما جویها که رود از زیر درختان ایشان پس هلاک گردانیدیم ایشانرا بگناهان ایشان

انشانا من بعدهم قرنا اخرين ولو نزلنا عليك كتابا

و پیدا کردیم ما بعد از ایشان گروهی دیگران و اگر میفرستادیم بر تو نامه

في قرطاس فلمسوه بايديهم لقال الذين كفروا ان هذا الا

در کاغذی پس مس کنند آنرا بدستهای خود هر آینه گفتندی آنها که کافر شدند نیست این کتاب مگر

سحر مبين وقالوا لولا انزل عليه ملك ولو انزلنا ملكا

سحر هویدا و گفتند که چرا فرستاده نشد گواه بر صدق محمد فرشته و اگر میفرستادیم ما فرشته

لقضي الامر ثم لا ينظرون ولو جعلناه ملكا لجعلناه رجلا

هر آینه واجب گشتی و تمام شدی امر هلاکت ایشان پس دیگر مهلت داده نشوند و اگر بگردانیم ما او را فرشته

وللبسنا عليهم ما يلبسون ولقد استهزئ برسل من قبلك

و پوشیده میکردیم بر ایشان آنچه پوشیده میکنند و هر آینه استهزا کرده شد پیغمبران پیش از تو

فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا به يستهزءون قل سيروا

پس فرا گرفت آنانرا که سخریه میکردند از ایشان آنچه که بودند که بآن سخریه میکردند بگو ای محمد بگردید

في الارض ثم انظروا كيف كان عاقبة المكذبين قل لمن

در روی زمین پس نظر کنید چگونه باشد سرانجام کار دروغ گویان بگو ای محمد از برای کیست

ما في السموات والارض قل لله كتب على نفسه الرحمة ليجمعنكم

آنچه آسمانها و آنچه در زمین است بگو ای محمد مر خدایراست که نوشته بر ذات خود رحمت جامع کند شما را

وفي اذانهم وقرا وان يروا كل اية لا يؤمنوا بها حتى اذا جاءوك

و در گوشهای ایشان گرانی تا نشنوند و اگر ببینند هر معجزه را ایمان نیاورند بآن تا آن گاه که بیایند ترا

يجادلونك يقول الذين كفروا ان هذا الا اساطير الاولين

کارزار کنند با تو ای محمد از ره عناد میگویند آنهائیکه کافر شدند نیست این مگر افسانه پیشینیان

وهم ينهون عنه وينئون عنه وان يهلكون الا انفسهم وما

و ایشان باز دارند مردمانرا از ایمان و دور میشوند خود از آن و هلاک نکنند مگر نفسهای خود را و

يشعرون ولو ترى اذ وقفوا على النار فقالوا يا ليتنا نرد ولا

آگاهی ندارند و در نمی یابند آنرا و اگر ببینی یا محمد که باز دارند ایشانرا بر آتش دوزخ پس گویند ای کاشکی

نكذب بايات ربنا ونكون من المؤمنين بل بدا لهم ما كانوا

تکذیب نمیکردیم آیتهای پروردگار خود را و میباشیم ما از گروندگان بلکه پدید آید مر ایشانرا آنچه بودند

يخفون من قبل ولو ردوا لعادوا لما نهوا عنه وانهم لكاذبون

که پنهان میکردند پیش از این در دنیا و اگر باز گردیده شوند و آنچه باز گردند بسوی آنچه نهی کرده شده اند از آن

وقالوا ان هي الا حياتنا الدنيا وما نحن بمبعوثين ولو ترى

و گفتند ایشان نیست زندگانی مگر زندگانی در دنیا و نخواهیم بود ما برانگیخته شدگان و اگر ببینی تو ای محمد

اذ وقفوا على ربهم قال اليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال

وقتی را که باز داشته شوند کافران بر حکم پروردگار خود گوید خدا آیا نیست این حشر راست گویند آری حقست بخدای ما

فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون قد خسر الذين كذبوا

پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید شما کفر میکردید بدرستیکه زیان کردند کسانیکه دروغ داشتند

بلقاء الله

بلقاء الله حتى اذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على ما

رسیدن بجزای خدا را تا آنگه بیاید بایشان رستخیز ناگاه گویند ای حسرت و اندوه ما بیاد وقت آمدن

فرطنا فيها وهم يحملون اوزارهم على ظهورهم الا ساء ما يزرون

در آن یعنی بسبب تقصیر و ایشان بردارند گناهان خود را بر پشتهای خود بدانکه بد بارست بار که ایشان میکشند

وما الحيوة الدنيا الا لعب ولهو وللدار الاخرة خير للذين

و نیست زندگانی دنیا مگر بازیچه و غفلت و البته سرای آن جهانی بهترست مر آنکس را

يتقون افلا تعقلون قد نعلم انه ليحزنك الذي يقولون

که پرهیزکاری پیشه خود سازند آیا در نمی یابند و نمی فهمند بتحقیق که نیک میدانیم بدرستیکه او هر آینه اندوهگین میکنند ترا آنچه

فانهم لا يكذبونك ولكن الظالمين بايات الله يجحدون

پس بدرستیکه ایشان نتوانند دروغ گو گردانند ترا ولیکن ستمکاران آیتهای خدا را انکار میکنند

ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا على ما كذبوا واوذوا

و هر آینه بتحقیق بدروغ داشتند پیغمبرانرا که پیش از تو بودند پس شکیبایی کردند بر آنچه تکذیب کرده شدند و آزار کشیدند

حتى اتيهم نصرنا ولا مبدل لكلمات الله ولقد جاءك من نبأي

تا آمد بایشان یاری ما و تغییر دهنده نیست وعدههای خدا را و هر آینه آمد ترا از خبر پیغمبران

المرسلين وان كان كبر عليك اعراضهم فان استطعت ان تبتغي

فرستاده شده و اگر چنانچه گران آید بر تو روی گردانیدن از ایشان پس اگر میتوانی تو که طلب کنی

نفقا في الارض او سلما في السماء فتأتيهم باية ولو شاء الله

سوراخی در زمین یا نردبانی در آسمان که بر آن برآیی پس بیاوری ایشانرا معجزه و اگر خواستی خدا

الی یوم القیمة لا ریب فیه الذین خسروا انفسهم فهم لا یؤمنون

در روز قیامت که نیست شکی و شبهه در آمدن آن روز آنان که زیان کردند نفسهای خود پس ایشان ایمان نخواهند آورد

وله ما سکن فی اللیل والنهار وهو السمیع العلیم قل اغیر الله

و مر او راست آنچه آرام دارد در شب و روز و او شنوا است دانا بگوای محمد آیا بغیر از خدا

اتخذ ولیا فاطر السموات والارض وهو یطعم ولا یطعم قل انی

بگیرم من یاوری که آفریننده آسمانها و زمین است و او میخوراند و خورانیده نمیشود بگو بدرستیکه من

امرت ان اکون اول من اسلم ولا تکونن من المشرکین قل انی

مأمورم بآنکه بوده باشم اول کسی که گردن نهد حکم خدا را و مباش البته از انباز گیرندگان بگوای محمد بدرستیکه من

اخاف ان عصیت ربی عذاب یوم عظیم من یصرف عنه یومئذ

میترسم اگر نافرمانی کنم خداوند خود را از عذاب روز بزرگ کسیکه بازگردانیده شود از و عذاب در آن روز

فقد رحمه وذلک الفوز المبین وان یمسسک الله بضر

پس بتحقیق بخشیده باشد خدا او را و اینست یا محمد فیروزی ظاهر و اگر برساند ترا خدای ضرری

فلا کاشف له الا هو وان یمسسک بخیر فهو علی کل شیء قدیر

پس نیست هیچ زایل کننده مر او را مگر او و اگر برساند ترا نیکی از غنی و صحت پس او بر همه چیز تواناست

وهو القاهر فوق عباده وهو الحکیم الخبیر قل ای شیء اکبر

و او ست قادر بر سر بندگان خود و او ست درست کار آگاه است بگوای محمد کدام چیز بزرگتر است

شهادة قل الله شهید بینی وبینکم واوحی الی هذا القرآن لانذرکم

بگواهی دادن بگو خدا گواه است میان من و میان شما و فرو فرستاده شد بسوی من این قرآن تا آنکه بیم کنم شما را

به ومن بلغ ائنکم لتشهدون ان مع الله الهة اخری قل لا

بآن قرآن و هر که برساند آنکه رسیده بر وی آیا شما گواهی میدهید بدرستیکه با خدای تعالی خدایان دیگر هستند بگوای محمد

اشهد قل انما هو اله واحد واننی بریء مما تشرکون الذین

گواهی نمیدهم آنرا من بگو بدرستیکه او ست خدای یگانه و بدرستیکه من بیزارم از آنچه شریک او میدانند آنان که

اتیناهم الکتاب یعرفونه کما یعرفون ابناءهم الذین خسروا

دادیم ایشان را کتاب توریت می شناسند محمد را چنانچه می شناسند پسران خود را آنان که زیان کرده اند

انفسهم فهم لا یؤمنون ومن اظلم ممن افتری علی الله

در بازارکان نفسهای خود پس ایشان نمیگروند و کیست ستمکارتر از آن کسیکه افترا کند بر خدا

کذبا او کذب بآیاته انه لا یفلح الظالمون ویوم نحشرهم

دروغ را یا دروغ انگارد آیتهای او را بدرستیکه رستگار نشود ستمکاران و آن روز در محشر کنیم ایشان را

جمیعا ثم نقول للذین اشرکوا این شرکاؤکم الذین کنتم تزعمون

همه پس گوییم مر آنکسانی را که انباز گرفتند کجایند شریکان شما آنکسانیکه بودید شما که گمان شفاعت داشتید

ثم لم تکن فتنتهم الا ان قالوا والله ربنا ما کنا مشرکین

پس نباشد معذرت ایشان قبول مگر اینکه گویند سوگند بخدا ایکه پروردگار ما است که نبودیم ما شرک آورندگان

انظر کیف کذبوا علی انفسهم وضل عنهم ما کانوا یفترون

بنگر که چگونه دروغ گفتند بر نفسهای ایشان و گمراه شد از ایشان آنچه بودند که افترا می بستند

ومنهم من یستمع الیک وجعلنا علی قلوبهم اکنة ان یفقهوه

و بعضی از ایشان کسی است که گوش مینهد بسوی تو و گردانیده ایم ما بر دلهای ایشان پوششها و پرده ها از اینکه فهم کنند قرآن را و در

لجمعهم على الهدى فلا تكونن من الجاهلين ۝ انما يستجيب الذين

هر اینه آوردی ایشانرا براه راست پس مباش از نادانان بعنی اینکه ایمان جبری منافی تکلیف است بدرستیکه اجابت میکنند آنکه

يسمعون والموتى يبعثهم الله ثم اليه يرجعون ۝ وقالوا لولا

میشنوند بسمع قبول و مردگانرا بر انگیزاند ایشانرا خدا پس بسوی او بازگردانیده شوند و گفتند چرا فرو

نزل عليه اية من ربه قل ان الله قادر على ان ينزل اية

فرستاده نشد بر محمد ص معجزه مطلوبه از پروردگار او بگو ای محمد ص بدرستیکه خدا تواناست بر آنکه فرو فرستد معجزه

ولكن اكثرهم لا يعلمون ۝ وما من دابة في الارض ولا طائر

ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند و نیست هیچ جنبنده در زمین و نه پرنده

يطير بجناحيه الا امم امثالكم ما فرطنا في الكتاب من شيء

که بپرد ببالهای خود مگر گروهی از امثال شما اند تقصیر نکردیم ما در کتاب از هیچ چیز

ثم الى ربهم يحشرون ۝ والذين كذبوا باياتنا صم وبكم في

پس بسوی خدا محشور میشوند و آنهایکه تکذیب کردند آیتهای ما را کرانند و گنگانند در

الظلمات من يشا الله يضلله ومن يشا يجعله على صراط مستقيم

تاریکیهای ضلالت هر کرا خواهد خدا وامیگذارد او را بضلالت و هر که خواهد بگرداند او را ثابت قدم بر راه راست

قل ارايتكم ان اتيكم عذاب الله او اتتكم الساعة اغير الله

بگو ای محمد ص چه میبینید شما اگر بیاید بشما عذاب خدا یا بیاید بشما عذاب رستخیز آیا غیر از خدا

تدعون ان كنتم صادقين ۝ بل اياه تدعون فيكشف ما تدعون

کسیرا میخوانید اگر هستید شما راست گویان نه چنان است بلکه او را خواهید خواند پس کشف کند آنچه را که میخوانید

اليه

اليه ان شاء وتنسون ما تشركون ۝ ولقد ارسلنا الى امم من قبلك

بسوی او اگر خواهد و فراموش کنند در وقت دعا کردن در دفع بلیه آنچه شریک میآوردید با او و هر اینه فرستادیم بسوی گروهی که پیش از تو بودند

فاخذناهم بالباساء والضراء لعلهم يتضرعون ۝ فلولا اذ جاءهم

پس فرا گرفتیم ما ایشانرا بسختی و قحط و تنگی و بیماریها تا باشد که ایشان زاری کنند بدرگاه الهی پس چرا وقتیکه آمد ایشانرا

باسنا تضرعوا ولكن قست قلوبهم وزين لهم الشيطان ما كانوا

عذاب ما زاری نکردند ولیکن سخت شده دلهای ایشان و زینت داده در نظر ایشان شیطان آنچه بودند میکردند

يعملون ۝ فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم ابواب كل شيء حتى

پس چون فراموش کردند آنچه پند داده شده اند بآن گشودیم ما بر ایشان درهای هر چیز از ناز و نعمت تا

اذا فرحوا بما اوتوا اخذناهم بغتة فاذا هم مبلسون ۝ فقطع دابر

آنگاه که شادمان با آنچه داده شدند گرفتیم ما ایشانرا ناگاه پس ایشان نومید شدند پس برکنده شد بیخ

القوم الذين ظلموا والحمد لله رب العالمين ۝ قل ارايتم ان اخذ الله

آن گروهی که ستم کردند و سپاس مر خدا راست که پروردگار عالمیان است بگو ای محمد ص چه میبینید شما اگر فرا گیرد خدا

سمعكم وابصاركم وختم على قلوبكم من اله غير الله ياتيكم به انظر

شنوایی شما را و بینایی شما را و مهر نهد بر دلهای شما کیست خدایی بجز خدای بحق که بدهد بشما آنچه گرفته شده از شما بنگر

كيف نصرف الايات ثم هم يصدفون ۝ قل ارايتكم ان اتيكم عذاب

که چگونه میگردانیم ما آیتهای خود را پس ایشان رو میگردانند و اعراض میکنند بگو چه میبینید شما اگر بیاید بشما عذاب

الله بغتة او جهرة هل يهلك الا القوم الظالمون ۝ وما نرسل

خدا ناگهان یا آشکارا آیا هلاک کرده میشوند مگر گروه ستمکاران و نمی فرستیم

المرسلين الا مبشرين ومنذرين فمن امن واصلح فلا خوف عليهم
پیغمبرانرا مگر در حالتیکه مژده دهندگان و بیم کنندگان باشند پس هر که بگرود و خوب کند بیمی نیست
ولا هم يحزنون والذين كذبوا باياتنا يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون
و نه ایشان اندوه بخورند و آنکسانیکه دروغ داشتند آیتهای ما را برسد بایشان عذاب
قل لا اقول لكم عندي خزائن الله ولا اعلم الغيب ولا اقول لكم اني
بگو ای محمد نمیگویم من مر شما را که نزد منست گنج خزانهای خدا و نمیدانم علم غیب و نمیگویم من مر شما را
ملك ان اتبع الا ما يوحى الي قل هل يستوي الاعمى والبصير افلا
فرشته ام و متابعت نمیکنم مگر بچیزی که پیغام آمد بسوی من بگو آیا برابر هستند نابینا و بینا آیا پس
تتفكرون وانذر به الذين يخافون ان يحشروا الى ربهم ليس
تامل و اندیشه نمیکنند و بیم کن یا محمد بقرآن آنکسانیرا که میترسند که محشور شوند بسوی پروردگار خود
لهم من دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون ولا تطرد الذين
مر ایشانرا بغیر از خدا یاوری و نه شفاعت کنند تا شاید ایشان بترسند از عقوبت الهی و دور مکن کسانیرا
يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه ما عليك
که میخوانند پروردگار خود را در بامداد و شبانگاه میخواهند خوشنودی خدایرا نیست بر تو
من حسابهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين وكذلك فتنا
از شمار عمل و ایمان ایشان هیچ چیز پس نتوانی دور کنی ایشانرا از خود پس هم اهر بود از ستمکاران و همچنین
بعضهم ببعض ليقولوا اهؤلاء من الله عليهم من بيننا اليس الله
بعضی از ایشانرا ببعضی تا گویند آنها ایند که فضل کرده خدا بر ایشان از میان ما آیا نیست خدا

باعلم بالشاكرين واذا جاءك الذين يؤمنون باياتنا فقل سلام
داناتر بشکرگذاران و هرگاه بیایند بتو یا محمد آنها که ایمان آورند بآیتهای ما پس بگو سلام خدا
عليكم كتب ربكم على نفسه الرحمة انه من عمل منكم سوءا بجهالة
بر تو باد که نوشت خدای شما بر ذات خود رحمت و آمرزش است یا محمد بدرستیکه هر کس از شما بد
ثم تاب من بعده واصلح فانه غفور رحيم وكذلك نفصل الايات
پس کند بعد از آن گناه و باصلاح آرد حال خود را پس بدرستیکه او آمرزنده و مهربانست و همچنین تفصیل
ولتستبين سبيل المجرمين قل اني نهيت ان اعبد الذين تدعون
و تا ظاهر گردد راه گناهکاران بگو بدرستیکه من باز داشته ام از اینکه بپرستم آنکسانیرا که شما
من دون الله قل لا اتبع اهواءكم قد ضللت اذا وما انا من المهتدين
بغیر از خدا بگو یا محمد که متابعت نمیکنیم آرزوهای شما را بتحقیق گمراه گشته باشم و نخواهم بود
قل اني على بينة من ربي وكذبتم به ما عندي ما تستعجلون به
بگو بدرستیکه من بر حجت روشنم که قرآن است از پروردگار من و بدروغ داشتید شما آن قرآنرا نیست در نزد من آنچه
ان الحكم الا لله يقص الحق وهو خير الفاصلين قل لو ان عندي
نیست حکم مگر خدایرا حکایت میکند پیرو میکند خدا راست و درست را و او بهترین حکم کنندگان است بگو اگر
ما تستعجلون به لقضي الامر بيني وبينكم والله اعلم بالظالمين
آنچه شما شتاب میخواهید آنرا هر آینه رسیده بود کار در میان من و میان شما و خدا داناتر است بستمکاران
وعنده مفاتح الغيب لا يعلمها الا هو ويعلم ما في البر والبحر وما
و نزد اوست کلیدهای خزاین غیب و نمیداند آنها را مگر او و میداند آنچه در صحرا و در دریاست و نه

تسقط من ورقة الا يعلمها ولا حبة في ظلمات الارض ولا رطب

مى افتد از درخت هيچ برگى مگر آنكه ميداند آنرا و دانه نيفتد در تاريكيهاى زمين و نيست تر و تازه

ولا يابس الا في كتاب مبين ○ وهو الذي يتوفيكم بالليل ويعلم

و هيچ خشكى مگر آنكه در كتابيست روشن يعنى قرآن و اوست آن خدائى كه ميگرداند شما را در شب و ميداند

ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم فيه ليقضى اجل مسمى ثم اليه مرجعكم ثم

آنچه كسب ميكنيد شما در روز پس باز بر مى انگيزاند شما را از خواب در روز تا آنگاه كه تمام شود مدت نام برده شده

ينبئكم بما كنتم تعملون ○ وهو القاهر فوق عباده ويرسل عليكم

آگاه ميكند شما را بآنچه هستيد ميكنيد و اوست غالب بر سر بندگان خود و فرو ميفرستد بر شما

حفظة حتى اذا جاء احدكم الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون

فرشتگان نگهبان نگرده هاى شما تا اينكه بيايد يكى از شما را مرگ قبض روح او كنند فرستادگان ما و حال آنكه ايشان

ثم ردوا الى الله موليهم الحق الا له الحكم وهو اسرع الحاسبين ○

پس برگردانيده شوند فرشتگان بسوى خدا كه كارفرماى ايشان است بحق آگاه باشيد خاص او حكم داد و شتابنده ترين

قل من ينجيكم من ظلمات البر والبحر تدعونه تضرعا وخفية لئن

بگواى محمد كه ميرهاند شما را از تاريكيهاى صحرا و دريا ميخوانيد او را بزارى علانيه و پنهان و گوييد البته اگر

انجانا من هذه لنكونن من الشاكرين ○ قل الله ينجيكم منها ومن

برهاند ما را ازين تاريكيها و محنت هر آينه ميخواهيم بود ما از شاكران بگو يا محمد خدا ميرهاند شما را از آن محنت و از

كل كرب ثم انتم تشركون ○ قل هو القادر على ان يبعث عليكم

هر بلائى پس شرك ميآوريد بخدا بگو يا محمد كه اوست توانا بر آنكه بفرستد بر شما

عذابا من فوقكم او من تحت ارجلكم او يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم

عذابى از زبر شما مثل عذاب قوم نوح و لوط يا از زير پاى شما يا درآميزد شما را از گروه گروه در حالتى كه باشند گروههاى

بأس بعض انظر كيف نصرف الايات لعلهم يفقهون ○ وكذب

رنج و محنت بعضى بنگر كه چگونه ميگردانيم آيتها را تا شايد ايشان دريابند و بفهمند و بدروغ بستند

به قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل لكل نبإ مستقر وسوف

آن عذاب را گروه تو و حال آنكه آن راست است بگواى محمد نيستم من بر شما نگاهبان براى هر چيزى قرار گاهى و

تعلمون ○ واذا رايت الذين يخوضون في اياتنا فاعرض عنهم

كه بدانيد و چون ببينى تو آنكسانى را كه بتكذيب و استهزا مى افتند در آيتهاى ما پس روى بگردان از ايشان

حتى يخوضوا في حديث غيره واما ينسينك الشيطان فلا تقعد

تا آنگاه كه شروع كنند در حكايت ديگر و اگر فراموش گرداند آنرا از تو شيطان پس منشين

بعد الذكرى مع القوم الظالمين ○ وما على الذين يتقون من

بعد از ياد آوردن تو آنرا با گروه ستمكاران و نيست بر آنكسانى كه پرهيز كنند از

حسابهم من شيء ولكن ذكرى لعلهم يتقون ○ وذر الذين اتخذوا

كردار ايشان هيچ چيزى وليكن بر متقين است پند دادن ايشان تا شايد كه ايشان بترسند و بگذار آن

دينهم لعبا ولهوا وغرتهم الحيوة الدنيا وذكر به ان تبسل نفس

دين خود را بازيچه و غفلت و فريفته است ايشان را زندگانى دنيا و پند ده ايشان را بقرآن تا آنكه خوار

بما كسبت ليس لها من دون الله ولي ولا شفيع وان تعدل كل

بسبب آنچه كرده باشند نيست او را بغير از خدا هيچ دوستى و نه شفاعت كننده و اگر فدا دهد آن نفس هر

عذابا

عدل لا يؤخذ منها اولئك الذين ابسلوا بما كسبوا لهم شراب

خدا ایشان را باشد قبول نکنند از وی آن گروه آنها اند که خوار کرده شده اند بانچه کردند ایشان را است

من حميم وعذاب اليم بما كانوا يكفرون قل اندعوا من دون الله

از آب سوزان و عذابی دردناک بسبب آنچه بودند ایشان که کافر میشدند بگو ای محمد آیا بخوانیم بجز از

ما لا ينفعنا ولا يضرنا ونرد على اعقابنا بعد اذ هدينا الله

آنچه سود نمیدهد ما را و ضرر نمیرساند ما را و باز گردانیده شویم بر پاشنهای خود بعد از آنکه راه نمود ما را خدا

كالذي استهوته الشياطين في الارض حيران له اصحاب

مثل آنکسیکه بیرون برده شد او را شیاطین و غولان در بیابان در حالیکه حیران و سرگردان باشد و او را یاران

يدعونه الى الهدى ائتنا قل ان هدى الله هو الهدى وامرنا لنسلم

که میخوانند او را بسوی راه راست که بیائید بسوی ما بگو ای محمد بدرستیکه راه نمودن خدا اوست راه راست

لرب العالمين وان اقيموا الصلوة واتقوه وهو الذي اليه

حکم خداوند عالمیان را و اینکه بگو بر پای دارید نماز را و بترسید از او و اوست آنخدا اینکه بسوی او

تحشرون وهو الذي خلق السموات والارض بالحق ويوم

حشر خواهید شد و اوست آنخدا اینکه آفرید آسمانها و زمین را براستی و آن روز که

يقول كن فيكون قوله الحق وله الملك يوم ينفخ في الصور عالم

بگوید باش پس میباشد گفتار او راست است و مر او راست پادشاهی روزی که دمیده شود در صور دانا

الغيب والشهادة وهو الحكيم الخبير واذ قال ابرهيم لابيه

نهان و آشکارا است و اوست درستکار و آگاه و یاد کن چون گفت ابراهیم مر پدر خود را

ازر اتتخذ اصناما الهة اني اريك وقومك في ضلال مبين

آزر بود آیا فرا میگیری تو بتان را خدایان بدرستیکه من میبینم ترا و گروه ترا در گمراهی ظاهری

وكذلك نري ابرهيم ملكوت السموات والارض وليكون

و همچنین می نمودیم ما ابراهیم را پادشاهی آسمانها و زمین را و اینکه باشد از

من الموقنين فلما جن عليه اليل رأى كوكبا قال هذا ربي

جمله مومنان یقین کنندگان پس چون در آمد بر ابراهیم شب بدید ستاره را گفت ابراهیم این خدای منست

فلما افل قال لا احب الافلين فلما رأى القمر بازغا قال هذا ربي

پس چون ناپدید شد گفت دوست نمیدارم ناپدید شوندگان را پس چون دید ابراهیم ماه را برآمده گفت این

فلما افل قال لئن لم يهدني ربي لاكونن من القوم الضالين

پس چون ناپدید شد گفت بتحقیق اگر راه ننماید مرا پروردگار من هر آینه خواهم بود از گروه گمراهان

فلما رأى الشمس بازغة قال هذا ربي هذا اكبر فلما افلت

پس چون دید ابراهیم آفتاب را برآمده گفت این خدای منست این بزرگتر است پس چون ناپدید شد

قال يقوم اني بريء مما تشركون اني وجهت وجهي للذي

گفت ای گروه من بدرستیکه من بیزارم از آنچه شریک خدا میدانید بدرستیکه من متوجه گردانیدم روی خود را

فطر السموات والارض حنيفا وما انا من المشركين وحاجه

آفرید آسمانها و زمین را و نیستم من از جمله مشرکان و مجادله کردند با او

قومه قال اتحاجوني في الله وقد هدان ولا اخاف ما تشركون

قوم او گفت آیا مجادله میکنید مرا در وحدانیت خدا و حال آنکه بنمود مرا راه راست و نمیترسم از آنچه شما شریک میدانید

بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ رَبِّيْ شَيْـًٔا وَسِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ

او را مگر اینکه خواهد خداوند من چیزی را فرا گرفته خداوند من هر چیزی را بدانائی پس چرا اندیشه نمیکنید

وَكَيْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ عَلَيْكُمْ سُلْطٰنًا فَاَيُّ

و چگونه ترسم از آنچه شریک خدا دانسته اید بخدا چیزی را که فرستاده نشده برای ایشان حقیقت آن بر شما

الْفَرِيْقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝ اَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَلَمْ يَلْبِسُوْٓا

ازین دو گروه سزاوارترند بایمنی اگر چنان است که شما میدانید آنهائیکه بگرویدند و نیامیختند

اِيْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ۝ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ

ایمان خود را بستم ایشانند که مر ایشان را است ایمنی و ایشانند که راه راست یافته اند و آنست حجت ما

اٰتَيْنٰهَآ اِبْرٰهِيْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ نَرْفَعُ دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ

که داده ایم آنرا بابراهیم و آن حجت که بر قوم خود برداریم ما بلند درجه ها را برای آنکه میخواهیم بدرستیکه خدای تو

عَلِيْمٌ ۝ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ اِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوْحًا هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ

داناست و بخشیدیم ما با براهیم اسحق و یعقوب را هر یکی را رسانیدیم براه حق پیش ازو و بعض از

ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَاَيُّوْبَ وَيُوْسُفَ وَمُوْسٰى وَهٰرُوْنَ

فرزندان نوح را هدایت کردیم که او داود است و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هرون

وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ۝ وَزَكَرِيَّا وَيَحْيٰى وَعِيْسٰى وَاِلْيَاسَ كُلٌّ

و همچنین پاداش میدهیم نیکوکاران را و زکریا و یحیی و عیسی و الیاس همه

مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝ وَاِسْمٰعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَيُوْنُسَ وَلُوْطًا وَكُلًّا

از شایستگانند و اسمعیل و یسع و یونس و لوط و هر یکرا

وَنُوْحًا هَدَيْنَا

و نوح را راه راست نمودیم

فضلنا

فَضَّلْنَا عَلَى الْعٰلَمِيْنَ ۝ وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَاِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنٰهُمْ

افزونی دادیم بر عالمیان و هدایت از پدران ایشان و فرزندان ایشان و برادران ایشان و برگزیدیم ایشان را

وَهَدَيْنٰهُمْ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۝ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ يَهْدِيْ بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ

و رسانیدیم ایشان را براه راست این است راه راست مینماید بآن هر کرا میخواهد

مِنْ عِبَادِهٖ وَلَوْ اَشْرَكُوْا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ

از بندگان آن و اگر شرک میورزند هر آینه نیست و نابود شدی از ایشان آنچه بودند که میکردند ایشانند آنکسانیکه

اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ فَاِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا

دادیم ایشانرا کتابها و علم شریعت و پیغمبری پس اگر بگروند باین حجتها این گروه قریش پس هر آینه گماریم بآن

قَوْمًا لَّيْسُوْا بِهَا بِكٰفِرِيْنَ ۝ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ

گروهی که نیستند بآنها ناگرویدگان ایشانند آنها که راه نمود ایشانرا خدا پس براه راست ایشان پیروی کن

قُلْ لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ۝ وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ

بگو یا محمد نخواهم من از شما بر تبلیغ رسالت مزدی نیست این مگر پند از برای عالمیان و نشناختند خدا را

حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ

حق شناسائی و چون گفتند یهود از فرط عناد فرو نفرستاده خدا بهیچ آدمی هیچ چیزی بگو ای محمد که فرستاده کتاب را

الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا

آن کتابی را که آورده موسی در حالتیکه نور و روشنائی است و راهنمای طاهر مردمانرا میکردانید آنرا دفترها و ظاهر

وَتُخْفُوْنَ كَثِيْرًا وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ

میکنید آنچه خواهید و پوشیده میکنید بسیاری از آنرا و آموخته شدید آنچه نمیدانستید شما و پدران شما بگو خدا نازل کرده

فی خوضهم یلعبون ۝ وهذا کتاب انزلناه مبارک مصدق الذی

در باطل خود شان در حالتیکه بازی میکنند و این قرآن کتابیست که فرو فرستادیم ما از بسیار نفع تصدیق کننده آنچه

بین یدیه ولتنذر ام القری ومن حولها والذین یؤمنون بالاخرة

پیش از آن بود و تا اینکه بیم کنی مردمان مکه را و آنها را که در حوالی مکه اند و آنکسانیکه گرویدند بآخرت

یؤمنون به وهم علی صلوتهم یحافظون ۝ ومن اظلم ممن افتری

میگروند بقرآن و ایشان بر نمازهای خود محافظت مینمایند و کیست بیدادگرتر از کسیکه افترا بسته

علی الله کذبا او قال اوحی الی ولم یوح الیه شیء ومن قال

بر خدا دروغی یا گفت که پیغام فرستاده اند بسوی من و حال آنکه پیغام فرستاده نشده بسوی او چیزی

سانزل مثل ما انزل الله ولو تری اذ الظالمون فی غمرات الموت

البته که میفرستیم مانند آنچه فرو فرستاده خدا اگر ببینی تو وقتی که باشند بیدادگران در سکرات مرگ

والملائکة باسطوا ایدیهم اخرجوا انفسکم الیوم تجزون عذاب الهون

و فرشتگان گشاینده باشند دستهای خود را و گویند باشان که بیرون آورید جانهای خود را از بدنها

بما کنتم تقولون علی الله غیر الحق وکنتم عن ایاته تستکبرون

بسبب آنچه بودید شما که میگفتید بر خدای بناحق و بودید که از آیات او گردن کشی میکردید

ولقد جئتمونا فرادی کما خلقناکم اول مرة وترکتم ما خولناکم

و گفته شود که هر آینه آمدید بما یکان یکان چنانکه آفریدیم شما را اول بار و واگذاشتید آنچه داده بودیم شما را

وراء ظهورکم وما نری معکم شفعاءکم الذین زعمتم انهم فیکم

پس پشتهای خود و نمی بینیم با شما شفیعان شما را آنکه پنداشتید شما در شریکی ایشان

شرکوء لقد تقطع بینکم وضل عنکم ما کنتم تزعمون ۝ ان الله فالق

شریکانند هر آینه بریده شود در میان شما و ایشان و ضایع شد از شما آنچه بودید شما گمان بردگان

الحب والنوی یخرج الحی من المیت ومخرج المیت من الحی ذلکم الله

دانه های زراعت و دستهای میوها است بیرون می آورد زنده را از مرده و بیرون آورنده مرده است از زنده این است

فانی تؤفکون ۝ فالق الاصباح وجعل اللیل سکنا والشمس والقمر

پس کجا رو گردانید شکافنده عمود صبح است از ظلمت شب و گردانید شب را آرامگاه خلق و آفتاب و ماه

حسبانا ذلک تقدیر العزیز العلیم ۝ وهو الذی جعل لکم النجوم

نشانه های شمار شما ماه و سال این است اندازه کردن غالب دانا و آن خدایی است که آفریده برای شما ستاره

لتهتدوا بها فی ظلمات البر والبحر قد فصلنا الایات لقوم یعلمون

تا آنکه راه برید بآنها در تاریکیهای دشت و دریا هر آینه روشن کردیم ما نشانهای قدرت خود برای گروهی که میدانند

وهو الذی انشاکم من نفس واحدة فمستقر ومستودع قد فصلنا

و آن خدایی است که پیدا فرید شما را از تن تنها پس شما را است قرارگاه و ودیعت هر آینه روشن کردیم

الایات لقوم یفقهون ۝ وهو الذی انزل من السماء ماء فاخرجنا

نشانهای یگانگی خود را برای گروهی که میفهمند و دست آن خدایی که فرو فرستاد از آسمان باران پس بیرون

به نبات کل شیء فاخرجنا منه خضرا نخرج منه حبا متراکبا

بآن آب باران رستنیهای هر چیزی را پس بیرون آوردیم از آن نبات سبز را و بیرون آوردیم ما از آن دا

ومن النخل من طلعها قنوان دانیة وجنات من اعناب والزیتون

از درخت خرما از شکوفه ها خوشه ها نزدیک یکدیگر و بیرون می آوریم از بستانها تا کهای انگور

والرمان مشتبها وغير متشابه انظروا الى ثمره اذا اثمر وينعه

وانار مانند یکدیگر در صورت و شکل و بعضی غیر مانند یکدیگر بنگرید بسوی میوهٔ آن چون میوه بیرون آورد و

ان في ذلكم لايات لقوم يؤمنون ٭ وجعلوا لله شركاء الجن

بدرستیکه در این هر آینه نشانهای قدرت خدا است برای گروهی که میگروند و در ساخته اند برای خدا شریکان که آنها جنیانند

وخلقهم وخرقوا له بنين وبنات بغير علم سبحانه وتعالى عما

و حال آنکه بیافرید خدا ایشانرا و در بافته اند برای خدا پسران و دختران بنادانی پاک است خدا و برتر است از آنچه

يصفون ٭ بديع السموات والارض انى يكون له ولد ولم تكن

وصف میکنند نو پیدا کننده آسمانها و زمین از کجا بوده باشد مر او را فرزندی و حال آنکه نباشد

له صاحبة وخلق كل شيء وهو بكل شيء عليم ٭ ذلكم

مر او را زنی و آفریده هر چیزی را و او بهمه چیز داناست این است

الله ربكم لا اله الا هو خالق كل شيء فاعبدوه وهو على كل

خدا پروردگار شما نیست خدائی مگر او آفریننده هر چیزی پس بپرستید او را و او بهم

شيء وكيل ٭ لا تدركه الابصار وهو يدرك الابصار وهو

چیزی نگهبان است در نمی یابد او را چشمها و او در می یابد چشمها و اوست

اللطيف الخبير ٭ قد جاءكم بصائر من ربكم فمن ابصر فلنفسه ومن

مهربان آگاه از کار مردمان هر آینه بشما نشانهای روشن از پروردگار شما پس هر که ببیند آنها را پس برای

عمي فعليها وما انا عليكم بحفيظ ٭ وكذلك نصرف

کور شد پس ضررش بر خود است و نیستم من بر شما نگاهبان عملهای شما و همچنین یا محمد میگردانیم

الايات

الايات وليقولوا درست ولنبينه لقوم يعلمون ٭ اتبع ما اوحي

آیتها را تا اینکه مشرکان بگویند که تعلیم گرفته بودی تا آنکه بیان کنیم حق را برای گروهی که میدانند متابعت کن آنچه را

اليك من ربك لا اله الا هو واعرض عن المشركين ٭ ولو شاء الله

بسوی تو از خدای تو نیست خدا سزای پرستش مگر او و روی بگردان از مشرکین و اگر خواستی خدا

ما اشركوا وما جعلناك عليهم حفيظا وما انت عليهم بوكيل ٭

شرک نیاوردندی و نگردانیده ایم ما ترا بر ایشان نگهبان عملها و نیستی تو بر ایشان که قیام نمائی بکرده

ولا تسبوا الذين يدعون من دون الله فيسبوا الله عدوا بغير علم

و دشنام مدهید آنهائی را که میخوانند از غیر خدا پس دشنام دهند خدا را از روی ظلم بنادانی

كذلك زينا لكل امة عملهم ثم الى ربهم مرجعهم

همچنین زینت دادیم ما برای هر گروهی کردار ایشانرا پس بسوی خدای ایشان است بازگشت

فينبئهم بما كانوا يعملون ٭ واقسموا بالله جهد ايمانهم لئن

پس خبر دهد ایشانرا بآنچه بودند که میکردند و سوگند خوردند بخدا سخت ترین سوگندهای ایشان که

جاءتهم اية ليؤمنن بها قل انما الايات عند الله وما يشعركم انها اذا جاءت

بیاید بایشان معجزه هر آینه میگروند بآن بگو ای محمد جز این نیست که معجزه ها نزد خدا است و چه دانا کرد اید شما

لا يؤمنون ٭ ونقلب افئدتهم وابصارهم كما لم يؤمنوا به اول

نگروند که تمنای این معجزه میکنند برای طمع در ایمان ایشان میگردانیم دلهای ایشانرا از قبول حق و چشمهای ایشان

مرة ونذرهم في طغيانهم يعمهون ٭ ولو اننا نزلنا اليهم الملائكة

بار و وامیگذاریم ایشانرا در سرکشی ایشان که سرگشته باشند و اگر فرو فرستیم ما بسوی ایشان فرشتگان

وكلمهم الموتى وحشرنا عليهم كل شيء قبلا ما كانوا
ليؤمنوا الا ان يشاء الله ولكن اكثرهم يجهلون ۝ وكذلك
جعلنا لكل نبي عدوا شياطين الانس والجن يوحي بعضهم الى
بعض زخرف القول غرورا ولو شاء ربك ما فعلوه فذرهم وما
يفترون ۝ ولتصغى اليه افئدة الذين لا يؤمنون بالآخرة وليرضوه
وليقترفوا ما هم مقترفون ۝ افغير الله ابتغي حكما وهو الذي
انزل اليكم الكتاب مفصلا والذين آتيناهم الكتاب يعلمون
انه منزل من ربك بالحق فلا تكونن من الممترين ۝ وتمت كلمت ربك
صدقا وعدلا لا مبدل لكلماته وهو السميع العليم ۝ وان تطع

اكثر

اكثر من في الارض يضلوك عن سبيل الله ان يتبعون الا الظن
وان هم الا يخرصون ۝ ان ربك هو اعلم من يضل عن سبيله وهو
اعلم بالمهتدين ۝ فكلوا مما ذكر اسم الله عليه ان كنتم بآياته
مؤمنين ۝ وما لكم الا تاكلوا مما ذكر اسم الله عليه وقد
فصل لكم ما حرم عليكم الا ما اضطررتم اليه وان كثيرا
ليضلون باهوائهم بغير علم ان ربك هو اعلم بالمعتدين ۝ وذروا
ظاهر الاثم وباطنه ان الذين يكسبون الاثم سيجزون بما كانوا
يقترفون ۝ ولا تاكلوا مما لم يذكر اسم الله عليه وانه لفسق
وان الشياطين ليوحون الى اوليائهم ليجادلوكم وان اطعتموهم

ذلك ان لم يكن ربك مهلك القرى بظلم واهلها غافلون ۝ ولكل
درجات مما عملوا وما ربك بغافل عما يعملون ۝ وربك الغني ذو
الرحمة ان يشا يذهبكم ويستخلف من بعدكم ما يشاء كما انشاكم من
ذرية قوم آخرين ۝ ان ما توعدون لآت وما انتم بمعجزين ۝ قل
يا قوم اعملوا على مكانتكم اني عامل فسوف تعلمون ۝ من تكون
له عاقبة الدار انه لا يفلح الظالمون ۝ وجعلوا لله مما ذرا من الحرث
والانعام نصيبا فقالوا هذا لله بزعمهم وهذا لشركائنا فما كان
لشركائهم فلا يصل الى الله وما كان لله فهو يصل الى شركائهم
ساء ما يحكمون ۝ وكذلك زين لكثير من المشركين قتل اولادهم

شركاؤهم

شركاؤهم ليردوهم وليلبسوا عليهم دينهم ولو شاء الله ما فعلوه فذرهم
وما يفترون ۝ وقالوا هذه انعام وحرث حجر لا يطعمها الا من
نشاء بزعمهم وانعام حرمت ظهورها وانعام لا يذكرون اسم الله
عليها افتراء عليه سيجزيهم بما كانوا يفترون ۝ وقالوا ما في بطون
هذه الانعام خالصة لذكورنا ومحرم على ازواجنا وان يكن
ميتة فهم فيه شركاء سيجزيهم وصفهم انه حكيم عليم ۝ قد
خسر الذين قتلوا اولادهم سفها بغير علم وحرموا ما رزقهم الله
افتراء على الله قد ضلوا وما كانوا مهتدين ۝ وهو الذي انشا
جنات معروشات وغير معروشات والنخل والزرع مختلفا

إنكم لمشركون ۝ أو من كان ميتا فأحييناه وجعلنا له نورا يمشي

در ستیکه شما مشرکان باشید آیا کسی که باشد بحالت مرده باشد پس بوقع ایمان زنده گردانیم او را و بگردانیم

به في الناس كمن مثله في الظلمات ليس بخارج منها كذلك زين

بآن در میان مردمان مانند کسیست که صفتش این استکه در تاریکیهای ضلالت باشد نیست بیرون آینده از آن

للكافرين ما كانوا يعملون ۝ وكذلك جعلنا في كل قرية

برای کافران آنچه بودند که میکردند و همچنین یا محمد گردانیدیم ما در هر شهری و دهی

أكابر مجرميها ليمكروا فيها وما يمكرون إلا بأنفسهم وما

بزرگانی گناهکاران آن شهر و ده تا اینکه مکر و حیله کنند در آن و حیله نمیکنند مگر با نفسهای خود و نمیدانستند

يشعرون ۝ وإذا جاءتهم آية قالوا لن نؤمن حتى نؤتى مثل ما أوتي رسل

آن را و چون بیاید بایشان معجزه گویند نخواهیم گروید تا آنگاه که داده شویم ما مانند چیزی از معجزات

الله الله أعلم حيث يجعل رسالته سيصيب الذين أجرموا صغار

خدا خدا داناتر است بجاییکه میگذارد پیغامهای خود را زود باشد برسد آنان را که گناه کرده اند

عند الله وعذاب شديد بما كانوا يمكرون ۝ فمن يرد الله

از نزد خدا و عذابی سخت بآنچه بودند میکردند از مکر و حیله پس کسیکه خواهد خدا

أن يهديه يشرح صدره للإسلام ومن يرد أن يضله يجعل صدره

اینکه هدایت کند او را فراخ گرداند سینه او را برای قبول اسلام و هر که خواهد خدا واگذارد او را بضلالت میگرداند

ضيقا حرجا كأنما يصعد في السماء كذلك يجعل الله الرجس

تنگ گویا از غایت تنگی بالا میرود در آسمان همچنین میگرداند خدا عذاب را

على الذين

على الذين لا يؤمنون ۝ وهذا صراط ربك مستقيما قد فصلنا الآيات

بر کسانیکه نمیگروند و این اسلام راه پروردگار تو است در حالیکه راست است بتحقیق تفصیل داده ایم آیات قرآن را

لقوم يذكرون ۝ لهم دار السلام عند ربهم وهو وليهم بما كانوا

برای گروهی که پند پذیرند برای ایشان آماده است سرای سلامت نزد خدای ایشان و او یار ایشانست بآنچه بودند

يعملون ۝ ويوم يحشرهم جميعا يا معشر الجن قد استكثرتم من

میکردند و آن روز که گرد آوریم ایشان را همه گوییم ای گروه جنیان بدرستیکه بسیار گمراه کردید شما از

وقال أولياؤهم من الإنس

و گویند یاران و دوستان جنیان از آدمیان

الإنس ربنا استمتع بعضنا ببعض وبلغنا أجلنا الذي أجلت لنا

آدمیان ای خداوند ما بهره ور گردید بعضی از ما ببعضی و رسیدیم بوقتیکه نهایت عمر ما بود که تعیین کرده بودی برای ما

قال النار مثواكم خالدين فيها إلا ما شاء الله إن ربك حكيم

گوید خدا آتش است جای بودن شما در حالیکه جاویدان باشید در آن مگر آنکه خواسته باشد خدا نجات او را بدرستیکه خدای تو درست کفار

عليم ۝ وكذلك نولي بعض الظالمين بعضا بما كانوا يكسبون

داناست و همچنین یا محمد بعضی از ستمکاران را بر بعضی بسبب آنچه کسب میکردند

يا معشر الجن والإنس ألم يأتكم رسل منكم يقصون عليكم

ای گروه جنیان و آدمیان آیا نیامدند بشما پیغمبران از شما که میخواندند بر شما

آياتي وينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا شهدنا على أنفسنا

آیتهای مرا و بیم میکردند شما را از رسیدن روز شما این روز گویند گواهی میدهیم بر نفسهای خود

وغرتهم الحياة الدنيا وشهدوا على أنفسهم أنهم كانوا كافرين

و فریفته کرده ایشان را زندگانی دنیا و گواهی دهند بر نفسهای خود بدرستیکه ایشان بودند ناگرویدگان

أكله والزيتون والرمان متشابها وغير متشابه كلوا من ثمره
حاصلها و میوه های آن و بیافرید زیتون و انار را در حالتیکه مانند یکدیگرند در رنگ و مزه و غیر مانند بخورید از میوه آن

إذا أثمر وآتوا حقه يوم حصاده ولا تسرفوا إنه لا يحب المسرفين
چون بیرون آورد و بدهید حق آنرا در روز درویدن و چیدن خرما و از حد در مگذرید بدرستیکه او دوست نمیدارد اسراف کنندگان را

ومن الأنعام حمولة وفرشا كلوا مما رزقكم الله ولا تتبعوا
و بیرون آورد از چهارپایان باربردار و غیر باربردار چون گوسفند و بساط که از پشم ایشان است بخورید از آنچه روزی داد شما را خدا و پیروی مکنید

خطوات الشيطان إنه لكم عدو مبين ثمانية أزواج من الضأن
قدمها و گامهای شیطان را بدرستیکه او شما را دشمن است آشکار بیافرید آورد هشت تا که هر یک جفتی است از میش

اثنين ومن المعز اثنين قل آلذكرين حرم أم الأنثيين
دو تا و از بز دو تا یکی ماده و یکی نر بگو یا محمد آیا دو نر حرام کرد یا دو ماده

أما اشتملت عليه أرحام الأنثيين نبئوني بعلم إن كنتم
یا آنچه مشتمل است بر آن رحمهای آن دو ماده خبر دهید مرا اگر هستید شما

صادقين ومن الإبل اثنين ومن البقر اثنين قل آلذكرين
راستگویان و از شتر دو تا یکی نر و یکی ماده و از گاو دو تا یکی نر و یکی ماده بگو یا محمد آیا دو نر

حرم أم الأنثيين أما اشتملت عليه أرحام الأنثيين أم كنتم
حرام کرد یا دو ماده یا آنچه مشتمل باشد بر آن رحمهای دو ماده بلکه آیا بودید شما

شهداء إذ وصاكم الله بهذا فمن أظلم ممن افترى على الله
حاضران هنگامیکه وصیت فرمود شما را خدا باین تحریم پس کیست ظالمتر از آن کسیکه افترا بندد بر خدا

كذبا

كذبا ليضل الناس بغير علم إن الله لا يهدي القوم الظالمين
دروغ را تا گمراه کند مردمان را بنادانی بدرستیکه خدا نمی رساند بحق گروه ستمکاران را

قل لا أجد فيما أوحي إلي محرما على طاعم يطعمه إلا أن يكون ميتة
بگو نمی یابم در آنچه وحی فرستاده بسوی حرام کرده شده بر هیچ خورنده که بخورد آنرا مگر آنکه بوده باشد

أو دما مسفوحا أو لحم خنزير فإنه رجس أو فسقا أهل لغير الله به
یا خون ریخته شده یا گوشت خوک پس بدرستیکه او پلید است و کشته شده بحرام که او بر داشته بغیر

فمن اضطر غير باغ ولا عاد فإن ربك غفور رحيم وعلى الذين هادوا
پس هرکه مضطر باشد بخوردن آن در حالیکه ستم کننده نباشد و نه از حد درگذرنده باشد پس بدرستیکه خدا

حرمنا كل ذي ظفر ومن البقر والغنم حرمنا عليهم شحومهما إلا
حرام گردانیدیم ما هر حیوانی که خداوند چنگال است و از گاو و گوسفند حرام کردیم ما بر ایشان پیه های اندرون

ما حملت ظهورهما أو الحوايا أو ما اختلط بعظم ذلك جزيناهم
مگر آن پیه که بر داشته پشت ایشان و پهلوهای آنها یا آنچه بر داشته آنرا رودها یا آنکه آمیخته باشد باستخوان

ببغيهم وإنا لصادقون فإن كذبوك فقل ربكم ذو رحمة واسعة
بسبب ستم کردن ایشان و بدرستیکه ما راستگویانیم پس اگر دروغ انگارند گفتار ترا پس بگو خداوند شما خداوند

ولا يرد بأسه عن القوم المجرمين سيقول الذين أشركوا لو شاء الله
و بر گردانیده نمیشود عذاب او از گروه گناهکاران زود باشد که بگویند آنکه مشرک شدند اگر خواستی خدا

ما أشركنا ولا آباؤنا ولا حرمنا من شيء كذلك كذب الذين من
شرک نیاوردیم و نه پدران ما و نه حرام گردانیدیم ما هیچ چیز را همچنین دروغ داشتند آنکه پیش

قبلهم حتى ذاقوا باسنا قل هل عندكم من علم فتخرجوه لنا ان تتبعون

ازایشان بودند تا آنگاه چشیدند عذاب ما بگو ای محمد آیا هست نزد شما هیچ دانشی پس بیرون آورید آنرا

الا الظن وان انتم الا تخرصون ° قل فلله الحجة البالغة فلو شاء

مگر غلط را و نیستید شما مگر انکه تخمین و گمان میکنید بگو ای محمد پس خدا راست حجت تمام یعنی حجت کامل

لهديكم اجمعين ° قل هلم شهداءكم الذين يشهدون ان الله حرم هذا

راه راست دادی شما را همه. بگو یا محمد بیاورید گواهان خود آنکسانیکه گواهی دهند بدرستیکه خدا حرام کرده

فان شهدوا فلا تشهد معهم ولا تتبع اهواء الذين كذبوا باياتنا

پس اگر گواهی دهند بدروغ پس تو گواهی مده با ایشان و پیروی مکن آرزوهای آنکسانرا که بدروغ داشتند

والذين لا يؤمنون بالاخرة وهم بربهم يعدلون ° قل تعالوا اتل

و آنکسانیکه نگرویده اند بآن جهان و ایشان بخداوند خود شریک آورند بگو یا محمد بیایید تا برخوانم

ما حرم ربكم عليكم الا تشركوا به شيا وبالوالدين احسانا ولا

آنچه حرام کرده خدای شما بر شما آنست که شریک میاورید بخدا هیچ شریکی و با مادر و پدر بسیار نیکویی بکنید و

تقتلوا اولادكم من املاق نحن نرزقكم واياهم ولا تقربوا الفواحش

مکشید فرزندان خود را از بیم درویشی و بیچیزی ما روزی میدهیم شما را و ایشانرا و مکنید نزدیک کارهای زشت

ما ظهر منها وما بطن ولا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق ذلكم

آنچه آشکارا باشد از آن و آنچه پنهان باشد و مکشید نفس بیگناهی را که حرام کرده خدا مگر بکشید براستی مثل قصاص

وصيكم به لعلكم تعقلون ° ولا تقربوا مال اليتيم الا بالتي

وصیت کرده خدا شما را بآن تا شاید در یابید زشتی را و مکنید نزدیکی بمال یتیم مگر بچیزیکه

هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا الكيل والميزان بالقسط

که او نیکوتر باشد تا آنگاه که برسد بغایت نیروی خود و بدهید پیمانه و ترازو را بعدل و راستی

لا نكلف نفسا الا وسعها واذا قلتم فاعدلوا ولو كان ذا

تکلیف نمیکنیم هیچ نفسی را مگر بقدر طاقت او و چون بگویید سخن در باب حکم پس بعدالت و راستی گویید و اگر بوده

قربى وبعهد الله اوفوا ذلكم وصيكم به لعلكم تذكرون

شما و به پیمان خدا وفا کنید این حکم وصیت کرده خدا شما را بآن تا شاید شما پند گیرید

وان هذا صراطي مستقيما فاتبعوه ولا تتبعوا السبل فتفرق بكم

و بدرستیکه این است که مذکور شد راه من در حالیکه راست است پس پیروی کنید او را و پیروی مکنید راههای پراکنده پس پراکنده

عن سبيله ذلكم وصيكم به لعلكم تتقون ° ثم اتينا موسى الكتاب

از راه خدا اینکه گذشت وصیت کرده شما را خدا بآن تا مگر شما پرهیز کنید از عذاب الهی پس دادیم بموسی توریة

تماما على الذي احسن وتفصيلا لكل شيء وهدى ورحمة

در حالیکه نعمت تمامیست بر کسیکه نیکوکاری کرده و در حالیکه بیان و تفصیل هر چیزی است و راهنما و رحمتیست

لعلهم بلقاء ربهم يؤمنون ° وهذا كتاب انزلناه مبارك فاتبعوه

تا شاید ایشان برسیدن بجزای پروردگار خود بگروند و این قرآن کتابیست که فرو فرستادیم آنرا با برکت پس پیروی کنید آنرا

واتقوا لعلكم ترحمون ° ان تقولوا انما انزل الكتاب على طائفتين

و بترسید از خدا شاید شما بخشیده شوید نخواستیم که بگویید فرو فرستاده نشده کتاب مگر بر جهود و ترسا

من قبلنا وان كنا عن دراستهم لغافلين ° او تقولوا لو انا انزل

پیش از ما و بتحقیق بودیم ما از خواندن ایشان هر آینه بیخبران یا بگویید که اگر فرستاده میشد

عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
[illegible]
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا
[illegible]
سَنَجْزِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَنْ آيَاتِنَا سُوءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا
[illegible]
يَصْدِفُونَ هَلْ يَنظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
[illegible]
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنفَعُ
[illegible]
نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ
[illegible]
انتَظِرُوا إِنَّا مُنتَظِرُونَ إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا
[illegible]
لَّسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ
[illegible]
مَن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا وَمَن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا
[illegible]

مثلها

مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ قُلْ إِنَّنِي هَدَانِي رَبِّي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ
[illegible]
دِينًا قِيَمًا مِّلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي
[illegible]
وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَٰلِكَ
[illegible]
أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ
[illegible]
كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
[illegible]
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ وَهُوَ الَّذِي
[illegible]
جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ
[illegible]
فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ
[illegible]

[illegible]

أَجْمَعِينَ وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا
[illegible]
مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ فَوَسْوَسَ
[illegible]
لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا
[illegible]
نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا
[illegible]
مِنَ الْخَالِدِينَ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ فَدَلَّاهُمَا
[illegible]
بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
[illegible]
عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ
[illegible]
وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُّبِينٌ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا
[illegible]
وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ قَالَ اهْبِطُوا
[illegible]

بعضكم

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ
[illegible]
قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ يَا بَنِي آدَمَ
[illegible]
قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْآتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَىٰ
[illegible]
ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ يَا بَنِي آدَمَ لَا
[illegible]
يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
[illegible]
لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ
[illegible]
أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
[illegible]
عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ
[illegible]
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ
[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

المص ۝ كتاب انزل اليك فلا يكن في صدرك حرج منه لتنذر

ای محمد این کتابیست که فرستاده شده بسوی تو پس باید نباشد در سینهٔ تو تنگی بعد از تبلیغ آن تا بترسانی

به وذكرى للمؤمنين ۝ اتبعوا ما انزل اليكم من ربكم ولا تتبعوا

باین قرآن مردم را و پند عظیم گروندگان را ۝ متابعت کنید آنچه نازل شده بشما از پروردگار شما و پیروی مکنید

من دونه اولياء قليلا ما تذكرون ۝ وكم من قرية اهلكناها

از غیر او دوستان و یاران اندک پند می پذیرید شما ۝ و بسا اهل شهر و دهر که هلاک گردانیدیم ما

فجاءها باسنا بياتا او هم قائلون ۝ فما كان دعويهم اذ جاءهم باسنا

پس بیامد بایشان عذاب در حالیکه خفته گردیدند یا ایشان بودند خفتگان در نیم روز ۝ پس نبود خواندن ایشان چون بیامد

الا ان قالوا انا كنا ظالمين ۝ فلنسئلن الذين ارسل اليهم

مگر آنکه گفتند بدرستیکه ما بوده ایم ستمکاران ۝ پس پرسیم ما آنها را که فرستاده شده بسوی ایشان

ولنسئلن المرسلين ۝ فلنقصن عليهم بعلم وما كنا غائبين

و البته پرسیم از فرستادگان که آیا اجابت دعوت شما نمودند قوم شما پس خبر دهیم ایشان را آنچه ما را علم است بآن و نبودیم

والوزن يومئذ الحق فمن ثقلت موازينه فاولئك هم المفلحون

و سنجیدن اعمال در این روز حق است پس هر کرا گران باشد ترازوی نیکوییهای آن پس ایشانند که ایشان رستگاران اند

ومن خفت موازينه فاولئك الذين خسروا انفسهم بما كانوا

و هر کرا سبک باشد حسنات سنجیدهٔ او پس ایشانند آن کسانیکه زیان کردند در بازرگانی نفسهای خود بسبب آنچه بودند

بآياتنا

بآياتنا يظلمون ۝ ولقد مكناكم في الارض وجعلنا لكم فيها معايش

بر نشانهای ما ستم کنندگان ۝ و هر آینه بتحقیق صاحب مکنت و قدرت کردیم ما شما را در روی زمین و پدید آوردیم برای شما

قليلا ما تشكرون ۝ ولقد خلقناكم ثم صورناكم ثم قلنا للملائكة

بسیار کم شکر گذاری کنید ۝ و هر آینه بتحقیق که آفریدیم شما را پس صورت نیک دادیم ما شما را پس گفتیم فرشتگان را

اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس لم يكن من الساجدين ۝ قال ما منعك

که سجده کنید خدا را بشکرانهٔ خلق آدم پس سجده کردند مگر ابلیس که نبود از سجده کنندگان ۝ گفت خدا چه باز داشت ترا

الا تسجد اذ امرتك قال انا خير منه خلقتني من نار وخلقته من طين

که سجده نکردی چون فرمودیم ترا که سجده کن گفت ابلیس من بهترم از آدم آفریدی مرا از آتش و آفریدی آدم را از گل

قال فاهبط منها فما يكون لك ان تتكبر فيها فاخرج انك من الصاغرين

گفت خدا فرود شو از بهشت پس نسزد ترا اینکه گردن کشی کنی در بهشت پس بیرون شو از صورت فرشتگان بدرستیکه تو از جملهٔ خواران

قال انظرني الى يوم يبعثون ۝ قال انك من المنظرين ۝ قال فبما

گفت مهلت ده مرا تا آن روز که برانگیخته میشوند ۝ گفت خدا بدرستیکه تو از جملهٔ مهلت داده شدگانی ۝ گفت ابلیس پس بآنکه

اغويتني لاقعدن لهم صراطك المستقيم ۝ ثم لآتينهم من بين ايديهم

از رحمت خود دور کردی مرا هر آینه خواهم نشست برای ضلال ایشان بر سر راه تو که راست است پس هر آینه خواهم آمد البته

ومن خلفهم وعن ايمانهم وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين

و از پشت سر ایشان و از جانب راست ایشان و از جانب چپ ایشان و نخواهی یافت بیشتر ایشان را شکر کنندگان

قال اخرج منها مذءوما مدحورا لمن تبعك منهم لاملان جهنم منكم

گفت خدا بیرون رو از بهشت در حالیکه عیبناک و دور کرده شده هر آنکس که تابع تو باشد از ایشان البته پر کنم دوزخ را

مسجد وادعوه مخلصين له الدين كما بدأكم تعودون فريقا هدى

و بخوانید خدا را در حالتیکه خالص کرده باشید برای او دین را چنانکه بیافرید شما را اول چنان باز گشت

وفريقا حق عليهم الضلالة انهم اتخذوا الشياطين اولياء من

و گروهی سزاوار شد بر ایشان گمراهی بدرستیکه ایشان فرا گرفتند دیوان را یاران و دوستان از

دون الله ويحسبون انهم مهتدون يا بني ادم خذوا زينتكم

غیر خدا و پندارند بدرستیکه ایشان راه یافته کانند ای فرزندان آدم فرا گیرید زینت خود را

عند كل مسجد وكلوا واشربوا ولا تسرفوا انه لا يحب المسرفين

در نزد هر نماز و بخورید و بیاشامید و اسراف مکنید بدرستیکه خدا دوست نمیدارد اسراف کنندگان را

قل من حرم زينة الله التي اخرج لعباده والطيبات من الرزق قل

بگو که کیست که حرام کرده جامهای زینت خدا را از آن جامهای که بیرون آورد خدا از کتم عدم برای انتفاع بندگان

هي للذين امنوا في الحيوة الدنيا خالصة يوم القيمة كذلك

این نعمتها بالاصالة گشاده است که گرویده اند در زندگانی دنیا و خاص مؤمنان در روز رستخیز همچنین

نفصل الايات لقوم يعلمون قل انما حرم ربي الفواحش ما ظهر

بیان کنیم نشانها را برای گروهی که میدانند بگو یا محمد جز این نیست که حرام کرده خدای من کارهای زشت را

منها وما بطن والاثم والبغي بغير الحق وان تشركوا بالله ما لم

از آن و آنچه پنهان است و معصیت را و ستم را بناحق و اینکه شریک دانید بخدا چیزی را که

ينزل به سلطانا وان تقولوا على الله ما لا تعلمون ولكل

فرو نفرستاده خدا بآن حجت و اینکه بگویید بر خدا چیزی را که نمیدانید و برای هر

أمة

امة اجل فاذا جاء اجلهم لا يستاخرون ساعة ولا يستقدمون

امتی مدتی است پس چون بسر آید مدت روزگار عمر ایشان تاخیر نتوانند کرد یکساعت و نه پیشتر توان گرفتن از آن

يا بني ادم اما ياتينكم رسل منكم يقصون عليكم اياتي فمن اتقى

ای فرزندان آدم اگر بیاید بشما پیغمبران از جنس شما که بر خوانند بشما آیتهای قدرت مرا پس هر که پرهیزد از

واصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون والذين كذبوا باياتنا

و کار خوب کند پس نیست ترسی بر ایشان نه ایشان اندوه خورند و آنکه بدروغ داشتند نشانهای ما را

واستكبروا عنها اولئك اصحاب النار هم فيها خالدون فمن اظلم

و گردن کشی کردند از ایشان ایشان گروه آتش باشند ایشان در آتش جاوید باشند پس کیست ستمکارتر

ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته اولئك ينالهم نصيبهم

از کسیکه ببافد بر خدای تعالی دروغ یا بدروغ دارد نشانهای او را آن گروه که برسد بایشان بهره ایشان

من الكتاب حتى اذا جاءتهم رسلنا يتوفونهم قالوا اين ما كنتم تدعون

در لوح محفوظ تا آنگاه که بیاید بایشان فرستادگان ما که بازستانند جانهای ایشان را گویند فرستادگان که

من دون الله قالوا ضلوا عنا وشهدوا على انفسهم انهم كانوا كافرين

از غیر خدای تعالی گویند که گم شدند از ما و گواهی دهند بر نفسهای خود بدرستیکه ایشان بودند کافران

قال ادخلوا في امم قد خلت من قبلكم من الجن والانس في النار

گوید خدا که در آیید در میان آن کافرانی که گذشته اند پیش از شما از جنیان و آدمیان در آتش دوزخ

كلما دخلت امة لعنت اختها حتى اذا اداركوا فيها جميعا قالت

هرگاه که در دوزخ شوند گروهی لعنت کنند گروهی دیگر تا آنگاه که بیکدیگر رسند در جهنم همه گوید

اخريهم لاوليهم ربنا هؤلاء اضلونا فاتهم عذابا ضعفا من النار

آخرین ایشان مر اولین ایشان را ای پروردگار ما ایشان اند که گمراه کردند ما را پس بده ایشان را عذاب دو چندان

قال لكل ضعف ولكن لا تعلمون وقالت اوليهم لاخريهم

گفت خدا هر یکی را دو چندان است و لیکن شما نمیدانید و گویند اولین ایشان مر آخرین ایشان را

فما كان لكم علينا من فضل فذوقوا العذاب بما كنتم تكسبون

پس نیست شما را بر ما هیچ مزیتی پس بچشید عذاب را بسبب آنچه شما میکردید

ان الذين كذبوا باياتنا واستكبروا عنها لا تفتح لهم ابواب السماء

بدرستیکه آن کسانیکه تکذیب کردند نشانهای ما را و گردن کشی کردند از آنها گشاده نشود برای ایشان درهای

ولا يدخلون الجنة حتى يلج الجمل في سم الخياط وكذلك نجزي المجرمين

و در نیایند در بهشت تا آنگاه که در آید شتر در سوراخ سوزن و همچنین پاداش دهیم گناهکاران را

لهم من جهنم مهاد ومن فوقهم غواش وكذلك نجزي الظالمين

گسترده است خدا برای ایشان از آتش دوزخ فرش و از بالای ایشان پوششهای از آتش و همچنین پاداش دهیم ستمکاران را

والذين امنوا وعملوا الصالحات لا نكلف نفسا الا وسعها اولئك

و آنکه بگرویده اند و کرده اند نیکوییها تکلیف نکنیم هیچ نفسی را مگر بتوانایی و طاقت او ایشانند

اصحاب الجنة هم فيها خالدون ونزعنا ما في صدورهم

یاران بهشت ایشانند در آن جاویدان و بیرون کنیم ما آنچه در سینه های ایشان

من غل تجري من تحتهم الانهار وقالوا الحمد لله الذي هدانا

از کینه میرود از زیر ایشان جویهای روان و گویند سپاس مر خدای را آن خدای که راه نمود

لهذا

لهذا وما كنا لنهتدي لولا ان هدانا الله لقد جاءت رسل ربنا

برین راه و نبودیم ما که راه یابیم اگر راه ننمودی ما را خدا هر آینه بتحقیق آمده بود در دنیا پیغمبران خداوند ما

بالحق ونودوا ان تلكم الجنة اورثتموها بما كنتم تعملون

براستی و ندا کنند ایشان را که این است بهشت که میراث یافتید آن را بسبب آنچه میکردید

ونادى اصحاب الجنة اصحاب النار ان قد وجدنا ما وعدنا ربنا

و آواز کرد یاران بهشت یاران دوزخ را که هر آینه یافتیم ما آنچه وعده کرده بود ما را

حقا فهل وجدتم ما وعد ربكم حقا قالوا نعم فاذن مؤذن بينهم

براستی پس هیچ یافتید شما آنچه وعده کرده خدای شما از عذاب راست گویند آری پس ندا دهد

ان لعنة الله على الظالمين الذين يصدون عن سبيل الله

که لعنت خدا بر ظالمان باد کسانیکه باز میداشتند مردم را از راه خدا

ويبغونها عوجا وهم بالاخرة كافرون وبينهما حجاب وعلى

و میجستند آن را راهها کج و ایشان بآن جهان ناگرویدگان بودند و میان یاران بهشت و دوزخ پرده باشد و بر

الاعراف رجال يعرفون كلا بسيماهم ونادوا اصحاب الجنة ان سلام

جای بلندی که در صحرای محشر است مردمانی هستند که بشناسند هر مومن را و کافری را بعلامت ایشان

عليكم لم يدخلوها وهم يطمعون واذا صرفت ابصارهم تلقاء

بر شما در این حال که در نیامده اید شما بهشت و حال آنکه بهشتیان امیدوار اند و چون باز گردانیده شود

اصحاب النار قالوا ربنا لا تجعلنا مع القوم الظالمين ونادى

یاران دوزخ گویند ای پروردگار ما مگردان ما را رفیق این گروه ستمکاران و ندا کنند

اصحاب الاعراف رجالا يعرفونهم بسيماهم قالوا ما اغنى عنكم
جمعكم وما كنتم تستكبرون اهؤلاء الذين اقسمتم لا ينالهم
الله برحمة ادخلوا الجنة لا خوف عليكم ولا انتم تحزنون ونادى
اصحاب النار اصحاب الجنة ان افيضوا علينا من الماء او مما رزقكم الله
قالوا ان الله حرمهما على الكافرين الذين اتخذوا دينهم لهوا
ولعبا وغرتهم الحيوة الدنيا فاليوم ننسيهم كما نسوا لقاء يومهم هذا
وما كانوا باياتنا يجحدون ولقد جئناهم بكتاب فصلناه على
علم هدى ورحمة لقوم يؤمنون هل ينظرون الا تاويله يوم
ياتي تاويله يقول الذين نسوه من قبل قد جاءت رسل ربنا

بالحق

بالحق فهل لنا من شفعاء فيشفعوا لنا او نرد فنعمل غير الذي كنا
نعمل قد خسروا انفسهم وضل عنهم ما كانوا يفترون ان
ربكم الله الذي خلق السموات والارض في ستة ايام ثم استوى
على العرش يغشي الليل النهار يطلبه حثيثا والشمس والقمر
والنجوم مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارك الله رب العالمين
ادعوا ربكم تضرعا وخفية انه لا يحب المعتدين ولا تفسدوا
في الارض بعد اصلاحها وادعوه خوفا وطمعا ان رحمت الله قريب
من المحسنين وهو الذي يرسل الرياح بشرا بين يدي رحمته
حتى اذا اقلت سحابا ثقالا سقناه لبلد ميت فانزلنا به الماء فاخرجنا

به من كل الثمرات كذلك نخرج الموتى لعلكم تذكرون
والبلد الطيب يخرج نباته باذن ربه والذي خبث لا يخرج الا
نكدا كذلك نصرف الايات لقوم يشكرون لقد ارسلنا نوحا الى
قومه فقال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره اني اخاف عليكم
عذاب يوم عظيم قال الملأ من قومه انا لنريك في ضلال مبين
قال يا قوم ليس بي ضلالة ولكني رسول من رب العالمين
ابلغكم رسالات ربي وانصح لكم واعلم من الله ما لا تعلمون اوعجبتم
ان جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم لينذركم ولتتقوا ولعلكم
ترحمون فكذبوه فانجيناه والذين معه في الفلك واغرقنا الذين

كذبوا

كذبوا باياتنا انهم كانوا قوما عمين والى عاد اخاهم هودا
قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره افلا تتقون قال الملأ
الذين كفروا من قومه انا لنريك في سفاهة وانا لنظنك
من الكاذبين قال يا قوم ليس بي سفاهة ولكني رسول
من رب العالمين ابلغكم رسالات ربي وانا لكم ناصح امين
اوعجبتم ان جاءكم ذكر من ربكم على رجل منكم لينذركم واذكروا
اذ جعلكم خلفاء من بعد قوم نوح وزادكم في الخلق بسطة
فاذكروا الاء الله لعلكم تفلحون قالوا اجئتنا لنعبد الله وحده
ونذر ما كان يعبد اباؤنا فاتنا بما تعدنا ان كنت من

الصادقين قال قد وقع عليكم من ربكم رجس وغضب

راست گویان   گفت هر آینه واقع شد بر شما از پروردگار شما عذابی و خشمی بزرگ

اتجادلونني في اسماء سميتموها انتم واباؤكم ما نزل الله بها

آیا پیکار میکنید مرا در نامهایی که نام بردید آنها شما و پدران شما فرو نفرستاد خدا بآنها

من سلطان فانتظروا اني معكم من المنتظرين فانجيناه والذين

هیچ حجتی پس منتظر باشید عذاب را بدرستیکه من با شما از جمله منتظرانم پس برهانیدیم او را و آنکه

معه برحمة منا وقطعنا دابر الذين كذبوا باياتنا وما كانوا

با او بودند بخشایشی از نزد خود و برانداختیم بنیاد آنکسانرا که تکذیب کردند بآیات ما و نبودند

مؤمنين والى ثمود اخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم

گروندگان   و فرستادیم بسوی ثمود برادر ایشان صالح را گفت صالح ای قوم من پرستید خدا را نیست شما را

من اله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم هذه ناقة الله لكم اية فذروها

هیچ خدای جز او هر آینه آمد بشما معجزه از نزد خدا شما این ماده شتر است که خدا بیرون آورده از سنگ برای شما

تاكل في ارض الله ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب اليم و

تا بخورد در زمین خدا   و مرسانید او را هیچ آزاری تا فرا نگیرد شما را عذابی دردناک و

اذكروا اذ جعلكم خلفاء من بعد عاد وبواكم في الارض تتخذون

یاد کنید چون گردانید خدا شما را خلیفها بعد از گروه عاد و جای داد شما را در زمین که بنا کنید

من سهولها قصورا وتنحتون الجبال بيوتا فاذكروا الاء الله ولا تعثوا

از زمینهای هموار کوشکها و میتراشید در کوهها خانهها پس یاد کنید نعمتهای خدا را و از حد در مروید

في الارض

في الارض مفسدين قال الملا الذين استكبروا من قومه

در زمین در حالتیکه باشید فسادکنندگان گفتند مهتران آنکسانیکه تکبر و سرکشی کردند از قوم او

للذين استضعفوا لمن امن منهم اتعلمون ان صالحا مرسل من

آنانی را که ضعیف و ناتوان شده بودند مر آنانرا که ایمان آورده بودند از ایشان آیا میدانید که بدرستی که صالح فرو فرستاده شده از

ربه قالوا انا بما ارسل به مؤمنون قال الذين استكبروا

نزد خدای خود گفتند بدرستیکه ما بآنچه فرو فرستاده شده با آن گرویده ایم گفتند آنکسانیکه گردن کشی کردند

انا بالذي امنتم به كافرون فعقروا الناقة وعتوا عن امر ربهم

بدرستیکه ما بآنچه گرویده اید شما بآن نا گرونده گانیم پس پی کردند آن ماده شتر را و بازایستادند از فرمان خداوند خود

وقالوا يا صالح ائتنا بما تعدنا ان كنت من المرسلين فاخذتهم

و گفتند ای صالح بیاور مارا بآنچه وعده داده مارا اگر هستی تو از جمله فرستادگان پس گرفت ایشانرا

الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين فتولى عنهم وقال يا قوم لقد

زلزله پس گشتند در سرای خود افتادگان   پس روی بگردانید از ایشان و گفت ای گروه من هر آینه

ابلغتكم رسالة ربي ونصحت لكم ولكن لا تحبون الناصحين

رسانیدم شما را پیغام خداوند خود را و پند دادم مر شما را و لیکن دوست ندارید شما نیکخواهان را

ولوطا اذ قال لقومه اتاتون الفاحشة ما سبقكم بها من احد

و فرستادیم لوط را چون گفت مر قوم خود را آیا میآرید فعل زشت را قصد مردمان که پیشی گرفته

من العالمين انكم لتاتون الرجال شهوة من دون النساء بل انتم

از جهانیان   بدرستیکه هر آینه می آیید مردان را از روی شهوت بغیر از زنان بلکه شما گروهید

قوم مسرفون وما كان جواب قومه الا ان قالوا اخرجوهم

گروهی اسراف کنندگان   و نبود جواب قوم او   مگر آنکه   گفتند ایشانرا بیرون کنید لوط را

من قريتكم انهم اناس يتطهرون فانجيناه واهله الا امراته

از ده خود تان بدرستیکه ایشان مردمانند که پاکی میجویند خود را از کارهای ناشایسته پس رهانیدیم او را و اهل او را مگر زن او را

كانت من الغابرين وامطرنا عليهم مطرا فانظر كيف كان

که بود از پس ماندگان   و بارانیدیم بر ایشان   بارانی عجیب و غریب آن باران سنگ

عاقبة المجرمين والى مدين اخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله

سرانجام گناهکاران   و فرستادیم بسوی شهر مدین برادر ایشان شعیب را گفت ای گروه پرستید خدای را

ما لكم من اله غيره قد جاءتكم بينة من ربكم فاوفوا الكيل

نیست مر شما را هیچ خدای غیر او هر آینه آمد شما را معجزه از نزد پروردگار شما پس تمام وزن کنید پیمانه

والميزان ولا تبخسوا الناس اشياءهم ولا تفسدوا في الارض بعد

و ترازو را   و کم وزن مکنید برای مردمان چیزهای ایشانرا و تباه کاری مکنید در روی زمین بعد از

اصلاحها ذلكم خير لكم ان كنتم مؤمنين ولا تقعدوا بكل صراط

خلل آنرا باصلاح آورده این بهتر بود شما را اگر هستید شما مؤمنان   و منشینید شما بر سر هر راهی که بترسانید

توعدون وتصدون عن سبيل الله من امن به وتبغونها عوجا

از ایمان   و باز دارید   از راه   خدا   آنرا که بگروید بخدا و میجویید راه خدا را کجی

واذكروا اذ كنتم قليلا فكثركم وانظروا كيف كان عاقبة

و یاد کنید   که چون بودید شما اندک پس بسیار گردانید شما را و بنگرید که چگونه بود   سرانجام

المفسدين

المفسدين وان كان طائفة منكم امنوا بالذي ارسلت به

تبه کاران   و اگر هستند   گروهی   از شما این سخن شعیب است که ایمان آورده اند بآنچه فرستاده اند

وطائفة لم يؤمنوا فاصبروا حتى يحكم الله بيننا وهو خير الحاكمين

و گروهی نگرویده اند   پس صبر کنید ای گروه کافران تا آنگاه که حکم کند خدا میانه ما و او بهترین داورانست

قال الملا الذين استكبروا من قومه لنخرجنك يا شعيب والذين

گفت مهتران   آنکسانیکه گردن کشی کردند از فرمان خدا از گروه او که هر آینه بیرون کنیم ما ترا ای شعیب و آنکسانیرا

امنوا معك من قريتنا او لتعودن في ملتنا قال اولو كنا كارهين

که گرویده اند با تو   از ده خود   یا هر آینه باز گردید   در دین ما   گفت شعیب آیا بر گردیم بکیش شما هر چند که ما اقرار کاره باشیم

قد افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد اذ نجانا الله

هر آینه افترا بربافته باشیم بر خدا   دروغی   اگر باز گردیم   در دین شما بعد از آنکه برهانیده مارا خدا

منها وما يكون لنا ان نعود فيها الا ان يشاء الله ربنا وسع

از آن کیش   و نسزد   مارا   که باز گردیم باکیش شما   مگر آنکه خواهد و الله دانا خدا که خدای ماست فرا گرفته است

ربنا كل شيء علما على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين

خدای ما   هر چیز را از روی دانش بر خدا   واگذاریم ما کارهای خود را ای پروردگار ما حکم کن میان ما و میان

قومنا بالحق وانت خير الفاتحين وقال الملا الذين كفروا

گروه ما   براستی و تو   بهترین داورانی   و گفتند مهتران آنکسانیکه نگرویدند

من قومه لئن اتبعتم شعيبا انكم اذا لخاسرون فاخذتهم

از گروه   او   هر آینه اگر متابعت کنید شعیب را بدرستیکه شما در این وقت البته زیان کاران باشید پس فرا گرفت ایشانرا

الرجفة فاصبحوا في دارهم جاثمين ۝ الذين كذبوا

زلزله پس گشتند در خانهای خود بر افتادگان مردگان آنانکه تکذیب نمودند

شعيبا كان لم يغنوا فيها الذين كذبوا شعيبا كانوا هم الخاسرين

گفتار شعیب را گویا هرگز مقام نکرده اند در آنجا آنانکه تکذیب کردند شعیب را بودند ایشان زیانکاران

فتولى عنهم وقال يا قوم لقد ابلغتكم رسالات ربي ونصحت

پس رو بگردانید شعیب از ایشان و گفت ای گروه هر آینه برسانیدم بشما پیغامهای خداوند خود را و نیکخواه بودم

لكم فكيف آسى على قوم كافرين ۝ وما ارسلنا في قرية

مر شما را پس چگونه اندوهگین شوم بر گروه ناگرویدگان و نفرستادیم ما در هیچ ده و شهری هیچ

من نبي الا اخذنا اهلها بالبأساء والضراء لعلهم يضرعون

پیغمبری مگر فرا گرفتیم ما کسان آنرا به تنگی و بلاها و سختی و بیچارگی تا مگر ایشان زاری کنند

ثم بدلنا مكان السيئة الحسنة حتى عفوا وقالوا قد مس

پس بدل کردیم ما بجای آن بلاها و تنگیها نعمتها و نیکوییها تا آنکه بسیار شدند و گفتند هر آینه رسید

آباءنا الضراء والسراء فاخذناهم بغتة وهم لا يشعرون

پدران ما آزارها و غمها که بلاها پس فرا گرفتیم ما ایشانرا ناگاه و ایشان نمیدانستند که عذاب رسید خواهد

ولو ان اهل القرى آمنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء

و اگر که اهل شهرها و دهها همه ایمان آوردندی و بترسیدندی هر آینه میگشادیم ما بر ایشان برکتها از آسمان

والارض ولكن كذبوا فاخذناهم بما كانوا يكسبون ۝ افامن

و زمین و لیکن بدروغ داشتند پیغمبران را ما پس گرفتیم ما ایشانرا بسبب آنچه بودند که کسب میکردند پس آیا ایمن شدند

اهل

اهل القرى ان يأتيهم بأسنا بياتا وهم نائمون ۝ او امن اهل

اهل دهها که بیاید بایشان عذاب ما به شبخون و ایشان خفتگان باشند آیا ایمن شدند اهل

القرى ان يأتيهم بأسنا ضحى وهم يلعبون ۝ افامنوا مكر الله فلا

دهها از اینکه بیاید بایشان عذاب ما چاشتگاه و ایشان بازی کنند آیا ایمن شدند از ناگاه گرفتن خدا پس

يأمن مكر الله الا القوم الخاسرون ۝ اولم يهد للذين يرثون

ایمن نمی باشند از عذاب ناگهانی خدا مگر گروه زیانکاران آیا راه ننمود آنانرا که خلیفه زمین

الارض من بعد اهلها ان لو نشاء اصبناهم بذنوبهم ونطبع

بعد از هلاک اهل آن اگر خواهیم ما برسانیم ما ایشانرا عذاب بسبب گناهان ایشان

على قلوبهم فهم لا يسمعون ۝ تلك القرى نقص عليك

و مهر نهیم بر دلهای ایشان پس ایشان نمیشنوند سخن حق را این قریها که خواندیم ما بر تو

من انبائها ولقد جاءتهم رسلهم بالبينات فما كانوا ليؤمنوا

از خبرهای آنها و هر آینه آمدند ایشانرا پیغمبران ایشان بحجتها پس نبودند که ایمان آورند

بما كذبوا من قبل كذلك يطبع الله على قلوب الكافرين ۝

بانچه تکذیب کردند پیش ازین همچنین مهر مینهد خدا بر دلهای ناگروندگان

وما وجدنا لاكثرهم من عهد وان وجدنا اكثرهم لفاسقين ۝

و نیافتیم برای بیشترین ایشان وفا بهیچ عهدی و یافتیم ما بیشترین ایشانرا نافرمان

ثم بعثنا من بعدهم موسى بآياتنا الى فرعون وملائه فظلموا بها

پس فرستادیم ما بعد از ایشان موسی را به نشانهای ظاهر بسوی فرعون و بزرگان گروه او پس ستم کردند بان نشانهای آن

فانظر كيف كان عاقبة المفسدين ۝ وقال موسى يا فرعون اني

پس بنگر که چگونه باشد سرانجام تبهکاران و گفت موسی ای فرعون بدرستیکه من

رسول من رب العالمين ۝ حقيق على ان لا اقول على الله

فرستاده ام از پروردگار عالمیان سزاوار و واجبست بر من که نگویم بر خدای

الا الحق قد جئتكم ببينة من ربكم فارسل معي بني اسرائيل ۝

مگر سخن حق هر آینه آوردم بشما نشانهٔ روشنی از نزد خدای شما پس بفرست با من فرزندان یعقوب را

قال ان كنت جئت بآية فأت بها ان كنت من الصادقين ۝

گفت فرعون اگر هستی تو که آمده تو با نشانهٔ روشنی پس بیار آنرا اگر هستی تو از راست گویان

فالقى عصاه فاذا هي ثعبان مبين ۝ ونزع يده فاذا هي بيضاء

پس بیفکند موسی عصای خود را پس در حال اژدها شد ظاهر و بیرون آورد دست خود را پس ناگاه آن روشن بود

للناظرين ۝ قال الملأ من قوم فرعون ان هذا لساحر عليم ۝

مر نگرندگان را گفت مهتران گروه از قوم فرعون بدرستیکه این هر آینه جادوییست دانا

يريد ان يخرجكم من ارضكم فماذا تأمرون ۝ قالوا ارجه واخاه

میخواهد که بیرون کند شما را از سرزمین شما پس چه میفرمایید گفتند یا فرعون بتعویق انداز مهلت ده او را و برادر او را

وارسل في المدائن حاشرين ۝ يأتوك بكل ساحر عليم ۝ وجاء

و بفرست در شهرها گروه جمع کنندگان تا بیارند تو هر جادوی دانا یرا و آمدند

السحرة فرعون قالوا ان لنا لاجرا ان كنا نحن الغالبين ۝

جادوان بسوی فرعون گفتند بدرستیکه باید ما را مزدی عظیم اگر بوده باشیم غلبه کنندگان

قال

قال نعم وانكم لمن المقربين ۝ قالوا يا موسى اما ان تلقي واما ان

گفت فرعون آری و بدرستیکه شما خواهید بود از نزدیکان درگاه من گفتند ای موسی یا آنکه تو بیفکنی عصا را و یا آنکه

نكون نحن الملقين ۝ قال القوا فلما القوا سحروا اعين الناس

باشیم ما از اول افکنندگان آن سحر گفت موسی شما بیفکنید پس چون افکندند جادوی کردند چشمهای مردمان

واسترهبوهم وجاءو بسحر عظيم ۝ واوحينا الى موسى ان الق

و بترسانیدند ایشانرا و بیاوردند جادوی بزرگ را و وحی کردیم ما بسوی موسی که بیفکن

عصاك فاذا هي تلقف ما يأفكون ۝ فوقع الحق وبطل ما كانوا

عصای خود را پس همان گاه آن عصا اژدها شد که فرو برد آنچه ایشان تزویر کرده بودند پس ظاهر شد حق و باطل شد آنچه بودند ایشان

يعملون ۝ فغلبوا هنالك وانقلبوا صاغرين ۝ والقي السحرة

که میکردند پس مغلوب شدند آنجا که معارضه کردند و باز گردیدند خوار و ذلیل و افکنده شدند جادوان فرعون

ساجدين ۝ قالوا آمنا برب العالمين ۝ رب موسى وهرون ۝

سجده کنندگان گفتند بگرویدیم ما به پروردگار جهانیان خداوند موسی و هرون

قال فرعون آمنتم به قبل ان آذن لكم ان هذا لمكر

گفت فرعون گرویدید شما باو پیش از آنکه دستوری دهم شما را بدرستیکه این ساختهٔ کیست که ساختید

مكرتموه في المدينة لتخرجوا منها اهلها فسوف تعلمون

باو در این شهر تا بیرون کنید ازین شهر مردمان او را پس زود باشد که بدانید

لاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ثم لاصلبنكم اجمعين ۝

هر آینه ببرم من دستهای شما را و پایهای شما را از خلاف یعنی دست راست و پای چپ هر آینه بردار کنم شما را همه

قالوا إنا إلى ربنا منقلبون ۝ وما تنقم منا إلا أن آمنا بآيات
گفتند بدرستیکه ما بخدای خود گردیده گانیم و عذاب نمیکنی تو ای فرعون ما را مگر از بهر آنکه گرویدیم ما بآیات
ربنا لما جاءتنا ربنا أفرغ علينا صبرا وتوفنا مسلمين ۝
خداوند خود چون بیامد آن معجزات و آیات بار ای خداوند ما فرو ریز بر ما شکیبایی او بمیران ما را در حالیکه فرمان برداران باشیم
وقال الملأ من قوم فرعون أتذر موسى وقومه ليفسدوا
و گفتند مهتران از قوم فرعون آیا میگذاری موسی و گروه او را تا فساد کنند
في الأرض ويذرك وآلهتك قال سنقتل أبناءهم ونستحيي
در زمین و او گذارند ترا و خدایان ترا گفت فرعون زود باشد که بکشیم پسران ایشان را و زنده بگذاریم
نساءهم وإنا فوقهم قاهرون ۝ قال موسى لقومه استعينوا بالله
زنان ایشان را و بدرستیکه ما بر زبر ایشان غالبانیم گفت موسی گروه خود را که یاری خواهید از خدا
واصبروا إن الأرض لله يورثها من يشاء من عباده والعاقبة للمتقين
و صبر کنید بدرستیکه زمین مر خدایراست میراث میدهد آنرا بهر که خواهد از بندگان خود و سرانجام نیک مر پرهیزکاران راست
قالوا أوذينا من قبل أن تأتينا ومن بعد ما جئتنا قال عسى ربكم
گفتند قوم موسی که آزرده شدیم ما پیش از آنکه بیایی تو و بعد از آنکه بیامدی تو بما گفت موسی شاید که خدای شما
أن يهلك عدوكم ويستخلفكم في الأرض فينظر كيف تعملون ۝
آنکه هلاک کند دشمنان شما را و خلیفه گرداند شما را در زمین پس بنگرد خدا که چگونه کار میکنند
ولقد أخذنا آل فرعون بالسنين ونقص من الثمرات لعلهم
و هر آینه گرفتیم ما گروه فرعون را بقحطیها و نقصان از میوه‌ها تا مگر ایشان

يذكرون

يذكرون ۝ فإذا جاءتهم الحسنة قالوا لنا هذه وإن تصبهم
پند پذیرند پس آنگاه که بیامد بایشان نیکویی گفتند که خاص ماست این و اگر رسید بایشان
سيئة يطيروا بموسى ومن معه ألا إنما طائرهم عند الله
سختی فال بد میکردند بموسی و هر که با او بود آگاه باشید که نیست خیر و شر ایشان مگر نزد خدا
ولكن أكثرهم لا يعلمون ۝ وقالوا مهما تأتنا به من آية
ولیکن بیشترین ایشان نمیدانند و گفتند هرچند بیاری ما را نشانه که معجز میدانی
لتسحرنا بها فما نحن لك بمؤمنين ۝ فأرسلنا عليهم الطوفان
تا جادویی کنی ما را بآن پس نیستیم ما مر ترا گروندگان پس فرو فرستادیم ما بر ایشان بارانی پیاپی
والجراد والقمل والضفادع والدم آيات مفصلات
و ملخ پرنده و ملخ کوچک و وزغها و خون گردانیدیم نشانهای پیدا
فاستكبروا وكانوا قوما مجرمين ۝ ولما وقع عليهم الرجز
پس گردن کشی کردند و بودند گروهی گناه کاران و چون واقع شدی بر ایشان عذابی
إلى أجل هم بالغوه إذا هم ينكثون ۝ فانتقمنا منهم فأغرقناهم في
تا زمانیکه ایشان رسیدند ناگاه ایشان شکستند پیمان را پس انتقام کشیدیم ما از ایشان پس غرق کردیم ما ایشان را در
اليم بأنهم كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غافلين ۝ وأورثنا
دریای بزرگ بسبب آنکه ایشان دروغ داشتند نشانهای ما را و بودند از آنها از غافلان بیخبران و میراث دادیم ما
القوم الذين كانوا يستضعفون مشارق الأرض ومغاربها التي
گروهی که بودند ضعیف و ناتوان شده در جهات مشرق زمین و در اطراف غرب آن را

قالوا يا موسى ادع لنا ربك بما عهد عندك لئن كشفت عنا الرجز لنؤمنن لك ولنرسلن معك بني إسرائيل

باركنا فيها وتمت كلمت ربك الحسنى على بني إسرائيل
که برکت داده بودیم در آن و تمام شد سخن خداوند تو که نیکو بود بر فرزندان یعقوب
بما صبروا ودمرنا ما كان يصنع فرعون وقومه وما كانوا
بسبب آنکه صبر کردند و ویران کردیم ما آنچه ساخته بود فرعون و قوم او و آنچه را که بودند
يعرشون ۝ وجاوزنا ببني إسرائيل البحر فأتوا على قوم يعكفون
که برافراشته بودند از کوشکها و بگذرانیدیم ما فرزندان یعقوب را بسلامت اندر دریا پس بیامدند بر آن گروهی که اقامت میکردند
على أصنام لهم قالوا يا موسى اجعل لنا إلها كما لهم آلهة قال
بر پرستیدن بتانی که مر ایشان را بود گفتند ای موسی بدید آور از برای ما الهی چنانچه ایشان را خدایان است گفت
إنكم قوم تجهلون ۝ إن هؤلاء متبر ما هم فيه وباطل
بدرستیکه شما گروه جاهلانید بدرستیکه این گروه هلاک و ضایع است آنچه ایشان در آنند و باطل است
ما كانوا يعملون ۝ قال أغير الله أبغيكم إلها وهو فضلكم
آنچه هستند میکنند از عبادت گفت موسی آیا بجز خدا طلب کنم برای شما خدایی و حال آنکه او افزونی داده
على العالمين ۝ وإذ أنجيناكم من آل فرعون يسومونكم سوء
بر جهانیان و یاد کنید که برهانیدیم شما را از گروه فرعون میجویند برای شما سختی
العذاب يقتلون أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم
عذاب را که میکشتند پسران شما را و زنده میگذاشتند زنان شما را تا خدمت کنند و در آن
بلاء من ربكم عظيم ۝ وواعدنا موسى ثلاثين ليلة وأتممناها
آزمایش بود شما را از نزد پروردگار شما امتحانی بزرگ و وعده کردیم برای دادن توریة موسی را سی شب و تمام کردیم آن

حزب

بعشر

بعشر فتم ميقات ربه أربعين ليلة وقال موسى لأخيه
بده شب پس تمام شد وقت وعده خداوند او چهل شب و گفت موسی مر برادر خود
هارون اخلفني في قومي وأصلح ولا تتبع سبيل المفسدين ۝
هرون را خلیفه من باش در میان قوم من و با صلاح آور کار ایشان را و پی روی مکن راه تبه کاران را
ولما جاء موسى لميقاتنا وكلمه ربه قال رب أرني
و چون بیامد موسی بوعده گاه ما و سخن گفت با او خداوند او گفت ای خداوند من بنمای بمن خود را
أنظر إليك قال لن تراني ولكن انظر إلى الجبل فإن استقر
تا بنگرم من بسوی تو گفت خدا هرگز نبینی مرا و لیکن بنگر بسوی این کوه پس اگر آرام گیرد
مكانه فسوف تراني فلما تجلى ربه للجبل جعله دكا وخر
در جای خود پس زود باشد که ببینی مرا پس چون تابان نمود نور عظمت خود پروردگار او بر آن کوه گردانید آن کوه را
موسى صعقا فلما أفاق قال سبحانك تبت إليك وأنا أول المؤمنين ۝
موسی از هوش رفته پس چون بهوش آمد گفت پاکی و منزهی ترا توان دید ترا توبه و بازگشت نمودم من بسوی تو و من نخستین گروندگانم
قال يا موسى إني اصطفيتك على الناس برسالاتي وبكلامي
گفت خدای موسی بدرستیکه من برگزیدم ترا بر مردمان به پیغامهای خود و بسخن گویی خود
فخذ ما آتيتك وكن من الشاكرين ۝ وكتبنا له في الألواح
پس بگیر آنچه دادم ترا و باش از جمله شکر کنندگان و نوشتیم ما برای او در تختهای توریة
من كل شيء موعظة وتفصيلا لكل شيء فخذها بقوة
از هر چیزی از پندها و تفاصیل از هر چیزی از احکام پس گفتیم مر این الواح را

وامر قومك يأخذوا باحسنها سأوريكم دار الفاسقين
[illegible]
سأصرف عن آياتي الذين يتكبرون في الأرض بغير الحق
[illegible]
وإن يروا كل آية لا يؤمنوا بها وإن يروا سبيل الرشد لا يتخذوه
[illegible]
سبيلا وإن يروا سبيل الغي يتخذوه سبيلا ذلك بأنهم
[illegible]
كذبوا بآياتنا وكانوا عنها غافلين والذين كذبوا بآياتنا
[illegible]
ولقاء الآخرة حبطت أعمالهم هل يجزون إلا ما كانوا يعملون
[illegible]
واتخذ قوم موسى من بعده من حليهم عجلا جسدا له خوار ألم
[illegible]
يروا أنه لا يكلمهم ولا يهديهم سبيلا اتخذوه وكانوا ظالمين
[illegible]
ولما سقط في أيديهم ورأوا أنهم قد ضلوا قالوا لئن لم يرحمنا
[illegible]

ربنا

ربنا ويغفر لنا لنكونن من الخاسرين ولما رجع موسى إلى
[illegible]
قومه غضبان أسفا قال بئسما خلفتموني من بعدي أعجلتم
[illegible]
أمر ربكم وألقى الألواح وأخذ برأس أخيه يجره إليه قال ابن
[illegible]
أم إن القوم استضعفوني وكادوا يقتلونني فلا تشمت بي
[illegible]
الأعداء ولا تجعلني مع القوم الظالمين قال رب اغفر لي و
[illegible]
لأخي وأدخلنا في رحمتك وأنت أرحم الراحمين إن الذين
[illegible]
اتخذوا العجل سينالهم غضب من ربهم وذلة في الحيوة الدنيا
[illegible]
وكذلك نجزي المفترين والذين عملوا السيئات ثم
[illegible]
تابوا من بعدها وآمنوا إن ربك من بعدها لغفور رحيم
[illegible]

ولما سكت عن موسى الغضب أخذ الألواح وفي نسختها هدى
[illegible]
ورحمة للذين هم لربهم يرهبون واختار موسى قومه
[illegible]
سبعين رجلا لميقاتنا فلما أخذتهم الرجفة قال رب لو
[illegible]
شئت أهلكتهم من قبل وإياي أتهلكنا بما فعل السفهاء
[illegible]
منا إن هي إلا فتنتك تضل بها من تشاء وتهدي من تشاء
[illegible]
أنت ولينا فاغفر لنا وارحمنا وأنت خير الغافرين واكتب
[illegible]
لنا في هذه الدنيا حسنة وفي الآخرة إنا هدنا إليك قال عذابي
[illegible]
أصيب به من أشاء ورحمتي وسعت كل شيء فسأكتبها للذين
[illegible]
يتقون ويؤتون الزكوة والذين هم بآياتنا يؤمنون
[illegible]

الذين

الذين يتبعون الرسول النبي الأمي الذي يجدونه مكتوبا
[illegible]
عندهم في التورية والإنجيل يأمرهم بالمعروف وينهاهم
[illegible]
عن المنكر ويحل لهم الطيبات ويحرم عليهم الخبائث
[illegible]
ويضع عنهم إصرهم والأغلال التي كانت عليهم فالذين آمنوا به
[illegible]
وعزروه ونصروه واتبعوا النور الذي أنزل معه أولئك
[illegible]
هم المفلحون قل يا أيها الناس إني رسول الله إليكم جميعا
[illegible]
الذي له ملك السموات والأرض لا إله إلا هو يحيي ويميت
[illegible]
فآمنوا بالله ورسوله النبي الأمي الذي يؤمن بالله وكلماته
[illegible]
واتبعوه لعلكم تهتدون ومن قوم موسى أمة يهدون
[illegible]

بالحق وبه يعدلون ۝ وقطعناهم اثنتى عشرة اسباطا امما
واوحينا الى موسى اذ استسقيه قومه ان اضرب بعصاك
الحجر فانبجست منه اثنتا عشرة عينا قد علم كل اناس مشربهم
وظللنا عليهم الغمام وانزلنا عليهم المن والسلوى كلوا
من طيبات ما رزقناكم وما ظلمونا ولكن كانوا انفسهم
يظلمون ۝ واذ قيل لهم اسكنوا هذه القرية وكلوا منها
حيث شئتم وقولوا حطة وادخلوا الباب سجدا نغفر لكم
خطيئاتكم سنزيد المحسنين ۝ فبدل الذين ظلموا منهم
قولا غير الذى قيل لهم فارسلنا عليهم رجزا من السماء

بما

بما كانوا يظلمون ۝ وسئلهم عن القرية التى كانت حاضرة
البحر اذ يعدون فى السبت اذ تاتيهم حيتانهم يوم سبتهم
شرعا ويوم لا يسبتون لا تاتيهم كذلك نبلوهم بما كانوا
يفسقون ۝ واذ قالت امة منهم لم تعظون قوما الله
مهلكهم او معذبهم عذابا شديدا قالوا معذرة الى
ربكم ولعلهم يتقون ۝ فلما نسوا ما ذكروا به انجينا
الذين ينهون عن السوء واخذنا الذين ظلموا بعذاب
بئيس بما كانوا يفسقون ۝ فلما عتوا عن ما نهوا عنه قلنا
لهم كونوا قردة خاسئين ۝ واذ تاذن ربك ليبعثن عليهم

الى يوم القيمة من يسومهم سوء العذاب ان ربك لسريع
العقاب وانه لغفور رحيم ۝ وقطعناهم فى الارض امما
منهم الصالحون ومنهم دون ذلك وبلوناهم بالحسنات
والسيئات لعلهم يرجعون ۝ فخلف من بعدهم خلف ورثوا
الكتاب ياخذون عرض هذا الادنى ويقولون سيغفر لنا
وان ياتهم عرض مثله ياخذوه الم يؤخذ عليهم ميثاق
الكتاب ان لا يقولوا على الله الا الحق ودرسوا ما فيه
والدار الاخرة خير للذين يتقون افلا تعقلون ۝ والذين
يمسكون بالكتاب واقاموا الصلوة انا لا نضيع اجر المصلحين

واذ

واذ نتقنا الجبل فوقهم كانه ظلة وظنوا انه واقع بهم
خذوا ما اتيناكم بقوة واذكروا ما فيه لعلكم تتقون
واذ اخذ ربك من بنى ادم من ظهورهم ذريتهم واشهدهم
على انفسهم الست بربكم قالوا بلى شهدنا ان تقولوا يوم القيمة
انا كنا عن هذا غافلين ۝ او تقولوا انما اشرك اباؤنا من
قبل وكنا ذرية من بعدهم افتهلكنا بما فعل المبطلون
وكذلك نفصل الايات ولعلهم يرجعون ۝ واتل عليهم
نبا الذى اتيناه اياتنا فانسلخ منها فاتبعه الشيطان
فكان من الغاوين ۝ ولو شئنا لرفعناه بها ولكنه اخلد

إلى الأرض واتبع هويه فمثله كمثل الكلب إن تحمل
[illegible]
عليه يلهث أو تتركه يلهث ذلك مثل القوم الذين
[illegible]
كذبوا بآياتنا فاقصص القصص لعلهم يتفكرون ساء
[illegible]
مثلا القوم الذين كذبوا بآياتنا وأنفسهم كانوا يظلمون
[illegible]
من يهد الله فهو المهتدي ومن يضلل فأولئك هم الخاسرون
[illegible]
ولقد ذرأنا لجهنم كثيرا من الجن والإنس لهم قلوب لا
[illegible]
يفقهون بها ولهم أعين لا يبصرون بها ولهم آذان لا يسمعون بها
[illegible]
أولئك كالأنعام بل هم أضل أولئك هم الغافلون
[illegible]
ولله الأسماء الحسنى فادعوه بها وذروا الذين يلحدون
[illegible]

في أسمائه سيجزون ما كانوا يعملون وممن خلقنا أمة يهدون
[illegible]
بالحق وبه يعدلون والذين كذبوا بآياتنا سنستدرجهم
[illegible]
من حيث لا يعلمون وأملي لهم إن كيدي متين
[illegible]
أولم يتفكروا ما بصاحبهم من جنة إن هو إلا نذير مبين
[illegible]
أولم ينظروا في ملكوت السماوات والأرض وما خلق الله من شيء
[illegible]
وأن عسى أن يكون قد اقترب أجلهم فبأي حديث بعده يؤمنون
[illegible]
من يضلل الله فلا هادي له ويذرهم في طغيانهم يعمهون
[illegible]
يسألونك عن الساعة أيان مرساها قل إنما علمها عند ربي
[illegible]
لا يجليها لوقتها إلا هو ثقلت في السماوات والأرض لا
[illegible]

تأتيكم إلا بغتة يسألونك كأنك حفي عنها قل إنما علمها
[illegible]
عند الله ولكن أكثر الناس لا يعلمون قل لا أملك
[illegible]
لنفسي نفعا ولا ضرا إلا ما شاء الله ولو كنت أعلم الغيب
[illegible]
لاستكثرت من الخير وما مسني السوء إن أنا إلا نذير و
[illegible]
بشير لقوم يؤمنون هو الذي خلقكم من نفس واحدة وجعل
[illegible]
منها زوجها ليسكن إليها فلما تغشاها حملت حملا خفيفا
[illegible]
فمرت به فلما أثقلت دعوا الله ربهما لئن آتيتنا صالحا
[illegible]
لنكونن من الشاكرين فلما آتاهما صالحا جعلا له شركا
[illegible]
فيما آتاهما فتعالى الله عما يشركون أيشركون ما لا يخلق
[illegible]

شيئا

شيئا وهم يخلقون ولا يستطيعون لهم نصرا ولا أنفسهم
[illegible]
ينصرون وإن تدعوهم إلى الهدى لا يتبعوكم سواء عليكم
[illegible]
أدعوتموهم أم أنتم صامتون إن الذين تدعون من
[illegible]
دون الله عباد أمثالكم فادعوهم فليستجيبوا لكم إن كنتم
[illegible]
صادقين ألهم أرجل يمشون بها أم لهم أيد يبطشون بها
[illegible]
أم لهم آذان يسمعون بها قل ادعوا شركاءكم ثم كيدون فلا
[illegible]
تنظرون إن وليي الله الذي نزل الكتاب وهو يتولى
[illegible]
الصالحين والذين تدعون من دونه لا يستطيعون
[illegible]
نصركم ولا أنفسهم ينصرون وإن تدعوهم إلى الهدى
[illegible]

لا يسمعوا وتريهم ينظرون اليك وهم لا يبصرون
خذ العفو وامر بالعرف واعرض عن الجاهلين واما
ينزغنك من الشيطان نزغ فاستعذ بالله انه سميع عليم
ان الذين اتقوا اذا مسهم طائف من الشيطان تذكروا
فاذا هم مبصرون واخوانهم يمدونهم في الغي ثم لا يقصرون
واذا لم تاتهم باية قالوا لولا اجتبيتها قل انما اتبع ما يوحى
الي من ربي هذا بصائر من ربكم وهدى ورحمة لقوم
يؤمنون واذا قرئ القران فاستمعوا له وانصتوا لعلكم
ترحمون واذكر ربك في نفسك تضرعا وخيفة ودون

الجهر

الجهر من القول بالغدو والاصال ولا تكن من الغافلين
ان الذين عند ربك لا يستكبرون عن عبادته ويسبحونه
وله يسجدون

سجده مسنونه

سورة الانفال

بسم الله الرحمن الرحيم

يسئلونك عن الانفال قل الانفال لله والرسول
فاتقوا الله واصلحوا ذات بينكم واطيعوا الله ورسوله
ان كنتم مؤمنين انما المؤمنون الذين اذا ذكر الله
وجلت قلوبهم واذا تليت عليهم اياته زادتهم ايمانا وعلى
ربهم يتوكلون الذين يقيمون الصلوة ومما

رزقناهم ينفقون اولئك هم المؤمنون حقا لهم درجات
عند ربهم ومغفرة ورزق كريم كما اخرجك ربك
من بيتك بالحق وان فريقا من المؤمنين لكارهون
يجادلونك في الحق بعد ما تبين كانما يساقون
الى الموت وهم ينظرون واذ يعدكم الله احدى الطائفتين
انها لكم وتودون ان غير ذات الشوكة تكون لكم ويريد الله
ان يحق الحق بكلماته ويقطع دابر الكافرين ليحق الحق و
يبطل الباطل ولو كره المجرمون اذ تستغيثون ربكم
فاستجاب لكم اني ممدكم بالف من الملائكة مردفين وما

جعله الله

جعله الله الا بشرى ولتطمئن به قلوبكم وما النصر الا
من عند الله ان الله عزيز حكيم اذ يغشيكم النعاس امنة
منه وينزل عليكم من السماء ماء ليطهركم به ويذهب عنكم
رجز الشيطان وليربط على قلوبكم ويثبت به الاقدام اذ
يوحي ربك الى الملائكة اني معكم فثبتوا الذين امنوا
سالقي في قلوب الذين كفروا الرعب فاضربوا فوق الاعناق
واضربوا منهم كل بنان ذلك بانهم شاقوا الله ورسوله
ومن يشاقق الله ورسوله فان الله شديد العقاب
ذلكم فذوقوه وان للكافرين عذاب النار يا ايها الذين

آمنوا اذا لقيتم الذين كفروا زحفا فلا تولوهم الادبار
ومن يولهم يومئذ دبره الا متحرفا لقتال او متحيزا الى فئة فقد
باء بغضب من الله ومأواه جهنم وبئس المصير فلم
تقتلوهم ولكن الله قتلهم وما رميت اذ رميت ولكن الله
رمى وليبلي المؤمنين منه بلاء حسنا ان الله سميع عليم
ذلكم وان الله موهن كيد الكافرين ان تستفتحوا فقد
جاءكم الفتح وان تنتهوا فهو خير لكم وان تعودوا نعد ولن
تغني عنكم فئتكم شيئا ولو كثرت وان الله مع المؤمنين
يا ايها الذين آمنوا اطيعوا الله ورسوله ولا تولوا عنه

وانتم

وانتم تسمعون ولا تكونوا كالذين قالوا سمعنا وهم لا يسمعون
ان شر الدواب عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون
ولو علم الله فيهم خيرا لاسمعهم ولو اسمعهم لتولوا وهم معرضون
يا ايها الذين آمنوا استجيبوا لله وللرسول اذا دعاكم لما
يحييكم واعلموا ان الله يحول بين المرء وقلبه وانه اليه
تحشرون واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا منكم
خاصة واعلموا ان الله شديد العقاب واذكروا اذ انتم
قليل مستضعفون في الارض تخافون ان يتخطفكم الناس
فآواكم وايدكم بنصره ورزقكم من الطيبات لعلكم تشكرون

يا ايها الذين آمنوا لا تخونوا الله والرسول وتخونوا اماناتكم
وانتم تعلمون واعلموا انما اموالكم واولادكم فتنة
وان الله عنده اجر عظيم يا ايها الذين آمنوا ان تتقوا الله
يجعل لكم فرقانا ويكفر عنكم سيئاتكم ويغفر لكم والله ذو الفضل
العظيم واذ يمكر بك الذين كفروا ليثبتوك او يخرجوك
ويمكرون ويمكر الله والله خير الماكرين واذا تتلى عليهم
آياتنا قالوا قد سمعنا لو نشاء لقلنا مثل هذا ان هذا الا اساطير
الاولين واذ قالوا اللهم ان كان هذا هو الحق من عندك
فامطر علينا حجارة من السماء او ائتنا بعذاب اليم وما

كان الله

كان الله ليعذبهم وانت فيهم وما كان الله معذبهم وهم
يستغفرون وما لهم الا يعذبهم الله وهم يصدون عن
المسجد الحرام وما كانوا اولياءه ان اولياؤه الا المتقون
ولكن اكثرهم لا يعلمون وما كان صلاتهم عند البيت
الا مكاء وتصدية فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون
ان الذين كفروا ينفقون اموالهم ليصدوا عن سبيل الله
فسينفقونها ثم تكون عليهم حسرة ثم يغلبون والذين
كفروا الى جهنم يحشرون ليميز الله الخبيث من الطيب
ويجعل الخبيث بعضه على بعض فيركمه جميعا

فيجعله في جهنم اولئك هم الخاسرون ۝ قل للذين كفروا
ان ينتهوا يغفر لهم ما قد سلف وان يعودوا فقد مضت سنت
الاولين ۝ وقاتلوهم حتى لا تكون فتنة ويكون الدين كله
لله فان انتهوا فان الله بما يعملون بصير ۝ وان تولوا
فاعلموا ان الله موليكم نعم المولى ونعم النصير ۝
واعلموا انما غنمتم من شيء فان لله خمسه وللرسول ولذي
القربى واليتامى والمساكين وابن السبيل ان كنتم امنتم بالله
وما انزلنا على عبدنا يوم الفرقان يوم التقى الجمعان والله
على كل شيء قدير ۝ اذ انتم بالعدوة الدنيا وهم بالعدوة

القصوى

القصوى والركب اسفل منكم ولو تواعدتم لاختلفتم في الميعاد
ولكن ليقضي الله امرا كان مفعولا ليهلك من هلك
عن بينة ويحيى من حي عن بينة وان الله لسميع عليم ۝ اذ
يريكهم الله في منامك قليلا ولو اريكهم كثيرا لفشلتم
ولتنازعتم في الامر ولكن الله سلم انه عليم بذات الصدور ۝
واذ يريكموهم اذ التقيتم في اعينكم قليلا ويقللكم في
اعينهم ليقضي الله امرا كان مفعولا والى الله ترجع الامور ۝
يا ايها الذين امنوا اذا لقيتم فئة فاثبتوا واذكروا الله
كثيرا لعلكم تفلحون ۝ واطيعوا الله ورسوله ولا

تنازعوا فتفشلوا وتذهب ريحكم واصبروا ان الله مع الصابرين ۝
ولا تكونوا كالذين خرجوا من ديارهم بطرا ورئاء الناس و
يصدون عن سبيل الله والله بما يعملون محيط ۝ واذ زين
لهم الشيطان اعمالهم وقال لا غالب لكم اليوم من الناس واني
جار لكم فلما تراءت الفئتان نكص على عقبيه وقال اني
بريء منكم اني ارى ما لا ترون اني اخاف الله والله شديد
العقاب ۝ اذ يقول المنافقون والذين في قلوبهم مرض
غر هؤلاء دينهم ومن يتوكل على الله فان الله عزيز حكيم ۝
ولو ترى اذ يتوفى الذين كفروا الملائكة يضربون

وجوههم

وجوههم وادبارهم وذوقوا عذاب الحريق ۝ ذلك بما قدمت ايديكم
وان الله ليس بظلام للعبيد ۝ كداب ال فرعون والذين من
قبلهم كفروا بايات الله فاخذهم الله بذنوبهم ان الله قوي
شديد العقاب ۝ ذلك بان الله لم يك مغيرا نعمة انعمها
على قوم حتى يغيروا ما بانفسهم وان الله سميع عليم ۝ كداب
ال فرعون والذين من قبلهم كذبوا بايات ربهم فاهلكناهم
بذنوبهم واغرقنا ال فرعون وكل كانوا ظالمين ۝ ان
شر الدواب عند الله الذين كفروا فهم لا يؤمنون ۝
الذين عاهدت منهم ثم ينقضون عهدهم في كل مرة وهم

لا يتقون ۝ فاما تثقفنهم في الحرب فشرد بهم من خلفهم لعلهم
يذكرون ۝ واما تخافن من قوم خيانة فانبذ اليهم على سواء
ان الله لا يحب الخائنين ۝ ولا يحسبن الذين كفروا سبقوا
انهم لا يعجزون ۝ واعدوا لهم ما استطعتم من قوة ومن رباط
الخيل ترهبون به عدو الله وعدوكم واخرين من دونهم لا
تعلمونهم الله يعلمهم وما تنفقوا من شيء في سبيل الله
يوف اليكم وانتم لا تظلمون ۝ وان جنحوا للسلم فاجنح لها وتوكل
على الله انه هو السميع العليم ۝ وان يريدوا ان يخدعوك فان
حسبك الله هو الذي ايدك بنصره وبالمؤمنين والف بين

قلوبهم

قلوبهم لو انفقت ما في الارض جميعا ما الفت بين قلوبهم
ولكن الله الف بينهم انه عزيز حكيم ۝ يا ايها النبي حسبك الله
ومن اتبعك من المؤمنين ۝ يا ايها النبي حرض المؤمنين
على القتال ان يكن منكم عشرون صابرون يغلبوا مائتين
وان يكن منكم مائة يغلبوا الفا من الذين كفروا بانهم
قوم لا يفقهون ۝ الان خفف الله عنكم وعلم ان فيكم
ضعفا فان يكن منكم مائة صابرة يغلبوا مائتين وان يكن منكم
الف يغلبوا الفين باذن الله والله مع الصابرين ۝ ما
كان لنبي ان يكون له اسرى حتى يثخن في الارض تريدون

عرض الدنيا والله يريد الاخرة والله عزيز حكيم ۝ لولا كتاب
من الله سبق لمسكم فيما اخذتم عذاب عظيم ۝ فكلوا مما غنمتم
حلالا طيبا واتقوا الله ان الله غفور رحيم ۝ يا ايها النبي قل
لمن في ايديكم من الاسرى ان يعلم الله في قلوبكم خيرا يؤتكم
مما اخذ منكم ويغفر لكم والله غفور رحيم ۝ وان يريدوا خيرا بهتر
خيانتك فقد خانوا الله من قبل فامكن منهم والله عليم حكيم
ان الذين امنوا وهاجروا وجاهدوا باموالهم وانفسهم في
سبيل الله والذين اووا ونصروا اولئك بعضهم اولياء بعض
والذين امنوا ولم يهاجروا ما لكم من ولايتهم من شيء حتى

يهاجروا

يهاجروا وان استنصروكم في الدين فعليكم النصر الا على
قوم بينكم وبينهم ميثاق والله بما تعملون بصير ۝ والذين
كفروا بعضهم اولياء بعض الا تفعلوه تكن فتنة في الارض
وفساد كبير ۝ والذين امنوا وهاجروا وجاهدوا في
سبيل الله والذين اووا ونصروا اولئك هم المؤمنون
حقا لهم مغفرة ورزق كريم ۝ والذين امنوا من بعد
وهاجروا وجاهدوا معكم فاولئك منكم واولوا الارحام
بعضهم اولى ببعض في كتاب الله ان الله بكل شيء عليم حزب

سورة التوبة مائة وتسع وعشرون آية

بَرَآءَةٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ اِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
فَسِيحُوا فِي الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا اَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ
وَاَنَّ اللّٰهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ○ وَاَذَانٌ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ
اِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْاَكْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
وَرَسُولُهُ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا اَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ ○ اِلَّا
الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا
عَلَيْكُمْ اَحَدًا فَاَتِمُّوا اِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلَى مُدَّتِهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ○ فَاِذَا انْسَلَخَ الْاَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ

حيث

اعوذ بالله من النار
ومن شر الكفار
العزة لله الواحد
القهار

حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَاِنْ
تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا الزَّكٰوةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ
اِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ○ وَاِنْ اَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ
فَاَجِرْهُ حَتّٰى يَسْمَعَ كَلَامَ اللّٰهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَاْمَنَهُ ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ○ كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّٰهِ
وَعِنْدَ رَسُولِهِ اِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ
بِاَفْوَاهِهِمْ وَتَاْبٰى قُلُوبُهُمْ وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ ○ اِشْتَرَوْا

وخذوهم

بِآيَاتِ اللّٰهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ اِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ○ لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ اِلًّا وَلَا ذِمَّةً وَاُولٰئِكَ
هُمُ الْمُعْتَدُونَ ○ فَاِنْ تَابُوا وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ وَآتَوُا الزَّكٰوةَ
فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ○ وَاِنْ
نَكَثُوا اَيْمَانَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا
اَئِمَّةَ الْكُفْرِ اِنَّهُمْ لَا اَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ○ اَلَا تُقَاتِلُونَ
قَوْمًا نَكَثُوا اَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِاِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ بَدَءُوكُمْ اَوَّلَ
مَرَّةٍ اَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّٰهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَوْهُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ
قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبْهُمُ اللّٰهُ بِاَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَنْصُرْكُمْ عَلَيْهِمْ

ويشف

وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ○ وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ
وَيَتُوبُ اللّٰهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ○ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ
تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللّٰهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا
مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللّٰهُ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ○ مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ اَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللّٰهِ
شَاهِدِينَ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ بِالْكُفْرِ اُولٰئِكَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ وَفِي
النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ○ اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللّٰهِ مَنْ آمَنَ بِاللّٰهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ وَآتَى الزَّكٰوةَ وَلَمْ يَخْشَ
اِلَّا اللّٰهَ فَعَسٰى اُولٰئِكَ اَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ

اجعلتم سقاية الحاج وعمارة المسجد الحرام كمن آمن بالله
واليوم الآخر وجاهد في سبيل الله لا يستوون عند الله
والله لا يهدي القوم الظالمين الذين آمنوا وهاجروا
وجاهدوا في سبيل الله بأموالهم وأنفسهم أعظم درجة
عند الله وأولئك هم الفائزون يبشرهم ربهم برحمة
منه ورضوان وجنات لهم فيها نعيم مقيم خالدين
فيها أبدا إن الله عنده أجر عظيم يا أيها الذين آمنوا
لا تتخذوا آباءكم وإخوانكم أولياء إن استحبوا الكفر
على الإيمان ومن يتولهم منكم فأولئك هم الظالمون

قل إن

قل إن كان آباؤكم وأبناؤكم وإخوانكم وأزواجكم وعشيرتكم
وأموال اقترفتموها وتجارة تخشون كسادها ومساكن
ترضونها أحب إليكم من الله ورسوله وجهاد في سبيله
فتربصوا حتى يأتي الله بأمره والله لا يهدي القوم الفاسقين
لقد نصركم الله في مواطن كثيرة ويوم حنين إذ أعجبتكم
كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الأرض بما رحبت
ثم وليتم مدبرين ثم أنزل الله سكينته على رسوله وعلى
المؤمنين وأنزل جنودا لم تروها وعذب الذين كفروا
وذلك جزاء الكافرين ثم يتوب الله من بعد ذلك على

من يشاء والله غفور رحيم يا أيها الذين آمنوا
إنما المشركون نجس فلا يقربوا المسجد الحرام بعد عامهم
هذا وإن خفتم عيلة فسوف يغنيكم الله من فضله
إن شاء إن الله عليم حكيم قاتلوا الذين لا يؤمنون
بالله ولا باليوم الآخر ولا يحرمون ما حرم الله ورسوله
ولا يدينون دين الحق من الذين أوتوا الكتاب حتى يعطوا
الجزية عن يد وهم صاغرون وقالت اليهود عزير
ابن الله وقالت النصارى المسيح ابن الله ذلك قولهم
بأفواههم يضاهئون قول الذين كفروا من قبل

قاتلهم الله

قاتلهم الله أنى يؤفكون اتخذوا أحبارهم ورهبانهم
أربابا من دون الله والمسيح ابن مريم وما أمروا إلا ليعبدوا
إلها واحدا لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون يريدون
أن يطفئوا نور الله بأفواههم ويأبى الله إلا أن يتم نوره
ولو كره الكافرون هو الذي أرسل رسوله بالهدى
ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره
المشركون يا أيها الذين آمنوا إن كثيرا من الأحبار
والرهبان ليأكلون أموال الناس بالباطل ويصدون
عن سبيل الله والذين يكنزون الذهب والفضة

ولا ينفقونها في سبيل الله فبشرهم بعذاب اليم يوم يحمى
[illegible]
عليها في نار جهنم فتكوى بها جباههم وجنوبهم وظهورهم
[illegible]
هذا ما كنزتم لانفسكم فذوقوا ما كنتم تكنزون ان عدة
[illegible]
الشهور عند الله اثنا عشر شهرا في كتاب الله يوم خلق
[illegible]
السموات والارض منها اربعة حرم ذلك الدين القيم
[illegible]
فلا تظلموا فيهن انفسكم وقاتلوا المشركين كافة كما
[illegible]
يقاتلونكم كافة واعلموا ان الله مع المتقين انما النسيء
[illegible]
زيادة في الكفر يضل به الذين كفروا يحلونه عاما و
[illegible]
يحرمونه عاما ليواطئوا عدة ما حرم الله فيحلوا ما حرم الله
[illegible]

زين

زين لهم سوء اعمالهم والله لا يهدي القوم الكافرين
[illegible]
يا ايها الذين امنوا ما لكم اذا قيل لكم انفروا في سبيل الله
[illegible]
اثاقلتم الى الارض ارضيتم بالحيوة الدنيا من الاخرة فما متاع
[illegible]
الحيوة الدنيا في الاخرة الا قليل الا تنفروا يعذبكم
[illegible]
عذابا اليما ويستبدل قوما غيركم ولا تضروه شيئا
[illegible]
والله على كل شيء قدير الا تنصروه فقد نصره الله
[illegible]
اذ اخرجه الذين كفروا ثاني اثنين اذ هما في الغار
[illegible]
اذ يقول لصاحبه لا تحزن ان الله معنا فانزل الله
[illegible]
سكينته عليه وايده بجنود لم تروها وجعل كلمة الذين
[illegible]

كفروا السفلى وكلمة الله هي العليا والله عزيز حكيم
[illegible]
انفروا خفافا وثقالا وجاهدوا باموالكم وانفسكم في
[illegible]
سبيل الله ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون لو كان
[illegible]
عرضا قريبا وسفرا قاصدا لاتبعوك ولكن بعدت عليهم
[illegible]
الشقة وسيحلفون بالله لو استطعنا لخرجنا معكم يهلكون
[illegible]
انفسهم والله يعلم انهم لكاذبون عفا الله عنك لم
[illegible]
اذنت لهم حتى يتبين لك الذين صدقوا وتعلم الكاذبين
[illegible]
لا يستاذنك الذين يؤمنون بالله واليوم الاخر ان
[illegible]
يجاهدوا باموالهم وانفسهم والله عليم بالمتقين
[illegible]

انما

انما يستاذنك الذين لا يؤمنون بالله واليوم الاخر
[illegible]
وارتابت قلوبهم فهم في ريبهم يترددون ولو ارادوا
[illegible]
الخروج لاعدوا له عدة ولكن كره الله انبعاثهم
[illegible]
فثبطهم وقيل اقعدوا مع القاعدين لو خرجوا
[illegible]
فيكم ما زادوكم الا خبالا ولاوضعوا خلالكم يبغونكم
[illegible]
الفتنة وفيكم سماعون لهم والله عليم بالظالمين
[illegible]
لقد ابتغوا الفتنة من قبل وقلبوا لك الامور حتى جاء
[illegible]
الحق وظهر امر الله وهم كارهون ومنهم من يقول ائذن
[illegible]
لي ولا تفتني الا في الفتنة سقطوا وان جهنم لمحيطة
[illegible]

بالكافرين ان تصبك حسنة تسؤهم وان تصبك مصيبة
يقولوا قد اخذنا امرنا من قبل ويتولوا وهم فرحون
قل لن يصيبنا الا ما كتب الله لنا هو مولانا وعلى الله
فليتوكل المؤمنون قل هل تربصون بنا الا احدى
الحسنيين ونحن نتربص بكم ان يصيبكم الله بعذاب من
عنده او بايدينا فتربصوا انا معكم متربصون قل انفقوا
طوعا او كرها لن يتقبل منكم انكم كنتم قوما فاسقين
وما منعهم ان تقبل منهم نفقاتهم الا انهم كفروا بالله و
برسوله ولا يأتون الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون

الا

الا وهم كارهون فلا تعجبك اموالهم ولا اولادهم
انما يريد الله ليعذبهم بها في الحيوة الدنيا وتزهق
انفسهم وهم كافرون ويحلفون بالله انهم لمنكم
وما هم منكم ولكنهم قوم يفرقون لو يجدون ملجا
او مغارات او مدخلا لولوا اليه وهم يجمحون
ومنهم من يلمزك في الصدقات فان اعطوا منها
رضوا وان لم يعطوا منها اذا هم يسخطون ولو انهم
رضوا ما اتيهم الله ورسوله وقالوا حسبنا الله
سيؤتينا الله من فضله ورسوله انا الى الله راغبون

انما الصدقات للفقراء والمساكين والعاملين عليها
والمؤلفة قلوبهم وفي الرقاب والغارمين وفي
سبيل الله وابن السبيل فريضة من الله والله عليم حكيم
ومنهم الذين يؤذون النبي ويقولون هو اذن قل
اذن خير لكم يؤمن بالله ويؤمن للمؤمنين ورحمة للذين
امنوا منكم والذين يؤذون رسول الله لهم عذاب اليم حزب
يحلفون بالله لكم ليرضوكم والله ورسوله احق ان يرضوه
ان كانوا مؤمنين الم يعلموا انه من يحادد الله
ورسوله فان له نار جهنم خالدا فيها ذلك الخزي العظيم

يحذر المنافقون ان تنزل عليهم سورة تنبئهم بما في
قلوبهم قل استهزءوا ان الله مخرج ما تحذرون ولئن
سالتهم ليقولن انما كنا نخوض ونلعب قل ابالله واياته
ورسوله كنتم تستهزءون لا تعتذروا قد كفرتم بعد ايمانكم
ان نعف عن طائفة منكم نعذب طائفة بانهم كانوا
مجرمين المنافقون والمنافقات بعضهم من بعض
يامرون بالمنكر وينهون عن المعروف ويقبضون ايديهم
نسوا الله فنسيهم ان المنافقين هم الفاسقون وعد
الله المنافقين والمنافقات والكفار نار جهنم خالدين فيها

هي حسبهم ولعنهم الله ولهم عذاب مقيم ۝ كالذين من
قبلكم كانوا اشد منكم قوة واكثر اموالا واولادا فاستمتعوا
بخلاقهم فاستمتعتم بخلاقكم كما استمتع الذين من قبلكم
بخلاقهم وخضتم كالذي خاضوا اولئك حبطت اعمالهم
في الدنيا والاخرة واولئك هم الخاسرون ۝ الم ياتهم
نبأ الذين من قبلهم قوم نوح وعاد وثمود وقوم ابرهيم
واصحاب مدين والمؤتفكات اتتهم رسلهم بالبينات فما
كان الله ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝
والمؤمنون والمؤمنات بعضهم اولياء بعض يأمرون بالمعروف

وينهون

وينهون عن المنكر ويقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة
ويطيعون الله ورسوله اولئك سيرحمهم الله ان الله
عزيز حكيم ۝ وعد الله المؤمنين والمؤمنات جنات تجري
من تحتها الانهار خالدين فيها ومساكن طيبة في جنات
عدن ورضوان من الله اكبر ذلك هو الفوز العظيم ۝
يا ايها النبي جاهد الكفار والمنافقين واغلظ عليهم
وماويهم جهنم وبئس المصير ۝ يحلفون بالله ما قالوا
ولقد قالوا كلمة الكفر وكفروا بعد اسلامهم وهموا
بما لم ينالوا وما نقموا الا ان اغنيهم الله ورسوله من فضله

فان يتوبوا يك خيرا لهم وان يتولوا يعذبهم الله عذابا
اليما في الدنيا والاخرة وما لهم في الارض من ولي ولا
نصير ۝ ومنهم من عاهد الله لئن اتينا من فضله لنصدقن
ولنكونن من الصالحين ۝ فلما اتيهم من فضله بخلوا
به وتولوا وهم معرضون ۝ فاعقبهم نفاقا في قلوبهم
الى يوم يلقونه بما اخلفوا الله ما وعدوه وبما كانوا
يكذبون ۝ الم يعلموا ان الله يعلم سرهم ونجويهم وان
الله علام الغيوب ۝ الذين يلمزون المطوعين من المؤمنين
في الصدقات والذين لا يجدون الا جهدهم فيسخرون

منهم

منهم سخر الله منهم ولهم عذاب اليم ۝ استغفر لهم او لا تستغفر لهم
ان تستغفر لهم سبعين مرة فلن يغفر الله لهم ذلك بانهم
كفروا بالله ورسوله والله لا يهدي القوم الفاسقين ۝
فرح المخلفون بمقعدهم خلاف رسول الله وكرهوا ان
يجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله وقالوا لا
تنفروا في الحر قل نار جهنم اشد حرا لو كانوا يفقهون ۝
فليضحكوا قليلا وليبكوا كثيرا جزاء بما كانوا يكسبون ۝
فان رجعك الله الى طائفة منهم فاستاذنوك للخروج
فقل لن تخرجوا معي ابدا ولن تقاتلوا معي عدوا انكم

رَضِيتُم بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ
وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهِ
إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ وَلَا
تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُعَذِّبَهُم
بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ وَإِذَا
أُنزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ
اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُن مَّعَ الْقَاعِدِينَ
رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا
يَفْقَهُونَ لَٰكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا

بِأَمْوَالِهِمْ

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ وَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَجَاءَ
الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ
كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ لَّيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَ
رَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِن سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا

أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوا وَّأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا
أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنفِقُونَ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ
قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ
إِلَيْهِمْ قُل لَّا تَعْتَذِرُوا لَن نُّؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ
وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ ١١
إِذَا انقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ
وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ يَحْلِفُونَ لَكُمْ

لِتَرْضَوْا

لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِن تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا
يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ
وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن يَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ
عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَن
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنفِقُ قُرُبَاتٍ عِندَ اللَّهِ
وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي
رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ
مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُم بِإِحْسَانٍ

رضي الله عنهم ورضوا عنه واعد لهم جنات تجري تحتها
الانهار خالدين فيها ابدا ذلك الفوز العظيم ومن
حولكم من الاعراب منافقون ومن اهل المدينة مردوا
على النفاق لا تعلمهم نحن نعلمهم سنعذبهم مرتين
ثم يردون الى عذاب عظيم وآخرون اعترفوا بذنوبهم
خلطوا عملا صالحا وآخر سيئا عسى الله ان يتوب عليهم
ان الله غفور رحيم خذ من اموالهم صدقة تطهرهم
وتزكيهم بها وصل عليهم ان صلاتك سكن لهم والله
سميع عليم الم يعلموا ان الله هو يقبل التوبة عن عباده

ويأخذ

ويأخذ الصدقات وان الله هو التواب الرحيم
وقل اعملوا فسيرى الله عملكم ورسوله والمؤمنون
وستردون الى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم
تعملون وآخرون مرجون لامر الله اما يعذبهم
واما يتوب عليهم والله عليم حكيم والذين اتخذوا
مسجدا ضرارا وكفرا وتفريقا بين المؤمنين وارصادا
لمن حارب الله ورسوله من قبل وليحلفن ان اردنا
الا الحسنى والله يشهد انهم لكاذبون لا تقم فيه ابدا
لمسجد اسس على التقوى من اول يوم احق ان تقوم فيه

رجال يحبون ان يتطهروا والله يحب المطهرين
افمن اسس بنيانه على تقوى من الله ورضوان خير
ام من اسس بنيانه على شفا جرف هار فانهار به في نار
جهنم والله لا يهدي القوم الظالمين لا يزال بنيانهم
الذي بنوا ريبة في قلوبهم الا ان تقطع قلوبهم والله عليم
حكيم ان الله اشترى من المؤمنين انفسهم واموالهم بان
لهم الجنة يقاتلون في سبيل الله فيقتلون ويقتلون
وعدا عليه حقا في التورية والانجيل والقرآن ومن
اوفى بعهده من الله فاستبشروا ببيعكم الذي بايعتم به

وذلك

وذلك هو الفوز العظيم التائبون العابدون الحامدون
السائحون الراكعون الساجدون الآمرون بالمعروف
والناهون عن المنكر والحافظون لحدود الله وبشر
المؤمنين ما كان للنبي والذين آمنوا ان يستغفروا
للمشركين ولو كانوا اولي قربى من بعد ما تبين
لهم انهم اصحاب الجحيم وما كان استغفار ابراهيم
لابيه الا عن موعدة وعدها اياه فلما تبين له انه عدو
لله تبرأ منه ان ابراهيم لأواه حليم وما كان الله
ليضل قوما بعد اذ هديهم حتى يبين لهم ما يتقون

إن الله بكل شيء عليم ۝ إن الله له ملك السموات
والأرض يحيي ويميت وما لكم من دون الله من ولي
ولا نصير ۝ لقد تاب الله على النبي والمهاجرين والأنصار
الذين اتبعوه في ساعة العسرة من بعد ما كاد يزيغ
قلوب فريق منهم ثم تاب عليهم إنه بهم رءوف رحيم ۝
وعلى الثلاثة الذين خلفوا حتى إذا ضاقت عليهم
الأرض بما رحبت وضاقت عليهم أنفسهم وظنوا أن لا
ملجأ من الله إلا إليه ثم تاب عليهم ليتوبوا إن الله هو
التواب الرحيم ۝ يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وكونوا

مع

مع الصادقين ۝ ما كان لأهل المدينة ومن حولهم
من الأعراب أن يتخلفوا عن رسول الله ولا يرغبوا بأنفسهم
عن نفسه ذلك بأنهم لا يصيبهم ظمأ ولا نصب ولا
مخمصة في سبيل الله ولا يطئون موطئا يغيظ الكفار
ولا ينالون من عدو نيلا إلا كتب لهم به عمل صالح إن الله
لا يضيع أجر المحسنين ۝ ولا ينفقون نفقة صغيرة ولا
ولا كبيرة ولا يقطعون واديا إلا كتب لهم ليجزيهم الله
أحسن ما كانوا يعملون ۝ وما كان المؤمنون لينفروا كافة
فلولا نفر من كل فرقة منهم طائفة ليتفقهوا في الدين

حزب

ولينذروا قومهم إذا رجعوا إليهم لعلهم يحذرون ۝
يا أيها الذين آمنوا قاتلوا الذين يلونكم من الكفار وليجدوا
فيكم غلظة واعلموا أن الله مع المتقين ۝ وإذا ما أنزلت
سورة فمنهم من يقول أيكم زادته هذه إيمانا فأما الذين آمنوا
فزادتهم إيمانا وهم يستبشرون ۝ وأما الذين في قلوبهم
مرض فزادتهم رجسا إلى رجسهم وماتوا وهم كافرون ۝
أولا يرون أنهم يفتنون في كل عام مرة أو مرتين ثم لا يتوبون
ولا هم يذكرون ۝ وإذا ما أنزلت سورة نظر بعضهم إلى
بعض هل يراكم من أحد ثم انصرفوا صرف الله قلوبهم

بأنهم

بأنهم قوم لا يفقهون ۝ لقد جاءكم رسول من أنفسكم
عزيز عليه ما عنتم حريص عليكم بالمؤمنين رءوف رحيم ۝
فإن تولوا فقل حسبي الله لا إله إلا هو عليه توكلت
وهو رب العرش العظيم ۝

سورة يونس مائة وتسع آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر ۝ تلك آيات الكتاب الحكيم ۝ أكان للناس عجبا
أن أوحينا إلى رجل منهم أن أنذر الناس وبشر الذين آمنوا
أن لهم قدم صدق عند ربهم قال الكافرون إن هذا
لساحر مبين ۝ إن ربكم الله الذي خلق السموات والأرض

في ستة ايام ثم استوى على العرش يدبر الامر ما من شفيع
الا من بعد اذنه ذلكم الله ربكم فاعبدوه افلا تذكرون
اليه مرجعكم جميعا وعد الله حقا انه يبدؤا الخلق
ثم يعيده ليجزي الذين امنوا وعملوا الصالحات بالقسط
والذين كفروا لهم شراب من حميم وعذاب اليم بما كانوا
يكفرون هو الذي جعل الشمس ضياء والقمر نورا وقدره
منازل لتعلموا عدد السنين والحساب ما خلق الله ذلك الا بالحق
يفصل الايات لقوم يعلمون ان في اختلاف الليل
والنهار وما خلق الله في السموات والارض لايات لقوم

يتقون

يتقون ان الذين لا يرجون لقاءنا ورضوا بالحيوة الدنيا
واطمانوا بها والذين هم عن اياتنا غافلون اولئك
ماويهم النار بما كانوا يكسبون ان الذين امنوا وعملوا
الصالحات يهديهم ربهم بايمانهم تجري من تحتهم الانهار
في جنات النعيم دعويهم فيها سبحانك اللهم وتحيتهم
فيها سلام واخر دعويهم ان الحمد لله رب العالمين
ولو يعجل الله للناس الشر استعجالهم بالخير لقضي اليهم
اجلهم فنذر الذين لا يرجون لقاءنا في طغيانهم يعمهون
واذا مس الانسان الضر دعانا لجنبه او قاعدا او قائما فلما

كشفنا عنه ضره مر كان لم يدعنا الى ضر مسه كذلك زين للمسرفين
ما كانوا يعملون ولقد اهلكنا القرون من قبلكم لما ظلموا
وجاءتهم رسلهم بالبينات وما كانوا ليؤمنوا كذلك نجزي
القوم المجرمين ثم جعلناكم خلائف في الارض من بعدهم
لننظر كيف تعملون واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قال الذين لا
يرجون لقاءنا ائت بقران غير هذا او بدله قل ما يكون لي
ان ابدله من تلقاي نفسي ان اتبع الا ما يوحى الي اني اخاف
ان عصيت ربي عذاب يوم عظيم قل لو شاء الله ما تلوته
عليكم ولا ادريكم به فقد لبثت فيكم عمرا من قبله افلا تعقلون

فمن

فمن اظلم ممن افترى على الله كذبا او كذب باياته انه
لا يفلح المجرمون ويعبدون من دون الله ما لا يضرهم
ولا ينفعهم ويقولون هؤلاء شفعاؤنا عند الله قل اتنبئون الله
بما لا يعلم في السموات ولا في الارض سبحانه وتعالى عما يشركون
وما كان الناس الا امة واحدة فاختلفوا ولولا كلمة
سبقت من ربك لقضي بينهم فيما فيه يختلفون ويقولون
لولا انزل عليه اية من ربه فقل انما الغيب لله فانتظروا
اني معكم من المنتظرين واذا اذقنا الناس رحمة من
بعد ضراء مستهم اذا لهم مكر في اياتنا قل الله اسرع مكرا

إن رسلنا يكتبون ما تمكرون ۝ هو الذي يسيركم في البر
والبحر حتى إذا كنتم في الفلك وجرين بهم بريح طيبة وفرحوا
بها جاءتها ريح عاصف وجاءهم الموج من كل مكان
وظنوا أنهم أحيط بهم دعوا الله مخلصين له الدين لئن أنجيتنا
من هذه لنكونن من الشاكرين ۝ فلما أنجاهم إذا هم يبغون في
الأرض بغير الحق يا أيها الناس إنما بغيكم على أنفسكم متاع
الحيوة الدنيا ثم إلينا مرجعكم فننبئكم بما كنتم تعملون ۝
إنما مثل الحيوة الدنيا كماء أنزلناه من السماء فاختلط به
نبات الأرض مما يأكل الناس والأنعام حتى إذا أخذت الأرض

زخرفها

زخرفها وازينت وظن أهلها أنهم قادرون عليها أتيها
أمرنا ليلا أو نهارا فجعلناها حصيدا كأن لم تغن بالأمس
كذلك نفصل الآيات لقوم يتفكرون ۝ والله يدعوا إلى
دار السلام ويهدي من يشاء إلى صراط مستقيم ۝ للذين أحسنوا
الحسنى وزيادة ولا يرهق وجوههم قتر ولا ذلة أولئك أصحاب
الجنة هم فيها خالدون ۝ والذين كسبوا السيئات جزاء سيئة
بمثلها وترهقهم ذلة ما لهم من الله من عاصم كأنما أغشيت
وجوههم قطعا من الليل مظلما أولئك أصحاب النار هم
فيها خالدون ۝ ويوم نحشرهم جميعا ثم نقول للذين أشركوا

مكانكم أنتم وشركاؤكم فزيلنا بينهم وقال شركاؤهم ما كنتم
إيانا تعبدون ۝ فكفى بالله شهيدا بيننا وبينكم إن كنا
عن عبادتكم لغافلين ۝ هنالك تبلوا كل نفس ما أسلفت
وردوا إلى الله مولىهم الحق وضل عنهم ما كانوا يفترون ۝
قل من يرزقكم من السماء والأرض أمن يملك السمع والأبصار
ومن يخرج الحي من الميت ويخرج الميت من الحي ومن يدبر الأمر
فسيقولون الله فقل أفلا تتقون ۝ فذلكم الله ربكم الحق فما
ذا بعد الحق إلا الضلال فأنى تصرفون ۝ كذلك حقت كلمت
ربك على الذين فسقوا أنهم لا يؤمنون ۝ قل هل من شركائكم

من يبدؤا

من يبدؤا الخلق ثم يعيده قل الله يبدؤا الخلق ثم يعيده فأنى تؤفكون ۝ قل هل من شركائكم
من يهدي إلى الحق قل الله يهدي للحق أفمن يهدي إلى الحق أحق
أن يتبع أمن لا يهدي إلا أن يهدى فما لكم كيف تحكمون ۝
وما يتبع أكثرهم إلا ظنا إن الظن لا يغني من الحق شيئا إن الله
عليم بما يفعلون ۝ وما كان هذا القرآن أن يفترى من دون الله
ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل الكتاب لا ريب فيه
من رب العالمين ۝ أم يقولون افتريه قل فأتوا بسورة مثله
وادعوا من استطعتم من دون الله إن كنتم صادقين ۝ بل كذبوا
بما لم يحيطوا بعلمه ولما يأتهم تأويله كذلك كذب الذين من قبلهم

فانظر كيف كان عاقبة الظالمين ومنهم من يؤمن به ومنهم
من لا يؤمن به وربك اعلم بالمفسدين وان كذبوك فقل لي
عملي ولكم عملكم انتم بريؤن مما اعمل وانا بريء مما تعملون
ومنهم من يستمعون اليك افانت تسمع الصم ولو كانوا لا
يعقلون ومنهم من ينظر اليك افانت تهدي العمي ولو كانوا
لا يبصرون ان الله لا يظلم الناس شيئا ولكن الناس انفسهم
يظلمون ويوم يحشرهم كان لم يلبثوا الا ساعة من النهار
يتعارفون بينهم قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله وما كانوا مهتدين
واما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا مرجعهم ثم الله

شهيد

شهيد على ما يفعلون ولكل امة رسول فاذا جاء رسولهم
قضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون ويقولون متى هذا الوعد ان
كنتم صادقين قل لا املك لنفسي ضرا ولا نفعا الا ما شاء الله
لكل امة اجل اذا جاء اجلهم فلا يستاخرون ساعة
ولا يستقدمون قل ارايتم ان اتاكم عذابه بياتا او نهارا
ماذا يستعجل منه المجرمون اثم اذا ما وقع امنتم به الان
وقد كنتم به تستعجلون ثم قيل للذين ظلموا ذوقوا عذاب
الخلد هل تجزون الا بما كنتم تكسبون ويستنبؤنك احق
هو قل اي وربي انه لحق وما انتم بمعجزين ولو ان لكل

نفس ظلمت ما في الارض لافتدت به واسروا الندامة
لما راوا العذاب وقضي بينهم بالقسط وهم لا يظلمون
الا ان لله ما في السموات والارض الا ان وعد الله حق
ولكن اكثرهم لا يعلمون هو يحيي ويميت واليه ترجعون
يا ايها الناس قد جاءتكم موعظة من ربكم وشفاء لما في الصدور
وهدى ورحمة للمؤمنين قل بفضل الله وبرحمته
فبذلك فليفرحوا هو خير مما يجمعون قل ارايتم ما انزل الله
لكم من رزق فجعلتم منه حراما وحلالا قل الله اذن لكم
ام على الله تفترون وما ظن الذين يفترون على الله

الكذب

الكذب يوم القيمة ان الله لذو فضل على الناس ولكن اكثرهم
لا يشكرون وما تكون في شان وما تتلوا منه من قران
ولا تعملون من عمل الا كنا عليكم شهودا اذ تفيضون فيه
وما يعزب عن ربك من مثقال ذرة في الارض ولا في السماء
ولا اصغر من ذلك ولا اكبر الا في كتاب مبين الا ان اولياء الله
لا خوف عليهم ولا هم يحزنون الذين امنوا وكانوا يتقون
لهم البشرى في الحيوة الدنيا وفي الاخرة لا تبديل لكلمات الله
ذلك هو الفوز العظيم ولا يحزنك قولهم ان العزة لله جميعا
هو السميع العليم الا ان لله من في السموات ومن في الارض

وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ شُرَكَاءَ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلَّا
الظَّنَّ وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ
وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا اِنَّ فِي ذٰلِكَ لَاٰيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ قَالُوا
اتَّخَذَ اللّٰهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ
اِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهٰذَا اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
قُلْ اِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ اِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذِيقُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ
بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَاَ نُوحٍ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ
اِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذْكِيرِي بِاٰيَاتِ اللّٰهِ فَعَلَى اللّٰهِ

توكلت

تَوَكَّلْتُ فَاَجْمِعُوا اَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ اَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً
ثُمَّ اقْضُوا اِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ
اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَى اللّٰهِ وَاُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ فَكَذَّبُوهُ
فَنَجَّيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خَلَائِفَ وَاَغْرَقْنَا الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِاٰيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ ثُمَّ بَعَثْنَا
مِنْ بَعْدِهِ رُسُلًا اِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءُوهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذٰلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ
ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَهٰرُونَ اِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِاٰيَاتِنَا
فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ

مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا اِنَّ هٰذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ قَالَ مُوسَى اَتَقُولُونَ
لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ اَسِحْرٌ هٰذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ قَالُوا اَجِئْتَنَا
لِتَلْفِتَنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمَا الْكِبْرِيَاءُ فِي الْاَرْضِ
وَمَا نَحْنُ لَكُمَا بِمُؤْمِنِينَ وَقَالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ
عَلِيمٍ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى اَلْقُوا مَا اَنْتُمْ مُلْقُونَ
فَلَمَّا اَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّٰهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللّٰهَ
لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ وَيُحِقُّ اللّٰهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ
كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ فَمَا اٰمَنَ لِمُوسَى اِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ
مِنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ اَنْ يَفْتِنَهُمْ وَاِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْاَرْضِ

وانه

وَاِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنْتُمْ بِاللّٰهِ
فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ فَقَالُوا عَلَى اللّٰهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ وَاَوْحَيْنَا اِلَى مُوسَى وَاَخِيهِ اَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ
بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا اِنَّكَ اٰتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَاَهُ زِينَةً وَاَمْوَالًا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى
اَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْاَلِيمَ
قَالَ قَدْ اُجِيبَتْ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانِّ سَبِيلَ الَّذِينَ

لا يعلمون ۝ وجاوزنا ببني إسرائيل البحر فأتبعهم فرعون وجنوده
بغيا وعدوا حتى إذا أدركه الغرق قال آمنت أنه لا إله إلا الذي
آمنت به بنوا إسرائيل وأنا من المسلمين ۝ الآن وقد عصيت
قبل وكنت من المفسدين ۝ فاليوم ننجيك ببدنك لتكون
لمن خلفك آية وإن كثيرا من الناس عن آياتنا لغافلون
ولقد بوأنا بني إسرائيل مبوأ صدق ورزقناهم من الطيبات
فما اختلفوا حتى جاءهم العلم إن ربك يقضي بينهم يوم القيمة
فيما كانوا فيه يختلفون ۝ فإن كنت في شك مما أنزلنا إليك
فسئل الذين يقرؤن الكتاب من قبلك لقد جاءك الحق

من ربك

من ربك فلا تكونن من الممترين ۝ ولا تكونن من الذين
كذبوا بآيات الله فتكون من الخاسرين ۝ إن الذين حقت
عليهم كلمت ربك لا يؤمنون ۝ ولو جاءتهم كل آية حتى
يروا العذاب الأليم ۝ فلولا كانت قرية آمنت فنفعها
إيمانها إلا قوم يونس لما آمنوا كشفنا عنهم عذاب الخزي
في الحيوة الدنيا ومتعناهم إلى حين ۝ ولو شاء ربك لآمن
من في الأرض كلهم جميعا أفأنت تكره الناس حتى يكونوا
مؤمنين ۝ وما كان لنفس أن تؤمن إلا بإذن الله ويجعل
الرجس على الذين لا يعقلون ۝ قل انظروا ماذا في السموات

والأرض وما تغني الآيات والنذر عن قوم لا يؤمنون
فهل ينتظرون إلا مثل أيام الذين خلوا من قبلهم قل
فانتظروا إني معكم من المنتظرين ۝ ثم ننجي رسلنا والذين
آمنوا كذلك حقا علينا ننج المؤمنين ۝ قل يا أيها الناس
إن كنتم في شك من ديني فلا أعبد الذين تعبدون من دون الله
ولكن أعبد الله الذي يتوفيكم وأمرت أن أكون من المؤمنين
وأن أقم وجهك للدين حنيفا ولا تكونن من المشركين ۝ ولا
تدع من دون الله ما لا ينفعك ولا يضرك فإن فعلت فإنك
إذا من الظالمين ۝ وإن يمسسك الله بضر فلا كاشف له

إلا هو وإن يردك بخير فلا راد لفضله يصيب به من يشاء
من عباده وهو الغفور الرحيم ۝ قل يا أيها الناس قد
جاءكم الحق من ربكم فمن اهتدى فإنما يهتدي لنفسه ومن
ضل فإنما يضل عليها وما أنا عليكم بوكيل ۝ واتبع
ما يوحى إليك واصبر حتى يحكم الله وهو خير الحاكمين

سورة هود مائة وثلث وعشرون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتاب أحكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير ۝ ألا
تعبدوا إلا الله إنني لكم منه نذير وبشير ۝ وأن استغفروا

رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى وَيُؤْتِ
كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ أَلَا
إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا مِنْهُ أَلَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ
يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ
وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ
أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتَ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ

لَيَقُولَنَّ

لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا
عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلَا يَوْمَ
يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ
وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَئُوسٌ كَفُورٌ
وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نَعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي
إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَضَائِقٌ
بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ
إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ

قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَيَاتٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ فَإِلَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا
أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَأَنْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ
مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا
وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ
بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ
إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَٰكِنَّ

أَكْثَرَ النَّاسِ

أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
أُولَٰئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ
كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ الَّذِينَ
يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ
مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ
لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْأَخْسَرُونَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

الصالحات واخبتوا الى ربهم اولئك اصحاب الجنة هم
فيها خالدون ۝ مثل الفريقين كالاعمى والاصم
والسميع والبصير هل يستويان مثلا افلا تذكرون ۝ ولقد
ارسلنا نوحا الى قومه انى لكم نذير مبين ۝ ان لا تعبدوا
الا الله انى اخاف عليكم عذاب يوم اليم ۝ فقال الملأ الذين
كفروا من قومه ما نريك الا بشرا مثلنا وما نريك اتبعك
الا الذين هم اراذلنا بادى الرأى وما نرى لكم علينا
من فضل بل نظنكم كاذبين ۝ قال يا قوم ارأيتم ان كنت على
بينة من ربى وآتانى رحمة من عنده فعميت عليكم

انلزمكموها

انلزمكموها وانتم لها كارهون ۝ ويا قوم لا اسألكم عليه
مالا ان اجرى الا على الله وما انا بطارد الذين آمنوا انهم ملاقوا
ربهم ولكنى اريكم قوما تجهلون ۝ ويا قوم من ينصرنى
من الله ان طردتهم افلا تذكرون ۝ ولا اقول لكم عندى خزائن الله
ولا اعلم الغيب ولا اقول انى ملك ولا اقول للذين تزدرى
اعينكم لن يؤتيهم الله خيرا الله اعلم بما فى انفسهم انى اذا لمن
الظالمين ۝ قالوا يا نوح قد جادلتنا فاكثرت جدالنا فأتنا
بما تعدنا ان كنت من الصادقين ۝ قال انما يأتيكم به الله ان
شاء وما انتم بمعجزين ۝ ولا ينفعكم نصحى ان اردت ان انصح لكم

ان كان الله يريد ان يغويكم هو ربكم واليه ترجعون ۝ ام يقولون
افتريه قل ان افتريته فعلى اجرامى وانا برىء مما تجرمون ۝
واوحى الى نوح انه لن يؤمن من قومك الا من قد آمن فلا
تبتئس بما كانوا يفعلون ۝ واصنع الفلك باعيننا ووحينا
ولا تخاطبنى فى الذين ظلموا انهم مغرقون ۝ ويصنع الفلك
وكلما مر عليه ملأ من قومه سخروا منه قال ان تسخروا
منا فانا نسخر منكم كما تسخرون ۝ فسوف تعلمون من يأتيه
عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب مقيم ۝ حتى اذا جاء امرنا وفار التنور
قلنا احمل فيها من كل زوجين اثنين واهلك الا من سبق

عليه

عليه القول ومن آمن وما آمن معه الا قليل ۝ وقال اركبوا
فيها بسم الله مجريها ومرسيها ان ربى لغفور رحيم ۝ وهى
تجرى بهم فى موج كالجبال ونادى نوح ابنه وكان فى معزل
يا بنى اركب معنا ولا تكن مع الكافرين ۝ قال ساوى الى جبل
يعصمنى من الماء قال لا عاصم اليوم من امر الله الا من رحم و
حال بينهما الموج فكان من المغرقين ۝ وقيل يا ارض ابلعى ماءك
ويا سماء اقلعى وغيض الماء وقضى الامر واستوت على الجودى
وقيل بعدا للقوم الظالمين ۝ ونادى نوح ربه فقال رب
ان ابنى من اهلى وان وعدك الحق وانت احكم الحاكمين ۝

قال يا نوح انه ليس من اهلك انه عمل غير صالح فلا تسئلن
ما ليس لك به علم انى اعظك ان تكون من الجاهلين قال
رب انى اعوذ بك ان اسئلك ما ليس لى به علم والا تغفر لى
وترحمنى اكن من الخاسرين قيل يا نوح اهبط بسلام منا وبركات
عليك وعلى امم ممن معك وامم سنمتعهم ثم يمسهم منا عذاب اليم
تلك من انباء الغيب نوحيها اليك ما كنت تعلمها انت ولا قومك
من قبل هذا فاصبر ان العاقبة للمتقين والى عاد اخاهم هودا
قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم من اله غيره ان انتم الا مفترون
يا قوم لا اسئلكم عليه اجرا ان اجرى الا على الذى فطرنى افلا

تعقلون

تعقلون ويا قوم استغفروا ربكم ثم توبوا اليه يرسل السماء
عليكم مدرارا ويزدكم قوة الى قوتكم ولا تتولوا مجرمين
قالوا يا هود ما جئتنا ببينة وما نحن بتاركى الهتنا عن قولك
وما نحن لك بمؤمنين ان نقول الا اعتريك بعض الهتنا
بسوء قال انى اشهد الله واشهدوا انى برى مما تشركون
من دونه فكيدونى جميعا ثم لا تنظرون انى توكلت
على الله ربى وربكم ما من دابة الا هو اخذ بناصيتها ان ربى
على صراط مستقيم فان تولوا فقد ابلغتكم ما ارسلت به اليكم
ويستخلف ربى قوما غيركم ولا تضرونه شيئا ان ربى على كل شىء

حفيظ ولما جاء امرنا نجينا هودا والذين امنوا معه برحمة
منا ونجيناهم من عذاب غليظ وتلك عاد جحدوا بايات ربهم
وعصوا رسله واتبعوا امر كل جبار عنيد واتبعوا فى هذه
الدنيا لعنة ويوم القيمة الا ان عادا كفروا ربهم الا بعدا
لعاد قوم هود والى ثمود اخاهم صالحا قال يا قوم اعبدوا الله
ما لكم من اله غيره هو انشاكم من الارض واستعمركم فيها فاستغفروه
ثم توبوا اليه ان ربى قريب مجيب قالوا يا صالح قد كنت
فينا مرجوا قبل هذا اتنهينا ان نعبد ما يعبد اباؤنا واننا لفى
شك مما تدعونا اليه مريب قال يا قوم ارايتم ان كنت على بينة

من ربى

من ربى واتانى منه رحمة فمن ينصرنى من الله ان عصيته
فما تزيدوننى غير تخسير ويا قوم هذه ناقة الله لكم اية فذروها
تاكل فى ارض الله ولا تمسوها بسوء فياخذكم عذاب قريب
فعقروها فقال تمتعوا فى داركم ثلثة ايام ذلك وعد غير مكذوب
فلما جاء امرنا نجينا صالحا والذين امنوا معه برحمة منا
ومن خزى يومئذ ان ربك هو القوى العزيز واخذ الذين ظلموا
الصيحة فاصبحوا فى ديارهم جاثمين كان لم يغنوا فيها الا ان
ثمود كفروا ربهم الا بعدا لثمود ولقد جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى
قالوا سلاما قال سلام فما لبث ان جاء بعجل حنيذ فلما راى

أيديهم لا تصل إليه نكرهم وأوجس منهم خيفة قالوا لا تخف إنا
أرسلنا إلى قوم لوط وامرأته قائمة فضحكت فبشرناها بإسحق
ومن وراء إسحق يعقوب قالت يا ويلتى أألد وأنا عجوز وهذا بعلي
شيخا إن هذا لشيء عجيب قالوا أتعجبين من أمر الله رحمت الله
وبركاته عليكم أهل البيت إنه حميد مجيد فلما ذهب عن إبرهيم
الروع وجاءته البشرى يجادلنا في قوم لوط إن إبرهيم لحليم أواه منيب
يا إبرهيم أعرض عن هذا إنه قد جاء أمر ربك وإنهم آتيهم عذاب غير
مردود ولما جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا
وقال هذا يوم عصيب وجاءه قومه يهرعون إليه ومن قبل

كانوا

كانوا يعملون السيئات قال يا قوم هؤلاء بناتي هن أطهر لكم فاتقوا الله
ولا تخزون في ضيفي أليس منكم رجل رشيد قالوا لقد علمت ما
لنا في بناتك من حق وإنك لتعلم ما نريد قال لو أن لي بكم
قوة أو آوي إلى ركن شديد قالوا يا لوط إنا رسل ربك لن يصلوا
إليك فأسر بأهلك بقطع من الليل ولا يلتفت منكم أحد إلا امرأتك
إنه مصيبها ما أصابهم إن موعدهم الصبح أليس الصبح بقريب
فلما جاء أمرنا جعلنا عاليها سافلها وأمطرنا عليها حجارة
من سجيل منضود مسومة عند ربك وما هي من الظالمين
ببعيد وإلى مدين أخاهم شعيبا قال يا قوم اعبدوا الله ما لكم

من إله غيره ولا تنقصوا المكيال والميزان إني أراكم بخير وإني أخاف
عليكم عذاب يوم محيط ويا قوم أوفوا المكيال والميزان
بالقسط ولا تبخسوا الناس أشياءهم ولا تعثوا في الأرض مفسدين
بقيت الله خير لكم إن كنتم مؤمنين وما أنا عليكم بحفيظ قالوا
يا شعيب أصلاتك تأمرك أن نترك ما يعبد آباؤنا أو أن نفعل
في أموالنا ما نشاء إنك لأنت الحليم الرشيد قال يا قوم أرأيتم
إن كنت على بينة من ربي ورزقني منه رزقا حسنا وما أريد أن
أخالفكم إلى ما أنهاكم عنه إن أريد إلا الإصلاح ما استطعت وما
توفيقي إلا بالله عليه توكلت وإليه أنيب ويا قوم لا يجرمنكم

شقاقي

شقاقي أن يصيبكم مثل ما أصاب قوم نوح أو قوم هود أو
قوم صالح وما قوم لوط منكم ببعيد واستغفروا ربكم ثم
توبوا إليه إن ربي رحيم ودود قالوا يا شعيب ما نفقه
كثيرا مما تقول وإنا لنراك فينا ضعيفا ولولا رهطك لرجمناك
وما أنت علينا بعزيز قال يا قوم أرهطي أعز عليكم من الله
واتخذتموه وراءكم ظهريا إن ربي بما تعملون محيط ويا
قوم اعملوا على مكانتكم إني عامل سوف تعلمون من يأتيه
عذاب يخزيه ومن هو كاذب وارتقبوا إني معكم رقيب
ولما جاء أمرنا نجينا شعيبا والذين آمنوا معه برحمة منا

واخذت الذين ظلموا الصيحة فاصبحوا في ديارهم جاثمين
كان لم يغنوا فيها الا بعدا لمدين كما بعدت ثمود ولقد ارسلنا
موسى باياتنا وسلطان مبين الى فرعون وملائه فاتبعوا
امر فرعون وما امر فرعون برشيد يقدم قومه يوم القيمة
فاوردهم النار وبئس الورد المورود واتبعوا في هذه لعنة
ويوم القيمة بئس الرفد المرفود ذلك من انباء القرى
نقصه عليك منها قائم وحصيد وما ظلمناهم ولكن
ظلموا انفسهم فما اغنت عنهم الهتهم التي يدعون من دون الله
من شيء لما جاء امر ربك وما زادوهم غير تتبيب وكذلك

اخذ

اخذ ربك اذا اخذ القرى وهي ظالمة ان اخذه اليم شديد
ان في ذلك لاية لمن خاف عذاب الاخرة ذلك يوم مجموع
له الناس وذلك يوم مشهود وما نؤخره الا لاجل معدود
يوم يات لا تكلم نفس الا باذنه فمنهم شقي وسعيد فاما الذين
شقوا ففي النار لهم فيها زفير وشهيق خالدين فيها
ما دامت السموات والارض الا ما شاء ربك ان ربك فعال
لما يريد واما الذين سعدوا ففي الجنة خالدين فيها
ما دامت السموات والارض الا ما شاء ربك عطاء غير مجذوذ
فلا تك في مرية مما يعبد هؤلاء ما يعبدون الا كما يعبد اباؤهم

من قبل وانا لموفوهم نصيبهم غير منقوص ولقد اتينا
موسى الكتاب فاختلف فيه ولولا كلمة سبقت من ربك
لقضي بينهم وانهم لفي شك منه مريب وان كلا لما ليوفينهم
ربك اعمالهم انه بما يعملون خبير فاستقم كما امرت ومن تاب
معك ولا تطغوا انه بما تعملون بصير ولا تركنوا الى الذين
ظلموا فتمسكم النار وما لكم من دون الله من اولياء ثم لا تنصرون
واقم الصلوة طرفي النهار وزلفا من الليل ان الحسنات
يذهبن السيئات ذلك ذكرى للذاكرين واصبر فان الله
لا يضيع اجر المحسنين فلولا كان من القرون من قبلكم اولوا

بقية

بقية ينهون عن الفساد في الارض الا قليلا ممن انجينا منهم
واتبع الذين ظلموا ما اترفوا فيه وكانوا مجرمين وما
كان ربك ليهلك القرى بظلم واهلها مصلحون
ولو شاء ربك لجعل الناس امة واحدة ولا يزالون مختلفين
الا من رحم ربك ولذلك خلقهم وتمت كلمة ربك لاملان
جهنم من الجنة والناس اجمعين وكلا نقص عليك من انباء
الرسل ما نثبت به فؤادك وجاءك في هذه الحق وموعظة وذكرى
للمؤمنين وقل للذين لا يؤمنون اعملوا على مكانتكم انا عاملون
وانتظروا انا منتظرون ولله غيب السموات والارض واليه

يرجع الامر كله فاعبده وتوكل عليه وما ربك بغافل عما

سورة يوسف [illegible] تعملون واحدى عشرة [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الر تلك آيات الكتاب المبين انا انزلناه قرآنا عربيا

لعلكم تعقلون نحن نقص عليك احسن القصص بما

اوحينا اليك هذا القرآن وان كنت من قبله لمن الغافلين

اذ قال يوسف لابيه يا ابت اني رأيت احد عشر كوكبا

والشمس والقمر رأيتهم لي ساجدين قال يا بني لا تقصص رؤياك

على اخوتك فيكيدوا لك كيدا ان الشيطان للانسان عدو

مبين

مبين وكذلك يجتبيك ربك ويعلمك من تأويل الاحاديث

ويتم نعمته عليك وعلى آل يعقوب كما اتمها على ابويك

من قبل ابراهيم واسحاق ان ربك عليم حكيم لقد كان في

يوسف واخوته آيات للسائلين اذ قالوا ليوسف واخوه

احب الى ابينا منا ونحن عصبة ان ابانا لفي ضلال مبين

اقتلوا يوسف او اطرحوه ارضا يخل لكم وجه ابيكم وتكونوا

من بعده قوما صالحين قال قائل منهم لا تقتلوا يوسف

والقوه في غيابت الجب يلتقطه بعض السيارة ان كنتم فاعلين

قالوا يا ابانا ما لك لا تأمنا على يوسف وانا له لناصحون

ارسله معنا غدا يرتع ويلعب وانا له لحافظون قال اني

ليحزنني ان تذهبوا به واخاف ان يأكله الذئب وانتم عنه غافلون

قالوا لئن اكله الذئب ونحن عصبة انا اذا لخاسرون فلما

ذهبوا به واجمعوا ان يجعلوه في غيابت الجب واوحينا اليه

لتنبئنهم بامرهم هذا وهم لا يشعرون وجاؤا اباهم عشاء يبكون

قالوا يا ابانا انا ذهبنا نستبق وتركنا يوسف عند متاعنا فاكله

الذئب وما انت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين وجاؤا على قميصه

بدم كذب قال بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل والله المستعان

على ما تصفون وجاءت سيارة فارسلوا واردهم فادلى دلوه

قال

قال يا بشرى هذا غلام واسروه بضاعة والله عليم بما يعملون

وشروه بثمن بخس دراهم معدودة وكانوا فيه من الزاهدين

وقال الذي اشتراه من مصر لامرأته اكرمي مثواه عسى ان ينفعنا

او نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف في الارض ولنعلمه من تأويل

الاحاديث والله غالب على امره ولكن اكثر الناس لا يعلمون

ولما بلغ اشده آتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي المحسنين

وراودته التي هو في بيتها عن نفسه وغلقت الابواب وقالت

هيت لك قال معاذ الله انه ربي احسن مثواي انه لا يفلح الظالمون

ولقد همت به وهم بها لولا ان رأى برهان ربه كذلك لنصرف

عنه السوء والفحشاء انه من عبادنا المخلصين واستبقا الباب
وقدت قميصه من دبر والفيا سيدها لدا الباب قالت ما
جزاء من اراد باهلك سوءا الا ان يسجن او عذاب اليم قال هي
راودتني عن نفسي وشهد شاهد من اهلها ان كان قميصه قد
من قبل فصدقت وهو من الكاذبين وان كان قميصه قد
من دبر فكذبت وهو من الصادقين فلما راى قميصه قد من
قال انه من كيدكن ان كيدكن عظيم يوسف اعرض عن هذا
واستغفري لذنبك انك كنت من الخاطئين وقال نسوة في المدينة
امرات العزيز تراود فتيها عن نفسه قد شغفها حبا انا لنريها

في ضلال مبين فلما سمعت بمكرهن ارسلت اليهن واعتدت
لهن متكا واتت كل واحدة منهن سكينا وقالت اخرج
عليهن فلما راينه اكبرنه وقطعن ايديهن وقلن حاش لله
ما هذا بشرا ان هذا الا ملك كريم قالت فذلكن الذي
لمتنني فيه ولقد راودته عن نفسه فاستعصم ولئن لم يفعل
ما امره ليسجنن وليكونا من الصاغرين قال رب السجن
احب الي مما يدعونني اليه والا تصرف عني كيدهن اصب
اليهن واكن من الجاهلين فاستجاب له ربه فصرف عنه
كيدهن انه هو السميع العليم ثم بدا لهم من بعد ما راوا الايات

ليسجننه حتى حين ودخل معه السجن فتيان قال احدهما
اني اراني اعصر خمرا وقال الاخر اني اراني احمل فوق راسي
خبزا تاكل الطير منه نبئنا بتاويله انا نراك من المحسنين
قال لا ياتيكما طعام ترزقانه الا نباتكما بتاويله قبل ان ياتيكما
ذلكما مما علمني ربي اني تركت ملة قوم لا يؤمنون بالله وهم
بالاخرة هم كافرون واتبعت ملة اباءي ابرهيم واسحق ويعقوب
ما كان لنا ان نشرك بالله من شيء ذلك من فضل الله علينا
وعلى الناس ولكن اكثر الناس لا يشكرون يا صاحبي السجن
ءارباب متفرقون خير ام الله الواحد القهار ما تعبدون

من دونه الا اسماء سميتموها انتم واباؤكم ما انزل الله بها من سلطان
ان الحكم الا لله امر الا تعبدوا الا اياه ذلك الدين القيم ولكن
اكثر الناس لا يعلمون يا صاحبي السجن اما احدكما
فيسقي ربه خمرا واما الاخر فيصلب فتاكل الطير من راسه
قضي الامر الذي فيه تستفتيان وقال للذي ظن انه ناج
منهما اذكرني عند ربك فانسيه الشيطان ذكر ربه
فلبث في السجن بضع سنين وقال الملك اني ارى سبع بقرات
سمان ياكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر واخر يابسات
يا ايها الملا افتوني في رءياي ان كنتم للرءيا تعبرون

قالوا اضغاث احلام وما نحن بتاويل الاحلام بعالمين
وقال الذي نجا منهما وادكر بعد امة انا انبئكم بتاويله
فارسلون يوسف ايها الصديق افتنا في سبع بقرات سمان
ياكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر واخر يابسات لعلي
ارجع الى الناس لعلهم يعلمون قال تزرعون سبع سنين
دابا فما حصدتم فذروه في سنبله الا قليلا مما تاكلون
ثم ياتي من بعد ذلك سبع شداد ياكلن ما قدمتم لهن الا
قليلا مما تحصنون ثم ياتي من بعد ذلك عام فيه يغاث
الناس وفيه يعصرون وقال الملك ائتوني به فلما جاءه الرسول

قال

قال ارجع الى ربك فسئله ما بال النسوة اللاتي قطعن
ايديهن ان ربي بكيدهن عليم قال ما خطبكن اذ راودتن
يوسف عن نفسه قلن حاش لله ما علمنا عليه من سوء قالت امرات
العزيز الان حصحص الحق انا راودته عن نفسه وانه لمن الصادقين
ذلك ليعلم اني لم اخنه بالغيب وان الله لا يهدي كيد
الخائنين وما ابرئ نفسي ان النفس لامارة بالسوء الا ما
رحم ربي ان ربي غفور رحيم وقال الملك ائتوني به
استخلصه لنفسي فلما كلمه قال انك اليوم لدينا مكين
امين قال اجعلني على خزائن الارض اني حفيظ عليم

وكذلك مكنا ليوسف في الارض يتبوا منها حيث يشاء نصيب
برحمتنا من نشاء ولا نضيع اجر المحسنين ولاجر الاخرة خير
للذين امنوا وكانوا يتقون وجاء اخوة يوسف فدخلوا عليه
فعرفهم وهم له منكرون ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني
باخ لكم من ابيكم الا ترون اني اوفي الكيل وانا خير المنزلين
فان لم تاتوني به فلا كيل لكم عندي ولا تقربون قالوا
سنراود عنه اباه وانا لفاعلون وقال لفتيانه اجعلوا
بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها اذا انقلبوا الى اهلهم لعلهم
يرجعون فلما رجعوا الى ابيهم قالوا يا ابانا منع منا الكيل

فارسل

فارسل معنا اخانا نكتل وانا له لحافظون قال هل امنكم عليه
الا كما امنتكم على اخيه من قبل فالله خير حافظا وهو ارحم الراحمين
ولما فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم ردت اليهم قالوا يا ابانا ما نبغي
هذه بضاعتنا ردت الينا ونمير اهلنا ونحفظ اخانا ونزداد كيل
بعير ذلك كيل يسير قال لن ارسله معكم حتى تؤتون موثقا
من الله لتاتنني به الا ان يحاط بكم فلما اتوه موثقهم قال الله على ما
نقول وكيل وقال يا بني لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا
من ابواب متفرقة وما اغني عنكم من الله من شيء ان الحكم
الا لله عليه توكلت وعليه فليتوكل المتوكلون

ولما دخلوا من حيث امرهم ابوهم ما كان يغني عنهم من الله من شيء
الا حاجة في نفس يعقوب قضاها وانه لذو علم ولكن اكثر الناس لا
يعلمون ولما دخلوا على يوسف اوى اليه اخاه قال اني انا اخوك
فلا تبتئس بما كانوا يعملون فلما جهزهم بجهازهم جعل السقاية
في رحل اخيه ثم اذن مؤذن ايتها العير انكم لسارقون
قالوا واقبلوا عليهم ماذا تفقدون قالوا نفقد صواع الملك
ولمن جاء به حمل بعير وانا به زعيم قالوا تالله لقد علمتم ما
جئنا لنفسد في الارض وما كنا سارقين قالوا فما جزاؤه
من وجد في رحله فهو جزاؤه كذلك نجزي الظالمين

لما علمناه

قالوا فما جزاؤه ان كنتم كاذبين

فبدأ

فبدأ باوعيتهم قبل وعاء اخيه ثم استخرجها من وعاء اخيه
كذلك كدنا ليوسف ما كان لياخذ اخاه في دين الملك الا
ان يشاء الله نرفع درجات من نشاء وفوق كل ذي علم
عليم قالوا ان يسرق فقد سرق اخ له من قبل فاسرها يوسف
في نفسه ولم يبدها لهم قال انتم شر مكانا والله اعلم بما
تصفون قالوا يا ايها العزيز ان له ابا شيخا كبيرا فخذ
احدنا مكانه انا نراك من المحسنين قال معاذ الله ان ناخذ
الا من وجدنا متاعنا عنده انا اذا لظالمون فلما استيأسوا
منه خلصوا نجيا قال كبيرهم الم تعلموا ان اباكم قد اخذ عليكم

موثقا من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن ابرح الارض
حتى ياذن لي ابي او يحكم الله لي وهو خير الحاكمين ارجعوا الى
ابيكم فقولوا يا ابانا ان ابنك سرق وما شهدنا الا بما علمنا
وما كنا للغيب حافظين واسأل القرية التي كنا فيها
وانا لصادقون قال بل سولت لكم انفسكم امرا فصبر جميل
عسى الله ان ياتيني بهم جميعا انه هو العليم الحكيم وتولى عنهم
وقال يا اسفى على يوسف وابيضت عيناه من الحزن فهو
كظيم قالوا تالله تفتؤ تذكر يوسف حتى تكون حرضا او تكون
من الهالكين قال انما اشكو بثي وحزني الى الله واعلم

والعير التي اقبلنا فيها

من الله ما لا تعلمون يا بني اذهبوا فتحسسوا من يوسف واخيه
ولا تيأسوا من روح الله انه لا ييأس من روح الله الا القوم الكافرون
فلما دخلوا عليه قالوا يا ايها العزيز مسنا واهلنا الضر
وجئنا ببضاعة مزجاة فاوف لنا الكيل وتصدق علينا ان الله
يجزي المتصدقين قال هل علمتم ما فعلتم بيوسف واخيه اذ انتم
جاهلون قالوا ائنك لانت يوسف قال انا يوسف وهذا اخي
قد من الله علينا انه من يتق ويصبر فان الله لا يضيع اجر المحسنين
قالوا تالله لقد آثرك الله علينا وان كنا لخاطئين قال لا تثريب
عليكم اليوم يغفر الله لكم وهو ارحم الراحمين اذهبوا بقميصي هذا

فالقوه على وجه ابى يأت بصيرا واتونى باهلكم اجمعين ولما
فصلت العير قال ابوهم انى لاجد ريح يوسف لولا ان تفندون
قالوا تالله انك لفى ضلالك القديم فلما ان جاء البشير القيه
على وجهه فارتد بصيرا قال الم اقل لكم انى اعلم من الله ما لا تعلمون
قالوا يا ابانا استغفر لنا ذنوبنا انا كنا خاطئين قال سوف استغفر
لكم ربى انه هو الغفور الرحيم فلما دخلوا على يوسف اوى اليه
ابويه وقال ادخلوا مصر ان شاء الله امنين ورفع ابويه
على العرش وخروا له سجدا وقال يا ابت هذا تاويل رءياى من قبل
قد جعلها ربى حقا وقد احسن بى اذ اخرجنى من السجن وجاء بكم

من البدو

من البدو من بعد ان نزغ الشيطان بينى وبين اخوتى ان ربى لطيف
لما يشاء انه هو العليم الحكيم رب قد اتيتنى من الملك وعلمتنى
من تاويل الاحاديث فاطر السموات والارض انت ولىّ فى الدنيا
والاخرة توفنى مسلما والحقنى بالصالحين ذلك من انباء الغيب
نوحيه اليك وما كنت لديهم اذ اجمعوا امرهم وهم يمكرون
وما اكثر الناس ولو حرصت بمؤمنين وما تسئلهم عليه
من اجر ان هو الا ذكر للعالمين وكاين من اية فى السموات والارض
يمرون عليها وهم عنها معرضون وما يؤمن اكثرهم بالله
الا وهم مشركون افامنوا ان تاتيهم غاشية من عذاب الله او تاتيهم

الساعة بغتة وهم لا يشعرون قل هذه سبيلى ادعوا الى الله
على بصيرة انا ومن اتبعنى وسبحان الله وما انا من المشركين
وما ارسلنا من قبلك الا رجالا نوحى اليهم من اهل القرى افلم
يسيروا فى الارض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم
ولدار الاخرة خير للذين اتقوا افلا تعقلون حتى اذا استيئس
الرسل وظنوا انهم قد كذبوا جاءهم نصرنا فنجى من نشاء ولا يرد
باسنا عن القوم المجرمين لقد كان فى قصصهم عبرة لاولى الالباب
ما كان حديثا يفترى ولكن تصديق الذى بين يديه وتفصيل
كل شىء وهدى ورحمة لقوم يؤمنون

سورة الرعد ثلث واربعون اية

بسم الله الرحمن الرحيم

المر تلك ايات الكتاب والذى انزل اليك من ربك الحق ولكن
اكثر الناس لا يؤمنون الله الذى رفع السموات بغير عمد ترونها
ثم استوى على العرش وسخر الشمس والقمر كل يجرى لاجل مسمى
يدبر الامر يفصل الايات لعلكم بلقاء ربكم توقنون وهو الذى
مد الارض وجعل فيها رواسى وانهارا ومن كل الثمرات
جعل فيها زوجين اثنين يغشى الليل النهار ان فى ذلك
لايات لقوم يتفكرون وفى الارض قطع متجاورات وجنات

من اعناب وزرع ونخيل صنوان وغير صنوان يسقى بماء
واحد ونفضل بعضها على بعض في الاكل ان في ذلك
لايات لقوم يعقلون وان تعجب فعجب قولهم ائذا كنا ترابا
ائنا لفي خلق جديد اولئك الذين كفروا بربهم واولئك
الاغلال في اعناقهم واولئك اصحاب النار هم فيها خالدون
ويستعجلونك بالسيئة قبل الحسنة وقد خلت من قبلهم
المثلات وان ربك لذو مغفرة للناس على ظلمهم وان ربك
لشديد العقاب ويقول الذين كفروا لولا انزل عليه
اية من ربه انما انت منذر ولكل قوم هاد الله يعلم

ما تحمل

ما تحمل كل انثى وما تغيض الارحام وما تزداد وكل شيء
عنده بمقدار عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال سواء
منكم من اسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب
بالنهار له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من امر الله
ان الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بانفسهم واذا اراد الله
بقوم سوءا فلا مرد له وما لهم من دونه من وال هو الذي
يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ السحاب الثقال ويسبح الرعد
بحمده والملائكة من خيفته ويرسل الصواعق فيصيب بها
من يشاء وهم يجادلون في الله وهو شديد المحال له دعوة

الحق والذين يدعون من دونه لا يستجيبون لهم بشيء الا كباسط
كفيه الى الماء ليبلغ فاه وما هو ببالغه وما دعاء الكافرين الا
في ضلال ولله يسجد من في السموات والارض طوعا
وكرها وظلالهم بالغدو والاصال قل من رب السموات والارض سجده مسنونه
قل الله قل افاتخذتم من دونه اولياء لا يملكون لانفسهم نفعا
ولا ضرا قل هل يستوي الاعمى والبصير ام هل تستوي الظلمات
والنور ام جعلوا لله شركاء خلقوا كخلقه فتشابه الخلق عليهم
قل الله خالق كل شيء وهو الواحد القهار انزل من السماء
ماء فسالت اودية بقدرها فاحتمل السيل زبدا رابيا ومما

يوقدون

يوقدون عليه في النار ابتغاء حلية او متاع زبد مثله كذلك
يضرب الله الحق والباطل فاما الزبد فيذهب جفاء واما ما
ينفع الناس فيمكث في الارض كذلك يضرب الله الامثال للذين
استجابوا لربهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو ان لهم ما في الارض جميعا
ومثله معه لافتدوا به اولئك لهم سوء الحساب ومأواهم
جهنم وبئس المهاد افمن يعلم انما انزل اليك من ربك الحق كمن هو
اعمى انما يتذكر اولوا الالباب الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون
الميثاق والذين يصلون ما امر الله به ان يوصل ويخشون
ربهم ويخافون سوء الحساب والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم

وأقاموا الصلوة وأنفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية ويدرؤن
بالحسنة السيئة أولئك لهم عقبى الدار جنات عدن يدخلونها
ومن صلح من آبائهم وأزواجهم وذرياتهم والملئكة يدخلون
عليهم من كل باب سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار
والذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله
به أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك لهم اللعنة ولهم
سوء الدار الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر وفرحوا بالحيوة الدنيا
وما الحيوة الدنيا في الآخرة إلا متاع ويقول الذين كفروا
لولا أنزل عليه آية من ربه قل إن الله يضل من يشاء ويهدي

إليه من أناب الذين آمنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله ألا
بذكر الله تطمئن القلوب الذين آمنوا وعملوا الصالحات
طوبى لهم وحسن مآب كذلك أرسلناك في أمة قد خلت
من قبلها أمم لتتلوا عليهم الذي أوحينا إليك وهم يكفرون
بالرحمن قل هو ربي لا إله إلا هو عليه توكلت وإليه متاب
ولو أن قرآنا سيرت به الجبال أو قطعت به الأرض أو كلم به الموتى
بل لله الأمر جميعا أفلم ييأس الذين آمنوا أن لو يشاء الله لهدى
الناس جميعا ولا يزال الذين كفروا تصيبهم بما صنعوا قارعة
أو تحل قريبا من دارهم حتى يأتي وعد الله إن الله لا يخلف الميعاد

ولقد استهزئ برسل من قبلك فأمليت للذين كفروا ثم أخذتهم
فكيف كان عقاب أفمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا
لله شركاء قل سموهم أم تنبئونه بما لا يعلم في الأرض أم بظاهر من
القول بل زين للذين كفروا مكرهم وصدوا عن السبيل ومن
يضلل الله فما له من هاد لهم عذاب في الحيوة الدنيا ولعذاب
الآخرة أشق وما لهم من الله من واق مثل الجنة التي وعد
المتقون تجري من تحتها الأنهار أكلها دائم وظلها تلك عقبى
الذين اتقوا وعقبى الكافرين النار والذين آتيناهم الكتاب
يفرحون بما أنزل إليك ومن الأحزاب من ينكر بعضه قل إنما

أمرت أن أعبد الله ولا أشرك به إليه أدعوا وإليه مآب
وكذلك أنزلناه حكما عربيا ولئن اتبعت أهواءهم بعد ما جاءك
من العلم ما لك من الله من ولي ولا واق ولقد أرسلنا
رسلا من قبلك وجعلنا لهم أزواجا وذرية وما كان لرسول أن
يأتي بآية إلا بإذن الله لكل أجل كتاب يمحوا الله ما يشاء
ويثبت وعنده أم الكتاب وإن ما نرينك بعض الذي نعدهم
أو نتوفينك فإنما عليك البلاغ وعلينا الحساب أولم يروا
أنا نأتي الأرض ننقصها من أطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه
وهو سريع الحساب وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا

يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار ويقول الذين
كفروا لست مرسلا قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب

سورة ابراهيم اثنان وخمسون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الر كتاب انزلناه اليك لتخرج الناس من الظلمات الى النور باذن
ربهم الى صراط العزيز الحميد الله الذي له ما في السموات
وما في الارض وويل للكافرين من عذاب شديد الذين يستحبون
الحيوة الدنيا على الآخرة ويصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا
اولئك في ضلال بعيد وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه

ليبين

ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وهو العزيز
الحكيم ولقد ارسلنا موسى بآياتنا ان اخرج قومك من الظلمات
الى النور وذكرهم بايام الله ان في ذلك لآيات لكل صبار شكور
واذ قال موسى لقومه اذكروا نعمة الله عليكم اذ انجيكم من آل
فرعون يسومونكم سوء العذاب ويذبحون ابناءكم ويستحيون نساءكم
وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم واذ تاذن ربكم لئن شكرتم لازيدنكم
ولئن كفرتم ان عذابي لشديد وقال موسى ان تكفروا انتم ومن في
الارض جميعا فان الله لغني حميد الم ياتكم نبؤا الذين من قبلكم قوم
نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم لا يعلمهم الا الله جاءتهم

رسلهم بالبينات فردوا ايديهم في افواههم وقالوا انا كفرنا بما ارسلتم به
وانا لفي شك مما تدعوننا اليه مريب قالت رسلهم افي الله شك
فاطر السموات والارض يدعوكم ليغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم الى
اجل مسمى قالوا ان انتم الا بشر مثلنا تريدون ان تصدونا عما كان
يعبد آباؤنا فاتونا بسلطان مبين قالت لهم رسلهم ان نحن الا بشر حزب
مثلكم ولكن الله يمن على من يشاء من عباده وما كان لنا ان ناتيكم بسلطان
الا باذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون وما لنا الا نتوكل على الله
وقد هدينا سبلنا ولنصبرن على ما آذيتمونا وعلى الله فليتوكل
المتوكلون وقال الذين كفروا لرسلهم لنخرجنكم من ارضنا او لتعودن

في ملتنا

في ملتنا فاوحى اليهم ربهم لنهلكن الظالمين ولنسكننكم
الارض من بعدهم ذلك لمن خاف مقامي وخاف وعيد
واستفتحوا وخاب كل جبار عنيد من ورائه جهنم ويسقى
من ماء صديد يتجرعه ولا يكاد يسيغه وياتيه الموت
من كل مكان وما هو بميت ومن ورائه عذاب غليظ
مثل الذين كفروا بربهم اعمالهم كرماد اشتدت به الريح في
يوم عاصف لا يقدرون مما كسبوا على شيء ذلك هو الضلال
البعيد الم تر ان الله خلق السموات والارض بالحق ان يشا
يذهبكم ويات بخلق جديد وما ذلك على الله بعزيز

وبرزوا لله جميعا فقال الضعفؤا للذين استكبروا انا كنا لكم
تبعا فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شيء قالوا لو هدينا
الله لهديناكم سواء علينا اجزعنا ام صبرنا ما لنا من محيص وقال
الشيطان لما قضي الامر ان الله وعدكم وعد الحق ووعدتكم
فاخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطان الا ان دعوتكم
فاستجبتم لي فلا تلوموني ولوموا انفسكم ما انا بمصرخكم وما
انتم بمصرخي اني كفرت بما اشركتمون من قبل ان الظالمين لهم
عذاب اليم وادخل الذين امنوا وعملوا الصالحات جنات
تجري من تحتها الانهار خالدين فيها باذن ربهم تحيتهم فيها

سلام

سلام الم تر كيف ضرب الله مثلا كلمة طيبة كشجرة طيبة
اصلها ثابت وفرعها في السماء تؤتي اكلها كل حين باذن ربها
ويضرب الله الامثال للناس لعلهم يتذكرون ومثل كلمة
خبيثة كشجرة خبيثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار
يثبت الله الذين امنوا بالقول الثابت في الحيوة الدنيا وفي
الاخرة ويضل الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء الم تر
الى الذين بدلوا نعمت الله كفرا واحلوا قومهم دار البوار
جهنم يصلونها وبئس القرار وجعلوا لله اندادا ليضلوا عن
سبيله قل تمتعوا فان مصيركم الى النار قل لعبادي الذين امنوا

يقيموا الصلوة وينفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية من قبل ان يأتي
يوم لا بيع فيه ولا خلال الله الذي خلق السموات والارض
وانزل من السماء ماء فاخرج به من الثمرات رزقا لكم وسخر لكم الفلك
لتجري في البحر بامره وسخر لكم الانهار وسخر لكم الشمس والقمر دائبين
وسخر لكم الليل والنهار واتيكم من كل ما سالتموه وان تعدوا
نعمت الله لا تحصوها ان الانسان لظلوم كفار واذ قال ابرهيم
رب اجعل هذا البلد امنا واجنبني وبني ان نعبد الاصنام رب انهن اضللن
كثيرا من الناس فمن تبعني فانه مني ومن عصاني فانك غفور رحيم
ربنا اني اسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع عند بيتك المحرم

ربنا

ربنا ليقيموا الصلوة فاجعل افئدة من الناس تهوي اليهم
وارزقهم من الثمرات لعلهم يشكرون ربنا انك تعلم ما نخفي
وما نعلن وما يخفى على الله من شيء في الارض ولا في السماء
الحمد لله الذي وهب لي على الكبر اسمعيل واسحق ان ربي لسميع
الدعاء رب اجعلني مقيم الصلوة ومن ذريتي ربنا وتقبل دعاء
ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم الحساب ولا
تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون انما يؤخرهم ليوم تشخص
فيه الابصار مهطعين مقنعي رؤسهم لا يرتد اليهم طرفهم
وافئدتهم هواء وانذر الناس يوم ياتيهم العذاب فيقول الذين ظلموا

ربنا أخرنا إلى أجل قريب نجب دعوتك ونتبع الرسل أولم تكونوا
أقسمتم من قبل ما لكم من زوال وسكنتم في مساكن الذين ظلموا
أنفسهم وتبين لكم كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الأمثال وقد
مكروا مكرهم وعند الله مكرهم وإن كان مكرهم لتزول منه الجبال
فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله إن الله عزيز ذو انتقام يوم
تبدل الأرض غير الأرض والسموات وبرزوا لله الواحد القهار
وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الأصفاد سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم
النار ليجزي الله كل نفس ما كسبت إن الله سريع الحساب هذا
بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا أنما هو إله واحد وليذكر

أولوا

سورة الحجر تسع أولوا الألباب وتسعون آية مكية

صاحبان عقلها

بسم الله الرحمن الرحيم

ابتدا میکنم بنام خداوند بخشنده مهربان

الر تلك آيات الكتاب وقرآن مبين ربما يود الذين كفروا
لو كانوا مسلمين ذرهم يأكلوا ويتمتعوا ويلههم الأمل فسوف
يعلمون وما أهلكنا من قرية إلا ولها كتاب معلوم ما تسبق
من أمة أجلها وما يستأخرون وقالوا يا أيها الذي نزل
عليه الذكر إنك لمجنون لو ما تأتينا بالملائكة إن كنت
من الصادقين ما ننزل الملائكة إلا بالحق وما كانوا إذا منظرين
إنا نحن نزلنا الذكر وإنا له لحافظون ولقد أرسلنا من قبلك

في شيع الأولين وما يأتيهم من رسول إلا كانوا به يستهزئون
كذلك نسلكه في قلوب المجرمين لا يؤمنون به وقد خلت
سنة الأولين ولو فتحنا عليهم بابا من السماء فظلوا فيه يعرجون
لقالوا إنما سكرت أبصارنا بل نحن قوم مسحورون ولقد جعلنا
في السماء بروجا وزيناها للناظرين وحفظناها من كل شيطان
رجيم إلا من استرق السمع فأتبعه شهاب مبين والأرض
مددناها وألقينا فيها رواسي وأنبتنا فيها من كل شيء موزون
وجعلنا لكم فيها معايش ومن لستم له برازقين وإن من شيء إلا عندنا
خزائنه وما ننزله إلا بقدر معلوم وأرسلنا الرياح لواقح

فأنزلنا

فأنزلنا من السماء ماء فأسقيناكموه وما أنتم له بخازنين وإنا لنحن
نحيي ونميت ونحن الوارثون ولقد علمنا المستقدمين منكم
ولقد علمنا المستأخرين وإن ربك هو يحشرهم إنه حكيم عليم
ولقد خلقنا الإنسان من صلصال من حمإ مسنون والجان
خلقناه من قبل من نار السموم وإذ قال ربك للملائكة
إني خالق بشرا من صلصال من حمإ مسنون فإذا سويته
ونفخت فيه من روحي فقعوا له ساجدين فسجد الملائكة
كلهم أجمعون إلا إبليس أبى أن يكون مع الساجدين قال
يا إبليس ما لك ألا تكون مع الساجدين قال لم أكن لأسجد

بشرٍ خلقته من صلصالٍ من حمإٍ مسنونٍ قال فاخرج منها
فإنك رجيم وإن عليك اللعنة إلى يوم الدين قال رب
فأنظرني إلى يوم يبعثون قال فإنك من المنظرين إلى يوم الوقت
المعلوم قال رب بما أغويتني لأزينن لهم في الأرض ولأغوينهم
أجمعين إلا عبادك منهم المخلصين قال هذا صراط علي مستقيم
إن عبادي ليس لك عليهم سلطان إلا من اتبعك من الغاوين
وإن جهنم لموعدهم أجمعين لها سبعة أبواب لكل باب منهم جزء
مقسوم إن المتقين في جنات وعيون ادخلوها بسلام آمنين
ونزعنا ما في صدورهم من غل إخوانا على سرر متقابلين

لا يمسهم فيها نصب وما هم منها بمخرجين نبئ عبادي أني أنا
الغفور الرحيم وأن عذابي هو العذاب الأليم ونبئهم
عن ضيف إبراهيم إذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال
إنا منكم وجلون قالوا لا توجل إنا نبشرك بغلام عليم
قال أبشرتموني على أن مسني الكبر فبم تبشرون قالوا بشرناك
بالحق فلا تكن من القانطين قال ومن يقنط من رحمة ربه
إلا الضالون قال فما خطبكم أيها المرسلون قالوا إنا
أرسلنا إلى قوم مجرمين إلا آل لوط إنا لمنجوهم أجمعين
إلا امرأته قدرنا إنها لمن الغابرين فلما جاء آل لوط المرسلون

قال إنكم قوم منكرون قالوا بل جئناك بما كانوا فيه يمترون
وأتيناك بالحق وإنا لصادقون فأسر بأهلك بقطع من الليل
واتبع أدبارهم ولا يلتفت منكم أحد وامضوا حيث تؤمرون
وقضينا إليه ذلك الأمر أن دابر هؤلاء مقطوع مصبحين
وجاء أهل المدينة يستبشرون قال إن هؤلاء ضيفي فلا
تفضحون واتقوا الله ولا تخزون قالوا أولم ننهك عن
العالمين قال هؤلاء بناتي إن كنتم فاعلين لعمرك إنهم لفي
سكرتهم يعمهون فأخذتهم الصيحة مشرقين فجعلنا
عاليها سافلها وأمطرنا عليهم حجارة من سجيل إن في ذلك

لآيات للمتوسمين وإنها لبسبيل مقيم إن في ذلك لآية للمؤمنين
وإن كان أصحاب الأيكة لظالمين فانتقمنا منهم وإنهما
لبإمام مبين ولقد كذب أصحاب الحجر المرسلين وآتيناهم
آياتنا فكانوا عنها معرضين وكانوا ينحتون من الجبال بيوتا آمنين
فأخذتهم الصيحة مصبحين فما أغنى عنهم ما كانوا يكسبون
وما خلقنا السماوات والأرض وما بينهما إلا بالحق وإن الساعة
لآتية فاصفح الصفح الجميل إن ربك هو الخلاق العليم
ولقد آتيناك سبعا من المثاني والقرآن العظيم لا تمدن عينيك
إلى ما متعنا به أزواجا منهم ولا تحزن عليهم واخفض جناحك

للمؤمنين ۝ وقل اني انا النذير المبين ۝ كما انزلنا على المقتسمين ۝
الذين جعلوا القرآن عضين ۝ فوربك لنسئلنهم اجمعين ۝
عما كانوا يعملون ۝ فاصدع بما تؤمر واعرض عن المشركين ۝ انا كفيناك
المستهزئين ۝ الذين يجعلون مع الله الها آخر فسوف يعلمون ۝
ولقد نعلم انك يضيق صدرك بما يقولون ۝ فسبح بحمد ربك وكن
من الساجدين ۝ واعبد ربك حتى ياتيك اليقين ۝

سورة النحل مائة وثمان وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

اتى امر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما يشركون ۝ ينزل

الملائكة

الملائكة بالروح من امره على من يشاء من عباده ان انذروا انه
لا اله الا انا فاتقون ۝ خلق السموات والارض بالحق تعالى عما
يشركون ۝ خلق الانسان من نطفة فاذا هو خصيم مبين ۝
والانعام خلقها لكم فيها دفء ومنافع ومنها تاكلون ۝
ولكم فيها جمال حين تريحون وحين تسرحون ۝ وتحمل اثقالكم
الى بلد لم تكونوا بالغيه الا بشق الانفس ان ربكم لرؤف رحيم ۝
والخيل والبغال والحمير لتركبوها وزينة ويخلق ما لا تعلمون ۝
وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر ولو شاء لهديكم اجمعين ۝
هو الذي انزل من السماء ماء لكم منه شراب ومنه شجر تسيمون ۝

فيه

ينبت لكم به الزرع والزيتون والنخيل والاعناب ومن كل
الثمرات ان في ذلك لآية لقوم يتفكرون ۝ وسخر لكم الليل
والنهار والشمس والقمر والنجوم مسخرات بامره ان في ذلك لآيات
لقوم يعقلون ۝ وما ذرأ لكم في الارض مختلفا الوانه ان في
ذلك لآية لقوم يذكرون ۝ وهو الذي سخر البحر لتاكلوا منه
لحما طريا وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى الفلك
مواخر فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون ۝ والقى
في الارض رواسي ان تميد بكم وانهارا وسبلا لعلكم تهتدون ۝
وعلامات وبالنجم هم يهتدون ۝ افمن يخلق كمن لا يخلق افلا

تذكرون

تذكرون ۝ وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ان الله لغفور
رحيم ۝ والله يعلم ما تسرون وما تعلنون ۝ والذين يدعون
من دون الله لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ۝ اموات غير احياء
وما يشعرون ايان يبعثون ۝ الهكم اله واحد فالذين لا يؤمنون
بالآخرة قلوبهم منكرة وهم مستكبرون ۝ لا جرم ان الله يعلم
ما يسرون وما يعلنون ۝ انه لا يحب المستكبرين ۝ واذا قيل
لهم ماذا انزل ربكم قالوا اساطير الاولين ۝ ليحملوا اوزارهم
كاملة يوم القيمة ومن اوزار الذين يضلونهم بغير علم
الا ساء ما يزرون ۝ قد مكر الذين من قبلهم فاتى الله بنيانهم

من القواعد فخر عليهم السقف من فوقهم وأتاهم العذاب من حيث
لا يشعرون ۝ ثم يوم القيامة يخزيهم ويقول أين شركائي الذين
كنتم تشاقون فيهم قال الذين أوتوا العلم إن الخزي اليوم و
السوء على الكافرين ۝ الذين تتوفاهم الملائكة ظالمي أنفسهم
فألقوا السلم ما كنا نعمل من سوء بلى إن الله عليم بما كنتم تعملون
فادخلوا أبواب جهنم خالدين فيها فلبئس مثوى المتكبرين
وقيل للذين اتقوا ماذا أنزل ربكم قالوا خيرا للذين أحسنوا في
هذه الدنيا حسنة ولنعم دار المتقين جنات عدن يدخلونها
تجري من تحتها الأنهار لهم فيها ما يشاءون كذلك يجزي الله

ولدار الآخرة خير

المتقين

المتقين ۝ الذين تتوفاهم الملائكة طيبين يقولون سلام
عليكم ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون ۝ هل ينظرون إلا أن
تأتيهم الملائكة أو يأتي أمر ربك كذلك فعل الذين من
قبلهم وما ظلمهم الله ولكن كانوا أنفسهم يظلمون
فأصابهم سيئات ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون
وقال الذين أشركوا لو شاء الله ما عبدنا من دونه من شيء
نحن ولا آباؤنا ولا حرمنا من دونه من شيء كذلك فعل الذين
من قبلهم فهل على الرسل إلا البلاغ المبين ۝ ولقد
بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت

فمنهم من هدى الله ومنهم من حقت عليه الضلالة فسيروا
في الأرض فانظروا كيف كان عاقبة المكذبين ۝ إن تحرص
على هداهم فإن الله لا يهدي من يضل وما لهم من ناصرين
وأقسموا بالله جهد أيمانهم لا يبعث الله من يموت بلى وعدا
عليه حقا ولكن أكثر الناس لا يعلمون ۝ ليبين لهم الذي
يختلفون فيه وليعلم الذين كفروا أنهم كانوا كاذبين
إنما قولنا لشيء إذا أردناه أن نقول له كن فيكون ۝ والذين
هاجروا في الله من بعد ما ظلموا لنبوئنهم في الدنيا حسنة
ولأجر الآخرة أكبر لو كانوا يعلمون ۝ الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون

وما أرسلنا من قبلك إلا رجالا نوحي إليهم فاسألوا أهل الذكر إن
كنتم لا تعلمون ۝ بالبينات والزبر وأنزلنا إليك الذكر لتبين
للناس ما نزل إليهم ولعلهم يتفكرون ۝ أفأمن الذين مكروا
السيئات أن يخسف الله بهم الأرض أو يأتيهم العذاب من حيث
لا يشعرون ۝ أو يأخذهم في تقلبهم فما هم بمعجزين ۝ أو يأخذهم على
تخوف فإن ربكم لرءوف رحيم ۝ أولم يروا إلى ما خلق الله من شيء
يتفيأ ظلاله عن اليمين والشمائل سجدا لله وهم داخرون
ولله يسجد ما في السماوات وما في الأرض من دابة والملائكة وهم
لا يستكبرون ۝ يخافون ربهم من فوقهم ويفعلون ما يؤمرون

سجده مسنون

وقال الله لا تتخذوا الهين اثنين انما هو اله واحد فاياي فارهبون
وله ما في السموات والارض وله الدين واصبا افغير الله
تتقون وما بكم من نعمة فمن الله ثم اذا مسكم الضر فاليه تجأرون
ثم اذا كشف الضر عنكم اذا فريق منكم بربهم يشركون ليكفروا
بما اتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ويجعلون لما لا يعلمون نصيبا
مما رزقناهم تالله لتسئلن عما كنتم تفترون ويجعلون لله البنات
سبحانه ولهم ما يشتهون واذا بشر احدهم بالانثى ظل وجهه
مسودا وهو كظيم يتوارى من القوم من سوء ما بشر به ايمسكه
على هون ام يدسه في التراب الا ساء ما يحكمون للذين لا يؤمنون

بالاخرة

بالاخرة مثل السوء ولله المثل الاعلى وهو العزيز الحكيم
ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك عليها من دابة ولكن يؤخرهم
الى اجل مسمى فاذا جاء اجلهم لا يستأخرون ساعة ولا يستقدمون
ويجعلون لله ما يكرهون وتصف السنتهم الكذب ان لهم الحسنى
لا جرم ان لهم النار وانهم مفرطون تالله لقد ارسلنا الى امم من قبلك
فزين لهم الشيطان اعمالهم فهو وليهم اليوم ولهم عذاب اليم
وما انزلنا عليك الكتاب الا لتبين لهم الذي اختلفوا فيه وهدى
ورحمة لقوم يؤمنون والله انزل من السماء ماء فاحيا به الارض بعد
موتها ان في ذلك لاية لقوم يسمعون وان لكم في الانعام لعبرة

نسقيكم مما في بطونه من بين فرث ودم لبنا خالصا سائغا للشاربين
ومن ثمرات النخيل والاعناب تتخذون منه سكرا ورزقا
حسنا ان في ذلك لاية لقوم يعقلون واوحى ربك الى النحل
ان اتخذي من الجبال بيوتا ومن الشجر ومما يعرشون ثم كلي من كل
الثمرات فاسلكي سبل ربك ذللا يخرج من بطونها شراب مختلف
الوانه فيه شفاء للناس ان في ذلك لاية لقوم يتفكرون
والله خلقكم ثم يتوفيكم ومنكم من يرد الى ارذل العمر لكي لا يعلم
بعد علم شيئا ان الله عليم قدير والله فضل بعضكم على بعض في
الرزق فما الذين فضلوا برادي رزقهم على ما ملكت ايمانهم

فهم فيه سواء افبنعمة الله يجحدون والله جعل لكم من انفسكم
ازواجا وجعل لكم من ازواجكم بنين وحفدة ورزقكم من الطيبات
افبالباطل يؤمنون وبنعمت الله هم يكفرون ويعبدون
من دون الله ما لا يملك لهم رزقا من السموات والارض شيئا ولا
يستطيعون فلا تضربوا لله الامثال ان الله يعلم وانتم لا تعلمون
ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء
ومن رزقناه منا رزقا حسنا فهو ينفق منه سرا وجهرا هل
يستون الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون وضرب الله مثلا رجلين
احدهما ابكم لا يقدر على شيء وهو كل على موليه اينما يوجهه

لا يأتِ بخيرٍ هل يستوي هو ومن يأمر بالعدل وهو على صراطٍ مستقيم
ولله غيب السموات والارض وما امر الساعة الا كلمح البصر
او هو اقرب ان الله على كل شيء قدير والله اخرجكم من بطون
امهاتكم لا تعلمون شيئا وجعل لكم السمع والابصار والافئدة
لعلكم تشكرون الم يروا الى الطير مسخرات في جو السماء ما
يمسكهن الا الله ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون والله جعل لكم
من بيوتكم سكنا وجعل لكم من جلود الانعام بيوتا تستخفونها
يوم ظعنكم ويوم اقامتكم ومن اصوافها واوبارها واشعارها
اثاثا ومتاعا الى حين والله جعل لكم مما خلق ظلالا وجعل

لكم من الجبال اكنانا وجعل لكم سرابيل تقيكم الحر وسرابيل تقيكم
بأسكم كذلك يتم نعمته عليكم لعلكم تسلمون فان تولوا فانما
عليك البلاغ المبين يعرفون نعمت الله ثم ينكرونها واكثرهم
الكافرون ويوم نبعث من كل امة شهيدا ثم لا يؤذن
للذين كفروا ولا هم يستعتبون واذا رأى الذين ظلموا العذاب
فلا يخفف عنهم ولا هم ينظرون واذا رأى الذين اشركوا شركاءهم
قالوا ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا ندعوا من دونك فالقوا اليهم
القول انكم لكاذبون والقوا الى الله يومئذ السلم وضل عنهم
ما كانوا يفترون الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله زدناهم

عذابا فوق العذاب بما كانوا يفسدون ويوم نبعث
في كل امة شهيدا عليهم من انفسهم وجئنا بك شهيدا
على هؤلاء ونزلنا عليك الكتاب تبيانا لكل شيء وهدى
ورحمة وبشرى للمسلمين ان الله يأمر بالعدل والاحسان
وايتاء ذي القربى وينهى عن الفحشاء والمنكر والبغي يعظكم لعلكم
تذكرون واوفوا بعهد الله اذا عاهدتم ولا تنقضوا الايمان
بعد توكيدها وقد جعلتم الله عليكم كفيلا ان الله يعلم
ما تفعلون ولا تكونوا كالتي نقضت غزلها من بعد قوة
انكاثا تتخذون ايمانكم دخلا بينكم ان تكون امة هي اربى

من امة انما يبلوكم الله به وليبينن لكم يوم القيمة ما كنتم فيه
تختلفون ولو شاء الله لجعلكم امة واحدة ولكن يضل
من يشاء ويهدي من يشاء ولتسئلن عما كنتم تعملون ولا
تتخذوا ايمانكم دخلا بينكم فتزل قدم بعد ثبوتها وتذوقوا
السوء بما صددتم عن سبيل الله ولكم عذاب عظيم ولا تشتروا
بعهد الله ثمنا قليلا انما عند الله هو خير لكم ان كنتم تعلمون
ما عندكم ينفد وما عند الله باق ولنجزين الذين صبروا
اجرهم باحسن ما كانوا يعملون من عمل صالحا من ذكر او انثى
وهو مؤمن فلنحيينه حيوة طيبة ولنجزينهم اجرهم باحسن ما كانوا

يعلمون ۝ فاذا قرأت القرآن فاستعذ بالله من الشيطان الرجيم
انه ليس له سلطان على الذين آمنوا وعلى ربهم يتوكلون ۝ انما
سلطانه على الذين يتولونه والذين هم به مشركون ۝ واذا بدلنا
آية مكان آية والله اعلم بما ينزل قالوا انما انت مفتر بل اكثرهم لا
يعلمون ۝ قل نزله روح القدس من ربك بالحق ليثبت الذين آمنوا
وهدى وبشرى للمسلمين ۝ ولقد نعلم انهم يقولون انما يعلمه بشر
لسان الذي يلحدون اليه اعجمي وهذا لسان عربي مبين ۝
ان الذين لا يؤمنون بآيات الله لا يهديهم الله ولهم عذاب اليم ۝
انما يفتري الكذب الذين لا يؤمنون بآيات الله واولئك هم الكاذبون ۝

من كفر بالله من بعد ايمانه الا من اكره وقلبه مطمئن بالايمان
ولكن من شرح بالكفر صدرا فعليهم غضب من الله ولهم عذاب
عظيم ۝ ذلك بانهم استحبوا الحيوة الدنيا على الآخرة وان الله لا
يهدي القوم الكافرين ۝ اولئك الذين طبع الله على قلوبهم
وسمعهم وابصارهم واولئك هم الغافلون ۝ لا جرم انهم في الآخرة
هم الخاسرون ۝ ثم ان ربك للذين هاجروا من بعد ما فتنوا ثم
جاهدوا وصبروا ان ربك من بعدها لغفور رحيم ۝ يوم تأتي
كل نفس تجادل عن نفسها وتوفى كل نفس ما عملت وهم لا يظلمون ۝
وضرب الله مثلا قرية كانت آمنة مطمئنة يأتيها رزقها

رغدا من كل مكان فكفرت بانعم الله فاذاقها الله لباس الجوع
والخوف بما كانوا يصنعون ۝ ولقد جاءهم رسول منهم فكذبوه
فاخذهم العذاب وهم ظالمون ۝ فكلوا مما رزقكم الله حلالا طيبا
واشكروا نعمت الله ان كنتم اياه تعبدون ۝ انما حرم عليكم الميتة
والدم ولحم الخنزير وما اهل لغير الله به فمن اضطر غير باغ
ولا عاد فان الله غفور رحيم ۝ ولا تقولوا لما تصف السنتكم الكذب
هذا حلال وهذا حرام لتفتروا على الله الكذب ان الذين يفترون
على الله الكذب لا يفلحون ۝ متاع قليل ولهم عذاب اليم ۝
وعلى الذين هادوا حرمنا ما قصصنا عليك من قبل وما

ظلمناهم

ظلمناهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون ۝ ثم ان ربك للذين
عملوا السوء بجهالة ثم تابوا من بعد ذلك واصلحوا ان ربك
من بعدها
لغفور رحيم ۝ ان ابراهيم كان امة قانتا لله حنيفا ولم يك من
المشركين ۝ شاكرا لانعمه اجتباه وهداه الى صراط مستقيم ۝
وآتيناه في الدنيا حسنة وانه في الآخرة لمن الصالحين ۝
ثم اوحينا اليك ان اتبع ملة ابراهيم حنيفا وما كان من المشركين ۝
انما جعل السبت على الذين اختلفوا فيه وان ربك ليحكم
بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون ۝ ادع الى سبيل
ربك بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن

إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين
وإن عاقبتم فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به ولئن صبرتم لهو خير للصابرين
واصبر وما صبرك إلا بالله ولا تحزن عليهم ولا تك في ضيق مما
يمكرون إن الله مع الذين اتقوا والذين هم محسنون

سورة الاسرى مائة احدى عشرة آية مكية ١٥

بسم الله الرحمن الرحيم

سبحان الذي أسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام إلى المسجد الأقصا
الذي باركنا حوله لنريه من آياتنا إنه هو السميع البصير وآتينا
موسى الكتاب وجعلناه هدى لبني إسرائيل ألا تتخذوا من

دوني

دوني وكيلا ذرية من حملنا مع نوح إنه كان عبدا شكورا
وقضينا إلى بني إسرائيل في الكتاب لتفسدن في الأرض مرتين
ولتعلن علوا كبيرا فإذا جاء وعد أولاهما بعثنا عليكم
عبادا لنا أولي بأس شديد فجاسوا خلال الديار وكان وعدا
مفعولا ثم رددنا لكم الكرة عليهم وأمددناكم بأموال وبنين
وجعلناكم أكثر نفيرا إن أحسنتم أحسنتم لأنفسكم وإن أسأتم
فلها فإذا جاء وعد الآخرة ليسوءوا وجوهكم وليدخلوا المسجد
كما دخلوه أول مرة وليتبروا ما علوا تتبيرا عسى ربكم أن
يرحمكم وإن عدتم عدنا وجعلنا جهنم للكافرين حصيرا إن هذا القرآن

يهدي للتي هي أقوم ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات
أن لهم أجرا كبيرا وأن الذين لا يؤمنون بالآخرة أعتدنا لهم
عذابا أليما ويدع الإنسان بالشر دعاءه بالخير وكان الإنسان
عجولا وجعلنا الليل والنهار آيتين فمحونا آية الليل وجعلنا
آية النهار مبصرة لتبتغوا فضلا من ربكم ولتعلموا عدد السنين
والحساب وكل شيء فصلناه تفصيلا وكل إنسان
ألزمناه طائره في عنقه ونخرج له يوم القيامة كتابا يلقاه منشورا
اقرأ كتابك كفى بنفسك اليوم عليك حسيبا من اهتدى
فإنما يهتدي لنفسه ومن ضل فإنما يضل عليها ولا تزر وازرة

وزر

وزر أخرى وما كنا معذبين حتى نبعث رسولا وإذا أردنا أن
نهلك قرية أمرنا مترفيها ففسقوا فيها فحق عليها القول
فدمرناها تدميرا وكم أهلكنا من القرون من بعد نوح وكفى
بربك بذنوب عباده خبيرا بصيرا من كان يريد العاجلة
عجلنا له فيها ما نشاء لمن نريد ثم جعلنا له جهنم يصلاها
مذموما مدحورا ومن أراد الآخرة وسعى لها سعيها وهو
مؤمن فأولئك كان سعيهم مشكورا كلا نمد هؤلاء وهؤلاء
من عطاء ربك وما كان عطاء ربك محظورا انظر كيف فضلنا
بعضهم على بعض وللآخرة أكبر درجات وأكبر تفضيلا

لا تجعل مع الله الها اخر فتقعد مذموما مخذولا ۝ وقضى ربك

وقرار مده با خدا خدای دیگر تا بمانی نکوهیده خوار شده ۝ و فرموده خدای تو

الا تعبدوا الا اياه وبالوالدين احسانا اما يبلغن عندك الكبر

نپرستید مگر اورا و نیکوئی کنید به پدر و مادر نیکوئی بسیار اگر برسد نزد تو به پیری

احدهما او كلاهما فلا تقل لهما اف ولا تنهرهما وقل لهما قولا

یکی از ایشان یا هر دو پس مگوی ایشان را کلمهٔ اف و بانگ مزن بر ایشان و بگو مر ایشان را گفتار

كريما ۝ واخفض لهما جناح الذل من الرحمة وقل رب ارحمهما

نیکو ۝ و بگستران برای ایشان بال مذلت و تواضع را از روی شفقت و بگوی خدایا رحم کن ایشان را

كما ربياني صغيرا ۝ ربكم اعلم بما في نفوسكم ان تكونوا صالحين

چنانکه پروردند مرا در حال کوچکی ۝ خدای شما داناتر است بانچه در نفسهای شماست اگر باشید شایستگان

فانه كان للاوابين غفورا ۝ وات ذا القربى حقه والمسكين

پس بدرستیکه خدا است برای بازگردندگان بطاعت بسیار آمرزنده ۝ و بده خداوند خویشی حق او را

وابن السبيل ولا تبذر تبذيرا ۝ ان المبذرين كانوا اخوان

و راه گذریان را و از حد مگذر از حد در گذشتن بسیار ۝ بدرستیکه اسراف کنندگان هستند برادران

الشياطين وكان الشيطان لربه كفورا ۝ واما تعرضن عنهم

شیاطین و باشد شیطان برای خداوند خود کافر ۝ و اگر اعراض کنی از عطای ایشان

ابتغاء رحمة من ربك ترجوها فقل لهم قولا ميسورا ۝

بجهت نادانی و غطای روزی از نزد خدای تو که امید آن داری پس بگو ایشان را گفتار نرم

ولا
وگردان

ولا تجعل يدك مغلولة الى عنقك ولا تبسطها كل البسط

وگردان دست خود را بسته کرده شده بسوی گردن خود و مگستران دست خود را تمام گستراندن

فتقعد ملوما محسورا ۝ ان ربك يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر

پس بنشینی ملامت کننده یا درمانده ۝ بدرستیکه پروردگار تو فراخ گرداند روزی را برای هر که خواهد و تنگ میکرداند

انه كان بعباده خبيرا بصيرا ۝ ولا تقتلوا اولادكم خشية

بدرستیکه او هست به بندگان خود آگاه بینا ۝ و مکشید فرزندان خود را از ترس

املاق نحن نرزقهم واياكم ان قتلهم كان خطا كبيرا ۝ ولا

درویشی و تنگدستی ما روزی میدهیم ایشان را و شما را بدرستیکه کشتن ایشان باشد خطائی بزرگ ۝ و

تقربوا الزنى انه كان فاحشة وساء سبيلا ۝ ولا تقتلوا النفس التي

نزدیک مشوید زنا را بدرستیکه زنا هست کار زشتی و بد راهی است راه زنا ۝ و مکشید نفسی را که

حرم الله الا بالحق ومن قتل مظلوما فقد جعلنا لوليه سلطانا

حرام کرده خدا مگر بحق و قصاص و هر که بکشد ستم رسیده را پس بدرستیکه قرار دادیم برای وارث او تسلطی و قوتی

فلا يسرف في القتل انه كان منصورا ۝ ولا تقربوا مال اليتيم الا

پس باید تجاوز نکند از حد در قصد قتل بدرستیکه وارث هست یاری داده شده ۝ و نزدیک مشوید مال یتیم را مگر

بالتي هي احسن حتى يبلغ اشده واوفوا بالعهد ان العهد كان

بوجهیکه او نیکوتر باشد تا که برسد بحد بلوغ و رشد ۝ و وفا کنید بعهد بدرستیکه عهد خدا هست

مسئولا ۝ واوفوا الكيل اذا كلتم وزنوا بالقسطاس المستقيم

سؤال کرده شده ۝ و تمام بدهید پیمانه را چون کیل کنید و بسنجید بترازو و با قپان راست و درست

ذلك خير واحسن تاويلا ۝ ولا تقف ما ليس لك به علم ان السمع

این بهتر است و نیکوتر است از جهت مآل ۝ و متابعت مکن چیزی را که نیست ترا بآن دانش بدرستیکه گوش

والبصر والفؤاد كل اولئك كان عنه مسئولا ۝ ولا تمش في الارض

و چشم و دل هر یک از ینها باشد از و پرسیده شده ۝ و براه مرو در زمین

مرحا انك لن تخرق الارض ولن تبلغ الجبال طولا ۝ كل ذلك

تکبرانه بدرستیکه تو هرگز پاره نتوانی کرد زمین را و نرسی بکوهها در بلندی ۝ همه این

كان سيئه عند ربك مكروها ۝ ذلك مما اوحى اليك ربك من

هست بدی خصلتها که گذشت همه ناپسندیده نزد پروردگار تو ناخوش داشته شده ۝ اینها از چیزهائی است که وحی کرده بسوی تو

الحكمة ولا تجعل مع الله الها اخر فتلقى في جهنم ملوما مدحورا ۝

موافق حکمت و حکم ادب و اخلاق و مکن با خدا خدای دیگر پس افکنده شوی در دوزخ ملامت کرده شده رانده شده

افاصفاكم ربكم بالبنين واتخذ من الملائكة اناثا انكم لتقولون

آیا برگزید شما را خدای شما بر پسران و فرا گرفت از فرشتگان دختران بدرستیکه شما میگوئید

قولا عظيما ۝ ولقد صرفنا في هذا القران ليذكروا وما يزيدهم الا

گفتار بزرگ ۝ و بتحقیق که مکرر مثلها زدیم در این قران برای عبرت خلایق تا دریابند و پند پذیرند

نفورا ۝ قل لو كان معه الهة كما يقولون اذا لابتغوا الى ذي

رمیدن از حق ۝ بگو اگر باشد با خدا خدایان چنانچه میگویند آنگاه البته آن خدایان طلب کردندی بسوی خداوند

العرش سبيلا ۝ سبحانه وتعالى عما يقولون علوا كبيرا ۝ تسبح

عرش راهی ۝ منزه است خدا و برتر از آنچه میگویند برتری بزرگتر ۝ تسبیح میگوید

له

له السموات السبع والارض ومن فيهن وان من شيء الا يسبح

او را آسمانهای هفتگانه و زمین و هر که در آنهاست و نیست هیچ چیزی مگر تسبیح کند

بحمده ولكن لا تفقهون تسبيحهم انه كان حليما غفورا ۝ واذا

بحمد خدا و لیکن در نیابید شما تسبیح کردن ایشان را بدرستیکه خدا هست بردبار آمرزنده ۝ و چون

قرات القران جعلنا بينك وبين الذين لا يؤمنون بالاخرة حجابا

بخوانی تو قران را بگردانیم میان تو و میان آنکسانی که نگرویده اند بآخرت حجابی

مستورا ۝ وجعلنا على قلوبهم اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم

با پوشش ۝ و گردانیدیم بر دلهای ایشان پوششها تا در نیابند قرآن را و گردانیدیم در گوشهای ایشان

وقرا واذا ذكرت ربك في القران وحده ولوا على ادبارهم نفورا ۝

گرانی تا نشنوند او را و چون یاد کنی تو پروردگار خود را در قرآن یگانه بر گردند بر پشتهای خود گریزان

نحن اعلم بما يستمعون به اذ يستمعون اليك واذ هم نجوى اذ يقول

ما داناتریم بآنچه گوش میدارند بآن چون گوش میدارند بسوی تو و هنگامیکه ایشان راز میگویند با هم

الظالمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا ۝ انظر كيف ضربوا لك

ستمکاران متابعت نمیکنید مگر مردی جادو کرده شده ۝ ببین چگونه زده اند برای تو

الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ۝ وقالوا ءاذا كنا

مثلها را پس گمراه شده اند پس نتوانند یافتن راه حق را ۝ و گفتند آیا چون بوده باشیم

عظاما ورفاتا ءانا لمبعوثون خلقا جديدا ۝ قل كونوا حجارة

استخوانهای از هم پاشیده آیا ما برانگیخته شدگانیم بآفرینش تازه ۝ بگو در جواب باشید سنگ

او حديدا او خلقا مما يكبر في صدوركم فسيقولون من يعيدنا
[illegible]
قل الذي فطركم اول مرة فسينغضون اليك رءوسهم ويقولون
[illegible]
متى هو قل عسى ان يكون قريبا يوم يدعوكم فتستجيبون بحمده
[illegible]
وتظنون ان لبثتم الا قليلا وقل لعبادي يقولوا التي هي
[illegible]
احسن ان الشيطان ينزغ بينهم ان الشيطان كان للانسان عدوا مبينا
[illegible]
ربكم اعلم بكم ان يشا يرحمكم او ان يشا يعذبكم وما ارسلناك
[illegible]
عليهم وكيلا وربك اعلم بمن في السموات والارض ولقد
[illegible]
فضلنا بعض النبيين على بعض وآتينا داود زبورا قل
[illegible]
ادعوا الذين زعمتم من دونه فلا يملكون كشف الضر عنكم ولا
[illegible]

تحويلا

تحويلا اولئك الذين يدعون يبتغون الى ربهم الوسيلة
[illegible]
ايهم اقرب ويرجون رحمته ويخافون عذابه ان عذاب ربك
[illegible]
كان محذورا وان من قرية الا نحن مهلكوها قبل يوم القيمة
[illegible]
او معذبوها عذابا شديدا كان ذلك في الكتاب مسطورا
[illegible]
وما منعنا ان نرسل بالآيات الا ان كذب بها الاولون
[illegible]
وآتينا ثمود الناقة مبصرة فظلموا بها وما نرسل بالآيات الا
[illegible]
تخويفا واذ قلنا لك ان ربك احاط بالناس وما جعلنا
[illegible]
الرؤيا التي اريناك الا فتنة للناس والشجرة الملعونة
[illegible]
في القرآن ونخوفهم فما يزيدهم الا طغيانا كبيرا واذ قلنا
[illegible]

للملائكة اسجدوا لآدم فسجدوا الا ابليس قال ءاسجد لمن خلقت
[illegible]
طينا قال ارايتك هذا الذي كرمت علي لئن اخرتن الى يوم القيمة
[illegible]
لاحتنكن ذريته الا قليلا قال اذهب فمن تبعك منهم فان
[illegible]
جهنم جزاؤكم جزاء موفورا واستفزز من استطعت منهم بصوتك
[illegible]
واجلب عليهم بخيلك ورجلك وشاركهم في الاموال والاولاد
[illegible]
وعدهم وما يعدهم الشيطان الا غرورا ان عبادي ليس لك عليهم
[illegible]
سلطان وكفى بربك وكيلا ربكم الذي يزجي لكم الفلك في البحر
[illegible]
لتبتغوا من فضله انه كان بكم رحيما واذا مسكم الضر في البحر ضل
[illegible]
من تدعون الا اياه فلما نجاكم الى البر اعرضتم وكان الانسان كفورا
[illegible]

افامنتم

افامنتم ان يخسف بكم جانب البر او يرسل عليكم حاصبا ثم لا تجدوا
[illegible]
لكم وكيلا ام امنتم ان يعيدكم فيه تارة اخرى فيرسل عليكم
[illegible]
قاصفا من الريح فيغرقكم بما كفرتم ثم لا تجدوا لكم علينا به تبيعا
[illegible]
ولقد كرمنا بني آدم وحملناهم في البر والبحر ورزقناهم من الطيبات
[illegible]
وفضلناهم على كثير ممن خلقنا تفضيلا يوم ندعوا كل اناس
[illegible]
بامامهم فمن اوتي كتابه بيمينه فاولئك يقرءون كتابهم ولا يظلمون
[illegible]
فتيلا ومن كان في هذه اعمى فهو في الآخرة اعمى واضل سبيلا
[illegible]
وان كادوا ليفتنونك عن الذي اوحينا اليك لتفتري علينا غيره
[illegible]
واذا لاتخذوك خليلا ولولا ان ثبتناك لقد كدت تركن
[illegible]

إليهم شيئا قليلا إذا لأذقناك ضعف الحيوة وضعف الممات

بایشان میل اندکی انگاه هرآینه بچشانیدیم ترا دو چندان از عذاب مشرکان در دنیا و چندان بعد از مرگ

ثم لا تجد لك علينا نصيرا وإن كادوا ليستفزونك من الأرض

پس نیابی برای خود برد فع عذاب یاوری و بدرستیکه خواستند مشرکان که بحرکت آورند ترا از زمین مکه

ليخرجوك منها وإذا لا يلبثون خلافك إلا قليلا سنة من قد

تا بیرون کنند ترا ازانجا و انگاه ایشان نایستند پس از تو دران سرزمین تا در دنیا مگر اندک زمانی وضع کردیم

أرسلنا قبلك من رسلنا ولا تجد لسنتنا تحويلا أقم الصلوة لدلوك

وضع کردیم برای انانکه فرستادیم پیش از تو از پیغمبران خود و نیابی برای سنت ما هیچ تغییری بپای دار نماز را وقت طلوع

الشمس إلى غسق الليل وقرآن الفجر إن قرآن الفجر كان مشهودا

افتاب تا هنگام تاریکی شب و بپای دار نماز صبح را بدرستیکه نماز صبح هست شاهد کرداینده شده برای فرشتگان

ومن الليل فتهجد به نافلة لك عسى أن يبعثك ربك مقاما محمودا

و از شب پس بیدار باش برای نماز در حالتیکه آن نماز فریضه زیاده باشد برای تو شاید که برساند ترا پروردگار تو بمقام ستوده

وقل رب أدخلني مدخل صدق وأخرجني مخرج صدق واجعل

و بگوای خداوند من درآر مرا در هر کار نیک درآوردنی راست و بیرون آور مرا از هر بدی بیرون درستی و بگردان

لي من لدنك سلطانا نصيرا وقل جاء الحق وزهق الباطل

برای من از نزد خود حجتی یاری دهنده و بگو که آمد دین حق و اسلام و نیست شد کیش باطل و کفر

إن الباطل كان زهوقا وننزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة

بدرستیکه کیش باطل هست نیست شده و فرو فرستیم از قرآن آنچه او شفا و رحمت هست

المؤمنين

للمؤمنين ولا يزيد الظالمين إلا خسارا وإذا أنعمنا على الإنسان

مر مومنان را و نمی افزاید کافران را مگر زیان کاری و چون نعمت دهیم بر انسان

أعرض ونأى بجانبه وإذا مسه الشر كان يؤوسا قل كل يعمل

اعراض کند و دور کند جانب خود را و چون رسد او را بلائی باشد نا امید از رحمت بگو هر کس کار کند

على شاكلته فربكم أعلم بمن هو أهدى سبيلا ويسألونك عن

بر طریقه خود پس خدای شما داناتر است بانکه او راه یافته تر است و می پرسند ترا از

الروح قل الروح من أمر ربي وما أوتيتم من العلم إلا قليلا

روح بگو که روح از محض فرمان پروردگار من است بیمادت و نداده اند شما را از علم مگر اندکی

ولئن شئنا لنذهبن بالذي أوحينا إليك ثم لا تجد لك به علينا

و اگر خواهیم ما باز بریم و محو کنیم از سینه ها آن چیز را که وحی کرده ایم بسوی تو پس نیابی برای خود بباز گردانیدن آن بر ما

وكيلا إلا رحمة من ربك إن فضله كان عليك كبيرا

کارگذاری مگر رحمتی از پروردگار خود بدرستیکه فضل و کرم او باشد بر تو بزرگ

قل لئن اجتمعت الإنس والجن على أن يأتوا بمثل هذا القرآن لا

بگو اگر جمع شوند مردمان و پریان بر انکه بیاورند مثل این قرآن را

يأتون بمثله ولو كان بعضهم لبعض ظهيرا ولقد صرفنا

نیاورند مثل آنرا و اگر چه بوده باشند بعض از ایشان مر بعض را هم پشت و هر آینه مکرر گردانیدیم ما

للناس في هذا القرآن من كل مثل فأبى أكثر الناس إلا

برای مردمان درین قرآن از هر مثلی پس ابا کردند بیشتر ناس از هر چیزی مگر

كفورا وقالوا لن نؤمن لك حتى تفجر لنا من الأرض ينبوعا

ناسپاسی و گفتند ایمان نیاوریم برای تو تا اینکه روان سازی برای ما از زمین مکه چشمه

أو تكون لك جنة من نخيل وعنب فتفجر الأنهار خلالها تفجيرا

أو تسقط السماء كما زعمت علينا كسفا أو تأتي بالله والملائكة قبيلا

یا اینکه بیفکنی آسمان را همچنانکه دعوی کردی بر ما پاره پاره یا بیاری خدا را و فرشتگان را بگواهی رسالت خود

أو يكون لك بيت من زخرف أو ترقى في السماء ولن نؤمن لرقيك

یا باشد ترا خانه از طلا یا بالا بر شوی باسمان و هرگز باور نداریم برآسمان شدن ترا

حتى تنزل علينا كتابا نقرؤه قل سبحان ربي هل كنت إلا بشرا رسولا

تا انگاه که فرود آری بر ما نامه مشتمل بر تصدیق تو که بخوانیم آنرا بگو پاک و منزه هست خدا من آیا هستم مگر آدمی فرستاده شده

وما منع الناس أن يؤمنوا إذ جاءهم الهدى إلا أن قالوا أبعث الله

و بازنداشته مردمان را از ایمان آوردند آنگاه که آمد بایشان دین راست مگر اینکه گفتند آیا میفرستد خدا

بشرا رسولا قل لو كان في الأرض ملائكة يمشون مطمئنين

آدمی برسالت بگو اگر بودند در زمین فرشتگان میرفتندی بآرام

لنزلنا عليهم من السماء ملكا رسولا قل كفى بالله شهيدا بيني

هر آینه فرستادیم برایشان از آسمان فرشته را برسالت بگو یا محمد کافی است خدا برگواهی میان من

وبينكم إنه كان بعباده خبيرا بصيرا ومن يهد الله فهو

و میان شما بدرستیکه خدا هست به بندگان خود آگاه بینا و هر کرا هدایت کند خدا پس او راه

المهتد ومن يضلل فلن تجد لهم أولياء من دونه ونحشرهم يوم القيمة

یافته است و هر کرا گذارد در ضلالت پس هرگز نیابی برای ایشان کارگزاری که هدایت کنند ایشان را بغیر از خدا و جمع کنیم ایشان را در روز قیامت

على وجوههم عميا وبكما وصما مأويهم جهنم كلما خبت زدناهم

در حالتیکه کشیده شود در زمین بر روی ایشان کوران و گنگان و کران جایگاه ایشان دوزخ باشد چون ساکن شود آتش آن بیفزاییم ایشان را

سعيرا ذلك جزاؤهم بأنهم كفروا بآياتنا وقالوا أإذا كنا عظاما و

آتش افروختنی این است پاداش ایشان بسبب آنکه ایشان کافر شدند بآیات ما و گفتند آیا چون شویم ما استخوانها و

رفاتا أإنا لمبعوثون خلقا جديدا أولم يروا أن الله الذي خلق

از هم پاشیده آیا باشیم البته برانگیخته شده کمان خلق تازه آیا نه بینند در دستی که خدا آن خدایکه آفرید

السموات والأرض قادر على أن يخلق مثلهم وجعل لهم أجلا

آسمانها و زمین را توانا است بر آنکه بیافریند مثل ایشان تو مقرر فرمود برای اعاده ایشان وقتی

لا ريب فيه فأبى الظالمون إلا كفورا قل لو أنتم تملكون

که نباشد هیچ شک در آن پس ابا کردند ظالمان و نخواستند مگر ناسپاسی و انکار را بگو اگر شما مالک شوید

خزائن رحمة ربي إذا لأمسكتم خشية الإنفاق وكان الإنسان

خزینهای بخشش پروردگار مرا هر آینه بخل ورزید از ترس تمام شدن مال و هست انسان

قتورا ولقد آتينا موسى تسع آيات بينات فسئل بني إسرائيل

بغایت بخیل و جمع کننده و هر آینه دادیم موسی را نه معجزه همه روشن پس بپرس بنی اسرائیل را

إذ جاءهم فقال له فرعون إني لأظنك يا موسى مسحورا قال لقد

چون آمد موسی بایشان پس گفت مر او را فرعون بدرستیکه من هر آینه پندارم ترا یا موسی جادو کرده شده گفت موسی هر آینه

علمت ما أنزل هؤلاء إلا رب السموات والأرض بصائر وإني

میدانی تو که نفرستاده این نه معجزه را مگر پروردگار آسمانها و زمین در حالتیکه سبب بینات و بدرستیکه من

لأظنك يا فرعون مثبورا ۝ فأراد أن يستفزهم من الأرض فأغرقناه
همی پندارم ترا ای فرعون هلاک شده   پس خواست فرعون که بدر اندازد موسی و مومنان را از زمین پس غرق
ومن معه جميعا ۝ وقلنا من بعده لبني إسرائيل اسكنوا الأرض
و هرکه با او بودند همه را   وگفتیم ما بعد از غرق شدن فرعونیان مر بنی اسرائیل را ساکن شوید در زمین مصر
فإذا جاء وعد الآخرة جئنا بكم لفيفا ۝ وبالحق أنزلناه وبالحق نزل
پس وقتیکه بیاید وعده سرای آخرت بیاوریم شما را از هم پیچیده و بحق و راستی فرستادیم قران را و براستی فرود
وما أرسلناك إلا مبشرا ونذيرا ۝ وقرآنا فرقناه لتقرأه على الناس
و نفرستادیم ترا مگر بشارت دهنده و بیم کننده   و قران را پراکنده فرستادیم تا بخوانی آنرا بر مردم
على مكث ونزلناه تنزيلا ۝ قل آمنوا به أو لا تؤمنوا إن الذين أوتوا
با تانی و تدریج و فرو فرستادیم آنرا فرو فرستادنی بحسب مصالح عباد بگو خواه ایمان بیاورید باو و خواه نیاورید
العلم من قبله إذا يتلى عليهم يخرون للأذقان سجدا ۝ ويقولون
علم را پیش از قران چون خوانده شود قران بر ایشان بر رو در افتند بر زنخها در حالتیکه سجده کنانند و میگویند
سبحان ربنا إن كان وعد ربنا لمفعولا ۝ ويخرون للأذقان يبكون
منزه است خداوند ما بدرستیکه هست وعده خدای ما هر آینه کرده شده و بر رو در افتند بر زنخهای خود بگریند
ويزيدهم خشوعا ۝ قل ادعوا الله أو ادعوا الرحمن أيا ما تدعوا فله
و زیاده شود ایشان را تضرع و فروتنی بگو بخوانید خدا را بنام الله یا بخوانید او را بنام رحمن هر کدام نام که
الأسماء الحسنى ولا تجهر بصلاتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك
نامهای نیکو   و بلند مکن قراءت نماز خود را و بسیار آهسته مکن قراءت نماز خود را و بجوی میان

سبيلا ۝ وقل الحمد لله الذي لم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك
راهی   و بگو سپاس مر خدا را که فرا نگرفت فرزندی و نباشد مر او را هیچ شریکی
في الملك ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا ۝
در پادشاهی و نباشد مر او را یاوری از مذلت و به بزرگی نسبت ده او را بزرگی عظیم

سورة الكهف مائة وعشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي أنزل على عبده الكتاب ولم يجعل له عوجا ۝ قيما
سپاس مر خدا را آنکه فرو فرستاد بر بنده خود قران را و نه گردانید برای او هیچ کجی   گردانید او را راست
لينذر بأسا شديدا من لدنه ويبشر المؤمنين الذين يعملون الصالحات
تا بیم کند از عقوبت سخت   از نزد خود   و مژده دهد مومنان را   که کردند کارهای شایسته
أن لهم أجرا حسنا ۝ ماكثين فيه أبدا ۝ وينذر الذين قالوا اتخذ الله
آنکه مر ایشان راست مزد نیکو   در حالتیکه مقیم باشند در آن همیشه   و بیم نماید آنانرا که گفتند فرا گرفت خدا
ولدا ۝ ما لهم به من علم ولا لآبائهم كبرت كلمة تخرج من أفواههم
فرزندی نیست مر ایشانرا بدان گفتار هیچ دانستن و نه پدران ایشانرا بزرگست سخنی که بیرون می آید از دهنهای ایشان
إن يقولون إلا كذبا ۝ فلعلك باخع نفسك على آثارهم إن لم يؤمنوا
نمیگویند مگر دروغی   پس گویا تو هلاک کننده نفس خودی بر کردهای ایشان اگر نگرویدند

بهذا الحديث أسفا ۝ إنا جعلنا ما على الأرض زينة لها لنبلوهم
باین قران بجهت غایت اندوه و تاسف   بدرستیکه کردیم ما آنچه بر روی زمین است آرایشی مر آنرا از اشجار و جمادات
أيهم أحسن عملا ۝ وإنا لجاعلون ما عليها صعيدا جرزا ۝ أم حسبت
که کدام یک ایشان نیکوکارترند   و بدرستیکه ما هر آینه گرداننده ایم آنچه بر روی زمین است خاکی ساده   بلکه آیا می پنداری
أن أصحاب الكهف والرقيم كانوا من آياتنا عجبا ۝ إذ أوى الفتية إلى الكهف
بدرستیکه اصحاب سوراخ کوه و رقیم بودند از نشانهای قدرت ما عجیب   چون پناه جستند آن جوانان بسوی شکاف کوه
فقالوا ربنا آتنا من لدنك رحمة وهيئ لنا من أمرنا رشدا ۝ فضربنا
پس گفتند ای پروردگار ما بده ما را از نزد خود رحمتی   و بساز برای ما از کار دین ما راه راست   پس نهادیم ما
على آذانهم في الكهف سنين عددا ۝ ثم بعثناهم لنعلم أي الحزبين
بر گوشهای ایشان در شکاف کوه سالهای شمرده شده   پس برانگیختیم ایشانرا تا بدانیم که کدام یک آن دو گروه
أحصى لما لبثوا أمدا ۝ نحن نقص عليك نبأهم بالحق إنهم فتية
اختلاف کردند در مدت درنگی خود در غار   ما میخواهیم حکایت کنیم بر تو خبر ایشانرا براستی بدرستیکه ایشان بودند جوانان
آمنوا بربهم وزدناهم هدى ۝ وربطنا على قلوبهم إذ قاموا فقالوا
ایمان آوردند بخدای خود و بیفزودیم ایشانرا راه راست   و قوی دل گردانیدیم ایشانرا چون برخواستند پس گفتند
ربنا رب السماوات والأرض لن ندعو من دونه إلها لقد قلنا إذا شططا
خدای ما خدای آسمان و زمین است هرگز نخوانیم ما از غیر او خدایی هر آینه گفته باشیم آنگاه گفتار دور از حد
هؤلاء قومنا اتخذوا من دونه آلهة لولا يأتون عليهم بسلطان
این قوم ما اند فرا گرفتند از غیر خدا خدایان چرا نیاورند بر حقیقت ایشان حجتی

بين فمن أظلم ممن افترى على الله كذبا ۝ وإذ اعتزلتموهم وما
آشکارا پس کیست ظالمتر از آنکس که افترا سازد بر خدا دروغی   و گفتند با یکدیگر چون جدا گشتید از ایشان و از آنچه
يعبدون إلا الله فأووا إلى الكهف ينشر لكم ربكم من رحمته ويهيئ
می پرستیدند بجز خدای پس پناه برید بغار تا پراکنده و بسیار کند پروردگار شما از بخشش و رحمت خود و بسازد
لكم من أمركم مرفقا ۝ وترى الشمس إذا طلعت تزاور عن كهفهم ذات
برای شما از کار دین و دنیای شما چیزی که بآن انتفاع توان کرد   و می بینی آفتاب را چون طلوع کند میل کند از غار ایشان بجانب
اليمين وإذا غربت تقرضهم ذات الشمال وهم في فجوة منه ذلك
دست راست و چون فرو رود قطع ایشان کند از جهت دست چپ و ایشان در جای فراخند از غار   این خبر
من آيات الله من يهد الله فهو المهتد ومن يضلل فلن تجد له
از دلایل قدرت خداست هرکه را راه نماید خدا پس او راه یافته است و هرکه را فرو گذارد در ضلالت پس نیابی مر او را
وليا مرشدا ۝ وتحسبهم أيقاظا وهم رقود ونقلبهم ذات اليمين
هیچ دوستی راه نماینده   و پنداری ایشانرا که بیدارانند و ایشان خفتگانند   و میگردانیم ایشانرا به پهلوی راست
وذات الشمال وكلبهم باسط ذراعيه بالوصيد ۝ لو اطلعت
و به پهلوی چپ   و سگ ایشان گستراننده دو ارش خود را پیش آستانه در غار   اگر اطلاع یابی
عليهم لوليت منهم فرارا ولملئت منهم رعبا ۝ وكذلك بعثناهم
بر ایشان هر آینه برگردی از ایشان گریختن و پر کرده شوی از ایشان از ترس   و همچنین یا محمد برانگیختیم ایشانرا از خواب
ليتساءلوا بينهم قال قائل منهم كم لبثتم قالوا لبثنا يوما أو بعض
تا بپرسند از یکدیگر مدت درنگ خود در غار میان خودشان گفت گوینده از ایشان چند مدت درنگ کردید در غار گفتند درنگ کردیم یکروز یا بعض

يوم قالوا ربكم اعلم بما لبثتم فابعثوا احدكم بورقكم هذه الى المدينة

از روز گفتند خدای شما داناتر است بآنچه درنگ نموده اید پس بفرستید یکی از خود را با سیم و درم خود اینها بسوی شهر

فلينظر ايها ازكى طعاما فليأتكم برزق منه وليتلطف ولا يشعرن

پس بنگرد که کدام یک از اهل شهر پاکیزه تر است طعامش پس باید بیارد شما را از آن طعام و باید دقایق لطف و حیله در اخفاء حال

بكم احدا انهم ان يظهروا عليكم يرجموكم او يعيدوكم في

[illegible]

ملتهم ولن تفلحوا اذا ابدا وكذلك اعثرنا عليهم ليعلموا

[illegible]

ان وعد الله حق وان الساعة لا ريب فيها اذ يتنازعون بينهم

[illegible]

امرهم فقالوا ابنوا عليهم بنيانا ربهم اعلم بهم قال الذين غلبوا

[illegible]

على امرهم لنتخذن عليهم مسجدا سيقولون ثلثة رابعهم

[illegible]

كلبهم ويقولون خمسة سادسهم كلبهم رجما بالغيب ويقولون

[illegible]

سبعة وثامنهم كلبهم قل ربي اعلم بعدتهم ما يعلمهم الا قليل

[illegible]

فلا

فلا تمار فيهم الا مراء ظاهرا ولا تستفت فيهم منهم احدا ولا تقولن

[illegible]

لشاىء اني فاعل ذلك غدا الا ان يشاء الله واذكر ربك

[illegible]

اذا نسيت وقل عسى ان يهدين ربي لاقرب من هذا رشدا ولبثوا

[illegible]

في كهفهم ثلث مائة سنين وازدادوا تسعا قل الله اعلم بما

[illegible]

لبثوا له غيب السموات والارض ابصر به واسمع ما لهم من دونه

[illegible]

من ولي ولا يشرك في حكمه احدا واتل ما اوحي اليك من كتاب

[illegible]

ربك لا مبدل لكلماته ولن تجد من دونه ملتحدا واصبر

[illegible]

نفسك مع الذين يدعون ربهم بالغدوة والعشي يريدون وجهه

[illegible]

ولا تعد عيناك عنهم تريد زينة الحيوة الدنيا ولا تطع من اغفلنا

[illegible]

قلبه عن ذكرنا واتبع هويه وكان امره فرطا وقل الحق من ربكم فمن

[illegible]

شاء فليؤمن ومن شاء فليكفر انا اعتدنا للظلمين نارا احاط بهم

[illegible]

سرادقها وان يستغيثوا يغاثوا بماء كالمهل يشوي الوجوه بئس الشراب

[illegible]

وساءت مرتفقا ان الذين امنوا وعملوا الصلحت انا لا نضيع

[illegible]

اجر من احسن عملا اولئك لهم جنت عدن تجري من تحتهم

[illegible]

الانهر يحلون فيها من اساور من ذهب ويلبسون ثيابا خضرا

[illegible]

من سندس واستبرق متكئين فيها على الارائك نعم الثواب

[illegible]

وحسنت مرتفقا واضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما

[illegible]

جنتين من اعناب وحففنهما بنخل وجعلنا بينهما زرعا

[illegible]

كلتا

كلتا الجنتين اتت اكلها ولم تظلم منه شيئا وفجرنا خلالهما نهرا

[illegible]

وكان له ثمر فقال لصاحبه وهو يحاوره انا اكثر منك مالا و

[illegible]

اعز نفرا ودخل جنته وهو ظالم لنفسه قال ما اظن ان تبيد

[illegible]

هذه ابدا وما اظن الساعة قائمة ولئن رددت الى ربي لاجدن

[illegible]

خيرا منها منقلبا قال له صاحبه وهو يحاوره اكفرت بالذي

[illegible]

خلقك من تراب ثم من نطفة ثم سوك رجلا لكنا هو الله ربي

[illegible]

ولا اشرك بربي احدا ولولا اذ دخلت جنتك قلت ما شاء الله لا قوة

[illegible]

الا بالله ان ترن انا اقل منك مالا وولدا فعسى ربي ان يؤتين

[illegible]

خيرا من جنتك ويرسل عليها حسبانا من السماء فتصبح صعيدا زلقا

[illegible]

او يصبح ماؤها غورا فلن تستطيع له طلبا ۝ واحيط بثمره فاصبح يقلب
كفيه على ما انفق فيها وهي خاوية على عروشها ويقول يا ليتني لم اشرك
بربي احدا ۝ ولم تكن له فئة ينصرونه من دون الله وما كان منتصرا
هنالك الولاية لله الحق هو خير ثوابا وخير عقبا ۝ واضرب لهم مثل
الحيوة الدنيا كماء انزلناه من السماء فاختلط به نبات الارض فاصبح
هشيما تذروه الرياح وكان الله على كل شيء مقتدرا ۝ المال
والبنون زينة الحيوة الدنيا والباقيات الصالحات خير عند ربك
ثوابا وخير املا ۝ ويوم نسير الجبال وترى الارض بارزة وحشرناهم
فلم نغادر منهم احدا ۝ وعرضوا على ربك صفا لقد جئتمونا كما خلقناكم

اول

اول مرة بل زعمتم الن نجعل لكم موعدا ۝ ووضع الكتاب
فترى المجرمين مشفقين مما فيه ويقولون يا ويلتنا مال هذا
الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا احصيها ووجدوا ما عملوا
حاضرا ولا يظلم ربك احدا ۝ واذ قلنا للملائكة اسجدوا لادم
فسجدوا الا ابليس كان من الجن ففسق عن امر ربه افتتخذونه وذريته
اولياء من دوني وهم لكم عدو بئس للظالمين بدلا ۝ ما اشهدتهم خلق
السموات والارض ولا خلق انفسهم وما كنت متخذ المضلين عضدا ۝
ويوم يقول نادوا شركاءي الذين زعمتم فدعوهم فلم يستجيبوا لهم وجعلنا
بينهم موبقا ۝ وراى المجرمون النار فظنوا انهم مواقعوها ولم

يجدوا عنها مصرفا ۝ ولقد صرفنا في هذا القرءان للناس من كل
مثل وكان الانسان اكثر شيء جدلا ۝ وما منع الناس ان يؤمنوا
اذ جاءهم الهدى ويستغفروا ربهم الا ان تاتيهم سنة الاولين
او ياتيهم العذاب قبلا ۝ وما نرسل المرسلين الا مبشرين
ومنذرين ويجادل الذين كفروا بالباطل ليدحضوا به
الحق واتخذوا اياتي وما انذروا هزوا ۝ ومن اظلم ممن ذكر
بايات ربه فاعرض عنها ونسي ما قدمت يداه انا جعلنا على قلوبهم
اكنة ان يفقهوه وفي اذانهم وقرا وان تدعهم الى الهدى
فلن يهتدوا اذا ابدا ۝ وربك الغفور ذو الرحمة لو يؤاخذهم

بما كسبوا لعجل لهم العذاب بل لهم موعد لن يجدوا من دونه
موئلا ۝ وتلك القرى اهلكناهم لما ظلموا وجعلنا لمهلكهم
موعدا ۝ واذ قال موسى لفتيه لا ابرح حتى ابلغ مجمع البحرين او
امضي حقبا ۝ فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله
في البحر سربا ۝ فلما جاوزا قال لفتيه اتنا غداءنا لقد لقينا
من سفرنا هذا نصبا ۝ قال ارايت اذ اوينا الى الصخرة فاني نسيت
الحوت وما انسانيه الا الشيطان ان اذكره واتخذ سبيله
في البحر عجبا ۝ قال ذلك ما كنا نبغ فارتدا على اثارهما قصصا
فوجدا عبدا من عبادنا اتيناه رحمة من عندنا وعلمناه من لدنا

عِلْماً قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِ مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْداً
[illegible]
قَالَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْراً وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
[illegible]
خُبْراً قَالَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِراً وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْراً
[illegible]
قَالَ فَإِنِ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْراً
[illegible]
فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا رَكِبَا فِي السَّفِينَةِ خَرَقَهَا قَالَ أَخَرَقْتَهَا لِتُغْرِقَ أَهْلَهَا
[illegible]
لَقَدْ جِئْتَ شَيْئاً إِمْراً قَالَ أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْراً
[illegible]
قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْراً فَانْطَلَقَا
[illegible]
حَتَّى إِذَا لَقِيَا غُلَاماً فَقَتَلَهُ قَالَ أَقَتَلْتَ نَفْساً زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ
[illegible]
جِئْتَ شَيْئاً نُكْراً قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْراً قَالَ
[illegible]

إن

إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْراً
[illegible]
فَانْطَلَقَا حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلَهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا
[illegible]
فِيهَا جِدَاراً يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَّ فَأَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ
[illegible]
أَجْراً قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ
[illegible]
عَلَيْهِ صَبْراً أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ
[illegible]
أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْباً وَأَمَّا
[illegible]
الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَاناً وَكُفْراً
[illegible]
فَأَرَدْنَا أَنْ يُبْدِلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْراً مِنْهُ زَكَاةً وَأَقْرَبَ رُحْماً وَأَمَّا
[illegible]
الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
[illegible]

كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحاً فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا
[illegible]
وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ
[illegible]
مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْراً وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو
[illegible]
عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْراً إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَباً
[illegible]
حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ
[illegible]
عِنْدَهَا قَوْماً قُلْنَا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِمَّا أَنْ تُعَذِّبَ وَإِمَّا أَنْ تَتَّخِذَ فِيهِمْ
[illegible]
حُسْناً قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ عَذَاباً نُكْراً وَأَمَّا مَنْ آمَنَ
[illegible]
وَعَمِلَ صَالِحاً فَلَهُ جَزَاءً الْحُسْنَى وَسَنَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْراً ثُمَّ أَتْبَعَ
[illegible]
سَبَباً حَتَّى إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلَى قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ
[illegible]

فَأَتْبَعَ سَبَباً

ثُمَّ يُرَدُّ إِلَى رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ

لَهُمْ مِنْ دُونِهَا سِتْراً كَذَلِكَ وَقَدْ أَحَطْنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْراً ثُمَّ أَتْبَعَ سَبَباً
[illegible]
حَتَّى إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْماً لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ
[illegible]
قَوْلاً قَالُوا يَا ذَا الْقَرْنَيْنِ إِنَّ يَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ
[illegible]
فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجاً عَلَى أَنْ تَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدّاً قَالَ مَا
[illegible]
مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْماً
[illegible]
آتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا حَتَّى
[illegible]
إِذَا جَعَلَهُ نَاراً قَالَ آتُونِي أُفْرِغْ عَلَيْهِ قِطْراً فَمَا اسْطَاعُوا
[illegible]
أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ نَقْباً قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي
[illegible]
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقّاً وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ
[illegible]

يومئذ

يومئذ يموج في بعض ونفخ في الصور فجمعناهم جمعا ۝ وعرضنا جهنم

در آن روز که بشوند در بعض و دمیده شود در صور قیامت پس جمع کنیم ایشان را [illegible]

يومئذ للكافرين عرضا ۝ الذين كانت أعينهم في غطاء عن ذكري وكانوا

در آن روز برای کافران آشکارا کردنی آنکه بود چشمهای ایشان در پرده غفلت از یاد کردن من و بودند

لا يستطيعون سمعا ۝ أفحسب الذين كفروا أن يتخذوا عبادي من دوني

[illegible]

أولياء إنا أعتدنا جهنم للكافرين نزلا ۝ قل هل ننبئكم بالأخسرين

[illegible]

أعمالا ۝ الذين ضل سعيهم في الحيوة الدنيا وهم يحسبون أنهم يحسنون

[illegible]

صنعا ۝ أولئك الذين كفروا بآيات ربهم ولقائه فحبطت أعمالهم

[illegible]

فلا نقيم لهم يوم القيمة وزنا ۝ ذلك جزاؤهم جهنم بما كفروا

[illegible]

واتخذوا آياتي ورسلي هزوا ۝ إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات

[illegible]

كانت لهم جنات الفردوس نزلا ۝ خالدين فيها لا يبغون عنها حولا

[illegible]

قل

قل لو كان البحر مدادا لكلمات ربي لنفد البحر قبل أن تنفد كلمات

[illegible]

ربي ولو جئنا بمثله مددا ۝ قل إنما أنا بشر مثلكم يوحى إلي أنما

[illegible]

إلهكم إله واحد فمن كان يرجوا لقاء ربه فليعمل عملا صالحا

[illegible]

ولا يشرك بعبادة ربه أحدا

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

كهيعص ۝ ذكر رحمت ربك عبده زكريا ۝ إذ نادى ربه نداء

[illegible]

خفيا ۝ قال رب إني وهن العظم مني واشتعل الرأس شيبا ولم أكن

[illegible]

بدعائك رب شقيا ۝ وإني خفت الموالي من ورائي وكانت امرأتي

[illegible]

عاقرا فهب لي من لدنك وليا ۝ يرثني ويرث من آل يعقوب واجعله

[illegible]

رب رضيا ۝ يا زكريا إنا نبشرك بغلام اسمه يحيى لم نجعل له من

[illegible]

قبل سميا ۝ قال رب أنى يكون لي غلام وكانت امرأتي عاقرا

[illegible]

وقد بلغت من الكبر عتيا ۝ قال كذلك قال ربك هو علي هين

[illegible]

وقد خلقتك من قبل ولم تك شيئا ۝ قال رب اجعل لي آية

[illegible]

قال آيتك ألا تكلم الناس ثلث ليال سويا ۝ فخرج على قومه

[illegible]

من المحراب فأوحى إليهم أن سبحوا بكرة وعشيا ۝ يا يحيى خذ الكتاب

[illegible]

بقوة وآتيناه الحكم صبيا ۝ وحنانا من لدنا وزكوة وكان تقيا ۝ وبرا

[illegible]

بوالديه ولم يكن جبارا عصيا ۝ وسلام عليه يوم ولد ويوم

[illegible]

يموت ويوم يبعث حيا ۝ واذكر في الكتاب مريم إذ انتبذت

[illegible]

من أهلها

من أهلها مكانا شرقيا ۝ فاتخذت من دونهم حجابا فأرسلنا إليها

[illegible]

روحنا فتمثل لها بشرا سويا ۝ قالت إني أعوذ بالرحمن منك إن كنت

[illegible]

تقيا ۝ قال إنما أنا رسول ربك لأهب لك غلاما زكيا ۝ قالت

[illegible]

أنى يكون لي غلام ولم يمسسني بشر ولم أك بغيا ۝ قال كذلك قال

[illegible]

ربك هو علي هين ولنجعله آية للناس ورحمة منا وكان أمرا مقضيا

[illegible]

فحملته فانتبذت به مكانا قصيا ۝ فأجاءها المخاض إلى جذع

[illegible]

النخلة قالت يا ليتني مت قبل هذا وكنت نسيا منسيا ۝ فناداها من

[illegible]

تحتها ألا تحزني قد جعل ربك تحتك سريا ۝ وهزي إليك بجذع

[illegible]

النخلة تساقط عليك رطبا جنيا ۝ فكلي واشربي وقري عينا فإما

[illegible]

تَرَيِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدًا فَقُولِي اِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اُكَلِّمَ

بینی از مردمان کسی را پس بگو باشاره که من نذر کرده ام برای خداوند بخشنده روزه پس سخن نگویم

الْيَوْمَ اِنْسِيًّا فَاَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا

امروز با هیچ آدمی پس بیاورد عیسی را نزد گروه خود در حالیکه برداشت او را گفتند قوم او ای مریم

فَرِيًّا يَا اُخْتَ هٰرُونَ مَا كَانَ اَبُوكِ امْرَاَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ اُمُّكِ بَغِيًّا

بچه و گفتند ای خواهر هرون نبود پدر تو مرد بدی و نبود مادر تو بدکار

فَاَشَارَتْ اِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللّٰهِ

پس اشاره کرد مریم بسوی عیسی گفتند قوم چگونه سخن گوییم کسیرا که هست در گهواره در حال کودکی گفت

اٰتٰنِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِي

داده خدا مرا انجیل و گردانید مرا پیغمبر و گردانید مرا نفع رساننده هر جا که باشم و وصیت فرمود مرا

بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا

بنماز و زکوة چند آنکه باشم زنده و نیکو باشم با مادر خود و نگردانید مرا گردن کش

شَقِيًّا وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ اُبْعَثُ حَيًّا

بدبخت و رحمت خدا بر من است آن روز که زاده شده ام و آن روز که بمیرم و آن روز که برانگیخته شوم زنده

ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ مَا كَانَ لِلّٰهِ

اینکه وصفش مذکور شد عیسی پسر مریم است گفتن راستی که در آن شک میکنند یهودان و نصاری

اَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

که بگیرد هیچ فرزندی پاک است خدا چون حکم کند کاری را پس جز این نیست که بگوید مر او را بشو پس میشود

وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاخْتَلَفَ

و بدرستیکه خدا پروردگار من است و پروردگار شما است پس بپرستید او را این راه راست پس خلاف

الْاَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ

گروهی از میان ایشان پس وای مر آنها را که نگرویدند از حضور روز بزرگ یا از جای حضور

اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصِرْ يَوْمَ يَاْتُونَنَا لٰكِنِ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

چه شنوایند و چه بینایند از روزی که بیایند بما لیکن ستمکاران درین روز در گمراهیند هویدا

وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

و بترسان ایشانرا از روز پشیمانی و حسرت چون گذارده شود کار و حال آنکه ایشان نگرویده اند

اِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْاَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَاِلَيْنَا يُرْجَعُونَ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

بدرستیکه ما میراث میبریم زمین را و هر کرا که بر زمین است و بسوی ما باز گردیده شوند و یاد کن در قرآن

اِبْرٰهِيمَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا اِذْ قَالَ لِاَبِيهِ يَا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا

ابراهیم را بدرستیکه او بود راست گوی پیغمبر و قتیکه گفت ابراهیم مر پدر خود را ای پدر من چرا میپرستی چیزیرا

لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا يَا اَبَتِ اِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ

که نشنود و نه بیند و کفایت نمیکند از تو چیزیرا ای پدر من بدرستیکه هر آینه آمد بمن از دانش

مَا لَمْ يَاْتِكَ فَاتَّبِعْنِي اَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا يَا اَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ

آنچه نیامد بتو پس متابعت کن مرا تا بنمایم ترا راه راست ای پدر من پرستش مکن شیطان را

اِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمٰنِ عَصِيًّا يَا اَبَتِ اِنِّي اَخَافُ اَنْ يَمَسَّكَ

بدرستیکه شیطان هست مر خدای بخشاینده را عاصی ای پدر من بدرستیکه من میترسم که برسد ترا

عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمٰنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا قَالَ اَرَاغِبٌ اَنْتَ

عذابی از خدای بخشاینده پس بوده باشی مر شیطان را دوستی گفت پدرش آیا اعراض کننده تو

عَنْ اٰلِهَتِي يَا اِبْرٰهِيمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّكَ وَاهْجُرْنِي مَلِيًّا قَالَ

از پرستش خدایان من ای ابراهیم البته اگر باز نه ایستی از این گفتار هر آینه سنگسار کنم ترا پس دور باش از من

سَلَامٌ عَلَيْكَ سَاَسْتَغْفِرُ لَكَ رَبِّي اِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيًّا وَاَعْتَزِلُكُمْ

رحمت خدا بر تو باد زود باشد که آمرزش خواهم مر ترا از خدای خود بدرستیکه او باشد بمن مهربان و جدا شوم از شما

وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَاَدْعُو رَبِّي عَسٰى اَلَّا اَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي

و آنچه میخوانید از غیر خدا و میخوانم خدای خود را شاید که نباشم از خواندن خدای خود

شَقِيًّا فَلَمَّا اعْتَزَلَهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَهَبْنَا لَهُ

بدبخت پس چون کناره شد از ایشان و از آنچه میپرستیدند بغیر از خدا بخشیدیم مر او را

اِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا

اسحاق و یعقوب و هر یکرا گردانیدیم پیغمبر و بخشیدیم مر ایشانرا از بخشایش خود و بدیدیم

لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسٰى اِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا

ایشانرا زبان راستی بلند مرتبه و یاد کن در قرآن موسی را بدرستیکه او بود خالص کرده

وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْاَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا

و بود فرستاده پیغمبر و خواندیم او را از جانب کوه طور سوی دست راست و نزدیک گردانیدیم او را

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا اَخَاهُ هٰرُونَ نَبِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ اِسْمٰعِيلَ

و بخشیدیم مر او را از بخشایش خود برادر او هرون را در حالیکه پیغمبر بود و یاد کن در قرآن اسمعیل را

اِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا وَكَانَ يَاْمُرُ اَهْلَهُ

بدرستیکه او بود راست وعده و بود فرستاده پیغمبر و بود که میفرمود اهل خود را

بِالصَّلٰوةِ وَالزَّكٰوةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ

بنماز و زکوة و بود نزد خدای خود پسندیده و یاد کن در قرآن ادریس را

اِدْرِيسَ اِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا اُولٰئِكَ

بدرستیکه او بود بسیار راست گوی پیغمبر و بر داشتیم او را مکانی بلندی ایشانند

الَّذِينَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَّةِ اٰدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا

آنها که نعمت داده خدا بر ایشان از پیغمبران از فرزند زاده گان آدم و از نسل آنکسانیکه سوار کردیم

مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ اِبْرٰهِيمَ وَاِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا اِذَا

با نوح و از فرزند زاده گان ابراهیم و یعقوب و از ذریه آنکسانیکه راه نمودیم و بر گزیدیم چون

تُتْلٰى عَلَيْهِمْ اٰيَاتُ الرَّحْمٰنِ خَرُّوا سُجَّدًا وَبُكِيًّا فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ

خوانده شود بر ایشان آیات خدای بخشاینده بر روی در افتند سجده کنان و گریان پس جانشین شد از پس ایشان

خَلْفٌ اَضَاعُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا

گروهی که تباه کردند نماز را و پیروی کردند آرزوهای نفس را پس زود باشد که ببینند سزای

اِلَّا مَنْ تَابَ وَاٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا

مگر آنکه توبه کنند و بگرود و بکند کار نیکو پس ایشانند که در آیند به بهشت و ظلم

يُظْلَمُونَ شَيْئًا جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمٰنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ اِنَّهُ كَانَ

کرده نشود ایشانرا هیچ در آیند بهشتها آراسته را که وعده کرده خدای بخشاینده بندگان خود را

سجده مسنونه

وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۝ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ
فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا ۝ وَمَا نَتَنَزَّلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا ۝ رَبُّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ
لَهُ سَمِيًّا ۝ وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَا مِتُّ لَسَوْفَ أُخْرَجُ حَيًّا
أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ۝ فَوَرَبِّكَ
لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ
مِنْ كُلِّ شِيعَةٍ أَيُّهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَٰنِ عِتِيًّا ۝ ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ

هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ۝ وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ۝ ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِيًّا
وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ۝ وَكَمْ أَهْلَكْنَا
قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا وَرِئْيًا ۝ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ
فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَٰنُ مَدًّا ۝ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ
وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا
وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى ۝ وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ
ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًّا ۝ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتَيَنَّ

مَالًا وَوَلَدًا ۝ أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ۝ كَلَّا
سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝ وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ
وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝ وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ
عِزًّا ۝ كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ۝ أَلَمْ تَرَ
أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤُزُّهُمْ أَزًّا ۝ فَلَا تَعْجَلْ
عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۝ يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَٰنِ وَفْدًا
وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وِرْدًا ۝ لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا
مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَٰنِ عَهْدًا ۝ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَٰنُ وَلَدًا ۝ لَقَدْ
جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۝ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ

وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا ۝ أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَٰنِ وَلَدًا ۝ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ
وَلَدًا ۝ إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَٰنِ عَبْدًا
لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝ وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَٰنُ وُدًّا
فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنْذِرَ بِهِ قَوْمًا لُدًّا
وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا

سورة طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طه ۝ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ۝ إِلَّا تَذْكِرَةً لِمَنْ يَخْشَىٰ

تنزيلا ممن خلق الارض والسموات العلى ۝ الرحمن على العرش

نازل كردني از كسيكه آفريد زمين را و آسمانهاي بلند را ۝ خداوند بخشنده كه بر عرش

استوى ۝ له ما في السموات وما في الارض وما بينهما وما تحت الثرى

مستولي است مر او راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمين است و آنچه در ميان آن دو است و آنچه در زير خاك

وان تجهر بالقول فانه يعلم السر واخفى ۝ الله لا اله الا هو له

واگر آشكارا گرداني گفتار را پس بدرستيكه او ميداند پنهان و پوشيده تر ۝ خدائي نيست مگر او مر او راست

الاسماء الحسنى ۝ وهل اتاك حديث موسى ۝ اذ رأى نارا فقال

نامهاي نيكو ۝ و آيا هيچ آمد ترا حكايت موسى ۝ چون آتش ديد پس گفت

لاهله امكثوا اني آنست نارا لعلي آتيكم منها بقبس او اجد

اهل خود را كه درنگ كنيد بدرستيكه من ديده ام آتشي را شايد كه بياورم شما را از آن پاره آتشي يا بيابم

على النار هدى ۝ فلما اتاها نودي يا موسى ۝ اني انا ربك

بر آتش راهنمائي ۝ پس چون بيامد بدان آتش آواز داده شد اي موسى ۝ بدرستيكه من پروردگار توام

فاخلع نعليك انك بالواد المقدس طوى ۝ وانا اخترتك

پس بيرون كن هر دو نعلين خود را بدرستيكه تو در وادي پاكي كه نام طوى است ۝ و من برگزيدم ترا

فاستمع لما يوحى ۝ انني انا الله لا اله الا انا فاعبدني واقم

پس بشنو آنچه وحي كرده ميشود ۝ بدرستيكه منم خدا كه نيست معبودي سزاوار پرستش مگر من پس پرستش

الصلوة لذكري ۝ ان الساعة آتية اكاد اخفيها لتجزى

نماز را براي ياد كردن من ۝ بدرستيكه قيامت آينده است ميخواهم كه پنهان كنم وقت آنرا تا جزا

كل نفس بما تسعى ۝ فلا يصدنك عنها من لا يؤمن بها واتبع هويه فتردى

هر نفسي را بكوشش خود ۝ پس البته باز ندارد از ايمان بقيامت آنكس كه باور نكرده آنرا و متابعت كرده

وما تلك بيمينك يا موسى ۝ قال هي عصاي اتوكؤا عليها واهش

و چيست اين در دست راست تو اي موسى ۝ گفت آن عصاي من است كه تكيه كنم بر آن و برگ درختان

بها على غنمي ولي فيها مآرب اخرى ۝ قال القها يا موسى

براي گوسفندان خود و مراست در او حاجتهاي ديگر ۝ گفت خدا بيفكن آنرا اي موسى

فالقيها فاذا هي حية تسعى ۝ قال خذها ولا تخف سنعيدها

پس بيفكند موسى عصا را پس ناگاه آن ماري شد كه ميشتافت ۝ گفت خدا بگير آن مار را و مترس بتحقيق كه باز گردانيم

سيرتها الاولى ۝ واضمم يدك الى جناحك تخرج بيضاء من

بصورت اول او ۝ و فراهم آور دست خود را بسوى بغل خود تا بيرون آيد سفيد نوراني

غير سوء آية اخرى ۝ لنريك من آياتنا الكبرى ۝ اذهب الى فرعون

بدون عيبي در حالتيكه آن معجزه ديگر است ۝ چنين كرديم تا بنمائيم چيزي از نشانهاي بزرگ ۝ برو بسوى فرعون

انه طغى ۝ قال رب اشرح لي صدري ۝ ويسر لي امري ۝ واحلل عقدة

بدرستيكه او طغيان كرد ۝ پس گفت اي پروردگار من گشاده گردان براي من سينه مرا ۝ و آسان گردان

من لساني ۝ يفقهوا قولي ۝ واجعل لي وزيرا من اهلي ۝ هرون اخي

از زبان من تا دريابند گفتار مرا ۝ و گردان براي من دستوري از كسان من ۝ هارون را كه برادر من است

اشدد به ازري ۝ واشركه في امري ۝ كي نسبحك كثيرا

محكم كن باو پشت مرا ۝ و شريك ساز او را در كار من ۝ تا تسبيح كنيم ترا بسيار

ونذكرك كثيرا ۝ انك كنت بنا بصيرا ۝ قال قد اوتيت

و ياد كنيم ترا بسيار ۝ بدرستيكه تو هستي بحال ما بينا ۝ گفت خدا هر آينه آمد ترا

سؤلك يا موسى ۝ ولقد مننا عليك مرة اخرى ۝ اذ اوحينا الى

آنچه خواستي تو اي موسى ۝ و هر آينه احسان كرديم بر تو بار ديگر ۝ وقتيكه وحي كرديم بسوى

امك ما يوحى ۝ ان اقذفيه في التابوت فاقذفيه في اليم

مادر تو آنچه وحي كرده شده ۝ اينكه بيفكن آن فرزند را در تابوت يعني صندوق پس بيفكن آن صندوق را در دريا

فليلقه اليم بالساحل يأخذه عدو لي وعدو له والقيت

پس بيفكند آنرا دريا بكنار ۝ تا بگيرد او را دشمن من و دشمن او ۝ و بيفكندم

عليك محبة مني ولتصنع على عيني ۝ اذ تمشي اختك فتقول

بر تو در دل آن دشمن دوستي از من تا تربيت كرده شوي بنظر مرحمت من ۝ چون ميرفت خواهر تو پس گفت

هل ادلكم على من يكفله فرجعناك الى امك كي تقر عينها

آيا راه نمائي كنم مر شما را بر آنكسيكه تربيت كند او را پس باز گردانيديم ترا بسوى مادر تو تا روشن شود چشمهاي او

ولا تحزن وقتلت نفسا فنجيناك من الغم وفتناك فتونا فلبثت

و اندوهگين نگردد و بكشتي تو نفسي را پس رهانيديم ترا از اندوه و بيازموديم ترا آزمودني پس

سنين في اهل مدين ثم جئت على قدر يا موسى ۝ واصطنعتك

سالها در ميان ساكنان شهر مدين پس آمدي بدين منزلت در وقت مقدر اي موسى ۝ و برگزيديم ترا

لنفسي ۝ اذهب انت واخوك بآياتي ولا تنيا في ذكري ۝ اذهبا الى

براي قرب خود برو تو و برادر تو با معجزات من و سستي مكنيد در ياد كردن من برويد

فرعون انه طغى ۝ فقولا له قولا لينا لعله يتذكر او يخشى

فرعون بدرستيكه او تجاوز كرده از حد ۝ پس بگوئيد مر او را گفتار نرم شايد كه او پند گيرد يا بترسد

قالا ربنا اننا نخاف ان يفرط علينا او ان يطغى ۝ قال لا تخافا

گفتند اي پروردگار ما بدرستيكه ما ميترسيم كه زياده كند بر ما يا نافرماني كند ۝ گفت خدا مترسيد

انني معكما اسمع وارى ۝ فأتياه فقولا انا رسولا ربك فارسل

كه من با شمايم ميشنوم و مي بينم ۝ پس بيائيد باو پس بگوئيد كه بدرستيكه ما پيغمبر الله خداي توايم پس بفرست

معنا بني اسرائيل ولا تعذبهم قد جئناك بآية من ربك والسلام

با ما فرزندان يعقوب را و عذاب مكن ايشان را هر آينه آورديم ترا معجزه از پروردگار خود ۝ و درود باد

على من اتبع الهدى ۝ انا قد اوحي الينا ان العذاب على من كذب

بر آنكه پيروي كند راه راست را ۝ بدرستيكه وحي كرده شده بسوى ما كه بدرستيكه عذاب خدا بر آنست

وتولى ۝ قال فمن ربكما يا موسى ۝ قال ربنا الذي اعطى كل شيء

و رو گردانيد ۝ گفت پس كيست خداي شما اي موسى ۝ گفت خداي ما آن كسيست كه عطا فرمود بهر چيزي

خلقه ثم هدى ۝ قال فما بال القرون الاولى ۝ قال علمها

آفرينش او را پس راه راست نمود او را ۝ گفت فرعون پس چيست حال آن گروههاي گذشته ۝ گفت دانستن آن

عند ربي في كتاب لا يضل ربي ولا ينسى ۝ الذي جعل لكم

نزد خداي من است نوشته در لوح محفوظ گم نشدن منسوب نيست پروردگار من و فراموش نكند چيزي را ۝ خدائيكه گردانيد

الارض مهدا وسلك لكم فيها سبلا وانزل من السماء ماء

زمين را گهواره ۝ و راه نمود مر شما را در آن زمين راهها و فرو فرستاد از آسمان آب

فاخرجنا به ازواجا من نبات شتى كلوا وارعوا انعامكم
ان في ذلك لايات لاولي النهى منها خلقناكم وفيها
نعيدكم ومنها نخرجكم تارة اخرى ولقد اريناه اياتنا
كلها فكذب وابى قال اجئتنا لتخرجنا من ارضنا
بسحرك يا موسى فلناتينك بسحر مثله فاجعل بيننا وبينك
موعدا لا نخلفه نحن ولا انت مكانا سوى قال موعدكم يوم
الزينة وان يحشر الناس ضحى فتولى فرعون فجمع كيده
ثم اتى قال لهم موسى ويلكم لا تفتروا على الله كذبا
فيسحتكم بعذاب وقد خاب من افترى فتنازعوا امرهم بينهم

واسروا

واسروا النجوى قالوا ان هذان لساحران يريدان ان
يخرجاكم من ارضكم بسحرهما ويذهبا بطريقتكم المثلى
فاجمعوا كيدكم ثم ائتوا صفا وقد افلح اليوم من استعلى
قالوا يا موسى اما ان تلقي واما ان نكون اول من القى قال بل
القوا فاذا حبالهم وعصيهم يخيل اليه من سحرهم انها تسعى
فاوجس في نفسه خيفة موسى قلنا لا تخف انك انت الاعلى
والق ما في يمينك تلقف ما صنعوا انما صنعوا كيد ساحر ولا
يفلح الساحر حيث اتى فالقي السحرة سجدا قالوا امنا برب
هرون وموسى قال امنتم له قبل ان اذن لكم انه لكبيركم الذي

علمكم السحر فلاقطعن ايديكم وارجلكم من خلاف ولاصلبنكم
في جذوع النخل ولتعلمن اينا اشد عذابا وابقى قالوا لن
نؤثرك على ما جاءنا من البينات والذي فطرنا فاقض ما انت
قاض انما تقضي هذه الحيوة الدنيا انا امنا بربنا ليغفر لنا خطايانا
وما اكرهتنا عليه من السحر والله خير وابقى انه من يات ربه
مجرما فان له جهنم لا يموت فيها ولا يحيى ومن ياته مؤمنا
قد عمل الصالحات فاولئك لهم الدرجات العلى جنات
عدن تجري من تحتها الانهار خالدين فيها وذلك جزاء من
تزكى ولقد اوحينا الى موسى ان اسر بعبادي فاضرب لهم طريقا

في البحر يبسا لا تخاف دركا ولا تخشى فاتبعهم فرعون
بجنوده فغشيهم من اليم ما غشيهم واضل فرعون قومه وما
هدى يا بني اسرائيل قد انجيناكم من عدوكم وواعدناكم جانب
الطور الايمن ونزلنا عليكم المن والسلوى كلوا من طيبات
ما رزقناكم ولا تطغوا فيه فيحل عليكم غضبي ومن يحلل عليه
غضبي فقد هوى واني لغفار لمن تاب وامن وعمل صالحا ثم
اهتدى وما اعجلك عن قومك يا موسى قال هم اولاء على
اثري وعجلت اليك رب لترضى قال فانا قد فتنا قومك
من بعدك واضلهم السامري فرجع موسى الى قومه

غضبان اسفا قال يا قوم الم يعدكم ربكم وعدا حسنا افطال
عليكم العهد ام اردتم ان يحل عليكم غضب من ربكم فاخلفتم
موعدي قالوا ما اخلفنا موعدك بملكنا ولكنا حملنا اوزارا
من زينة القوم فقذفناها فكذلك القى السامري فاخرج
لهم عجلا جسدا له خوار فقالوا هذا الهكم واله موسى فنسي
افلا يرون الا يرجع اليهم قولا ولا يملك لهم ضرا ولا نفعا
ولقد قال لهم هرون من قبل يا قوم انما فتنتم به وان ربكم الرحمن
فاتبعوني واطيعوا امري قالوا لن نبرح عليه عاكفين حتى يرجع
الينا موسى قال يا هرون ما منعك اذ رايتهم ضلوا الا تتبعن

افعصيت

افعصيت امري قال يبنؤم لا تاخذ بلحيتي ولا براسي اني خشيت
ان تقول فرقت بين بني اسراءيل ولم ترقب قولي قال فما
خطبك يا سامري قال بصرت بما لم يبصروا به فقبضت
قبضة من اثر الرسول فنبذتها وكذلك سولت لي نفسي
قال فاذهب فان لك في الحيوة ان تقول لا مساس وان
لك موعدا لن تخلفه وانظر الى الهك الذي ظلت عليه
عاكفا لنحرقنه ثم لننسفنه في اليم نسفا انما الهكم الله الذي
لا اله الا هو وسع كل شيء علما كذلك نقص عليك
من انباء ما قد سبق وقد اتيناك من لدنا ذكرا من اعرض

عنه فانه يحمل يوم القيمة وزرا خالدين فيه وساء
لهم يوم القيمة حملا يوم ينفخ في الصور ونحشر المجرمين
يومئذ زرقا يتخافتون بينهم ان لبثتم الا عشرا نحن اعلم
بما يقولون اذ يقول امثلهم طريقة ان لبثتم الا يوما
ويسئلونك عن الجبال فقل ينسفها ربي نسفا فيذرها
قاعا صفصفا لا ترى فيها عوجا ولا امتا يومئذ يتبعون
الداعي لا عوج له وخشعت الاصوات للرحمن فلا تسمع الا
همسا يومئذ لا تنفع الشفاعة الا من اذن له الرحمن ورضي
له قولا يعلم ما بين ايديهم وما خلفهم ولا يحيطون به علما

وعنت

وعنت الوجوه للحي القيوم وقد خاب من حمل ظلما ومن
يعمل من الصالحات وهو مؤمن فلا يخاف ظلما ولا هضما
وكذلك انزلناه قرانا عربيا وصرفنا فيه من الوعيد لعلهم
يتقون او يحدث لهم ذكرا فتعالى الله الملك الحق ولا تعجل
بالقران من قبل ان يقضى اليك وحيه وقل رب زدني علما
ولقد عهدنا الى ادم من قبل فنسي ولم نجد له عزما واذ قلنا
للملئكة اسجدوا لادم فسجدوا الا ابليس ابى فقلنا يا ادم
ان هذا عدو لك ولزوجك فلا يخرجنكما من الجنة فتشقى
ان لك الا تجوع فيها ولا تعرى وانك لا تظمؤا فيها ولا تضحى

فوسوس اليه الشيطان قال يآدم هل ادلك على شجرة الخلد
پس وسوسه کرد آدم را شیطان گفت ای آدم آیا دلالت کنم ترا بر درختی جاویدانی
وملك لا يبلى فأكلا منها فبدت لهما سوءاتهما وطفقا
و پادشاهی که زایل نشود پس بخوردند آدم و حوا از آن درخت پس بدید آمد مر ایشان را عورتهای
يخصفان عليهما من ورق الجنة وعصى آدم ربه فغوى
می پوشیدند بر عورتهای خود از برگ درخت بهشت و نافرمانی کرد آدم خدای خود را
ثم اجتبه ربه فتاب عليه وهدى قال اهبطا منها جميعا
پس برگزید خدای او را پس توبه او پذیرفت بر او و راه نمود او را گفت خدا فرود آیند از بهشت
بعضكم لبعض عدو فاما يأتينكم منى هدى فمن اتبع هداى فلا
بعضی از شما مر بعضی را دشمنست پس بیاید البته شما را از نزد من راه نما پس هر که پیروی کند
يضل ولا يشقى ومن اعرض عن ذكرى فان له معيشة ضنكا
گمراه نشود و بدبخت نگردد و هر که روی بگرداند از یاد کردن من پس بدرستیکه مر او راست زندگانی تنگ
ونحشره يوم القيمة اعمى قال رب لم حشرتنى اعمى وقد كنت
و برانگیزانیم او را روز رستخیز نابینا گوید ای خدای من چرا حشر کردی مرا نابینا و حال آنکه بودم من
بصيرا قال كذلك اتتك اياتنا فنسيتها وكذلك اليوم تنسى
بینا گفت خدا همچنین آمد بتو نشانهای یگانگی ما فراموش کردی آنها را و همچنین امروز واگذاشته شوی
وكذلك نجزى من اسرف ولم يؤمن بايات ربه ولعذاب
و همچنین پاداش دهیم مر آنکس را که از حد بدر رفت و نگرویده بنشانهای قدرت خدای خود و هر آینه عذاب

الآخرة اشد وابقى افلم يهد لهم كم اهلكنا قبلهم من
آن جهان سخت تر و پاینده تر است پس آیا راه ننمود مر ایشان را که چند هلاک گردانیدیم پیش از ایشان از
القرون يمشون فى مساكنهم ان فى ذلك لايات لاولى
گروهها در حالتیکه راه میرفتند در مسکنهای خود شان بدرستیکه در این هر آینه نشانهاست خداوندان
النهى ولولا كلمة سبقت من ربك لكان لزاما واجل
عقلها را و اگر نه حکمی پیش گرفته بودی تاخیر عذاب هر آینه ملازم ایشان بودی و اگر نه وقت
مسمى فاصبر على ما يقولون وسبح بحمد ربك قبل طلوع
معلوم بودی پس صبر کن بر آنچه میگویند و نماز گزار در حالتیکه مشغول باشی بسپاس خدای خویش پیش از بر آمدن
الشمس وقبل غروبها ومن اناء الليل فسبح واطراف النهار
آفتاب و پیش از فرو شدن آن و چندی از ساعات شب پس نماز کن در دو طرف روز
لعلك ترضى ولا تمدن عينيك الى ما متعنا به ازواجا
شاید پسندیده شوی و مکش دو چشم خویش را بسوی آنچه برخوردار داده ایم بآن اصنافی
منهم زهرة الحيوة الدنيا لنفتنهم فيه ورزق ربك خير
از ایشان را که آن متاع زندگانی این جهانست تا بیازمائیم ایشان را در آن و روزی خدای تو بهتر
وابقى وأمر اهلك بالصلوة واصطبر عليها لا نسئلك
و پاینده تر است و بفرما اهل خود را بنماز و شکیبائی ورز بر آن نمیخواهیم از تو
رزقا نحن نرزقك والعاقبة للتقوى وقالوا لولا ياتينا
روزی دادن کسی را ما روزی دهیم ترا و سرانجام نیک برای پرهیزکار است و گفتند چرا نیاورد

باية من ربه اولم تاتهم بينة ما فى الصحف الاولى ولو انا
معجزه از پروردگار او و آیا نیامد بایشان حجت در کتابهای نخستین است و اگر آنکه ما
اهلكناهم بعذاب من قبله لقالوا ربنا لولا ارسلت الينا
هلاک میکنیم ایشان را بعذابی پیش از بعثت محمد هر آینه گویند ای خدای ما چرا نفرستادی بسوی ما
رسولا فنتبع اياتك من قبل ان نذل ونخزى قل كل متربص
پیغمبری پس پیروی کنیم آیتهای ترا پیش از آنکه خوار و رسوا شویم بگو هر یک ما و از ایشان چشم دارنده ایم
فتربصوا فستعلمون من اصحاب الصراط السوى ومن اهتدى
پس انتظار کشید پس زود باشد که بدانید که کیست یاران راه راست و کیست راه یافته

سورة الانبياء مائة احدى عشرة آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

اقترب للناس حسابهم وهم فى غفلة معرضون ما ياتيهم
نزدیک شد برای مردمان وقت شمار ایشان و ایشان در غفلتند روی گردانندگان از جاده آن نیاید بایشان
من ذكر من ربهم محدث الا استمعوه وهم يلعبون
هیچ پندی از نزد پروردگار ایشان پند نوی مگر آنکه گوش دارند مر آن را و ایشان استهزا کنند
لاهية قلوبهم واسروا النجوى الذين ظلموا هل هذا الا
و حال آنکه بیخبر است دلهای ایشان و پنهان باهم گویند این راز آنان که ستم کردند بر خود

بشر مثلكم افتاتون السحر وانتم تبصرون قال ربى يعلم القول
آدمی مثل شما پس آیا می پذیرید بجادوئی و حال آنکه شما بینید جادو را بگو ای محمد خدای من میداند گفتار را
فى السماء والارض وهو السميع العليم بل قالوا اضغاث احلام
در آسمان و زمین و او شنوا و داناست بلکه گفتند شوریده خوابهاست
بل افتريه بل هو شاعر فليأتنا باية كما ارسل الاولون ما امنت
بلکه فرا ساخته بلکه او گوینده چیزهای خیالیست پس بیارید بما حجتی همچنانکه فرستاده شده از پیشینیان نگرویده اند
قبلهم من قرية اهلكناها افهم يؤمنون وما ارسلنا قبلك
پیش از ایشان از ساکنان هیچ شهری که هلاک کردیم ایشان را آیا کفار قریش ایمان خواهند آورد و نه فرستادیم ما پیش از تو
الا رجالا نوحى اليهم فسئلوا اهل الذكر ان كنتم لا تعلمون
مگر مردان را که پیغام فرستادیم بسوی ایشان پس بپرسید از اهل ذکر اگر شما نمیدانید
وما جعلناهم جسدا لا ياكلون الطعام وما كانوا خالدين
و نکردانیم ما پیغمبران را هیکلی که نخورد خوردنی و نبودند جاوید در دنیا
ثم صدقناهم الوعد فانجيناهم ومن نشاء واهلكنا المسرفين
پس راست گفتیم ما بایشان وعده نصرت را پس برهانیدیم ایشان را و آن را که خواستیم و هلاک گردانیدیم ما اسراف کنندگان را
لقد انزلنا اليكم كتابا فيه ذكركم افلا تعقلون وكم قصمنا
هر آینه فرستادیم ما بسوی شما قرآنی که در آن است پند شما آیا پس نمی یابید و چند هلاک گردانیدیم ما
من قرية كانت ظالمة وانشانا بعدها قوما اخرين فلما
از ساکنان شهرها و دهها که بودند ستمکاران و بیافریدیم ما بعد از ایشان گروه دیگر را پس چون

احسوا بأسنا إذا هم منها يركضون • لا تركضوا وارجعوا إلى
وآمدند سختی عذاب ما را ناگاه ایشان از آن عذاب می گریختند گفتیم مگریزید و باز گردید بسوی
ما أترفتم فيه ومساكنكم لعلكم تسألون • قالوا يا ويلنا
آنچه شاد بودید شما در آن و بمسکنهای شما شاید شما از آن حال پرسیده شوید فردای قیامت گفتند وای بر ما
إنا كنا ظالمين • فما زالت تلك دعواهم حتى جعلناهم
بدرستیکه ما بودیم ستمکاران پس همواره آن ندای واویلا خواندن ایشان تا آنکه گردانیدیم ایشان را
حصيدا خامدين • وما خلقنا السماء والأرض وما بينهما
چون کشت درووده و مردگان و نیافریدیم ما آسمان و زمین را و آنچه در میان آنهاست
لاعبين • لو أردنا أن نتخذ لهوا لاتخذناه من لدنا إن كنا
در حالتیکه باشیم بازی کنندگان اگر میخواستیم ما که فرا گیریم بازیچه را هر آینه فرا میگرفتیم ما آنرا از نزد خود اگر بودیم ما
فاعلين • بل نقذف بالحق على الباطل فيدمغه فإذا هو زاهق
کنندگان این کار بلکه بکار بریم حکمت و صواب را بر بازیچه و عبث پس باطل کند آنرا پس این نیست شود
ولكم الويل مما تصفون • وله من في السماوات والأرض ومن عنده
و مر شماراست وای عذاب از آنچه نسبت میدهید بخدا و مر او راست هر که در آسمانها و زمین است و کسیکه نزدیک اوست او بنده درگاه
لا يستكبرون عن عبادته ولا يستحسرون • يسبحون الليل والنهار
گردن کشی نکنند از پرستیدن او و نه مانده شوند از آن تسبیح میکنند در شب و روز
لا يفترون • أم اتخذوا آلهة من الأرض هم ينشرون • لو كان
در حالتیکه سست نشوند بلکه آیا فرا گرفتند خدایانرا از اجرام زمین که ایشان زنده کنند مردگانرا اگر بود

فيهما

فيهما آلهة إلا الله لفسدتا فسبحان الله رب العرش عما يصفون
در آسمان و زمین خدایان بجز از خدا سزای پرستش هر آینه تباه شدندی آسمان و زمین پس پاکست خدا که پروردگار عرش است از آنچه وصف میکنند
لا يسأل عما يفعل وهم يسألون • أم اتخذوا من دونه آلهة
پرسیده نشود در خدای از آنچه میکند و ایشان پرسیده شوند بلکه فرا گرفتند از غیر خدا خدایانی
قل هاتوا برهانكم هذا ذكر من معي وذكر من قبلي بل أكثرهم
بگو یا محمد بیاورید حجتهای خویش را این است پند آنانکه با منند و پند آنانکه پیشی از منند بلکه بیشتر ایشان
لا يعلمون الحق فهم معرضون • وما أرسلنا من قبلك من رسول
نمیدانستند راستی پس ایشان روی گردانندگان و نفرستادیم ما پیش از تو یا محمد هیچ پیغمبری
إلا نوحي إليه أنه لا إله إلا أنا فاعبدون • وقالوا اتخذ
مگر آنکه پیغام فرستادیم بسوی او بدرستیکه نیست معبودی براستی مگر من پس بپرستید مرا و گفتند که فرا گرفتم
الرحمن ولدا سبحانه بل عباد مكرمون • لا يسبقونه بالقول
خداوند بخشاینده فرزند پاک و منزه است خدا بلکه فرشتگان بندگان گرامی داشته شده پیشی نگیرند خدا را بگفتار
وهم بأمره يعملون • يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ولا
و ایشان بفرمان او کار میکنند میداند خدا آنچه پیش دستهای ایشان است و آنچه پس ایشان است و
يشفعون إلا لمن ارتضى وهم من خشيته مشفقون • ومن
درخواست نمیکنند مگر آنکس را که خواهد و ایشان از هیبت جلال او ترسان باشند و هر که
يقل منهم إني إله من دونه فذلك نجزيه جهنم كذلك
او گوید از ایشان بدرستیکه منم خدای از غیر او پس آنکس باشد که جزا دهیم او را دوزخ همچنین

نجزي الظالمين • أولم ير الذين كفروا أن السماوات والأرض كانتا
پاداش دهیم ستمکاران را آیا نمی بینند آنانکه نگرویدند بدرستیکه آسمانها و زمین چون بهم بودند
رتقا ففتقناهما وجعلنا من الماء كل شيء حي أفلا يؤمنون
پیوسته پس شکافتیم ما ایشان را و پدید کردانیدیم ما از آب هر چیز را زنده آیا پس نمیگروند
وجعلنا في الأرض رواسي أن تميد بهم وجعلنا فيها فجاجا سبلا
و گردانیدیم ما در زمین کوههای استوار تا باضطراب نیاورد ایشانرا و بیافریدیم در زمین راههای گشاده
لعلهم يهتدون • وجعلنا السماء سقفا محفوظا وهم عن آياتها
تا مگر ایشان راه یابند و گردانیدیم ما آسمان را سقف نگاهداشته و ایشان از آیتهای قدرت او
معرضون • وهو الذي خلق الليل والنهار والشمس والقمر
روگردانندگانند و اوست آن خدا اینکه آفرید شب را و روز را و آفتاب را و ماه را
كل في فلك يسبحون • وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد أفإن
هر یک از آنها در فلک میشناسند مانند شناور در آب و مقرر نکردیم ما برای هیچ آدمی پیش از تو جاودانی را آیا پس اگر
مت فهم الخالدون • كل نفس ذائقة الموت ونبلوكم بالشر
بمیری تو پس ایشان جاویدان باشند هر نفس چشیدنی تلخی مرگست و میآزماییم شما را ابتلا ما
والخير فتنة وإلينا ترجعون • وإذا رآك الذين كفروا إن يتخذونك
و نعمتها آزمایش کردنی و بسوی ما بازگشت کرده خواهید شد و چون ببینند ترا یا محمد آنکسانیکه نگرویده اند فرا نگیرند ترا
إلا هزوا أهذا الذي يذكر آلهتكم وهم بذكر الرحمن هم كافرون
مگر چیزی که بآن استهزا آیا این است آنکه عیب میکند خدایان شما را و ایشان بیاد کردن خدای بخشاینده ایشان انکار میکنند

خلق

خلق الإنسان من عجل سأريكم آياتي فلا تستعجلون • ويقولون
آفریده شده آدمی از شتاب زود باشد که بنمایم شما را نشانهای قدرت خود را پس شتاب مکنید و میگویند
متى هذا الوعد إن كنتم صادقين • لو يعلم الذين كفروا حين لا يكفون
که خواهد بود این وعده اگر هستید شما راستگویان اگر بدانستندی آنکسانیکه نگرویدند آنوقت را که نتوانند داشت
عن وجوههم النار ولا عن ظهورهم ولا هم ينصرون • بل تأتيهم
از رویهای خود آتش را و نه از پشتهای خویش و نه ایشان یاری داده شوند بلکه بیاید بایشان آتش
بغتة فتبهتهم فلا يستطيعون ردها ولا هم ينظرون
ناگاه پس متحیر گرداند ایشانرا پس نتوانند بازداشت آنرا از خود و نه ایشان مهلت داده شوند
ولقد استهزئ برسل من قبلك فحاق بالذين سخروا منهم ما كانوا
و هر آینه بدرستیکه استهزا کرده شد به پیغمبران بسیار پیش از تو پس فرود آمد بآنکسانیکه استهزا کردند از ایشان جزای آنچه بودند
به يستهزئون • قل من يكلؤكم بالليل والنهار من الرحمن بل هم
که بآن استهزا کردند بگو یا محمد که نگاه میدارد شما را در شب و روز از عذاب خدای بخشاینده بلکه ایشان
عن ذكر ربهم معرضون • أم لهم آلهة تمنعهم من دوننا لا يستطيعون
از یاد کردن پروردگار خود روگردانندگانند بلکه ایشانراست خدایانی که بازدارند ایشانرا از عذاب غیر ما نتوانند
نصر أنفسهم ولا هم منا يصحبون • بل متعنا هؤلاء وآباءهم
یاری کردن نفسهای خود را و نه ایشان از عذاب ما پناه داده شوند بلکه برخوردار کردیم ما ایشانرا و پدران ایشانرا
حتى طال عليهم العمر أفلا يرون أنا نأتي الأرض ننقصها من
تا آنکه دراز شد بر ایشان عمر آیا پس نمی بینند بدرستیکه ما می آییم باراده قدرت زمین در حالتیکه کم میکنیم اطراف او از

من اطرافها افهم الغالبون • قل انما انذركم بالوحي ولا
از کنارهای آن پس آیا ایشان غلبه کنندگانند بگو جز این نیست که بیم کنم شما را بوحی و
یسمع الصم الدعاء اذا ما ینذرون • ولئن مستهم نفحة
نمیشنوند کران خواندن او را چون ترسانیده شوند و البته اگر برسد بایشان نسیمی
من عذاب ربك لیقولن یا ویلنا انا کنا ظالمین • ونضع
از عذاب خدای تو هرآینه میگویند ای وای بر ما بدرستیکه ما بودیم ستمکاران و وضع کنیم
الموازین القسط لیوم القیمة فلا تظلم نفس شیئا وان کان
ترازوهای عدالت را برای روز قیامت پس ستم رسیده نشود هیچ نفسی هیچ چیز را و اگر باشد
مثقال حبة من خردل اتینا بها وکفی بنا حاسبین • ولقد اتینا
همسنگ یکدانه از سپند بیاوریم آنرا و بس است بما شمار کنندگان و هرآینه بتحقیق دادیم
موسی وهرون الفرقان وضیاء وذکرا للمتقین • الذین یخشون
موسی و هرون را توریة که جدا کننده بود میان حق و باطل و روشنایی و پندی بود مر پرهیزکاران را که میترسیدند
ربهم بالغیب وهم من الساعة مشفقون • وهذا ذکر
از عذاب پروردگار خود به پنهانی و ایشان از قیامت ترسندگان باشند و این قرآنی است
مبارك انزلناه افانتم له منکرون • ولقد اتینا ابراهیم
بسیار با برکت فرو فرستادیم آنرا پس آیا شما آنرا منکرانید و هرآینه دادیم ما ابراهیم را
رشده من قبل وکنا به عالمین • اذ قال لابیه وقومه ما هذه
کاردانی پیش از موسی و هرون و بودیم باو دانایان چون گفت ابراهیم مر پدر خود را و گروه خود را چیست این

التماثیل التی انتم لها عاکفون • قالوا وجدنا اباءنا لها عابدین •
صورتها را که شما مر آنها را استاده اید برای عبادت گفتند یافتیم ما پدران خود را آنها را پرستندگان
قال لقد کنتم انتم واباؤکم فی ضلال مبین • قالوا اجئتنا
گفت ابراهیم هرآینه بودید شما و پدران شما در گمراهی هویدا گفتند آیا آمده بما
بالحق ام انت من اللاعبین • قال بل ربکم رب السموات والارض
براستی یا تو از بازی کنندگانی گفت ابراهیم بلکه خدای شما خدای آسمانها و زمین است
الذی فطرهن وانا علی ذلکم من الشاهدین • وتالله لاکیدن
آنکه بیافرید ایشان را و من بر راستی آنچه گفتم از گواهانم و بخدا سوگند هرآینه حیله سازم
اصنامکم بعد ان تولوا مدبرین • فجعلهم جذاذا الا کبیرا
با بتان شما بعد از آنکه شما رو بگردانیده باشید پس کرد ایشان را پاره پاره مگر بت بزرگ
لهم لعلهم الیه یرجعون • قالوا من فعل هذا بالهتنا
ایشان را تا شاید با آن بت بزرگ بازگشت نمایند گفتند که کرد این کار را بر خدایان ما
انه لمن الظالمین • قالوا سمعنا فتی یذکرهم یقال له ابراهیم
بدرستیکه او هرآینه از ستمکاران است گفتند شنیدیم ما از جوانی که یاد میکرد ایشان را که میگویند مر او را ابراهیم
قالوا فاتوا به علی اعین الناس لعلهم یشهدون • قالوا ءانت
گفتند پس بیاورید او را بر روی مردم تا ایشان گواه باشند بر او گفتند آیا تو
فعلت هذا بالهتنا یا ابراهیم • قال بل فعله کبیرهم هذا
کردی این کار را بر خدایان ما ای ابراهیم گفت ابراهیم بلکه کرد او را مهتر ایشان این

فاسئلوهم ان کانوا ینطقون • فرجعوا الی انفسهم فقالوا انکم
پس بپرسید ایشان را اگر ایشان سخن میگویند پس بازگشت کردند بعقلهای خود پس گفتند بدرستیکه شما
انتم الظالمون • ثم نکسوا علی رؤسهم لقد علمت ما هؤلاء ینطقون
شما ستمکارانید پس نگونسار گردانیده شدند بر سرهای ایشان گفتند هرآینه ای ابراهیم دانستی تو که این
قال افتعبدون من دون الله ما لا ینفعکم شیئا ولا یضرکم
گفت آیا میپرستید بغیر خدا چیزی را که سود نکند شما را هیچ چیز و نه زیان رساند شما
اف لکم ولما تعبدون من دون الله افلا تعقلون • قالوا حرقوه
تباه باد کردهای شما و هر چه میپرستید بجز از خدا پس آیا در نمییابید گفتند بسوزانید او را
وانصروا الهتکم ان کنتم فاعلین • قلنا یا نار کونی بردا وسلاما
و یاری کنید خدایان خویش را اگر هستید شما کنندگان کاری گفتیم ما ای آتش باش سرد و سلامت
علی ابراهیم • وارادوا به کیدا فجعلناهم الاخسرین • ونجیناه ولوطا
بر ابراهیم و خواستند براو مکری پس گردانیدیم ما ایشان را زیانکارترین زیانکاران و برهانیدیم
الی الارض التی بارکنا فیها للعالمین • ووهبنا له اسحق ویعقوب
بسوی زمینی که برکتها و منفعتها گذاشته بودیم در آن زمین مر جهانیان را و بخشیدیم ما او را اسحق و یعقوب
نافلة وکلا جعلنا صالحین • وجعلناهم ائمة یهدون
که بود فرزندزاده و همه را گردانیدیم ما از نیکان و گردانیدیم ما ایشان را امامان که راه نمایند بفرمان
بامرنا واوحینا الیهم فعل الخیرات واقام الصلوة وایتاء
ما و وحی کردیم ما بسوی ایشان کردن نیکوییها و برپای داشتن نماز و دادن

الزکوة وکانوا لنا عابدین • ولوطا اتیناه حکما وعلما ونجیناه
زکوة و بودند خاص ما را پرستندگان و لوط دادیم او را حکم نبوت و دانش و برهانیدیم او را
من القریة التی کانت تعمل الخبائث انهم کانوا قوم سوء فاسقین
از شهری که بود اهل آن میکردند کارهای زشت بدرستیکه ایشان بودند گروه بدی بیرون رفتگان
وادخلناه فی رحمتنا انه من الصالحین • ونوحا اذ نادی
و درآوردیم ما او را در سایه رحمت خود بدرستیکه او از شایستگان بود و یاد کن نوح را چون ندا کرد خدا را
من قبل فاستجبنا له فنجیناه واهله من الکرب العظیم • ونصرناه
پیش از ابراهیم پس اجابت کردیم دعای او را پس برهانیدیم او را و اهل او را از اندوه بزرگ و یاری کردیم
من القوم الذین کذبوا بایاتنا انهم کانوا قوم سوء فاغرقناهم
از گروه آنکسانیکه دروغ داشتند نشانهای ما را بدرستیکه ایشان بودند گروه بدی پس غرق کردیم
اجمعین • وداود وسلیمن اذ یحکمان فی الحرث اذ نفشت
همه و یاد کن داود و سلیمان را چون حکم میکردند در حکایت کشت چون چرا کردند در شب
فیه غنم القوم وکنا لحکمهم شاهدین • ففهمناها سلیمن و
در آن کشت و زرع گوسفند گروهی و بودیم ما مر حکم ایشان را حاضران پس بفهمانیدیم ما حکم آن حکایت را بسلیمان
کلا اتینا حکما وعلما وسخرنا مع داود الجبال یسبحن والطیر
هر یک از ایشان را دادیم نبوت و دانش و مسخر کردیم ما با داود کوهها را حال آنکه تسبیح میگفتند و مرغان را
وکنا فاعلین • وعلمناه صنعة لبوس لکم لتحصنکم من باسکم
و بودیم ما کنندگان این کارها و بیاموختیم ما او را ساختن زره برای شما تا نگاه دارد شما را از سختی حرب شما

فهل انتم شاكرون ولسليمن الريح عاصفة تجري بامره الى

پس آیا شما هستید شکر کنندگان ورام کردیم برای سلیمان باد را حال آنکه جهنده بود میرفت آن باد بفرمان او

الارض التي باركنا فيها وكنا بكل شيء عالمين ومن الشياطين

زمین آن زمینیکه برکت نهاده بودیم در آن زمین و بودیم بهر چیزی دانایان ورام او کردیم از شیاطین

من يغوصون له ويعملون عملا دون ذلك وكنا لهم حافظين

آنانرا که بزیر آب شدندی وجواهر برآوردندی برای او ومیکردند کارهای دیگر غیر آن وبودیم ما مرایشان را نگاهدار

وايوب اذ نادى ربه اني مسني الضر وانت ارحم الراحمين

ویادکن ایوب را چون خواند خداوند خود را که مرا رسیده گزند بلا و تو بخشاینده ترین بخشایندگان

فاستجبنا له فكشفنا ما به من ضر واتيناه اهله ومثلهم معهم

پس اجابت کردیم دعای او را پس زایل کردیم آنچه رسیده بود باو از آزار ودادیم باو فرزندان او و مانندایشان

رحمة من عندنا وذكرى للعابدين واسمعيل وادريس وذا الكفل

بخشایشی از نزد خود وپندی مر پرستندگان را واسمعیل را وادریس را وخداوند کفالت را

كل من الصابرين وادخلناهم في رحمتنا انهم من الصالحين

همه بودند از صابران ودرآوردیم ما ایشان را در بخشایش خود بدرستیکه ایشان بودند از نیکان

وذا النون اذ ذهب مغاضبا فظن ان لن نقدر عليه فنادى

ویونس بن نون چون برفت از میان قوم خود خشمگین پس پنداشت که ما هرگز تنگ نگیریم بر او پس خواند خدا را

في الظلمات ان لا اله الا انت سبحانك اني كنت من الظالمين

در تاریکیها که نیست خدای سزای پرستش مگر تو پاکی تو بدرستیکه من بودم از ستمکاران

فاستجبنا

فاستجبنا له ونجيناه من الغم وكذلك ننجي المؤمنين وزكريا

پس اجابت کردیم او را و برهانیدیم او را از اندوه وهمچنین برهانیم ما گروندگان را وزکریا

اذ نادى ربه رب لا تذرني فردا وانت خير الوارثين

چون بخواند خداوند خود را ای خداوند من مگذار مرا تنها یعنی بی فرزند و تو بهترین وارثانی

فاستجبنا له ووهبنا له يحيى واصلحنا له زوجه انهم كانوا

پس اجابت کردیم دعای او را وبخشیدیم ما مر او را یحیی وباصلاح آوردیم برای او زن او را بدرستیکه ایشان بودند

يسارعون في الخيرات ويدعوننا رغبا ورهبا وكانوا لنا خاشعين

که شتاب میکردند در نیکیها ومیخواندند ما را بامید رحمت وبیم عذاب وبودند خاص ما را زاری کنندگان

والتي احصنت فرجها فنفخنا فيها من روحنا وجعلناها وابنها

وآن زن که نگاهداشت ناموس خود را از حلال وحرام پس میدمیدیم در آن زن از روحی که آفریدیم بقدرت آنرا وکردانیدیم

اية للعالمين ان هذه امتكم امة واحدة وانا ربكم فاعبدون

نشانه قدرت خود بر جهانیان بدرستیکه این توحید ملت شما است درحالیکه ملتیست یگانه ومنم خداوند شما پس پرستید مرا

وتقطعوا امرهم بينهم كل الينا راجعون فمن يعمل من الصالحات

ومتفرق گردانیدند مردمان کار دین خود را درمیان خود وهمه بسوی ما بازگشت کنندگانند پس هر که کند از کارهای شایسته

وهو مؤمن فلا كفران لسعيه وانا له كاتبون وحرام على

وا و گرونده باشد پس هیچ ضایع نیست مر کوشش او را وبدرستیکه ما مر آن کوشش را نویسندگانیم وممنوعست

قرية اهلكناها انهم لا يرجعون حتى اذا فتحت ياجوج و

اهل شهری که هلاک کردیم ایشان را آنکه ایشان رجوع نمینمایند از کفر تا آنگاه که گشاده شود یاجوج و

ماجوج وهم من كل حدب ينسلون واقترب الوعد الحق

وماجوج وایشان از هر جایی بلندی میشتابند ونزدیک شد وعده قیامت که راست است

فاذا هي شاخصة ابصار الذين كفروا يا ويلنا قد كنا في غفلة

پس ناگاه حال وقصه آنکه باز مانده است چشمهای کسانیکه کافر شده اند گویند وای بر ما هرآینه که بودیم ما در غفلت عظیم

من هذا بل كنا ظالمين انكم وما تعبدون من دون الله حصب

ازین روز بلکه بودیم ما ستمکاران بدرستیکه شما وآنچه میپرستید از غیر خدا هیزم

جهنم انتم لها واردون لو كان هؤلاء الهة ما وردوها

دوزخند وشما مر دوزخرا درآیندگانید اگر بودندی ایشان خدایان وارد نشدندی

وكل فيها خالدون لهم فيها زفير وهم فيها لا يسمعون ان الذين

وهمه در دوزخ جاوید اند باشد مر ایشانرا در آن ناله وزاری وایشان در دوزخ از غایت ماندگی حال خود نشنوند بدرستیکه

سبقت لهم منا الحسنى اولئك عنها مبعدون لا يسمعون

از پیش رفته اند مرایشان را از ما نیکویی ایشان از دوزخ دور گردانیده شده اند نشنوند ایشان

حسيسها وهم في ما اشتهت انفسهم خالدون لا يحزنهم الفزع

آواز بانگ آتش را وایشان در آنچه آرزو کند نفسهای ایشان جاوید باشنده اند وغمگین نگرداند ایشانرا

الاكبر وتتلقاهم الملائكة هذا يومكم الذي كنتم توعدون

بزرگتر وپیشواز کنند ایشانرا فرشتگان گویند این روز روز شماست که بودید شما در دنیا وعده داده شده

يوم نطوي السماء كطي السجل للكتب كما بدانا اول خلق نعيده

روزی که ما درنوردیم ما آسمانرا چون درنوردیدن طومار برای نکتوبها چنانکه پدید آوردیم در اول آفرینش

وعدا

وعدا علينا انا كنا فاعلين ولقد كتبنا في الزبور من

وعده ایست واجب بر ما بدرستیکه ما بودیم کنندگان این کار وهرآینه نوشتیم ما در زبور داود در

بعد الذكر ان الارض يرثها عبادي الصالحون ان

پس توریة بدرستیکه زمین را میراث میبرند بندگان من که شایسته کانند بدرستیکه

في هذا لبلاغا لقوم عابدين وما ارسلناك الا رحمة

در آنچه مذکور شد هرآینه هست کفایتی مر گروه پرستندگان را ونفرستادیم ما ترا مگر رحمتی

للعالمين قل انما يوحى الي انما الهكم اله واحد فهل انتم

مر جهانیان را بگو جز این نیست که وحی آمد بسوی من آنکه نیست خدای شما مگر خدای یگانه پس آیا هستید شما

مسلمون فان تولوا فقل اذنتكم على سواء وان ادري اقريب ام بعيد

گردن نهادگان حکم او پس اگر برگردند از توحید پس بگو اعلام کردم شما را بر آنچه مامورم ونمیدانم آیا نزدیکست یا دور

ما توعدون انه يعلم الجهر من القول ويعلم ما تكتمون وان ادري لعله

آنچه وعده داده میشوید از عذاب قیامت بدرستیکه خدا میداند اظهار از گفتار ومیداند آنچه پنهان میکنید شما ونمیدانم

فتنة لكم ومتاع الى حين قال رب احكم بالحق وربنا الرحمن المستعان

باشد مر شما وبرخورداری تا وقتی معین بگو یا محمد ای خداوند من حکم کن میان ما وایشان براستی وپروردگار ما خدای بخشنده

على ما تصفون سورة الحج مكية تسعون وثمان ايات بسم الله الرحمن الرحيم

برآنچه میگویند

يا ايها الناس اتقوا ربكم ان زلزلة الساعة شيء عظيم يوم

ای گروه مردمان بترسید از عذاب خدای خویش بدرستیکه جنبیدن زمین در روز رستخیز چیزیست بغایت عظیم آن روز

تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ

ببینید آن زلزله را غافل کرده هر زن شیر دهنده از آنچه شیر میدهد باو و بگذارد هر زن

ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُم بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ

باردار بچه خویش را و به بینی تو آدمیان را چو مستان و حال آنکه نیستند مستان و لیکن

عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ

عذاب خدا سخت تر است و بعضی از آدمیان کسیست که خصومت میکند در حکم خدا بغیر دانش

وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ

و پیروی میکند هر دیو سرکشیرا حکم شد بر او آنکه هر که دوستی کند او را پس کار او آنکه گمراه کند او را

وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ

و راه نماید او را بسوی عذاب آتش افروخته ای گروه مردمان اگر هستید در شک از

الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ

برانگیختن خلایق پس بدرستیکه ما آفریدیم شما را از خاک پس از قطره آب منی پس از پاره خون بسته

ثُمَّ مِن مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ

بعد از آن از پاره گوشت تمام خلقت و نا تمام خلقت تا پدید کنیم قدرت خود را برای شما و قرار دهیم در رحمها

مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ

آنچه را خواهیم تا بسوی وقتی معین پس بیرون آوریم شما را کودک پس پرورش میدهیم شما را تا رسید شما بحد کمال قوت عقل خود

وَمِنكُم مَّن يُتَوَفَّىٰ وَمِنكُم مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ

و بعضی از شما کسیست که بمیرد و پاره از شما کسیست که باز گردیده شود به بدترین زندگانی تا آنکه نداند چیزی را از دانست

من بعد

مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ

پس از دانش هیچ چیز را و می بینی ای بیننده زمین را در حالیکه مرده خشک شده پس چون فرستیم بر آن آب باران را

اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنبَتَتْ مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ

بجنبش آید و نمو کند و برویاند از هر صنف از نباتات زیبا اینکه گفتیم بسبب آنست که خدا اوست

الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ السَّاعَةَ

سزاوار خدائی و بدرستیکه او زنده میکند مردگان را و آنکه او بر همه چیز بغایت تواناست و آنکه روز رستخیز

آتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَن فِي الْقُبُورِ وَمِنَ النَّاسِ

آینده است نیست شک در آن و آنکه خدا بر می انگیزاند هر کرا که در قبرهاست و بعضی از مردمان

مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ

کسیست که مجادله میکند در کار خدا نه از روی دانش فطری و نه برهان عقلی و نه کتاب آسمانی که باشد روشن

ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ

در حالیکه باشد پیچ از حق تا گمراه کند از راه خدا مر او راست در دنیا خواری و رسوائی و بچشانیم او را

يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ

روز قیامت عذاب آتش سوزان را این خواری و عذاب بسبب چیزیست که پیش فرستاده دستهای تو از کار و بدان آنکه خدا

لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ

نیست ستمکار مر بندگان را و بعضی از مردمان کسیست که می پرستد خدا را بر کناره دین نه از روی اخلاص دل پس اگر

أَصَابَهُ خَيْرٌ اطْمَأَنَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ انقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ

برسد باو نیکی بیارامد بآن و اگر برسد باو بلائی باز گردد بر جهت کفر خود

خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ

زیان کرده در دنیا و آخرت این زیان اوست زیانی ظاهر میخواند از غیر خدا

مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا يَنفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ

چیزیرا که زیان نتواند رسانید او را و چیزیرا که سود نبخشد او را این است گمراهی دور از جاده حق

يَدْعُو لَمَن ضَرُّهُ أَقْرَبُ مِن نَّفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلَىٰ وَلَبِئْسَ الْعَشِيرُ

میخواند آنرا که زیان او نزدیکتر است بحصول از نفع او بد ناصری و بد مددکاریست و بد یاریست آن

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

بدرستیکه خدا در می آورد آنکسانیرا که گرویده اند و کرده اند کارهای شایسته بوستانهایی که میرود

مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ مَن كَانَ يَظُنُّ أَن لَّن

از زیر آنها جویها بدرستیکه خدا میکند آنچه میخواهد کسیکه مت مینداشت که هرگز

يَنصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ

یاری نکند محمد را خدا در دنیا و آخرت پس از غایت خشم خود بیندازد رسنی بسقف خانه خود پس بگلو کشد

لْيَقْطَعْ فَلْيَنظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ

خود را پس بنگرد آیا زایل میکند کید او آنچه او را بخشم آورد و همچنین فرو فرستادیم قرآن را

آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَن يُرِيدُ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ

و حال آنکه نشانهاییست همه پیدا و برای آنکه خدا راه مینماید هر کرا خواهد بدرستیکه آنکسانیکه گرویده اند و آنکسانیکه

هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ

یهود گشتند و آفتاب پرستان و نصاری و گبران و آنکسانیکه شرک آوردند بخدا بدرستیکه خدا

يفصل

يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَمْ تَرَ

حکم کند میان ایشان در روز قیامت بدرستیکه خدا بر همه چیز گواه است آیا نمی بینی ای بیننده

أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ

بدرستیکه خدا فرمان میبرند مر او را هر که در آسمانها و هر که در زمین است و آفتاب

وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ

و ماه و ستارگان و کوهها و درخت و جنبندگان و بسیاری از آدمیان

وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَن يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن مُّكْرِمٍ

و بسیاریست که واجب است برای ایشان عذاب بسبب نافرمانی و هر کرا خوار کند خدا پس نیست مر او را هیچ عزیز دارنده

سجده مسنونه

إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ هَٰذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ

بدرستیکه خدا میکند آنچه میخواهد این دو گروه دو مخاصمند که خصومت با هم کردند در کار خدای خود

فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِيَابٌ مِّن نَّارٍ يُصَبُّ مِن فَوْقِ رُءُوسِهِمُ

پس آنانکه کافر شدند به پیغمبر خدا بریده شده باندازه اندام ایشان جامها از آتش و ریخته میشود از زبر سرهای ایشان

الْحَمِيمُ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ وَلَهُم مَّقَامِعُ

آب جوشان که میگدازد بدان آنچه در شکمهای ایشان است و پوستها و مر ایشان را باشد گرزها

مِنْ حَدِيدٍ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا

از آهن هرچند که خواهند بیرون آیند از آتش از غایت اندوه بر گردیده شوند در آتش

وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

و گویند فرشتگان عذاب بچشید عذاب آتش سوزان را بدرستیکه خدا در آورد آنکسانیرا که گرویده اند و کرده اند

الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار يحلون فيها من اساور

کارهای شایسته بوستانهایی که میرود از زیر آنها جویهای بزرگ بیارایند ایشانرا در آن بوستانها از دستوانجن

من ذهب ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير وهدوا الى الطيب

که از طلا باشند و زیورها از مروارید و پوشش ایشان در آن بوستانها از حریر باشد و راه نموده شدند در دنیا بسوی پاکیزه

من القول وهدوا الى صراط الحميد ان الذين كفروا

از گفتار و راه نموده شدند براه خداوند ستوده بدرستیکه آنکسانیکه کافر شده اند

ويصدون عن سبيل الله والمسجد الحرام الذي جعلناه

و باز دارند مردمرا از راه خدا و دخول مسجد الحرام که آفریدیم اورا

للناس سواء العاكف فيه والباد ومن يرد فيه بالحاد بظلم

برای مردمان در حالتیکه مساویند مقیم که در آن و بیابانی و کسیکه اراده کند در مسجد الحرام بدیرا و حال آنکه مایل باشد

نذقه من عذاب اليم واذ بوانا لابراهيم مكان البيت

بچشانیم ما او را از عذاب دردناک و یاد کن چون تعیین کردیم برای ابراهیم جای خانه کعبه را

ان لا تشرك بي شيئا وطهر بيتي للطائفين والقائمين

یعنی شریک مدان مرا در عبادت چیزیرا و پاکیزه کن خانه مرا برای طواف کنندگان و ایستادگان بنماز

والركع السجود واذن في الناس بالحج ياتوك رجالا وعلى

و رکوع کنندگان و سجود کنندگان و آوازه ده در میان مردمان بحج کردن تا بیایند بسوی تو پیادگان و سواره بر

كل ضامر ياتين من كل فج عميق ليشهدوا منافع لهم ويذكروا

هر شتری لاغری بیایند از هر راه دوری تا حاضر آیند و ببینند منفعتهای دنیوی و اخروی خود را و یاد کنند

اسم الله

اسم الله في ايام معلومات على ما رزقهم من بهيمة الانعام

اسم خدایرا در روزهای دانسته شده که دهه ذی الحجه است و روز عید و از آن برآنچه روزی کرده است ایشانرا از چارپایان

فكلوا منها واطعموا البائس الفقير ثم ليقضوا تفثهم وليوفوا

پس بخورید از آن و طعام دهید درمانده و درویش را پس باید بگذارند ایشان مناسک خود را و باید وفا کنند

نذورهم وليطوفوا بالبيت العتيق ذلك ومن يعظم حرمات

نذرهای خود را و باید که طواف کنند خانه دیرینه را کار این است که گفتیم و هرکه تعظیم کند حرمتهای

الله فهو خير له عند ربه واحلت لكم الانعام الا ما يتلى

خدا را پس آن بهتر باشد مر او را نزد خداوند او و حلال گردانیده شده مر شما را چهارپایان مگر آنچه خوانده شود

عليكم فاجتنبوا الرجس من الاوثان واجتنبوا قول الزور

بر شما پس دوری کنید از پلید که از بتان باشد و دوری کنید از گفتار دروغ

حنفاء لله غير مشركين به ومن يشرك بالله فكانما خر

حال آنکه مخلص باشید مر خدایرا که نباشید شریک آورندگان با او و هرکه شریک آورد بخدا پس چنانست که بیفتد

من السماء فتخطفه الطير او تهوي به الريح في مكان سحيق

از آسمان پس برباید او را مرغ یا بیفکند او را باد در جای دوری

ذلك ومن يعظم شعائر الله فانها من تقوى القلوب

کار چنین است و هرکه بزرگ دارد فرمانهای خدا را پس بدرستیکه تعظیم آنها از پرهیزکاری دلهاست

لكم فيها منافع الى اجل مسمى ثم محلها الى البيت العتيق ولكل

مر شماراست در آنها نفعهای تا مدتی معلوم پس حلال شدن او بسوی خانه آزاد کرده شده از غرق شدن و هر

امة جعلنا منسكا ليذكروا اسم الله على ما رزقهم من بهيمة الانعام

گروهی بدید کردیم ما قربانی خاصی تا یاد کنند نام خدایرا برآنچه روزی کرده ایشانرا از چهارپایان

فالهكم اله واحد فله اسلموا وبشر المخبتين الذين اذا ذكر الله

پس خدای شما خدای یگانه است پس حکم او را گردن نهید و مژده ده فروتنانرا که چون یاد کرده شود خدا

وجلت قلوبهم والصابرين على ما اصابهم والمقيمي الصلوة ومما

بترسد از هیبت دلهای ایشان و صبر کنندگان برآنچه رسیده برایشان و بپا دارندگان نماز و از آنچه

رزقناهم ينفقون والبدن جعلناها لكم من شعائر الله لكم فيها

روزی کرده ایم ما ایشانرا نفقه کنند و شتران قربانیرا گردانیدیم آنها برای شما از نشانهای بندگی خدا مر شماراست در آنها

خير فاذكروا اسم الله عليها صواف فاذا وجبت جنوبها فكلوا

پاداش نیکی پس یاد کنید نام خدایرا بر آن و حال آنکه ایستادگان باشند چون بیفتد بزمین پهلوهای شتران پس بخورید

منها واطعموا القانع والمعتر كذلك سخرناها لكم لعلكم تشكرون

از آنها و بخورانید بدرویش ناخواهنده و سوال کننده و همچنین مسخر کردیم ما آنها را برای شما شاید که شکر کنید شما

لن ينال الله لحومها ولا دماؤها ولكن يناله التقوى منكم

هرگز نمیرسد رضای خدا را تصدق گوشتهای آنها و نه ریختن خونهای آنها ولیکن سبب رضا او میشود پرهیزکاری و خلوص نیت

كذلك سخرها لكم لتكبروا الله على ما هديكم وبشر المحسنين

همچنین مسخر گردانیدیم آنها را برای شما تا بزرگی یاد کنید خدایرا برآنچه راه نمود شما را و مژده بده نیکوکارانرا

ان الله يدافع عن الذين امنوا ان الله لا يحب كل خوان كفور

بدرستیکه خدا باز دارد شر کفار را از آنکه نیک گرویده اند بدرستیکه خدا دوست ندارد هر خیانتکار ناسپاس را

اذن

اذن للذين يقاتلون بانهم ظلموا وان الله على نصرهم لقدير

دستور کارزار داده شده مر مسلمانانیکه مقاتله کرده شده اند بسبب آنکه ایشان ستم رسیده شده اند و بدرستیکه خدا بر یاری دادن ایشان هرآینه تواناست

الذين اخرجوا من ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله ولولا

ایشانکه بیرون کرده شده اند از خانهای خود بدینکه مستحق آن شوند مگر بسبب آنکه میگفتند پروردگار ما خداست و اگر نه

دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع وبيع وصلوات

بازداشتن خدا بودی مردمانرا بعضی از ایشان به بعضی هرآینه ویران کرده شدی صومعهای رهبانان و نمازها

ومساجد يذكر فيها اسم الله كثيرا ولينصرن الله من ينصره ان الله

و مسجدها که یاد کرده شود در آنها نام خدا بسیار و هرآینه یاری دهد خدا البته هر کرا که یاری دهد دین او را بدرستیکه خدا

لقوي عزيز الذين ان مكناهم في الارض اقاموا الصلوة واتوا

هرآینه تواناست غالب بر همه آنکسانیکه اگر مکنت و سلطنت دهیم ما ایشانرا در زمین بپای دارند نماز را و میدهند

الزكوة وامروا بالمعروف ونهوا عن المنكر ولله عاقبة الامور

زکوة را و بفرمایند مردمانرا بکارهای نیکو و بازدارند ایشانرا از کارهای زشت و مر خداراست سرانجام نیکو کارها

وان يكذبوك فقد كذبت قبلهم قوم نوح وعاد وثمود

و اگر بدروغ داشتند ترا پس هرآینه بدروغ داشتند پیش از ایشان گروه نوح و عاد و ثمود

وقوم ابراهيم وقوم لوط واصحاب مدين وكذب موسى فامليت

و گروه ابراهیم و گروه لوط و اصحاب شهر مدین و بدروغ داشته شد موسی پس مهلت دادم

للكافرين ثم اخذتهم فكيف كان نكير فكاين من قرية اهلكناها

مر کافران را پس گرفتیم ایشانرا بعقوبت پس چگونه بود انکار من بر ایشان پس بسا شهر و دهی که هلاک کردیم ساکنان

وهي خاوية على عروشها وبئر معطلة وقصر
مشيد أفلم يسيروا في الأرض فتكون لهم قلوب يعقلون
بها أو آذان يسمعون بها فإنها لا تعمى الأبصار ولكن تعمى
القلوب التي في الصدور ويستعجلونك بالعذاب ولن يخلف الله
وعده وإن يوما عند ربك كألف سنة مما تعدون وكأين
من قرية أمليت لها وهي ظالمة ثم أخذتها وإلي المصير قل يا أيها
الناس إنما أنا لكم نذير مبين فالذين آمنوا وعملوا الصالحات
لهم مغفرة ورزق كريم والذين سعوا في آياتنا معاجزين أولئك
أصحاب الجحيم وما أرسلنا من قبلك من رسول ولا نبي إلا إذا

تمنى ألقى الشيطان في أمنيته فينسخ الله ما يلقي الشيطان ثم يحكم الله
آياته والله عليم حكيم ليجعل ما يلقي الشيطان فتنة للذين
في قلوبهم مرض والقاسية قلوبهم وإن الظالمين لفي شقاق
بعيد وليعلم الذين أوتوا العلم أنه الحق من ربك فيؤمنوا
به فتخبت له قلوبهم وإن الله لهاد الذين آمنوا إلى
صراط مستقيم ولا يزال الذين كفروا في مرية منه حتى تأتيهم
الساعة بغتة أو يأتيهم عذاب يوم عقيم الملك يومئذ
لله يحكم بينهم فالذين آمنوا وعملوا الصالحات في جنات
النعيم والذين كفروا وكذبوا بآياتنا فأولئك لهم عذاب مهين

والذين هاجروا في سبيل الله ثم قتلوا أو ماتوا ليرزقنهم الله
رزقا حسنا وإن الله لهو خير الرازقين ليدخلنهم مدخلا
يرضونه وإن الله لعليم حليم ذلك ومن عاقب بمثل
ما عوقب به ثم بغي عليه لينصرنه الله إن الله لعفو غفور
ذلك بأن الله يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وأن الله
سميع بصير ذلك بأن الله هو الحق وأن ما يدعون من دونه
هو الباطل وأن الله هو العلي الكبير ألم تر أن الله
أنزل من السماء ماء فتصبح الأرض مخضرة إن الله لطيف خبير
له ما في السماوات وما في الأرض وإن الله لهو الغني الحميد

ألم تر أن الله سخر لكم ما في الأرض والفلك تجري في البحر بأمره
ويمسك السماء أن تقع على الأرض إلا بإذنه إن الله بالناس
لرءوف رحيم وهو الذي أحياكم ثم يميتكم ثم يحييكم إن
الإنسان لكفور لكل أمة جعلنا منسكا هم ناسكوه فلا ينازعنك
في الأمر وادع إلى ربك إنك لعلى هدى مستقيم وإن
جادلوك فقل الله أعلم بما تعملون الله يحكم بينكم يوم
القيامة فيما كنتم فيه تختلفون ألم تعلم أن الله يعلم ما في
السماء والأرض إن ذلك في كتاب إن ذلك على الله يسير
ويعبدون من دون الله ما لم ينزل به سلطانا وما ليس لهم

بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ۝ وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ
بآن دانش ونیست مر ستمکاران را یاوری وچون خوانده شود بر ایشان آیتهای قرآن ما که روشنند
تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ
مر شناسی تو در رویهای آنکسانیکه نگرویده اند انکار را نزدیکست حمله کنند
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأُنَبِّئُكُم بِشَرٍّ مِّن ذَٰلِكُمُ
بر آنکسانیکه میخوانند بر ایشان نشانهای ما بگو یا محمد آیا پس آگاه کنم شما را به بدتر از
النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝ يَا أَيُّهَا
آتش که وعده کرده آنرا خدا آنکسانرا که نگرویده اند وبد جای بازگشتی است آتش ای
النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ
مردمان زده شده مثلی پس گوش دارید مر آنرا بدرستیکه آنکسانیکه میخوانیدشان
مِن دُونِ اللَّهِ لَن يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِن
از غیر خدا هرگز نیافرینند مگسیرا واگر گرد آیند همه برای آفریدن آن واگر
يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَّا يَسْتَنقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
بستاند مگسیرا چیزیرا نتوانند برکنند آنرا از و چه سستست جوینده
وَالْمَطْلُوبُ ۝ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ
وآنچه نزدیک بآن جسته شده نشناخته اند خدایرا سزای شناختن او بدرستیکه خدا هر آینه توانای
اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ
خدا برمی گزیند از فرشتگان فرستادگان واز آدمیان بدرستیکه خدا شنوای

بصير

بَصِيرٌ ۝ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
بینا میداند آنچه میان دستهای ایشانست وآنچه پس ایشانست وبخدا بازگردیده شود همه امور
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا
ای آنکسانیکه گرویده اند رکوع کنید وسجود کنید وبپرستید خدای خودرا وبکنید
سجده مسنونه
الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ
نیکویی شاید که شما رستگار شوید وکارزار کنید در راه خدا سزای کوشش او که خدا فرموده است
اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ
که برگزید شما را و نگردانید بر شما در کار دین هیچ تنگی که آن دین ملت پدر شماست
إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِن قَبْلُ وَفِي هَٰذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ
ابراهیم او نام کرد شما را مسلمانان پیش ازین ودرین قرآن تا باشد پیغمبر در قیامت
شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا
گواه بر شما وباشید شما گواهان بر مردمان دیگر پس برپای دارید نماز را وبدهید
الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ
زکوة را وچنگ زنید بلطف خدا اوست یار ومددکار شما پس او نیک خداوندیست ونیکو یاوریست

سورة المؤمنون وهي مائة وثمان عشرة آيات

الجزء الثامن عشر ١٨

بسم الله الرحمن الرحيم

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ
هر آینه رستگار شدند گرویدگان که ایشان در نماز خود تذلل وخشوع نمایند وآنانیکه ایشان

عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ
از گفتار بی فایده روی گردانندگانند وآنکسانیکه ایشان مر زکوة را دهندگانند وآنکسانیکه ایشان
لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۝ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
مر فرجهای خودرا نگاه دارندگانند مگر بر زنان خود یا کنیزان که مالک شده دستهای ایشان
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۝ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
پس بدرستیکه ایشان نیستند ملامت کردگان پس هرکه بجوید برای مباشرت غیر زنان وکنیزان پس ایشانند که ایشان
الْعَادُونَ ۝ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۝
از حد درگذرندگانند وآنکسانیکه ایشان مر امانتهای خودرا وعهدهای خودرا نگهدارندگانند
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۝
وآنکسانیکه ایشان بر نمازهای خود نگهدارندگانند ایشانند که ایشان میراث برندگانند
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
که میراث برند بهشت برین ایشان در آن بهشت جاویدان باشند وهر آینه بیافریدیم ما
الْإِنسَانَ مِن سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ۝ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ
انسان را از خلاصه بیرون کشیده شده از گل پس گردانیدیم او را قطره آب منی در آرامگاه
مَّكِينٍ ۝ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ
استوار یعنی رحم پس گردانیدیم ما آن آب منی را پاره خون بسته پس گردانیدیم آن خون بسته را
مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ
پاره گوشتی پس بیافریدیم ما آن گوشت پاره را استخوانها پس پوشانیدیم ما آن استخوانها را گوشتی پس

انشاناه

أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُم
آفریدیم ما آنرا آفرینشی دیگر باره پس با برکتست خدا که نیکوترین آفرینندگانست پس بدرستیکه شما
بَعْدَ ذَٰلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝
بعد از آفرینش هر آینه میرندگانید پس بدرستیکه شما در روز قیامت زنده برانگیخته شوید
وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ
وهر آینه آفریدیم ما زبر شما هفت طبقه ونیستیم ما از کار خلائق بیخبران
وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا
وفرستادیم ما از آسمان آبی باندازه حاجت پس ساکن گردانیم آن آب را در زمین وبدرستیکه ما
عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ۝ فَأَنشَأْنَا لَكُم بِهِ جَنَّاتٍ
بر بردن آن آب هر آینه توانائیم پس بیافریدیم ما مر شما را بآب آن بوستانها
مِّن نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاكِهُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝
از خرما وانگورها مر شما راست در آن بستانها میوهای بسیار واز آنها میخورید
وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِن طُورِ سَيْنَاءَ تَنبُتُ بِالدُّهْنِ وَصِبْغٍ لِّلْآ كِلِينَ
ودرختی که بیرون میآید از کوه طور سینا که میرویاند روغن زیت را ونانخورش مر خورندگان را
وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ
وبدرستیکه مر شما را در خلق چهارپایان هر آینه عبرتیست میخورانیم شما را از آن شیر که در شکمهای ایشانست ومر شما را
فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝ وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ
ودر آنها منفعت بسیار واز آنها میخورید وبر آنها وبر کشتیها

تحملون ۝ ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فقال يا قوم اعبدوا الله
ما لكم من اله غيره افلا تتقون ۝ فقال الملؤا الذين
كفروا من قومه ما هذا الا بشر مثلكم يريد ان يتفضل
عليكم ولو شاء الله لانزل ملائكة ما سمعنا بهذا
في آبائنا الاولين ۝ ان هو الا رجل به جنة فتربصوا به
حتى حين ۝ قال رب انصرني بما كذبون ۝ فاوحينا
اليه ان اصنع الفلك باعيننا ووحينا فاذا جاء امرنا
وفار التنور فاسلك فيها من كل زوجين اثنين واهلك
الا من سبق عليه القول منهم ولا تخاطبني في الذين

ظلموا

ظلموا انهم مغرقون ۝ فاذا استويت انت ومن معك على
الفلك فقل الحمد لله الذي نجينا من القوم الظالمين
وقل رب انزلني منزلا مباركا وانت خير المنزلين ۝ ان في
ذلك لآيات وان كنا لمبتلين ۝ ثم انشانا من بعدهم
قرنا آخرين ۝ فارسلنا فيهم رسولا منهم ان اعبدوا الله
ما لكم من اله غيره افلا تتقون ۝ وقال الملأ من قومه
الذين كفروا وكذبوا بلقاء الآخرة واترفناهم في الحيوة
الدنيا ما هذا الا بشر مثلكم ياكل مما تاكلون منه
ويشرب مما تشربون ۝ ولئن اطعتم بشرا مثلكم انكم

اذا لخاسرون ۝ ايعدكم انكم اذا متم وكنتم ترابا وعظاما
انكم مخرجون ۝ هيهات هيهات لما توعدون ۝ ان هي
الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما نحن بمبعوثين ۝
ان هو الا رجل افترى على الله كذبا وما نحن له
بمؤمنين ۝ قال رب انصرني بما كذبون ۝ قال عما قليل
ليصبحن نادمين ۝ فاخذتهم الصيحة بالحق فجعلناهم
غثاء فبعدا للقوم الظالمين ۝ ثم انشانا من بعدهم قرونا
آخرين ۝ ما تسبق من امة اجلها وما يستاخرون ۝ ثم ارسلنا
رسلنا تترى كلما جاء امة رسولها كذبوه فاتبعنا بعضهم

بعضا

بعضا وجعلناهم احاديث فبعدا لقوم لا يؤمنون ۝
ثم ارسلنا موسى واخاه هرون بآياتنا وسلطان مبين ۝
الى فرعون وملائه فاستكبروا وكانوا قوما عالين ۝
فقالوا انؤمن لبشرين مثلنا وقومهما لنا عابدون ۝
فكذبوهما فكانوا من المهلكين ۝ ولقد آتينا موسى الكتاب
لعلهم يهتدون ۝ وجعلنا ابن مريم وامه آية وآويناهما
الى ربوة ذات قرار ومعين ۝ يا ايها الرسل كلوا من
الطيبات واعملوا صالحا اني بما تعملون عليم ۝ وان هذه
امتكم امة واحدة وانا ربكم فاتقون ۝ فتقطعوا امرهم

بينهم زبرا كل حزب بما لديهم فرحون فذرهم
في غمرتهم حتى حين ايحسبون انما نمدهم به من مال
وبنين نسارع لهم في الخيرات بل لا يشعرون ان
الذين هم من خشية ربهم مشفقون والذين هم بايات
ربهم يؤمنون والذين هم بربهم لا يشركون والذين
يؤتون ما اتوا وقلوبهم وجلة انهم الى ربهم راجعون
اولئك يسارعون في الخيرات وهم لها سابقون ولا نكلف
نفسا الا وسعها ولدينا كتاب ينطق بالحق وهم
لا يظلمون بل قلوبهم في غمرة من هذا ولهم اعمال

من دون

من دون ذلك هم لها عاملون حتى اذا اخذنا مترفيهم
بالعذاب اذا هم يجارون لا تجاروا اليوم انكم
منا لا تنصرون قد كانت اياتي تتلى عليكم فكنتم
على اعقابكم تنكصون مستكبرين به سامرا تهجرون
افلم يدبروا القول ام جاءهم ما لم يات اباءهم الاولين
ام لم يعرفوا رسولهم فهم له منكرون ام يقولون
به جنة بل جاءهم بالحق واكثرهم للحق كارهون
ولو اتبع الحق اهواءهم لفسدت السموات والارض
ومن فيهن بل اتيناهم بذكرهم فهم عن ذكرهم معرضون

ام تسئلهم خرجا فخراج ربك خير وهو خير الرازقين
وانك لتدعوهم الى صراط مستقيم وان الذين
لا يؤمنون بالاخرة عن الصراط لناكبون ولو رحمناهم
وكشفنا ما بهم من ضر للجوا في طغيانهم يعمهون ولقد
اخذناهم بالعذاب فما استكانوا لربهم وما يتضرعون
حتى اذا فتحنا عليهم بابا ذا عذاب شديد اذا هم فيه
مبلسون وهو الذي انشا لكم السمع والابصار
والافئدة قليلا ما تشكرون وهو الذي ذراكم
في الارض واليه تحشرون وهو الذي يحيي ويميت

حزب

وله اختلاف

وله اختلاف الليل والنهار افلا تعقلون بل قالوا
مثل ما قال الاولون قالوا ءاذا متنا وكنا ترابا وعظاما
ءانا لمبعوثون لقد وعدنا نحن واباؤنا هذا من قبل
ان هذا الا اساطير الاولين قل لمن الارض ومن فيها
ان كنتم تعلمون سيقولون لله قل افلا تذكرون قل من
رب السموات السبع ورب العرش العظيم سيقولون لله
قل افلا تتقون قل من بيده ملكوت كل شيء وهو يجير
ولا يجار عليه ان كنتم تعلمون سيقولون لله قل فانى
تسحرون بل اتيناهم بالحق وانهم لكاذبون ما اتخذ الله

من ولد وما كان معه من اله اذا لذهب كل اله بما
هیچ فرزندی و نیست با خدا هیچ خدائی چه آن وقت هر آینه بردی با خود هر خدائی آنچه
خلق ولعلا بعضهم على بعض سبحان الله عما يصفون
آفریده و هر آینه برتری جستی بعضی از خدایان بر بعضی پاکست خدا از آنچه وصف میکنند ایشان
عالم الغيب والشهادة فتعالى عما يشركون قل رب اما
دانای علم نهانی و آشکار پس برترست از آنچه شرک می آورند بگو ای خدای من اگر
ترينى ما يوعدون رب فلا تجعلنى فى القوم الظالمين
بنمائی مرا آنچه وعده کرده شده اند ای خدای من پس مگردان مرا در میان گروه ستمکاران
وانا على ان نريك ما نعدهم لقادرون ادفع بالتى
و بدرستیکه ما بر آنکه بنمائیم ترا آنچه وعده کرده ایم ایشان را هر آینه توانائیم دفع کن با خصلتیکه
هى احسن السيئة نحن اعلم بما يصفون وقل رب اعوذ
آن نیکوترست کلمه بد را ما داناتریم بآنچه وصف میکنند و بگو یا محمد ای خدای من پناه میگیرم
بك من همزات الشياطين واعوذ بك رب ان يحضرون
بتو از وسوسهای شیاطین و پناه میگیرم بتو ای خدای من از آنکه حاضر شوند شیاطین
حتى اذا جاء احدهم الموت قال رب ارجعون لعلى
تا آنگاه که بیاید یکی از ایشان مرگ گوید ای خدای من بازگردان مرا تا مگر
اعمل صالحا فيما تركت كلا انها كلمة هو قائلها ومن
بکنم من کاری نیکی در آنچه ترک کردم در دنیا حاشا که چنانکه میگوید بدرستیکه آن سخنیست که او گوینده است و از

ورائهم

ورائهم برزخ الى يوم يبعثون فاذا نفخ فى الصور فلا انساب
و از پس مرگ ایشان برزخیست تا روزی که برانگیخته شوند پس چون دمیده شود در صور قیامت پس نیست هیچ پیوندها
بينهم يومئذ ولا يتساءلون فمن ثقلت موازينه
میان ایشان در آن روز و نه پرسند از سبب هم پس هر که گران شود ترازوی اعمال نیک
فاولئك هم المفلحون ومن خفت موازينه فاولئك
پس ایشانند که ایشان رستگارانند و هر که سبک شود ترازوی او پس ایشانند
الذين خسروا انفسهم فى جهنم خالدون تلفح وجوههم
آنهمه که زیان کرده اند در بازرگانی نفسهای خود در دوزخ جاوید مانده باشند بسوزد روهای ایشانرا
النار وهم فيها كالحون الم تكن اياتى تتلى عليكم فكنتم
آتش و ایشان در آتش ترش رویان باشند گفته شود ایشانرا که آیا نبود که آیتهای من که خوانده میشد بر شما پس بودید شما
بها تكذبون قالوا ربنا غلبت علينا شقوتنا وكنا قوما
که آنها تکذیب میکردید گویند ای خداوند ما غلبه کرد بر ما بدبختی ما و بودیم ما گروه
ضالين ربنا اخرجنا منها فان عدنا فانا ظالمون قال
گمراهان ای خداوند ما بیرون آر ما را از آتش پس اگر باز گردیم پس بدرستیکه ما ستمکارانیم گوید خدا
اخسئوا فيها ولا تكلمون انه كان فريق من عبادى يقولون
سگ شوید و خوار در آتش و سخن مگوئید بدرستیکه بودند گروهی از بندگان من که میگفتند
ربنا امنا فاغفر لنا وارحمنا وانت خير الراحمين فاتخذتموهم
ای خداوند ما گرویدیم ما پس بیامرز ما را و ببخشای ما را و تو بهترین بخشندگانی پس فرا گرفتید شما ایشانرا

سخريا حتى انسوكم ذكرى وكنتم منهم تضحكون انى جزيتهم
بافسوس تا فراموش گردانیدند شما را یاد کردن من و بودید شما که از ایشان خنده میکردید بدرستیکه من جزا دادم ایشانرا
اليوم بما صبروا انهم هم الفائزون قال كم لبثتم فى الارض
امروز بآنچه صبر کردند بدرستیکه ایشان ایشانند رستگاران گفت خدا چند درنگ کردید در زمین
عدد سنين قالوا لبثنا يوما او بعض يوم فسئل العادين
بشمار سالها گفتند ایستادیم یک روز یا برخی از روزی پس سوال کن از شمار کنندگان
قال ان لبثتم الا قليلا لو انكم كنتم تعلمون افحسبتم انما
گفت خدا ایستادید شما مگر اندکی اگر آنکه هستید شما که بدانید پس آیا می پندارید شما که بدرستیکه
خلقناكم عبثا وانكم الينا لا ترجعون فتعالى الله
که ما آفریدیم شما را بیهوده و بدرستیکه شما بسوی ما برگردیده نشوید پس بزرگوار است
الملك الحق لا اله الا هو رب العرش الكريم ومن يدع
پادشاهی باستحقاق نیست هیچ خدائی جز او که او پروردگار عرش بزرگست و هر که بخواند
مع الله الها اخر لا برهان له به فانما حسابه عند
با خدا خدای دیگر حجت نباشد مر او را بحقیقت او پس جزا این نیست که حساب نزد
ربه انه لا يفلح الكافرون وقل رب اغفر وارحم وانت
خدای اوست بدرستیکه رستگار نمیشوند کافران و بگو یا محمد ای خدای من بیامرز و ببخشای مرا و تو
خير سورة المؤمنون ... الراحمين
بهترین بخشندگانی

بسم الله الرحمن الرحيم
سورة انزلناها وفرضناها وانزلنا فيها ايات بينات لعلكم
این سوره ایست که فرستادیم ما آنرا و فرض کردانیدیم احکام آنرا و فرستادیم ما در این سوره آیتهای پیدا باشد که شما
تذكرون الزانية والزانى فاجلدوا كل واحد منهما مائة
پند گیرید زن زناکننده و مرد زناکننده پس تازیانه زنید هر یک از ایشانرا صد
جلدة ولا تاخذكم بهما رافة فى دين الله ان كنتم تؤمنون
تازیانه و باید نگیرد شما را بحال آن زن و مرد مهربانی در اقامت حکم خدا اگر هستید شما که میگروید
بالله واليوم الاخر وليشهد عذابهما طائفة من المؤمنين
بخدا و روز قیامت و باید که حاضر آیند این عذاب زن و مرد را گروهی از گرویدگان
الزانى لا ينكح الا زانية او مشركة والزانية لا ينكحها
مرد زانی باید نکاح نکند مگر زن زانیه را یا زن مشرکه را و زن زناکار را شوهر نکند
الا زان او مشرك وحرم ذلك على المؤمنين والذين يرمون
مگر مرد زناکاری یا مرد مشرک و حرام شده این نکاح بر گرویدگان و آنهمه که نسبت زنا میکنند
المحصنات ثم لم ياتوا باربعة شهداء فاجلدوهم ثمانين
زنان عفیفه را پس نیاورند بگواهی چهار گواه پس بزنید آن قاذفانرا هشتاد
جلدة ولا تقبلوا لهم شهادة ابدا واولئك هم الفاسقون
تازیانه و قبول مکنید از ایشان هیچ گواهی هرگز و ایشانند ایشان بیرون رفتگان از حکم خدا

الا الذين تابوا من بعد ذلك واصلحوا فان الله غفور
مگر کسانی که توبه کردند پس از آن و بصلاح آوردند پس بدرستیکه خدا آمرزنده
رحيم والذين يرمون ازواجهم ولم يكن لهم شهداء الا
مهربانست و آنکسانیکه نسبت زنا دهند زنان خود را و نباشد مر ایشانرا گواهان مگر
انفسهم فشهادة احدهم اربع شهادات بالله انه لمن الصادقين
[illegible]
والخامسة ان لعنت الله عليه ان كان من الكاذبين
[illegible]
ويدرؤا عنها العذاب ان تشهد اربع شهادات بالله انه
[illegible]
لمن الكاذبين والخامسة ان غضب الله عليها ان كان
[illegible]
من الصادقين ولولا فضل الله عليكم ورحمته وان الله
[illegible]
تواب حكيم ان الذين جاؤا بالافك عصبة منكم لا تحسبوه
[illegible]
شرا لكم بل هو خير لكم لكل امرئ منهم ما اكتسب من الاثم
[illegible]

والذي

والذي تولى كبره منهم له عذاب عظيم لولا اذ سمعتموه
[illegible]
ظن المؤمنون والمؤمنات بانفسهم خيرا وقالوا هذا افك
[illegible]
مبين لولا جاؤا عليه باربعة شهداء فاذ لم ياتوا
[illegible]
بالشهداء فاولئك عند الله هم الكاذبون ولولا
[illegible]
فضل الله عليكم ورحمته في الدنيا والآخرة لمسكم
[illegible]
في ما افضتم فيه عذاب عظيم اذ تلقونه بالسنتكم
[illegible]
وتقولون بافواهكم ما ليس لكم به علم وتحسبونه هينا وهو
[illegible]
عند الله عظيم ولولا اذ سمعتموه قلتم ما يكون
[illegible]
لنا ان نتكلم بهذا سبحانك هذا بهتان عظيم يعظكم الله
[illegible]

ان تعودوا لمثله ابدا ان كنتم مؤمنين ويبين الله
[illegible]
لكم الآيات والله عليم حكيم ان الذين يحبون ان تشيع
[illegible]
الفاحشة في الذين آمنوا لهم عذاب اليم في الدنيا
[illegible]
والآخرة والله يعلم وانتم لا تعلمون ولولا فضل الله
[illegible]
عليكم ورحمته وان الله رؤف رحيم يا ايها الذين آمنوا
[illegible]
لا تتبعوا خطوات الشيطان ومن يتبع خطوات الشيطان
[illegible]
فانه يامر بالفحشاء والمنكر ولولا فضل الله عليكم ورحمته
[illegible]
ما زكى منكم من احد ابدا ولكن الله يزكي من يشاء والله
[illegible]
سميع عليم ولا ياتل اولوا الفضل منكم والسعة ان يؤتوا
[illegible]

اولی القربی
خداوندان

اولي القربى والمساكين والمهاجرين في سبيل الله وليعفوا
[illegible]
وليصفحوا الا تحبون ان يغفر الله لكم والله غفور
[illegible]
رحيم ان الذين يرمون المحصنات الغافلات المؤمنات
[illegible]
لعنوا في الدنيا والآخرة ولهم عذاب عظيم يوم تشهد
[illegible]
عليهم السنتهم وايديهم وارجلهم بما كانوا يعملون
[illegible]
يومئذ يوفيهم الله دينهم الحق ويعلمون ان الله هو الحق
[illegible]
المبين الخبيثات للخبيثين والخبيثون للخبيثات والطيبات
[illegible]
للطيبين والطيبون للطيبات اولئك مبرؤن مما يقولون
[illegible]
لهم مغفرة ورزق كريم يا ايها الذين آمنوا لا تدخلوا
[illegible]

بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْنِسُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا

حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمُ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ

لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا

بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

وَمَا تَكْتُمُونَ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا

فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ

وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ

جيوبهن

جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ

أَوْ آبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَائِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ

أَوْ بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا مَلَكَتْ

أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ أَوِ

الطِّفْلِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ

بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا

أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ

مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ

وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ وَلْيَسْتَعْفِفِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا

حَتَّىٰ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ

أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ

الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتَيَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِتَبْتَغُوا

عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُبَيِّنَاتٍ وَمَثَلًا

مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ اللَّهُ نُورُ

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ

فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ

مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ

تمسسه نار

نَارٌ نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ

الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ

أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ رِجَالٌ

لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ

الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ

يَحْسَبُهُ الظَّمْآنُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ

عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ

لجي يغشيه موج من فوقه موج من فوقه سحاب ظلمات بعضها
عميق كه بپوشند آن دريا را موج كه از زبر او باشد موج ديگر كه در زبر او باشد ابر تيره تاريكيهايست برخي از آنها
فوق بعض اذا اخرج يده لم يكد يراها ومن لم يجعل الله له نورا
بر زبر برخي چون بيرون كشد دست خود را نزديك نبود كه ببيند دست خود را و هر كه نگرداند خدا براي او روشني
فما له من نور الم تر ان الله يسبح له من في السموات والارض
پس نيست مر او را هيچ روشنايي و آيا نديدي كه خدا تسبيح كنند مر او را هر كه در آسمانها و زمين است
والطير صافات كل قد علم صلوته وتسبيحه والله عليم بما
و مرغان حال گسترانيده اند بالهاي خود را در هوا هر يك هر آينه دانسته اند نماز خود و تسبيح خود را و خدا داناست بآنچه
يفعلون ولله ملك السموات والارض والى الله المصير
مي كنند و مر خدا راست پادشاهي آسمانها و زمين و بسوي خداست بازگشت
الم تر ان الله يزجي سحابا ثم يؤلف بينه ثم يجعله ركاما
و آيا نديدي تو بدرستيكه خدا ميراند ابر را پس فراهم مياورد جزوهاي ابر را پس ميگرداند برهم نشسته
فترى الودق يخرج من خلاله وينزل من السماء من جبال فيها
پس مي بيني باران را كه بيرون مي آيد از ميان ابر و فرو مي فرستد از آسمان از كوهها كه در آن است
من برد فيصيب به من يشاء ويصرفه عن من يشاء يكاد سنا برقه
از تگرگ پس ميرساند باران را هر كه را خواهد و دفع كند آنرا از آنكه خواهد نزديكست كه روشني برق آن
يذهب بالابصار يقلب الله الليل والنهار ان في ذلك
ابر ببرد ديدها را ميگرداند خدا شب را و روز را بدرستيكه درين

لعبرة لاولي الابصار والله خلق كل دابة من ماء فمنهم من يمشي
هر آينه عبرتيست مر خداوندان بينش را و خدا آفريده هر جنبنده را از آب پس بعضي از ايشان كسي است كه راه ميرود
على بطنه ومنهم من يمشي على رجلين ومنهم من يمشي على
بر شكم خويش و بعضي از ايشان كسيست كه راه مي رود بر دو پاي و برخي از ايشان آنكه راه ميرود بر
اربع يخلق الله ما يشاء ان الله على كل شيء قدير لقد انزلنا
چهار دست و پاي مي آفريند خدا آنچه خواهد بدرستيكه خدا بر همه چيزي تواناست هر آينه فرو فرستاديم ما
ايات مبينات والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم
آيتهاي همه روشن بدلايل و خدا راه نمايد هر كرا خواهد بسوي راه راست
ويقولون امنا بالله وبالرسول واطعنا ثم يتولى فريق منهم
و ميگويند كه گرويديم بخدا و به پيغمبر و فرمان برديم ما پس باز ميگردند گروهي از ايشان
من بعد ذلك وما اولئك بالمؤمنين واذا دعوا الى الله
بعد از آن و نيستند اين گروه گرويدگان و آنگاه كه خوانده شوند بسوي خدا
ورسوله ليحكم بينهم اذا فريق منهم معرضون وان يكن لهم الحق
و پيغمبر او تا داوري كند ميان ايشان ناگهان گروهي از ايشان اعراض كنندگانند و اگر باشد مر ايشانرا حكم حق
ياتوا اليه مذعنين افي قلوبهم مرض ام ارتابوا ام يخافون
بيايند بسوي او گردن نهندگان آيا در دلهاي ايشان بيماري كفر است يا بشك افتاده اند يا مي ترسند
ان يحيف الله عليهم ورسوله بل اولئك هم الظالمون
كه جور كند خدا بر ايشان و جور كند پيغمبر او بلكه اين گروه ايشانند ستمكاران

انما كان قول المؤمنين اذا دعوا الى الله ورسوله ليحكم بينهم ان
نيست گفتار گرويدگان چون خوانده شوند بسوي خدا و پيغمبر او تا داوري كند ميان ايشان مگر
يقولوا سمعنا واطعنا واولئك هم المفلحون ومن يطع الله
گويند شنيديم و فرمان برديم ما و ايشان اين گروه رستگارانند و كسي كه فرمان برد خدا را
ورسوله ويخش الله ويتقه فاولئك هم الفائزون واقسموا
و رسول او را و بترسد از خدا و بپرهيزد از عصيان او پس ايشانند كه ايشان فيروزي يابندگانند و سوگند خوردند
بالله جهد ايمانهم لئن امرتهم ليخرجن قل لا تقسموا طاعة
بخدا نهايت كوشش سوگندهاي خويش كه البته اگر فرمايي ايشانرا هر آينه بيرون آيند بجهاد بگو سوگند مخوريد طاعت ايشان فرمانبرداريست
معروفة ان الله خبير بما تعملون قل اطيعوا الله واطيعوا حزب
بنيكوئي دانسته بدرستيكه خدا آگاهست بآنچه ميكنيد بگو يا محمد كه فرمان بريد خدا را و فرمان بريد
الرسول فان تولوا فانما عليه ما حمل وعليكم ما حملتم وان
پيغمبر را پس اگر برگردند پس جز اين نيست كه بر رسولست آنچه تكليف كرده شده و بر شماست آنچه تكليف كرده شديم
تطيعوه تهتدوا وما على الرسول الا البلاغ المبين وعد الله
و اگر فرمان بريد رسول را راه يابيد و نيست بر پيغمبر مگر رسانيدن ظاهر وعده كرده خدا
الذين امنوا منكم وعملوا الصالحات ليستخلفنهم في
آنانرا كه گرويده اند از شما و كردند اعمال شايسته هر آينه خليفه كند ايشانرا در روي
الارض كما استخلف الذين من قبلهم وليمكنن لهم دينهم الذي
زمين چنانكه خليفه كرده بود آنكسانرا كه پيش از ايشان بودند و هر آينه ثابت گرداند براي ايشان دين

ارتضى لهم وليبدلنهم من بعد خوفهم امنا يعبدونني
كه پسنديده است مر ايشانرا و هر آينه بدل دهد ايشانرا بعد از ترس ايشان از دشمنان ايمني مي پرستند مرا
لا يشركون بي شيئا ومن كفر بعد ذلك فاولئك هم
شريك نياورند بمن هيچ چيزي و هر كه كافر شد بعد از آن نعمتها پس آن گروه ايشان
الفاسقون واقيموا الصلوة واتوا الزكوة واطيعوا الرسول
تباهكارانند و بپاي داريد نماز را و بدهيد زكوة را و فرمان بريد رسول را
لعلكم ترحمون لا تحسبن الذين كفروا معجزين في الارض
تا مگر شما بخشيده شويد مپندار البته آنرا كه كافر شدند كه فوت شوند عاجز كننده در روي زمين
وماويهم النار ولبئس المصير يا ايها الذين امنوا ليستاذنكم
و جايگاه ايشان آتش است و هر آينه بد جايي بازگشتن آتش اي آنكسانيكه گرويده ايد بايد دستوري خواهند از شما
الذين ملكت ايمانكم والذين لم يبلغوا الحلم منكم ثلث
آنكسانيكه مالك شده دستهاي شما و آنكسانيكه نرسيده باشند بحد بلوغ از شما در سه وقت
مرات من قبل صلوة الفجر وحين تضعون ثيابكم من الظهيرة
در شبانه روزي پيش از نماز بامداد و وقتيكه مي نهيد جامهاي خود را در وقت نماز پيشين
ومن بعد صلوة العشاء ثلث عورات لكم ليس عليكم ولا
و بعد از نماز خفتن اين سه وقت اوقات خلوت شما اند
عليهم جناح بعدهن طوافون عليكم بعضكم على بعض
بر ايشان حرجي در غير اين سه وقت ايشان طواف كنندگانند بر شما بعضي از شما بر بعضي ديگر

كذلك يبين الله لكم الايات والله عليم حكيم واذا بلغ الاطفال
[illegible]
منكم الحلم فليستاذنوا كما استاذن الذين من قبلهم كذلك
[illegible]
يبين الله لكم اياته والله عليم حكيم والقواعد من النساء
[illegible]
اللاتي لا يرجون نكاحا فليس عليهن جناح ان يضعن ثيابهن
[illegible]
غير متبرجات بزينة وان يستعففن خير لهن والله سميع عليم
[illegible]
ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا على المريض حرج
[illegible]
ولا على انفسكم ان تاكلوا من بيوتكم او بيوت اباءكم او بيوت
[illegible]
امهاتكم او بيوت اخوانكم او بيوت اخواتكم او بيوت اعمامكم
[illegible]
او بيوت عماتكم او بيوت اخوالكم او بيوت خالاتكم او ما ملكتم
[illegible]

مفاتحه

مفاتحه او صديقكم ليس عليكم جناح ان تاكلوا جميعا او اشتاتا
[illegible]
فاذا دخلتم بيوتا فسلموا على انفسكم تحية من عند الله مباركة
[illegible]
طيبة كذلك يبين الله لكم الايات لعلكم تعقلون انما المؤمنون
[illegible]
الذين امنوا بالله ورسوله واذا كانوا معه على امر جامع لم يذهبوا
[illegible]
حتى يستاذنوه ان الذين يستاذنونك اولئك الذين يؤمنون
[illegible]
بالله ورسوله فاذا استاذنوك لبعض شانهم فاذن لمن شئت
[illegible]
منهم واستغفر لهم الله ان الله غفور رحيم لا تجعلوا دعاء
[illegible]
الرسول بينكم كدعاء بعضكم بعضا قد يعلم الله الذين يتسللون منكم
[illegible]
لواذا فليحذر الذين يخالفون عن امره ان تصيبهم فتنة او يصيبهم
[illegible]

عذاب اليم الا ان لله ما في السموات والارض قد يعلم ما انتم
[illegible]
عليه ويوم يرجعون اليه فينبئهم بما عملوا والله بكل شيء
[illegible]

سورة الفرقان عليم سبعون وسبع آية

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا الذي
[illegible]
له ملك السموات والارض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك
[illegible]
في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا واتخذوا من دونه الهة
[illegible]
لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا يملكون لانفسهم ضرا ولا
[illegible]
نفعا ولا يملكون موتا ولا حيوة ولا نشورا وقال الذين
[illegible]

[illegible]

كفروا ان هذا الا افك افتريه واعانه عليه قوم اخرون
[illegible]
فقد جاءو ظلما وزورا وقالوا اساطير الاولين اكتتبها فهي تملى
[illegible]
عليه بكرة واصيلا قل انزله الذي يعلم السر في السموات
[illegible]
والارض انه كان غفورا رحيما وقالوا مال هذا الرسول ياكل
[illegible]
الطعام ويمشي في الاسواق لولا انزل اليه ملك فيكون معه
[illegible]
نذيرا او يلقى اليه كنز او تكون له جنة ياكل منها وقال الظالمون
[illegible]
ان تتبعون الا رجلا مسحورا انظر كيف ضربوا لك الامثال
[illegible]
فضلوا فلا يستطيعون سبيلا تبارك الذي ان شاء جعل
[illegible]
لك خيرا من ذلك جنات تجري من تحتها الانهار ويجعل لك
[illegible]

قصورا بل كذبوا بالساعة واعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا

اذا راتهم من مكان بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا واذا القوا منها

مكانا ضيقا مقرنين دعوا هنالك ثبورا لا تدعوا اليوم ثبورا

واحدا وادعوا ثبورا كثيرا قل اذلك خير ام جنة الخلد التي وعد

المتقون كانت لهم جزاء ومصيرا لهم فيها ما يشاؤن خالدين

كان على ربك وعدا مسئولا ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون الله

فيقول ءانتم اضللتم عبادي هؤلاء ام هم ضلوا السبيل قالوا

سبحانك ما كان ينبغي لنا ان نتخذ من دونك من اولياء ولكن

متعتهم واباءهم حتى نسوا الذكر وكانوا قوما بورا فقد كذبوكم

بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا ومن يظلم منكم نذقه

عذابا كبيرا وما ارسلنا قبلك من المرسلين الا انهم لياكلون

الطعام ويمشون في الاسواق وجعلنا بعضكم لبعض فتنة اتصبرون

وكان ربك بصيرا وقال الذين لا يرجون لقاءنا لولا انزل

علينا الملائكة او نرى ربنا لقد استكبروا في انفسهم وعتوا

عتوا كبيرا يوم يرون الملائكة لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون

حجرا محجورا وقدمنا الى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا

اصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا واحسن مقيلا ويوم تشقق السماء

بالغمام ونزل الملائكة تنزيلا الملك يومئذ الحق للرحمن

وكان يوما على الكافرين عسيرا ويوم يعض الظالم على يديه

يقول يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا يا ويلتى ليتني لم اتخذ

فلانا خليلا لقد اضلني عن الذكر بعد اذ جاءني وكان

الشيطان للانسان خذولا وقال الرسول يا رب ان قومي

اتخذوا هذا القران مهجورا وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا

من المجرمين وكفى بربك هاديا ونصيرا وقال الذين كفروا

لولا نزل عليه القران جملة واحدة كذلك لنثبت به فؤادك

ورتلناه ترتيلا ولا ياتونك بمثل الا جئناك بالحق واحسن

تفسيرا الذين يحشرون على وجوههم الى جهنم اولئك شر

مكانا واضل سبيلا ولقد اتينا موسى الكتاب وجعلنا معه

اخاه هرون وزيرا فقلنا اذهبا الى القوم الذين

كذبوا باياتنا فدمرناهم تدميرا وقوم نوح لما كذبوا

الرسل اغرقناهم وجعلناهم للناس اية واعتدنا للظالمين

عذابا اليما وعادا وثمود واصحاب الرس وقرونا بين ذلك

كثيرا وكلا ضربنا له الامثال وكلا تبرنا تتبيرا ولقد اتوا

على القرية التي امطرت مطر السوء افلم يكونوا يرونها بل كانوا

لا يرجون نشورا واذا راوك ان يتخذونك الا هزوا اهذا الذي

بعث الله رسولا ان كاد ليضلنا عن الهتنا لولا ان صبرنا

عليها وسوف يعلمون حين يرون العذاب من اضل سبيلا

ارايت من اتخذ الهه هواه افانت تكون عليه وكيلا

ام تحسب ان اكثرهم يسمعون او يعقلون ان هم الا كالانعام

بل هم اضل سبيلا الم تر الى ربك كيف مد الظل ولو شاء

لجعله ساكنا ثم جعلنا الشمس عليه دليلا ثم قبضناه الينا

قبضا يسيرا وهو الذي جعل لكم الليل لباسا والنوم سباتا

وجعل النهار نشورا وهو الذي ارسل الرياح بشرا بين يدي

رحمته وانزلنا من السماء ماء طهورا لنحيي به بلدة ميتا ونسقيه

مما خلقنا انعاما واناسي كثيرا ولقد صرفناه بينهم ليذكروا

فابى

فابى اكثر الناس الا كفورا ولو شئنا لبعثنا في كل قرية نذيرا

فلا تطع الكافرين وجاهدهم به جهادا كبيرا وهو الذي

مرج البحرين هذا عذب فرات وهذا ملح اجاج وجعل

بينهما برزخا وحجرا محجورا وهو الذي خلق من الماء بشرا

فجعله نسبا وصهرا وكان ربك قديرا ويعبدون من دون الله

ما لا ينفعهم ولا يضرهم وكان الكافر على ربه ظهيرا

وما ارسلناك الا مبشرا ونذيرا قل ما اسئلكم عليه من اجر

الا من شاء ان يتخذ الى ربه سبيلا وتوكل على الحي الذي

لا يموت وسبح بحمده وكفى به بذنوب عباده خبيرا الذي

خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام ثم استوى

على العرش الرحمن فاسئل به خبيرا واذا قيل لهم اسجدوا للرحمن

قالوا وما الرحمن انسجد لما تامرنا وزادهم نفورا تبارك الذي

سجدة مسنونة

جعل في السماء بروجا وجعل فيها سراجا وقمرا منيرا وهو الذي

جعل الليل والنهار خلفة لمن اراد ان يذكر او اراد شكورا

وعباد الرحمن الذين يمشون على الارض هونا واذا خاطبهم

الجاهلون قالوا سلاما والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما

والذين يقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم ان عذابها

كان غراما انها ساءت مستقرا ومقاما والذين اذا انفقوا

لم يسرفوا

لم يسرفوا ولم يقتروا وكان بين ذلك قواما والذين

لا يدعون مع الله الها اخر ولا يقتلون النفس التي حرم الله

الا بالحق ولا يزنون ومن يفعل ذلك يلق اثاما يضاعف

له العذاب يوم القيمة ويخلد فيه مهانا الا من تاب وامن

وعمل عملا صالحا فاولئك يبدل الله سيئاتهم حسنات

وكان الله غفورا رحيما ومن تاب وعمل صالحا فانه يتوب

الى الله متابا والذين لا يشهدون الزور واذا مروا باللغو

مروا كراما والذين اذا ذكروا بايات ربهم لم يخروا عليها صما

وعميانا والذين يقولون ربنا هب لنا من ازواجنا وذرياتنا

قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ۝ أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ

روشنائی چشمها و گردان ما را برای پرهیزگاران پیشوا این گروه را پاداش دهند غرفه در بهشت

بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا

[illegible]

وَمُقَامًا ۝ قُلْ مَا يَعْبَأُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ

[illegible]

سورة الشعراء يَكُونُ لِزَامًا ۝ مائتان وعشرون وسبع آية حزب

که ملازم شما باشد عذاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

طسم ۝ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا

[illegible]

يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ إِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةً فَظَلَّتْ

[illegible]

أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ ۝ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَٰنِ مُحْدَثٍ

[illegible]

إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا

[illegible]

بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ

[illegible]

كَرِيمٍ ۝ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِنَّ رَبَّكَ

[illegible]

لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنِ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

[illegible]

قَوْمَ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ۝ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝

[illegible]

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَىٰ هَارُونَ ۝ وَلَهُمْ

[illegible]

عَلَيَّ ذَنْبٌ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝ قَالَ كَلَّا فَاذْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا

[illegible]

مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ ۝ فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

[illegible]

أَنْ أَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ

[illegible]

فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝ وَفَعَلْتَ فَعْلَتَكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ

[illegible]

الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ

[illegible]

لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ

[illegible]

وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدْتَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝ قَالَ فِرْعَوْنُ

[illegible]

وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝ قَالَ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ

[illegible]

كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَمِعُونَ ۝ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

[illegible]

آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝ قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمُ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝

[illegible]

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

[illegible]

قَالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ ۝ قَالَ

[illegible]

أَوَلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ۝ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

[illegible]

فالقی

فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۝ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ

[illegible]

بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ۝ قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ۝

[illegible]

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ ۝ قَالُوا أَرْجِهْ

[illegible]

وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۝ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَحَّارٍ عَلِيمٍ ۝

[illegible]

فَجُمِعَ السَّحَرَةُ لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۝ وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

[illegible]

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ

[illegible]

قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَئِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝ قَالَ نَعَمْ

[illegible]

وَإِنَّكُمْ إِذًا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ۝ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ

[illegible]

فَأَلْقَوْا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ

[illegible]

فألقى موسى عصاه فإذا هي تلقف ما يأفكون ۝ فألقي السحرة
ساجدين ۝ قالوا آمنا برب العالمين ۝ رب موسى وهرون ۝
قال آمنتم له قبل أن آذن لكم إنه لكبيركم الذي علمكم
السحر فلسوف تعلمون ۝ لأقطعن أيديكم وأرجلكم من خلاف
ولأصلبنكم أجمعين ۝ قالوا لا ضير إنا إلى ربنا منقلبون ۝
إنا نطمع أن يغفر لنا ربنا خطايانا أن كنا أول المؤمنين ۝
وأوحينا إلى موسى أن أسر بعبادي إنكم متبعون ۝ فأرسل
فرعون في المدائن حاشرين ۝ إن هؤلاء لشرذمة قليلون ۝
وإنهم لنا لغائظون ۝ وإنا لجميع حاذرون ۝ فأخرجناهم

من جنات وعيون ۝ وكنوز ومقام كريم ۝ كذلك وأورثناها
بني إسرائيل ۝ فأتبعوهم مشرقين ۝ فلما تراءى الجمعان قال
أصحاب موسى إنا لمدركون ۝ قال كلا إن معي ربي سيهدين ۝
فأوحينا إلى موسى أن اضرب بعصاك البحر فانفلق
فكان كل فرق كالطود العظيم ۝ وأزلفنا ثم الآخرين ۝
وأنجينا موسى ومن معه أجمعين ۝ ثم أغرقنا الآخرين ۝
إن في ذلك لآية وما كان أكثرهم مؤمنين ۝ وإن ربك
لهو العزيز الرحيم ۝ واتل عليهم نبأ إبراهيم ۝ إذ قال لأبيه
وقومه ما تعبدون ۝ قالوا نعبد أصناما فنظل لها

عاكفين ۝ قال هل يسمعونكم إذ تدعون ۝ أو ينفعونكم أو يضرون ۝
قالوا بل وجدنا آباءنا كذلك يفعلون ۝ قال أفرأيتم
ما كنتم تعبدون ۝ أنتم وآباؤكم الأقدمون ۝ فإنهم عدو
لي إلا رب العالمين ۝ الذي خلقني فهو يهدين ۝ والذي هو
يطعمني ويسقين ۝ وإذا مرضت فهو يشفين ۝ والذي
يميتني ثم يحيين ۝ والذي أطمع أن يغفر لي خطيئتي يوم الدين ۝
رب هب لي حكما وألحقني بالصالحين ۝ واجعل لي لسان
صدق في الآخرين ۝ واجعلني من ورثة جنة النعيم ۝
واغفر لأبي إنه كان من الضالين ۝ ولا تخزني يوم يبعثون ۝

يوم لا ينفع مال ولا بنون ۝ إلا من أتى الله بقلب سليم ۝
وأزلفت الجنة للمتقين ۝ وبرزت الجحيم للغاوين ۝ وقيل
لهم أين ما كنتم تعبدون ۝ من دون الله هل ينصرونكم
أو ينتصرون ۝ فكبكبوا فيها هم والغاوون ۝ وجنود إبليس
أجمعون ۝ قالوا وهم فيها يختصمون ۝ تالله إن كنا لفي
ضلال مبين ۝ إذ نسويكم برب العالمين ۝ وما أضلنا
إلا المجرمون ۝ فما لنا من شافعين ۝ ولا صديق حميم ۝
فلو أن لنا كرة فنكون من المؤمنين ۝ إن في ذلك لآية
وما كان أكثرهم مؤمنين ۝ وإن ربك لهو العزيز الرحيم ۝

كذبت قوم نوح المرسلين اذ قال لهم اخوهم نوح الا
دروغ داشتند قوم نوح پیغمبرانرا چون گفت مرایشانرا برادرایشان نوح آیا
تتقون اني لكم رسول امين فاتقوا الله واطيعون
نمی پرهیزید بدرستیکه من شمارا پیغمبرم باامانت پس بترسید ازعذاب خدا وفرمان برید مرا
وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين فاتقوا الله
ونمیخواهم ازشما بران کار هیچ مزدی نیست مزد من مگر برخدای عالمیان پس بترسید ازعذاب
واطيعون قالوا انؤمن لك واتبعك الارذلون قال وما
وفرمان برید مرا گفتند آیا تصدیق کنیم ترا وحال آنکه متابعت کردند ترا ارذالان گفت نوح
علمي بما كانوا يعملون ان حسابهم الا على ربي لو تشعرون
چیست دانش من بانچه هستند کنند نیست حساب ایشان مگر برخدای من اگر میدانید
وما انا بطارد المؤمنين ان انا الا نذير مبين قالوا لئن
ونیستم من راننده مؤمنان نیستم من مگر بیم کننده پیدا گفتند اگر
لم تنته يا نوح لتكونن من المرجومين قال رب ان قومي
باز نایستی ازگفتار خود ای نوح هرآینه باشی تو ازسنگسار کردگان گفت ای پروردگار من بدرستیکه گروه من
كذبون فافتح بيني وبينهم فتحا ونجني ومن معي من المؤمنين
تکذیب کردند مرا پس حکم کن میان من ومیان ایشان حکم کردنی ورهان مرا و هرکه با من است از مؤمنان
فانجيناه ومن معه في الفلك المشحون ثم اغرقنا بعد
پس رهانیدیم اورا و هرکه با او بود درکشتی پر از آدمی پس غرق کردیم پس ازان

الباقين ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين
باقی قوم خودرا بدرستیکه درین قصه هرآینه معجزه ایست ونبودند بیشتر ایشان گرویدگان
وان ربك لهو العزيز الرحيم كذبت عاد المرسلين اذ قال
وبدرستیکه خدای اوست عزیز مهربان تکذیب کردند قوم عاد پیغمبرانرا چون گفت
لهم اخوهم هود الا تتقون اني لكم رسول امين فاتقوا
مرایشانرا برادرایشان هود آیا نمی ترسید ازعذاب خدا بدرستیکه من مرشمارا پیغمبرم باامانت پس بترسید
الله واطيعون وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري الا
ازخدا واطاعت کنید مرا ونمیخواهم من ازشما برین کار هیچ مزدی نیست مزد من مگر
على رب العالمين اتبنون بكل ريع اية تعبثون وتتخذون
برخدای عالمیان آیا بنا می کنید در هر موضع بلندی نشانی حال آنکه بازی میکنید و میگیرید
مصانع لعلكم تخلدون واذا بطشتم بطشتم جبارين
حوضها یا کوشکها تا مگر شما جاوید باشید وچون بگیرید بعقوبت میگیرید اورا وحال آنکه ستمکاران باشید
فاتقوا الله واطيعون واتقوا الذي امدكم بما تعلمون
پس بترسید ازعذاب خدا واطاعت کنید مرا وبترسید ازخدا آنکه مدد فرمود نعمت داد شمارا بانچه میدانید
امدكم بانعام وبنين وجنات وعيون اني اخاف
مدد داد شمارا بچارپایان وفرزندان وبوستانها وچشمه ها بدرستیکه من میترسم
عليكم عذاب يوم عظيم قالوا سواء علينا اوعظت
برشما ازعذاب روز بزرگ گفتند قوم برابر است برما خواه پند دهی تو مارا

ام لم تكن من الواعظين ان هذا الا خلق الاولين
یا نبوده باشی ازپند دهندگان نیست این دین مگر عادت پیشینیان
وما نحن بمعذبين فكذبوه فاهلكناهم ان في ذلك
ونباشیم ما عذاب کرده شدگان پس تکذیب کردند اورا پس هلاک کردیم ایشانرا بدرستیکه درین قصه
لاية وما كان اكثرهم مؤمنين وان ربك لهو العزيز الرحيم
نشانه ایست ونبودند بیشتر ایشان گرویدگان وبدرستیکه خدای تو هرآینه اوست غالب مهربان
كذبت ثمود المرسلين اذ قال لهم اخوهم صالح الا تتقون
تکذیب کرده ثمود پیغمبرانرا چون گفت مرایشانرا برادرایشان صالح نمی پرهیزید ازکفر
اني لكم رسول امين فاتقوا الله واطيعون وما اسئلكم
بدرستیکه من مرشمارا پیغمبرم باامانت پس بترسید خدایرا وفرمان برید مرا ونخواهم من ازشما
عليه من اجر ان اجري الا على رب العالمين اتتركون فيما
بران هیچ مزدی نیست مزد من مگر برخدای عالمیان آیا واگذاشته خواهید در نعمتهائیکه
ههنا امنين في جنات وعيون وزروع ونخل
درینجاست باامن وامان در بوستانها وچشمه ها وکشت زارها وخرما
طلعها هضيم وتنحتون من الجبال بيوتا فارهين فاتقوا الله
درهم وبازک شکوفه و می تراشید ازکوهها خانها شادکامان پس بترسید ازعذاب خدا
واطيعون ولا تطيعوا امر المسرفين الذين يفسدون
وفرمان برید مرا وبکار مبرید فرمان اسراف کنندگانرا آنکسانیکه تباه کاری میکنند بکفر

في الارض ولا يصلحون قالوا انما انت من المسحرين ما انت الا
ودرمیان روی زمین واصلاح نمیکنند گفتند جز این نیست که تو ازجادو کرده شدگانی نیستی تو مگر
بشر مثلنا فات باية ان كنت من الصادقين قال هذه ناقة
آدمی مثل ما پس بیاور معجزه اگر هستی تو ازراست گویان گفت صالح این ماده شتر است
لها شرب ولكم شرب يوم معلوم ولا تمسوها بسوء فياخذكم
مراورا بهره ازآب وشمارا است بهره ازآب در روز معینی ومرسانید باو هیچ گزندی پس بگیرد شمارا
عذاب يوم عظيم فعقروها فاصبحوا نادمين فاخذهم
عذاب روز بزرگ پس پی کردند آن ناقه را پس گشتند ازپشیمانان پس فراگرفت ایشانرا
العذاب ان في ذلك لاية وما كان اكثرهم مؤمنين
عذاب بدرستیکه درین نشانه قدرتیست ونبودند بیشتر ایشان گرویدگان
وان ربك لهو العزيز الرحيم كذبت قوم لوط المرسلين
وبدرستیکه خدای تو هرآینه اوست غالب بخشاینده تکذیب کردند قوم لوط پیغمبرانرا
اذ قال لهم اخوهم لوط الا تتقون اني لكم رسول امين
چون گفت مرایشانرا برادرایشان لوط آیا نمی ترسید ازعذاب خدا بدرستیکه من مرشمارا پیغمبرم باامانت
فاتقوا الله واطيعون وما اسئلكم عليه من اجر ان اجري
پس بترسید ازعذاب خدا وفرمان برید مرا ونخواهم من ازشما بران هیچ مزدی نیست مزد من
الا على رب العالمين اتاتون الذكران من العالمين
مگر بر پروردگار جهانیان آیا می آیید بر مردان ازجهانیان

وتذرون ما خلق لكم ربكم من ازواجكم بل انتم قوم عادون

وا می گذاشتید آنچه آفریده برای شما خدای شما از زنان شما بلکه شما اید گروهی از حد درگذشتگان

قالوا لئن لم تنته يا لوط لتكونن من المخرجين قال انی لعملكم

گفتند اگر باز نه ایستی ای لوط از گفتار خود هر آینه باشی از جلای وطن آورده شدگان گفت لوط بدرستیکه من مر کردار شمارا

من القالين رب نجنی واهلی مما يعملون فنجيناه واهله اجمعين

از دشمنانم ای خدای من برهان مرا و اهل مرا از آنچه می کنند پس برهانیدیم اورا و اهل اورا همه

الا عجوزا فی الغابرين ثم دمرنا الآخرين وامطرنا عليهم مطرا

مگر پیره زنی یعنی زن لوط که در میان ماندگان بود پس هلاک گردیم دیگران را و بارانیدیم بر ایشان بارانی از سنگ

فساء مطر المنذرين ان فی ذلك لآية وما كان اكثرهم

پس بد باران بیم کردگان بدرستیکه درین قصه هر آینه نشانه قدرت است و نبودند بیشتر ایشان

مؤمنين وان ربك لهو العزيز الرحيم كذب اصحاب الأيكة

گرویدگان و بدرستیکه خدای تو هر آینه اوست غالب مهربان تکذیب کردند اصحاب بیشه

المرسلين اذ قال لهم شعيب الا تتقون انی لكم رسول امين

پیغمبران را چون گفت مر ایشان را شعیب آیا نمی ترسید بدرستیکه من شمارا پیغمبری ام باامانت

فاتقوا الله واطيعون وما اسئلكم عليه من اجر ان اجری

پس بترسید از الله خدا و اطاعت کنید مرا و نمی خواهم از شما بر آن هیچ اجری نیست مزد من

الا علی رب العالمين اوفوا الكيل ولا تكونوا من المخسرين

مگر بر خدای عالمیان تمام پیمائید پیمانه را و مباشید از کم کنندگان پیمانه

وزنوا

وزنوا بالقسطاس المستقيم ولا تبخسوا الناس اشياءهم

و بسنجید به ترازوی راست و کم مکنید برای مردمان چیزهای ایشان را

ولا تعثوا فی الارض مفسدين واتقوا الذی خلقكم والجبلة

و زیاد تی مکنید در روی زمین حال آنکه فساد کنندگان باشید و بترسید از آن خدای که آفرید شمارا و گروه پیشینیان

الاولين قالوا انما انت من المسحرين وما انت الا بشر مثلنا

پیشینیان را گفتند جز این نیست که تو از جادو کرده شدگانی و نیستی تو مگر آدمی مثل ما

وان نظنك لمن الكاذبين فاسقط علينا كسفا من السماء

و ما گمان میبریم ترا از دروغگویان پس فرود آر بر ما پاره ابر آتش بار از آسمان

ان كنت من الصادقين قال ربی اعلم بما تعملون فكذبوه

اگر هستی تو از راستگویان گفت خدای من داناتر است بآنچه می کنید پس تکذیب کردند اورا

فاخذهم عذاب يوم الظلة انه كان عذاب يوم عظيم

پس فرا گرفت ایشان را عذاب روز سایه ابر آتش بار بدرستیکه آن بود عذاب روزی بزرگ با هیبت

ان فی ذلك لآية وما كان اكثرهم مؤمنين وان ربك

بدرستیکه درین واقعه هر آینه نشانه قدرتیست و نبودند بیشتر ایشان گرویدگان و بدرستیکه پروردگار تو

لهو العزيز الرحيم وانه لتنزيل رب العالمين نزل به الروح

هر آینه اوست غالب بخشنده و بدرستیکه این قرآن فرستاده شده هر آینه فرستاده خدای عالمیانست فرود آورد آنرا جبرئیل

الامين علی قلبك لتكون من المنذرين بلسان عربی

خداوند امانت بر دل تو تا باشی تو از بیم کنندگان مردمان بلغت عربی ظاهر

لمعزولون

مبين وانه لفی زبر الاولين اولم يكن لهم آية ان يعلمه

در بلاغت و بدرستیکه ذکر قرآن در کتب پیشینیانست آیا نیست مر کفار قریش را دلیل بر صدق قرآن آنکه بدانند

علماء بنی اسرائيل ولو نزلناه علی بعض الاعجمين فقراه عليهم

حقیقت آنرا علمای بنی اسرائیل و اگر فرو فرستادیم ما قرآنرا بر بعضی از عجمان پس بخواندی او بر ایشان

ما كانوا به مؤمنين كذلك سلكناه فی قلوب المجرمين

عجمیانه نبودند بآن گرویدگان همچنان در آوردیم آنرا در دلهای گناهکاران

لا يؤمنون به حتی يروا العذاب الاليم فياتيهم بغتة وهم

نمی گروند بآن تا آنگاه که ببینند عذاب دردناک پس بیاید بدیشان عذاب ناگاه و ایشان

لا يشعرون فيقولوا هل نحن منظرون افبعذابنا يستعجلون

ندانند پس گویند از روی حسرت آیا هستیم ما مهلت دادگان آیا پس بعذاب ما شتاب میکنند

افرأيت ان متعناهم سنين ثم جاءهم ما كانوا يوعدون

آیا پس می بینی که اگر برخوردار کردیم ایشانرا سالها پس آید بایشان آنچه هستند که وعده داده شوند

ما اغنی عنهم ما كانوا يمتعون وما اهلكنا من قرية الا

سود نکند ایشانرا آنچه بودند که بآن برخوردار شدند و هلاک نکردیم ما اهل هیچ شهری را الا که

لها منذرون ذكری وما كنا ظالمين وما تنزلت به

بود آنرا بیم کنندگان برای پند دادن ایشان و نبودیم ما ستمکاران و فرود نیاوردند قرآن را

الشياطين وما ينبغی لهم وما يستطيعون انهم عن السمع

دیوان و سزاوار نیست این کار ایشانرا و قادر نیستند و نتوانند بدرستیکه ایشان از شنیدن کلام

لمعزولون فلا تدع مع الله الها آخر فتكون من المعذبين

دور کرده شده گانند پس مخوان با خدای معبودی دیگر پس باشی از عذاب کرده شدگان

وانذر عشيرتك الاقربين واخفض جناحك لمن اتبعك

و بیم کن خویشان خود را که نزدیکترند و فروتنی و مهربانی نمای آنان که پیروی کردند ترا

من المؤمنين فان عصوك فقل انی بریء مما تعملون

از گرویدگان پس اگر نافرمانی کنند ترا پس بگو بدرستیکه من بیزارم از آنچه میکنید

وتوكل علی العزيز الرحيم الذی يراك حين تقوم وتقلبك

و توکل کن بر خدای غالب مهربان آنخدایکه می بیند ترا وقتیکه برخیزی تو و می بیند گردیدن ترا

فی الساجدين انه هو السميع العليم هل انبئكم علی من

در میان نمازگذاران بدرستیکه او شنوای داناست آیا آگاه کنم شمارا که بر که

تنزل الشياطين تنزل علی كل افاك اثيم يلقون السمع

فرود می آیند دیوان فرود می آیند بر هر دروغگوی گناه کار فرا میدارند گوش شنیدن سخنان دیوان

واكثرهم كاذبون والشعراء يتبعهم الغاوون

و بیشتر ایشان دروغگویانند و شعرای کفار پیروی ایشان میکنند گمراهان

الم تر انهم فی كل واد يهيمون وانهم يقولون ما لا

آیا نمی بینی تو که ایشان در هر وادی سرگردان میگردند و بدرستیکه ایشان میگویند چیزیرا

يفعلون الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات وذكروا الله

که نمی کنند مگر آن شاعران که ایمان آوردند و عملهای شایسته کردند و یاد کردند خدارا

كثيرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسيعلم الذين ظلموا
اي منقلب ينقلبون

سورة النمل ثلث وتسعون آية مكية

حزب

بسم الله الرحمن الرحيم

طس تلك آيات القرآن وكتاب مبين هدى وبشرى
للمؤمنين الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم
بالآخرة هم يوقنون ان الذين لا يؤمنون بالآخرة زينا لهم
اعمالهم فهم يعمهون اولئك الذين لهم سوء العذاب
وهم في الآخرة هم الاخسرون وانك لتلقى القرآن من
لدن حكيم عليم اذ قال موسى لاهله اني آنست نارا ساتيكم

منها بخبر او آتيكم بشهاب قبس لعلكم تصطلون فلما جاءها
نودي ان بورك من في النار ومن حولها وسبحان الله رب
العالمين يا موسى انه انا الله العزيز الحكيم والق عصاك
فلما رآها تهتز كأنها جان ولى مدبرا ولم يعقب يا موسى
لا تخف اني لا يخاف لدي المرسلون الا من ظلم ثم بدل
حسنا بعد سوء فاني غفور رحيم وادخل يدك في جيبك
تخرج بيضاء من غير سوء في تسع آيات الى فرعون وقومه
انهم كانوا قوما فاسقين فلما جاءتهم آياتنا مبصرة قالوا
هذا سحر مبين وجحدوا بها واستيقنتها انفسهم ظلما وعلوا

فانظر كيف كان عاقبة المفسدين ولقد آتينا داود
وسليمان علما وقالا الحمد لله الذي فضلنا على كثير
من عباده المؤمنين وورث سليمان داود وقال يا ايها
الناس علمنا منطق الطير واوتينا من كل شيء ان هذا لهو
الفضل المبين وحشر لسليمان جنوده من الجن والانس و
الطير فهم يوزعون حتى اذا اتوا على واد النمل قالت نملة
يا ايها النمل ادخلوا مساكنكم لا يحطمنكم سليمان وجنوده
وهم لا يشعرون فتبسم ضاحكا من قولها وقال رب اوزعني
ان اشكر نعمتك التي انعمت علي وعلى والدي وان اعمل

صالحا ترضيه وادخلني برحمتك في عبادك الصالحين
وتفقد الطير فقال ما لي لا ارى الهدهد ام كان
من الغائبين لاعذبنه عذابا شديدا او لاذبحنه
او لياتيني بسلطان مبين فمكث غير بعيد فقال احطت
بما لم تحط به وجئتك من سبا بنبا يقين اني وجدت
امراة تملكهم واوتيت من كل شيء ولها عرش عظيم وجدتها
وقومها يسجدون للشمس من دون الله وزين لهم الشيطان
اعمالهم فصدهم عن السبيل فهم لا يهتدون الا يسجدوا
لله الذي يخرج الخبء في السموات والارض ويعلم ما تخفون

سجده مسنونه

وما تعلنون ۝ الله لا اله الا هو رب العرش العظيم
قال سننظر اصدقت ام كنت من الكاذبين ۝ اذهب
بكتابي هذا فالقه اليهم ثم تول عنهم فانظر ماذا يرجعون
قالت يا ايها الملؤا اني القي الي كتاب كريم ۝ انه من سليمن
وانه بسم الله الرحمن الرحيم ۝ الا تعلوا علي واتوني مسلمين
قالت يا ايها الملؤا افتوني في امري ما كنت قاطعة
امرا حتى تشهدون ۝ قالوا نحن اولوا قوة واولوا باس شديد
والامر اليك فانظري ماذا تامرين ۝ قالت ان الملوك اذا
دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة

وكذلك

وكذلك يفعلون ۝ واني مرسلة اليهم بهدية فناظرة بم
يرجع المرسلون ۝ فلما جاء سليمن قال اتمدونن بمال فما
اتاني الله خير مما اتيكم بل انتم بهديتكم تفرحون ۝ ارجع اليهم
فلناتينهم بجنود لا قبل لهم بها ولنخرجنهم منها اذلة
وهم صاغرون ۝ قال يا ايها الملؤا ايكم ياتيني بعرشها
قبل ان ياتوني مسلمين ۝ قال عفريت من الجن انا اتيك
به قبل ان تقوم من مقامك واني عليه لقوي امين ۝ قال
الذي عنده علم من الكتاب انا اتيك به قبل ان يرتد اليك
طرفك فلما راه مستقرا عنده قال هذا من فضل ربي

ليبلوني ءاشكر ام اكفر ومن شكر فانما يشكر لنفسه ومن
كفر فان ربي غني كريم ۝ قال نكروا لها عرشها ننظر اتهتدي
ام تكون من الذين لا يهتدون ۝ فلما جاءت قيل اهكذا
عرشك قالت كانه هو واوتينا العلم من قبلها وكنا مسلمين
وصدها ما كانت تعبد من دون الله انها كانت من قوم
كافرين ۝ قيل لها ادخلي الصرح فلما راته حسبته لجة وكشفت
عن ساقيها قال انه صرح ممرد من قوارير ۝ قالت رب اني ظلمت
نفسي واسلمت مع سليمن لله رب العالمين ۝ ولقد ارسلنا
الى ثمود اخاهم صالحا ان اعبدوا الله فاذا هم فريقان يختصمون

قال

قال يا قوم لم تستعجلون بالسيئة قبل الحسنة لولا تستغفرون
الله لعلكم ترحمون ۝ قالوا اطيرنا بك وبمن معك قال طائركم
عند الله بل انتم قوم تفتنون ۝ وكان في المدينة تسعة رهط
يفسدون في الارض ولا يصلحون ۝ قالوا تقاسموا بالله لنبيتنه
واهله ثم لنقولن لوليه ما شهدنا مهلك اهله وانا لصادقون
ومكروا مكرا ومكرنا مكرا وهم لا يشعرون ۝ فانظر
كيف كان عاقبة مكرهم انا دمرناهم وقومهم اجمعين
فتلك بيوتهم خاوية بما ظلموا ان في ذلك لاية لقوم يعلمون
وانجينا الذين امنوا وكانوا يتقون ۝ ولوطا اذ قال لقومه

أتأتون الفاحشة وأنتم تبصرون أئنكم لتأتون الرجال
آیا می آیید بکار زشت و حال آنکه شما می بینید و میدانید قبح آنرا آیا بدرستیکه شما هر آینه بمردان
شهوة من دون النساء بل أنتم قوم تجهلون فما كان جواب
از روی خواهش نفس از غیر زنان بلکه شما گروهی اید که نمیدانید وبال آنرا پس نبود جواب
قومه إلا أن قالوا أخرجوا آل لوط من قريتكم إنهم أناس
گروه مگر آنکه گفتند بیرون کنید اهل لوط را از شهر خویش بدرستیکه ایشان مردمانند که خود را
يتطهرون فأنجيناه وأهله إلا امرأته قدرناها من الغابرين
پاک میدانند پس رهانیدیم ما او را و اهل او را مگر زن لوط را که اندازه کردیم ما او را از جمله باز ماندگان در عذاب
وأمطرنا عليهم مطرا فساء مطر المنذرين قل الحمد لله
و بارانیدیم ما بر ایشان نوعی از باران پس بد بارانی بود آن سنگباران بیم کردگان را بگو ستایش خدا را
وسلام على عباده الذين اصطفى آلله خير أما يشركون
و درود خدا بر بندگان او آن بندگانیکه برگزیده است او را آیا خدا بهتر است یا آنچه شریک او میدانند
أمن خلق السماوات والأرض وأنزل لكم من السماء ماء فأنبتنا
آیا کیست آنکه بیافرید آسمانها و زمین را و فرو فرستاد برای شما از آسمان آب باران پس رویانیدیم
به حدائق ذات بهجة ما كان لكم أن تنبتوا شجرها أإله مع الله
بآن آب بوستانهای خداوند نیکویی و خوشی سبز نبود شما را که برویانید درختهای بوستانها را آیا هیچ خدایی هست
بل هم قوم يعدلون أمن جعل الأرض قرارا وجعل خلالها
بلکه ایشان گروهیند عدول کنندگان آیا کیست که گردانید زمین را آرامگاهی و آفرید در میان آن

أنهارا وجعل لها رواسي وجعل بين البحرين حاجزا أإله
جویها و گردانید برای آن لنگرها از کوهها و پدید کرد میان دو دریا حجابی آیا هیچ خدایی هست
مع الله بل أكثرهم لا يعلمون أمن يجيب المضطر إذا دعاه
با خدا بلکه بیشتر ایشان نمیدانند آیا کیست آنکه اجابت کند بیچاره را چون بخواند او را
ويكشف السوء ويجعلكم خلفاء الأرض أإله مع الله قليلا
و باز دارد بدی را و میگرداند شما را ساکنان زمین بعد از هلاک گذشتگان آیا هیچ خدایی هست
ما تذكرون أمن يهديكم في ظلمات البر والبحر ومن يرسل
یاد میکنید آیا کیست آنکه راه نماید شما را در تاریکیهای دشت و دریا و کیست که میفرستد
الرياح بشرا بين يدي رحمته أإله مع الله تعالى الله عما
بادها را مژده دهنده پیش از رسیدن باران رحمت آیا هیچ خدایی هست با خدا برتر است خدای از آنچه
يشركون أمن يبدأ الخلق ثم يعيده ومن يرزقكم من السماء
شرک می آورند آیا کیست که آفرینش خلق ابتدا کند پس باز گرداند او را و کیست که روزی میدهد شما را از آسمان
والأرض أإله مع الله قل هاتوا برهانكم إن كنتم صادقين
و زمین آیا هیچ خدایی هست با خدا بگو بیارید حجت خود را اگر هستید شما راست گویان
قل لا يعلم من في السماوات والأرض الغيب إلا الله وما
بگو یا محمد نمیداند هر که در آسمانها و زمین است غیب را مگر خدا و
يشعرون أيان يبعثون بل ادارك علمهم في الآخرة بل هم
نمیدانند که کدام وقت برانگیخته میشوند بلکه کامل میرسد علم ایشان در آخرت بلکه ایشان

في شك منها بل هم منها عمون وقال الذين كفروا أإذا كنا
در شکاند از آن بلکه ایشان از دریافت آن کورانند و گفتند کسانیکه کافر شدند آیا چون گردیم ما
ترابا وآباؤنا أئنا لمخرجون لقد وعدنا هذا نحن وآباؤنا
خاک و پدران ما آیا ما بیرون آورده شویم هر آینه وعده داده شده ایم ما و پدران ما
من قبل إن هذا إلا أساطير الأولين قل سيروا في
پیش از این نیست این مگر افسانهای پیشینیان بگو سفر کنید در
الأرض فانظروا كيف كان عاقبة المجرمين ولا تحزن
روی زمین پس بنگرید چگونه بوده است سرانجام کار گناهکاران و اندوه مخور
عليهم ولا تكن في ضيق مما يمكرون ويقولون متى هذا
برای اعراض ایشان و مباش تو در تنگدلی از آنچه مکر میکنند و میگویند کی باشد این
الوعد إن كنتم صادقين قل عسى أن يكون ردف لكم
وعده اگر هستید شما راست گویان بگو شاید که باشد که نزدیک رسیده باشد شما را
بعض الذي تستعجلون وإن ربك لذو فضل على الناس
برخی از آنچه شتاب میکنید و بدرستیکه پروردگار تو هر آینه خداوند فضل عظیم است بر آدمیان
ولكن أكثرهم لا يشكرون وإن ربك ليعلم ما تكن صدورهم
ولیکن بیشتر ایشان شکر نمیکنند و بدرستیکه پروردگار تو میداند آنچه پنهان میدارد سینهای ایشان
وما يعلنون وما من غائبة في السماء والأرض إلا في كتاب
و آنچه آشکار میکنند و نیست هیچ پوشیده در آسمان و زمین مگر آنکه در نوشته است

مبين إن هذا القرآن يقص على بني إسرائيل أكثر الذي
روشن بدرستیکه این قرآن حکایت میکند بر فرزندان یعقوب بیشتر از آنچه
هم فيه يختلفون وإنه لهدى ورحمة للمؤمنين إن ربك
ایشان در آن اختلاف میکنند و بدرستیکه این قرآن هدایتی و رحمتیست مر مومنان را بدرستیکه پروردگار تو
يقضي بينهم بحكمه وهو العزيز العليم فتوكل على الله إنك على
داوری کند میان ایشان بحکم خویش و اوست غالب دانا پس بسپار کار خود را بر خدا بدرستیکه تو بر
الحق المبين إنك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصم الدعاء إذا
دین حقی که آن هویداست بدرستیکه تو نتوانی شنوانید مردگان را و نتوانی شنوانید کران را خواندن چون
ولوا مدبرين وما أنت بهادي العمي عن ضلالتهم إن تسمع
برگردند اعراض کنندگان و نیستی تو راه نمای کوران از گمراهی ایشان نمیشنوانی تو
إلا من يؤمن بآياتنا فهم مسلمون وإذا وقع القول عليهم
مگر کسی را که بگرود به نشانهای قدرت ما پس ایشان مسلمانانند و چون واقع شود گفته بر ایشان
أخرجنا لهم دابة من الأرض تكلمهم أن الناس كانوا بآياتنا
بیرون آوریم ما برای ایشان جنبنده از زمین که سخن کند با ایشان بدرستیکه مردمان بودند که بنشانهای ما
لا يوقنون ويوم نحشر من كل أمة فوجا ممن يكذب بآياتنا
یقین نمیکردند و روزیکه گرد آوریم ما از هر ملتی گروهی بسیار از آنانکه دروغ پنداشتند آیات ما را
فهم يوزعون حتى إذا جاءوا قال أكذبتم بآياتي ولم تحيطوا
پس ایشان فراهم آورده شوند تا آنکه چون آمدند گوید خدا آیا تکذیب کردید بآیات من و حال آنکه در نرسیدید

علما

بها أماذا كنتم تعملون ۝ ووقع القول عليهم بما ظلموا فهم
لا ينطقون ۝ ألم يروا أنا جعلنا الليل ليسكنوا فيه والنهار
مبصرا إن في ذلك لآيات لقوم يؤمنون ۝ ويوم ينفخ في
الصور ففزع من في السماوات ومن في الأرض إلا من
شاء الله وكل أتوه داخرين ۝ وترى الجبال تحسبها
جامدة وهي تمر مر السحاب صنع الله الذي أتقن كل شيء إنه
خبير بما تفعلون ۝ من جاء بالحسنة فله خير منها وهم من فزع
يومئذ آمنون ۝ ومن جاء بالسيئة فكبت وجوههم في
النار هل تجزون إلا ما كنتم تعملون ۝ إنما أمرت أن أعبد

رب

رب هذه البلدة الذي حرمها وله كل شيء وأمرت
أن أكون من المسلمين ۝ وأن أتلو القرآن فمن اهتدى
فإنما يهتدي لنفسه ومن ضل فقل إنما أنا من المنذرين
وقل الحمد لله سيريكم آياته فتعرفونها وما ربك
بغافل عما تعملون ۝

سورة القصص ثمانية وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

طسم ۝ تلك آيات الكتاب المبين ۝ نتلو عليك من نبإ
موسى وفرعون بالحق لقوم يؤمنون ۝ إن فرعون علا في
الأرض وجعل أهلها شيعا يستضعف طائفة منهم يذبح

أبناءهم ويستحيي نساءهم إنه كان من المفسدين ۝ ونريد
أن نمن على الذين استضعفوا في الأرض ونجعلهم أئمة
ونجعلهم الوارثين ۝ ونمكن لهم في الأرض ونري فرعون
وهامان وجنودهما منهم ما كانوا يحذرون ۝ و
أوحينا إلى أم موسى أن أرضعيه فإذا خفت عليه
فألقيه في اليم ولا تخافي ولا تحزني إنا رادوه إليك
وجاعلوه من المرسلين ۝ فالتقطه آل فرعون ليكون لهم
عدوا وحزنا إن فرعون وهامان وجنودهما كانوا
خاطئين ۝ وقالت امرأت فرعون قرت عين لي ولك

لا تقتلوه

لا تقتلوه عسى أن ينفعنا أو نتخذه ولدا وهم لا يشعرون ۝
وأصبح فؤاد أم موسى فارغا إن كادت لتبدي به لولا
أن ربطنا على قلبها لتكون من المؤمنين ۝ وقالت لأخته
قصيه فبصرت به عن جنب وهم لا يشعرون ۝ وحرمنا
عليه المراضع من قبل فقالت هل أدلكم على أهل بيت يكفلونه
لكم وهم له ناصحون ۝ فرددناه إلى أمه كي تقر عينها ولا
تحزن ولتعلم أن وعد الله حق ولكن أكثرهم لا يعلمون ۝
حزب
ولما بلغ أشده واستوى آتيناه حكما وعلما وكذلك
نجزي المحسنين ۝ ودخل المدينة على حين غفلة من أهلها

فوجد فيها رجلين يقتتلان هذا من شيعته وهذا

من عدوه فاستغاثه الذي من شيعته على الذي من عدوه

فوكزه موسى فقضى عليه قال هذا من عمل الشيطان انه

عدو مضل مبين قال رب اني ظلمت نفسي فاغفر

لي فغفر له انه هو الغفور الرحيم قال رب بما انعمت على

فلن اكون ظهيرا للمجرمين فاصبح في المدينة خائفا يترقب

فاذا الذي استنصره بالامس يستصرخه قال له موسى

انك لغوي مبين فلما ان اراد ان يبطش بالذي

هو عدو لهما قال يا موسى اتريد ان تقتلني كما قتلت نفسا

بالامس

بالامس ان تريد الا ان تكون جبارا في الارض وما تريد

ان تكون من المصلحين وجاء رجل من اقصا المدينة يسعى

قال يا موسى ان الملا يأتمرون بك ليقتلوك فاخرج اني

لك من الناصحين فخرج منها خائفا يترقب قال رب نجني

من القوم الظالمين ولما توجه تلقاء مدين قال عسى

ربي ان يهديني سواء السبيل ولما ورد ماء مدين وجد

عليه امة من الناس يسقون ووجد من دونهم امراتين

تذودان قال ما خطبكما قالتا لا نسقي حتى يصدر الرعاء

وابونا شيخ كبير فسقى لهما ثم تولى الى الظل فقال رب

اني لما انزلت الي من خير فقير فجاءته احداهما تمشي

على استحياء قالت ان ابي يدعوك ليجزيك اجر ما سقيت

لنا فلما جاءه وقص عليه القصص قال لا تخف نجوت من

القوم الظالمين قالت احداهما يا ابت استاجره ان

خير من استاجرت القوي الامين قال اني اريد

ان انكحك احدى ابنتي هاتين على ان تاجرني ثماني

حجج فان اتممت عشرا فمن عندك وما اريد ان اشق عليك

ستجدني ان شاء الله من الصالحين قال ذلك بيني

وبينك ايما الاجلين قضيت فلا عدوان علي والله على

ما نقول

ما نقول وكيل فلما قضى موسى الاجل وسار باهله

آنس من جانب الطور نارا قال لاهله امكثوا اني آنست

نارا لعلي آتيكم منها بخبر او جذوة من النار لعلكم تصطلون

فلما اتاها نودي من شاطئ الواد الايمن في البقعة المباركة

من الشجرة ان يا موسى اني انا الله رب العالمين وان الق

عصاك فلما راها تهتز كانها جان ولى مدبرا ولم

يعقب يا موسى اقبل ولا تخف انك من الامنين اسلك

يدك في جيبك تخرج بيضاء من غير سوء واضمم اليك

جناحك من الرهب فذانك برهانان من ربك الى فرعون

وملائه إنهم كانوا قوما فاسقين قال رب إني قتلت
منهم نفسا فأخاف أن يقتلون وأخي هارون هو أفصح
مني لسانا فأرسله معي ردءا يصدقني إني أخاف أن
يكذبون قال سنشد عضدك بأخيك ونجعل لكما
سلطانا فلا يصلون إليكما بآياتنا أنتما ومن اتبعكما
الغالبون فلما جاءهم موسى بآياتنا بينات قالوا ما هذا
إلا سحر مفترى وما سمعنا بهذا في آبائنا الأولين و
قال موسى ربي أعلم بمن جاء بالهدى من عنده ومن
تكون له عاقبة الدار إنه لا يفلح الظالمون

وقال

وقال فرعون يا أيها الملأ ما علمت لكم من إله غيري فأوقد
لي يا هامان على الطين فاجعل لي صرحا لعلي أطلع
إلى إله موسى وإني لأظنه من الكاذبين واستكبر هو
وجنوده في الأرض بغير الحق وظنوا أنهم إلينا لا يرجعون
فأخذناه وجنوده فنبذناهم في اليم فانظر كيف كان عاقبة
الظالمين وجعلناهم أئمة يدعون إلى النار ويوم القيامة
لا ينصرون وأتبعناهم في هذه الدنيا لعنة ويوم القيامة
هم من المقبوحين ولقد آتينا موسى الكتاب من بعد ما
أهلكنا القرون الأولى بصائر للناس وهدى ورحمة

لعلهم يتذكرون وما كنت بجانب الغربي إذ قضينا إلى
موسى الأمر وما كنت من الشاهدين ولكنا أنشأنا قرونا
فتطاول عليهم العمر وما كنت ثاويا في أهل مدين تتلو عليهم
آياتنا ولكنا كنا مرسلين وما كنت بجانب الطور إذ نادينا
ولكن رحمة من ربك لتنذر قوما ما أتاهم من نذير من قبلك
لعلهم يتذكرون ولولا أن تصيبهم مصيبة بما قدمت
أيديهم فيقولوا ربنا لولا أرسلت إلينا رسولا فنتبع آياتك
ونكون من المؤمنين فلما جاءهم الحق من عندنا قالوا لولا
أوتي مثل ما أوتي موسى أولم يكفروا بما أوتي موسى من قبل

قالوا

قالوا سحران تظاهرا وقالوا إنا بكل كافرون قل فأتوا
بكتاب من عند الله هو أهدى منهما أتبعه إن كنتم
صادقين فإن لم يستجيبوا لك فاعلم أنما يتبعون أهواءهم
ومن أضل ممن اتبع هواه بغير هدى من الله إن الله
لا يهدي القوم الظالمين ولقد وصلنا لهم القول
لعلهم يتذكرون الذين آتيناهم الكتاب من قبله هم
به يؤمنون وإذا يتلى عليهم قالوا آمنا به إنه الحق
من ربنا إنا كنا من قبله مسلمين أولئك يؤتون أجرهم مرتين
بما صبروا ويدرءون بالحسنة السيئة ومما رزقناهم ينفقون

وإذا سمعوا اللغو أعرضوا عنه وقالوا لنا أعمالنا ولكم
و چون بشنوند سخن بیهوده روی بگردانند از آن و گویند برای ماست کردارهای ما و برای شماست
أعمالكم سلام عليكم لا نبتغي الجاهلين إنك لا تهدي
کردارهای شما سلام باد بر شما نمیخواهیم ما صحبت جاهلان بدرستیکه تو ای محمد راه نتوانی نمائی
من أحببت ولكن الله يهدي من يشاء وهو أعلم بالمهتدين
آنرا که دوست داری و لیکن خدا راه نماید آنرا که میخواهد و او داناتر است براه یافتگان
وقالوا إن نتبع الهدى معك نتخطف من أرضنا أولم نمكن
و گفتند اگر پیروی کنیم هدایت را با تو ربوده شویم از روی زمین خود آیا جای ندادیم ما
لهم حرما آمنا يجبى إليه ثمرات كل شيء رزقا من لدنا ولكن
[illegible]
أكثرهم لا يعلمون وكم أهلكنا من قرية بطرت معيشتها
[illegible]
فتلك مساكنهم لم تسكن من بعدهم إلا قليلا وكنا نحن
[illegible]
الوارثين وما كان ربك مهلك القرى حتى يبعث في أمها
[illegible]
رسولا يتلوا عليهم آياتنا وما كنا مهلكي القرى إلا وأهلها
[illegible]

ظالمون

ظالمون وما أوتيتم من شيء فمتاع الحياة الدنيا وزينتها وما عند الله
[illegible]
خير وأبقى أفلا تعقلون أفمن وعدناه وعدا حسنا فهو لاقيه
[illegible]
كمن متعناه متاع الحياة الدنيا ثم هو يوم القيامة من المحضرين
[illegible]
ويوم يناديهم فيقول أين شركائي الذين كنتم تزعمون قال الذين
[illegible]
حق عليهم القول ربنا هؤلاء الذين أغوينا أغويناهم كما غوينا
[illegible]
تبرأنا إليك ما كانوا إيانا يعبدون وقيل ادعوا شركاءكم
[illegible]
فدعوهم فلم يستجيبوا لهم ورأوا العذاب لو أنهم كانوا
[illegible]
يهتدون ويوم يناديهم فيقول ماذا أجبتم المرسلين فعميت
[illegible]
عليهم الأنباء يومئذ فهم لا يتساءلون فأما من تاب وآمن
[illegible]

وعمل صالحا فعسى أن يكون من المفلحين وربك يخلق ما يشاء
[illegible]
ويختار ما كان لهم الخيرة سبحان الله وتعالى عما يشركون
[illegible]
وربك يعلم ما تكن صدورهم وما يعلنون وهو الله لا إله
[illegible]
إلا هو له الحمد في الأولى والآخرة وله الحكم وإليه ترجعون
[illegible]
قل أرأيتم إن جعل الله عليكم الليل سرمدا إلى يوم القيامة
[illegible]
من إله غير الله يأتيكم بضياء أفلا تسمعون قل أرأيتم إن جعل
[illegible]
الله عليكم النهار سرمدا إلى يوم القيامة من إله غير الله
[illegible]
يأتيكم بليل تسكنون فيه أفلا تبصرون ومن رحمته جعل لكم
[illegible]
الليل والنهار لتسكنوا فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم
[illegible]

تشكرون

تشكرون ويوم يناديهم فيقول أين شركائي الذين كنتم تزعمون
[illegible]
ونزعنا من كل أمة شهيدا فقلنا هاتوا برهانكم فعلموا أن
[illegible]
الحق لله وضل عنهم ما كانوا يفترون إن قارون كان
[illegible]
من قوم موسى فبغى عليهم وآتيناه من الكنوز ما إن مفاتحه
[illegible]
لتنوء بالعصبة أولي القوة إذ قال له قومه لا تفرح إن الله
[illegible]
لا يحب الفرحين وابتغ فيما آتاك الله الدار الآخرة ولا
[illegible]
تنس نصيبك من الدنيا وأحسن كما أحسن الله إليك ولا تبغ
[illegible]
الفساد في الأرض إن الله لا يحب المفسدين قال إنما
[illegible]
أوتيته على علم عندي أولم يعلم أن الله قد أهلك من قبله
[illegible]

من القرون من هو اشد منه قوة واكثر جمعا ولا يسئل

از اهل قرنها کی بیرا که او سخت تر بود از او بقوت و بیشتر بود از روی جمعیت و مال و پرسیده نشود

عن ذنوبهم المجرمون فخرج على قومه في زينته قال الذين

از گناهان ایشان که مجرمانند پس بیرون آمد بر قوم خود در زینت خود گفتند آنکسانیکه

يريدون الحيوة الدنيا يا ليت لنا مثل ما اوتي قارون انه

میخواستند زندگانی دنیا را ای کاش بودی مارا مثل آنچه داده شد قارون را بدرستیکه او

لذو حظ عظيم وقال الذين اوتوا العلم ويلكم ثواب الله

هر آینه صاحب بهره بزرگست و گفتند آنان که داده بودند ایشان را دانش وای بر شما پاداش خدا

خير لمن امن وعمل صالحا ولا يلقيها الا الصابرون فخسفنا

بهترست مر آنرا که گرویده بخدا و کرده اعمال شایسته و ندهند آنرا مگر صابران پس فرو بردیم

به وبداره الارض فما كان له من فئة ينصرونه من دون الله

[illegible]

وما كان من المنتصرين واصبح الذين تمنوا مكانه بالامس

[illegible]

يقولون ويكان الله يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر

[illegible]

لولا ان من الله علينا لخسف بنا ويكانه لا يفلح الكافرون

[illegible]

تلك

تلك الدار الآخرة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الارض ولا

[illegible]

فسادا والعاقبة من جاء بالحسنة فله خير منها ومن جاء للمتقين

[illegible]

بالسيئة فلا يجزى الذين عملوا السيئات الا ما كانوا

[illegible]

يعملون ان الذي فرض عليك القران لرادك الى معاد

[illegible]

قل ربي اعلم من جاء بالهدى ومن هو في ضلال مبين

[illegible]

وما كنت ترجوا ان يلقى اليك الكتاب الا رحمة من ربك

[illegible]

فلا تكونن ظهيرا للكافرين ولا يصدنك عن ايات الله

[illegible]

بعد اذ انزلت اليك وادع الى ربك ولا تكونن من

[illegible]

المشركين ولا تدع مع الله الها اخر لا اله الا هو كل شيء

[illegible]

هالك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون

[illegible]

سورة العنكبوت تسع وستون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم احسب الناس ان يتركوا ان يقولوا امنا وهم لا يفتنون

[illegible]

ولقد فتنا الذين من قبلهم فليعلمن الله الذين صدقوا

[illegible]

وليعلمن الكاذبين ام حسب الذين يعملون السيئات

[illegible]

ان يسبقونا ساء ما يحكمون من كان يرجوا لقاء الله فان

[illegible]

اجل الله لات وهو السميع العليم ومن جاهد فانما يجاهد

[illegible]

لنفسه ان الله لغني عن العالمين والذين امنوا وعملوا حزب

[illegible]

الصالحات

الصالحات لنكفرن عنهم سيئاتهم ولنجزينهم احسن الذي كانوا

[illegible]

يعملون ووصينا الانسان بوالديه حسنا وان جاهداك

[illegible]

لتشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما الي مرجعكم فانبئكم

[illegible]

بما كنتم تعملون والذين امنوا وعملوا الصالحات لندخلنهم

[illegible]

في الصالحين ومن الناس من يقول امنا بالله فاذا اوذي

[illegible]

في الله جعل فتنة الناس كعذاب الله ولئن جاء نصر من

[illegible]

ربك ليقولن انا كنا معكم اوليس الله باعلم بما في صدور

[illegible]

العالمين وليعلمن الله الذين امنوا وليعلمن المنافقين

[illegible]

وقال الذين كفروا للذين امنوا اتبعوا سبيلنا ولنحمل

[illegible]

خطاياكم وما هم بحاملين من خطاياهم من شيء انهم لكاذبون
وليحملن اثقالهم واثقالا مع اثقالهم وليسئلن يوم القيامة
عما كانوا يفترون ولقد ارسلنا نوحا الى قومه فلبث
فيهم الف سنة الا خمسين عاما فاخذهم الطوفان وهم
ظالمون فانجيناه واصحاب السفينة وجعلناها اية
للعالمين وابرهيم اذ قال لقومه اعبدوا الله واتقوه
ذلكم خير لكم ان كنتم تعلمون انما تعبدون من دون الله
اوثانا وتخلقون افكا ان الذين تعبدون من دون الله لا يملكون
لكم رزقا فابتغوا عند الله الرزق واعبدوه واشكروا له اليه

ترجعون

ترجعون وان تكذبوا فقد كذب امم من قبلكم وما
على الرسول الا البلاغ المبين اولم يروا كيف يبدئ الله
الخلق ثم يعيده ان ذلك على الله يسير قل سيروا في الارض
فانظروا كيف بدا الخلق ثم الله ينشئ النشاة الاخرة ان
الله على كل شيء قدير يعذب من يشاء ويرحم من يشاء واليه
تقلبون وما انتم بمعجزين في الارض ولا في السماء وما لكم
من دون الله من ولي ولا نصير والذين كفروا بايات الله
ولقائه اولئك يئسوا من رحمتي واولئك لهم عذاب اليم
فما كان جواب قومه الا ان قالوا اقتلوه او حرقوه فانجيه

الله من النار ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون وقال انما
اتخذتم من دون الله اوثانا مودة بينكم في الحيوة الدنيا
ثم يوم القيمة يكفر بعضكم ببعض ويلعن بعضكم بعضا وماويكم
النار وما لكم من ناصرين فامن له لوط وقال اني مهاجر
الى ربي انه هو العزيز الحكيم ووهبنا له اسحق ويعقوب
وجعلنا في ذريته النبوة والكتاب واتيناه اجره في الدنيا
وانه في الاخرة لمن الصالحين ولوطا اذ قال لقومه
انكم لتاتون الفاحشة ما سبقكم بها من احد من العالمين
ائنكم لتاتون الرجال وتقطعون السبيل وتاتون في ناديكم

المنكر

المنكر فما كان جواب قومه الا ان قالوا ائتنا بعذاب الله
ان كنت من الصادقين قال رب انصرني على القوم المفسدين
ولما جاءت رسلنا ابرهيم بالبشرى قالوا انا مهلكوا اهل
هذه القرية ان اهلها كانوا ظالمين قال ان فيها لوطا قالوا
نحن اعلم بمن فيها لننجينه واهله الا امراته كانت من الغابرين
ولما ان جاءت رسلنا لوطا سيء بهم وضاق بهم ذرعا وقالوا لا تخف
ولا تحزن انا منجوك واهلك الا امراتك كانت من الغابرين
انا منزلون على اهل هذه القرية رجزا من السماء بما كانوا
يفسقون ولقد تركنا منها اية بينة لقوم يعقلون والى

مدين اخاهم شعيبا فقال يا قوم اعبدوا الله وارجوا اليوم
الآخر ولا تعثوا في الارض مفسدين فكذبوه فاخذتهم الرجفة
فاصبحوا في دارهم جاثمين وعادا وثمود وقد تبين لكم
من مساكنهم وزين لهم الشيطان اعمالهم فصدهم عن السبيل
وكانوا مستبصرين وقارون وفرعون وهامان ولقد
جاءهم موسى بالبينات فاستكبروا في الارض وما كانوا
سابقين فكلا اخذنا بذنبه فمنهم من ارسلنا عليه حاصبا
(ومنهم من اخذته الصيحة)
ومنهم من خسفنا به الارض ومنهم من اغرقنا وما كان الله
ليظلمهم ولكن كانوا انفسهم يظلمون مثل الذين اتخذوا

من دون

من دون الله اولياء كمثل العنكبوت اتخذت بيتا وان
اوهن البيوت لبيت العنكبوت لو كانوا يعلمون ان الله
يعلم ما يدعون من دونه من شيء وهو العزيز الحكيم وتلك
الامثال نضربها للناس وما يعقلها الا العالمون
خلق الله السموات والارض بالحق ان في ذلك لآية
للمؤمنين اتل ما اوحي اليك من الكتاب واقم الصلوة ان
الصلوة تنهى عن الفحشاء والمنكر ولذكر الله اكبر والله
يعلم ما تصنعون ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي
هي احسن الا الذين ظلموا منهم وقولوا آمنا بالذي انزل

الينا وانزل اليكم والهنا والهكم واحد ونحن له مسلمون
وكذلك انزلنا اليك الكتاب فالذين آتيناهم الكتاب
يؤمنون به وما يجحد بآياتنا الا الكافرون وما كنت تتلوا
(ومن هؤلاء من يؤمن)
من قبله من كتاب ولا تخطه بيمينك اذا لارتاب المبطلون
بل هو آيات بينات في صدور الذين اوتوا العلم وما يجحد
بآياتنا الا الظالمون وقالوا لولا انزل عليه آيات من
ربه قل انما الآيات عند الله وانما انا نذير مبين
اولم يكفهم انا انزلنا عليك الكتاب يتلى عليهم ان
في ذلك لرحمة وذكرى لقوم يؤمنون قل كفى بالله بيني وبينكم

شهيدا

شهيدا يعلم ما في السموات والارض والذين آمنوا بالباطل
وكفروا بالله اولئك هم الخاسرون ويستعجلونك بالعذاب
ولولا اجل مسمى لجاءهم العذاب وليأتينهم بغتة وهم
لا يشعرون يستعجلونك بالعذاب وان جهنم لمحيطة
بالكافرين يوم يغشاهم العذاب من فوقهم ومن تحت
ارجلهم ويقول ذوقوا ما كنتم تعملون يا عبادي الذين
آمنوا ان ارضي واسعة فاياي فاعبدون كل نفس ذائقة
الموت ثم الينا ترجعون والذين آمنوا وعملوا الصالحات لنبوئنهم
من الجنة غرفا تجري من تحتها الانهار خالدين فيها نعم اجر

العاملين ۝ الذين صبروا وعلى ربهم يتوكلون ۝ وكأين

مردان کارکنندگان آنکه صبر کردند و بر خدای خود توکل مینمایند و بسا جنبنده

من دابة لا تحمل رزقها الله يرزقها واياكم وهو السميع العليم

جنبنده طاقت برداشتن ندارد روزی خود را خدا روزی دهد او را و شما را و اوست شنوا دانا

ولئن سألتهم من خلق السموات والارض وسخر الشمس

والله اگر بپرسی از ایشان که که آفرید آسمانها و زمین را و مسخر گردانید آفتاب

والقمر ليقولن الله فانى يوفكون ۝ الله يبسط الرزق لمن

و ماه را هر آینه میگویند خدا پس از کجا میگردانند خدا میگستراند روزی را برای هر که

يشاء من عباده ويقدر له ان الله بكل شىء عليم ۝ ولئن

میخواهد از بندگان خود و تنگ میگرداند برای آنکه خواهد بدرستیکه خدا بهر چیزی داناست و اگر

سألتهم من نزل من السماء ماء فاحيا به الارض من بعد

و بپرسی ایشان را که که فرستاده از آسمان آبرا پس زنده ساخت بآن زمین را بعد از

موتها ليقولن الله قل الحمد لله بل اكثرهم لا يعقلون

مردن آن گویند الله است بگو شکر مر خدا را بلکه بیشتر ایشان در نمی یابند

وما هذه الحيوة الدنيا الا لهو ولعب وان الدار الاخرة

و نیست این زندگانی دنیا بجز بیفایده و بازیچه و بدرستیکه سرای آخرت اوست

لهى الحيوان لو كانوا يعلمون ۝ فاذا ركبوا فى الفلك دعوا الله

سرای زندگانی جاوید اگر باشند که بدانند پس چون سوار شوند در کشتی بخوانند خدا را

مخلصين له الدين فلما نجاهم الى البر اذا هم يشركون

خالص گردانندگان برای عقیده خویش پس چون برهانیدیم ایشانرا بسوی خشکی آنگاه ایشان شرک می آورند

ليكفروا بما آتيناهم وليتمتعوا فسوف يعلمون ۝ اولم

تا کافر نعمت شوند بآنچه داده ایم ایشانرا و تا برخورداری یابند پس زود باشد که بدانند آیا نمی بینند

انا جعلنا حرما آمنا ويتخطف الناس من حولهم افبالباطل

بدرستیکه ما مقامی پدید کردیم با حرمت و امنیت و ربوده میشوند مردمان از گرداگرد ایشان آیا پس بباطل

يؤمنون وبنعمة الله يكفرون ۝ ومن اظلم ممن افترى على الله

میگروند و به نعمت خدا یعنی قرآن کافر میشوند و کیست ستمکارتر از کسی که برنهد بر خدا

كذبا او كذب بالحق لما جاءه اليس فى جهنم مثوى للكافرين

دروغ را یا دروغ گرفت سخن حق را چون بیاید او را آیا نیست در دوزخ جایگاه مر کافرانرا

والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا وان الله لمع المحسنين

و بدرستیکه آنانکه جهاد کردند در راه ما هر آینه راه نمائیم ایشانرا بسوی راه خود و بدرستیکه خدا با نیکوکاران است

سورة الروم ستون آية وهى مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۝ غلبت الروم ۝ فى ادنى الارض وهم من بعد غلبهم

منم خدای دانا مغلوب شدند رومیان در نزدیکترین زمین عرب و ایشان پس از مغلوبیت ایشان

سيغلبون ۝ فى بضع سنين لله الامر من قبل ومن بعد ويومئذ

زود باشد که غلبه کنند در چند سالها مر خدا راست فرمان پیش از این و بعد از این و آنروز

يفرح المؤمنون ۝ بنصر الله ينصر من يشاء وهو العزيز الرحيم

شاد شوند مؤمنان بیاری دادن خدا یاری دهد خدا آنرا که خواهد و اوست غالب مهربان

وعد الله لا يخلف الله وعده ولكن اكثر الناس

وعده کرد خدا وعده براستی خلاف نکند خدا وعده خود را ولیکن بیشتر مردمان

لا يعلمون ۝ يعلمون ظاهرا من الحيوة الدنيا وهم عن الاخرة

نمیدانند میدانند آنچه ظاهر است از زندگانی دنیا و ایشان از آخرت

هم غافلون ۝ اولم يتفكروا فى انفسهم ما خلق الله السموات

ایشانند غافلان آیا هیچ اندیشه کردند در نفسهای خود که نیافریده خدا آسمانها

والارض وما بينهما الا بالحق واجل مسمى وان كثيرا من

و زمین و آنچه میان ایشانست مگر براستی و تا وقتی معین و بدرستیکه بسیاری از

الناس بلقاء ربهم لكافرون ۝ اولم يسيروا فى الارض

مردمان برسیدن بجزای خدای خود هر آینه کافرانند آیا هیچ نمیروند بروی زمین

فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم كانوا اشد

پس بنگرند که چگونه بود سرانجام آنکه پیش از ایشان بودند سختتر

منهم قوة واثاروا الارض وعمروها اكثر مما عمروها

از ایشان بقوت و کشت نمودند زمین را و آبادان کردند آنرا بیشتر از آنچه آبادان کردند اینها

وجاءتهم رسلهم بالبينات فما كان الله ليظلمهم ولكن

و آمدند بایشان پیغمبران ایشان بحجتهای روشن پس نبود خدا که ستم کند بر ایشان ولیکن

كانوا انفسهم يظلمون ۝ ثم كان عاقبة الذين اساءوا السوأى

بودند که بر نفسهای خود ستم میکردند پس باشد سرانجام کار آنکه بد کردند عاقبت بدی

ان كذبوا بآيات الله وكانوا بها يستهزءون ۝ الله

برای آنکه تکذیب کردند آیات خدا را و بودند که بآنها استهزا میکردند خدای

يبدؤا الخلق ثم يعيده ثم اليه ترجعون ۝ ويوم تقوم

آفریند خلق را پس دیگر باره بیافریند او را باز بسوی جزای او بازگشت کنید و آنروز که برخیزد برپای

الساعة يبلس المجرمون ۝ ولم يكن لهم من شركائهم شفعاء

رستخیز نومید شوند گناهکاران و نباشد ایشانرا از انبازان ایشان هیچ شفاعت کننده

وكانوا بشركائهم كافرين ۝ ويوم تقوم الساعة يومئذ

و باشند بشریکان خود کافران و آنروز که برپای خیزد رستخیز در آن روز

يتفرقون ۝ فاما الذين آمنوا وعملوا الصالحات فهم

پراکنده شوند خلایق پس اما آنکه بگرویده اند و اعمال شایسته کردند پس ایشان

فى روضة يحبرون ۝ واما الذين كفروا وكذبوا بآياتنا

در مرغزاریست مسرور میشوند و اما آنکه کافر شده اند و تکذیب کردند بآیات ما

ولقاء الاخرة فاولئك فى العذاب محضرون ۝ فسبحان

و رسیدن بجزای سرای آخرت پس ایشانند در عذاب دوزخ حاضر شدگان پس تسبیح

اللّٰه حين تمسون وحين تصبحون ۝ وله الحمد في السموات

والارض وعشيا وحين تظهرون ۝ يخرج الحي من الميت

ويخرج الميت من الحي ويحيي الارض بعد موتها وكذلك

تخرجون ۝ ومن اياته ان خلقكم من تراب ثم اذا انتم بشر

تنتشرون ۝ ومن اياته ان خلق لكم من انفسكم ازواجا

لتسكنوا اليها وجعل بينكم مودة ورحمة ان في ذلك لايات

لقوم يتفكرون ۝ ومن اياته خلق السموات والارض

واختلاف السنتكم والوانكم ان في ذلك لايات للعالمين

ومن اياته منامكم بالليل والنهار وابتغاؤكم من فضله

ان

ان في ذلك لايات لقوم يسمعون ۝ ومن اياته يريكم البرق

خوفا وطمعا وينزل من السماء ماء فيحيي به الارض بعد

حزب موتها ان في ذلك لايات لقوم يعقلون ۝ ومن اياته

ان تقوم السماء والارض بامره ثم اذا دعاكم دعوة من

الارض اذا انتم تخرجون ۝ وله من في السموات والارض كل

له قانتون ۝ وهو الذي يبدؤا الخلق ثم يعيده وهو اهون

عليه وله المثل الاعلى في السموات والارض وهو

العزيز الحكيم ۝ ضرب لكم مثلا من انفسكم هل لكم من ما

ملكت ايمانكم من شركاء في ما رزقناكم فانتم فيه سواء تخافونهم

كخيفتكم انفسكم كذلك نفصل الايات لقوم يعقلون ۝

بل اتبع الذين ظلموا اهواءهم بغير علم فمن يهدي من

اضل الله وما لهم من ناصرين ۝ فاقم وجهك للدين حنيفا

فطرت الله التي فطر الناس عليها لا تبديل لخلق الله ذلك

الدين القيم ولكن اكثر الناس لا يعلمون ۝ منيبين

اليه واتقوه واقيموا الصلوة ولا تكونوا من المشركين

من الذين فرقوا دينهم وكانوا شيعا كل حزب بما

لديهم فرحون ۝ واذا مس الناس ضر دعوا ربهم منيبين اليه

ثم اذا اذاقهم منه رحمة اذا فريق منهم بربهم يشركون ۝

ليكفروا

ليكفروا بما اتيناهم فتمتعوا فسوف تعلمون ۝ ام انزلنا

عليهم سلطانا فهو يتكلم بما كانوا به يشركون ۝ واذا

اذقنا الناس رحمة فرحوا بها وان تصبهم سيئة بما قدمت

ايديهم اذا هم يقنطون ۝ اولم يروا ان الله يبسط الرزق

لمن يشاء ويقدر ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون ۝

فات ذا القربى حقه والمسكين وابن السبيل ذلك خير

للذين يريدون وجه الله واولئك هم المفلحون ۝ وما

اتيتم من ربا ليربوا في اموال الناس فلا يربوا عند الله وما

اتيتم من زكوة تريدون وجه الله فاولئك هم المضعفون

اللّه الذی خلقکم ثم رزقکم ثم یمیتکم ثم یحییکم هل من

آیا هست کسی از شریکان شما که بکند از این کارها هیچ چیزی

شرکائکم من یفعل من ذلکم من شیء سبحانه وتعالی عما

شریکان شما کسی که بکند این کار هیچ چیزی پاکست او و برتر از آنچه

یشرکون ظهر الفساد فی البر والبحر بما کسبت ایدی الناس

انباز میکنند پدید آمد انواع تباهی در دشت و دریا بآنچه کسب کرده دستهای مردمان

لیذیقهم بعض الذی عملوا لعلهم یرجعون قل سیروا فی

تا بچشاند ایشان وبال برخی از آنچه کرده اند تا مگر ایشان باز گردند بگو بروید در

الارض فانظروا کیف کان عاقبة الذین من قبل کان

زمین پس بنگرید که چگونه بود سرانجام کار آنکه از پیش بودند بود

اکثرهم مشرکین فاقم وجهک للدین القیم من قبل

بسیار ایشان انبازگران پس توجه گردان روی خود را برای دین راست پیش از آنچه

ان یاتی یوم لا مرد له من الله یومئذ یصدعون

بیاید روزی که نیست بازگردانیدن مر او را از حکم خدا در آن روز متفرق شوند خلایق

من کفر فعلیه کفره ومن عمل صالحا فلانفسهم یمهدون

هر که کافر شده پس بر وست کفر او و هر که کرده کار شایسته پس از برای نفسهای خود مهیا میکنند جایگاه در بهشت

لیجزی الذین امنوا وعملوا الصالحات من فضله انه

تا جزا دهد کسانی را که گرویده اند و عمل شایسته کردند از فضل و کرم خود بدرستیکه او

لا یحب الکافرین ومن ایاته ان یرسل الریاح مبشرات

دوست ندارد کافران را و از نشانهای قدرت اوست آنکه فرستد بادها را حال آنکه مژده دهنده اند

ولیذیقکم من رحمته ولتجری الفلک بامره ولتبتغوا من فضله

و تا بچشاند شما را از رحمت خود و تا روان شود کشتی بفرمان او و تا بجویید از فضل و رحمت او

ولعلکم تشکرون ولقد ارسلنا من قبلک رسلا الی

و تا مگر شما شکر کنید و هر آینه فرو فرستادیم ما از پیش تو پیغمبران بسیار بسوی

قومهم فجاؤهم بالبینات فانتقمنا من الذین اجرموا وکان

گروه ایشان پس آمدند بایشان با حجتهای روشن پس انتقام کشیدیم ما از آنکه گناه کردند و هست

حقا علینا نصر المؤمنین اللّه الذی یرسل الریاح فتثیر

واجب بر ما یاری کردن گرویدگان خدا آنکه است که میفرستد بادها را پس می انگیزد

سحابا فیبسطه فی السماء کیف یشاء ویجعله کسفا فتری الودق

ابر را پس میگستراند آنرا در جانب آسمان چنانکه خواهد و میگرداند آنرا قطعها پس میبینی باران را

یخرج من خلاله فاذا اصاب به من یشاء من عباده اذا هم

که بیرون می آید از میان آن پس آنگاه برساند باآنکه خواهد از بندگان خود آنگاه ایشان

یستبشرون وان کانوا من قبل ان ینزل علیهم من قبله

خوشحال میشوند و بدرستیکه بودند پیش از آن که فرو فرستاده شود بر ایشان پیش از آن ابر

لمبلسین فانظر الی اثار رحمت اللّه کیف یحیی الارض

هر آینه نومید شدگان از رحمت پس بنگر بسوی نشانهای رحمت خدا چگونه زنده میکند زمین را

بعد موتها ان ذلک لمحی الموتی وهو علی کل شیء قدیر

بعد از مرگ آن بدرستیکه درین خدای قادر زنده میکند مردگان را و او بر همه چیزی توانا است

ولئن ارسلنا ریحا فراوه مصفرا لظلوا من بعده یکفرون

و اگر فرستیم ما بادی پس ببینند کشت زرد شده هر آینه روز کنند پس از آن ناامید و ناسپاس گردند

فانک لا تسمع الموتی ولا تسمع الصم الدعاء اذا ولوا مدبرین

پس بدرستیکه تو نمی شنوانی مردگان را و نمی شنوانی کران را خواندن حق را چون برگردند حال آنکه پشت کنندگان

وما انت بهادی العمی عن ضلالتهم ان تسمع الا من

و نیستی تو راه نماینده کوران از گمراهی ایشان نمی شنوانی تو مگر آنرا

یؤمن بایاتنا فهم مسلمون اللّه الذی خلقکم من ضعف

که میگرود بنشانهای ما پس ایشان فرمان برداران خدا آنکه آفرید شما را از سستی

ثم جعل من بعد ضعف قوة ثم جعل من بعد قوة ضعفا

پس پدید آورد بعد از سستی قوت را پس پدید کرد بعد از قوت سستی را

وشیبة یخلق ما یشاء وهو العلیم القدیر ویوم تقوم

و پیری را می آفریند آنچه خواهد و او دانای قادر است و در آن روز بپا خیزد

الساعة یقسم المجرمون ما لبثوا غیر ساعة کذلک کانوا

رستخیز سوگند خورند گناهکاران درنگ نکردند در دنیا جز یک ساعت همچنین بودند

یؤفکون وقال الذین اوتوا العلم والایمان لقد لبثتم

که دروغ می گفتند در دنیا و گفت آنکه بکه داده شد ایشان را دانش و ایمان هر آینه درنگ کردید شما

فی کتاب اللّه الی یوم البعث فهذا یوم البعث ولکنکم

در کتاب خدا تا روز رستخیز پس اینست روز رستخیز و لکن شما

کنتم لا تعلمون فیومئذ لا ینفع الذین ظلموا معذرتهم

هستید که نمی دانستید پس آن روز سود نکند آنانرا که ستم کردند معذرت ایشان

ولا هم یستعتبون ولقد ضربنا للناس فی هذا القران من

و نه از ایشان طلبیده شود خشنودی و بازگشت و هر آینه زدیم ما آدمیان را درین قرآن از

کل مثل ولئن جئتهم بایة لیقولن الذین کفروا ان انتم

هر مثلی و اگر بیاوری ایشان را نشانی هر آینه گویند آنانکه کافر شدند نیستید شما

الا مبطلون کذلک یطبع اللّه علی قلوب الذین لا یعلمون

مگر باطلان همچنین مهر نهد خدا بر دلهای آنانکه نمیدانند

فاصبر ان وعد اللّه حق ولا یستخفنک الذین لا یوقنون

پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا حقست و سبک نسازند ترا آنانکه یقین ندارند باخرت

سورة لقمان اربع وثلثون آیة مکیة

بسم اللّه الرحمن الرحیم

الم تلک ایات الکتاب الحکیم هدی ورحمة للمحسنین

اینست نشانهای قرآن حکم کننده حال آنکه راه نماینده و بخشاینده مر نیکوکاران را

الذين يقيمون الصلوة ويؤتون الزكوة وهم بالاخرة

هم يوقنون اولئك على هدى من ربهم واولئك هم

المفلحون ومن الناس من يشتري لهو الحديث ليضل

عن سبيل الله بغير علم ويتخذها هزوا اولئك لهم عذاب

مهين واذا تتلى عليه اياتنا ولى مستكبرا كان لم يسمعها

كان في اذنيه وقرا فبشره بعذاب اليم ان الذين امنوا

وعملوا الصالحات لهم جنات النعيم خالدين فيها وعد

الله حقا وهو العزيز الحكيم خلق السموات بغير عمد ترونها

والقى في الارض رواسي ان تميد بكم وبث فيها من كل دابة

وانزلنا

وانزلنا من السماء ماء فانبتنا فيها من كل زوج كريم

هذا خلق الله فاروني ماذا خلق الذين من دونه

بل الظالمون في ضلال مبين ولقد اتينا لقمن الحكمة

ان اشكر لله ومن يشكر فانما يشكر لنفسه ومن كفر فان

الله غني حميد واذ قال لقمن لابنه وهو يعظه يا بني

لا تشرك بالله ان الشرك لظلم عظيم ووصينا الانسان

بوالديه حملته امه وهنا على وهن وفصاله في عامين

ان اشكر لي ولوالديك الي المصير وان جاهداك

على ان تشرك بي ما ليس لك به علم فلا تطعهما وصاحبهما

في الدنيا معروفا واتبع سبيل من اناب الي ثم الي مرجعكم فانبئكم

بما كنتم تعملون يا بني انها ان تك مثقال حبة من خردل

فتكن في صخرة او في السموات او في الارض يات بها الله

ان الله لطيف خبير يا بني اقم الصلوة وامر بالمعروف وانه

عن المنكر واصبر على ما اصابك ان ذلك من عزم الامور

ولا تصعر خدك للناس ولا تمش في الارض مرحا ان الله

لا يحب كل مختال فخور واقصد في مشيك واغضض من

صوتك ان انكر الاصوات لصوت الحمير الم تروا ان الله

سخر لكم ما في السموات وما في الارض واسبغ عليكم

نعمه

نعمه ظاهرة وباطنة ومن الناس من يجادل في الله بغير

علم ولا هدى ولا كتاب منير واذا قيل لهم اتبعوا ما انزل

الله قالوا بل نتبع ما وجدنا عليه اباءنا اولو كان

الشيطان يدعوهم الى عذاب السعير ومن يسلم وجهه

الى الله وهو محسن فقد استمسك بالعروة الوثقى والى الله

عاقبة الامور ومن كفر فلا يحزنك كفره الينا مرجعهم

فننبئهم بما عملوا ان الله عليم بذات الصدور

نمتعهم قليلا ثم نضطرهم الى عذاب غليظ ولئن

سالتهم من خلق السموات والارض ليقولن الله قل الحمد

لله بل اكثرهم لا يعلمون ۝ لله ما في السموات والارض
مر خدایراست بلکه بیشتر ایشان نمیدانند مر خدایراست آنچه در آسمانها و زمین است

ان الله هو الغني الحميد ۝ ولو ان ما في الارض من شجرة
بدرستیکه خدا اوست بی نیاز ستوده و اگر بدرستیکه آنچه در زمین است از درختان

اقلام والبحر يمده من بعده سبعة ابحر ما نفدت
قلمها باشد و دریا مداد آن را یدبعد از فنای دریا تمام نشود

كلمات الله ان الله عزيز حكيم ۝ ما خلقكم ولا بعثكم الا
مقدرات خدای تعالی بدرستیکه خدا غالب استوار نیست آفریدن شما و نه برانگیختن شما مگر

كنفس واحدة ان الله سميع بصير ۝ الم تر ان الله يولج الليل
مانند خلق و بعث تنی تنها بدرستیکه خدا شنوای بیناست آیا نمی بینی بدرستیکه خدا در می آرد شب

في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري
در نهار و در می آرد روز را در شب و رام گردانید آفتاب و ماه را هر یک از این میرود

الى اجل مسمى وان الله بما تعملون
تا مدتی معلوم و بدرستیکه خدا بآنچه می کنند

خبير ۝ ذلك بان الله هو الحق وان ما يدعون من دونه
آگاه است آن بسبب آنست که خدا اوست معبود باستحقاق و بدرستیکه آنچه میخوانند از غیر او

الباطل وان الله هو العلي الكبير ۝ الم تر ان الفلك
باطلست و بدرستیکه خدا اوست برتر و بلندتر آیا نمی بینی بدرستیکه کشتی

تجري

تجري في البحر بنعمت الله ليريكم من اياته ان في ذلك لايات
میرود در دریا بفضل خدا تا بنماید بشما از آیات قدرت خود بدرستیکه درین نعمت هر آینه نشانهاست

لكل صبار شكور ۝ واذا غشيهم موج كالظلل دعوا الله
بهر صبر کننده شکر کننده و چون فرو گیرد ایشان را موج مانند ابرها بخوانند خدای را

مخلصين له الدين فلما نجيهم الى البر فمنهم مقتصد
حال آنکه خالص گردانیده برای او دین خود را پس چون برهانید ایشان را بسوی خشکی پس بعضی از ایشان میانه رو باشند

وما يجحد باياتنا الا كل ختار كفور ۝ يا ايها الناس
و انکار نمیکنند بنشانهای ما مگر هر فریبنده ناسپاسی ای مردمان

اتقوا ربكم واخشوا يوما لا يجزي والد عن ولده ولا مولود
بترسید از عذاب خدای خود و بترسید از روزیکه پاداش چیزی نتواند داد هیچ پدری از فرزند خود و نه هیچ فرزند

هو جاز عن والده شيئا ان وعد الله حق فلا تغرنكم
او جزا دهنده است از پدر خویش هیچ جزای بدرستیکه وعده خدا راستست پس باید نفریبد شما را

الحيوة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور ۝ ان الله عنده
متاع زندگانی دنیا و مغرور نسازد شما را بکار خدا دیو فریبنده بدرستیکه خدا نزد اوست

علم الساعة وينزل الغيث ويعلم ما في الارحام
دانش وقت قیامت و فرو می فرستد باران را و میداند آنچه در رحمهای مادران است

وما تدري نفس ماذا تكسب غدا وما تدري نفس باي
و نداند هیچ نفسی که چه کسب خواهد کرد فردا و نداند هیچ نفسی که در کدام

سورة السجدة سبع عشرة آية ارض تموت ان الله عليم خبير
زمین میمیرد بدرستیکه خدا داناست آگاه

بسم الله الرحمن الرحيم

الم ۝ تنزيل الكتاب لا ريب فيه من رب العالمين
منم خدای دانا این فرو فرستادن قرآنست نیست هیچ شکی درو از نزد پروردگار جهانیان

ام يقولون افتريه بل هو الحق من ربك لتنذر قوما
آیا میگویند که بر بافته است آنرا بلکه آن حقست از نزد خدای تو تا بیم کنی گروهیرا

ما اتيهم من نذير من قبلك لعلهم يهتدون ۝ الله الذي
که نیامده بایشان هیچ بیم کننده پیش از تو تا مگر ایشان راه یابند خدا آنکسیست

خلق السموات والارض وما بينهما في ستة ايام ثم
که آفرید آسمانها و زمین را و آنچه در میان آنهاست در شش روز پس

استوى على العرش ما لكم من دونه من ولي ولا شفيع
مستولی شد بتدبیر و تقدیر بر عرش نیست شما را از غیر او هیچ دوستی و نه هیچ شفاعت خواهی

افلا تتذكرون ۝ يدبر الامر من السماء الى الارض ثم
آیا پند نمی پذیرید تدبیر و تقدیر میکند کار را از آسمان تا زمین پس

يعرج اليه في يوم كان مقداره الف سنة مما تعدون
عروج مینماید تدبیر بسوی او در روزی باشد اندازه آن روز هزار سال از آنچه شما میشمارید

خلق

ذلك عالم الغيب والشهادة العزيز الرحيم ۝ الذي احسن
آنخدا دانای نهان و آشکاراست که غالب بخشاینده است آنخدائیکه نیکو کرده

كل شيء خلقه وبدا خلق الانسان من طين ثم جعل
همه چیز را که آفریده و ابتدا کرد آفرینش آدمیان را از گل نرم پس پدید آورد

نسله من سلالة من ماء مهين ۝ ثم سويه ونفخ فيه
فرزندان او را از آبی ریخته شده از نطفه حقیر مقداری پس تمام اعضا گردانید او را و دمید درو

من روحه وجعل لكم السمع والابصار والافئدة
از روحی که آفریده است او و پدید آورد برای شما گوش و چشمها و دلها

قليلا ما تشكرون ۝ وقالوا ائذا ضللنا في الارض ائنا
اندکیست آنچه شما شکر میکنید و گفتند مشرکان آیا چون ناپدید گردیم ما در زمین هر آینه بدرستیکه ما

لفي خلق جديد بل هم بلقاء ربهم كافرون ۝ قل يتوفيكم
هر آینه در آفرینش تازه ایم بلکه ایشان بجزای پروردگار خود ناگرویدگانند بگو میمیراند شما را

ملك الموت الذي وكل بكم ثم الى ربكم ترجعون ۝ ولو ترى
فرشته مرگ آن فرشته که گماشته است بقبض ارواح شما پس بسوی خدای خود باز گردیده شوید و اگر ببینی

اذ المجرمون ناكسوا رؤسهم عند ربهم ربنا ابصرنا
آنگاه که گناهکاران نگونسار کرده باشند سرهای خود را نزد خدای خود و گویند ای خدای ما دیدیم

وسمعنا فارجعنا نعمل صالحا انا موقنون ۝ ولو شئنا
و شنیدیم پس باز گردان ما را تا بکنیم عمل شایسته بدرستیکه ما یقین دارندگانیم و اگر خواهیم

لأتينا كل نفس هداها ولكن حق القول مني لأملأن

هر آینه بدهیم هر نفسیرا راه راست او ولیکن واجب شد این گفتار از من که هر آینه پر کنم

جهنم من الجنة والناس أجمعين فذوقوا بما نسيتم

دوزخرا از گروه دیوان و مردمان همه پس بچشید بسبب آنچه فراموش کردید

لقاء يومكم هذا إنا نسيناكم وذوقوا عذاب

رسیدن جزای روز خود را این روز بدرستیکه ما جزای فراموشی شما دادیم و بچشید عذاب

الخلد بما كنتم تعملون إنما يؤمن بآياتنا الذين إذا

جاوید بسبب آنچه بودید که میکردید جز این نیست که ایمان می‌آرد بآیات ما آنکسانیکه چون

ذكروا بها خروا سجدا وسبحوا بحمد ربهم وهم لا يستكبرون

پند داده شوند بآنها بر روی در افتند سجده کنان و تسبیح کنند حال آنکه متذلل باشند بستایش خداوندشان و تکبر نکنند

تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفا وطمعا

دور باشد پهلوهای ایشان از بستر … میخوانند پروردگار خود را ترسناک و امیدوار

ومما رزقناهم ينفقون فلا تعلم نفس ما أخفي لهم

و از آنچه روزی کرده‌ایم ایشانرا نفقه کنند پس نداند هیچ نفسی آنچه پنهان کرده شده است ایشانرا

من قرة أعين جزاء بما كانوا يعملون أفمن كان مؤمنا

از آنچه روشنائی چشمهاست بجهة پاداش بسبب آنچه بودند که میکردند ایشان آیا آنکه باشد مؤمن

كمن كان فاسقا لا يستوون أما الذين آمنوا وعملوا

مثل کسیست که باشد بیرون رفته از حکم خدا برابر نباشند اما آنکسانیکه گرویدند و اعمال

الصالحات

الصالحات فلهم جنات المأوى نزلا بما كانوا يعملون

شایسته کردند پس ایشانراست بهشتها جائی فرود آمدن بسبب آنچه بودند که میکردند

وأما الذين فسقوا فمأواهم النار كلما أرادوا أن

و اما آنکسانیکه بیرون رفتند از طاعت خدا پس جایگاه ایشان دوزخ است هرچند خواهند که

يخرجوا منها أعيدوا فيها وقيل لهم ذوقوا عذاب النار

بیرون روند از آن دوزخ دیگر باره باز گردانیده شوند در آن و گفته شود مر ایشانرا بچشید عذاب آتش

الذي كنتم به تكذبون ولنذيقنهم من العذاب

آنچنانکه بودید شما آنرا دروغ میداشتید و هر آینه بچشانیم ایشانرا از عذاب

الأدنى دون العذاب الأكبر لعلهم يرجعون ومن

نزدیکتر در اینجهان بجز آن عذاب بزرگتر در آخرت تا مگر ایشان باز گردند و کیست

أظلم ممن ذكر بآيات ربه ثم أعرض عنها إنا من المجرمين

ستمکارتر از آنکس که پند داده شد بنشانهای خداوند خود پس روی گردانید از آن بدرستیکه ما از گناهکاران انتقام

منتقمون ولقد آتينا موسى الكتاب فلا تكن في مرية

کشنده‌ایم و هر آینه بتحقیق دادیم ما بموسی کتاب تورات را پس مباش تو یا محمد در شک

من لقائه وجعلناه هدى لبني إسرائيل وجعلنا منهم

از دیدن آن کتاب و گردانیدیم ما او را راهنمای مر فرزندان یعقوب را و گردانیدیم ما بعضی از ایشانرا

أئمة يهدون بأمرنا لما صبروا وكانوا بآياتنا يوقنون

امامانی که راه نمایند بفرمان ما چون صبر کردند و بودند بآیات ما یقین میداشتند

إن ربك هو يفصل بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه

بدرستیکه خداوند تو اوست که داوری کند میان ایشان در روز قیامت در آنچه بودند در آن

يختلفون أولم يهد لهم كم أهلكنا من قبلهم من القرون

اختلاف میکردند آیا راه تمام ننمود ایشانرا آنکه بسا هلاک کردیم ما پیش از ایشان از گروهها که

يمشون في مساكنهم إن في ذلك لآيات أفلا يسمعون

میرفتند در هنگام تجارت در جایگاههای ایشان بدرستیکه در این هر آینه نشانهاست آیا پس نمی‌شنوند

أولم يروا أنا نسوق الماء إلى الأرض الجرز فنخرج به زرعا

آیا ندیدند بدرستیکه ما جاری میکنیم آب را بسوی زمین خشک پس بیرون آوریم بآن آب کشت زاری

تأكل منه أنعامهم وأنفسهم أفلا يبصرون و

که میخورند از آن چهارپایان و خودهای ایشان آیا پس نمی‌بینند و

يقولون متى هذا الفتح إن كنتم صادقين قل يوم الفتح

میگویند که کی باشد این حکم میان حق و باطل اگر هستید شما راستگویان بگو یا محمد در روز حکم

لا ينفع الذين كفروا إيمانهم ولا هم ينظرون فأعرض عنهم وانتظر

سود ندهد مر کسانیرا که کافر شدند در دنیا ایمان ایشان در آن روز و نه ایشان مهلت داده شوند پس روی بگردان از ایشان

سورة الأحزاب إنهم منتظرون ثلث وسبعون آية وهي مدنية

بدرستیکه ایشان منتظر عذاب

بسم الله الرحمن الرحيم

يا أيها النبي اتق الله ولا تطع الكافرين والمنافقين

ای پیغمبر بترس از خدا و فرمان مبر کافرانرا و دورویانرا

إن الله — بدرستیکه خدا

إن الله كان عليما حكيما واتبع ما يوحى إليك من ربك

بدرستیکه خداست دانا درست کار و پیروی کن آنچه را که وحی کرده شد بسوی تو از پروردگار تو

إن الله كان بما تعملون خبيرا وتوكل على الله وكفى

بدرستیکه خداست آنچه میکنید آگاه و توکل کن بر خدا و کافیست

بالله وكيلا ما جعل الله لرجل من قلبين في جوفه

خدا کارساز مهمات نگردانید خدا برای هیچ مردی دو دل در شکم او

وما جعل أزواجكم اللائي تظاهرون منهن أمهاتكم

و نگردانیده زنان شما را آنزنانیکه ظهار میکنید از ایشان مادران شما

وما جعل أدعياءكم أبناءكم ذلكم قولكم بأفواهكم

و نگردانیده پسر خواندگان شما را پسران شما این پسر خواندن گفتار شماست بدهنهای شما

والله يقول الحق وهو يهدي السبيل ادعوهم لآبائهم

و خدا میگوید سخن حق را و اوست که می‌نماید راه راست را نسبت کنید ایشانرا به پدران ایشان

هو أقسط عند الله فإن لم تعلموا آباءهم فإخوانكم في الدين

این نسبت نزدیکتر است بعدالت نزد خدا پس اگر نشناسید پدران ایشانرا پس ایشان برادران شمایند در دین

ومواليكم وليس عليكم جناح فيما أخطأتم به ولكن ما

و دوستان شمایند و نیست بر شما هیچ گناهی در آنچه خطا کرده باشید آنرا ولیکن گناه در آنست

تعمدت قلوبكم وكان الله غفورا رحيما النبي أولى

که قصد کرده دلهای شما و هست خدا آمرزگار مهربان این پیغمبر سزاوارتر

بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُ أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ
بمؤمنان از نفسهای ایشان و زنان او مادران ایشانند و خداوندان قرابت
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
بعضی از ایشان سزاوارترند ببعضی در حکم خدا از مؤمنان و هجرت کنندگان
إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ
مگر آنکه بکنید بایاران و دوستان خود نیکوئی باشد این حکم در کتاب خدا
مَسْطُورًا وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ
نوشته شده و یاد کن چون فرا گرفتیم ما از پیغمبران عهد ایشان را بتبلیغ رسالت و از تو محمد و از نوح
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا
و ابراهیم و موسی و عیسی پسر مریم و فرا گرفتیم ما از ایشان عهدی محکم
غَلِيظًا لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
محکم تا بپرسد خدا راستگویان را از راستی ایشان و مهیا کرد مر کافران را
عَذَابًا أَلِيمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
عذابی دردناک ای آنکسانی که گرویده اید یاد کنید نعمت خدا را بر شما
إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
چون آمد شما را لشکرهای گران پس فرستادیم ما بر ایشان بادی تند و سپاهی که ندیدید شما آنرا
وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا إِذْ جَاءُوكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ
و هست خدا بآنچه میکنید بینا چون بیامدند بشما از بالای وادی شما

ومن

وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ
و از فروتر شما و آنگاه که زایل شد از تحیر چشمها و رسیدند از غایت بیم دلها
الْحَنَاجِرَ وَتَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ
بگلوها و گمان میبردید بخدا گمانهای مختلف در آن مقام آزموده شدند مؤمنان
وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
و مضطرب شدند اضطرابی سخت و آنگاه که میگفتند منافقان و آنکسانیکه
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا وَ
در دلهای ایشان بود بیماری شک وعده نکرد ما را خدا و پیغمبر او مگر از روی فریب و
إِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا
آنگاه که گفتند گروهی از ایشان ای اهل مدینه نیست جایگاه بودن شما را پس بازگردید بمدینه
وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا
و دستوری میخواستند گروهی از ایشان از پیغمبر و بهانه میگفتند بدرستی که خانهای ما در میان
هِيَ بِعَوْرَةٍ إِنْ يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَيْهِمْ مِنْ
نبود آنکا نهاها بی حصار نمیخواهند مگر گریختن از جهاد را و اگر در آیند آن لشکر بر ایشان از
أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا
حوالی مدینه پس خواسته شود از ایشان شرک هر آینه آرند شرک را و درنگ نکنند در مدینه مگر
يَسِيرًا وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّونَ الْأَدْبَارَ
اندک زمانی و هر آینه بتحقیق بودند عهد کردند با خدا پیش ازین که نگردانند در جهاد پشتهای خود را

وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمُ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ
و هست عهد خدا پرسیده شده بگو با محمد هرگز سود نکند شما را گریختن اگر بگریزید شما
مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تُمَتَّعُونَ إِلَّا قَلِيلًا قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي
از مرگ یا از کشته شدن و آنگاه برخورداری نیابید مگر اندک زمانی بگو کیست آنکسیکه
يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا
نگاه دارد شما را از حکم خدا اگر خواهد رسانید بشما گزندی یا خواهد رسانید بشما رحمتی و نه
يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ
و نیابند برای خود بغیر از خدا هیچ دوستی و نه یاری هر آینه میداند خدا
الْمُعَوِّقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ
بازدارندگان مردمانرا از جهاد از شما و گویندگان مر برادران خود را که بیایید بسوی ما و حاضر نیایند
الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ
بحرب مگر اندکی حال آنکه بخیلانند بر شما پس چون بیاید هنگام ترس در جنگ می بینی ایشان را
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ
که بنگرند بسوی تو حال آنکه میگردد چشمهای ایشان مانند کسیکه بیهوش شود بر او از سکرات مرگ
فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى
پس چون زایل شود ترس زبان آوری کنند بر شما بزبانهای تیز و فصیح حال آنکه حریص باشند بر مال
الْخَيْرِ أُولَٰئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَٰلِكَ
غنیمت ایگروه نگرویده اند پس تباه کرد خدا عملهای ایشان را و هست این کار

بر خدای

عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ
بر خدای آسان می پندارند که گروههای دشمنان نرفته اند و تحقیق اند و اگر آیند باز دیگر
الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ
لشکرهای مخالف آرزو کنند کاشکی بودندی در صحرانشینان در میان اعراب می پرسیدندی
عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا لَقَدْ
از خبرهای شما و اگر بودندی در میان شما حرب نکردندی مگر اندک زمانی هر آینه بتحقیق
كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُو
هست مر شما را در پیروی پیغمبر خدا اقتدای نیکو مر آنرا که هست که امید دارد بدیدار
اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ
خدا و روز رستخیز را و یاد کند خدا را بسیار و چون بدیدند مؤمنان
الْأَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ
گروههای مخالف را گفتند اینست آنچه وعده کرده ما را خدا و رسول او و راست گفت
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا مِنَ
خدا و رسول او و نیفزود ایشان را مگر باور داشتن وعده خدا و تصدیق پیغمبر بعضی از
الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ
مؤمنان مردمانند که راست کردند آنچه عهد بستند با خدا بر قول آن
فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا
پس بعضی از ایشان کسیست که بجا آورده عهد خود را یعنی جهاد کرده تا بدرجه شهادت رسید و بعضی از ایشان کسیست که چشم میدارد

لِيَجْزِيَ اللّٰهُ الصّٰادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ
تا پاداش دهد خدا راستگویان را بسبب راستی ایشان و عذاب کند منافقان را
إِنْ شَاءَ اللّٰهُ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا
اگر خواهد یا توبه فرماید بر ایشان بدرستیکه خدا هست آمرزنده مهربان
وَرَدَّ اللّٰهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللّٰهُ الْمُؤْمِنِينَ
و بازگردانید خدا آنان را که کافر شدند بخشم ایشان حال آنکه نیافتند هیچ مرادی از نصرت و غنیمت و کفایت کرد خدا مؤمنان را
الْقِتَالَ وَكَانَ اللّٰهُ قَوِيًّا عَزِيزًا وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ
در کارزار کردن و هست خدا توانای غالب و فرود آورد خدا آنان را که یاری دادند ایشان را
مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَيَاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
از اهل کتاب که جهودان بودند از قلعهای ایشان و افکند در دلهای ایشان ترسی را
فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ
گروهی از ایشان را میکشتید یعنی مردان را و اسیر میکردید گروهی یعنی زنان را و میراث داد شما را زمین ایشان را و خانهای ایشان را
وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَمْ تَطَئُوهَا وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
و مالهای ایشان را و زمینی را که هنوز پای بر آن نگذاشته اید و هست خدا بر هر چیزی
قَدِيرًا يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ
توانا ای پیغمبر بگو مر زنان خود را که اگر هستید میخواهید
الْحَيَوٰةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ
زندگانی دنیا را و زینتهای آنرا پس بیائید تا بهره دهیم شما را و رها کنیم شما را

سراحا
رها کردن

سَرَاحًا جَمِيلًا وَإِنْ كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ
رها کردن نیکو و اگر هستید میخواهید طاعت خدا را و رسول او را و سرای
الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللّٰهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا
آنجهانرا پس بدرستیکه خدا آماده کرده برای نیکوکاران از شما مزد بزرگ
يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ مَنْ يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيِّنَةٍ يُضَاعَفْ
ای زنان پیغمبر هر که آرد از شما کار بغایت زشتی یعنی نشوز به پیغمبر ظاهر بود زشتی میفزاید
لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيرًا وَمَنْ
مراورا عذاب دو چندان و هست این کار برخدا آسان و هر که
يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلّٰهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُؤْتِهَا أَجْرَهَا
فرمان بردار از شما خدا را و رسول او را و کند نیکوئی بدهیم ما او را مزد خویش
مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ
دو مرتبه و مهیا ساختیم ما مراورا روزی نیکو ای زنان پیغمبر نیستید شما
كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ
مانند یکی از زنان دیگران اگر پرهیز کنید از خدا پس نرم مکنید سخن را با نامحرم تا طمع نکند در شما
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ
آنکسیکه در دل اوست بیماری کفر و نفاق و بگوئید قول نیکو و قرار گیرید در خانهای خود
وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَوٰةَ وَآتِينَ
و اظهار زینت مکنید بغیر مانند اظهار زینت زنهای پیش و بجای دارید نماز را و بدهید

الزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
زکوة را و اطاعت کنید خدا را و رسول او را جز این نیست که میخواهد خدا که ببرد از شما
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي
گناه را ای خاوندان نبوت و پاک کند شما را از گناهان پاک کردنی و یاد کنید آنچه میخوانید در
بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا
خانهای خود از آیات کتاب خدا و احکام شریعت بدرستیکه خدا هست نادر العلم آگاه بهر چیزی
إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَ
بدرستیکه مردان مسلمان و زنان مسلمان و مردان مؤمن و زنان مؤمنه
الْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ
و مردان فرمان برنده و زنان فرمان برنده و مردان راست گو و زنان راست گو و
الصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَ
مردان صبر کننده و زنان صبر کننده و مردان متواضع مر خدا را بدل و زنان همچنان و
الْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَ
مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و مردان روزه دار و زنان روزه دار و
الْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللّٰهَ كَثِيرًا
مردان نگاهدارنده اندام نسل از غیر حلال و زنان نگاهدارنده خود از زنا و یاد کننده خدا را بسیار
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا وَمَا كَانَ
و زنان یاد کننده مهیا کرده است مر ایشان را خدا آمرزش و مزدی بزرگ و نه باشد

لمؤمن
و ای گرویدن

لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ
برای مرد مؤمن و نه زن مؤمنه را هرگاه که حکم کند خدا و رسول او بکاری آنکه باشد
لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ
مر ایشان را اختیار مخالف از آن در کار ایشان و هر که نافرمانی کند خدا را و رسول او را پس هر آینه
ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ
گمراه شد گمراه هویدا و یاد کن چون میگفتی تو مر آنکس را که نعمت داده خدا بر وی و نعمت دادی تو
عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللّٰهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ
بر او یعنی پسر خواندگی نگاهدار برای خود زن خود را و بترس از خدای و پنهان میداشتی در نفس خود
مَا اللّٰهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللّٰهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا
آنچیز را که خدا ظاهر کننده اوست و میترسیدی از زبان مردمان و خدا سزاوارتر است که بترسی از او پس چون
قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
بجا آورد زید بن حارثه از زنش حاجت خود را بزنی دادیم با تو آنرا تا نباشد بر مؤمنان
حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ
حرجی در بزنی خواستن زنان پسر خواندگان ایشان چون بجای آورده باشند از ایشان حاجت خود را و هست
أَمْرُ اللّٰهِ مَفْعُولًا مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللّٰهُ
فرمان خدا کرده شده و اول نباشد بر پیغمبر هیچ حرجی در آنچه واجب کرده خدا
لَهُ سُنَّةَ اللّٰهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللّٰهِ قَدَرًا
مراورا باشد طریقه خدا در آن پیغمبران که گذشتند از پیش و هست فرمان خدا حکمی اندازه

مقدورا الذين يبلغون رسالات الله ويخشونه ولا
کرده شده آنانکه میرسانند پیغامهای خدایرا و می ترسیدند ازو و نمی
يخشون احدا الا الله وكفى بالله حسيبا ما كان محمد
ترسیدند از احدی بغیر از خدا و کافیست خدا برای محاسبه نباشد محمد
ابا احد من رجالكم ولكن رسول الله وخاتم النبيين
پدر احدی از مردمان شما ولیکن فرستاده خدا و آخر پیغمبرانست
وكان الله بكل شيء عليما يا ايها الذين امنوا
و هست خدا برهمه چیز دانا ای آنکسانیکه گرویده اند
اذكروا الله ذكرا كثيرا وسبحوه بكرة واصيلا
یاد کنید خدایرا یاد کردن بسیار و تنزیه کنید او را در بامداد و آخر روز
هو الذي يصلي عليكم وملائكته ليخرجكم من الظلمات
اوست آنکه رحمت میفرستد بر شما و فرشتگان او هم آمرزش میخواهند برای شما تا بیرون آورد شما را از تاریکیهای
الى النور وكان بالمؤمنين رحيما تحيتهم يوم يلقونه
بسوی نور هدایت و هست بر گروندگان مهربان درود ایشان در روزیکه رسند بجزای خدا
سلام واعد لهم اجرا كريما يا ايها النبي انا ارسلناك
سلامت و آماده است برای ایشان مزد نیکو ای پیغمبر بدرستیکه ما فرستادیم ترا
شاهدا ومبشرا ونذيرا وداعيا الى الله باذنه وسراجا
در حالتیکه گواه باشی بر کردار امت و مژده دهنده و بیم کننده و خواننده بسوی خدا بفرمان او و چراغی

منیرا

وبشر المؤمنين بان لهم من الله فضلا كبيرا ولا تطع الكافرين
و مژده ده مر گروندگانرا باینکه مر ایشانراست از جانب خدا فضلی بسیار و فرمان مبر کافرانرا
والمنافقين ودع اذاهم وتوكل على الله وكفى بالله
و منافقانرا و دست بدار از آزار ایشان و توکل کن بر خدای و کافیست مر خدایرا
وكيلا يا ايها الذين امنوا اذا نكحتم المؤمنات ثم طلقتموهن
کارگذاری ای آنکسانیکه گرویده اید چون بزنی خواهید زنان مؤمنه را پس طلاق دهید ایشانرا
من قبل ان تمسوهن فما لكم عليهن من عدة تعتدونها
پیش از آنکه رسیده باشید بایشان پس نیست مر شمارا برایشان هیچ حقی عده که بشمارید آنرا
فمتعوهن وسرحوهن سراحا جميلا يا ايها النبي انا
پس برخوردار کنید ایشانرا و رها کنید ایشانرا رها کردنی نیکو ای پیغمبر بدرستیکه ما
احللنا لك ازواجك اللاتي اتيت اجورهن وما ملكت
حلال گردانیدیم مر ترا زنان ترا آنانیکه داده بایشان مهرهای ایشانرا و آنکه مالک شد
يمينك مما افاء الله عليك وبنات عمك وبنات عماتك
دست تو از آن کنیزان که بازگردانیده خدا برتو از غنایم و دختران عم تو و دختران عمهای تو
وبنات خالك وبنات خالاتك اللاتي هاجرن معك
و دختران خالوی تو و دختران خالهای تو آنانیکه هجرت کرده با تو از مکه بمدینه
وامراة مؤمنة ان وهبت نفسها للنبي ان اراد النبي
و زن مؤمنه اگر بخشد تن خود را به پیغمبر اگر خواهد پیغمبر

ان يستنكحها خالصة لك من دون المؤمنين قد علمنا
که بنکاح در آورد او را در حالیکه حلالیست خاص ترا نه برای مؤمنان هر آینه دانستیم ما
ما فرضنا عليهم في ازواجهم وما ملكت ايمانهم لكيلا
آنچه واجب کردیم برایشان در باب زنان ایشان و آنچه از خریده ایشانست تا اینکه
يكون عليك حرج وكان الله غفورا رحيما ترجي من تشاء
نباشد بر تو هیچ حرجی و هست خدا آمرزگار مهربان تا خیر کنی آنکسرا که میخواهی
منهن وتؤوي اليك من تشاء ومن ابتغيت ممن عزلت فلا
از ایشان در طلاق عزلت یا غیر آن و جای دهی بنزد خود هر کرا خواهی و هر کرا خواهی باز از آن زنان که جدا کرده باشی پس
جناح عليك ذلك ادنى ان تقر اعينهن ولا يحزن ويرضين
حرجی نیست بر تو این رخصت نزدیکتر باآنکه روشن گردد چشمهای ایشان و غمگین نشوند و راضی شوند
بما اتيتهن كلهن والله يعلم ما في قلوبكم وكان الله عليما
بآنچه داده ترا همه ایشانرا و خدا میداند آنچه در دلهای شماست و هست خدا دانای
حليما لا يحل لك النساء من بعد ولا ان تبدل بهن من ازواج
بردبار حلال نباشد برای تو زنان دیگر پس ازینکه داری و نه آنکه بدل کنی ایشانرا بهیچ از زنان
ولو اعجبك حسنهن الا ما ملكت يمينك وكان الله على
واگرچه بشگفت آورد ترا حسن صورت ایشان مگر آنچه مالک شده باشی بخریدن و هست خدا بر
كل شيء رقيبا يا ايها الذين امنوا لا تدخلوا بيوت النبي
همه چیزی حافظ ای آنکسانیکه گرویده اید داخل مشوید بخانهای پیغمبر

الا ان يؤذن لكم الى طعام غير ناظرين اناه ولكن اذا
مگر اینکه دستوری داده شوید بسوی خورش حال آنکه منتظر نباشید پخته شدن آنرا ولیکن چون
دعيتم فادخلوا فاذا طعمتم فانتشروا ولا مستانسين لحديث
خوانده شوید پس در آیید پس چون طعام خوردید پس پراکنده شوید و حال آنکه انس گیرنده باهم برای سخن گفتن
ان ذلكم كان يؤذي النبي فيستحيي منكم والله لا يستحيي
بدرستیکه این نشستن برای حکایت گفتن است که برنجاند پیغمبر را پس شرم میدارد از گفتن بیرون روید از شما و خدا شرم ندارد
من الحق واذا سالتموهن متاعا فاسالوهن من وراء حجاب
از راست و چون خواهید از زنان برخورداری پس بخواهید از ایشان از پس پرده
ذلكم اطهر لقلوبكم وقلوبهن وما كان لكم ان تؤذوا
این سوال از پس پرده پاکیزه ترست برای دلهای شما و دلهای ایشان و نباشد مر شمارا که آزار کنید
رسول الله ولا ان تنكحوا ازواجه من بعده ابدا ان
پیغمبر خدارا و نه آنکه نکاح کنید زنان او را بعد از او هرگز بدرستیکه
ذلكم كان عند الله عظيما ان تبدوا شيئا او تخفوه فان
این نکاح هست نزد خدا بزرگ اگر آشکار کنید چیزیرا یا پنهان کنید آنرا پس بدرستیکه
الله كان بكل شيء عليما لا جناح عليهن في ابائهن ولا
خدا هست بهر چیزی دانا نیست هیچ حرجی بر زنان در باب دیدار پدران خود و نه
ابنائهن ولا اخوانهن ولا ابناء اخوانهن ولا ابناء
پسران خود و نه برادران خود و نه پسران برادران خود و نه پسران

أخواتهن ولا نسائهن ولا ما ملكت أيمانهن واتقين الله

إن الله كان على كل شيء شهيدا إن الله وملائكته

يصلون على النبي يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا

تسليما إن الذين يؤذون الله ورسوله لعنهم الله

في الدنيا والآخرة وأعد لهم عذابا مهينا والذين يؤذون

المؤمنين والمؤمنات بغير ما اكتسبوا فقد احتملوا

بهتانا وإثما مبينا يا أيها النبي قل لأزواجك وبناتك

ونساء المؤمنين يدنين عليهن من جلابيبهن ذلك أدنى

أن يعرفن فلا يؤذين وكان الله غفورا رحيما لئن لم ينته

المنافقون
دورویان

المنافقون والذين في قلوبهم مرض والمرجفون في المدينة

لنغرينك بهم ثم لا يجاورونك فيها إلا قليلا ملعونين

أينما ثقفوا أخذوا وقتلوا تقتيلا سنة الله في الذين

حزب

خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا يسألك الناس

عن الساعة قل إنما علمها عند الله وما يدريك لعل الساعة

تكون قريبا إن الله لعن الكافرين وأعد لهم سعيرا

خالدين فيها أبدا لا يجدون وليا ولا نصيرا يوم تقلب

وجوههم في النار يقولون يا ليتنا أطعنا الله وأطعنا

الرسولا وقالوا ربنا إنا أطعنا سادتنا وكبراءنا فأضلونا

السبيلا ربنا آتهم ضعفين من العذاب والعنهم لعنا

كبيرا يا أيها الذين آمنوا لا تكونوا كالذين آذوا موسى

فبرأه الله مما قالوا وكان عند الله وجيها يا أيها الذين

آمنوا اتقوا الله وقولوا قولا سديدا يصلح لكم أعمالكم

ويغفر لكم ذنوبكم ومن يطع الله ورسوله فقد فاز فوزا

عظيما إنا عرضنا الأمانة على السماوات والأرض

والجبال فأبين أن يحملنها وأشفقن منها وحملها الإنسان

إنه كان ظلوما جهولا ليعذب الله المنافقين والمنافقات

والمشركين والمشركات ويتوب الله على المؤمنين

والمؤمنات
ومؤمنات

والمؤمنات وكان الله غفورا رحيما سورة سبأ [illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي له ما في السماوات وما في الأرض وله الحمد

في الآخرة وهو الحكيم الخبير يعلم ما يلج في الأرض وما

يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو الرحيم الغفور

وقال الذين كفروا لا تأتينا الساعة قل بلى وربي لتأتينكم

عالم الغيب لا يعزب عنه مثقال ذرة في السماوات ولا

في الأرض ولا أصغر من ذلك ولا أكبر إلا في كتاب

مبين ليجزي الذين آمنوا وعملوا الصالحات أولئك لهم

مغفرة ورزق كريم ۝ والذين سعوا في آياتنا

[illegible]

معاجزين أولئك لهم عذاب من رجز أليم ۝ ويرى الذين

[illegible]

أوتوا العلم الذي أنزل إليك من ربك هو الحق ويهدي

[illegible]

إلى صراط العزيز الحميد ۝ وقال الذين كفروا هل ندلكم على

[illegible]

رجل ينبئكم إذا مزقتم كل ممزق إنكم لفي خلق جديد ۝

[illegible]

أفترى على الله كذبا أم به جنة بل الذين لا يؤمنون بالآخرة

[illegible]

في العذاب والضلال البعيد ۝ أفلم يروا إلى ما بين أيديهم وما

[illegible]

خلفهم من السماء والأرض إن نشأ نخسف بهم الأرض أو نسقط

[illegible]

عليهم كسفا من السماء إن في ذلك لآية لكل عبد منيب

[illegible]

ولقد آتينا داود منا فضلا يا جبال أوبي معه والطير

[illegible]

وألنا له الحديد أن اعمل سابغات وقدر في السرد واعملوا

[illegible]

صالحا إني بما تعملون بصير ۝ ولسليمان الريح غدوها شهر

[illegible]

ورواحها شهر وأسلنا له عين القطر ومن الجن من يعمل

[illegible]

بين يديه بإذن ربه ومن يزغ منهم عن أمرنا نذقه من

[illegible]

عذاب السعير ۝ يعملون له ما يشاء من محاريب وتماثيل

[illegible]

وجفان كالجواب وقدور راسيات اعملوا آل داود

[illegible]

شكرا وقليل من عبادي الشكور ۝ فلما قضينا عليه الموت

[illegible]

ما دلهم على موته إلا دابة الأرض تأكل منسأته فلما

[illegible]

خر تبينت الجن أن لو كانوا يعلمون الغيب ما لبثوا

[illegible]

في العذاب المهين ۝ لقد كان لسبإ في مسكنهم آية جنتان

[illegible]

عن يمين وشمال كلوا من رزق ربكم واشكروا له بلدة

[illegible]

طيبة ورب غفور ۝ فأعرضوا فأرسلنا عليهم سيل العرم

[illegible]

وبدلناهم بجنتيهم جنتين ذواتي أكل خمط وأثل وشيء

[illegible]

من سدر قليل ۝ ذلك جزيناهم بما كفروا وهل نجازي إلا

[illegible]

الكفور ۝ وجعلنا بينهم وبين القرى التي باركنا فيها قرى ظاهرة و

[illegible]

قدرنا فيها السير سيروا فيها ليالي وأياما آمنين ۝ فقالوا

[illegible]

ربنا باعد بين أسفارنا وظلموا أنفسهم فجعلناهم أحاديث

[illegible]

ومزقناهم كل ممزق إن في ذلك لآيات لكل صبار شكور

[illegible]

ولقد صدق عليهم إبليس ظنه فاتبعوه إلا فريقا من المؤمنين

[illegible]

وما كان له عليهم من سلطان إلا لنعلم من يؤمن

[illegible]

بالآخرة ممن هو منها في شك وربك على كل شيء حفيظ

[illegible]

قل ادعوا الذين زعمتم من دون الله لا يملكون مثقال

[illegible]

ذرة في السماوات ولا في الأرض وما لهم فيهما من شرك

[illegible]

وما له منهم من ظهير ۝ ولا تنفع الشفاعة عنده إلا لمن

[illegible]

أذن له حتى إذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم قالوا

[illegible]

الحق وهو العلي الكبير ۝ قل من يرزقكم من السماوات والأرض

[illegible]

قل الله وانا او اياكم لعلى هدى او فى ضلال مبين

قل لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما تعملون قل يجمع

بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم

قل اروني الذين الحقتم به شركاء كلا بل هو الله

العزيز الحكيم وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا ونذيرا

ولكن اكثر الناس لا يعلمون ويقولون متى هذا

الوعد ان كنتم صادقين قل لكم ميعاد يوم لا تستاخرون

عنه ساعة ولا تستقدمون وقال الذين كفروا لن نؤمن

بهذا القران ولا بالذي بين يديه ولو ترى اذ الظالمون

موقوفون

موقوفون عند ربهم يرجع بعضهم الى بعض القول يقول

الذين استضعفوا للذين استكبروا لولا انتم لكنا

مؤمنين قال الذين استكبروا للذين استضعفوا انحن

صددناكم عن الهدى بعد اذ جاءكم بل كنتم

مجرمين وقال الذين استضعفوا للذين استكبروا

بل مكر الليل والنهار اذ تامروننا ان نكفر بالله ونجعل

له اندادا واسروا الندامة لما راوا العذاب وجعلنا

الاغلال في اعناق الذين كفروا هل يجزون الا ما كانوا

يعملون وما ارسلنا في قرية من نذير الا قال مترفوها

انا بما ارسلتم به كافرون وقالوا نحن اكثر اموالا

واولادا وما نحن بمعذبين قل ان ربي يبسط الرزق

لمن يشاء ويقدر ولكن اكثر الناس لا يعلمون

وما اموالكم ولا اولادكم بالتي تقربكم عندنا زلفى

الا من امن وعمل صالحا فاولئك لهم جزاء الضعف بما

عملوا وهم في الغرفات امنون والذين يسعون في اياتنا

معاجزين اولئك في العذاب محضرون قل ان ربي يبسط

الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له وما انفقتم من شيء

فهو يخلفه وهو خير الرازقين ويوم يحشرهم جميعا ثم

يقول

يقول للملائكة اهؤلاء اياكم كانوا يعبدون قالوا

سبحانك انت ولينا من دونهم بل كانوا يعبدون الجن

اكثرهم بهم مؤمنون فاليوم لا يملك بعضكم لبعض

نفعا ولا ضرا ونقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب النار

التي كنتم بها تكذبون واذا تتلى عليهم اياتنا بينات قالوا

ما هذا الا رجل يريد ان يصدكم عما كان يعبد

اباؤكم وقالوا ما هذا الا افك مفترى وقال الذين

كفروا للحق لما جاءهم ان هذا الا سحر مبين وما اتيناهم

من كتب يدرسونها وما ارسلنا اليهم قبلك من نذير

وكذب الذين من قبلهم وما بلغوا معشار ما آتيناهم فكذبوا
رسلي فكيف كان نكير قل إنما أعظكم بواحدة أن تقوموا
لله مثنى وفرادى ثم تتفكروا ما بصاحبكم من جنة إن هو
إلا نذير لكم بين يدي عذاب شديد قل ما سألتكم من
أجر فهو لكم إن أجري إلا على الله وهو على كل شيء
شهيد قل إن ربي يقذف بالحق علام الغيوب قل جاء
الحق وما يبدئ الباطل وما يعيد قل إن ضللت فإنما
أضل على نفسي وإن اهتديت فبما يوحي إلي ربي إنه
سميع قريب ولو ترى إذ فزعوا فلا فوت وأخذوا من مكان

قريب

قريب وقالوا آمنا به وأنى لهم التناوش من مكان بعيد
وقد كفروا به من قبل ويقذفون بالغيب من مكان بعيد
وحيل بينهم وبين ما يشتهون كما فعل بأشياعهم من قبل
إنهم كانوا في شك مريب

سورة الفاطر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله فاطر السماوات والأرض جاعل الملائكة رسلا
أولي أجنحة مثنى وثلاث ورباع يزيد في الخلق ما يشاء
إن الله على كل شيء قدير ما يفتح الله للناس من رحمة
فلا ممسك لها وما يمسك فلا مرسل له من بعده وهو العزيز

الحكيم يا أيها الناس اذكروا نعمت الله عليكم هل من خالق
غير الله يرزقكم من السماء والأرض لا إله إلا هو فأنى
تؤفكون وإن يكذبوك فقد كذبت رسل من قبلك وإلى
الله ترجع الأمور يا أيها الناس إن وعد الله حق
فلا تغرنكم الحياة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور إن
الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا إنما يدعوا حزبه
ليكونوا من أصحاب السعير الذين كفروا لهم عذاب شديد والذين
آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة وأجر كبير أفمن زين له
سوء عمله فرآه حسنا فإن الله يضل من يشاء ويهدي

من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم حسرات إن الله عليم
بما يصنعون والله الذي أرسل الرياح فتثير سحابا فسقناه
إلى بلد ميت فأحيينا به الأرض بعد موتها كذلك
النشور من كان يريد العزة فلله العزة جميعا إليه يصعد
الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه والذين يمكرون
السيئات لهم عذاب شديد ومكر أولئك هو يبور
والله خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم جعلكم أزواجا
وما تحمل من أنثى ولا تضع إلا بعلمه وما يعمر من معمر
ولا ينقص من عمره إلا في كتاب إن ذلك على الله يسير

وما يستوي البحران هذا عذب فرات سائغ شرابه وهذا ملح
أجاج ومن كل تأكلون لحما طريا وتستخرجون حلية تلبسونها
وترى الفلك فيه مواخر لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون
يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس
والقمر كل يجري لأجل مسمى ذلكم الله ربكم له الملك
والذين تدعون من دونه ما يملكون من قطمير إن
تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا ما استجابوا لكم
ويوم القيامة يكفرون بشرككم ولا ينبئك مثل
خبير يا أيها الناس أنتم الفقراء إلى الله والله هو

الغني

الغني الحميد إن يشأ يذهبكم ويأت بخلق جديد وما
ذلك على الله بعزيز ولا تزر وازرة وزر أخرى وإن تدع
مثقلة إلى حملها لا يحمل منه شيء ولو كان ذا قربى
إنما تنذر الذين يخشون ربهم بالغيب وأقاموا
الصلوة ومن تزكى فإنما يتزكى لنفسه وإلى الله المصير
حزب وما يستوي الأعمى والبصير ولا الظلمات ولا
النور ولا الظل ولا الحرور وما يستوي الأحياء
ولا الأموات إن الله يسمع من يشاء وما أنت بمسمع
من في القبور إن أنت إلا نذير إنا أرسلناك بالحق

بشيرا ونذيرا وإن من أمة إلا خلا فيها نذير وإن يكذبوك
فقد كذب الذين من قبلهم جاءتهم رسلهم بالبينات
وبالزبر وبالكتاب المنير ثم أخذت الذين كفروا فكيف
كان نكير ألم تر أن الله أنزل من السماء ماء فأخرجنا به
ثمرات مختلفا ألوانها ومن الجبال جدد بيض وحمر مختلف
ألوانها وغرابيب سود ومن الناس والدواب والأنعام
مختلف ألوانه كذلك إنما يخشى الله من عباده العلماء إن
الله عزيز غفور إن الذين يتلون كتاب الله وأقاموا الصلوة
وأنفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية يرجون تجارة لن تبور

ليوفيهم

ليوفيهم أجورهم ويزيدهم من فضله إنه غفور شكور
والذي أوحينا إليك من الكتاب هو الحق مصدقا لما بين
يديه إن الله بعباده لخبير بصير ثم أورثنا الكتاب الذين
اصطفينا من عبادنا فمنهم ظالم لنفسه ومنهم مقتصد و
منهم سابق بالخيرات بإذن الله ذلك هو الفضل الكبير
جنات عدن يدخلونها يحلون فيها من أساور من ذهب
ولؤلؤا ولباسهم فيها حرير وقالوا الحمد لله الذي أذهب
عنا الحزن إن ربنا لغفور شكور الذي أحلنا دار المقامة
من فضله لا يمسنا فيها نصب ولا يمسنا فيها لغوب

تجد لسنت الله تحويلا أولم يسيروا في الأرض فينظروا
كيف كان عاقبة الذين من قبلهم وكانوا أشد منهم قوة
وما كان الله ليعجزه من شيء في السموات ولا في الأرض
إنه كان عليما قديرا ولو يؤاخذ الله الناس بما كسبوا
ما ترك على ظهرها من دابة ولكن يؤخرهم إلى أجل مسمى
فإذا جاء أجلهم فإن الله كان بعباده بصيرا

بسم الله الرحمن الرحيم

يس والقرآن الحكيم إنك لمن المرسلين على صراط
مستقيم تنزيل العزيز الرحيم لتنذر قوما ما أنذر آباؤهم

قوم

فهم غافلون لقد حق القول على أكثرهم فهم لا يؤمنون
إنا جعلنا في أعناقهم أغلالا فهي إلى الأذقان فهم
مقمحون وجعلنا من بين أيديهم سدا ومن خلفهم
سدا فأغشيناهم فهم لا يبصرون وسواء عليهم
أأنذرتهم أم لم تنذرهم لا يؤمنون إنما تنذر من اتبع الذكر
وخشي الرحمن بالغيب فبشره بمغفرة وأجر كريم إنا نحن
نحيي الموتى ونكتب ما قدموا وآثارهم وكل شيء أحصيناه
في إمام مبين واضرب لهم مثلا أصحاب القرية إذ جاءها
المرسلون إذ أرسلنا إليهم اثنين فكذبوهما فعززنا بثالث

فقالوا إنا إليكم مرسلون قالوا ما أنتم إلا بشر مثلنا وما
أنزل الرحمن من شيء إن أنتم إلا تكذبون قالوا ربنا
يعلم إنا إليكم لمرسلون وما علينا إلا البلاغ المبين
قالوا إنا تطيرنا بكم لئن لم تنتهوا لنرجمنكم وليمسنكم
منا عذاب أليم قالوا طائركم معكم أئن ذكرتم بل أنتم
قوم مسرفون وجاء من أقصى المدينة رجل يسعى قال
يا قوم اتبعوا المرسلين اتبعوا من لا يسألكم أجرا وهم
مهتدون وما لي لا أعبد الذي فطرني وإليه ترجعون
أأتخذ من دونه آلهة إن يردن الرحمن بضر لا تغن عني

شفاعتهم

شفاعتهم شيئا ولا ينقذون إني إذا لفي ضلال مبين
إني آمنت بربكم فاسمعون قيل ادخل الجنة قال يا ليت
قومي يعلمون بما غفر لي ربي وجعلني من المكرمين
وما أنزلنا على قومه من بعده من جند من السماء وما
كنا منزلين إن كانت إلا صيحة واحدة فإذا هم
خامدون يا حسرة على العباد ما يأتيهم من رسول
إلا كانوا به يستهزئون ألم يروا كم أهلكنا قبلهم من
القرون أنهم إليهم لا يرجعون وإن كل لما جميع لدينا
محضرون وآية لهم الأرض الميتة أحييناها وأخرجنا

منها حبا فمنه يأكلون وجعلنا فيها جنات من نخيل
وأعناب وفجرنا فيها من العيون ليأكلوا من ثمره
وما عملته أيديهم أفلا يشكرون سبحان الذي
خلق الأزواج كلها مما تنبت الأرض ومن أنفسهم ومما
لا يعلمون وآية لهم الليل نسلخ منه النهار فإذا هم
مظلمون والشمس تجري لمستقر لها ذلك تقدير العزيز
العليم والقمر قدرناه منازل حتى عاد كالعرجون
القديم لا الشمس ينبغي لها أن تدرك القمر ولا الليل
سابق النهار وكل في فلك يسبحون وآية لهم أنا حملنا

ذريتهم

ذريتهم في الفلك المشحون وخلقنا لهم من مثله ما يركبون
وإن نشأ نغرقهم فلا صريخ لهم ولا هم ينقذون إلا
رحمة منا ومتاعا إلى حين وإذا قيل لهم اتقوا ما بين أيديكم
وما خلفكم لعلكم ترحمون وما تأتيهم من آية من آيات
ربهم إلا كانوا عنها معرضين وإذا قيل لهم أنفقوا مما
رزقكم الله قال الذين كفروا للذين آمنوا أنطعم من لو
يشاء الله أطعمه إن أنتم إلا في ضلال مبين ويقولون
متى هذا الوعد إن كنتم صادقين ما ينظرون إلا
صيحة واحدة تأخذهم وهم يخصمون فلا يستطيعون

توصية ولا إلى أهلهم يرجعون ونفخ في الصور فإذا هم
من الأجداث إلى ربهم ينسلون قالوا يا ويلنا من
بعثنا من مرقدنا هذا ما وعد الرحمن وصدق المرسلون
إن كانت إلا صيحة واحدة فإذا هم جميع لدينا محضرون
فاليوم لا تظلم نفس شيئا ولا تجزون إلا ما كنتم تعملون
إن أصحاب الجنة اليوم في شغل فاكهون هم وأزواجهم
في ظلال على الأرائك متكئون لهم فيها فاكهة ولهم
ما يدعون سلام قولا من رب رحيم وامتازوا اليوم
أيها المجرمون ألم أعهد إليكم يا بني آدم أن لا تعبدوا

الشيطان

الشيطان إنه لكم عدو مبين وأن اعبدوني هذا
صراط مستقيم ولقد أضل منكم جبلا كثيرا أفلم تكونوا
تعقلون هذه جهنم التي كنتم توعدون اصلوها
اليوم بما كنتم تكفرون اليوم نختم على أفواههم وتكلمنا
أيديهم وتشهد أرجلهم بما كانوا يكسبون ولو نشاء
لطمسنا على أعينهم فاستبقوا الصراط فأنى يبصرون
ولو نشاء لمسخناهم على مكانتهم فما استطاعوا مضيا ولا
يرجعون ومن نعمره ننكسه في الخلق أفلا يعقلون
وما علمناه الشعر وما ينبغي له إن هو إلا ذكر وقرآن مبين

لينذر من كان حيا ويحق القول على الكافرين ۝ أولم

[illegible]

يروا أنا خلقنا لهم مما عملت أيدينا أنعاما فهم لها مالكون ۝

[illegible]

وذللناها لهم فمنها ركوبهم ومنها يأكلون ۝ ولهم فيها

[illegible]

منافع ومشارب أفلا يشكرون ۝ واتخذوا من دون الله

[illegible]

آلهة لعلهم ينصرون ۝ لا يستطيعون نصرهم وهم

[illegible]

لهم جند محضرون ۝ فلا يحزنك قولهم إنا نعلم ما يسرون

[illegible]

وما يعلنون ۝ أولم ير الإنسان أنا خلقناه من نطفة

[illegible]

فإذا هو خصيم مبين ۝ وضرب لنا مثلا ونسي خلقه

[illegible]

قال من يحيي العظام وهي رميم ۝ قل يحييها الذي أنشأها

[illegible]

اول

أول مرة وهو بكل خلق عليم ۝ الذي جعل لكم من الشجر

[illegible]

الأخضر نارا فإذا أنتم منه توقدون ۝ أوليس الذي خلق

[illegible]

السموات والأرض بقادر على أن يخلق مثلهم بلى وهو الخلاق

[illegible]

العليم ۝ إنما أمره إذا أراد شيئا أن يقول له كن فيكون ۝

[illegible]

فسبحان الذي بيده ملكوت كل شيء وإليه ترجعون ۝

پس پاکست آنکه بدست قدرت اوست پادشاهی هر چیز و بسوی اوست بازگشت

سورة الصافات مكي مائة وثمانون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

والصافات صفا ۝ فالزاجرات زجرا ۝ فالتاليات ذكرا ۝

[illegible]

إن إلهكم لواحد ۝ رب السموات والأرض وما بينهما ورب

[illegible]

المشارق ۝ إنا زينا السماء الدنيا بزينة الكواكب ۝ وحفظا

[illegible]

من كل شيطان مارد ۝ لا يسمعون إلى الملإ الأعلى و

[illegible]

يقذفون من كل جانب ۝ دحورا ولهم عذاب واصب ۝

[illegible]

إلا من خطف الخطفة فأتبعه شهاب ثاقب ۝ فاستفتهم

[illegible]

أهم أشد خلقا أم من خلقنا إنا خلقناهم من طين لازب ۝

[illegible]

بل عجبت ويسخرون ۝ وإذا ذكروا لا يذكرون ۝ وإذا رأوا

[illegible]

آية يستسخرون ۝ وقالوا إن هذا إلا سحر مبين ۝ أإذا متنا

[illegible]

وكنا ترابا وعظاما أإنا لمبعوثون ۝ أوآباؤنا الأولون ۝

[illegible]

قل نعم وأنتم داخرون ۝ فإنما هي زجرة واحدة فإذا هم

[illegible]

ينظرون ۝ وقالوا يا ويلنا هذا يوم الدين ۝ هذا يوم

[illegible]

الفصل الذي كنتم به تكذبون ۝ احشروا الذين ظلموا

[illegible]

وأزواجهم وما كانوا يعبدون ۝ من دون الله

[illegible]

فاهدوهم إلى صراط الجحيم ۝ وقفوهم إنهم مسئولون ۝

[illegible]

ما لكم لا تناصرون ۝ بل هم اليوم مستسلمون ۝ وأقبل حزب

[illegible]

بعضهم على بعض يتساءلون ۝ قالوا إنكم كنتم تأتوننا عن

[illegible]

اليمين ۝ قالوا بل لم تكونوا مؤمنين ۝ وما كان لنا عليكم من

[illegible]

سلطان بل كنتم قوما طاغين ۝ فحق علينا قول ربنا إنا

[illegible]

لذائقون ۝ فأغويناكم إنا كنا غاوين ۝ فإنهم يومئذ في

[illegible]

الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝ إِنَّا كَذَٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝ إِنَّهُمْ
كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ۝
وَيَقُولُونَ أَئِنَّا لَتَارِكُوا آلِهَتِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ ۝ بَلْ جَاءَ
بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ
وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ
أُولَٰئِكَ لَهُمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ ۝ فَوَاكِهُ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ
بَيْضَاءَ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۝ لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْزَفُونَ ۝
وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ عِينٌ ۝ كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَكْنُونٌ ۝ فَأَقْبَلَ

بعضهم

بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ
يَقُولُ أَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۝ أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَإِنَّا
لَمَدِينُونَ ۝ قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ ۝ فَاطَّلَعَ فَرَآهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ
قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتَ لَتُرْدِينِ ۝ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ
الْمُحْضَرِينَ ۝ أَفَمَا نَحْنُ بِمَيِّتِينَ ۝ إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ
بِمُعَذَّبِينَ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ لِمِثْلِ هَٰذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَا
الْعَامِلُونَ ۝ أَذَٰلِكَ خَيْرٌ نُزُلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهَا
فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝ إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۝ طَلْعُهَا
كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ ۝ فَإِنَّهُمْ لَآكِلُونَ مِنْهَا فَمَالِئُونَ

مِنْهَا الْبُطُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ۝ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ
لَإِلَى الْجَحِيمِ ۝ إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ۝ فَهُمْ عَلَىٰ آثَارِهِمْ
يُهْرَعُونَ ۝ وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ۝ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذَرِينَ
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ۝ وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلَنِعْمَ الْمُجِيبُونَ ۝
وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝ وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ
الْبَاقِينَ ۝ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝ سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ
إِنَّا كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝
ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۝ وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَإِبْرَاهِيمَ ۝ إِذْ جَاءَ رَبَّهُ

بقلب

بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُونَ ۝
أَئِفْكًا آلِهَةً دُونَ اللَّهِ تُرِيدُونَ ۝ فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ ۝ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ۝ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ
فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهَتِهِمْ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ۝ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ
فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ۝ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَزِفُّونَ ۝ قَالَ
أَتَعْبُدُونَ مَا تَنْحِتُونَ ۝ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ۝ قَالُوا
ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي الْجَحِيمِ ۝ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ
الْأَسْفَلِينَ ۝ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝
رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝ فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝ فَلَمَّا

بلغ معه السعى قال يا بنى انى ارى فى المنام انى اذبحك

رسید آن پسر با ابراهیم بکار و رفتار یعنی بحد جوانی رسید گفت ای پسر من بدرستیکه دیدم در خواب بدرستیکه من ببرم گلوی ترا

فانظر ماذا ترى قال يا ابت افعل ما تؤمر ستجدنى ان شاء الله

پس بنگر که چه چیز می بینی گفت اسمعیل ای پدر من بکن آنچه که فرموده شده زود باشد که بیابی مرا اگر خواهد خدا

من الصابرين فلما اسلما ~~انا كذلك نجزى المحسنين~~ وتله للجبين

از صبر کنندگان پس چون گردن نهادند فرمان خدا و بروی افکند او بیک سوی پیشانی

وناديناه ان يا ابرهيم قد صدقت الرؤيا انا كذلك

بخواندیم اورا که ای ابراهیم هر آینه راست کردانیدی خواب خود را بدرستیکه ما همچنین

نجزى المحسنين ان هذا لهو البلؤ المبين وفديناه

جزا دهیم نیکوکاران را بدرستیکه این هر آینه داستان آزمایش ظاهر و بدل فرستادیم اورا

بذبح عظيم وتركنا عليه فى الاخرين سلام على ابرهيم

قربانی بزرگ و ترحم نمودیم بر ابراهیم در میان پسینیان رحمت خدا بر ابراهیم

كذلك نجزى المحسنين انه من عبادنا المؤمنين وبشرناه

همچنین جزا دهیم نیکوکاران را بدرستیکه او از بندگان ما که گرویدگانند و مژده دادیم اورا

باسحق نبيا من الصالحين وباركنا عليه وعلى اسحق

بوجود اسحق پیغمبری از شایستگان و برکت دادیم بر ابراهیم و بر اسحق

ومن ذريتهما محسن وظالم لنفسه مبين ولقد مننا على

و از فرزندان ایشان بعضی نیکوکار و بعضی ستمکار بر نفس خود که آشکار است ستم او و هر آینه منت نهادیم بر

موسى وهرون ونجيناهما وقومهما من الكرب العظيم ونصرناهم

موسی و هارون و رهانیدیم ایشان را و گروه ایشان را از اندوه بزرگ و یاری دادیم ایشان را

فكانوا هم الغالبين واتيناهما الكتاب المستبين وهديناهما

پس بودند ایشان غلبه کنندگان و دادیم ایشان را کتابی با بیانی روشن و هدایت نمودیم ایشان را

الصراط المستقيم وتركنا عليهما فى الاخرين سلام على موسى

براه راست و ترحم نمودیم بر ایشان در میان پارسیان رحمت خدا بر موسی

وهرون انا كذلك نجزى المحسنين انهما من عبادنا المؤمنين

و هارون بدرستیکه ما چنین جزا دهیم نیکوکاران را بدرستیکه ایشان از بندگان ما اند که گرویدگانند

وان الياس لمن المرسلين اذ قال لقومه الا تتقون اتدعون

و بدرستیکه الیاس هر آینه از جمله پیغمبران است چون گفت قوم خود را آیا نمی پرهیزید آیا میخوانید

بعلا وتذرون احسن الخالقين الله ربكم ورب ابائكم

بت را و باز میگذارید بهترین آفرینندگان را خدا پروردگار شماست که پروردگار پدران

الاولين فكذبوه فانهم لمحضرون الا عباد الله المخلصين

پیشینان پس دروغ نسبت دادند اورا پس بدرستیکه ایشان حاضر کرده شدگانند مگر بندگان خدا که خالص کرده شدند

وتركنا عليه فى الاخرين سلام على الياسين انا كذلك نجزى

شفقت کردیم بر او در میان پارسیان رحمت خدا بر آل الیاس بدرستیکه ما همچنین پاداش دهیم

المحسنين انه من عبادنا المؤمنين وان لوطا لمن المرسلين

نیکوکاران را بدرستیکه او از بندگان ما که گرویدگانند و بدرستیکه لوط هر آینه از پیغمبران است

اذ نجيناه واهله اجمعين الا عجوزا فى الغابرين ثم دمرنا

چون رهانیدیم ما اورا و کسان اورا همگی مگر پیرزنی را که در سلک گذشتگان بود پس هلاک کردیم

الاخرين وانكم لتمرون عليهم مصبحين وباليل افلا

دیگران را و بدرستیکه شما هر آینه میگذرید بر ایشان حال آنکه بامداد کننده اید و در شب پس آیا

تعقلون وان يونس لمن المرسلين اذ ابق الى الفلك المشحون

نمی یابید و بدرستیکه یونس هر آینه از پیغمبران است چون گریخت بسوی کشتی پر کرده شده از بار

فساهم فكان من المدحضين فالتقمه الحوت وهو مليم

پس قرعه زد پس گشت از مغلوب شدگان بقرعه پس فرو خورد اورا ماهی و حال آنکه او ملامت کننده بود

فلولا انه كان من المسبحين للبث فى بطنه الى يوم يبعثون

پس اگر نه آن بودی که او بود از تسبیح کنندگان هر آینه درنگ کردی در شکم آن ماهی تا روزی که برانگیخته شوند

فنبذناه بالعراء وهو سقيم وانبتنا عليه شجرة من يقطين

پس بیفکندیم اورا بر ساحل دریا و حال آنکه او بیمار بود و برویانیدیم بر بالای سر او درختی از کدو

وارسلناه الى مائة الف او يزيدون فامنوا فمتعناهم الى

و فرستادیم اورا بسوی صد هزار تن یا زیاده بودند پس گرویدند پس برخورداری دادیم ایشان را

حين فاستفتهم الربك البنات ولهم البنون ام خلقنا الملائكة

تا وقت اجلهای ایشان پس بپرس از ایشان که آیا خدای ترا دختران است و مر ایشان را پسران آیا آفریدیم ما فرشتگان را

اناثا وهم شاهدون الا انهم من افكهم ليقولون

دختران و ایشان حاضر بودند آگاه باش بدرستیکه ایشان از دروغ بافی خود هر آینه میگویند

ولد الله وانهم لكاذبون اصطفى البنات على البنين ما لكم

که فرزندان دارد خدا و بدرستیکه ایشان هر آینه از دروغ گویند آیا برگزید خدا دختران را بر پسران چیست مر شمارا

كيف تحكمون افلا تذكرون ام لكم سلطان مبين فاتوا

چگونه حکم میکنید آیا پس پند نمیگیرید آیا مر شمارا حجتی پیدا پس بیاورید

بكتابكم ان كنتم صادقين وجعلوا بينه وبين الجنة نسبا

کتاب خود را اگر هستید راست گویان و گردانیدند میان خدا و میان پریان خویشی

ولقد علمت الجنة انهم لمحضرون سبحان الله عما يصفون

و هر آینه دانستند پریان بدرستیکه ایشان هر آینه حاضر کرده شدگانند برای عذاب پاکی خدایرا از آنچه وصف میکنند

الا عباد الله المخلصين فانكم وما تعبدون ما انتم عليه

مگر بندگان خدا که از اهل اخلاصند پس بدرستیکه شما و آنچه می پرستید نیستید شما همه بر خدا

بفاتنين الا من هو صال الجحيم وما منا الا له مقام

گمراه کنندگان مگر آنکسی را که او در آینده دوزخ است و نیست از ما هیچکس مگر آنکه اوراست مکانی

معلوم وانا لنحن الصافون وانا لنحن المسبحون وان كانوا

معین در مرتبه و بدرستیکه ما هر آینه ما ایم صف زنندگان در مقام عبادت و بدرستیکه مائیم هر آینه تسبیح کنندگان و بدرستیکه بودند

ليقولون لو ان عندنا ذكرا من الاولين لكنا عباد الله

که میگفتند پیش از بعثت اگر آنکه بودی نزد ما یاد آوری از پیشینیان هر آینه بودیم ما بندگان خدا

المخلصين فكفروا به فسوف يعلمون ولقد سبقت كلمتنا

که اهل اخلاص باشند پس کافر شدند بآن پس زود باشد که بدانند حال را و هر آینه پیشی گرفته است سخن ما

لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۝ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنْصُورُونَ ۝ وَإِنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ

[illegible]

الْغَالِبُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝

غلبه کنندگانند پس روی بگردان از ایشان تا وقتی [illegible]

أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ۝ فَإِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ

[illegible] بعذاب ما شتاب میکنند پس فرود آید عذاب بسرای ایشان پس بامداد

الْمُنْذَرِينَ ۝ وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ حِينٍ ۝ وَأَبْصِرْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝

[illegible]

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ ۝ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ ۝

[illegible]

سورة ص ثمان [illegible] وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ [illegible]

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

صٓ ۚ وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ ۝

[illegible]

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَوْا وَلَاتَ حِينَ مَنَاصٍ ۝

[illegible]

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ ۖ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَٰذَا

[illegible]

سَاحِرٌ كَذَّابٌ ۝ أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلَٰهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ

[illegible]

عُجَابٌ ۝ وَانْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِكُمْ ۖ

[illegible]

إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝ مَا سَمِعْنَا بِهَٰذَا فِي الْمِلَّةِ الْآخِرَةِ إِنْ

[illegible]

هَٰذَا إِلَّا اخْتِلَاقٌ ۝ أَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِي

[illegible]

شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي ۖ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ ۝ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ

[illegible]

رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ۝ أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا

[illegible]

بَيْنَهُمَا ۖ فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝ جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ

[illegible]

مِنَ الْأَحْزَابِ ۝ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْتَادِ

[illegible]

وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ ۚ أُولَٰئِكَ الْأَحْزَابُ ۝

[illegible]

إِنْ كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ ۝ وَمَا يَنْظُرُ

[illegible]

هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ ۝ وَقَالُوا رَبَّنَا

[illegible]

عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝ اصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

[illegible]

وَاذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُودَ ذَا الْأَيْدِ ۖ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝ إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ

[illegible]

مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ۝ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً ۖ كُلٌّ

[illegible]

لَهُ أَوَّابٌ ۝ وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصْلَ

[illegible]

الْخِطَابِ ۝ وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْمِحْرَابَ ۝

[illegible]

إِذْ دَخَلُوا عَلَىٰ دَاوُودَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ ۖ قَالُوا لَا تَخَفْ ۖ خَصْمَانِ

[illegible]

بَغَىٰ بَعْضُنَا عَلَىٰ بَعْضٍ فَاحْكُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَىٰ

[illegible]

سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝ إِنَّ هَٰذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً

[illegible]

وَلِيَ نَعْجَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝

[illegible]

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعْجَتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ ۖ وَإِنَّ كَثِيرًا

[illegible]

مِنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

[illegible]

الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ ۗ وَظَنَّ دَاوُودُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ

[illegible]

رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝ فَغَفَرْنَا لَهُ ذَٰلِكَ ۖ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا

[illegible]

لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ۝ يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي

[illegible]

الْأَرْضِ فَاحْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ

[illegible]

عن سبيل الله ان الذين يضلون عن سبيل الله لهم عذاب
شديد بما نسوا يوم الحساب وما خلقنا السماء والارض
وما بينهما باطلا ذلك ظن الذين كفروا فويل للذين كفروا من النار
ام نجعل الذين آمنوا وعملوا الصالحات كالمفسدين في الارض
ام نجعل المتقين كالفجار كتاب انزلناه اليك مبارك ليدبروا
آياته وليتذكر اولوا الالباب ووهبنا لداود سليمان نعم
العبد انه اواب اذ عرض عليه بالعشي الصافنات الجياد
فقال اني احببت حب الخير عن ذكر ربي حتى توارت بالحجاب
ردوها علي فطفق مسحا بالسوق والاعناق ولقد فتنا سليمان

والقينا

والقينا على كرسيه جسدا ثم اناب قال رب اغفر لي وهب
لي ملكا لا ينبغي لاحد من بعدي انك انت الوهاب فسخرنا
له الريح تجري بامره رخاء حيث اصاب والشياطين كل بناء
وغواص وآخرين مقرنين في الاصفاد هذا عطاؤنا فامنن
او امسك بغير حساب وان له عندنا لزلفى وحسن مآب
واذكر عبدنا ايوب اذ نادى ربه اني مسني الشيطان
بنصب وعذاب اركض برجلك هذا مغتسل بارد وشراب
ووهبنا له اهله ومثلهم معهم رحمة منا وذكرى لاولي
الالباب وخذ بيدك ضغثا فاضرب به ولا تحنث انا

وجدناه صابرا نعم العبد انه اواب واذكر عبادنا
ابراهيم واسحق ويعقوب اولي الايدي والابصار انا
اخلصناهم بخالصة ذكرى الدار وانهم عندنا لمن
المصطفين الاخيار واذكر اسمعيل واليسع وذا الكفل وكل
من الاخيار هذا ذكر وان للمتقين لحسن مآب جنات عدن
مفتحة لهم الابواب متكئين فيها يدعون فيها بفاكهة كثيرة
وشراب وعندهم قاصرات الطرف اتراب هذا ما توعدون
ليوم الحساب ان هذا لرزقنا ما له من نفاد هذا وان
للطاغين لشر مآب جهنم يصلونها فبئس المهاد هذا فليذوقوه

حميم

حميم وغساق وآخر من شكله ازواج هذا فوج مقتحم معكم
لا مرحبا بهم انهم صالوا النار قالوا بل انتم لا مرحبا بكم
انتم قدمتموه لنا فبئس القرار قالوا ربنا من قدم لنا هذا فزده
عذابا ضعفا في النار وقالوا ما لنا لا نرى رجالا كنا
نعدهم من الاشرار اتخذناهم سخريا ام زاغت عنهم الابصار
ان ذلك لحق تخاصم اهل النار قل انما انا منذر وما من اله
الا الله الواحد القهار رب السموات والارض وما بينهما
العزيز الغفار قل هو نبأ عظيم انتم عنه معرضون ما كان
لي من علم بالملأ الاعلى اذ يختصمون ان يوحى الي الا انما

أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ۝

من بیم کننده ام آشکارا چون گفت خدای تو مر فرشتگان را بدرستیکه من آفریننده ام آدمی را از گل

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۝ فَسَجَدَ

پس چون تمام کردانم تن او را بدمم من در آن تن از جانیکه آفریده ام پس بروی در افتید سجده کنان پس سجده کردند

الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ

فرشتگان همه ایشان بجمعیت مگر ابلیس که گردن کشی کرد و گردید

مِنَ الْكَافِرِينَ ۝ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ

از کافران گفت خدای شیطان ترا چه باز داشت از آنکه سجده کنی برای آنچه خلق کردم

بِيَدَيَّ أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ

بدستهای قدرت خود آیا بزرگی جستی یا بودی از بلند مرتبه گان شیطان گفت من بهترم از آن

خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ

آفریدی مرا از آتش و آفریده او را از گل گفت خدا پس بیرون رو از بهشت پس بدرستیکه تو

رَجِيمٌ ۝ وَإِنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَىٰ يَوْمِ الدِّينِ ۝ قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي

رانده شده از رحمت و بدرستیکه بر تست لعنت من تا روز رستخیز گفت ابلیس ای خدای من پس مهلت ده مرا

إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝ قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝ إِلَىٰ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝

تا روز که برانگیخته شوند خلایق گفت خدا پس بدرستیکه تو از مهلت یافتگانی تا روز وقت دانسته شده

قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۝

گفت ابلیس پس بعزت تو هر آینه گمراه کنم ایشانرا همه مگر بندگان ترا از جمله ایشان که خالص شده کانند

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقَّ أَقُولُ ۝ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

گفت خدا پس این است درست و راست را میگویم که البته پر کنم دوزخ را از تو و از آنانکه پیروی کنند ترا از ایشان

أَجْمَعِينَ ۝ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝

همه بگو ای محمد نمیخواهم از شما برین کار هیچ مزدی و نیستم من از خود بخود بسته گان

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ وَلَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ۝

نیست قرآن مگر موعظه مر جهانیانرا و هر آینه بدانید خبر صدق آنرا بعد از مدتی

سورة الزمر خمس وسبعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ

این فرو فرستادن کتاب است از خدای غالب حکم کننده بدرستیکه ما فرستادیم بسوی تو قرآنرا

بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۝

براستی پس بپرست خدا را حال آنکه خالص کنی برای او بندگی را آگاه باش مر خدای راست عبادت بی شرک

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ

و آنکه ملک فرا گرفتند غیر خدا دوستان حال آنکه گویند نمی پرستیم مگر آنکه نزدیک گردانند ما را بخدا

زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي

نزدیک گردانیدنی بدرستیکه خدا حکم میکند میان ایشان در آنچه ایشان در آن خلاف میکنند بدرستیکه خدا هدایت نمیکند

مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ

کسیرا که او دروغگوی ناسپاس است اگر خواستی خدا که فرا گیرد فرزندی هر آینه برگزیدی از آنچه می آفریند آنرا

مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ

آنرا که خواهد پاک است او از آنچه گفتند او است خداوند یکتا شکننده کامها بیافرید آسمانها

وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهَارِ وَيُكَوِّرُ النَّهَارَ عَلَى

و زمین براستی در می آورد شب بر روز و در می آورد روز را بر

اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُسَمًّى أَلَا هُوَ الْعَزِيزُ

شب و فرمان بردار کرده آفتاب و ماه را هر یک ازین دو ستاره روان شود تا بوقتی که معین است آگاه باش

الْغَفَّارُ ۝ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ

و آمرزگار است آفرید شما را از تن تنها پس پدید کرد از گل او جفت او را و فرو فرستاد

لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ

برای شما از چهارپایان هشت جفت نر و ماده می آفریند شما را در شکمهای مادرهای شما

خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ

آفریدنی بعد از آفریدنی در تاریکیهای سه گانه اینست خدا که پروردگار شماست مر او راست

الْمُلْكُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّىٰ تُصْرَفُونَ ۝ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ

پادشاهی نیست خدایی مگر او پس از کجا روگردانیده میشوید اگر کافر شوید پس بدرستیکه خدا

غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ

بی نیاز است از شما و نه پسندد برای بندگان خود کفر را و اگر شکر کنید بپسندد آنرا برای شما و بر ندارد

وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هیچ گناه کاری بار گناه دیگری پس بسوی خدای شماست بازگشت شما پس آگاه کند بآنچه بودید که میکردید

إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ

بدرستیکه او داناست بآنچه در سینه هاست و چون رسد آدمی را مضرتی بخواند خدای خود را

مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ

حال آنکه بازگردنده است بسوی او پس چون عطا فرماید او را نعمتی از نزد خود فراموش کند آن مضرت را که بود که میخواند خدا را

مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ

پیش ازین و پدید گرداند برای خدا همتایان تا گمراه کرداند مردمانرا از راه او بگو ای محمد برخوردار شو بکفر خود

قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ ۝ أَمَّنْ هُوَ قَانِتٌ آنَاءَ اللَّيْلِ

اندک زمانی بدرستیکه تو از یاران آتشی آیا این کافر بهتر است یا آنکه قیام نماینده است بطاعت در ساعات شب

سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

سجده کننده و بپای ایستاده می ترسد از عذاب آخرت و امید میدارد بخشش خدای خود را بگو آیا برابر است

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۝

آنکه میدانند و آنکه نمیدانند جز این نیست که پند میگیرند صاحبان خرد ها

قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا

بگو ای بندگان من که گرویده اند بترسید از عذاب خدای خود مر آنانرا که نیکی کردند درین دنیا

حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ

نیکویی است در آنجهان و زمین خدا فراخ است جز این نیست که تمام داده شود شکیبایان را مزد ایشان بی

حساب ۝ قل اني امرت ان اعبد الله مخلصا له الدين ۝
وامرت لان اكون اول المسلمين ۝ قل اني اخاف ان عصيت
ربي عذاب يوم عظيم ۝ قل الله اعبد مخلصا له ديني ۝ فاعبدوا
ما شئتم من دونه قل ان الخاسرين الذين خسروا انفسهم و
اهليهم يوم القيمة الا ذلك هو الخسران المبين ۝ لهم من
فوقهم ظلل من النار ومن تحتهم ظلل ذلك يخوف الله به
عباده يا عباد فاتقون ۝ والذين اجتنبوا الطاغوت ان
يعبدوها وانابوا الى الله لهم البشرى فبشر عباد ۝ الذين
يستمعون القول فيتبعون احسنه اولئك الذين هديهم الله

واولئك هم اولوا الالباب ۝ افمن حق عليه كلمة العذاب افانت
تنقذ من في النار ۝ لكن الذين اتقوا ربهم لهم غرف من فوقها
غرف مبنية تجري من تحتها الانهار وعد الله لا يخلف الله
الميعاد ۝ الم تر ان الله انزل من السماء ماء فسلكه ينابيع
في الارض ثم يخرج به زرعا مختلفا الوانه ثم يهيج فتريه
مصفرا ثم يجعله حطاما ان في ذلك لذكرى لاولي الالباب ۝
افمن شرح الله صدره للاسلام فهو على نور من ربه فويل
للقاسية قلوبهم من ذكر الله اولئك في ضلال مبين ۝
الله نزل احسن الحديث كتابا متشابها مثاني تقشعر منه

جلود الذين يخشون ربهم ثم تلين جلودهم وقلوبهم الى
ذكر الله ذلك هدى الله يهدي به من يشاء ومن
يضلل الله فما له من هاد ۝ افمن يتقي بوجهه سوء العذاب يوم
القيمة وقيل للظالمين ذوقوا ما كنتم تكسبون ۝ كذب الذين
من قبلهم فاتيهم العذاب من حيث لا يشعرون ۝ فاذاقهم الله
الخزي في الحيوة الدنيا ولعذاب الآخرة اكبر لو كانوا
يعلمون ۝ ولقد ضربنا للناس في هذا القرآن من كل مثل
لعلهم يتذكرون ۝ قرآنا عربيا غير ذي عوج لعلهم يتقون ۝
ضرب الله مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون ورجلا سلما

لرجل هل يستويان مثلا الحمد لله بل اكثرهم لا يعلمون ۝ انك
ميت وانهم ميتون ۝ ثم انكم يوم القيمة عند ربكم تختصمون ۝
فمن اظلم ممن كذب على الله وكذب بالصدق اذ جاءه
اليس في جهنم مثوى للكافرين ۝ والذي جاء بالصدق وصدق
به اولئك هم المتقون ۝ لهم ما يشاؤن عند ربهم ذلك
جزاء المحسنين ۝ ليكفر الله عنهم اسوا الذي عملوا ويجزيهم اجرهم
باحسن الذي كانوا يعملون ۝ اليس الله بكاف عبده ويخوفونك
بالذين من دونه ومن يضلل الله فما له من هاد ۝ ومن يهد
الله فما له من مضل اليس الله بعزيز ذي انتقام ۝ ولئن سالتهم

من خلق السموات والارض ليقولن الله قل افرايتم ما تدعون

از آفرید آسمانها و زمین را هر آینه میگویند خدا بگو آیا پس خبر دهید مرا آنچه میخوانید

من دون الله ان ارادني الله بضر هل هن كاشفات ضره

بغیر از خدا اگر خواهد بمن خدا گزندی آیا ایشان دفع کنندهاند گزند او را

او ارادني برحمة هل هن ممسكات رحمته قل حسبي الله عليه

یا اگر خواهد بمن بخشایشی آیا ایشان باز دارندگان بخشایش او را بگو کافیست مرا خدا برو

يتوكل المتوكلون قل يا قوم اعملوا على مكانتكم اني عامل

توکل کنند توکل کنندگان بگو ای قوم من کار کنید در حالت خود من باندازه قدرت خود بدرستیکه من کار کننده ام

فسوف تعلمون من ياتيه عذاب يخزيه ويحل عليه عذاب

پس زود باشد که بدانید هر که بیاید برو عذاب خوار کند او را و فرود آید برو عذابی

مقيم انا انزلنا عليك الكتاب للناس بالحق فمن اهتدى

پاینده بدرستیکه ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را برای رهنمایی مردمان براستی پس هر که راه راست یافت

فلنفسه ومن ضل فانما يضل عليها وما انت عليهم بوكيل

پس برای نفع خود یافته و هر که گمراه شد پس جز این نیست که وبال گمراهی مکر بر خودش و نیستی تو بر ایشان نگاهبان

الله يتوفى الانفس حين موتها والتي لم تمت في منامها فيمسك التي

خدا میگیرد جانها را هنگام مرگ آنها و میگیرد آنجانها را که نمرده اند در وقت خواب ایشان پس نگاه میدارد آنرا

قضى عليها الموت ويرسل الاخرى الى اجل مسمى ان في ذلك

که حکم کرده بر آنها مرگ را و باز میفرستاد آن دیگر را تا وقت معینی بدرستیکه درین کار

لايات لقوم يتفكرون ام اتخذوا من دون الله شفعاء قل

هر آینه معجزهاست برای گروهی که اندیشه کنند آیا فرا گرفتند بخدا غیر از خدا شفاعت خواهانی بگو

اولو كانوا لا يملكون شيئا ولا يعقلون قل لله الشفاعة

آیا شفاعت کنند و اگر چه باشند که مالک نباشند هیچ چیز را و نمی فهمند بگو مر خدا راست شفاعت

جميعا له ملك السموات والارض ثم اليه ترجعون واذا ذكر الله

همه مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین پس بسوی او بازگردیده شوید و چون یاد کرده شود خدا

وحده اشمازت قلوب الذين لا يؤمنون بالاخرة واذا ذكر

به تنهایی منکر و برغم شود دلهای آنکسانیکه ایمان نیاوردند به آخرت و چون یاد کرده

الذين من دونه اذا هم يستبشرون قل اللهم فاطر السموات

آنانکه غیر خدا اند ناگهان ایشان شادمانی میکنند بگو ای خدا ای آفریننده آسمانها

والارض عالم الغيب والشهادة انت تحكم بين عبادك في ما

و زمین دانای نهان و آشکار تویی که حکم میکنی میان بندگان خود در آنچه

كانوا فيه يختلفون ولو ان للذين ظلموا ما في الارض جميعا

هستند که در آن خلاف میکنند و اگر آنکه بودی مر ایشان را که ستم کردند آنچه در زمینست همه

ومثله معه لافتدوا به من سوء العذاب يوم القيمة وبدا

و مانند آن با آن هر آینه باز خریدندی خود را از بدی عذاب در روز قیامت و هویدا گردد

لهم من الله ما لم يكونوا يحتسبون وبدا لهم سيئات

مر ایشان را از جانب خدا آنچه نبودند در شمار آورنده آنرا و ظاهر شود مر ایشان را بدیهای

ما كسبوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون فاذا مس الانسان

آنچه اندوخته شده و فرود آید بایشان عقوبت آنچه بودند که بآن تمسخر میکردند پس چون برسد او مرا

ضر دعانا ثم اذا خولناه نعمة منا قال انما اوتيته على علم

زیانی بخواند ما را پس چون عطا کنیم ما او را نعمتی از نزد خود گوید جز این نیست که داده شده ام بر دانش

بل هي فتنة ولكن اكثرهم لا يعلمون قد قالها الذين من قبلهم

بلکه آن نعمت آزمایش است ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند به تحقیق که گفتند این سخن را آنانکه پیش از ایشان بودند

فما اغنى عنهم ما كانوا يكسبون فاصابهم سيئات ما كسبوا

پس سودی ندارد ایشان را آنچه بودند که می اندوختند پس رسید بایشان بدیهای آنچه اندوخته بودند

والذين ظلموا من هؤلاء سيصيبهم سيئات ما كسبوا وما هم

و کسانیکه ظلم کردند ازین گروه زود باشد که برسد بایشان بدیهای آنچه اندوخته اند و نیستند ایشان

بمعجزين اولم يعلموا ان الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر

عاجز کنندگان خدا آیا ندانستند بدرستیکه خدا فراخ میکند روزی را برای هر که خواهد و تنگ میکند برای هر که خواهد

ان في ذلك لايات لقوم يؤمنون قل يا عبادي الذين

بدرستیکه درین کار هر آینه نشانهاست برای گروهی که میگروند بگو ای بندگان من که آنانکه

اسرفوا على انفسهم لا تقنطوا من رحمة الله ان الله يغفر

از حد تجاوز کردند بر ظلم بر نفس خود نومید نشوید از رحمت خدا بدرستیکه خدا می آمرزد

الذنوب جميعا انه هو الغفور الرحيم وانيبوا الى ربكم واسلموا

گناهان را همه بدرستیکه اوست آمرزگار مهربان و بازگردید بسوی پروردگار خود و گردن نهید

له من قبل ان ياتيكم العذاب ثم لا تنصرون واتبعوا احسن

مر او را پیش از آنکه بیاید بشما عذاب پس یاری کرده نشوید و متابعت کنید نیکوتر

ما انزل اليكم من ربكم من قبل ان ياتيكم العذاب بغتة

چیزی را که فرو فرستاده شده بسوی شما از نزد پروردگار شما پیش از آنکه بیاید بشما عذاب ناگهان

وانتم لا تشعرون ان تقول نفس يا حسرتا على ما فرطت في

و شما ندانید مبادا که بگوید نفسی ای پشیمانی بر آنچه تقصیر کردم در

جنب الله وان كنت لمن الساخرين او تقول لو ان الله هدىني

کار خدا و بدرستیکه بودم من از افسوس کنندگان یا بگوید نفسی اگر آنکه خدا راه نمودی مرا

لكنت من المتقين او تقول حين ترى العذاب لو ان لي كرة

هر آینه بودمی از پرهیزکاران یا بگوید نفسی آنگاه که بیند عذاب را کاشکی بودی مرا بازگشتی بدنیا

فاكون من المحسنين بلى قد جاءتك اياتي فكذبت بها و

تا بودمی از نیکوکاران آری بتحقیق آمد بتو نشانهای من پس تکذیب کردی آنها را و

استكبرت وكنت من الكافرين ويوم القيمة ترى الذين

تکبر ورزیدی تو و بودی تو از ناگرویدگان و روز قیامت می بینی کسانی را که

كذبوا على الله وجوههم مسودة اليس في جهنم مثوى للمتكبرين

که دروغ گفتند بر خدا رویهای ایشان سیاه گشته آیا نیست در دوزخ جایگاه برای متکبرین

وينجي الله الذين اتقوا بمفازتهم لا يمسهم السوء ولا هم

و میرهاند خدا آنکسانی را که پرهیز نمودند از شرک بسبب رستگاری ایشان نرسد بایشان بدی و نه ایشان

يحزنون ۝ الله خالق كل شيء وهو على كل شيء وكيل ۝ له

اندوه خورند خدا آفریدگار همه چیز است و او بر هر چیز نگاهبان است

مقاليد السموات والارض والذين كفروا بايات الله

کلیدهای آسمانها و زمین و آنکه کافر شدند بآیات خدا

اولئك هم الخاسرون ۝ قل افغير الله تامروني اعبد ايها

آنگروه ایشانند زیانکاران بگو آیا پس غیر خدا را می فرمایید مرا که پرستش کنم ای

الجاهلون ۝ ولقد اوحي اليك والى الذين من قبلك لئن اشركت

نادانان و هر آینه بتحقیق وحی فرستاده شد بسوی تو و بسوی آنکه پیش از تو بودند که اگر شریک آری

ليحبطن عملك ولتكونن من الخاسرين ۝ بل الله فاعبد وكن من

هر آینه نیست کرده شود کردار تو و هر آینه باشی از زیانکاران بلکه خدا را پرست و باش از

الشاكرين ۝ وما قدروا الله حق قدره والارض جميعا قبضته

شکر کنندگان و بزرگ ندانستند خدا را سزای بزرگی او و زمین همه او در قبضه قدرت اوست

يوم القيمة والسموات مطويات بيمينه سبحانه وتعالى

در روز قیامت و آسمانها در پیچیده شود بید قدرت او پاکست او و برتر است

عما يشركون ۝ ونفخ في الصور فصعق من في السموات

از آنکه شریک می آرند و دمیده شود در صور قیامت پس بیهوش گردد هر که در آسمانها

ومن في الارض الا من شاء الله ثم نفخ فيه اخرى فاذا هم

و هر که در زمینست مگر آنرا که خواهد خدا پس دمیده شود در صور مرتبه دیگر پس ناگهان ایشان

ثم

پس ایشان

قيام ينظرون ۝ واشرقت الارض بنور ربها ووضع الكتاب

ایستاده باشند که می نگرند و روشن شود زمین در قیامت بتجلی نور پروردگار و نهاده شود نامهای اعمال ایشان

وجيء بالنبيين والشهداء وقضي بينهم بالحق وهم لا يظلمون ۝

و بیاورند پیغمبران را و گواهان را و حکم کرده شود میان ایشان بحق و ایشان ستم کرده نشوند

ووفيت كل نفس ما عملت وهو اعلم بما يفعلون ۝ وسيق

و تمام داده شود هر نفسی را آنچه کرده است و او داناتر است بآنچه میکنند و رانده شوند

الذين كفروا الى جهنم زمرا حتى اذا جاؤها فتحت ابوابها وقال

آنکه کافر شدند بسوی دوزخ گروه گروه تا آنگاه که بیایند بدوزخ پس گشاده شود درهای آن و گویند

لهم خزنتها الم ياتكم رسل منكم يتلون عليكم ايات ربكم و

مر ایشان را خازنان آن آیا نیامدند شما را پیغمبران از جنس شما که میخواندند بر شما آیات کتاب پروردگار شما را

ينذرونكم لقاء يومكم هذا قالوا بلى ولكن حقت كلمة العذاب

و می ترسانیدند شما را از دیدار روز شما این روز گویند آری آمدند و لیکن واجب شد گفتار بعذاب

على الكافرين ۝ قيل ادخلوا ابواب جهنم خالدين فيها فبئس مثوى

بر کافران گفته شود در آیید بدرهای دوزخ جاوید در آن پس بد است جای

المتكبرين ۝ وسيق الذين اتقوا ربهم الى الجنة زمرا حتى اذا جاؤها

گردنکشان و رانده شوند کسانیکه پرهیز کردند از پروردگار خود بسوی بهشت گروه گروه تا آنگه چون بیایند بدان بهشت

وفتحت ابوابها وقال لهم خزنتها سلام عليكم طبتم فادخلوها

و گشاده شود درهای آن و گویند مر ایشان را خازنان بهشت سلام خدا بر شما خوش بودید پس در آیید در بهشت

خالدين ۝ وقالوا الحمد لله الذي صدقنا وعده واورثنا

جاویدان و گویند بهشتیان سپاس مر خداوندی را که راست کرد برای ما وعده خود را و میراث داد ما را

الارض نتبوا من الجنة حيث نشاء فنعم اجر العاملين ۝

زمین بهشت را جای میگیریم از بهشت هر جا که میخواهیم پس نیکا مزد کارکنندگان

وترى الملائكة حافين من حول العرش يسبحون بحمد ربهم

و می بینی فرشتگان را فرود آمدگان در گرداگرد حول عرش تسبیح میکنند مقرون بسپاس خود

وقضي بينهم بالحق وقيل الحمد لله رب العالمين

و حکم کرده شود میان ایشان بحق و گفته شود حمد مر خدا را که پروردگار عالمهاست

سورة المؤمن خمس وثمانون آية مكية

بسم الله الرحمن الرحيم

حم ۝ تنزيل الكتاب من الله العزيز العليم ۝ غافر الذنب وقابل

سوگند بخدا که فرو فرستادن قرآن از نزد حضرت پیغمبر سبحانی است آمرزنده گناهان و قبول کننده

التوب شديد العقاب ذي الطول لا اله الا هو اليه المصير

توبه جای سخت عقوبت است خداوند کرم است نیست خدا مگر او بسوی اوست بازگشت

ما يجادل في ايات الله الا الذين كفروا فلا يغررك تقلبهم

مجادله نکنند در آیات خدا مگر کسانیکه کافر بوده اند پس فریب ندهد ترا گردیدن ایشان

حزب

في البلاد

در شهرها

في البلاد ۝ كذبت قبلهم قوم نوح والاحزاب من بعدهم وهمت

در شهرها تکذیب نمودند پیغمبران پیش از ایشان قوم نوح و گروهان بعد از ایشان و قصد کردند

كل امة برسولهم لياخذوه وجادلوا بالباطل ليدحضوا

هر ملتی پیغمبر خود را تا گرفتار کنند او را و مجادله کردند به بیهوده تا زایل کنند

به الحق فاخذتهم فكيف كان عقاب ۝ وكذلك حقت كلمة ربك

آن حق را پس گرفتم ایشان را بعذاب پس چگونه باشد عقوبت من و همچنین واجب شد سخن پروردگار تو بعذاب

على الذين كفروا انهم اصحاب النار ۝ الذين يحملون العرش

بر آنکه کافر بودند بدرستیکه ایشان یاران آتشند آنکه برمیدارند عرش را

ومن حوله يسبحون بحمد ربهم ويؤمنون به ويستغفرون

و هر که در حوالی اوست تسبیح میکنند بحمد خدای خود و ایمان آورند باو و استغفار میکنند

للذين امنوا ربنا وسعت كل شيء رحمة وعلما فاغفر للذين

مر کسانی را که گرویدند گویند خداوندا فرا گرفتی هر چیزی را بخشش بسیار و دانش بشمار پس بیامرز کسانی را

تابوا واتبعوا سبيلك وقهم عذاب الجحيم ۝ ربنا وادخلهم

که توبه کردند و پیروی نمودند راه ترا و نگاهدار ایشان را از عذاب دوزخ ای خدای ما و در آور ایشان را

جنات عدن التي وعدتهم ومن صلح من ابائهم وازواجهم

در بهشتهای آراسته که وعده کرده ایشان را و هر که را که بسامان آورد کار خود را از پدران ایشان و زنان ایشان

وذرياتهم انك انت العزيز الحكيم ۝ وقهم السيئات ومن

و فرزندان ایشان بدرستیکه تو توئی غالب درست کردار و باز دار ایشان را از بدیها و هر که را

تق السيئات يومئذ فقد رحمته وذلك هو الفوز العظيم

نگاهداری از بدیها درین روز پس هر آینه رحمت کرده او را و این است آن رستگاری بزرگ

ان الذين كفروا ينادون لمقت الله اكبر من مقتكم انفسكم

بدرستیکه آنانکه کافر شدند ندا کرده شوند درین روز که هر آینه دشمنی خدا بزرگتر است از دشمنی شما با نفسهای خود

اذ تدعون الى الايمان فتكفرون قالوا ربنا امتنا اثنتين

آنگاه که خوانده میشوند بسوی ایمان پس منکر میشدید گویند ای خداوند ما میرانیدی ما دو بار

واحييتنا اثنتين فاعترفنا بذنوبنا فهل الى خروج من سبيل

و زنده گردانیدی ما را دو بار پس اعتراف کردیم بگناهان خود پس آیا هست ما را بسوی بیرون شدن از دوزخ هیچ راهی

ذلكم بانه اذا دعي الله وحده كفرتم وان يشرك به

این عذاب شما است که چون خوانده شدی خدا تنها کافر میشدید و اگر شریک کرده شدی او را

تؤمنوا فالحكم لله العلي الكبير هو الذي يريكم اياته

میگروید پس حکم مطلق مر خداوند بلند مرتبه بزرگوار است او است آنکه مینماید شما را آیات قدرت خود

وينزل لكم من السماء رزقا وما يتذكر الا من ينيب فا

و فرو میفرستد مر شما را از آسمان روزی بسیار و پند نمی پذیرد مگر آنکه باز میگردد بخدا پس

دعوا الله مخلصين له الدين ولو كره الكافرون رفيع الدرجات

بخوانید خدا را خالص کنندگان برای او عبادت خود را اگرچه کاره بودند کافران او است بلند گرداننده مرتبه

ذو العرش يلقي الروح من امره على من يشاء من عباده لينذر

خداوند عرش میرساند وحی و نبوت را بفرمان خود بر هر که میخواهد از بندگان خود تا بیم کند از هول

یوم التلاق يوم هم بارزون لا يخفى على الله منهم شيء لمن

روز بهم رسیدن خالق روز که ایشان آشکارا باشند یا بیرون آیند که نماند از قبرها پوشیده نماند بر خدا از احوال ایشان

الملك اليوم لله الواحد القهار اليوم تجزى كل نفس بما

پادشاهی امروز مر خدا راست که یگانه و شکننده جباران است امروز پاداش داده شود هر نفسی را با آنچه

كسبت لا ظلم اليوم ان الله سريع الحساب وانذرهم يوم

اندوخته است هیچ ستمی امروز بدرستیکه خدا زود شمار است و بترسان ایشان را از روز

الازفة اذ القلوب لدى الحناجر كاظمين ما للظالمين من

نزدیک آنگاه که دلها رسیده باشند بحنجرهای خشم فرو خورندگان نباشد مر ستمکاران را هیچ

حميم ولا شفيع يطاع يعلم خائنة الاعين وما تخفي الصدور

خویشی و دوستی و نه شفاعت کننده که پذیرفته شود شفاعت وی میداند خدا خیانت چشمها را و آنچه را که پنهان میدارد سینها

والله يقضي بالحق والذين يدعون من دونه لا يقضون

و خدای حکم میکند براستی و آنانکه میخوانند شان بجای بجز خدا حکم نتوانند کرد

بشيء ان الله هو السميع البصير اولم يسيروا في الارض

بچیزی بدرستیکه خدا او است شنوای بینا آیا نرفتند منکران در روی زمین

فينظروا كيف كان عاقبة الذين كانوا من قبلهم كانوا هم

تا ببینند که چگونه بود سرانجام آنانکه بودند پیش از ایشان بودند ایشان

اشد منهم قوة واثارا في الارض فاخذهم الله بذنوبهم

سختتر از ایشان بقوت و نشانها در زمین پس بگرفت ایشان را خدا بگناهان ایشان

وما كان لهم من الله من واق ذلك بانهم كانت تاتيهم

و نبود خدا را هیچ نگاهدارنده از آن عذاب بسبب آنکه ایشان بودند می آمد بدیشان

رسلهم بالبينات فكفروا فاخذهم الله انه قوي شديد

پیغمبران ایشان با حجتهای روشن پس منکر شدند پس گرفت ایشان را خدا او توانا سخت

العقاب ولقد ارسلنا موسى باياتنا وسلطان مبين الى

عقوبت و بدرستیکه ما فرو فرستادیم موسی را با نشانهای ما و حجتی ظاهر سوی

فرعون وهامان وقارون فقالوا ساحر كذاب فلما جاءهم

فرعون و هامان و قارون پس گفتند جادوگر است بغایت دروغ گو پس چون بیاید بایشان

بالحق من عندنا قالوا اقتلوا ابناء الذين امنوا معه واستحيوا

با پیغام راست و درست از نزد ما گفتند بکشید پسران آنان را که گرویدند بخدا با او و زنده گذارید

نساءهم وما كيد الكافرين الا في ضلال وقال فرعون

زنان ایشان را و نیست کید کافران مگر در گمراهی و بیهودگی و گفت فرعون

ذروني اقتل موسى وليدع ربه اني اخاف ان يبدل دينكم

بگذارید مرا تا بکشم موسی را و بگوئید بخواند خدای خود را بدرستیکه من میترسم که تغییر دهد دین شما را

او ان يظهر في الارض الفساد وقال موسى اني عذت بربي

یا آشکار کند در زمین تباهکاری و گفت موسی بدرستیکه من پناه گرفتم بخدای خود

وربكم من كل متكبر لا يؤمن بيوم الحساب وقال رجل مؤمن

و خدای شما از شر هر متکبری که نگرود بروز شمار و گفت مرد گرونده

من ال فرعون يكتم ايمانه اتقتلون رجلا ان يقول ربي الله

از اهل فرعون که پنهان میداشت ایمان خود را از فرعون آیا میکشید مردی را که میگوید پروردگار من خدا است

وقد جاءكم بالبينات من ربكم وان يك كاذبا فعليه كذبه

و حال آنکه آمده بشما بحجتهای روشن از نزد پروردگار شما و اگر باشد دروغ گو پس بروست وبال دروغ او

وان يك صادقا يصبكم بعض الذي يعدكم ان الله لا

و اگر باشد راست گو برسد بشما بعضی از آنچه وعده میکند شما را یعنی عذاب و هلاکت بدرستیکه خدا

يهدي من هو مسرف كذاب يا قوم لكم الملك اليوم ظاهرين

راه نمی نماید کسی را که او از حد در گذشته دروغگو است ای گروه من مر شما راست پادشاهی امروز حال آنکه غلبه کنندگانید

في الارض فمن ينصرنا من باس الله ان جاءنا قال فرعون

در زمین پس کیست که یاری کند ما را از عذاب خدا اگر بیاید بما گفت فرعون

ما اريكم الا ما ارى وما اهديكم الا سبيل الرشاد

راه نمینمایم شما را مگر آنچه من می بینم و مصلحت برای خود می نمایم شما را مگر راه راست و صواب را

وقال الذي امن يا قوم اني اخاف عليكم مثل يوم الاحزاب

و گفت آنکسیکه گرویده بود ای گروه من بدرستیکه من میترسم بر شما عذاب مانند عذاب روز دشمنان پیغمبران که هلاک شدند

مثل داب قوم نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم وما

مانند حال قوم نوح و قوم عاد و قوم ثمود و آنانکه بعد از ایشان بودند و نیست

الله يريد ظلما للعباد ويا قوم اني اخاف عليكم يوم التناد

خدا که خواهد ستمی برای بندگان و ای گروه من بدرستیکه من می ترسم بر شما عذاب روزی که خوانده شوند

يوم تولون مدبرين ما لكم من الله من عاصم ومن يضلل الله
روزی که برگردید گریزندگان از عذاب روی گردانیده نباشد مر شما را از عذاب خدا هیچ نگاهدارنده و هر کرا گمراه کند خدا
فما له من هاد ولقد جاءكم يوسف من قبل بالبينات فما
پس نباشد مر او را راه‌نمایی و بدرستیکه آمد شما را حضرت یوسف پیش ازین با حجتهای روشن پس همیشه
زلتم في شك مما جاءكم به حتى اذا هلك قلتم لن يبعث الله
بودید در گمان از آنچه آورد شما را تا آنگه چون او بمرد گفتید هرگز نفرستد خدا
من بعده رسولا كذلك يضل الله من هو مسرف مرتاب
بعد از او پیغمبری همچنین گمراهی کند خدا آنکس را که او مسرف و شک کننده باشد
الذين يجادلون في آيات الله بغير سلطان اتاهم كبر مقتا
در حق آنانکه مجادله میکنند در آیات خدا بدون حجتی که آمده باشد ایشان را بزرگست گناه بدشمنی
عند الله وعند الذين امنوا كذلك يطبع الله على كل
نزد خدا و نزد آنانکه گرویده‌اند همچنین مهر مینهد خدا بر هر
قلب متكبر جبار وقال فرعون يا هامان ابن لي صرحا
دلی گردن‌کش جبار وگفت فرعون ای هامان بنا کن برای من کوشکی
لعلي ابلغ الاسباب اسباب السموات فاطلع الى اله
تا مگر برسم بر آن راهها یعنی راههای آسمانها پس بنگرم بسوی خدای
موسى واني لاظنه كاذبا وكذلك زين لفرعون سوء عمله و
موسی که دروغ است و بدرستیکه من گمان میبرم او را دروغگو و همچنین آراسته شده برای فرعون بدی کردار او

وبازداشته شد

صد عن السبيل وما كيد فرعون الا في تباب وقال الذي
و بازداشته شد از راه حق و نبود سگال فرعون مگر در نابکاری وگفت آنکه
امن يا قوم اتبعون اهدكم سبيل الرشاد يا قوم انما
گرویده بود ای گروه من پیروی نمایید مرا تا برسانم شما را براه صواب ای قوم من جز این نیست
هذه الحيوة الدنيا متاع وان الاخرة هي دار القرار
که این زندگانی دنیا برخورداریست اندک و بدرستیکه آخرت آنست خانه آرام
من عمل سيئة فلا يجزى الا مثلها ومن عمل صالحا من ذكر
هرکه بکند بدی پس سزا داده نشود مگر مانند آن و آنکه بکند کردار شایسته از مردان
او انثى وهو مؤمن فاولئك يدخلون الجنة يرزقون
از زنان و آن گرونده باشد پس آن گروه درآیند در بهشت روزی داده شوند
فيها بغير حساب ويا قوم ما لي ادعوكم الى النجوة و
در آنجا بدون شمار و ای قوم من چه بود است مرا که میخوانم شما را بسوی رستگاری و
تدعونني الى النار تدعونني لاكفر بالله واشرك
میخوانید مرا بسوی عذاب آتش میخوانید مرا تا کافر شوم بخدا و انباز گیرم
به ما ليس لي به علم وانا ادعوكم الى العزيز الغفار
با آن چیزی را که نیست مرا بدان هیچ دانشی و من میخوانم شما را بسوی بیهمتای آمرزگار
لا جرم انما تدعونني اليه ليس له دعوة في الدنيا ولا في
حقا که آنچه میخوانید مرا بسوی آن نیست مر او را هیچ اجابت خواندنی در جهان و نه در

الاخرة وان مردنا الى الله وان المسرفين هم اصحاب النار
در سرای باز پسین و آنکه بازگشت ما بسوی خداست و بدرستیکه از گذرندگان از حد ایشان یاران آتش دوزخ‌اند
فستذكرون ما اقول لكم وافوض امري الى الله ان الله بصير
پس زود باشد که بخاطر آورید آنچه میگویم مر شما را و باز میگذارم کار خود را بسوی خدا بدرستیکه خدا بینا است
بالعباد فوقيه الله سيئات ما مكروا وحاق بال فرعون
به بندگان پس نگاه داشت خدا او را از بدیها آنچه حیله میکردند و فرود آمد بال فرعون
سوء العذاب النار يعرضون عليها غدوا وعشيا ويوم
بدی عذاب آتش دوزخ عرضه کرده میشوند بر آن هر بامداد و شبانگاه و آن روز
تقوم الساعة ادخلوا ال فرعون اشد العذاب واذ
که برخیزد رستخیز گویند در روید ای آل فرعون بسخترین عذابی و آنگاه
يتحاجون في النار فيقول الضعفاء للذين استكبروا انا
حجت گیرند بر هم در دوزخ پس گویند بیچارگان ناتوان مر آنکس را که تکبر کردند [illegible]
كنا لكم تبعا فهل انتم مغنون عنا نصيبا من النار قال الذين
بودیم شما را پیروان پس شما هستید باز دارندگان از ما پاره از عذاب آتش را گویند آنکسانیکه
استكبروا انا كل فيها ان الله قد حكم بين العباد وقال
تکبر کرده بدرستیکه ما همه در آتشیم بدرستیکه خدا هر آینه حکم کرد میان بندگان و گویند
الذين في النار لخزنة جهنم ادعوا ربكم يخفف عنا يوما
آنانیکه در آتش‌اند مر خازنان دوزخ را بخوانید پروردگار خود را تا سبک کند از ما یکروز

من العذاب
ازعذاب را

من العذاب قالوا اولم تك تاتيكم رسلكم بالبينات
از عذاب را گویند خازنان آیا نبود که آمدند شما را پیغمبران شما با نشانهای
قالوا بلى قالوا فادعوا وما دعاء الكافرين الا في ضلال
گویند دوزخیان آری گویند خازنان پس بخوانید خدا را و نباشد خواندن ناگروندگان مگر در تباهی
انا لننصر رسلنا والذين امنوا في الحيوة الدنيا ويوم
بدرستیکه ما هر آینه یاری میدهیم پیغمبران خود را و آنکسانیکه گرویده‌اند در زندگانی دنیا و روز که قائم
يقوم الاشهاد يوم لا ينفع الظالمين معذرتهم ولهم
شوند گواهان آن روزیکه سود ندهد ستمکاران را عذر خواهی ایشان و مر ایشان راست
اللعنة ولهم سوء الدار ولقد اتينا موسى الهدى
لعنت دوری از رحمت و مر ایشان راست بدی عذاب آخرت و بتحقیق دادیم ما موسی را هدایت
واورثنا بني اسرائيل الكتاب هدى وذكرى لاولي
و میراث دادیم بنی اسرائیل را توریة را و حال آنکه آن راه نما و پندیست مر صاحبان
الالباب فاصبر ان وعد الله حق واستغفر لذنبك
خردها را پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا راستست و آمرزش بخواه برای گناه خود
وسبح بحمد ربك بالعشي والابكار ان الذين يجادلون
و تسبیح خدا بگو مقرون بستایش خداوند خود شبانگاه و بامداد بدرستیکه آنکسانیکه مجادله میکنند
في ايات الله بغير سلطان اتاهم ان في صدورهم الا
در آیات یگانه خدا بدون حجت که آمده باشد ایشان را نیست در سینهای ایشان

كبر ما هم ببالغيه فاستعذ بالله انه هو السميع البصير
بزرگی عظیم نیستند ایشان رسنده بان پس پناه جوی بخدا از شر ایشان بدرستیکه خدا اوست شنوای بینا
لخلق السموات والارض اكبر من خلق الناس ولكن اكثر
هر اینه افرینش اسمانها و زمین بزرگترست از افرینش ادمیان ولیکن بیشتر
الناس لا يعلمون وما يستوي الاعمى والبصير والذين
مردمان نمیدانند و برابر نباشد کور دل و بینا و نه انکس که
امنوا وعملوا الصالحات ولا المسيء قليلا ما تتذكرون
گرویده اند و اعمال شایسته کرده اند و نه بدکار چه بسیار اندک می پذیرید
ان الساعة لاتية لا ريب فيها ولكن اكثر الناس
بدرستیکه قیامت هر اینه اینده است شکی نیست دران ولیکن بیشتر مردمان
لا يؤمنون وقال ربكم ادعوني استجب لكم ان الذين
نمیگروند و گفت خدای شما بخوانید مرا تا اجابت کنم من شمارا بدرستیکه انکه
يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين
تکبر میورزیدند از پرستش من زود باشد که داخل شوند در دوزخ حال انکه خوار شدگان باشند
الله الذي جعل لكم الليل لتسكنوا فيه والنهار مبصرا
خداست انکه افرید برای شما شب را تا ارام گیرید درو و گردانید روز را روشن
ان الله لذو فضل على الناس ولكن اكثر الناس لا يشكرون
بدرستیکه خدا هر اینه خداوند فضلست بر مردمان ولیکن بیشتر مردمان شکر نمیکنند

ذلکم

ذلكم الله ربكم خالق كل شيء لا اله الا هو فانى تؤفكون
انکه این کارها کند خداست پروردگار شما افریننده همه چیز نیست معبودی بحق مگر او پس از کجا روی گردانیده میشوید از حضرت او
كذلك يؤفك الذين كانوا بايات الله يجحدون الله
همچنین روی گردان حق شدند انکه بودند که بایات خدا انکار میکردند خداست
الذي جعل لكم الارض قرارا والسماء بناء وصوركم فاحسن
که گردانید برای شما زمین را ارامگاه و اسمان را خیمه افراشته و صورت داد شما را پس نیکو
صوركم ورزقكم من الطيبات ذلكم الله ربكم فتبارك
ساخت صورتهای شما را و روزی داد شما را از خوردنیهای پاکیزه انکه این کارها کرده خدای شماست پروردگار شما پس بابرکت
الله رب العالمين هو الحي لا اله الا هو فادعوه
خدای که مربی جهانیانست اوست زنده که نمیرد نیست خدای غیر او پس بخوانید اورا
مخلصين له الدين الحمد لله رب العالمين قل اني
خالص کردگان از ریا و شرک برای او عبادت خود را شکر مر خدا را که پروردگار جهانیانست بگو بدرستیکه من
نهيت ان اعبد الذين تدعون من دون الله لما
نهی کرده شده ام از انکه بپرستم من کسیرا که میخوانید بخدا بغیر از خدا چون
جاءني البينات من ربي وامرت ان اسلم لرب العالمين
بیامد بمن حجتهای روشن از نزد خدای من و مامور شدم من که اعتبار نمایم مر پروردگار جهانیانرا
هو الذي خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم من علقة ثم
اوست انخدای که بیافرید شما را از خاک پس پدید کرد شما را از قطره پس از خونی بسته پس

يخرجكم طفلا ثم لتبلغوا اشدكم ثم لتكونوا شيوخا ومنكم
بیرون اورد شما را کودکی پس ملازمت شما را تا برسید بجوانی و توانائی پس ملازمت کند شما را تا گردید پیران و بعضی از شما
من يتوفى من قبل ولتبلغوا اجلا مسمى ولعلكم تعقلون
کسیست که میرانیده شود پیش از این و باقی گذارد شما را تا برسید بوقت معین و تا شاید شما دریابید
هو الذي يحيي ويميت فاذا قضى امرا فانما يقول له كن
اوست انکه زنده میکند و میمیراند پس چون حکم فرماید کاری را پس جز این نیست که گوید مر او را باش
فيكون الم تر الى الذين يجادلون في ايات الله انى يصرفون
پس باشد ایا منگریستی بسوی انهایکه مجادله میکنند در ایات یگانگی خدا از کجا روگردانیده میشوند
الذين كذبوا بالكتاب وبما ارسلنا به رسلنا فسوف
از حق حال انکه ایشان انکه تکذیب قران و بانچه فرستادیم بان پیغمبران خود را پس زود باشد
يعلمون اذ الاغلال في اعناقهم والسلاسل يسحبون
که بدانند بدی کردار خود را انگاه که غلها باشد در گردنهای ایشان و در زنجیرها کشیده شوند
في الحميم ثم في النار يسجرون ثم قيل لهم اين ما كنتم تشركون
در اب جوشان باز در اتش دوزخ تافته شوند پس گفته شود مر ایشان را کجا اند انها که بودید که شریک خدا میکردید
من دون الله قالوا ضلوا عنا بل لم نكن ندعوا من قبل
غیر از خدا گویند گم شدند از ما بلکه نبودیم ما که میخواندیم بخدا چیزی پیش از این در دنیا
شيئا كذلك يضل الله الكافرين ذلكم بما كنتم تفرحون في
چیزی را که سود دهد همچنین گمراه گرداند خدا کافرانرا این عذاب شما بسبب انست که بودید شادی میکردید

في الارض بغير الحق وبما كنتم تمرحون ادخلوا ابواب
در زمین بنا حق و بسبب انست که بودید شما که تکبر مینمودید بکفر خود در ائید بدرهای
جهنم خالدين فيها فبئس مثوى المتكبرين فاصبر ان وعد الله
دوزخ حال انکه جاوید باشید دران پس بد ارامگاه گردنکشان پس صبر کن بدرستیکه وعده خدا
حق فاما نرينك بعض الذي نعدهم او نتوفينك فالينا
حقست پس اگر بنمائیم ترا بعضی از انچه وعده میدهیم ایشانرا یا بمیرانیم ترا پس بسوی ما
يرجعون ولقد ارسلنا رسلا من قبلك منهم من قصصنا
بازگردیده شوند و بدرستیکه ما فرستادیم رسولان پیش از تو بعضی از ایشان کسیست که خواندیم قصه او را
عليك ومنهم من لم نقصص عليك وما كان لرسول ان
بر تو و بعضی از ایشان کسیست که نخواندیم قصه انرا بر تو و نبود هیچ پیغمبری را که
ياتي باية الا باذن الله فاذا جاء امر الله قضي بالحق
بیاید بمعجزه مگر بفرمان خدا پس چون بیاید فرمان خدا حکم کرده شود براستی
وخسر هنالك المبطلون الله الذي جعل لكم الانعام
و زیانکار شود در انجا تباهکاران خداست انکه بیافرید برای شما چهارپایان
لتركبوا منها ومنها تاكلون ولكم فيها منافع ولتبلغوا عليها
تا سوار گردید بعضی از انها و بعضی از انها را میخورید و مر شما راست دران نفعها و تا برسید بسواری انها
حاجة في صدوركم وعليها وعلى الفلك تحملون ويريكم
بحاجتها که در دلهای شماست و بر انها و بر کشتیها در دریا برداشته میشوید و مینماید شما را

آياتِهِ فأيّ آياتِ اللهِ تُنكِرونَ ۝ أفلم يسيروا في الأرضِ
نشانهای بکمال خود را پس کدام آیات خدا را انکار میکنید آیا پس سفر نکردید در زمین

فينظروا كيف كانَ عاقبةُ الّذينَ مِن قبلِهِم كانوا أكثرَ
تا بنگرید چه گونه بود انجام کار آنکسانیکه بودند پیش از ایشان بودند بیشتر

مِنهُم وأشدَّ قوّةً وآثاراً في الأرضِ فما أغنى عنهُم ما كانوا
از ایشان بودند سختتر بقوت و آثار بکارها در زمین پس نفع نکرد ایشان آنچه بودند

يكسِبونَ ۝ فلمّا جاءَتهُم رُسُلُهُم بالبيّناتِ فرِحوا بما عندَهُم
که کسب میکردند پس چون بیامد ایشان پیغمبران ایشان بحجتهای کشاده شادمان گشتند بآنچه نزد ایشان بود

مِنَ العلمِ وحاقَ بهِم ما كانوا بهِ يستهزِءونَ ۝ فلمّا رأوا
از دانش بجاهل و فرود آمد بایشان آنچه بودند که بآن افسوس میکردند پس چون بدیدند

بأسَنا قالوا آمنّا باللهِ وحدَهُ وكفرنا بما كنّا بهِ مُشرِكينَ
عذاب ما را گفتند گرویدیم با خدای یگانه و کافر گشتیم بآنچه بودیم بآن انباز گیران

فلم يكُ ينفعُهُم إيمانُهُم لمّا رأوا بأسَنا سُنّتَ اللهِ
پس نبود که سود دهد ایشانرا ایمان ایشان آنگاه که دیدند عذاب ما را طریقه مقرر فرموده خدا

الّتي قد خلَت في عبادِهِ وخسِرَ هُنالِكَ الكافرونَ ۝
مانند طریقه که بتحقیق گذشته درمیان بندگان او زیان کردند در آن مقام ناگروندگان

سورة السجدة اربع وخمسون آية

بسمِ اللهِ الرّحمنِ الرّحيمِ

حم ۝ تنزيلٌ مِنَ الرّحمنِ الرّحيمِ ۝ كتابٌ فُصِّلَت آياتُهُ قرآناً
فرو فرستاده شده است از نزد بخشنده مهربان این کتابیست که تفصیل کرده شده آیتهای آن باحکام و امثال و مواعظ و مانند آن

عربيّاً لقومٍ يعلمونَ ۝ بشيراً ونذيراً فأعرَضَ أكثرُهُم فهُم
بلغت عرب برای گروهیکه بدانند مژده دهنده و بیم کننده پس روی گردان شده بیشتر ایشان پس ایشان

لا يسمعونَ ۝ وقالوا قلوبُنا في أكنّةٍ ممّا تدعونا إليهِ
نمیشنوند بسمع قبول و گفتند دلهای ما در پوششهاست از آنچه میخوانی ما را بسوی آن

وفي آذانِنا وقرٌ ومِن بينِنا وبينِكَ حِجابٌ فاعمَلْ إنّنا عامِلونَ ۝
و در گوشهای ما گرانیست و در میان ما و میان تو پرده ایست عظیم پس تو عمل کن بر دین خود بدرستیکه ما عمل کنندگانیم

قُل إنّما أنا بشرٌ مِثلُكُم يوحى إليَّ أنّما إلهُكُم إلهٌ واحدٌ
بگو ای محمد جز این نیست که من آدمیم مانند شما که وحی کرده شد بسوی من بدرستیکه خدای شما خدائیست یگانه

فاستقيموا إليهِ واستغفِروهُ وويلٌ للمُشرِكينَ ۝ الّذينَ لا يؤتونَ
پس براه راست طلب کنید بسوی او و آمرزش خواهید از وی و وای مر مشرکانرا آنکسانیکه نه دهند

الزّكوةَ وهُم بالآخرةِ هُم كافرونَ ۝ إنّ الّذينَ آمنوا وعمِلوا
زکوة را و ایشان بآخرت ایشانند ناگروندگان بدرستیکه آنکسانیکه گرویدند و اعمال

الصّالحاتِ لهُم أجرٌ غيرُ ممنونٍ ۝ قُل أئنّكُم لتكفُرونَ بالّذي
شایسته کردند مر ایشانراست مزد عظیم بی منت بگو آیا بدرستیکه شما هر آینه کافر میشوید بآنکه

خلقَ الأرضَ في يومَينِ وتجعلونَ لهُ أنداداً ذلِكَ ربُّ
بیافرید زمین را در دو روز و میگردانید مر او را شریکها آنست پروردگار

العالمينَ ۝ وجعلَ فيها رواسيَ مِن فوقِها وبارَكَ فيها وقدَّرَ
جهانیان و میگردانید در زمین کوههای بالنگر از زبر آن و برکت بسیار نهاد در آن و اندازه کرد

فيها أقواتَها في أربعةِ أيّامٍ سواءً للسّائلينَ ۝ ثمّ استوى
در آن روزیهای اهل زمین را در چهار روز حال روزها تمام شده برای طلب کنندگان آنها پس قصد کرد

إلى السّماءِ وهِيَ دُخانٌ فقالَ لها وللأرضِ ائتِيا طوعاً أو كرهاً
بافریدن آسمانها و حال آنکه آن دودی بود پس گفت مرآنرا و مر زمین را که بیائید خواهید یا نخواهید

قالتا أتينا طائعينَ ۝ فقضاهُنَّ سبعَ سماواتٍ في يومَينِ
هر دو گفتند آمدیم ما فرمان برداران پس آفرید آسمانها حال آنکه هفت آسمان بودند در دو روز

وأوحى في كلِّ سماءٍ أمرَها وزيّنّا السّماءَ الدّنيا بمصابيحَ
و تدبیر فرمود در هر آسمان کار آنرا و بیاراستیم ما آسمان نزدیکتر را بستارها مانند چراغها

وحِفظاً ذلِكَ تقديرُ العزيزِ العليمِ ۝ فإن أعرَضوا فقُل
و نگاه داشتیم این آفرینش اندازه کردن خدا غالبست دانا پس اگر روی گردان شدند از تو پس بگو ای محمد

أنذرتُكُم صاعقةً مِثلَ صاعقةِ عادٍ وثمودَ ۝ إذ جاءَتهُمُ
بیم نمایم شما را از عذاب سخت مانند صاعقه عذاب شدید گروه عاد و ثمود چون بیامد ایشان

الرُّسُلُ مِن بينِ أيديهِم ومِن خلفِهِم ألّا تعبُدوا إلّا اللهَ قالوا
پیغمبران از جانب پیش ایشان و از خلف ایشان که می پرستید بجز خدا را گفتند

لو شاءَ ربُّنا لأنزلَ ملائكةً فإنّا بما أرسِلتُم بهِ كافرونَ ۝
اگر خواستی خدا ما هر آینه فرستادی فرشتگان را از آسمان فرستادی برسالت پس بدرستیکه ما بآنچه فرستاده شده اید بآن کافرانیم

فأمّا عادٌ فاستكبَروا في الأرضِ بغيرِ الحقِّ وقالوا مَن
پس اما گروه عاد پس تکبر کردند در زمین بغیر حق و گفتند کیست

أشدُّ مِنّا قوّةً أولم يروا أنّ اللهَ الّذي خلقَهُم هُوَ أشدُّ
سخت تر از ما بقوت آیا ندانستند بدرستیکه خدا آنکه آفرید ایشانرا او سخت تر است

مِنهُم قوّةً وكانوا بآياتِنا يجحَدونَ ۝ فأرسَلنا عليهِم
از ایشان بقوت و بودند که بنشانهای ما انکار میکردند پس فرو فرستادیم بر ایشان

ريحاً صرصراً في أيّامٍ نحِساتٍ لنُذيقَهُم عذابَ الخِزيِ في
بادی پلید سخت در روزهای با نحوست تا بچشانیم ایشانرا عذاب خواری در

الحيوةِ الدّنيا ولعذابُ الآخرةِ أخزى وهُم لا يُنصَرونَ ۝
زندگانی این جهان و هر آینه عذاب آن جهان خوارکننده تر است و ایشان یاری کرده نشوند

وأمّا ثمودُ فهدَيناهُم فاستحبّوا العمى على الهُدى فأخذَتهُم
و اما گروه ثمود پس هدایت کردیم ما ایشانرا پس برگزیدند کوری را براه راست پس فرا گرفت ایشانرا

صاعقةُ العذابِ الهونِ بما كانوا يكسِبونَ ۝ ونجّينا الّذينَ
سختی عذاب خواری بسبب آنچه بودند که می اندوختند و برهانیدیم ما آنکسانرا

آمنوا وكانوا يتّقونَ ۝ ويومَ يُحشَرُ أعداءُ اللهِ إلى النّارِ
که گرویدند و بودند که می ترسیدند و یاد کن روزیکه گرد آورده شوند دشمنان خدا بسوی آتش دوزخ

فهم يوزعون حتى اذا ما جاؤها شهد عليهم سمعهم
پس ایشان رانده شوند بدوزخ تا آنکه چون بیایند بر آتش گواهی دهند بر ایشان گوشهای ایشان
وابصارهم وجلودهم بما كانوا يعملون وقالوا لجلودهم
وچشمهای ایشان وپوستهای ایشان بآنچه بودند که میکردند وگویند مر پوستهای خود را
لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذي انطق كل شيء
چرا گواهی دادید برکردار ما گویند گویا گردانید خدایی که گویا گردانیده هر چیز را
وهو خلقكم اول مرة واليه ترجعون وما كنتم تستترون
واو آفرید شما را اول مرتبه وبسوی او بازگردیده شوید ونبایدشما را که پوشیده شوید
ان يشهد عليكم سمعكم ولا ابصاركم ولا جلودكم
از آنکه گواهی دهد برکردار شما گوشهای شما ونه چشمهای شما ونه پوستهای شما
ولكن ظننتم ان الله لا يعلم كثيرا مما تعملون و
ولیکن می پنداریدشما بدرستیکه خدا نمیداند بسیاری از آنچه میکنید شما و
ذلكم ظنكم الذي ظننتم بربكم ارديكم فاصبحتم من الخاسرين
واین گمان گمان شماست که گمان بردید برخدای خود هلاک گردانید شما را پس شدید از زیانکاران
فان يصبروا فالنار مثوى لهم وان يستعتبوا فما هم
پس اگر صبر کنند پس آتش جایگاه ایشانست واگر رضاجویی کنند پس نیستند ایشان
من المعتبين وقيضنا لهم قرناء فزينوا لهم ما بين
از اهل رضا وبرگماشتیم برای ایشان همنشینان از شیاطین پس بیاراستند مر ایشان را آنچه در پیش

ايديهم

ايديهم وما خلفهم وحق عليهم القول في امم قد خلت من
ایشان بود وآنچه خلف ایشان بود وواجب شد بر ایشان گفتار عذاب در جمله گروههاییکه بدرستیکه گذشتند
قبلهم من الجن والانس انهم كانوا خاسرين وقال الذين
پیش از ایشان از پریان وآدمیان بدرستیکه ایشان بودند زیانکاران وگفتند آنانکه
كفروا لا تسمعوا لهذا القران والغوا فيه لعلكم تغلبون
کافر شدند مشنوید این قران را ودرمیان آرید سخن بیهوده در آن مگر شما غلبه کنید
فلنذيقن الذين كفروا عذابا شديدا ولنجزينهم اسوء
پس هر آینه بچشانیم البته آنان را که کافر شدند عذابی سخت وهر آینه پاداش دهیم ایشان را بدتر جزای
الذي كانوا يعملون ذلك جزاء اعداء الله النار
آنچه بودند که میکردند العذاب پاداش دشمنان خدا آتش دوزخست
لهم فيها دار الخلد جزاء بما كانوا باياتنا يجحدون
مر ایشان را در آن سرای جاوید پاداش آنچه بودند که بآیات ما انکار میکردند
وقال الذين كفروا ربنا ارنا الذين اضلانا من الجن
وگفتند آنانکه کافر شدند ای خدای ما بنما ما را دو تا که گمراه کردند ما را از دیوان
والانس نجعلهما تحت اقدامنا ليكونا من الاسفلين
وآدمیان تا بگردانیم ما هر دو را در زیر پایهای خود تا باشند از جمله آنکه در زیر زیرین قرار دوزخند
ان الذين قالوا ربنا الله ثم استقاموا تتنزل عليهم
بدرستیکه آنانکه گفتند پروردگار ما خداست پس راست ودرست شدند فرود آیند بر ایشان

الملائكة الا تخافوا ولا تحزنوا وابشروا بالجنة التي
فرشتگان گویند مترسید واندوه مخورید ومژده باد شما را به بهشتی که بودید که بآن
كنتم توعدون نحن اولياؤكم في الحيوة الدنيا وفي
که بودید که بآن وعده داده میشدید مائیم دوستان شما در زندگانی دنیا ودر
الاخرة ولكم فيها ما تشتهي انفسكم ولكم فيها ما تدعون
آخرت ومر شماراست در آن آنچه آرزو میکند نفسهای شما ومر شماراست در آن آنچه خواهید
نزلا من غفور رحيم ومن احسن قولا ممن دعا الى الله وعمل
حال آنکه آن ماحضریست از نزد آمرزگار مهربان وکیست نیکوگفتارتر از آنکه بخواند بسوی خدا وعمل کند
صالحا وقال انني من المسلمين ولا تستوي الحسنة
شایسته وگوید بدرستی من از فرمان بردارانم حکم خدا را وبرابر نباشد نیکی
ولا السيئة ادفع بالتي هي احسن فاذا الذي بينك وبينه
ونه بدی دور گردان بدیها را بآن خصلت که آن نیکوترست پس ناگهان آنکه میان تو ومیان او
عداوة كانه ولي حميم وما يلقاها الا الذين صبروا وما
دشمنی عظیم است گویا او دوستی عظیم است وفرا پیش آورده نشوند این خصلت نیک را مگر آنها که صبر کردند وفرا
يلقاها الا ذو حظ عظيم واما ينزغنك من الشيطان نزغ
پیش آورده نشوند مگر خداوند بهره بزرگ واگر برسد بخاطر تو از جانب شیطان رجیم وسوسه
فاستعذ بالله انه هو السميع العليم ومن اياته الليل
پس پناه جوی بخدا بدرستیکه او اوست شنوای دانا واز آیات قدرت اوست شب

والنهار
وروز

والنهار والشمس والقمر لا تسجدوا للشمس ولا للقمر
وروز وآفتاب وماه سجده مکنید برای آفتاب ونه برای ماه
واسجدوا لله الذي خلقهن ان كنتم اياه تعبدون
وسجده کنید مر خدای را که بیافرید ایشان را اگر هستید شما که او را میپرستید
فان استكبروا فالذين عند ربك يسبحون له بالليل والنهار
پس اگر تکبر کردند پس آنانکه نزد پروردگار تو تسبیح میکنند مر او را در شب وروز
وهم لا يسئمون ومن اياته انك ترى الارض خاشعة
وایشان ملول نمیشوند واز نشانهای او بدرستیکه تو می بینی زمین را ذلیل وخشوع کننده
فاذا انزلنا عليها الماء اهتزت وربت ان الذي احياها لمحيي
پس چون فرو فرستادیم بر آن آب را که اهتزاز آورد وبرومند شد بدرستیکه آنکه زنده کرد زمین را هر آینه زنده کننده
الموتى انه على كل شيء قدير ان الذين يلحدون في اياتنا
مردگانست بدرستیکه خدای تعالی بر همه اشیاء تواناست بدرستیکه آنانکه از راه حق بیرون میروند در آیات
لا يخفون علينا افمن يلقى في النار خير ام من ياتي امنا
پوشیده نمیشوند بر ما آیا پس آنکه انداخته شود در آتش بهترست یا آنکه بیاید ایمن
يوم القيمة اعملوا ما شئتم انه بما تعملون بصير ان الذين
در روز قیامت بکنید آنچه میخواهید بدرستیکه او بآنچه میکنید بیناست بدرستیکه آنانکه
كفروا بالذكر لما جاءهم وانه لكتاب عزيز لا ياتيه الباطل
کافر شدند بقرآن چون آمد بایشان [illegible]

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ مَا يُقَالُ

از پیش او و نه عقب او نازل شده است از نزد حکم کننده ستوده [illegible]

لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ

مر ترا مگر آنچه بتحقیق گفته شود مر پیغمبران را پیش از تو بودند بدرستیکه خدای تو هر آینه آمرزش

وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا أَعْجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا

و خداوند عقوبت دردناک است و اگر میکردانیدیم آنرا قرآن غیر عربی هر آینه گفتندی که چرا

فُصِّلَتْ آيَاتُهُ أَأَعْجَمِيٌّ وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى

راهنما

بیان کرده نشدی بزبان عرب آیات آن آیا قرآن عجمی است و پیغمبر عربی است بگو [illegible] قرآن مر آنانرا که گرویده اند

وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى

[illegible]

أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ

[illegible]

فَاخْتُلِفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ

[illegible]

وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ

[illegible]

أَسَاءَ فَعَلَيْهَا وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ

[illegible]

وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ

[illegible]

إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ شُرَكَائِي قَالُوا آذَنَّاكَ

[illegible]

مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ

[illegible]

وَظَنُّوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحِيصٍ لَا يَسْأَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ

[illegible]

الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَئُوسٌ قَنُوطٌ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً

[illegible]

مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَٰذَا لِي وَمَا أَظُنُّ

[illegible]

السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْحُسْنَىٰ

[illegible]

فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ

[illegible]

غَلِيظٍ وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ

[illegible]

وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ

[illegible]

مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ

[illegible]

بَعِيدٍ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ

[illegible]

يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ

[illegible]

شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ

[illegible]

سورة الشورى — شَيْءٍ مُحِيطٌ — ثلث وخمسون آية مكية

[illegible]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

حم عسق كَذَٰلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

[illegible]

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

[illegible]

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

[illegible]

وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ

[illegible]

أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ

[illegible]

دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيظٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ

[illegible]

وَكَذَٰلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِتُنْذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ

[illegible]

حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيهِ فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ

[illegible]

فِي السَّعِيرِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَٰكِنْ يُدْخِلُ

[illegible]

مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

[illegible]

أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ فَاللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي

[illegible]

الموتى وهو على كل شيء قدير ۝ وما اختلفتم فيه من
مردگان را واو بر همه چیزی توانا است وانچه اختلاف میکنید در آن از هر
شيء فحكمه الى الله ذلكم الله ربي عليه توكلت واليه
چیزی پس حکم آن مفوض بخدا است چنین خدایی پروردگار من بر اوست توکل من و بسوی او
انيب ۝ فاطر السموات والارض جعل لكم من انفسكم ازواجا
باز میگردم آفریننده آسمانها و زمین است بیافرید برای شما از جنس شما زنان
ومن الانعام ازواجا يذرؤكم فيه ليس كمثله شيء وهو
و از چهارپایان نرینه و مادینه بسیار میکند شما را بسبب آفرینش نیست مانند او هیچ چیز و او
السميع البصير ۝ له مقاليد السموات والارض يبسط الرزق
شنوای و بیناست مر اوراست کلیدهای آسمانها و زمین میگستراند روزی را
لمن يشاء ويقدر انه بكل شيء عليم ۝ شرع لكم من الدين
برای هر که خواهد و تنگ میکند برای هر که خواهد بدرستیکه او بهر چیزی داناست قرار داد برای شما از اصول دین
ما وصى به نوحا والذي اوحينا اليك وما وصينا به
آنچه وصیت کرده بآن نوح را و آنرا که وحی کردیم بسوی تو و آنچه وصیت کردیم بآن
ابراهيم وموسى وعيسى ان اقيموا الدين ولا تتفرقوا فيه
ابراهیم و موسی و عیسی را از آنکه بپای دارید قواعد شرع و خلاف مکنید در آن
كبر على المشركين ما تدعوهم اليه الله يجتبي اليه من يشاء
دشوار است بر مشرکان آنچه میخوانی ایشانرا بسوی او خدا برگزیند بسوی فضل خود هر که خواهد

ويهدي اليه من ينيب ۝ وما تفرقوا الا من بعد ما جاءهم
و راه نماید بسوی دین خود هر کرا که بازگردد و در حق خلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد بایشان
العلم بغيا بينهم ولولا كلمة سبقت من ربك الى اجل
دانش صفت محمد از روی حسدی که میان ایشانست و اگر نبودی حکمی که پیش رفته از خدای تو بتاخیر عذاب
مسمى لقضي بينهم وان الذين اورثوا الكتاب من بعدهم
تا وقت معین هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان و بدرستیکه آنانکه داده شده اند کتاب از بعد ایشان
لفي شك منه مريب ۝ فلذلك فادع واستقم كما امرت ولا
هر آینه در شک اند از محمد پس بخوان و مستقیم باش چنانکه فرموده ام ترا و
تتبع اهواءهم وقل امنت بما انزل الله من كتاب وامرت
پیروی مکن خواهشهای ایشانرا و بگو ایمان آوردم بآنچه فرستاده خدا از هر کتاب آسمانی و مامور شدم من
لاعدل بينكم الله ربنا وربكم لنا اعمالنا ولكم اعمالكم
برای آنکه عدل کنم میان شما خداوند ما و خداوند شما ما راست کردار ما و مر شما راست کردار شما
لا حجة بيننا وبينكم الله يجمع بيننا واليه المصير ۝ والذين
نیست هیچ خصومت میان ما و میان شما خدا جمع کند میان ما و بسوی اوست بازگشت و آنانکه
يحاجون في الله من بعد ما استجيب له حجتهم داحضة
خصومت کنند در دین خدا بعد از آنکه اجابت کرده شد گفتار او حجت ایشان باطل است
عند ربهم وعليهم غضب ولهم عذاب شديد ۝ الله
نزد خدای ایشان و بر ایشانست خشم خدا و مر ایشانراست عذابی سخت خدا است

الذي انزل الكتاب بالحق والميزان وما يدريك لعل
آنکه فرستاده قرآن را براستی و ترازوی شرع را و چه دانا کرد ترا شاید
الساعة قريب ۝ يستعجل بها الذين لا يؤمنون بها والذين
که قیامت نزدیک باشد شتاب مینمایند بآمدن قیامت آنانکه نمیگروند بآن و آنانکه
امنوا مشفقون منها ويعلمون انها الحق الا ان الذين
گرویده اند بآن ترسنده اند از آن و میدانند بدرستیکه آمدن آن حقست آگاه باش بدرستیکه آنانکه
يمارون في الساعة لفي ضلال بعيد ۝ الله لطيف بعباده
مجادله مینمایند در باب آمدن قیامت هر آینه در گمراهی دورند از صواب خدای مهربانست به بندگان خود
يرزق من يشاء وهو القوي العزيز ۝ من كان يريد حرث
روزی میدهد آنرا که خواهد و اوست توانای غالب هر که باشد که خواهد حاصل
الاخرة نزد له في حرثه ومن كان يريد حرث الدنيا
آخرت را می افزائیم او را در جزای عمل او و هر که باشد که خواهد حاصل دنیا را
نؤته منها وما له في الاخرة من نصيب ۝ ام لهم شركاء
بدهیم او را از متاع آن و نیست مر او را در آخرت هیچ بهره آیا مر ایشانراست خدایانی که
شرعوا لهم من الدين ما لم ياذن به الله ولولا كلمة
وضع کرده اند برای ایشان از فروع دین آنچه دستوری بآن نداده خدا و اگر نبودی حکم محکم
الفصل لقضي بينهم وان الظالمين لهم عذاب اليم
بتاخیر عذاب ایشان هر آینه حکم کرده شدی میان ایشان در دنیا و بدرستیکه ستمکاران مر ایشانراست عذاب دردناک

ترى الظالمين مشفقين مما كسبوا وهو واقع بهم والذين
می بینی در قیامت ستمکاران را ترسان از جزای آنچه کرده باشند و آن جزا رسیده است بایشان و آنانکه
امنوا وعملوا الصالحات في روضات الجنات لهم
گرویده اند و کرده اند اعمال شایسته در مرغزارهای بهشت باشند مر ایشانراست
ما يشاءون عند ربهم ذلك هو الفضل الكبير ۝ ذلك
آنچه میخواهند نزد خدای ایشان این اجر آنست فضل بزرگ و تمام آن
الذي يبشر الله عباده الذين امنوا وعملوا الصالحات
تفضل آنست که مژده میدهد خدا بندگان خود را آنکه گرویدند و کردند کارهای شایسته
قل لا اسالكم عليه اجرا الا المودة في القربى ومن
بگو ای محمد نمیخواهم از شما برابر این کار مزدی مگر دوستی شما درباره خاندان من و هر که
يقترف حسنة نزد له فيها حسنا ان الله غفور شكور
کسب کند خصلتی نیکو بیفزائیم مر او را در آن خصلت نیکوی بدرستیکه خدا آمرزگار شکرپذیر است
ام يقولون افترى على الله كذبا فان يشا الله يختم على
آیا میگویند برنهاده بر خدا دروغی پس اگر خواهد مهر نهد بر
قلبك ويمح الله الباطل ويحق الحق بكلماته انه عليم
دل تو و محو کند خدا باطل ایشانرا و ثابت گرداند دین حق را بقدرت خود بدرستیکه او دانا
بذات الصدور ۝ وهو الذي يقبل التوبة عن عباده
بآنچه در سینه هاست و اوست آنکه می پذیرد توبه را از بندگان خود

وَيَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ۝ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ
و در میگذرد از بدیها و میداند آنچه میکنید و می‌پذیرد عبادت آنانرا
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُم مِّن فَضْلِهِ ۚ وَالْكَافِرُونَ
که گرویدند و اعمال شایسته کردند و زیاده میکند ایشانرا از فضل خود و کافران
لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا
مر ایشانراست عذابی سخت و اگر فراخ گرداند خدا روزی را برای بندگان خود هر آینه ستم کنند
فِي الْأَرْضِ وَلَٰكِن يُنَزِّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ ۚ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
در زمین ولیکن فرو می‌فرستد باندازه آنچه خواهد بدرستیکه او به بندگان خود آگاه
بَصِيرٌ ۝ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِن بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنشُرُ
و بیناست و اوست خدا آنکه می‌فرستد باران را بعد از آنکه نومید شدند و بر اگند میکند
رَحْمَتَهُ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ
بخشایش او را و اوست دوست ستوده و از جمله نشانهای قدرت اوست آفریدن آسمانها
وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا
و زمین و آنچه پراکنده در میان آنهاست از هر جنبنده و او بر جمع کردن ایشان هرگاه
يَشَاءُ قَدِيرٌ ۝ وَمَا أَصَابَكُم مِّن مُّصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ
که خواهد تواناست و آنچه برسد بشما از هر مصیبتی پس بسزای جنایت که کسب کرده دستهای شما
وَيَعْفُو عَن كَثِيرٍ ۝ وَمَا أَنتُم بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن
و در میگذرد از بسیاری از گناهان و نیستید شما عاجز کنندگان خدا در زمین و نیست مر شمارا از

دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْ
حزب
از خدای خلاف هیچ دوستی و نه یاوری و از علامات قدرت اوست کشتیهای رونده در دریا
أَعْلَامِ ۝ إِن يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلَىٰ ظَهْرِهِ ۚ
مانند کوهها اگر خواهد ساکن کند باد را پس بگردند ایستاده ها بر پشت دریا
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ أَوْ يُوبِقْهُنَّ بِمَا
بدرستیکه در آنچه گفتیم هر آینه نشانهاست برای هر صبر کننده شکر گذاری یا هلاک کند و غرق کند کشتیها
كَسَبُوا وَيَعْفُ عَن كَثِيرٍ ۝ وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا
بکسب و عمل کشتی نشینان و در میگذرد از بسیاری از گناهان و میداند آنانکه مجادله میکنند در آیات ما
مَا لَهُم مِّن مَّحِيصٍ ۝ فَمَا أُوتِيتُم مِّن شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ
که نیست مر ایشانرا هیچ گریزگاهی پس آنچه داده شده اند شمارا از چیزی پس برخورداری زندگی دنیا
وَمَا عِندَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
و آنچه نزد خدا بهتر است و باقی تر مر آنانرا که گرویدند و بر خدای خود اعتماد مینمایند
وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبَائِرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
و آنکسانیکه دوری میکنند از گناهان بزرگ و از کارهای زشت و چون خشم گیرند بر مردمان ایشان
يَغْفِرُونَ ۝ وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
عفو مینمایند و ایشان که اجابت کردند مر خدای خود را و بپای داشتند نماز را و
أَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ۝ وَالَّذِينَ إِذَا
کار ایشان از سر مشورت در میان یکدیگر و آنچه روزی کرده ایم ایشانرا انفاق میکنند و آنکه چون

أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنتَصِرُونَ ۝ وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۖ فَمَنْ
برسد بر ایشان ستمی ایشان داد خود بستانند از ستمکاران و پاداش بدی بدیست مانند آن پس هر که
عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ۝ وَلَمَنِ
در گذرد و صلح آورد کار خود را پس مزد او بر خداست بدرستیکه او دوست ندارد ستمکارانرا و هر آینه
انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِم مِّن سَبِيلٍ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ
داد خود بستاند بعد از ستم که باو رسیده پس آن گروه نیست بر ایشان هیچ راهی بعتاب جز این نیست که راه عتاب
عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۚ
بر کسانیست که ستم میکنند بر مردمان و فساد میکنند در زمین بناحق
أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ وَلَمَن صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ
آن گروه مر ایشانراست عذابی دردناک و هر آینه کسیکه صبر کند و در گذرد از ستم ظالمان بدرستیکه آن صبر
عَزْمِ الْأُمُورِ ۝ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن وَلِيٍّ مِّن بَعْدِهِ ۗ وَ
از درست ترین کارهاست و هر که گمراه نماید خدا پس نیست مر او را هیچ دوستی بعد از فرو گذاشتن او و
تَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ
می‌بینی در قیامت ستمکارانرا که چون بنگرند عذابرا میگویند آیا هست بسوی بازگشت دنیا
مِّن سَبِيلٍ ۝ وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ الذُّلِّ
هیچ راهی و می‌بینی ایشانرا که عرض کرده شوند بر آتش دوزخ در حالیکه باشند فروتنان از خواری
يَنظُرُونَ مِن طَرْفٍ خَفِيٍّ ۗ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ
بنگرند بچشم دزدیده از زیر چشم و گویند آنانکه گرویدند بدرستیکه زیانکاران

الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۗ أَلَا إِنَّ
آنانند که زیان کردند بر نفسهای خود و کسان خود در روز رستخیز آگاه باشید بدرستیکه
الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ لَهُم مِّنْ أَوْلِيَاءَ
ستمکاران در عذابی پاینده اند و نیست مر ایشانرا هیچ از دوستان
يَنصُرُونَهُم مِّن دُونِ اللَّهِ ۗ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن سَبِيلٍ ۝ اسْتَجِيبُوا
که یاری دهند ایشانرا از غیر خدا و هر که گمراه نماید خدا پس نیست مر او را هیچ راهی بهدایت اجابت کنید
لِرَبِّكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُم مِّن
فرمان پروردگار خود را از پیش آنکه بیاید روزیکه نیست هیچ بازگشتی مر او را از خدا نباشد مر شما را هیچ
مَّلْجَإٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُم مِّن نَّكِيرٍ ۝ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ
پناهی در آن روز و نباشد مر شما را هیچ انکاری از گناهکاری پس اگر روی گردانند از ایمان پس نفرستاده ایم ترا
عَلَيْهِمْ حَفِيظًا ۖ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ ۗ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا
بر ایشان نگاهبان نیست بر تو مگر رسانیدن و بدرستیکه ما چون چشانیم
الْإِنسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۖ وَإِن تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ
آدمی را از نزد خود رحمتی شاد شود بآن و اگر برسد بایشان محنتی بسبب آنچه پیش فرستاده
أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنسَانَ كَفُورٌ ۝ لِّلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ
دستهای ایشان پس بدرستیکه انسان بسیار ناسپاس است مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَاثًا وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ
بیافریند آنچه خواهد می‌بخشد آنرا که خواهد دختران و می‌بخشد آنرا که خواهد پسران

او يزوجهم ذكرانا واناثا ويجعل من يشاء عقيما انه عليم

قدير وما كان لبشر ان يكلمه الله الا وحيا او من وراء

حجاب او يرسل رسولا فيوحي باذنه ما يشاء انه علي حكيم

وكذلك اوحينا اليك روحا من امرنا ما كنت تدري ما الكتاب

ولا الايمان ولكن جعلناه نورا نهدي به من نشاء من عبادنا

وانك لتهدي الى صراط مستقيم صراط الله الذي له

ما في السموات وما في الارض الا الى الله تصير الامور

سورة الزخرف بسم الله الرحمن الرحيم ثمانون وثمان آية مكية

حم والكتاب المبين انا جعلناه قرآنا عربيا لعلكم

تعقلون

تعقلون وانه في ام الكتاب لدينا لعلي حكيم افنضرب

عنكم الذكر صفحا ان كنتم قوما مسرفين وكم ارسلنا

من نبي في الاولين وما ياتيهم من نبي الا كانوا به يستهزءون

فاهلكنا اشد منهم بطشا ومضى مثل الاولين ولئن

سالتهم من خلق السموات والارض ليقولن خلقهن العزيز

العليم الذي جعل لكم الارض مهدا وجعل لكم فيها

سبلا لعلكم تهتدون والذي نزل من السماء ماء

بقدر فانشرنا به بلدة ميتا كذلك تخرجون والذي خلق

الازواج كلها وجعل لكم من الفلك والانعام ما تركبون

لتستووا على ظهوره ثم تذكروا نعمة ربكم اذا استويتم عليه

وتقولوا سبحان الذي سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين

وانا الى ربنا لمنقلبون وجعلوا له من عباده جزءا ان

الانسان لكفور مبين ام اتخذ مما يخلق بنات واصفيكم

بالبنين واذا بشر احدهم بما ضرب للرحمن مثلا ظل وجهه

مسودا وهو كظيم اومن ينشؤا في الحلية وهو في الخصام

غير مبين وجعلوا الملائكة الذين هم عباد الرحمن

اناثا اشهدوا خلقهم ستكتب شهادتهم ويسئلون

وقالوا لو شاء الرحمن ما عبدناهم ما لهم بذلك من علم

ان هم

ان هم الا يخرصون ام آتيناهم كتابا من قبله فهم به

مستمسكون بل قالوا انا وجدنا آباءنا على امة وانا

على آثارهم مهتدون وكذلك ما ارسلنا من قبلك

في قرية من نذير الا قال مترفوها انا وجدنا آباءنا

على امة وانا على آثارهم مقتدون قال اولو جئتكم

باهدى مما وجدتم عليه آباءكم قالوا انا بما ارسلتم

به كافرون فانتقمنا منهم فانظر كيف كان عاقبة

المكذبين واذ قال ابراهيم لابيه وقومه انني

براء مما تعبدون الا الذي فطرني فانه سيهدين

وجعلها كلمة باقية في عقبه لعلهم يرجعون بل متعت
[illegible]
هؤلاء وآباءهم حتى جاءهم الحق ورسول مبين ولما
[illegible]
جاءهم الحق قالوا هذا سحر وإنا به كافرون وقالوا لولا
[illegible]
نزل هذا القرآن على رجل من القريتين عظيم أهم
[illegible]
يقسمون رحمة ربك نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحيوة
[illegible]
الدنيا ورفعنا بعضهم فوق بعض درجات ليتخذ بعضهم
[illegible]
بعضا سخريا ورحمة ربك خير مما يجمعون ولولا أن يكون
[illegible]
الناس أمة واحدة لجعلنا لمن يكفر بالرحمن لبيوتهم
[illegible]
سقفا من فضة ومعارج عليها يظهرون ولبيوتهم أبوابا
[illegible]

وسررا عليها يتكئون وزخرفا وإن كل ذلك لما متاع
[illegible]
الحيوة الدنيا والآخرة عند ربك للمتقين ومن يعش
[illegible]
عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا فهو له قرين وإنهم
[illegible]
ليصدونهم عن السبيل ويحسبون أنهم مهتدون
[illegible]
حتى إذا جاءنا قال يا ليت بيني وبينك بعد المشرقين
[illegible]
فبئس القرين ولن ينفعكم اليوم إذ ظلمتم أنكم في العذاب
[illegible]
مشتركون أفأنت تسمع الصم أو تهدي العمي ومن كان
[illegible]
في ضلال مبين فإما نذهبن بك فإنا منهم منتقمون
[illegible]
أو نرينك الذي وعدناهم فإنا عليهم مقتدرون فاستمسك
[illegible]

بالذي أوحي إليك إنك على صراط مستقيم وإنه لذكر
[illegible]
لك ولقومك وسوف تسألون واسأل من أرسلنا
[illegible]
من قبلك من رسلنا أجعلنا من دون الرحمن آلهة يعبدون
[illegible]
ولقد أرسلنا موسى بآياتنا إلى فرعون وملائه فقال
[illegible]
إني رسول رب العالمين فلما جاءهم بآياتنا إذا هم
[illegible]
منها يضحكون وما نريهم من آية إلا هي أكبر من أختها
[illegible]
وأخذناهم بالعذاب لعلهم يرجعون وقالوا يا أيه
[illegible]
الساحر ادع لنا ربك بما عهد عندك إننا لمهتدون
[illegible]
فلما كشفنا عنهم العذاب إذا هم ينكثون ونادى فرعون
[illegible]

في قومه قال يا قوم أليس لي ملك مصر وهذه الأنهار
[illegible]
تجري من تحتي أفلا تبصرون أم أنا خير من هذا الذي
[illegible]
هو مهين ولا يكاد يبين فلولا ألقي عليه أسورة من
[illegible]
ذهب أو جاء معه الملائكة مقترنين فاستخف قومه
[illegible]
فأطاعوه إنهم كانوا قوما فاسقين فلما آسفونا انتقمنا
[illegible]
منهم فأغرقناهم أجمعين فجعلناهم سلفا ومثلا للآخرين
[illegible]
ولما ضرب ابن مريم مثلا إذا قومك منه يصدون وقالوا
[illegible]
ءآلهتنا خير أم هو ما ضربوه لك إلا جدلا بل هم قوم
[illegible]
خصمون إن هو إلا عبد أنعمنا عليه وجعلناه مثلا
[illegible]

لبنی اسرائیل ولو نشاء لجعلنا منکم ملائکة فی الارض یخلفون
برای فرزندان یعقوب و اگر میخواستیم هر آینه میکردیم بدل از شما فرشتگان که در روی زمین بجای شما بودند
وانه لعلم للساعة فلا تمترن بها واتبعون هذا صراط
و بدرستیکه او هر آینه دانشیست برای قیامت پس شک ندارید البته در باب قیامت و پیروی کنید مرا این راه
مستقیم ولا یصدنکم الشیطان انه لکم عدو مبین
راست و باز ندارد شما را از راه حق شیطان بدرستیکه او مر شما را دشمنیست پیدا
ولما جاء عیسی بالبینات قال قد جئتکم بالحکمة ولابین
و چون آمد عیسی را با حجتهای روشن گفت هر آینه آمدم شما را بحکمت و تا بیان کنم
لکم بعض الذی تختلفون فیه فاتقوا الله واطیعون
[illegible]
ان الله هو ربی وربکم فاعبدوه هذا صراط مستقیم
[illegible]
فاختلف الاحزاب من بینهم فویل للذین ظلموا من عذاب
[illegible]
یوم الیم هل ینظرون الا الساعة ان تأتیهم بغتة
[illegible]
وهم لا یشعرون الاخلاء یومئذ بعضهم لبعض عدو الا
[illegible]

المتقین

المتقین یا عباد لا خوف علیکم الیوم ولا انتم تحزنون
[illegible]
الذین آمنوا بآیاتنا وکانوا مسلمین ادخلوا الجنة
[illegible]
انتم وازواجکم تحبرون یطاف علیهم بصحاف من ذهب
[illegible]
واکواب وفیها ما تشتهیه الانفس وتلذ الاعین و
[illegible]
انتم فیها خالدون وتلک الجنة التی اورثتموها بما کنتم
[illegible]
تعملون لکم فیها فاکهة کثیرة منها تأکلون ان المجرمین
[illegible]
فی عذاب جهنم خالدون لا یفتر عنهم وهم فیه مبلسون
[illegible]
وما ظلمناهم ولکن کانوا هم الظالمین ونادوا یا مالک
[illegible]
لیقض علینا ربک قال انکم ماکثون لقد جئناکم بالحق ولکن
[illegible]

اکثرکم للحق کارهون ام ابرموا امرا فانا مبرمون
[illegible]
ام یحسبون انا لا نسمع سرهم ونجواهم بلی ورسلنا لدیهم
[illegible]
یکتبون قل ان کان للرحمن ولد فانا اول العابدین
[illegible]
سبحان رب السموات والارض رب العرش عما یصفون
[illegible]
فذرهم یخوضوا ویلعبوا حتی یلاقوا یومهم الذی یوعدون
[illegible]
وهو الذی فی السماء اله وفی الارض اله وهو
[illegible]
الحکیم العلیم وتبارک الذی له ملک السموات والارض
[illegible]
وما بینهما وعنده علم الساعة والیه ترجعون ولا
[illegible]
یملک الذین یدعون من دونه الشفاعة الا من شهد بالحق
[illegible]

وهم یعلمون ولئن سألتهم من خلقهم لیقولن الله
[illegible]
فانی یؤفکون وقیله یا رب ان هؤلاء قوم لا یؤمنون
[illegible]
فاصفح عنهم وقل سلام فسوف یعلمون
[illegible]
بسم الله الرحمن الرحیم
حم والکتاب المبین انا انزلناه فی لیلة مبارکة انا
[illegible]
کنا منذرین فیها یفرق کل امر حکیم امرا من عندنا
[illegible]
انا کنا مرسلین رحمة من ربک انه هو السمیع العلیم
[illegible]
رب السموات والارض وما بینهما ان کنتم موقنین
[illegible]
لا اله الا هو یحیی ویمیت ربکم ورب آبائکم الاولین
[illegible]

بل هم في شك يلعبون فارتقب يوم تأتي السماء بدخان

بلکه ایشان در گمانند بازی میکنند پس منتظر باش روزیرا که بیارد آسمان دودی

مبين يغشى الناس هذا عذاب أليم ربنا اكشف عنا

آشکارا که بپوشد مردمانرا گویند اینست عذاب دردناک ای پروردگار ما دفع کن از ما

العذاب إنا مؤمنون أنى لهم الذكرى وقد جاءهم

[illegible]

رسول مبين ثم تولوا عنه وقالوا معلم مجنون إنا

[illegible]

كاشفوا العذاب قليلا إنكم عائدون يوم نبطش

[illegible]

البطشة الكبرى إنا منتقمون ولقد فتنا قبلهم قوم

[illegible]

فرعون وجاءهم رسول كريم أن أدوا إلي عباد الله إني

[illegible]

لكم رسول أمين وأن لا تعلوا على الله إني آتيكم حزب

[illegible]

بسلطان مبين وإني عذت بربي وربكم أن ترجمون

[illegible]

وان لم

وإن لم تؤمنوا لي فاعتزلون فدعا ربه أن هؤلاء قوم

[illegible]

مجرمون فأسر بعبادي ليلا إنكم متبعون واترك البحر

[illegible]

رهوا إنهم جند مغرقون كم تركوا من جنات وعيون

[illegible]

وزروع ومقام كريم ونعمة كانوا فيها فاكهين كذلك

[illegible]

وأورثناها قوما آخرين فما بكت عليهم السماء والأرض

[illegible]

وما كانوا منظرين ولقد نجينا بني إسرائيل من العذاب

[illegible]

المهين من فرعون إنه كان عاليا من المسرفين ولقد

[illegible]

اخترناهم على علم على العالمين وآتيناهم من الآيات

[illegible]

ما فيه بلاء مبين إن هؤلاء ليقولون إن هي إلا

[illegible]

إلا موتتنا الأولى وما نحن بمنشرين فأتوا بآبائنا

[illegible]

إن كنتم صادقين أهم خير أم قوم تبع والذين من قبلهم

[illegible]

أهلكناهم إنهم كانوا مجرمين وما خلقنا السماوات والأرض

[illegible]

وما بينهما لاعبين ما خلقناهما إلا بالحق ولكن

[illegible]

أكثرهم لا يعلمون إن يوم الفصل ميقاتهم أجمعين

[illegible]

يوم لا يغني مولى عن مولى شيئا ولا هم ينصرون إلا من رحم

[illegible]

الله إنه هو العزيز الرحيم إن شجرت الزقوم طعام الأثيم

[illegible]

كالمهل يغلي في البطون كغلي الحميم خذوه فاعتلوه إلى

[illegible]

سواء الجحيم ثم صبوا فوق رأسه من عذاب الحميم ذق إنك

[illegible]

انت

أنت العزيز الكريم إن هذا ما كنتم به تمترون إن المتقين

[illegible]

في مقام أمين في جنات وعيون يلبسون من سندس

[illegible]

وإستبرق متقابلين كذلك وزوجناهم بحور عين

[illegible]

يدعون فيها بكل فاكهة آمنين لا يذوقون فيها الموت

[illegible]

إلا الموتة الأولى ووقاهم عذاب الجحيم فضلا من ربك

[illegible]

ذلك هو الفوز العظيم فإنما يسرناه بلسانك لعلهم يتذكرون

این است رستگاری بزرگ پس بدرستیکه آسان کردیم ما قرآن را بزبان تو تا ایشان پند گیرند

فارتقب سورة الجاثية سبع وثلاثون آية مكية إنهم مرتقبون

پس منتظر باش بدرستیکه ایشان منتظر زوال تواند

بسم الله الرحمن الرحيم

حم تنزيل الكتاب من الله العزيز الحكيم إن في السماوات

[illegible]

وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابَّةٍ

در زمین هر آینه آیاتست مر اهل مومنان و در آفریدن شما و آنچه پراکنده میشود در روی زمین از جنبندگان

آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا

نشانهای قدرتست مر گروهی را که یقین دارند و در آمد شد شب و روز و آنچه

أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ

فرستاده خدا از آسمان از روزی پس زنده کرده بآن زمین را بعد از

مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۝ تِلْكَ

مرگ او و دور گردانیدن بادها نشانهای قدرت خداست مر گروهی را که می فهمند معجز

آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ

نشانهای قدرت خداست که میخوانیم آنها را بر تو براستی پس بکدام سخن بعد از کلام

اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝ وَيْلٌ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝ يَسْمَعُ آيَاتِ

خدا و آیات او میگروند وای بر هر دروغگوی گناهکاری که میشنود آیات کلام

اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ

خدا که خوانده میشود بر او پس ایستادگی میکند بر کفر در حالتیکه گردنکش است گویا که نشنیده آن را پس مژده ده او را

بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا

بعذاب دردناک و هرگاه دانست از آیات ما چیزی فرا گیرد آن را باستهزا

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي

آن گروه مر ایشانراست عذاب خوار کننده از پس ایشان عذاب دوزخست و دفع نکند

عنهم
ازیشان

عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ

از ایشان آنچه اندوختند چیزی و نه آنچه فرا گرفتند از غیر خدا دوستان

وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ

و مر ایشانراست عذابی بزرگ این قرآن راهنماست و آنانکه کافر شدند بآیات

رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۝ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ

پروردگار ایشان مر ایشانراست عذابی از سخت عذاب دردناک خداست آنکه مسخر گردانید برای شما دریا را تا روان گردد

الْفُلْكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝

کشتیها در آن بامر او و تا بجویید از فضل او و تا مگر شما شکر کنید

وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ

و مسخر کرد برای شما آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است همه حال آنکه این رام کردن از او بدرستیکه

فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝ قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا

درین مسخر هر آینه نشانهاست مر گروهی را که اندیشه کنند بگوی ای محمد مر آنانرا که گرویدند

يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا

تا عفو کنند آنانرا که امید ندارند روزهای موعود خدا را تا پاداش دهد گروهی را بآنچه

كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ

بودند که می اندوختند کسیکه کند کار شایسته پس برای خود کند و هر که بدی کند

فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ

پس برای خود است پس بسوی پروردگار خود بازگردیده شوید و هر آینه بتحقیق دادیم ما فرزندان یعقوب را

الكتاب والحكم والنبوة ورزقناهم من الطيبات و

کتاب و حکمت و شریعت و پیغمبری و روزی دادیم ایشانرا از چیزهای پاکیزه و

فضلناهم على العالمين ۞ وآتيناهم بينات من الامر

تفضیل دادیم ایشانرا بر جهانیان و دادیم ایشانرا حجتهای روشن از کار دین

فما اختلفوا الا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم

پس اختلاف نکردند مگر بعد از آنکه آمد بایشان دانش از روی ظلم و حسدی که در میان ایشان

ان ربك يقضي بينهم يوم القيمة فيما كانوا فيه يختلفون

بدرستیکه خدای تو حکم کند میان ایشان در روز قیامت در آنچه بودند که در آن اختلاف میکردند

ثم جعلناك على شريعة من الامر فاتبعها ولا تتبع اهواء

پس گردانیدیم ترا بر طریقه پسندیده از کار دین پس پیروی کن آنرا و پیروی مکن آرزوهای

الذين لا يعلمون ۞ انهم لن يغنوا عنك من الله شيئا

آنانرا که نمیدانند بدرستیکه ایشان دفع نکنند از تو از خشم خدا چیزی را

وان الظالمين بعضهم اولياء بعض والله ولي المتقين

و بدرستیکه ستمکاران بعضی از ایشان دوستان بعضی دیگرند و خدا دوست پرهیزکاران است

هذا بصائر للناس وهدى ورحمة لقوم يوقنون ۞ ام

این قرآن سبب روشنی دلهاست مر مردمانرا و هدایت و رحمت است مر گروهی را که یقین دارند یا که

حسب الذين اجترحوا السيئات ان نجعلهم كالذين

می پنداشتند آنکه کسب کردند بدیها را اینکه بگردانیم ایشانرا مثل آنکه

امنوا

گرویده اند

امنوا وعملوا الصالحات سواء محياهم ومماتهم ساء

گرویده اند و کرده اند اعمال شایسته که یکسان بود زندگانی ایشان و مردن ایشان بد است

ما يحكمون ۞ وخلق الله السموات والارض بالحق ولتجزى

آنچه حکم میکنند و آفرید خدا آسمانها و زمین را براستی و تا پاداش داده شود

كل نفس بما كسبت وهم لا يظلمون ۞ افرايت من اتخذ الهه

هر نفسی بآنچه اندوخته و ایشان ستم رسیده نباشند آیا پس دیدی آنرا که فرا گرفته بخدائی خود آرزوی

هويه واضله الله على علم وختم على سمعه وقلبه وجعل

نفس خود را و گمراه ساخته او را خدا با دانش و مهر نهاده بر گوش او و دل او و پدید کرده

على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون

بر چشم او پوششی پس کیست که راه نماید او را پس از گمراه کردن خدا آیا پس پند نمیگیرند

وقالوا ما هي الا حياتنا الدنيا نموت ونحيا وما يهلكنا

و گفتند نیست این زندگی مگر زندگانی ما بدنیا میمیریم و زنده میشویم و هلاک نکند ما را

الا الدهر ۞ وما لهم بذلك من علم ان هم الا يظنون ۞

مگر روزگار و نیست مر ایشانرا باین عقیده هیچ دانش نیستند ایشان مگر گمان می برند

واذا تتلى عليهم اياتنا بينات ما كان حجتهم الا ان

و چون خوانده شود بر ایشان حجتهای ما که ظاهرند بدلایل نباشد حجت ایشان مگر آنکه

قالوا ائتوا باباءنا ان كنتم صادقين ۞ قل الله يحييكم

گویند بیاورید پدران ما را اگر هستید راست گویان بگو که خدا زنده میکند شما را

ثم يميتكم ثم يجمعكم الى يوم القيمة لا ريب فيه ولكن

پس میمیراند شما را پس جمع کند شما را بسوی روز رستخیز نیست هیچ شکی در آن و لیکن

اكثر الناس لا يعلمون ۞ ولله ملك السموات والارض

بیشتر مردمان نمیدانند و مر خدا راست پادشاهی آسمانها و زمین

ويوم تقوم الساعة يومئذ يخسر المبطلون ۞ وترى كل امة

و آنروز که برخیزد رستخیز در آن روز زیان کنند تبه کاران و ببینی تو هر گروهی را

جاثية كل امة تدعى الى كتابها اليوم تجزون ما كنتم

بزانو در آمده که گروهی خوانده شوند بسوی نامه اعمال خود امروز جزا داده شوید آنرا که بودید

تعملون ۞ هذا كتابنا ينطق عليكم بالحق انا كنا نستنسخ

که میکردید این است نوشته کرام الکاتبین ما که سخن کند برای گواهی براستی بدرستیکه ما بودیم که می نوشتیم

ما كنتم تعملون ۞ فاما الذين امنوا وعملوا الصالحات

آنچه که بودید که میکردید پس اما آنکه گرویده اند و اعمال نیکو کرده اند

فيدخلهم ربهم في رحمته ذلك هو الفوز المبين ۞ واما

پس در آورد ایشانرا خدای ایشان در سایه رحمت خود این بخت نیکو است رستگاری آشکار و اما

الذين كفروا افلم تكن اياتي تتلى عليكم فاستكبرتم

آنکه کافر شدند گوییم بایشان پس آیا نبودید که حجتهای من خوانده میشد بر شما پس گردنکشی کردید

وكنتم قوما مجرمين ۞ واذا قيل ان وعد الله حق

و بودید شما گروهی گناهکاران و چون گفته میشد بدرستیکه وعده خدا حق است

والساعة

والساعة لا ريب فيها قلتم ما ندري ما الساعة ان

و در روز قیامت نیست هیچ شکی در آن میگفتید شما نمیدانیم ما که چیست قیامت

نظن الا ظنا وما نحن بمستيقنين ۞ وبدا لهم سيئات

گمان نمیبریم مگر گمانی سست و نیستیم ما یقین داران و ظاهر شد ایشانرا بدیهای

ما عملوا وحاق بهم ما كانوا به يستهزءون ۞ وقيل

آنچه کرده اند و فرا گرفت ایشانرا آنچه بودید بآن استهزا میکردید و گفته شود

اليوم ننسيكم كما نسيتم لقاء يومكم هذا وماويكم

که امروز فرو میگذاریم شما را چنانچه فراموش کردید ملاقات این روز خود را و جای شما

النار وما لكم من ناصرين ۞ ذلكم بانكم اتخذتم ايات

آتش است و نیست شما را هیچ مددکاران این عذاب است که شما فرا گرفتید آیات خدا را

الله هزوا وغرتكم الحيوة الدنيا فاليوم لا يخرجون

خدا را باستهزا و فریفته کرد شما را زندگانی دنیا پس امروز بیرون آورده نشوند

منها ولا هم يستعتبون ۞ فلله الحمد رب السموات ورب

از آتش و نه ایشان طلب کرده شود رضای خدا پس خدایراست ستایش پروردگار آسمانها و پروردگار

الارض رب العالمين ۞ وله الكبرياء في السموات

زمین خداوند عالمیان و مر او راست بزرگواری در آسمانها

والارض وهو سورة الاحقاف خمس وثلثون آية العزيز الحكيم

و زمین و اوست غالب و درست گفتار

بسم الله الرحمن الرحیم

حم ۝ تنزیل الکتاب من الله العزیز الحکیم ۝ ما خلقنا السموات

سوگند است فرو فرستادن قران از نزد خدای غالب راست گفتار درست کردار نیافریدیم آسمانها

والارض وما بینهما الا بالحق واجل مسمّی والذین کفروا

و زمین را و آنچه میان آنهاست مگر براستی و مدتی معلوم و آنکه کافر شدند

عما انذروا معرضون ۝ قل ارایتم ما تدعون من دون الله

از آنچه بیم کرده شدند روی گردانندگانند بگو خبر دهید که آنچه میخوانید بخدا بغیر از خدا

ارونی ماذا خلقوا من الارض ام لهم شرک فی السموات

نمایید مرا که چه چیز آفریدند از زمین یا مر ایشانراست شرکت در آسمانها

ائتونی بکتاب من قبل هذا او اثارة من علم ان کنتم

بیارید بمن نامه بر صدق دعوای خود که پیش از این قران آمده باشد یا بقیه از دانش پیشینیان اگر هستید

صادقین ۝ ومن اضل ممن یدعوا من دون الله من لا یستجیب

راست گویان و کیست گمراه تر از آنکه بخواند بخدایی بغیر از خدا آنرا که اجابت نماید

له الی یوم القیمة وهم عن دعائهم غافلون ۝ واذا حشر

مر او را تا روز قیامت و آن بتان از خواندن غافل اند و چون جمع کرده شوند

الناس کانوا لهم اعداء وکانوا بعبادتهم کافرین ۝ واذا

مردمان باشند آن بتان ایشانرا دشمنان و لوده اند بتان بپرستش ایشان کافران و چون

تتلی علیهم ایاتنا بینات قال الذین کفروا للحق لما جاءهم

خوانده شود بر ایشان حجتهای ما که با دلایل روشن اند گویند آنکسانیکه کافر شدند مر دین حق را چون آمد بایشان بپیغمبر

هذا سحر مبین ۝ ام یقولون افتریه قل ان افتریته

این سحریست ظاهر یا میگویند بدروغ بربافته است بگو اگر بربافته باشم او را

فلا تملکون لی من الله شیئا هو اعلم بما تفیضون فیه

پس ملک نخواهید بود برای من از دفع عذاب خدا هیچ چیز را او داناتر بآنچه شروع میکنید شما در آن

کفی به شهیدا بینی وبینکم وهو الغفور الرحیم ۝ قل ما کنت

کافیست خدا بگواهی میان من و میان ایشان و اوست آمرزنده مهربان بگو یا محمد نیستم من

بدعا من الرسل وما ادری ما یفعل بی ولا بکم ان اتبع

بدعت کننده از رسولان و نمیدانم که چه کرده خواهد شد بمن و نه بشما متابعت نمیکنیم من

الا ما یوحی الی وما انا الا نذیر مبین ۝ قل ارایتم ان کان

مگر آنچه وحی کرده میشود بسوی من و نیستم من مگر بیم کننده ظاهر بگو خبر دهید شما اگر باشد قران

من عند الله وکفرتم به وشهد شاهد من بنی اسرائیل علی

از نزد خدا و حال آنکه کافر شده اید بآن و گواهی داده گواهی دهنده از فرزندان یعقوب بر

مثله فامن واستکبرتم ان الله لا یهدی القوم الظالمین ۝

مثل آن یعنی توریه پس ایمان آورد بقران و گردنکشی کردید شما بدرستیکه خدا راه ننماید گروه ستمکاران را

وقال الذین کفروا للذین امنوا لو کان خیرا ما سبقونا

و گفتند آنکسانیکه کافر شدند مر آنکسانرا که گرویدند اگر بودی ایمان بهتر ایشان پیشی نگرفتندی بر ما

الیه واذ لم یهتدوا به فسیقولون هذا افک قدیم ۝ ومن

بسوی آن و چون راه نیافتند بقران پس زود باشد که گویند این دروغیست دیرینه و بود

قبله کتاب موسی اماما ورحمة وهذا کتاب مصدق لسانا

پیش از قران توریه موسی حال آنکه پیشوا و رحمتی بود و این قران کتابیست آسمانی باور دارنده توریه حال

عربیا لینذر الذین ظلموا وبشری للمحسنین ۝ ان الذین

تازیست تا بیم نماید آنانرا که ستم کردند و بشارتست دهنده نیکوکارانرا بدرستیکه آنانکه

قالوا ربنا الله ثم استقاموا فلا خوف علیهم ولا هم

گفتند پروردگار ما خداست پس ماندند بر آن پس نیست هیچ ترسی بر ایشان و نه ایشان

یحزنون ۝ اولئک اصحاب الجنة خالدین فیها جزاء بما

اندوهگین باشند آن گروه یاران بهشتند جاوید باشند در آن بهشت بپاداش آنچه

کانوا یعملون ۝ ووصینا الانسان بوالدیه احسانا

بودند که میکردند و وصیت فرمودیم آدمی را با مادر و پدر خود نیکویی

حملته امه کرها ووضعته کرها وحمله وفصاله ثلاثون

برداشت او را در شکم مادر برنج و سختی و بر زمین نهاد او را بدشواری و برداشتن و شیر باز کردن او سی

شهرا حتی اذا بلغ اشده وبلغ اربعین سنة قال رب اوزعنی

ماه بود تا آنگاه که رسید بحد قوت و جوانی و رسید بچهل سالگی گفت ای پروردگار من الهام کن مرا

ان اشکر نعمتک التی انعمت علی وعلی والدی وان اعمل

اینکه شکر گویم نعمت ترا آن نعمتی که انعام کرده بر من و بر پدر و مادر من و اینکه کنم اعمال

صالحا ترضیه واصلح لی فی ذریتی انی تبت الیک وانی

شایسته که پسندی تو آنرا و لب مال آر در برای من در کار فرزندان من بدرستیکه من باز گشتم بسوی تو و بدرستیکه من

من المسلمین ۝ اولئک الذین نتقبل عنهم احسن ما عملوا

از گردن نهادگان توام آن گروه اند آنکسانیکه می پذیریم از ایشان نیکوترین آنچه کرده اند

ونتجاوز عن سیئاتهم فی اصحاب الجنة وعد الصدق

و در میگذریم ما از بدیهای ایشان در زمره یاران بهشت وعده داده خدا ایشانرا وعده راستی

الذی کانوا یوعدون ۝ والذی قال لوالدیه اف

که بودند وعده داده میشدند و آنکه گوید مر پدر و مادر خود را که ننگ است

لکما اتعداننی ان اخرج وقد خلت القرون من قبلی

از قول شما آیا میترسانید مرا از آنکه بیرون آورده شوم از قبر و حال آنکه گذشته اند قرنها پیش از من

وهما یستغیثان الله ویلک امن ان وعد الله حق فیقول

و ایشان پدر و مادر فریاد میخواستند از خدا گفتند وای بر تو ایمان آور بدرستیکه وعده خدا حقست پس میگوید

ما هذا الا اساطیر الاولین ۝ اولئک الذین حق علیهم

نیست این وعده مگر افسانهای پیشینیان آن گروه آنانند که واجب شد بر ایشان

القول فی امم قد خلت من قبلهم من الجن والانس انهم کانوا

گفتار بعذاب در جمله گروهی چند بتحقیق که گذشتند پیش از ایشان از پریان و آدمیان بدرستیکه ایشان بودند

خاسرین ۝ ولکل درجات مما عملوا ولیوفیهم اعمالهم وهم

زیانکاران و برای هر یکی درجات است بسبب آنچه کرده اند و تا تمام دهد جزای کردار ایشان و ایشان

لا يظلمون ويوم يعرض الذين كفروا على النار أذهبتم طيباتكم

ستم رسیده نشوند و آن روز که عرض کرده شوند آنانکه کافر شدند بر آتش گویند ایشان را

في حياتكم الدنيا واستمتعتم بها فاليوم تجزون عذاب الهون

مدتهای خود را در زندگانی شما در دنیا و بهره ور شدید بآن پس امروز جزا داده شوید عذاب خواری را

بما كنتم تستكبرون في الأرض بغير الحق وبما كنتم تفسقون

بسبب آنچه بودید شما که سرکشی میکردید در زمین بناحق و بسبب آنچه بودید شما که بیرون شدید از فرمان

واذكر أخا عاد إذ أنذر قومه بالأحقاف وقد خلت

و یاد کن پیغمبر را که از قبیله عاد بود چون بترسانید قوم خود را در وادی ریگ روان که مشتمل بر تلهای ریگ

النذر من بين يديه ومن خلفه ألا تعبدوا إلا الله

بیم نمایندگان پیش از زمان او و پس از وی میگفتند که مپرستید بجز خدا را

إني أخاف عليكم عذاب يوم عظيم قالوا أجئتنا لتأفكنا

بدرستیکه من می ترسم بر شما از عذاب روز بزرگ گفتند آیا آمده برما تا

فكنا عن آلهتنا فأتنا بما تعدنا إن كنت من الصادقين

بگردانی ما را از عبادت خدایان خود پس بیاور بما آنچه را که وعده میدهی برما اگر هستی تو از راست گویان

قال إنما العلم عند الله وأبلغكم ما أرسلت به ولكني

گفت آن پیغمبر بدرستیکه دانش وقت نیامدن عذاب نزد خداست و میرسانم شما را آنچه فرستاده شده ام بآن و لیکن من

أراكم قوما تجهلون فلما رأوه عارضا مستقبل أوديتهم

می بینم شما را گروهی که نمیدانید صلاح کار خود را پس چون بدیدند آن عذاب را ابری روی آورنده بوادیهای ایشان

قالوا

گفتند

قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما استعجلتم به ريح

گفتند این ابریست باران دهنده ما بلکه او عذابست که بشتاب مطلبیدید آنرا آن باد است

فيها عذاب أليم تدمر كل شيء بأمر ربها فأصبحوا لا يرى

که در آن عذاب دردناک است هلاک میکند همه چیز را بفرمان خدای خود پس صباح کردند که دیده نمیشد

إلا مساكنهم كذلك نجزي القوم المجرمين ولقد

مگر خانهای ایشان همچنین جزا دهیم گروه گناهکاران را و هر آینه

مكناهم فيما إن مكناكم فيه وجعلنا لهم سمعا وأبصارا

متمکن گردانیدیم ایشان را در آنچه که قدرت ندادیم شما را در آن و پیدا کردیم برای ایشان گوشها و چشمها

وأفئدة فما أغنى عنهم سمعهم ولا أبصارهم ولا أفئدتهم

و دلها و دفع نکرد از ایشان گوشهای ایشان و نه چشمهای ایشان و نه دلهای ایشان

من شيء إذ كانوا يجحدون بآيات الله وحاق بهم ما كانوا

هیچ عذابی چون بودند که انکار میکردند نشانهای توحید خدا را و فرود آمد بایشان آنچه بودند

به يستهزءون ولقد أهلكنا ما حولكم من القرى وصرفنا

که بآن استهزا میکردند و هر آینه هلاک گردانیدیم آنچه گرداگرد شما بود از اهل شهرها و مکرر گردانیدیم

الآيات لعلهم يرجعون فلولا نصرهم الذين اتخذوا من

دلیلها و حجتها تا مگر ایشان باز گردند پس چرا یاری نکردند ایشان را آنانکه فرا گرفتند از

دون الله قربانا آلهة بل ضلوا عنهم وذلك إفكهم وما

غیر خدا برای نزدیکی بخدا خدایان بلکه غایب شدند خدایان از ایشان و این است دروغ ایشان

كانوا يفترون وإذ صرفنا إليك نفرا من الجن يستمعون

بودند که افترا می نمودند و یاد کن چون مایل گردانیدیم بسوی تو گروهی را از پریان گوش نهاده می شنیدند

القرآن فلما حضروه قالوا أنصتوا فلما قضي ولوا إلى

قرآن را پس چون حاضر شدند استماع آنرا گفتند خاموش باشید پس چون تمام شد باز گشتند بسوی

قومهم منذرين قالوا يا قومنا إنا سمعنا كتابا أنزل من

قوم خود بیم کنندگان گفتند ای گروه ما بدرستیکه ما شنیدیم قرآنی که فرو فرستاده شده

بعد موسى مصدقا لما بين يديه يهدي إلى الحق وإلى

بعد از موسی باور دارنده آنچه پیش از آن بوده راه می نماید مردمان را بسوی حق و بسوی

طريق مستقيم يا قومنا أجيبوا داعي الله وآمنوا به

راه راست ای گروه ما اجابت کنید خواننده دین خدا را ایمان آورید باو

يغفر لكم من ذنوبكم ويجركم من عذاب أليم ومن لا يجب

تا بیامرزد خدا مر شما را از گناهان شما و برهاند شما را از عذاب دردناک و هر که اجابت نکند

داعي الله فليس بمعجز في الأرض وليس له من دونه أولياء

خواننده خدا را پس نیست فوت شونده از عذاب خدا در زمین و نیست مر او را از غیر خدا دوستانی

أولئك في ضلال مبين أولم يروا أن الله الذي خلق

ایشانند در گمراهی هویدا آیا نمی بینند بدرستیکه خدا آنکه بیافرید

السماوات والأرض ولم يعي بخلقهن بقادر على أن يحيي

آسمانها و زمین را و عاجز نشد از آفریدن آنها توانا است بر اینکه زنده گرداند

الموتى

مردگان را

الموتى بلى إنه على كل شيء قدير ويوم يعرض الذين

مردگان را آری توانا است بدرستیکه او بر همه چیز تواناست و آن روز عرض کرده شوند آنانکه

كفروا على النار أليس هذا بالحق قالوا بلى وربنا قال

کافر شدند بر آتش گفته شود آیا نیست این عذاب راست گویند آری قسم به پروردگار ما گوید خدا

فذوقوا العذاب بما كنتم تكفرون فاصبر كما صبر أولوا

پس بچشید عذاب را بسبب آنچه بودید که انکار میکردید پس صبر کن ای محمد چنانکه صبر کردند خداوندان

العزم من الرسل ولا تستعجل لهم كأنهم يوم يرون ما يوعدون

عزیمت از پیغمبران و شتاب مکن در عذاب ایشان گویا که ایشان امروز که می بینند آنچه وعده کرده شده

لم يلبثوا إلا ساعة من نهار بلاغ فهل يهلك إلا القوم

پندارند که درنگ نکرده اند در دنیا مگر ساعتی از روز این موعظه کفایت است پس آیا هلاک شوند مگر گروهی

سورة محمد ثمان الفاسقون وثلثون آية

بیرون شدگان از فرمان خدا

حزب

بسم الله الرحمن الرحيم

الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله أضل أعمالهم

آنانکه کافر شدند و باز داشتند مردمان را از راه خدا باطل کند خدا کردارهای ایشان را

والذين آمنوا وعملوا الصالحات وآمنوا بما نزل على محمد

و آنانکه گرویدند و اعمال شایسته کردند و ایمان آوردند بآنچه فرستاده شده بر محمد

وهو الحق من ربهم كفر عنهم سيئاتهم واصلح بالهم ذلك
[illegible]
بان الذين كفروا اتبعوا الباطل وان الذين امنوا اتبعوا الحق
[illegible]
من ربهم كذلك يضرب الله للناس امثالهم فاذا
[illegible]
لقيتم الذين كفروا فضرب الرقاب حتى اذا اثخنتموهم فشدوا
[illegible]
الوثاق فاما منا بعد واما فداء حتى تضع الحرب اوزارها
[illegible]
ذلك ولو يشاء الله لانتصر منهم ولكن ليبلوا بعضكم ببعض
[illegible]
والذين قتلوا في سبيل الله فلن يضل اعمالهم سيهديهم
[illegible]
ويصلح بالهم ويدخلهم الجنة عرفها لهم يا ايها الذين
[illegible]
امنوا ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم والذين
[illegible]

كفروا

كفروا فتعسا لهم واضل اعمالهم ذلك بانهم كرهوا ما انزل
[illegible]
الله فاحبط اعمالهم افلم يسيروا في الارض فينظروا
[illegible]
كيف كان عاقبة الذين من قبلهم دمر الله عليهم و
[illegible]
للكافرين امثالها ذلك بان الله مولى الذين امنوا وان
[illegible]
الكافرين لا مولى لهم ان الله يدخل الذين امنوا
[illegible]
وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الانهار والذين
[illegible]
كفروا يتمتعون وياكلون كما تاكل الانعام والنار مثوى
[illegible]
لهم وكاين من قرية هي اشد قوة من قريتك التي اخرجتك
[illegible]
اهلكناهم فلا ناصر لهم افمن كان على بينة من ربه كمن
[illegible]

زين له سوء عمله واتبعوا اهواءهم مثل الجنة التي وعد
[illegible]
المتقون فيها انهار من ماء غير اسن وانهار من لبن لم
[illegible]
يتغير طعمه وانهار من خمر لذة للشاربين وانهار من عسل
[illegible]
مصفى ولهم فيها من كل الثمرات ومغفرة من ربهم كمن
[illegible]
هو خالد في النار وسقوا ماء حميما فقطع امعاءهم ومنهم
[illegible]
من يستمع اليك حتى اذا خرجوا من عندك قالوا للذين
[illegible]
اوتوا العلم ماذا قال انفا اولئك الذين طبع الله على
[illegible]
قلوبهم واتبعوا اهواءهم والذين اهتدوا زادهم
[illegible]
هدى واتاهم تقواهم فهل ينظرون الا الساعة ان
[illegible]

تاتيهم

تاتيهم بغتة فقد جاء اشراطها فانى لهم اذا جاءتهم
[illegible]
ذكراهم فاعلم انه لا اله الا الله واستغفر لذنبك
[illegible]
وللمؤمنين والمؤمنات والله يعلم متقلبكم ومثواكم
[illegible]
ويقول الذين امنوا لولا نزلت سورة فاذا انزلت سورة
[illegible]
محكمة وذكر فيها القتال رايت الذين في قلوبهم مرض
[illegible]
ينظرون اليك نظر المغشي عليه من الموت فاولى لهم
[illegible]
طاعة وقول معروف فاذا عزم الامر فلو صدقوا الله
[illegible]
لكان خيرا لهم فهل عسيتم ان توليتم ان تفسدوا في
[illegible]
الارض وتقطعوا ارحامكم اولئك الذين لعنهم الله فاصمهم
[illegible]

وأعمى أبصارهم ۝ أفلا يتدبرون القرآن أم على قلوب

واکر کرد چشمهای ایشان را آیا پس نمی اندیشند در قرآن یا اکه بر دلهای ایشان است

أقفالها ۝ إن الذين ارتدوا على أدبارهم من بعد ما تبين

قفلهای آنها بدرستیکه آنکسانیکه بر کشتند از دین بر پشتهای خود بس از آنکه ظاهر شده بود

لهم الهدى الشيطان سول لهم وأملى لهم ۝ ذلك بأنهم

مر ایشان را راه حق شیطان لعین زینت داده است برای ایشان کفر و مهلت داد ایشان را آن بدرستیکه

قالوا للذين كرهوا ما نزل الله سنطيعكم في بعض الأمر

کفتند آنکسانی را که کاره بودند آنرا که فرو فرستاده خدا زود باشد که فرمان بریم شما را در بعضی از کارها

والله يعلم إسرارهم ۝ فكيف إذا توفتهم الملائكة يضربون

و خدا میداند نهانی ایشان را پس چگونه باشد حال ایشان چون میرانند ایشان را فرشتگان میزنند

وجوههم وأدبارهم ۝ ذلك بأنهم اتبعوا ما أسخط الله وكرهوا

بر رویهای ایشان و بر پشتهای ایشان این سزا بسبب آنست که ایشان پیروی کردند آنرا که خشم آورد خدا را

رضوانه فأحبط أعمالهم ۝ أم حسب الذين في قلوبهم مرض

خشنودی خدا را پس باطل کرد خدا کردارهای ایشان را آیا پنداشتند آنکسانیکه در دلهای ایشان بیماریست

أن لن يخرج الله أضغانهم ۝ ولو نشاء لأريناكهم فلعرفتهم

آنکه هرگز ظاهر نکرداند خدا کینهای ایشان را و اگر میخواستیم هر آینه می نمودیم ما بتو ایشان را پس هر آینه بشناختی

بسيماهم ولتعرفنهم في لحن القول والله يعلم أعمالكم

بنشانهای ایشان و هر آینه بشناسی ایشان را در گفتار مایل از حق و خدا میداند کردارهای شما را

ولنبلونكم حتى نعلم المجاهدين منكم والصابرين ونبلو

و هر آینه بیازمائیم شما را تا ظاهر کردانیم کارزار کنندکان از شما و صبر کنندکان را و بیازمائیم

أخباركم ۝ إن الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله وشاقوا

خبرهای شما را بدرستیکه آنکسانیکه کافر شدند و باز داشتند مردمان را از راه خدا و مخالفت کردند

الرسول من بعد ما تبين لهم الهدى لن يضروا الله

پیغمبر را بعد از آنکه ظاهر شده مر ایشان را راه راست هرگز زیان نتوانند رسانید بخدا

شيئا وسيحبط أعمالهم ۝ يا أيها الذين آمنوا أطيعوا الله

هیچ کزندی و زود باشد که نیست کرداند خدا کردارهای ایشان را ای آنکسانیکه کرویده اند فرمان برید خدا را

وأطيعوا الرسول ولا تبطلوا أعمالكم ۝ إن الذين كفروا

و فرمان برید رسول را و باطل مکنید کردارهای خود را بدرستیکه آنکسانیکه کافر شدند

وصدوا عن سبيل الله ثم ماتوا وهم كفار فلن يغفر الله

و باز داشتند مردمان را از راه خدا پس بمردند و حال آنکه ایشان کافر بودند پس هرگز نیامرزد خدا

لهم ۝ فلا تهنوا وتدعوا إلى السلم وأنتم الأعلون والله

مر ایشان را پس سستی مکنید و مخوانید کافران را بسوی صلح و آشتی و حال آنکه شما غالب ترید و خدا

معكم ولن يتركم أعمالكم ۝ إنما الحيوة الدنيا لعب ولهو

با شماست و هرگز ضایع نکند خدا شما را یعنی کردارهای نیک شما را جز این نیست که زندگانی دنیا بازیچه و بیهوده است

وإن تؤمنوا وتتقوا يؤتكم أجوركم ولا يسئلكم أموالكم

و اگر بگروید و بپرهیزید بدهد شما را خدا مزدهای شما را و نخواهد از شما مالهای شما را

إن يسئلكموها فيحفكم تبخلوا ويخرج أضغانكم ۝ ها أنتم

اگاه باشید شما

اگر بخواهد خدا مالهای شما را پس مبالغه کنید در طلب آنها بخیلی میکنید و ظاهر میکرداند کینهای شما را ای مومنان

هؤلاء تدعون لتنفقوا في سبيل الله فمنكم من يبخل ومن

آنکروهید که خوانده میشوید شما تا نفقه کنید در راه خدا پس بعضی از شما کسیست که بخیلی میکند و هر که

يبخل فإنما يبخل عن نفسه والله الغني وأنتم الفقراء وإن

بخیلی کند پس جز این نیست که بخیلی کند بر خود و خدا بی نیاز است و شمائید درویشان و اگر

تتولوا يستبدل قوما غيركم ثم لا يكونوا أمثالكم

اعراض کنید از ایمان بدل آورد خدا از شما کروهی غیر از شما پس نباشند در عصیان مثل شما

سورة الفتح تسع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إنا فتحنا لك فتحا مبينا ۝ ليغفر لك الله ما تقدم من ذنبك

بدرستیکه ما کشاده کردانیدیم برای تو کشادنی ظاهر تا بیامرزد مر ترا خدا آنچه گذشته است از کناهان

وما تأخر ويتم نعمته عليك ويهديك صراطا مستقيما وينصرك

و آنچه آینده باشد و تمام کند نعمت خود را بر تو و ثابت دارد ترا بر راه راست و یاری دهد ترا

الله نصرا عزيزا ۝ هو الذي أنزل السكينة في قلوب المؤمنين

خدا یاری دادنی بقوت و غلبه او است آنکه فرو فرستاده آرامش را در دلهای مومنان

ليزدادوا إيمانا مع إيمانهم ولله جنود السموات والأرض

تا بیفزاید ایمانی با ایمان ایشان و مر خدا راست لشکرهای آسمانها و زمین

وكان الله عليما حكيما ۝ ليدخل المؤمنين والمؤمنات

و هست خدا دانای راست گفتار تا در آورد مومنان و مومنات را

جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها ويكفر عنهم

در بوستانها که میرود از زیر آنها نهرها و حال آنکه جاوید باشند در آن بوستانها و زایل کرداند از ایشان

سيئاتهم وكان ذلك عند الله فوزا عظيما ۝ ويعذب

بدیهای ایشان را و هست این در نزد خدا پیروزی بزرگ و تا عذاب کند

المنافقين والمنافقات والمشركين والمشركات الظانين

مردان دورو و زنان دورو را و مشرکین و مشرکات را که کمان برنده اند

بالله ظن السوء عليهم دائرة السوء وغضب الله عليهم

بخدا کمان بد بر ایشانست کردش بد و خشم کرفت خدا بر ایشان

ولعنهم وأعد لهم جهنم وساءت مصيرا ۝ ولله جنود

و لعنت کرد ایشان را و مهیا کرد مر ایشان را دوزخ و بد آرامگاهیست دوزخ و مر خدا راست لشکرهای

السموات والأرض وكان الله عزيزا حكيما ۝ إنا أرسلناك

آسمانها و زمین و هست خدا دانای راست گفتار بدرستیکه ما فرستادیم ترا

شاهدا ومبشرا ونذيرا ۝ لتؤمنوا بالله ورسوله وتعزروه

گواه راست و مژده دهنده و بیم کننده تا ایمان آورند بخدا و رسول او و تقویت دهید دین او را

وتوقروه وتسبحوه بكرة واصيلا ان الذين يبايعونك انما

وبزرگ دارید او را و تسبیح کنید او را بامداد و شبانگاه بدرستیکه آنانکه بیعت مینمایند با تو جز این نیست

يبايعون الله يد الله فوق ايديهم فمن نكث فانما

که بیعت مینمایند خدا را دست خدا بالای دستهای ایشانست پس کسی که نقض عهد کند جز این نیست

ينكث على نفسه ومن اوفى بما عاهد عليه الله

که نقض عهد او بنفس اوست و هر که وفا کند بانچه پیمان کرده بران با خدا

فسيؤتيه اجرا عظيما سيقول لك المخلفون من الاعراب

پس زود باشد که بدهد او را مزدی بزرگ زود باشد که گویند مر ترا آنکه بازپس مانده گان [illegible]

شغلتنا اموالنا واهلونا فاستغفر لنا يقولون بالسنتهم

که مشغول کردانید ما را مالهای ما و کسان ما پس آمرزش بخواه از خدا برای ما میگویند بزبانهای خود

ما ليس في قلوبهم قل فمن يملك لكم من الله شيئا ان اراد

[illegible]

بكم ضرا او اراد بكم نفعا بل كان الله بما تعملون خبيرا

[illegible]

بل ظننتم ان لن ينقلب الرسول والمؤمنون الى اهليهم

[illegible]

ابدا وزين ذلك في قلوبكم وظننتم ظن السوء وكنتم قوما

[illegible]

بورا ومن لم يؤمن بالله ورسوله فانا اعتدنا للكافرين

[illegible]

سعيرا ولله ملك السموات والارض يغفر لمن يشاء و

[illegible]

يعذب من يشاء وكان الله غفورا رحيما سيقول المخلفون

[illegible]

اذا انطلقتم الى مغانم لتاخذوها ذرونا نتبعكم يريدون

[illegible]

ان يبدلوا كلام الله قل لن تتبعونا كذلكم قال الله

[illegible]

من قبل فسيقولون بل تحسدوننا بل كانوا لا يفقهون

[illegible]

الا قليلا قل للمخلفين من الاعراب ستدعون الى قوم

[illegible]

اولي باس شديد تقاتلونهم او يسلمون فان تطيعوا يؤتكم الله

[illegible]

اجرا حسنا وان تتولوا كما توليتم من قبل يعذبكم عذابا

[illegible]

اليما ليس على الاعمى حرج ولا على الاعرج حرج ولا على

[illegible]

المريض حرج ومن يطع الله ورسوله يدخله جنات تجري

[illegible]

من تحتها الانهار ومن يتول يعذبه عذابا اليما لقد

[illegible]

رضي الله عن المؤمنين اذ يبايعونك تحت الشجرة فعلم

[illegible]

ما في قلوبهم فانزل السكينة عليهم واثابهم فتحا قريبا

[illegible]

ومغانم كثيرة ياخذونها وكان الله عزيزا حكيما وعدكم

[illegible]

الله مغانم كثيرة تاخذونها فعجل لكم هذه وكف ايدي

[illegible]

الناس عنكم ولتكون اية للمؤمنين ويهديكم صراطا

[illegible]

مستقيما واخرى لم تقدروا عليها قد احاط الله

[illegible]

بها وكان الله على كل شيء قديرا ولو قاتلكم الذين

[illegible]

كفروا لولوا الادبار ثم لا يجدون وليا ولا نصيرا سنة

[illegible]

الله التي قد خلت من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلا

[illegible]

وهو الذي كف ايديهم عنكم وايديكم عنهم ببطن مكة

[illegible]

من بعد ان اظفركم عليهم وكان الله بما تعملون بصيرا

[illegible]

هم الذين كفروا وصدوكم عن المسجد الحرام والهدي معكوفا

[illegible]

ان يبلغ محله ولولا رجال مؤمنون ونساء مؤمنات

[illegible]

لم تعلموهم ان تطئوهم فتصيبكم منهم معرة بغير علم ليدخل

[illegible]

الله في رحمته من يشاء لو تزيلوا لعذبنا الذين كفروا

[illegible]

مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيمًا ۝ اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ

از ایشان عذابی [illegible] ... کافران ... در دلهای خود غیرت عصبیت

حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَاَنْزَلَ اللّٰهُ سَكِينَتَهُ عَلٰى رَسُولِهِ وَعَلَى

مانند غیرت و تعصب اهل جاهلیت ... پس فرستاد خدا آرامش خود را بر رسول خود و بر

الْمُؤْمِنِينَ وَاَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوٰى وَكَانُوا اَحَقَّ بِهَا وَ

مؤمنان ... کلمهٔ اسلام ... سزاوارتر بآن کلمه و

اَهْلَهَا وَكَانَ اللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝ لَقَدْ صَدَقَ اللّٰهُ رَسُولَهُ

اهل آن کلمه و هست خدا بهر چیزی دانا ... بتحقیق راست کرده خدا برای رسول

الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِينَ

خواب او را براستی ... درآیید ای مسلمانان البته مسجد الحرام اگر خواهد خدا حال آنکه ایمن باشند

مُحَلِّقِينَ رُؤُسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا

... سرهای خود را ... نترسید پس دانست خدا آنچه ندانستید

فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذٰلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ۝ هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُولَهُ

پس پدید کرد پیش از آن فتح ... فتح خیبر او است خدا آنکه فرستاد پیغمبر خود را

بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفٰى بِاللّٰهِ

براهنمایی و دین حق تا غالب گرداند او را بر همه دینها و کافیست خدا

شَهِيدًا ۝ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّٰهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ

گواه بر صدق او محمد پیغمبر ... و آنانکه با او اند سخت دلانند بر کافران

رحماء

رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرٰيهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّٰهِ

مهربانانند میان یکدیگر می‌بینی ایشان را رکوع کنندگان و سجده کنندگان میجویند فضلی بزرگ از نزد خدا

وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ ۝ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ

و خشنودی بسیار علامت خوبی ایشان در رویهای ایشان از علامت سجده این است صفت حال ایشان

فِي التَّوْرٰيةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِنْجِيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْاَهُ فَاٰزَرَهُ

در توریت و صفت حال ایشان در انجیل چون کشتی که برون آورد از زمین برگ خود

فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوٰى عَلٰى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ

پس قوی کند آن را پس ستبر شود پس راست بایستد بر ساقهای خود بشگفت آورد ... تا بخشم آرد

بِهِمُ الْكُفَّارَ ۝ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

... خدا بخشم آورد بسبب ایشان کفار را وعده داد خدا آنان را که گرویدند و کردند کارهای شایسته

مِنْهُمْ مَغْفِرَةً سورة الحجرات ثمان عشر آیة وَاَجْرًا عَظِيمًا

از جملهٔ ایشان آمرزشی بسیار ... و مزدی بزرگ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ

ای آنانکه گرویده اند پیش مدارید قول و فعل خود را پیش از حکم خدا و رسول او

وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا

و بترسید از عذاب خدا بدرستیکه خدا شنوا است دانا ای آنانکه ایمان آورده اند

لا ترفعوا أصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقول

بلند مکنید آوازهای خود را برتر آواز پیغمبر و بلند مگیید برای او سخن خود را

كجهر بعضكم لبعض أن تحبط أعمالكم وأنتم لا تشعرون

مانند بلند کردن بعضی از شما بر بعضی دیگر را که مبادا نیست و نابود شود اعمال نیک شما و شما نمیدانید

إن الذين يغضون أصواتهم عند رسول الله

بدرستیکه کسانیکه فرو خوابانید آوازهای خود را نزد رسول خدا

أولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة

ایشان آنکسانیکه آزموده خدا دلهای ایشان را برای پرهیزکاری مر ایشانراست آمرزش بسیار

وأجر عظيم ۝ إن الذين ينادونك من وراء الحجرات

و مزدی بزرگ بدرستیکه آنکسانیکه ندا میکنند ترا از پس حجرهای تو

أكثرهم لا يعقلون ۝ ولو أنهم صبروا حتى تخرج إليهم

بیشتر ایشان نمیدانند و اگر آنکه ایشان صبر کنند تا بروی آیی بسوی ایشان

لكان خيرا لهم والله غفور رحيم ۝ يا أيها الذين آمنوا

هر آینه باشد بهتر برای ایشان و خدا آمرزنده مهربانست ای آنکسانیکه گرویده اید

إن جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا أن تصيبوا قوما بجهالة

اگر بیاید شما را در دروغ فاسقی بخبری پس تفحص کنید که مبادا برسانید بگروهی نادانی

فتصبحوا على ما فعلتم نادمين ۝ واعلموا أن فيكم

پس بگردید بر آنچه کرده باشید پشیمانان و بدانید بدرستیکه در میان شماست

رسول الله

رسول الله لو يطيعكم في كثير من الأمر لعنتم ولكن الله

رسول خدا اگر فرمان برد شما را در بسیاری از کارها هر آینه برنج افتید ولیکن خدا

حبب إليكم الإيمان وزينه في قلوبكم وكره إليكم الكفر

دوست گردانیده بسوی شما ایمان را و آراسته گردانیده آنرا در دلهای شما و ناپسند گردانیده بسوی شما کفر را

والفسوق والعصيان أولئك هم الراشدون ۝ فضلا

و بیرون رفتن از فرمان و نافرمانی را آنگروه ایشان راه راست یابندگانند از فضل

من الله ونعمة والله عليم حكيم ۝ وإن طائفتان من

خدا و احسان و خدا دانای حکیمست و اگر دو طایفه از

المؤمنين اقتتلوا فأصلحوا بينهما فإن بغت إحداهما

مؤمنان باهم کارزار کنند پس صلاح کنید میان ایشان پس اگر ستم کند یکی از دو طایفه

على الأخرى فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء إلى أمر الله فإن

بر دیگری پس کارزار کنید با آنگروه که ستم میکنند تا باز گردند بسوی فرمان خدا پس اگر

فاءت فأصلحوا بينهما بالعدل وأقسطوا إن الله يحب

باز گردند پس صلح در اندازید میان ایشان براستی و بکوشید بر عدل باشید بدرستیکه خدا دوست میدارد

المقسطين ۝ إنما المؤمنون إخوة فأصلحوا بين أخويكم

عدل کنندگانرا جز این نیست که مؤمنان برادر یکدیگرند پس آشتی کنید میان دو برادر خود

واتقوا الله لعلكم ترحمون ۝ يا أيها الذين آمنوا لا يسخر

و بپرهیزید از خدا تا مگر شما رحمت کرده شوید ای آنکسانیکه گرویده اید باید که استهزا نکنند

قوم من قوم عسى ان يكونوا خيرا منهم ولا نساء من نساء عسى

گروهی از مردمان شما با گروهی از مردان دیگر شاید که باشند بهتر از گروه مسخره کنندگان

ان يكن خيرا منهن ولا تلمزوا انفسكم ولا تنابزوا بالالقاب

که باشند این زنان بهتر از ایشان عیب مکنید یکدیگر را و مخوانید یکدیگر را بلقبهای زشت

بئس الاسم الفسوق بعد الايمان ومن لم يتب فاولئك

بد نام است خروج از طاعت خدا بعد از گرویدن و هر که توبه نکند پس آن گروه

هم الظالمون يا ايها الذين امنوا اجتنبوا كثيرا من الظن حزب

ایشانند ستمکاران ای آنکه گرویده اند اجتناب کنید از بسیاری گمان

ان بعض الظن اثم ولا تجسسوا ولا يغتب بعضكم بعضا

بدرستی که بعضی گمان بحث گناه است و جستجوی عیب هم مکنید و غیبت یاد مکنید در نهان بعضی از شما

ايحب احدكم ان ياكل لحم اخيه ميتا فكرهتموه واتقوا

آیا دوست میدارد یکی از شما که بخورد گوشت برادر خود را مرده پس ناخوش میدارید آنرا و بترسید

الله ان الله تواب رحيم يا ايها الناس انا خلقناكم من ذكر

از خدا بدرستی که خدا توبه پذیرنده مهربانست ای گروه مردمان بدرستی که ما آفریدیم شما را از مرد

وانثى وجعلناكم شعوبا وقبائل لتعارفوا ان اكرمكم عند

و زن و گردانیدیم شما را شعبها و قبیلها تا بشناسید یکدیگر را بدرستی که گرامی ترین شما

الله اتقيكم ان الله عليم خبير قالت الاعراب امنا قل لم

خدا پرهیزکارترین شماست بدرستی که خدا دانای آگاه است گفتند عربان بادیه گرویدیم بگو ای محمد

تؤمنوا

تؤمنوا ولكن قولوا اسلمنا ولما يدخل الايمان في قلوبكم

که نگرویده اید بدل و لیکن بگوید اقرار کردیم بان و هنوز در نیامده ایمان در دلهای شما

وان تطيعوا الله ورسوله لا يلتكم من اعمالكم شيئا ان

و اگر فرمان برید خدا را و رسول او را کم نگرداند خدا شما را از کردارهای شما هیچ چیز بدرستی که

الله غفور رحيم انما المؤمنون الذين امنوا بالله ورسوله

خدا آمرزنده مهربانست جز این نیست که مومنان آنانکه گرویده اند بخدا و رسول او

ثم لم يرتابوا وجاهدوا باموالهم وانفسهم في سبيل الله

پس شک نکردند و جهاد کردند بمالهای خود و نفسهای خود در راه خدا

اولئك هم الصادقون قل اتعلمون الله بدينكم والله

آن گروه ایشانند راستگویان بگو یا محمد آیا خبر میدهید خدا را کار دین خود را و خدا

يعلم ما في السموات وما في الارض والله بكل شيء عليم

میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و خدا بهر چیزی داناست

يمنون عليك ان اسلموا قل لا تمنوا علي اسلامكم بل الله

منت مینهند بر تو بانکه ایمان آورند بگو منت منهید بر من برای اسلام ظاهر خود بلکه خدا

يمن عليكم ان هداكم للايمان ان كنتم صادقين

منت مینهد بر شما برای آنکه راه نموده شما را بسوی ایمان حقیقی اگر هستید شما راستگویان

ان الله يعلم غيب السموات والارض والله بصير بما

بدرستی که خدا میداند نهان آسمانها و زمین و خدا بیناست بآنچه

سورة ق تَعْمَلُونَ خمس واربعون آیه

شما میکنید

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

قٓ وَالْقُرْاٰنِ الْمَجِيدِ بَلْ عَجِبُوٓا اَنْ جَآءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ

سوگند است بکوه قاف بحق قران بزرگوار بلکه عجب داشتند کافران که آمد بایشان بیم کننده از ایشان پس گفتند

الْكَافِرُونَ هٰذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ءَاِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذٰلِكَ رَجْعٌ

کافران اینکه پیغمبر آدمی باشد چیزیست بسیار عجب آیا چون بمیریم ما و باشیم خاک برانگیخته شویم این بازگشتنی

بَعِيدٌ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْاَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ

بعید است دور از صواب بتحقیق میدانیم ما آنچه کم گرداند زمین از ایشان و نزد ماست کتاب

حَفِيظٌ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ فَهُمْ فِي اَمْرٍ مَرِيجٍ اَفَلَمْ يَنْظُرُوٓا

نگاه داشته شده یعنی لوح محفوظ بلکه تکذیب کردند دین حق را چون آمد بایشان پس ایشان در کار شوریده اند

اِلَى السَّمَآءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ

آیا پس چون نگرستند بسوی آسمان که بر فوق ایشانست چگونه بنا کرده ایم آنرا و بیاراسته ایم آنرا بستارگان

وَالْاَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَاَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَاَنْبَتْنَا فِيهَا

و زمین را بگسترانیدیم ما آنرا و بیفگندیم در آن کوههای استوار و برویانیدیم در آن

مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ تَبْصِرَةً وَذِكْرٰى لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ وَنَزَّلْنَا

از هر صنف نباتی زیبا برای بینائی و پند گرفتن مر هر بنده بازگردنده بخدا و فرو فرستادیم

من

مِنَ السَّمَآءِ مَآءً مُبَارَكًا فَاَنْبَتْنَا بِهٖ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ

از آسمان آبی با برکت بسیار پس برویانیدیم بسبب آن بوستانها و دانهای بسیار درو کرده

وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَاَحْيَيْنَا

و درختان خرما بلند که خوشه ایشانرا نهاده است شکوفهای در هم نشسته برای روزی بندگان و زنده کردیم ما

بِهٖ بَلْدَةً مَيْتًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَاَصْحَابُ

بآن آب زمین مرده را همچنین است بیرون آمدن از گورها تکذیب کردند پیش از ایشان قوم نوح و صاحبان

الرَّسِّ وَثَمُودُ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَاِخْوَانُ لُوطٍ وَاَصْحَابُ

چاه یمامه و گروه ثمود و گروه عاد و فرعون و برادران یعنی طایفه لوط و یاران

الْاَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ اَفَعَيِينَا

جنگلی و گروه سعدی ... همه اینها تکذیب کردند پیغمبرانرا پس واجب شد ...

بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

از آفریدن اول بلکه ایشان در شک اند از آفریدن تازه بعد از مرگ و بدرستیکه آفریدیم ما

الْاِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهٖ نَفْسُهُ وَنَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهِ

آدمی را و میدانیم ما آنچه حدیث میکند اورا بآن نفس او و ما نزدیکتریم بسوی او

مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ اِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ

از رگ گردن او آنگاه که فرا گیرند آنرا دو فرشته از جانب راست و از جانب

الشِّمَالِ قَعِيدٌ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

چپ همنشینی بیرون نمیفگند آن آدمی از دهن خود هیچ سخنی مگر آنکه نزد اوست نگاهبان حاضر

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ
و بیاید سختی جان کندن براستی این است آنچه بودی که تو ازان میگریختی
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا
و دمیده شود در صور قیامت آن روز روز موعود است و بیاید هر نفسی با او
سَائِقٌ وَشَهِيدٌ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
راننده بمحشر و گواهی هر آینه بودی تو در بیخبری ازین روز پس برداشتیم ما از دیده تو
غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا مَا لَدَيَّ
پرده غفلت را پس بینائی تو امروز تیز است و گفت فرشته همنشین او این است آنچه نزد من
عَتِيدٌ أَلْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ مَنَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ
حاضر است بیندازید بجهنم ای دو ملک در جهنم هر کافر گردنکش را که بازدارنده از خیرات ستمکار است
مُرِيبٍ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَٰهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ
بشک اندازنده دیگران آنکه گردانیده با خدا الهی خدای دیگر پس بیندازید او را در عذاب
الشَّدِيدِ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَٰكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ
سخت گوید همنشین او پروردگارا گمراه نکردم من او را ولکن بود در گمراهی
بَعِيدٍ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعِيدِ
دور از صواب گوید خصومت مکنید نزد من و حال آنکه هر آینه پیش فرستاده بودم بسوی شما وعید خود را
مَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ يَوْمَ نَقُولُ
تغییر داده نشود گفتار بحق از نزد من و نیستم من ستمکار مر بندگان را آن روز که گوییم

بجهنم
دوزخ را

لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ
مر دوزخ را آیا پر شدی و گوید دوزخ آیا هیچ زیاده است و نزدیک کرده شود بهشت
لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ هَٰذَا مَا تُوعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ
مر پرهیزکاران را حال آنکه دور نبوده باشد این است آنچه وعده داده شده بودید برای هر بازگردنده بحق نگاهدارنده
مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَٰنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ادْخُلُوهَا
فرمان او هر که بترسید از خدای مهربان بر نهانی و آمده با دلی بازگردنده بحق گوییم ایشان را درآیید به بهشت
بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا
بسلامتی این روز روز بقای جاوید است مر ایشان راست آنچه میخواهند در بهشت و نزد ماست
مَزِيدٌ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا
زیاده بر آنچه خواهند و بسا هلاک کردیم پیش از ایشان از اهل عصرها که ایشان سختتر بودند از ایشان بقوت پس تفحص کردند
فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَحِيصٍ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَنْ كَانَ لَهُ
در شهرها که هست هیچ گریزگاهی بدرستیکه درین هر آینه پندست برای هر که باشد مر او را
قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ
دل آگاه یا بیفکند گوش خود را و حال آنکه باشد حاضر القلب و هر آینه بیافریدیم ما آسمانها
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ
و زمین را و آنچه در میان آنهاست در شش روز و نرسید ما را هیچ واماندگی
فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
پس صبر کن بر آنچه میگویند مشرکان و تسبیح کن مقرون بستایش پروردگار خود پیش از برآمدن آفتاب و پیش از

الغروب ۝ ومن الليل فسبحه وادبار السجود ۝ واستمع يوم

فرو رفتن آفتاب و چیزی از شب پس تسبیح کن برای او و در عقبهای نمازها و گوش دار حکایت آن روزی

ينادي المناد من مكان قريب ۝ يوم يسمعون الصيحة بالحق

که ندا کند ندا کننده از جایگاه نزدیک آن روز بشنوند خلایق آواز صور را براستی

ذلك يوم الخروج ۝ انا نحن نحيي ونميت والينا المصير ۝

آن روز روز بیرون آمدن از قبرهاست بدرستیکه ما زنده میکنیم و می میرانیم و بسوی ماست بازگشت همه

يوم تشقق الارض عنهم سراعا ذلك حشر علينا يسير ۝

و یاد کن روزیکه شکافته شود زمین از ایشان حال آنکه آیند شتابان این حشر کردن است بر ما آسان

نحن اعلم بما يقولون وما انت عليهم بجبار ۝ فذكر بالقران

ما داناتریم بآنچه میگویند و نیستی تو بر ایشان مسلط که جبر کنی ایشان را با ایمان پس پند بده بقرآن از

من يخاف سورة والذاريات شصت آيه وعيد ۝

کسی که میترسد از بیم کردن من

بسم الله الرحمن الرحيم

والذاريات ذروا ۝ فالحاملات وقرا ۝ فالجاريات يسرا ۝

قسم بیادهای پراکنده کنندگان خاکها پس بر دارندگان گرانی عظیم یعنی ابرهای بردارنده باران پس کشتیهای روان در دریا بآسانی

فالمقسمات امرا ۝ انما توعدون لصادق ۝ وان الدين

پس قسمت کنندگان کار بندگان و محتاج جز این نیست که آنچه وعده داده شده راست است و بدرستیکه قیامت

لواقع

لواقع ۝ والسماء ذات الحبك ۝ انكم لفي قول مختلف ۝ يؤفك

هر آینه آینده است بحق و آسمان خداوند راههای ستارگان بدرستیکه شما هر آینه در گفتار بد در کارید روگردانیده شود

عنه من افك ۝ قتل الخراصون ۝ الذين هم في غمرة ساهون ۝

از دین آنکه روگردانیده شد در علم الهی کشته باد دروغگویان یعنی لعنت باد برایشان که ایشان در گرداب ضلالت بیخبر و فراموش کنندگانند

يسئلون ايان يوم الدين ۝ يوم هم على النار يفتنون ۝

می پرسند که چه وقت خواهد بود روز قیامت امروز که ایشان بر آتش دوزخ عذاب کرده شوند گویند با ایشان

ذوقوا فتنتكم هذا الذي كنتم به تستعجلون ۝ ان المتقين

بچشید عذاب خود را این آنچه بودید که بان تعجیل می نمودید بدرستیکه پرهیزکاران

في جنات وعيون ۝ اخذين ما اتيهم ربهم انهم كانوا قبل

در بهشتها و چشمه سارها باشند فراگیرندگان آنچه عطا کرده ایشان را پروردگار ایشان بدرستیکه ایشان بودند پیش

ذلك محسنين ۝ كانوا قليلا من الليل ما يهجعون ۝ وبالاسحار

از این نیکوکاران بودند که اندکی از شب خواب میکردند و در سحرگاهان

هم يستغفرون ۝ وفي اموالهم حق للسائل والمحروم ۝ وفي

ایشان طلب آمرزش میکردند و در مالهای ایشان بهره معینی بود مر خواهندگان و بی برگان را و در

الارض ايات للموقنين ۝ وفي انفسكم افلا تبصرون ۝ وفي السماء

زمین نشانهای قدرت است برای یقین‌داران و در نفسهای شما هم دلیلهاست آیا پس نمی بینید بدیده بصیرت و در آسمانهاست

رزقكم وما توعدون ۝ فورب السماء والارض انه لحق مثل

روزی شما و آنچه وعده داده میشوید پس بحق پروردگار آسمانها و زمین بدرستیکه هر آینه آن راست است مانند آنکه

ما لكم لا تنطقون ۝ هل أتاك حديث ضيف إبراهيم

بدرستيكه شما سخن نميگوييد آيا آمد بتو قصه مهمانان ابراهيم

المكرمين ۝ إذ دخلوا عليه فقالوا سلاما قال سلام قوم

گرامي داشته شدگان آنگاه كه درآمدند برو پس گفتند سلام باد بر تو سلامي گفت ابراهيم سلام بر شما گروهيد

منكرون ۝ فراغ إلى أهله فجاء بعجل سمين ۝ فقربه إليهم قال

ناشناخته شده پس پنهان رفت بسوي جامهاي خود پس بياوردند گوساله فربه پس نزديك برد آنرا بسوي ايشان گفت

ألا تأكلون ۝ فأوجس منهم خيفة قالوا لا تخف وبشروه

آيا نميخوريد پس در دل خود يافت نهاني از ايشان ترسي گفتند مترس و مژده دادند اورا

بغلام عليم ۝ فأقبلت امرأته في صرة فصكت وجهها وقالت

به پسري دانا پس روي آورد زن او با جمعي پس كوفت ازروي تعجب روي خود را و گفت

عجوز عقيم ۝ قالوا كذلك قال ربك إنه هو الحكيم العليم

من پير زالم نازاينده گفتند فرشتگان همچنين گفت پروردگار تو بدرستيكه اوست حكيم داننده

قال فما خطبكم أيها المرسلون ۝ قالوا إنا أرسلنا إلى

گفت ابراهيم پس چيست كار بزرگ شما اي فرستاده شدگان گفتند بدرستيكه ما فرستاده شده ايم بسوي

قوم مجرمين ۝ لنرسل عليهم حجارة من طين ۝ مسومة عند

گروه گنهكاران تا بفرستيم برايشان سنگهاي از گل نشان كرده شده نزد

ربك للمسرفين ۝ فأخرجنا من كان فيها من المؤمنين ۝ فما

پروردگار تو براي ازحد درگذرندگان پس بيرون كنيم هركه بود درآن ده از گروندگان پس

وجدنا فيها غير بيت من المسلمين ۝ وتركنا فيها آية

نيافتيم ما درآن ده غير يكخانه از مسلمانان يعني لوط و دختران او و واگذاشتيم درآن ده نشانه

للذين يخافون العذاب الأليم ۝ وفي موسى إذ أرسلناه

براي عبرت كسانيكه مي ترسند از عذاب دردناك و در قصه موسي چون فرستاديم اورا

إلى فرعون بسلطان مبين ۝ فتولى بركنه وقال ساحر

بسوي فرعون با حجتي ظاهر پس روي گردانيد فرعون بقوت خود و گفت جادوگر

أو مجنون ۝ فأخذناه وجنوده فنبذناهم في اليم وهو مليم

يا ديوانه است پس فراگرفتيم اورا و سپاه اورا پس درانداختيم ايشانرا در دريا و او مستحق ملامت بود

وفي عاد إذ أرسلنا عليهم الريح العقيم ۝ ما تذر من شيء

و در هلاك قوم عاد چون فرستاديم برايشان بادي بي منفعت را نمي گذاشت آن باد هيچ چيزرا

أتت عليه إلا جعلته كالرميم ۝ وفي ثمود إذ قيل لهم

كه مي وزيد بر آن مگر آنكه گردانيد آن چيزرا مانند استخوان ريزيده و در كار قوم صالح چون گفته شد ايشانرا

تمتعوا حتى حين ۝ فعتوا عن أمر ربهم فأخذتهم الصاعقة

كه برخورداري يابيد تا هنگام اجل پس سركشي كردند از فرمان پروردگار خود پس فرا گرفت ايشانرا عذاب سوزان

وهم ينظرون ۝ فما استطاعوا من قيام وما كانوا منتصرين ۝

و ايشان نظاره ميكردند پس نتوانستند هيچ برخواستني و نبودند ياري يابندگان

وقوم نوح من قبل إنهم كانوا قوما فاسقين ۝ والسماء

و هلاك كرديم گروه نوح را پيش ازين بدرستيكه ايشان بودند گروه بيرون شدگان از فرمان و آسمان را

وجدنا

بَنَيْنَاهَا بِأَيْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ ۝ وَالْأَرْضَ فَرَشْنَاهَا فَنِعْمَ

بنا کردیم آنرا بقوت تمام و بدرستیکه ما هر آینه توانائیم و زمین را فرش گردانیدیم آنرا پس نیکو

الْمَاهِدُونَ ۝ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

گسترانندگانیم و از هر چیزی آفریدیم ما جفت جفت تا باشد که شما پند پذیرید

فَفِرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ

پس بگریزید بسوی خدا بدرستیکه من شما را از نزد خدا بیم کننده ام ظاهر و مگردانید با خدا

إِلَٰهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝ كَذَٰلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ

خدای دیگر بدرستیکه من مر شما را از نزد خدا بیم کننده ام ظاهر همچنان نیامد آنانرا

مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا قَالُوا سَاحِرٌ أَوْ مَجْنُونٌ ۝ أَتَوَاصَوْا

پیش از ایشان هیچ پیغمبری مگر آنکه گفتند ایشان او جادوگر است یا دیوانه آیا وصیت کرده اند آن

بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ۝ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٍ ۝ وَذَكِّرْ

با من گفته بلکه ایشان گروهی اند نافرمان پس روی بگردان از ایشان پس نیستی تو ملامت کرده شده و پند ده

فَإِنَّ الذِّكْرَىٰ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ

پس بدرستیکه پند دادن سود میدهد مؤمنانرا و نیافریدم من پریان و آدمیانرا

إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ

مگر برای آنکه بپرستند مرا نمیخواهم من از ایشان هیچ روزی و نمیخواهم هم که

يُطْعِمُونِ ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ۝ فَإِنَّ

که طعام دهند مرا بدرستیکه خدا اوست روزی دهنده خداوند توانائی استوار پس بدرستیکه

لِلَّذِينَ

لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذَنُوبًا مِثْلَ ذَنُوبِ أَصْحَابِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونِ

آنانکه ستم کردند مر ایشانراست بهره از عذاب مانند بهره یاران ایشان پس باید که شتاب نکنند

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ

پس وای مر کسی را که کافر شدند از روزی که ایشان وعده داده میشوند

سورة الطور تسع واربعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ۝ وَكِتَابٍ مَسْطُورٍ ۝ فِي رَقٍّ مَنْشُورٍ ۝ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ

سوگند بکوه طور سینا و سوگند بکتاب نوشته شده در صحیفه گشاده شده در وقت خواندن و بحق خانه آباد

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ۝ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ۝ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ

و بحق آسمان برافراشته و سوگند بدریای پر از آب بدرستیکه عذاب پروردگار تو هر آینه آینده است

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ۝ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ۝ وَتَسِيرُ الْجِبَالُ

نیست مر او را هیچ دفع کننده روزیکه از حرکت و اضطراب آسمان مانند جنبیدن دریا موج زدن عظیم و روان گردد

سَيْرًا ۝ فَوَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝ الَّذِينَ هُمْ فِي خَوْضٍ يَلْعَبُونَ

مانند روان شدن سیل پس وای در آنروز مر دروغگویانرا آنانکه ایشان در در آمدن باطل بازی میکنند

يَوْمَ يُدَعُّونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ دَعًّا ۝ هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا

روزیکه بعنف رانده شوند بسوی آتش جهنم رانده شدنی بعنف و گفته شود این آتش است که بودید شما بآن

تكذبون ۝ أفسحر هذا أم أنتم لا تبصرون ۝ اصلوها فا
که دروغ میکردید آیا پس جادو است این یا شما نمی بینید درآیید بدوزخ پس
صبروا أو لا تصبروا سواء عليكم إنما تجزون ما كنتم تعملون ۝
صبر کنید یا صبر مکنید یکسانست بر شما جز این نیست که پاداش داده شوید بآنچه که بودید شما که میکردید
إن المتقين في جنات ونعيم ۝ فاكهين بما آتاهم ربهم
بدرستیکه پرهیزکاران در بوستانها باشند با ناز و نعمت لذت یابندگان بآنچه عطا کرده ایشانرا پروردگار ایشان
ووقاهم ربهم عذاب الجحيم ۝ كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم
و نگاهدارد ایشانرا پروردگار ایشان از عذاب آتش سوزان گفته شود بخورید و بیاشامید خوردنی و آشامیدنی گوارا بسبب آنچه بودید
تعملون ۝ متكئين على سرر مصفوفة ۝ وزوجناهم بحور عين ۝
که میکردید تکیه زدگان برتختهای پیوسته شده بهم و جفت گردانیدیم ایشانرا با حوران گشاده چشم
والذين آمنوا واتبعتهم ذريتهم بإيمان ألحقنا بهم ذريتهم
و آنانکه ایمان آوردند و پیروی کرد ایشانرا فرزندان ایشان بعقیده در رسانیدیم بایشان فرزندان ایشانرا
وما ألتناهم من عملهم من شيء كل امرئ بما كسب رهين ۝
و کم نگردانیدیم از پدران یعنی از کردار نیک ایشان هیچ چیز هر شخصی بآنچه کسب کرده است در دنیا گروست
وأمددناهم بفاكهة ولحم مما يشتهون ۝ يتنازعون فيها كأسا
و مدد می فرستیم بایشان میوه و گوشت از آنچه خواهش کنند بستانند و دهند و ستد کنند با یکدیگر در بهشت جام را
لا لغو فيها ولا تأثيم ۝ ويطوف عليهم غلمان لهم كأنهم
که هیچ سخن بیهوده نباشد در شراب آنها و نه هیچ گناهی و بگردند برگرد ایشان پسران برای خدمتگاری ایشان گوییا ایشان در صفا

لؤلؤ

لؤلؤ مكنون ۝ وأقبل بعضهم على بعض يتساءلون ۝ قالوا
مروارید پوشیده از صدف و روی آورد بعضی از ایشان بر بعضی در حالی که می پرسند از یکدیگر از حال او گویند
إنا كنا قبل في أهلنا مشفقين ۝ فمن الله علينا ووقانا
بدرستیکه ما بودیم پیش از این در میان اهل خود ترسندگان از رب پس منت نهاد خدا بر ما و نگاه داشت
عذاب السموم ۝ إنا كنا من قبل ندعوه إنه هو البر الرحيم ۝
از عذاب آتش سوزنده بدرستیکه ما بودیم پیش از این در دنیا که میخواندیم خدا را بدرستیکه او نیکوکار مهربان
فذكر فما أنت بنعمت ربك بكاهن ولا مجنون ۝ أم يقولون
پس پند بده پس نیستی تو بسبب نعمت پروردگار خود فال گوی و نه دیوانه آیا میگویند
شاعر نتربص به ريب المنون ۝ قل تربصوا فإني معكم من
که او شاعر است انتظار می بریم باو حادثه روزگار را بگو یا محمد چشم دارید پس بدرستیکه من با شما از
المتربصين ۝ أم تأمرهم أحلامهم بهذا أم هم قوم طاغون ۝
چشم دارندگانم که هلاک شوید آیا میفرماید ایشانرا عقلهای ایشان باین کردار بد یا نه که ایشان گروهیند از حد بدر رفتگان
أم يقولون تقوله بل لا يؤمنون ۝ فليأتوا بحديث مثله
یا میگویند برباقته آنرا بلکه نمی گروند پس بیاورید سخنی مانند قران
إن كانوا صادقين ۝ أم خلقوا من غير شيء أم هم الخالقون ۝
اگر هستید راست گویان یا آفریده شده اند خالی بودند هیچ چیز یا ایشان آفرینندگانند
أم خلقوا السماوات والأرض بل لا يوقنون ۝ أم عندهم
یا بیافریدند آسمانها و زمین بلکه ایشان بیقین نمیدارند یا نزد ایشانست

خزائن ربك أم هم المصيطرون أم لهم سلم يستمعون

خزینهای رحمت پروردگار تو یا ایشان کارسازانند بر کاینات یا مر ایشانراست نردبانی که بآسمان روند

فيه فليأت مستمعهم بسلطان مبين أم له البنات

تا آن برو باشند پس بیارد شنونده ایشان حجتی روشن برای سماع خود [illegible] یا مر خدایراست دختران

ولكم البنون أم تسألهم أجرا فهم من مغرم مثقلون

و مر شماراست پسران یا میخواهی از ایشان مزدی پس ایشان از ثقل غرامت آنمزد که [illegible]

أم عندهم الغيب فهم يكتبون أم يريدون كيدا

یا نزد ایشانست علم غیب پس ایشان مینویسند یا میخواهند مکری درباره تو یا محمد

فالذين كفروا هم المكيدون أم لهم إله غير الله

پس آنکسانیکه کافر شدند ایشان کید کرده شدگانند یا مر ایشانراست خدای بجز معبود حق

سبحان الله عما يشركون وإن يروا كسفا من السماء

پاکست و منزهست خدا از آنچه شرک می آورند باو و اگر ببینند پارهٔ از آسمان

ساقطا يقولوا سحاب مركوم فذرهم حتى يلاقوا يومهم

فرود آینده بر ایشان گویند این ابریست بر هم نشسته پس بگذار ایشانرا تا آنگاه که برسند بآن روز ایشان

الذي فيه يصعقون يوم لا يغني عنهم كيدهم شيئا

که در آن روز هلاک شوند [illegible] روزیکه باز ندارد از ایشان مکر ایشان هیچ عذاب خدای

ولا هم ينصرون وإن للذين ظلموا عذابا دون ذلك

و نه ایشان یاری داده شوند و بدرستیکه مر آنکسانرا که ستم کرده اند عذابیست پس از آن روز

ولكن

ولكن أكثرهم لا يعلمون واصبر لحكم ربك فإنك بأعيننا

ولیکن بیشتر ایشان نمیدانند و صبر کن مر حکم پروردگار خود را پس بدرستیکه تو در نظر حمایت مایی

وسبح بحمد ربك حين تقوم ومن الليل فسبحه و

و تسبیح کن مقرون بستایش پروردگار خود آنگاه که بر میخیزی و در بعضی از شب پس تسبیح گو او را و

إدبار النجوم

در عقب ستارگان

سورة والنجم اثنان و ستون آیه

بسم الله الرحمن الرحيم

والنجم إذا هوى ما ضل صاحبكم وما غوى وما ينطق

سوگند بستاره چون فرو آید که گمراه نشد صاحب شما یعنی محمد صلعم و ضلالت [illegible] و سخن نگوید

عن الهوى إن هو إلا وحي يوحى علمه شديد القوى

از روی خواهش خود نیست آنچه میگوید مگر وحی که بیان کرده میشود از نزد خدا آموخته او را کسی که سخت است قوتهای او

ذو مرة فاستوى وهو بالأفق الأعلى ثم دنا فتدلى

خداوند عقل کامل پس ایستاد محمد صلعم و حال آنکه او در کناره آسمان بود که بر آمد پس نزدیک شد بخدا پس سخن کرد

فكان قاب قوسين أو أدنى فأوحى إلى عبده ما

پس بود قریب او باندازه دو کمان یا نزدیکتر پس وحی فرستاد خدا بسوی بنده خود آنچه

أوحى ما كذب الفؤاد ما رأى أفتمارونه على ما يرى

وحی فرستاد دروغ ندید دل محمد صلعم آنچه دید آیا پس مجادله میکنید او را بر آنچه میدید

ولقد راه نزلة اخرى عند سدرة المنتهى عندها

و هر آینه دید او نشانهای قدرت خدا را بار دیگر نزد درخت سدره که در نهایت ... بهشت

نزد آن درخت

جنة المأوى اذ يغشى السدرة ما يغشى ما زاغ البصر

بهشتی که آرامگاه متقیانست آنگاه که فرا گرفت درخت سدره را آنچه فرا گرفت میل نکرد چشم محمد را

وما طغى لقد رأى من آيات ربه الكبرى افرأيتم

و نه تجاوز کرد از حد و بدرستیکه دید محمد ازان نشانهای قدرت پروردگار خود نشانهای که همه بزرگ بودند آیا دیدید

اللات والعزى ومنوة الثالثة الاخرى الكم الذكر

ای مشرکان از قدرت از لات و عزی و منات سه گانه دیگر آیا مر شما را پسر است

وله الانثى تلك اذا قسمة ضيزى ان هي الا اسماء

و مر خدا را دختر این قسمت که در آنگاه قسمت کردید جور و ظلم است نیستند این بتان مگر نامها که

سميتموها انتم وآباؤكم ما انزل الله بها من سلطان

که وضع کرده اید انها را شما و پدران شما فرو نفرستاده خدا بانها هیچ حجتی

ان يتبعون الا الظن وما تهوى الانفس ولقد جاءهم

پیروی نمیکنند مگر گمان را و آنچه را که میخواهد دلهای شما و هر آینه آمد ایشان را

من ربهم الهدى ام للانسان ما تمنى فلله الاخرة والاولى حزب

از نزد پروردگار ایشان هدی آیا هست مر آدمی را آنچه آرزو کند پس مر خدا راست آن جهان و این جهان

وكم من ملك في السموات لا تغني شفاعتهم شيئا الا من

و بسا از فرشته در آسمانهاست که سود نکند شفاعت ایشان هیچ سودی مگر بعد از

بعد

بعد از آنکه

بعد ان يأذن الله لمن يشاء ويرضى ان الذين

بعد از آنکه فرمان دهد خدا شفاعت ایشان را برای آنکه خواهد و پسندد بدرستیکه آنکه

لا يؤمنون بالآخرة ليسمون الملائكة تسمية الانثى

ایمان نیاورده اند بآخرت هر آینه می نامند فرشتگان را نامیدن دختران

وما لهم به من علم ان يتبعون الا الظن وان الظن

و نیست مر ایشان را هیچ علمی و دانشی پیروی نمیکنند مگر گمان را و بدرستیکه گمان

لا يغني من الحق شيئا فاعرض عن من تولى عن ذكرنا

بی نیاز نمیکند از یقین هیچ بی نیازی پس روی بگردان ای محمد از روی گردانیده از یاد کردن ما

ولم يرد الا الحيوة الدنيا ذلك مبلغهم من العلم ان

و نخواسته مگر بهره زندگانی دنیا این نهایت رسیدن ایشانست از دانش بدرستیکه

ربك هو اعلم بمن ضل عن سبيله وهو اعلم بمن اهتدى

پروردگار تو او داناتر است بانکه گمراه شده از راه او و او داناتر است بانکه راه راست یافت

ولله ما في السموات وما في الارض ليجزي الذين اساؤا

و مر خدا راست آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است تا جزا دهد کسانی را که بدی کردند عقوبت

بما عملوا ويجزي الذين احسنوا بالحسنى الذين يجتنبون

آنچه کردند و پاداش دهد کسانی را که نیکوئی کردند بجزای نیکوئی که بهشت است آنانکه اجتناب کنند

كبائر الاثم والفواحش الا اللمم ان ربك واسع

از گناهان بزرگ و فاحشهای بت مگر گناهان خرد بدرستیکه خدای تو بسیار

الْمَغْفِرَةِ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ
امرزنده است او دانا تر است بشما چون بیافرید شما را از زمین و چون شما بودید
أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
نهان در شکمهای مادران شما پس پاک مستایید از گناهان نفسهای خود را او دانا تر است
بِمَنِ اتَّقَى أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى وَأَعْطَى قَلِيلًا وَأَكْدَى
بانکه پرهیز کرد از گناه آیا پس دیدی تو آنرا که روی گردانیده از حق و داده اندکی از مال و برید عطای خود را
أَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ يَرَى أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِي صُحُفِ مُوسَى
آیا نزد اوست دانش علم نهانی پس او می بیند یا خبر داده نشد بآنچه در صحیفهای موسی
وَإِبْرَاهِيمَ الَّذِي وَفَّى أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى وَ
و ابراهیم است که تمام ادا کرده فرمودهای خدا را آنچه در صحیفت است که برنمیدارد هیچ بردارنده گناهی و گناه دیگری را
أَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ
و آنکه نیست مر آدمی را مگر آنچه کسب کرده و آنکه کردار او زود باشد
يُرَى ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوْفَى وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى
که دیده شود پس پاداش داده شود آنکه مر او را پاداش تمامه و آنکه بسوی پروردگار تست نهایت کارها
وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا وَ
و آنکه خدا اوست خنداننده و گریاننده و آنکه خدا اوست که میراننده و زنده گرداننده و
أَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى مِنْ نُطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى
و آنکه اوست که بیافریده دو جفت را نرینه و مادینه از آب منی چون ریخته شود در رحم

وانّ

وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى
و آنکه بر خداست آفرینش دیگر و آنکه خدا اوست که غنی ساخته و سرمایه داده
وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْرَى وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى
و آنکه خدا اوست پروردگار ستاره جوزا و آنکه او هلاک کرده عاد نخستین را
وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ
و ثمود را پس باقی نگذاشت از ایشان احدی را و گروه نوح را پیش از آن بدرستیکه ایشان بودند ایشان
أَظْلَمَ وَأَطْغَى وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى فَغَشَّاهَا مَا غَشَّى فَبِأَيِّ آلَاءِ
ستمکارتر و نافرمان تر از همه ستمکاران و قوم لوط را افکند از آسمان بزمین پس پوشانید آنچه پوشانید پس بکدام
رَبِّكَ تَتَمَارَى هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَى أَزِفَتِ
پروردگار خود شک می آورید این محمد بیم کننده است از جنس بیم کنندگان نخستین نزدیک شد
الْآزِفَةُ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ أَفَمِنْ هَذَا
قیامت نیست مر آنرا بغیر از خدا ظاهر کننده آیا پس از این
الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ
سخن تعجب مینمایید و میخندید و نمی گریید و حال آنکه شما بیخبر اید
فَاسْجُدُوا لِلَّهِ سورة اقتربت ثمان وخمسون آية وَاعْبُدُوا
پس سجده کنید مر خدا را و بپرستید آنرا

سجده واجبة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اِقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ وَاِنْ يَرَوْا اٰيَةً يُعْرِضُوا
نزدیک شد رستخیز و شکافته شد ماه و اگر ببینند معجزه روی بگردانند
وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمِرٌّ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا اَهْوَآءَهُمْ وَكُلُّ اَمْرٍ
و گویند این جادوییست دائمی و تکذیب نمودند و پیروی کردند خواهشهای نفس خود را و هر کاری
مُسْتَقِرٌّ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِنَ الْاَنْبَآءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ
قرار گرفته است و بدرستی آمد ایشان را از خبرها آنچه در وی زجریست و تهدید حکمتی کامل
فَمَا تُغْنِ النُّذُرُ فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ اِلٰى شَيْءٍ نُكُرٍ
پس سود نمیدهد ترسانندگان پس روی بگردان از ایشان روزی که بخواند خواننده یعنی اسرافیل بسوی چیز ناخوش
خُشَّعًا اَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْدَاثِ كَاَنَّهُمْ جَرَادٌ
حال آنکه فرو افتاده باشد چشمهای ایشان بیرون آیند از قبرها گویا که ایشان ملخهای
مُنْتَشِرٌ مُهْطِعِينَ اِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هٰذَا
پراکنده اند حال آنکه شتابندگان باشند بسوی خواننده میگویند کافران این روز
يَوْمٌ عَسِرٌ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا
روزیست دشوار تکذیب کردند پیش از ایشان گروه نوح پس تکذیب کردند بنده ما را
وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ فَدَعَا رَبَّهُ اَنِّي مَغْلُوبٌ
و گفتند او دیوانه ایست و باز داشته شده از تبلیغ پس خواند خدای خود را که بدرستیکه من مغلوبم
فَانْتَصِرْ فَفَتَحْنَا اَبْوَابَ السَّمَآءِ بِمَآءٍ مُنْهَمِرٍ وَفَجَّرْنَا
پس انتقام کش مرا پس گشادیم ما درهای آسمان را بآبی ریزان و بشکافتیم

الارض

الْاَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَآءُ عَلٰى اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ وَحَمَلْنَاهُ
زمین را چشمها پس فراهم رسید آن دو آب برای کاری بتحقیق مقدر شده و برداشتیم نوح را
عَلٰى ذَاتِ اَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ تَجْرِي بِاَعْيُنِنَا جَزَآءً لِمَنْ كَانَ
بر کشتی خداوند تختها و میخهای آهنین که میرفت بنگاهداری ما پاداش آنکه بود
كُفِرَ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا اٰيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ فَكَيْفَ كَانَ
که کافر شده بود و هر آینه بگذاشتیم آن را نشانه پس آیا هست هیچ پندگیرنده پس چگونه بوده
عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ
عذاب کردن من و ترسانیدن من و هر آینه آماده کردیم قرآن را برای پند پس آیا هست هیچ پندگیرنده
كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
تکذیب کردند پیغمبر خود را قوم عاد پس چگونه بوده عذاب من و بیم نمودن من بدرستیکه ما فرستادیم بر ایشان
رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ تَنْزِعُ النَّاسَ كَاَنَّهُمْ اَعْجَازُ
بادی سخت وزنده در روز شومی که شومی آن دائم بوده میکند مردمان را همانا که ایشان تنه‌های
نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرِ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا
خرمابنان از بیخ برکنده پس چگونه بود عذاب من و بیم نمودن من و هر آینه آماده کردیم ما
الْقُرْاٰنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ
قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده تکذیب کردند قوم ثمود به پیغمبران
فَقَالُوا اَبَشَرًا مِنَّا وَاحِدًا نَتَّبِعُهُ اِنَّا اِذًا لَفِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ
پس گفتند آیا آدمی را از جنس خود که یگانه است پیروی کنیم او را بدرستیکه ما آنگاه هر آینه در گمراهی و آتش

أألقي الذكر عليه من بيننا بل هو كذاب أشر سيعلمون

آیا القا کرده شد وحی بر او از میان ما بلکه او بسیار دروغگوی است خودپسند زود باشد که بدانند

غدا من الكذاب الأشر إنا مرسلوا الناقة فتنة لهم

فردای قیامت که کیست بسیار دروغگوی خودپسند بدرستیکه ما فرستادگان ماده شتریم برای امتحان ایشان را

فارتقبهم واصطبر ونبئهم أن الماء قسمة بينهم كل شرب

پس چشم دار هلاکت ایشان را و صبر کن و آگاه کن ایشان را بدرستیکه آب بخش کرده شده است میان ایشان و آن ناقه هر نوبتی

محتضر فنادوا صاحبهم فتعاطى فعقر فكيف كان عذابي

از آب حاضر کرده شده پس بخواندند یار خود را پس بگرفت آن ناقه را پس پی کرد پس چگونه بود عذاب من

ونذر إنا أرسلنا عليهم صيحة واحدة فكانوا كهشيم

و بیم کردن من بدرستیکه ما فرستادیم بر ایشان بانگی یگانه پس گشتند چون گیاه خشک

المحتظر ولقد يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر كذبت

در هم شکسته و هر آینه آسان کردیم قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده تکذیب کردند

قوم لوط بالنذر إنا أرسلنا عليهم حاصبا إلا آل

قوم لوط بیم کنندگان را بدرستیکه ما فرستادیم بر ایشان سنگ ریزه الا اهل خاندان

لوط نجيناهم بسحر نعمة من عندنا كذلك نجزي من شكر

لوط را رهانیدیم ما ایشان را سحرگاه برای احسانی از نزد خود همچنین پاداش دهیم آنرا که شکر کند

ولقد أنذرهم بطشتنا فتماروا بالنذر ولقد راودوه

و هر آینه بترسانیده بود ایشان را از سخت گرفتن ما پس شک آوردند به بیم کردن من و هر آینه طلب کردند

عن ضيفه فطمسنا أعينهم فذوقوا عذابي ونذر ولقد

از مهمانان پس نابینا کردیم چشمهای ایشان را پس بچشید عذاب مرا و بیم کردن مرا و هر آینه

صبحهم بكرة عذاب مستقر فذوقوا عذابي ونذر ولقد

آمد بایشان در اول روز عذاب قرار گرفته پس بچشید عذاب مرا و بیم کردن مرا و هر آینه

يسرنا القرآن للذكر فهل من مدكر ولقد جاء آل فرعون

آسان کردیم ما قرآن را برای پند گرفتن پس آیا هست هیچ پندگیرنده و هر آینه آمد خاندان فرعون را

النذر كذبوا بآياتنا كلها فأخذناهم أخذ عزيز

پیغمبران تکذیب کردند بآیات ما همه آنرا پس گرفتیم ایشان را گرفتنی غالب

مقتدر أكفاركم خير من أولئكم أم لكم براءة في

با توانای تمام آیا کافران شما بهترند از آن جماعت یا مر شما راست برات رستگاری در

الزبر أم يقولون نحن جميع منتصر سيهزم الجمع ويولون

کتابهای آسمانی یا میگویند ما جمعیم در دفع بلا از خود یاری کننده زود باشد که شکسته کرده شوند و برگردانند

الدبر بل الساعة موعدهم والساعة أدهى وأمر

پشتهای خود را بلکه روز قیامت وعده گاه ایشان است و قیامت سخت تر و تلخ تر

إن المجرمين في ضلال وسعر يوم يسحبون في النار على

بدرستیکه گنه کاران در گمراهی و در آتش افروخته اند در روزیکه کشیده شوند در آتش بر

وجوههم ذوقوا مس سقر إنا كل شيء خلقناه بقدر

رویهای ایشان گفته شود بچشید رسیدن دوزخ یعنی حرارت آتش را بدرستیکه ما هر چیزرا بیافریدیم باندازه

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ

و نیست فرمان ما مگر یکلمه چون جشم برهم زدن و بدرستی و تحقیق که هلاک کردیم اشباه و امثال شما را

فَهَلْ مِنْ مُدَّكِرٍ ۝ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝ وَكُلُّ صَغِيرٍ

پس آیا هست هیچ پند گیرنده و هر چیزی که کردند ایشان نوشته شده است در نامهای اعمال ایشان و هر خردی

وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌ ۝ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ۝ فِي مَقْعَدِ

و بزرگی نوشته شده است بدرستیکه پرهیزکاران در بوستانها و نهرها باشند در مکانی

صِدْقٍ عِنْدَ سورة الرحمن ثمان وسبعون آية مَلِيكٍ مُقْتَدِرٍ ۝

پسندیده نزد پادشاه توانا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَٰنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝

خداوند بخشنده بیاموخت قرآن مجید را بیافرید آدمی را بیاموخت او را سخن فصیح را

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ ۝ وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءَ

آفتاب و ماه میروند بحسابی و نبات بی ساق و درخت فرمان میبرند خدا را و آسمان را

رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا

برافراشته آنرا و بنهاد ترازو را مگر برای آنکه از حد در مگذرید در کار ترازو و بپای دارید

الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا

سنجیدن را بعدل و راستی و کم مکنید ترازو را و زمین را جای قرار نهاد آنرا

نصف الحزب

للانام

آية ١٠

لِلْأَنَامِ ۝ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ۝ وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ

برای مردمان در آن انواع میوهاست و خرما بنان خداوند غلافهای شکوفهاست و دانه خداوند برگ

وَالرَّيْحَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ

و گیاه خوشبو پس کدام یک از نعمتهای پروردگار ای آدمیان تکذیب مینمائید بیافرید آدمی را

مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ۝ وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝

از گل خشک مانند سفال و بیافرید جان را که پدر جنیان است از زبانه بی دود از آتش

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ۝

پس کدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید پروردگار دو مشرق و پروردگار دو مغرب است

فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ۝ بَيْنَهُمَا

پس کدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید بهم آمیخت دو دریای شور و شیرین را حال آنکه بهم برسند دریا آب دو میان

بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ يَخْرُجُ مِنْهُمَا

حجابیست از قدرت خدا که با یکدیگر نمی آمیزند پس کدام نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید بیرون میاورد از آن دو دریا

اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ وَلَهُ الْجَوَارِ

مروارید بزرگ و لولو جیب پس کدام نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید و مر او راست کشتیهای

الْمُنْشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

بادبان برافراشته در دریا مانند کوهها پس کدام نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

هر کس که بر روی زمین است هالک است و باقیست ذات پروردگار تو خداوند بزرگی و کرامت

فبأي آلاء ربكما تكذبان ○ يسئله من في السموات و

پس بکدام یک نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید میطلبند حاجات خود را هر که در آسمانها و

الأرض كل يوم هو في شأن ○ فبأي آلاء ربكما تكذبان ○

زمین است هر روز او در کاریست پس بکدام نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید

سنفرغ لكم أيها الثقلان ○ فبأي آلاء ربكما تكذبان ○

زود باشد که پردازیم بحساب شما ای دو گروه انس و جن پس بکدام یک از نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید

يا معشر الجن والإنس إن استطعتم أن تنفذوا من

ای گروه پریان و آدمیان اگر میتوانید شما که بیرون شوید و بگریزید از

أقطار السموات والأرض فانفذوا لا تنفذون إلا

جوانب آسمانها و زمین پس بیرون روید نتوانید بیرون شدن مگر

بسلطان ○ فبأي آلاء ربكما تكذبان ○ يرسل عليكما شواظ

بقهر و غلبه و آن ممکن نیست پس بکدام از نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید فرو فرستاده شود بر شما زبانه آتش

من نار ونحاس فلا تنتصران ○ فبأي آلاء ربكما تكذبان ○

و دودی که در حقیقت پس نتوانید یاری کرد یکدیگر را پس بکدام از نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید

فإذا انشقت السماء فكانت وردة كالدهان ○ فبأي آلاء

پس چون شکافته شود آسمان پس کردد کلکون چون روغن زیت پس بکدام یک از نعمتهای

ربكما تكذبان ○ يعرف المجرمون بسيماهم فيؤخذ بالنواصي

پروردکار خود تکذیب میکنید شناخته شوند کناهکاران بنشانهای روی ایشان پس کرفته شود به پیشانیها

فيومئذ لا يسئل عن ذنبه إنس ولا جان فبأي آلاء ربكما تكذبان

والاقدام

و الأقدام ○ فبأي آلاء ربكما تكذبان ○ هذه جهنم التي

و قدمها پس بکدام یک نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید این دوزخیست

يكذب بها المجرمون ○ يطوفون بينها وبين حميم آن ○ فبأي

که تکذیب میکردند بآن مشرکان را طواف میکنند میان دوزخ و میان آب جوشان بغایت کرم پس بکدام

آلاء ربكما تكذبان ○ ولمن خاف مقام ربه جنتان ○

نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید و هر کس که بترسد از ایستادن نزد خدای خود دو بوستانست

فبأي آلاء ربكما تكذبان ○ ذواتا أفنان ○ فبأي آلاء

پس بکدام یک نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید دو بهشت صاحبان انواع میوهها و نعمتها پس بکدام یک از نعم

ربكما تكذبان ○ فيهما عينان تجريان ○ فبأي آلاء ربكما

پروردکار خود تکذیب میکنید در آن بوستانها دو چشمه روان پس بکدام یک از نعمتهای پروردکار

تكذبان ○ فيهما من كل فاكهة زوجان ○ فبأي آلاء ربكما

خود تکذیب میکنید در آن بوستانها از هر میوه باشد دو صنف پس بکدام یک از نعمتهای پروردکار

تكذبان ○ متكئين على فرش بطائنها من إستبرق وجنا

تکذیب میکنید تکیه زدکان بر کسترد نیها که آسترهای آن از دیبای سطبر است و میوهای

الجنتين دان ○ فبأي آلاء ربكما تكذبان ○ فيهن قاصرات

جنتین نزدیکست پس بکدام یک از نعمتهای پروردکار خود تکذیب میکنید در آن بهشتها زنانند

الطرف لم يطمثهن إنس قبلهم ولا جان ○ فبأي آلاء ربكما

که دیده ایشان ندیده غیر از شوهران که بکارت برده است نزدیک ایشان آدمی پیش از شوهران و نه پری پس بکدام نعمتهای پروردکار خود

تُكَذِّبَانِ ۝ كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالْمَرْجَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

تکذیب میکنید گویا که آن زنان یاقوت و مرجان اند پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

آیا هست پاداش نیکوئی در عمل جز احسان پس بکدام نعمتهای پروردگار خود

تُكَذِّبَانِ ۝ وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

تکذیب میکنید و پیش از این دو بوستان دیگر است پس بکدام از نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید

مُدْهَامَّتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا عَيْنَانِ

هر دو بسیار سبز و خرم پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید در آن دو بوستان دو چشمه

نَضَّاخَتَانِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِمَا فَاكِهَةٌ

جوشنده است پس بکدام نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید در آن دو بوستان میوهای بسیار

وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ

و درخت خرما بسیار و درخت انار است پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید در آن خیرات زنان نیکو

حِسَانٌ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ حُورٌ مَقْصُورَاتٌ فِي

خوش صورت پس بکدام نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید زنان نیکو چشم در

الْخِيَامِ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ لَمْ يَطْمِثْهُنَّ إِنْسٌ

خیمهها پس بکدام یک از نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید نبرده بکارت آنرا هیچ مردمی

قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌّ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ مُتَّكِئِينَ

پیش از ایشان و نه پریان پس بکدام نعمتهای پروردگار خود تکذیب میکنید تکیه کنندگان

عَلَىٰ رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَعَبْقَرِيٍّ حِسَانٍ ۝ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا

بر بالشهای همه سبز و جامههای گران بها تمام پاکیزه پس بکدام نعمتهای پروردگار خود

تُكَذِّبَانِ ۝ تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝

تکذیب میکنید با برکت است نام پروردگار تو خداوند بزرگی و کرامت

سورة الواقعة ست وتسعون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝ لَيْسَ لِوَقْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ۝ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ

چون واقع شود قیامت نیست در واقع شدن او دروغی پست کننده بر افرازنده بعضی

إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًّا ۝ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۝ فَكَانَتْ هَبَاءً

آنگاه که بلرزد زمین لرزیدنی سخت و خرد و مرد شوند کوهها خرد و مرد کردنی پس گردند مانند غباری

مُنْبَثًّا ۝ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ۝ مَا أَصْحَابُ

پراکنده و باشید شما صنفهای سه گانه پس یک صنف اصحاب دست راست چه مردم نیکند یاران

الْمَيْمَنَةِ ۝ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ۝

دست راست و صنف دوم اصحاب دست چپ اند چه بدند اصحاب دست چپ

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ۝ فِي جَنَّاتِ

و صنف سوم پیش گیرندگان اند که مانند پیشی گرفته گانند در خیرات ایشانند نزدیک کرده شدگان بدرگاه خدا در بوستانهای

النعيم ثلة من الاولين وقليل من الاخرين على سرر

باز و نعمت گروهی بسیار از پیشینیان و اندکی از پسینیان نشسته‌اند بر تختهای

موضونة متكئين عليها متقابلين يطوف عليهم ولدان

مرصع از جواهر و لآلی تکیه زدگان بر آن تختها مقابل یکدیگر میگردد بر گرد ایشان کودکان

مخلدون باكواب واباريق وكاس من معين لا

جاوید ماندگان با کوزها و ابریقها و قدحها از شرابی روشن که

يصدعون عنها ولا ينزفون وفاكهة مما يتخيرون ولحم

که گمراه نشوند درد سر از آن شراب و نه عقل ایشان زایل شود و با میوه‌های بسیار از هر نوعی که اختیار کنند و گوشت

طير مما يشتهون وحور عين كامثال اللؤلؤ المكنون

مرغی از هر جنسی که خواهش کنند و گردد بر ایشان زنان سیاه چشم نیکو صورت چون مانند مروارید پوشیده شده از اغبار

جزاء بما كانوا يعملون لا يسمعون فيها لغوا ولا تاثيما

پاداش آنچه بودند که در دنیا میکردند نشنوند در آن بهشتها سخن بیهوده و نه سخن گناهی

الا قيلا سلاما سلاما واصحاب اليمين ما اصحاب

مگر جواب و طرف گویند سلام سلام بر شما و اصحاب دست راست چه خوش است حال یاران

اليمين في سدر مخضود وطلح منضود وظل ممدود

دست راست نشسته در زیر درخت کنار خار زده و درخت موزی که بر هم نهاده از پایین درخت تا بالا و در سایه کشیده شده

وماء مسكوب وفاكهة كثيرة لا مقطوعة ولا ممنوعة

و آبی که روان شده بهر جا که خواهند و میوه‌های بسیار نه بریده شده و نه منع کرده شده

وفرش مرفوعة انا انشاناهن انشاء فجعلناهن ابكارا

و در فرشهای افراشته شده بدرستیکه ما آفریدیم ایشان را آفریدن عجیب پس گردانیدیم ایشان را دختران دو

عربا اترابا لاصحاب اليمين ثلة من الاولين وثلة من

ار شوهران همراز با یکدیگر برای یاران دست راست گروهی از پیشینیان و گروهی از

الاخرين واصحاب الشمال ما اصحاب الشمال في سموم

پسینیان و یاران دست چپ چه چیزند یاران دست چپ در آتش سوزان

وحميم وظل من يحموم لا بارد ولا كريم انهم كانوا قبل

و آب جوشان در سایه از دود سیاه که نه خنک باشد و نه خوش بدرستیکه ایشان بودند پیش از

ذلك مترفين وكانوا يصرون على الحنث العظيم وكانوا

این متکبران بسبب ناز و نعمت و بودند که اصرار میکردند بر گناهی بزرگ و بودند

يقولون ائذا متنا وكنا ترابا وعظاما ائنا لمبعوثون

که میگفتند آیا چون بمیریم ما و گردیم خاک و استخوانها آیا بدرستیکه ما برانگیخته شدگانیم

اوآباؤنا الاولون قل ان الاولين والاخرين

آیا پدران ما پیشینیان بگو بدرستیکه پیشینیان و پسینیان

لمجموعون الى ميقات يوم معلوم ثم انكم ايها الضالون

هر آینه جمع کرده شدگانند بسوی وعده گاه روزی دانسته شده پس بدرستیکه شما ای گمراهان

المكذبون لاكلون من شجر من زقوم فمالئون منها

تکذیب کنندگان هر آینه خورندگانید از درختی از زقوم پس پر کنندگانید از آن درخت

البطون فشاربون عليه من الحميم فشاربون شرب الهيم

شکمهای خود را پس آشامندگانید بر روی آن از آب گرم پس آشامندگانید آشامیدن اشتران

هذا نزلهم يوم الدين نحن خلقناكم فلولا تصدقون

این ماحضر ایشانست در روز جزا ما آفریدیم شمارا پس چرا باور نداریدش بعد از آن

افرايتم ما تمنون ءانتم تخلقونه ام نحن الخالقون نحن

آیا پس خبر دهید شمارا از آن نطفه که میریزید در رحمها آیا شما می آفرینید آنرا یا مائیم آفرینندگان ما

قدرنا بينكم الموت وما نحن بمسبوقين على ان نبدل

تقدیر کردیم در میان شما مرگ را و نیستیم ما پیشی کرده شده یعنی عاجز بر آنکه بدل کنیم شما را

امثالكم وننشئكم فيما لا تعلمون ولقد علمتم النشاة

بمثال شما و پیدا کنیم شمارا در صورتی که ندانید و بتحقیق که دانسته‌اید شما آفرینش

الاولى فلولا تذكرون افرايتم ما تحرثون ءانتم

اول را پس چرا پند نمی‌گیرید آیا پس خبر دهید شمارا چیزی که میکارید آیا شما

تزرعونه ام نحن الزارعون لو نشاء لجعلناه حطاما

میرویانید آنرا یا مائیم رویانندگان اگر خواهیم هر آینه بگردانیم آنرا گیاه ریزه

فظلتم تفكهون انا لمغرمون بل نحن محرومون افرايتم

پس گردید شما که تعجب کنید گویند که ما تاوان‌زدگانیم بلکه ما بی بهرگانیم آیا پس خبر دهید شما

الماء الذي تشربون ءانتم انزلتموه من المزن ام نحن ام

آن آب را که می آشامید آیا شما فرود آوردید آنرا از ابر سفید یا مائیم

المنزلون
فرود آورندگان

المنزلون لو نشاء جعلناه اجاجا فلولا تشكرون

فرود آورندگان اگر خواهیم بگردانیم آنرا تلخ پس چرا سپاس نمیدارید

افرايتم النار التي تورون ءانتم انشاتم شجرتها ام نحن

آیا می بینید شما آن آتش را که بیرون می‌آورید از چوب تر سبز آیا شما پدید کردید درخت آنرا یا مائیم

المنشئون نحن جعلناها تذكرة ومتاعا للمقوين

پدید آورندگان ما گردانیدیم آنرا پندی و برخورداری بیابان نشینان

فسبح باسم ربك العظيم فلا اقسم بمواقع النجوم

پس تسبیح خدا گوی مقرون بنام پروردگار خود که بزرگست پس یاد میکنم سوگند بافتادگاه ستارگان

وانه لقسم لو تعلمون عظيم انه لقرآن كريم في كتاب

و بدرستیکه این سوگندم هر آینه قسمیست اگر بدانید بزرگ بدرستیکه این کتاب هر آینه قرآنیست گرامی در کتاب

حزب مكنون لا يمسه الا المطهرون تنزيل من رب العالمين

پوشیده که مطلع نشوند مگر پاکیزگان نازل شده است از نزد پروردگار جهانیان

افبهذا الحديث انتم مدهنون وتجعلون رزقكم انكم

آیا پس بدین کلام سستی می‌نمایید و میگردانید بهره خود را از قرآن آنکه

تكذبون فلولا اذا بلغت الحلقوم وانتم حينئذ

تکذیب می‌نمایید پس چرا چون رسد جان بحلقوم و شما در آن

تنظرون ونحن اقرب اليه منكم ولكن لا تبصرون

می‌نگرید بحال او و ما نزدیکتریم بسوی او از شما ولیکن نمی‌بینید

فلولا ان كنتم غير مدينين ترجعونها ان كنتم صادقين

پس چرا اگر هستید شما نا جزا داده گان برمیگردانید اگر هستید راست گویان

فاما ان كان من المقربين فروح وريحان وجنت

پس اگر باشد مومن از جمله مقربین درگاه خدا پس مر او راست راحتی و روزی پاک و بوستانی

نعيم واما ان كان من اصحاب اليمين فسلام لك

پر نعمت و اگر بوده باشد از اصحاب دست راست پس سلامی باشد مر ترا

من اصحاب اليمين واما ان كان من المكذبين الضالين

از اصحاب دست راست و اما اگر بوده باشد از تکذیب کنندگان گمراهان

فنزل من حميم وتصلية جحيم ان هذا لهو حق اليقين

پس او را حضری باشد از آب جوشان و در آوردنی بدوزخ بدرستیکه این قصه هرآینه آن حق خبر یقین

فسبح باسم سورة الحديد تسع وعشرون آية ربك العظيم

پس تسبیح کن مقرون بنام پروردگار خود که بزرگ است

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السماوات والارض وهو العزيز الحكيم

تسبیح کرد مر خدا را آنچه در آسمانها و زمین است و اوست غالب راست کردار

له ملك السماوات والارض يحيي ويميت وهو على كل شيء

مر او راست پادشاهی آسمانها و زمین زنده میکند و میمیراند و او بر همه چیز

قدير

قدير هو الاول والاخر والظاهر والباطن وهو بكل

توانا است او است اول همه اشیا و باقی بعد از همه و آشکار و نهان و او بهمه

شيء عليم هو الذي خلق السماوات والارض في ستة ايام

چیزی داناست اوست آن خدا که بیافرید آسمانها و زمین را در شش روز

ثم استوى على العرش يعلم ما يلج في الارض وما يخرج منها

پس مستولی بر عرش میداند آنچه در آید در زمین و آنچه برون آید از آن

وما ينزل من السماء وما يعرج فيها وهو معكم اين ما كنتم

و آنچه نازل شود از آسمان و آنچه بالا رود در آن و او با شماست هر جا باشید

والله بما تعملون بصير له ملك السماوات والارض والى

و خدا با آنچه میکنید بیناست مر او راست پادشاهی آسمان و زمین و بسوی او

ترجع الامور يولج الليل في النهار ويولج النهار في

بازگردیده شود کارها در آورد شب را در روز و در آورد روز را در

الليل وهو عليم بذات الصدور امنوا بالله ورسوله

شب و او داناست بآنچه در سینهاست بگروید بخدا و رسول او

وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه فالذين امنوا

و نفقه کنید از آنچه گردانیده شما را نایب مناب پیشینیان در آن پس کسیکه ایمان آورده اند

منكم وانفقوا لهم اجر كبير وما لكم لا تؤمنون بالله

از شما و نفقه کردند مر ایشان راست مزدی بزرگ و چیست شما را که نمیگروید بخدا

وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

ورسول میخواند شمارا تا بگروید به پروردگار خود وحال آنکه گرفته پیمان از شما اگر هستید

مُؤْمِنِينَ ۝ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ

مؤمنان اوست آنکه فرو می فرستد بر بنده خود آیتهای روشن تا بیرون آورد شمارا

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝

از تاریکیهای کفر بسوی روشنائی و بدرستیکه خدا بشما مهربان بخشنده است

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ

وچیست مر شمارا که نفقه نمی کنید در راه خدا ومر خدایراست میراث آسمانها

وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ

وزمین مساوی نیست از شما کسیکه نفقه کرده مال خود را در راه خدا پیش از فتح مکه وجهاد کرده

أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَ

آنگروه بزرگترند بمرتبه از آنانکه نفقه کردند بعد از فتح و

قَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

جهاد کردند وهر که را وعده کرده خدا جزای نیکی وخدا بآنچه میکنید

خَبِيرٌ ۝ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ

آگاهست کیست آنکه قرض دهد برضای خدا قرضی نیکو پس چند برابر کند آنرا

لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى

برای او ومر اوراست مزدی بزرگ روزیکه ببینی مردان گرونده وزنان گرونده را که میشتابد

نورهم

نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي

روشنی ایشان پیش ایشان واز جانبهای راست ایشان مژده شما امروز بهشتهاست که میرود

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

از زیر آنها نهرها حال آنکه مخلد باشند در آن بوستانها این جزای اوست رستگاری بزرگ

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا

روزیکه گویند مردان منافق وزنان منافق مر کسانیرا که گرویده اند نظر کنید بما

نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا ۝

تا استفاده کنیم از نور شما گفته شود ایشانرا که برگردید بر عقب خود پس طلب کنید نوری

فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ

پس زده شود میان ایشان ومومنان دیواری که او را دری باشد که درون آن در بود رحمت خدا وخارج آن باشد

مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى

از جانب پیش آن عذاب ندا کنند منافقان مومنانرا آیا نبودیم در دنیا با شما گویند بلی با ما بودید

وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ

لیکن شما در بلا افکندید نفسهای خود را وچشم داشتید شما هلاکت را وشک نمودید در دین وفریفته کرد شما را آرزوهای باطل

حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۝ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ

تا آنکه آمد فرمان خدا وفریب داد شمارا بخدا شیطان فریبنده پس امروز گرفته نشود

مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ

از شما فدائی ونه از آنانکه کفر ورزیدند جایگاه شما دوزخ باشد آن دوزخ

مولیکم وبئس المصیر ألم یأن للذین آمنوا أن تخشع قلوبهم

سزاوارتر است شما و چه جای بازگشت است آیا وقت نیامده مر آنها را که گرویده اند که نرم شود دلهای ایشان

لذکر الله وما نزل من الحق ولا یکونوا کالذین أوتوا

برای یاد خدا و آنچه نازل شده است از حق و نباشند مانند کسانیکه داده شده اند

الکتاب من قبل فطال علیهم الأمد فقست قلوبهم

کتاب آسمانی پیش از این دراز شده بر ایشان روزگار بی خبری پس سخت شد دلهای ایشان

وکثیر منهم فاسقون اعلموا أن الله یحیی الأرض بعد

و بسیاری از ایشان بودند بیرون از طاعت بدانید بدرستیکه خدا زنده میکند زمین را بعد از

موتها قد بینا لکم الآیات لعلکم تعقلون إن

مرگ آن هر آینه ظاهر کردیم مر شما را حجتها باشد که شما تعقل کنید بدرستیکه

المصدقین والمصدقات وأقرضوا الله قرضا حسنا

مردان صدقه دهنده و زنان صدقه دهنده و آنانکه قرض دهند بخدا قرض نیکو

یضاعف لهم ولهم أجر کریم والذین آمنوا بالله ورسله

دو چندان کرده شود در دنیا برای ایشان و مر ایشان راست مزدی بزرگ و کسانیکه ایمان آوردند بخدا و پیغمبر او

أولئک هم الصدیقون والشهداء عند ربهم لهم أجرهم

آن گروه هستند بسیار راست گویان و گواهان نزد پروردگار خود مر ایشان راست مزد ایشان

ونورهم والذین کفروا وکذبوا بآیاتنا أولئک أصحاب

و نور اعمال ایشان و آنکسانیکه کافر شدند و تکذیب کردند حجتهای ما آن گروه یاران

الجحیم

الجحیم اعلموا أنما الحیوة الدنیا لعب ولهو وزینة و

دوزخند بدانید که جز این نیست که زندگانی دنیا بازیچه و بیهوده است و آرایش و

تفاخر بینکم وتکاثر فی الأموال والأولاد کمثل غیث

نسبت مفاخرت میان شما و بسیار طلبیدن است بر یکدیگر در مالها و اولادها مانند باران بارانست

أعجب الکفار نباته ثم یهیج فتراه مصفرا ثم یکون حطاما

که بشگفت آورد زارعان را روئیدنی آن پس خشک گردد نبات آن پس ببینی آنرا زرد شده پس باشد درهم شکسته

وفی الآخرة عذاب شدید ومغفرة من الله ورضوان

و در آخرت عذابیست سخت و آمرزشی از جانب خدا و خشنودی برای مؤمنان

وما الحیوة الدنیا إلا متاع الغرور سابقوا إلی مغفرة

و نیست زندگانی دنیا مگر برخورداری فریب پیشی گیرید بسوی آمرزشی

من ربکم وجنة عرضها کعرض السماء والأرض أعدت

از نزد پروردگار خود و بهشتی که پهنای آن مثل پهنای آسمان و زمین است مهیا شده

للذین آمنوا بالله ورسله ذلک فضل الله یؤتیه

برای کسانیکه گرویدند بخدا و پیغمبر او آن تفضل خداست میدهد آنرا

من یشاء والله ذو الفضل العظیم ما أصاب من

بهر که خواهد و خدا صاحب تفضیلست بزرگ نرسد هیچ

مصیبة فی الأرض ولا فی أنفسکم إلا فی کتاب من قبل أن

مصیبتی در زمین و نه در نفسهای شما مگر آنکه نوشته شده در لوح محفوظ پیش از آنکه

نبرأها إن ذلك على الله يسير لكيلا تأسوا على

بیافرینیم آن مصیبت را بدرستیکه آن بر خدا آسان است تا اندوه نخورید بر آنچه

ما فاتكم ولا تفرحوا بما آتيكم والله لا يحب كل مختال فخور

فوت شود از شما و شاد نشوید بآنچه داده شما خدا و خدا دوست نمیدارد هر خرامنده فخر کننده

الذين يبخلون ويأمرون الناس بالبخل ومن يتول فإن

آنکه بخل ورزند و امر کنند مردمانرا به بخل کردن و هرکه روی بگرداند پس بدرستیکه

الله هو الغني الحميد لقد أرسلنا رسلنا بالبينات

خدا اوست بی نیاز ستوده هر آینه بتحقیق فرستادیم ما رسولان خود را با حجتهای روشن

وأنزلنا معهم الكتاب والميزان ليقوم الناس بالقسط

و فرستادیم با ایشان کتاب آسمانی و ترازوی عدالت تا بپا دارند مردمان را راستی را

وأنزلنا الحديد فيه بأس شديد ومنافع للناس وليعلم

و فرو فرستادیم ما آهن را در آن است کارزاری سخت و سودمندیها برای مردمان و تا بداند

الله من ينصره ورسله بالغيب إن الله قوي عزيز

خدا آنرا که یاری میدهد دین او را و فرستادگان او را پنهانی بدرستیکه خدا توانا ست غالب

ولقد أرسلنا نوحا وإبراهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة

و هر آینه فرستادیم ما نوح را و ابراهیم را و قرار دادیم در نسل ایشان پیغمبران

والكتاب فمنهم مهتد وكثير منهم فاسقون ثم

و کتاب آسمانی پس بعضی از ایشان راه یافته اند و بسیاری از ایشان فاسق اند پس

قفينا

قفينا على آثارهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم وآتيناه

از پی در آوردیم ما بر عقبهای ایشان رسولان خود را و از پی در آوردیم عیسی پسر مریم را و دادیم باو

الإنجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة

انجیل را و پدید کردیم در دلهای آنکه پیروی کردند او را مهربانی و بخشایش

ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم إلا ابتغاء

و ترسایی که نو پدید کردند آنرا فرض نکردیم ما آنرا بر ایشان طلب خشنودی

رضوان الله فما رعوها حق رعايتها فآتينا الذين

خشنودی خدا پس نگاه نداشتند حرمت آنرا چنانکه سزاوار نگاهداشتن آن بود پس دادیم آنانرا

آمنوا منهم أجرهم وكثير منهم فاسقون يا أيها الذين

که گرویدند از ایشان مزد ایشانرا و بسیاری از ایشان فاسق اند ای آنکه گرویدید

آمنوا اتقوا الله وآمنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته

گرویدید بترسید از خدا و گروید برسولان بدهد خدا شمارا دو بهره از رحمت خود

ويجعل لكم نورا تمشون به ويغفر لكم والله غفور رحيم

و پدید کند برای شما روشنی که راه روید بآن نور و بیامرزد شمارا و خدا آمرزگار مهربان است

لئلا يعلم أهل الكتاب ألا يقدرون على شيء من فضل

تا بدانند جهودان و ترسایان که توانایی ندارند بر چیزی از فضل

الله وأن الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله ذو

خدا و بدرستیکه فضل در دست خداست عطا کند آنرا بهر که میخواهد و خدا خداوند

الفصل — سورة المجادلة عشرون آیة — العظیم

عظامت — بزرگ

بسم الله الرحمن الرحیم

قد سمع الله قول التی تجادلك فی زوجها وتشتکی الی الله

بتحقیق که شنید خدا گفتار آن زن را که مجادله میکند با تو درباره شوهرش و شکایت میکند بسوی خدا

والله یسمع تحاورکما ان الله سمیع بصیر الذین یظاهرون

و خدا می شنود گفتگوی شما را بدرستیکه خدا شنوا است بینا آنکه که لفظ ظهار میگویند

منکم من نسائهم ما هن امهاتهم الا اللائی ولدنهم وانهم

از شما نسبت بزنان خود نیستند آن زنان مادران ایشان نیست مادران ایشان مگر زنانیکه زائیدند ایشان را و بدرستیکه ایشان

لیقولون منکرا من القول وزورا وان الله لعفو غفور

هر آینه میگویند ناشنیدنی از گفتار و دروغی و بدرستیکه خدا هر آینه درگذرنده است آمرزگار

والذین یظاهرون من نسائهم ثم یعودون لما قالوا فتحریر

وآنکه ظهار میکنند از زنان خود پس بازگردند بشکستن آنچه گفتند پس بر ایشانست آزاد کردن

رقبة من قبل ان یتماسا ذلکم توعظون به والله بما

بنده پیش از آنکه بهم رسند این کفاره پند کرده میشوید بآن و خدا بآنچه

تعملون خبیر فمن لم یجد فصیام شهرین متتابعین من قبل

می کنید آگاهست پس هر که نیابد آزاد کردن بنده پس بر وست روزه گرفتن دو ماه پی در پی پیش

ان یتماسا فمن لم یستطع فاطعام ستین مسکینا ذلك

از آنکه مس کنند یکدیگر را پس هر که نتواند روزه گرفتن پس بر وست اطعام شصت مسکین این برای

لتؤمنوا بالله ورسوله وتلك حدود الله وللکافرین

که تصدیق کنید بخدا و رسول او و این حکمها حدهای خداست و مر کافران راست

عذاب الیم ان الذین یحادون الله ورسوله کبتوا کما

عذاب دردناک بدرستیکه آنکه دشمنی میکنند با خدا و پیغمبر او خوار کرده شوند چنانکه

کبت الذین من قبلهم وقد انزلنا آیات بینات وللکافرین

خوار شدند آنکه پیش از ایشان و هر آینه فرو فرستادیم حجتهای روشن و برای کافران

عذاب مهین یوم یبعثهم الله جمیعا فینبئهم بما عملوا

عذابیست خوار کننده یاد کن روزی که برانگیزاند ایشان را خدا همه پس خبر دهد ایشان را بآنچه کرده باشند

احصاه الله ونسوه والله علی کل شیء شهید الم تر

شمرده نگاه داشت آنرا خدا و فراموش کردند آنرا و خدا بر هر چیزی گواهست آیا نه دانستی

ان الله یعلم ما فی السموات وما فی الارض ما یکون

بدرستیکه خدا میداند آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است نباشد

من نجوی ثلثة الا هو رابعهم ولا خمسة الا هو سادسهم

از راز گفتن سه تنی هیچ مگر آنکه او چهارم ایشانست و نه پنج تنی مگر آنکه ششم ایشانست

ولا ادنی من ذلك ولا اکثر الا هو معهم اینما کانوا ثم

و نه کمتر از آن و نه بیشتر مگر آنکه او با ایشانست هر کجا باشند پس

ينبئهم بما عملوا يوم القيمة إن الله بكل شيء عليم ألم تر

آگاه كند ايشانرا بانچه كرده اند در روز قيامت بدرستيكه خدا بهمه چيزى داناست آيا نمى بينى

إلى الذين نهوا عن النجوى ثم يعودون لما نهوا عنه

آنانكه بازداشته شده اند از راز گفتن پس باز ميگردند بدانچه كه بازداشته شده اند از آن

ويتناجون بالإثم والعدوان ومعصيت الرسول وإذا

و راز ميگفتند بچيزى كه موجب گناه باشد و دشمنى مومنان و نافرمانى پيغمبر بود و چون

جاءوك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في أنفسهم

بيايند بنزد تو تحيت گويند ترا بانچه تحيت نكرده ترا بآن خدا و ميگويند در ميان خود چرا

لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها

چرا عذاب نميكند خدا بانچه ميگوييم بسنده است ايشانرا دوزخ در آيند بدان

فبئس المصير يا أيها الذين آمنوا إذا تناجيتم فلا تتناجوا

پس بد جاى بازگشتنى اى آنكه گرويده اند چون راز گوييد باهم پس راز مگوييد باهم

بالإثم والعدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر

بچيزى كه گناه و دشمنى مسلمانان باشد و نافرمانى رسول و راز گوييد باهم به نيكويى

والتقوى واتقوا الله الذي إليه تحشرون إنما النجوى

و پرهيزكارى و بترسيد از خدا كه بسوى او محشور خواهيد شد جز اين نيست كه راز گويى

من الشيطان ليحزن الذين آمنوا وليس بضارهم شيئا إلا

بدار جانب شيطانست تا اندوهگين كند آنانكه گرويده اند و نيست او گزند رساننده مومنان را هيچ چيز مگر

بإذن الله بفرمان خدا

بإذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون يا أيها الذين

بفرمان خدا و بر خدا پس توكل ميكنند مومنان اى آنكه

آمنوا إذا قيل لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح الله لكم وإذا

ايمان آورده اند هرگاه گفته شود مر شمارا كه گشاده بنشينيد در مجلسها پس گشاده بنشينيد تا گشاده كند خدا مر شما را و هرگاه

قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين آمنوا منكم والذين

گفته شود برخيزيد پس برخيزيد تا برافرازد خدا كسانيرا كه گرويده اند از شما و كسانيكه

أوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير يا أيها

داده شده اند دانش بچندين درجه و خدا بانچه ميكنيد آگاهست اى

الذين آمنوا إذا ناجيتم الرسول فقدموا بين يدي

آنكسانيكه ايمان آورده اند هرگاه خواهيد راز گوييد با رسول پس فرا پيش داريد پيش از

نجويكم صدقة ذلك خير لكم وأطهر فإن لم تجدوا

راز گفتن خود تصدقى اين بهتر است براى شما و پاكيزه است پس اگر نيابيد چيزيكه انفاق كنيد

فإن الله غفور رحيم أأشفقتم أن تقدموا بين يدي

پس بدرستيكه خدا آمرزگار و مهربانست آيا ترسيديد كه پيش گيريد پيش از

نجويكم صدقات فإذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم

راز گفتن خود صدقها پس چون نكرديد و توبه پذيرفت خدا بر شما

فأقيموا الصلوة وآتوا الزكوة وأطيعوا الله ورسوله

پس بپا داريد نماز را و بدهيد زكواة و طاعت كنيد خدا و رسول او را

وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا
وخدا آگاه است بآنچه میکنید ۝ آیا نمی بینی بسوی کسانیکه دوست گرفتند گروهیرا
غَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى
که خشم گرفت خدا بر ایشان نه اند این دوستداران از شما و نه از آن دوستان و سوگند میخورند بر
الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ اَعَدَّ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا اِنَّهُمْ
دروغ بر آنکه منافق نیند و ایشان میدانند ۝ آماده کرده خدا برای ایشان عذابی سخت بدرستیکه ایشان
سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ اِتَّخَذُوا اَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا
بد است آنچه هستند که میکنند ۝ فرا گرفتند سوگندهای خود را سپری پس باز داشتند مردمانرا
عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ
از راه خدا پس مر ایشانراست عذابی خوار کننده ۝ هرگز دفع نکند از ایشان
اَمْوَالُهُمْ وَلَا اَوْلَادُهُمْ مِنَ اللّٰهِ شَيْئًا اُولٰئِكَ اَصْحَابُ
مالهای ایشان و نه اولاد ایشان و نه فرزندان ایشان از عذاب خدا هیچ عذابرا آنگروه اصحاب
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ
آتش‌اند ایشان در آتش جاویدان باشند ۝ روزیکه برانگیزاند ایشانرا خدا همه ایشانرا پس سوگند میخورند برای
لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلٰى شَيْءٍ اَلَا اِنَّهُمْ
برای خدا چنانچه سوگند میخورند برای شما و می پندارند بدرستیکه ایشان بر چیزند آگاه باش که ایشان
هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝ اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَاَنْسٰيهُمْ
ایشانند دروغگویان ۝ مسلط شد بر ایشان شیطان پس فراموش گردانید از ایشان

ذكر الله
یاد خدا

ذِكْرَ اللّٰهِ اُولٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ
یاد خدا را ایشانند لشکر شیطان ۝ آگاه باش لشکر شیطان
هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝ اِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ اُولٰئِكَ
ایشانند زیانکاران ۝ بدرستیکه آنانکه دشمنی میکنند با خدا و رسول او ایشان در زمره
فِي الْاَذَلِّينَ ۝ كَتَبَ اللّٰهُ لَاَغْلِبَنَّ اَنَا وَرُسُلِي اِنَّ اللّٰهَ
خوارترین مردمانند ۝ نوشته است خدا در لوح محفوظ که هر آینه غالب آیم من و پیغمبران من بدرستیکه خدا
قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ
تواناست غالب ۝ نیابی گروهیرا که بگروند بخدا و در روز قیامت
يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللّٰهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا اٰبَاءَهُمْ
که دوستی کنند کسیرا که دشمنی کرده با خدا و رسول خدا و اگرچه باشند پدران ایشان
اَوْ اَبْنَاءَهُمْ اَوْ اِخْوَانَهُمْ اَوْ عَشِيرَتَهُمْ اُولٰئِكَ فِي قُلُوبِهِمُ
یا فرزندان ایشان یا برادران ایشان یا خویشان ایشان ۝ آنگروه در دلهای ایشان

كتب
ثابت کرده خدا

الْاِيمَانَ وَاَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
ایمان ۝ و تقویت کرده ایشانرا بآنچه دل مردمان را زنده کند از فضل خود و در آورد ایشانرا در بهشتهائیکه میرود
مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا
از زیر آنها نهرها ۝ حال آنکه مخلد باشند در آن بهشتها خشنود شد خدا از ایشان و خشنود شدند
عَنْهُ اُولٰئِكَ حِزْبُ اللّٰهِ اَلَا اِنَّ حِزْبَ اللّٰهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ
از او ۝ آنگروه لشکر خدایند آگاه باش بدرستیکه لشکر خدا ایشانند رستگاران

سورة الحشر اربع وعشرون آية مدنية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح لله ما في السموات وما في الارض وهو العزيز

بپاکی یاد کرد خدارا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست غالب

الحكيم هو الذي اخرج الذين كفروا من اهل الكتاب

درست کار اوست آنکه آواره کرده کسانرا که کافر شدند از یهودان

من ديارهم لاول الحشر ما ظننتم ان يخرجوا و

از خانهای ایشان در اول جمع ایشان گمان نمی بردید شما که آواره شوید و

ظنوا انهم مانعتهم حصونهم من الله فاتيهم الله

می پنداشتند جهودان که باز دارنده ایشانست قلعه‌های ایشان از غضب خدا پس آمد بایشان عذاب خدا

من حيث لم يحتسبوا وقذف في قلوبهم الرعب يخربون

از آنجا که گمان نمی داشتند و افکند در دلهای ایشان ترس را که خراب میکنند

بيوتهم بايديهم وايدي المؤمنين فاعتبروا

خانهای خود را بدستهای خود و دستهای مومنان پس عبرت گیرید

يا اولي الابصار ولولا ان كتب الله عليهم

ای خداوندان دیدها و اگر نه آن که نوشته خدا بر ایشان

الجلاء
جلای وطن

الجلاء لعذبهم في الدنيا ولهم في الآخرة عذاب

جلای وطن هر آینه عذاب کردی ایشانرا در دنیا و مر ایشانراست در آخرت عذاب

النار ذلك بانهم شاقوا الله ورسوله ومن

دوزخ آن عذاب بسبب آنست که ایشان دشمنی کردند با خدا و رسول او و هر که

يشاق الله فان الله شديد العقاب ما قطعتم

دشمنی کند با خدا پس بدرستیکه خدا سخت عقوبت کننده است آنچه بریدید شما

من لينة او تركتموها قائمة على اصولها فبا

از خرمای [illegible] یا واگذاشتید آنرا ایستاده بر ساقهای او پس

ذن الله وليخزي الفاسقين وما افاء الله

بفرمان خدا بوده و تا خوار گرداند نافرمانبرانرا و آنچه باز گرداننده خدا

على رسوله منهم فما اوجفتم عليه من خيل ولا

بر پیغمبر خود از مال یهودان پس نتاختید بر تحصیل او هیچ اسبی و نه هیچ

ركاب ولكن الله يسلط رسله على من يشاء

اشتران و لیکن خدا مسلط کند پیغمبران خود را بر هر که خواهد

والله على كل شيء قدير ما افاء الله على رسوله

و خدا بر همه چیزی بغایت توانا است و آنچه باز گرداننده خدا بر رسول خود

من اهل القرى فلله وللرسول ولذي القربى

از ساکنان شهرها پس مر خدا را و مر رسول را است و خویشی را

وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ

ویتیمان و مسکینان و راه گذریان محرما تا نباشد

دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ

ان غنیمت که دست بدست میگردد توانگران از شما وانچه داده شمارا پیغمبر پس بگیرید اورا

وَمَا نَهَيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ

وانچه باز دارد شمارا ازان پس باز ایستید و بترسید خدارا بدرستیکه خدا سخت

الْعِقَابِ لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ

عقوبت مر درویشان را که دور شده اند از خانمان خود انانکه اواره کرده شده اند از

دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا

خانمان خود و مالهای خود میجویند بخششی از خدا و خشنودی اورا

وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

و یاری میکنند دین خدا و پیغمبر او انگروه ایشانند راست گویان

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ

وانانکه جای گرفتند در مدینه و خالص کردند ایمان خود را پیش ازایشان دوست میدارند هر کرا

هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا

دوری گزیند از وطن خود بسوی ایشان و نمی یابند در دلهای خود حسدی از انچه داده شده اند

وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ

مهاجران و بر گزینند مهاجرانرا بر نفسهای خود و اگرچه باشد باایشان نهایت احتیاج و هرکه

يوق

حزب

يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَالَّذِينَ جَاءُوا

نگاه داشته شود از بخل نفس پس انگروه ایشانند رستگاری وانانکه امدند

مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ

بعد از ایشان میگویند پروردگارا بیامرز مارا و برادران مارا انانکه

سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ

پیشی گرفتند برما بایمان و مگردان در دلهای ما کینه برای انانکه

آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا

گرویده اند پروردگارا بدرستیکه تو مهربانی بخشنده ایا نگریستی بسوی کسانیکه نفاق ورزیدند

يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ

میگویند ببرادران خود که نگرویده بودند از جهودان هر اینه

أُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نُطِيعُ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ

اگر اواره کرده شوید هر اینه بیرون رویم باشما و فرمان نبریم در حق صحبت شما احدی هرگز و اگر

قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ لَئِنْ أُخْرِجُوا

کارزار کرده شوید هر اینه یاری کنیم البته شمارا و خدا گواهی میدهد بدرستیکه ایشان هر اینه دروغ گویانند هر اینه اگر اواره کرده شوند

لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ

بیرون نروند با ایشان از مدینه با ایشان و هر اینه اگر کارزار کرده شوند ایشان یاری نکنند مر ایشان را هر اینه

لَيُوَلُّنَّ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ لَأَنْتُمْ أَشَدُّ رَهْبَةً فِي

هر اینه بگردانند البته پشتهارا انگه پس یاری کرده نشوند هر اینه شما سخت ترید از جهت ترس در

صدورهم من الله ذلك بأنهم قوم لا يفقهون

در دلهای ایشان از خدا این بسبب آنست که ایشان گروهیند که نمی فهمند

لا يقاتلونكم جميعا إلا في قرى محصنة أو من وراء

کارزار نمی کنند با شما حال آنکه مجتمع باشند مگر در قلعهای استوار کرده بحصار و خندقها یا از پس دیوارها

جدر بأسهم بينهم شديد تحسبهم جميعا وقلوبهم

کارزار ایشان میانه خود در ایشان سخت است می پنداری ایشانرا مجتمع و حال آنکه دلهای ایشان

شتى ذلك بأنهم قوم لا يعقلون كمثل الذين من

پراکنده است این بسبب آنست که ایشان گروهند که در نمی یابند مثل داستان کسانیکه از

قبلهم قريبا ذاقوا وبال أمرهم ولهم عذاب أليم

پیش ایشان بوده اند در زمانی نزدیک چشیدند عقوبت کار خود را در دنیا و ایشانراست عذابی دردناک

كمثل الشيطان إذ قال للإنسان اكفر فلما كفر

مانند داستان شیطان آنگاه که گفت آدمی را کافر شو پس چون کافر شد

قال إني بريء منك إني أخاف الله رب العالمين

گفت که من بیزارم از تو بدرستیکه من میترسم از خدا پروردگار جهانیانست

فكان عاقبتهما أنهما في النار خالدين فيها وذلك

پس بود عاقبت کار آدمی و شیطان آنکه هر دو در آتش اند جاویدان در آن و آن

جزاء الظالمين يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله

جزای ستمکارانست ای آنکسانیکه گرویده اند بترسید از خدا

ولتنظر

ولتنظر نفس ما قدمت لغد واتقوا الله إن الله

و باید بنگرد هر نفسی آنرا که پیش فرستاده برای فردا و بترسید از خدا بدرستیکه خدا

خبير بما تعملون ولا تكونوا كالذين نسوا الله فـ

آگاهست بآنچه می کنید و مباشید مانند کسانیکه فراموش کردند خدا را پس

أنساهم أنفسهم أولئك هم الفاسقون لا يستوي

فراموش کردند ایشان از خلاص نفسهای خود ایشان آنگروه ایشانند فاسقان برابر نیستند یکسان

أصحاب النار وأصحاب الجنة أصحاب الجنة

اصحاب آتش و اصحاب بهشت اصحاب بهشت

هم الفائزون لو أنزلنا هذا القرآن على جبل لرأيته

ایشانند رستگاران اگر فرود آوردیم این قرآنرا بر کوهی هر آینه می بینی آنرا

خاشعا متصدعا من خشية الله وتلك الأمثال

ترسنده شکافته از ترس خدا و این مثلها

نضربها للناس لعلهم يتفكرون هو الله الذي

می زنیم آنها برای مردمان تا شاید ایشان اندیشه کنند اوست خدائیکه

لا إله إلا هو عالم الغيب والشهادة هو الرحمن الرحيم

نیست معبودی مگر او دانای نهان و آشکار اوست بخشاینده مهربان

هو الله الذي لا إله إلا هو الملك القدوس

اوست خدائیکه نیست سزای پرستش معبودی مگر او پادشاهی پاک از هر عیبی

السلام المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر سبحان

ايمن از هر آفتی بخشنده امن و امان نگهبان هر چيزی غالب بر همه خداوند عظيمت بلند تر پاکست

الله عما يشركون هو الله الخالق البارئ المصور

خدا از آنچه شرک می آورند اوست خدای آفريننده آفريدگار صورت بخش

له الاسماء الحسنى يسبح له ما فى السموات والارض

مر اوراست نامهای نيکو تسبيح ميکنند مر او را آنچه در آسمانها و زمين

وهو العزيز الحكيم

سورة الممتحنة ثلث عشرة آية

و اوست غالب راست گفتار

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ايها الذين امنوا لا تتخذوا عدوى وعدوكم

ای آنکسانيکه گرويده ايد فرا مگيريد دشمن مرا و دشمن خود را

اولياء تلقون اليهم بالمودة وقد كفروا بما جاءكم

دوستان که افکنيد بسوی ايشان دوستی و حال آنکه کافر شدند بآنچه آمد بشما

من الحق يخرجون الرسول واياكم ان تؤمنوا

از دين حق بيرون می کنند پيغمبر را و شما را برای آنکه ميگرويد

بالله ربكم ان كنتم خرجتم جهادا فى سبيلى وابتغاء

بخدا پروردگار شما اگر شما هستيد که بيرون آمده ايد از خانه برای جهاد در راه من و برای جستن

مرضاتی

مرضاتى تسرون اليهم بالمودة وانا اعلم بما اخفيتم

خشنودی من پنهانی اظهار ميکنيد بايشان دوستی را و من داناترم بآنچه پنهان کرديد

وما اعلنتم ومن يفعله منكم فقد ضل سواء السبيل

و آنچه آشکار نموديد و هر که بکند اين کار را از شما پس بتحقيق که گم کرده است راه راست

ان يثقفوكم يكونوا لكم اعداء ويبسطوا اليكم

اگر ظفر يابند بر شما دشمنان و بگشايند بسوی شما

ايديهم والسنتهم بالسوء وودوا لو تكفرون لن

دستهای خود را و زبانهای خود را ببدی و دوست دارند اگر کافر شويد هرگز

تنفعكم ارحامكم ولا اولادكم يوم القيمة يفصل

سود ندهد شما را خويشان شما و نه فرزندان شما در روز قيامت حکم کند يعنی

بينكم والله بما تعملون بصير قد كانت لكم اسوة

ميان شما و خدا بآنچه ميکنيد بيناست بدرستيکه هست مر شما را اقتدائی

حسنة فى ابراهيم والذين معه اذ قالوا لقومهم انا

نيکو در ابراهيم و کسانيکه بودند با او چون گفتند مر گروه خود را بدرستيکه ما

براؤا منكم ومما تعبدون من دون الله كفرنا بكم وبدا

بيزاريم از شما و از آنچه می پرستيد بجز از خدا منکر شديم بشما و ظاهر شد

بيننا وبينكم العداوة والبغضاء ابدا حتى تؤمنوا

ميان ما و ميان شما دشمنی و بغض هميشه تا آنگاه که بگرويد

بالله وحده إلا قول إبراهيم لأبيه لأستغفرن لك

بخدای یگانه مگر گفتار ابراهیم برای پدر خود هر آینه آمرزش خواهم برای تو

وما أملك لك من الله من شيء ربنا عليك توكلنا

و ما لک نیستم برای تو از نزد خدا هیچ چیزی را پروردگارا بر تو توکل کردیم ما

وإليك أنبنا وإليك المصير ربنا لا تجعلنا

و بسوی تو بازگردیم و بسوی تست بازگشت پروردگارا مگردان ما را

فتنة للذين كفروا واغفر لنا ربنا إنك أنت العزيز

بلا برای آنانکه کافر شدند و بیامرز ما را پروردگارا بدرستیکه تویی غالب

الحكيم لقد كان لكم فيهم أسوة حسنة لمن كان

درست گفتار به تحقیق که هست مر شما را در کار ابراهیم اقتدای نیکو مر کسی را که هست

يرجوا الله واليوم الآخر ومن يتول فإن الله هو الغني

که امید دارد خدا و روز قیامت را و هر که روی بگرداند پس بدرستیکه خدا اوست بی نیاز

الحميد عسى الله أن يجعل بينكم وبين الذين عاديتم

ستوده شاید که خدا پیدا کند میان شما و میان آنکه دشمنی میداشتید

منهم مودة والله قدير والله غفور رحيم لا ينهاكم الله

با ایشان [illegible] دوستی و خدا تواناست و خدا آمرزنده مهربانست نهی نمیکند شما را خدا

عن الذين لم يقاتلوكم في الدين ولم يخرجوكم من دياركم

از آنانکه کارزار نکردند با شما در دین و بیرون نکردند شما را از خانهای شما

أن تبروهم وتقسطوا إليهم إن الله يحب المقسطين

از آنکه نیکویی کنید با ایشان و عدالت کنید بسوی ایشان بدرستیکه خدا دوست میدارد عدالت کنندگان را

إنما ينهاكم الله عن الذين قاتلوكم في الدين وأخرجوكم

بجز این نیست که نهی میکند شما را خدا از آنانکه کارزار کردند با شما در دین و بیرون کردند شما را

من دياركم وظاهروا على إخراجكم أن تولوهم ومن

از سرای شما و معاونت کردند بر بیرون کردن شما آنکه دوست دارید ایشان را و هر کسیکه

يتولهم فأولئك هم الظالمون يا أيها الذين آمنوا

دوستی کند با ایشان پس آن گروه ایشانند ستمکاران ای آنکسانیکه ایمان آورده اند

إذا جاءكم المؤمنات مهاجرات فامتحنوهن الله أعلم

چون بیاید بشما زنان گرونده [illegible] پس بیازمایید ایشان را خدا داناتر است

بإيمانهن فإن علمتموهن مؤمنات فلا ترجعوهن إلى

بایمان ایشان پس اگر دانستید ایشان را گرونده پس باز مگردانید ایشان را [illegible]

الكفار لا هن حل لهم ولا هم يحلون لهن وآتوهم ما أنفقوا

کفار نیستند زنان حلال مر کافران را [illegible]

زنان مهاجره [illegible]

ولا جناح عليكم أن تنكحوهن إذا آتيتموهن أجورهن

و هیچ گناهی نیست بر شما که نکاح کنید ایشان را چون بدهید ایشان را مهرهای ایشان را

ولا تمسكوا بعصم الكوافر واسألوا ما أنفقتم وليسألوا

و نگه مدارید بنکاح زنان کافره را و بخواهید [illegible]

[illegible]

مَا أَنْفَقُوا ذٰلِكُمْ حُكْمُ اللّٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

آنچه صرف کرده اند در زنان خود که مسلمان شوند این حکم خداست حکم میکند میان شما و خدا دانا حکم کننده است

وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَاقَبْتُمْ فَآتُوا

و اگر فوت شود از شما چیزی از مهرهای زنان شما که بسبب ارتداد رفته اند بسوی کفار پس غنیمت یافتید شما اگر ... از کافران پس بدهید

الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ

بآن مسلمانان که رفته اند زنان ایشان بسوی کافران مثل آنچه صرف آن زنان کرده اند و بترسید از خدا آنکه

الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ

شما باو گرویدگانید ای پیغمبر چون بیایند بتو

الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللّٰهِ شَيْئًا

زنان گرویده تا بیعت کنند با تو برانکه شریک ندانند بخدا هیچ چیز را

وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ

و نه دزدی کنند و نه زنا کنند و نه کشند فرزندان خود را و نیارند

بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ

بهتانی را که برمی بافند آنرا میان دستهای خود و پایهای خود و نافرمانی نکنند ترا

فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ

در نیکیها پس بیعت کن از ایشان و آمرزش خواه برای ایشان از خدا بدرستیکه خدا آمرزگارست

رَحِيمٌ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللّٰهُ

مهربان ای آنکسانیکه گرویده اید دوستی مکنید گروهی را که خشم گرفته خدا

عليهم

ایشان

عَلَيْهِمْ قَدْ يَئِسُوا مِنَ الْآخِرَةِ كَمَا يَئِسَ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ

بر ایشان هرآینه نومید شده اند از آخرت چنانچه نومید شده اند کافران از اصحاب

سورة الصف الْقُبُورِ ۝ اربع عشر آية

مكية

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

تسبیح گفته مر خدایرا آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است و اوست غالب

الْحَكِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ

راست کردار ای آنکسانیکه ایمان آورده اند چرا میگوئید کاری را که نمی کنید

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللّٰهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ۝

بزرگست دشمنی نزد خدا که گوئید چیزی را که نمی کنید

إِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَأَنَّهُمْ

بدرستیکه خدا دوست میدارد کسانی را که کارزار میکنند در راه خدا صف کشیده گویا ایشان

بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ

بنا اند استوار شده و یاد کن چون گفت موسی مر قوم خود را ای گروه من چرا

تُؤْذُونَنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللّٰهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا زَاغُوا

میرنجانید مرا و حال آنکه میدانید بدرستیکه من پیغمبر خدایم بسوی شما پس آنگاه میل کردند از حق

أَزَاغَ اللّٰهُ قُلُوبَهُمْ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

زیاد گردانید خدا میل دلهای ایشان را و خدا هدایت نمیکند گروه فاسقان را

نصف الحزب

وَاِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي اِسْرَائِلَ اِنِّي رَسُولُ
و یاد کن چون گفت عیسی پسر مریم را ای بنی اسرائیل بدرستیکه من رسول خدایم
اللهِ اِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرٰيةِ وَمُبَشِّرًا
بسوی شما باور دارنده آنچه پیش ازمن آمده از توریة و بشارت دهنده ام
بِرَسُولٍ يَاْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ اَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ
به پیغمبری که می آید بعد از من که نام او احمد است پس چون آورد بایشان
بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هٰذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى
معجزهای روشن گفتند این جادوئیست ظاهر و کیست ستمکارتر از آنکه بافد
عَلَى اللهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعٰى اِلَى الْاِسْلَامِ وَاللهُ لَا
بر خدا دروغ را و حال آنکه او خوانده میشود بسوی دین اسلام و خدا
يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللهِ
هدایت نمیکند گروه ستمکاران را میخواهند که فرونشانند نور خدا را
بِاَفْوَاهِهِمْ وَاللهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝
بدهنهای خود و خدا اتمام کننده نور خود است و گرچه اکراه دارند کافران
هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ
اوست آنکه فرستاده رسول خود را براهنمائی و دین درست
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝ يَا اَيُّهَا
تا غالب کند این دین را بر همه دینها ابود و هرچند ناخوش دارند مشرکان ای

الذین

الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ اَدُلُّكُمْ عَلٰى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابٍ اَلِيمٍ ۝
آنکسانیکه گرویده اند آیا دلالت کنم شما را بر بازرگانی که باز رهاند از عذاب دردناک
تُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللهِ
ایمان آورید بخدا و رسول او و جهاد نمائید در راه خدا
بِاَمْوَالِكُمْ وَاَنْفُسِكُمْ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝
بمالهای شما و تنهای خود را این بازرگانی بهتر است برای شما اگر هستید شما که بدانید
يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ
تا بیامرزد برای شما گناهان شما را و در آورد شما را به بهشتها که میرود از زیر آنها نهرها
وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝
و جاهای پاکیزه در بهشتهای باقامت اینست رستگاری بزرگ
وَاُخْرٰى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ۝
و بازرگانی دیگر که دوست میدارید آنرا که آن یاوریست از نزد خدا و فتحیست نزدیک و بشارت بده مؤمنان را
يَا اَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا اَنْصَارَ اللهِ كَمَا قَالَ
ای آنکسانیکه گرویده اید باشید یاوران دین خدا چنانچه گفت
عِيسَى بْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ اَنْصَارِي اِلَى اللهِ قَالَ
عیسی پسر مریم مر دوستان خالص خود را کیانند یاوران من بسوی خدا گفتند
الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللهِ فَآمَنَتْ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي
دوستان خاص او مائیم یاوران دین خدا پس ایمان آوردند گروهی از فرزندان

إسرائيل وكفرت طائفة فأيدنا الذين آمنوا على

یعقوب وکافر شدند گروهی پس تقویت کردیم آنانرا که گرویدند بر

عدوهم سورة الجمعة فأصبحوا احدی عشرة آية مكية ظاهرين

دشمنان ایشان پس گردیدند غلبه کنندگان

بسم الله الرحمن الرحيم

يسبح لله ما في السموات وما في الأرض الملك القدوس

تسبیح میگویند مرخدا را آنچه در آسمانها وآنچه در زمین است پادشاه پاک از هر عیبی

العزيز الحكيم هو الذي بعث في الأميين رسولا

غالب درست کردار او است آنکه برانگیخت در ناکسان مکه پیغمبری

منهم يتلوا عليهم آياته ويزكيهم ويعلمهم الكتاب

از جنس ایشان که میخواند بر ایشان آیتهای کتاب اورا و پاک میسازد ایشانرا و می آموزد ایشانرا

والحكمة وإن كانوا من قبل لفي ضلال مبين

و علم شریعت و بدرستیکه بودند پیش از وی هر آینه در گمراهی هویدا

وآخرين منهم لما يلحقوا بهم وهو العزيز الحكيم

و میخواند برگروه دیگر از ایشان چون نپیوستند بایشان و او است غالب درست کردار

ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل

این نبوت تفضل خداست میدهد آنرا بهرکه خواهد و خدا صاحب بخشش است

العظيم

العظيم مثل الذين حملوا التورية ثم لم يحملوها

بزرگ داستان آن جهودان که بارکرده شده اند توراترا پس برنداشتند آنرا

كمثل الحمار يحمل أسفارا بئس مثل القوم الذين

مانند داستان خریست که بردارد کتابها را بد داستان گروهیکه

كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم الظالمين

تکذیب کردند آیات خدارا و خدا نمیرساند براه راست گروه ستمکارانرا

قل يا أيها الذين هادوا إن زعمتم أنكم أولياء

بگو ای محمد ای آنکسانیکه یهود شده اند اگر گمان می برید که شما دوستانید

لله من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين

مرخدا را بغیر از مردان پس آرزو کنید مرگ را اگر هستید راست گویان

ولا يتمنونه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم

و آرزو نکنند مرگرا هرگز بسبب آنچه پیش فرستاده دستهای ایشان و خدا داناست

بالظالمين قل إن الموت الذي تفرون

به ستمکاران بگو بدرستیکه مرگیکه می گریزند

منه فإنه ملاقيكم ثم تردون إلى عالم الغيب

ازان پس بدرستیکه او ملاقات کننده شماست پس بازگردیده شوید بسوی دانای نهان

والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون يا أيها الذين

و آشکار پس خبر دهد شمارا بآنچه بودید که میکردید ای آنکسانیکه

آمنوا اذا نودی للصلوة من یوم الجمعة فاسعوا

گرویده اند چون ندا کرده شود برای نماز از روز جمعه پس شتاب کنید

الی ذکر الله وذروا البیع ذلکم خیر لکم ان کنتم تعلمون

بسوی ذکر خدا و واگذارید خرید و فروش را این بهترست برای شما اگر هستید که بدانید

فاذا قضیت الصلوة فانتشروا فی الارض وابتغوا

پس چون گذارده شود نماز پس پراکنده شوید در روی زمین و بجوئید

من فضل الله واذکروا الله کثیرا لعلکم تفلحون

از فضل خدا و یاد کنید خدا را بسیار باشد که شما رستگار شوید

واذا رأوا تجارة او لهوا انفضوا الیها وترکوک قائما

و چون ببینند بازرگانی یا بیهوده متفرق گردند بسوی آنها و واگذارند ترا ایستاده [illegible] نماز

قل ما عند الله خیر من اللهو ومن التجارة والله

بگو آنچه نزد خداست بهترست از بیهوده و از تجارت و خدا

خیر الرازقین

بهترین روزی دهندگان

سورة المنافقون احدی عشرة آیة مدنیة

بسم الله الرحمن الرحیم

اذا جاءک المنافقون قالوا نشهد انک لرسول

چون آمدند ترا آن مردمان دورو گفتند گواهی میدهیم بدرستیکه تو هرآینه پیغمبر

الله

الله والله یعلم انک لرسوله والله یشهد ان

خدا و خدا میداند بدرستیکه تو هرآینه رسول اوئی و خدا گواهی میدهد بدرستیکه

المنافقین لکاذبون اتخذوا ایمانهم

منافقین هرآینه دروغگویانند فرا گرفتند سوگندهای خود را

جنة فصدوا عن سبیل الله انهم ساء ما کانوا

سپری پس بازداشتند مردمانرا از راه خدا بدرستیکه ایشان بدست آنچه هستند

یعملون ذلک بانهم آمنوا ثم کفروا فطبع علی

که میکنند این بسبب آنست که ایشان گرویده اند پس کافر شدند پس مهر نهاده شد بر

قلوبهم فهم لا یفقهون واذا رأیتهم تعجبک

دلهای ایشان پس ایشان نمی فهمند و چون ببینی ایشانرا خوش آید ترا [illegible]

اجسامهم وان یقولوا تسمع لقولهم کانهم خشب

بدنهای ایشان و اگر سخن گویند گوش می اندازی گفتار ایشان گویا ایشان چوبهایند

مسندة یحسبون کل صیحة علیهم هم العدو

تکیه داده شده بر دیوار می پندارند هر صدائی که برایشان زده شده ایشان اند دشمن

فاحذرهم قاتلهم الله انی یؤفکون واذا قیل

پس حذر کن از ایشان هلاک کند ایشانرا خدا بکجا برگردانیده میشوند و چون گفته شود

لهم تعالوا یستغفر لکم رسول الله لووا رؤسهم

مر ایشانرا بیائید تا آمرزش طلبد برای شما رسول خدا بپیچند سرهای خود را

وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ

و ببینی ایشان را که باز میدارند مردمان را از راه راست و ایشان گردنکشانند مساویست برایشان

أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

خواه طلب آمرزش کنی برای ایشان یا آمرزش نخواهی برای ایشان هرگز نیامرزد خدا ایشان را

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ هُمُ الَّذِينَ

بدرستیکه خدا هدایت نمیکند گروه نافرمان بردار را آنان اند

يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ

که می گفتند که نفقه مکنید بر کسیکه نزد رسول خدااند تا اینکه

يَنْفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ

از وی متفرق گردند و مر خدا راست خزینهای آسمانها و زمین ولیکن

الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ يَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنَا

منافقان نمی فهمند میگویند که اگر البته برگردیم

إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ

بسوی مدینه هر آینه بیرون کنند عزیزترین ما از مدینه آنها را که ذلیل ترند و مر خدا راست عزت

وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

و رسول او را و مؤمنان را ولیکن منافقان نمیدانند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ

ای آنکسانیکه گرویده اند باید غافل نکنند شما را مالهای شما و نه فرزندان شما

عن ذکر الله

عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

از یاد خدا و هر که بکند این کار پس آنگروه ایشانند زیانکاران

وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

و نفقه کنید از آنچه روزی کرده ایم شما را پیش از آنکه بیاید یکی از شما مرگ

فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ

پس بگوید پروردگارا چرا مهلت ندادی مرا تا زمانی نزدیک پس صدقه دادمی

وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا

و بودمی از جمله شایستگان و هرگز مهلت ندهد خدا هیچ نفسی را چون

جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

سورة التغابن ثمان عشرة

باید وقت مرگش و خدا آگاهست بآنچه می کنند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ

تسبیح می کنند مر خدا را آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است مر او راست پادشاهی

وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ هُوَ الَّذِي

و مر او راست سپاس و او بر همه چیزی تواناست اوست آنکه

خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ

آفرید شما را پس بعضی از شما کافر شده است و بعضی از شما مؤمن است و خدا بآنچه میکنید

بَصِيرٌ خَلَقَ السَّمٰوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ
بیناست آفرید آسمانها و زمین را براستی و بنگاشت شمارا

فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوَاتِ
پس نیکو آفرید شمارا و بسوی اوست بازگشت میداند آنچه در آسمانها

وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللّٰهُ عَلِيمٌ
و زمینست و میداند آنچه را پنهان دارید و آنچه را آشکار میکنید و خدا داناست

بِذَاتِ الصُّدُورِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
بآنچه در سینهاست آیا نیامد بشما خبر کسانیکه کافر شدند پیش ازین

فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ذٰلِكَ بِأَنَّهُ
پس بچشیدند عقوبت کار خود را و مر ایشانراست عذاب دردناک آن عذاب بسبب

كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ
آن بود که حکایت می آمدند بایشان پیغمبران ایشان با معجزهای روشن پس میگفتند آیا آدمی

يَهْدُونَنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَنِيٌّ
راه مینماید مارا پس کافر شدند و روی گردانیدند و بی نیاز است خدا و خدا بی نیاز است

حَمِيدٌ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَى
ستوده گمان کردند آنکسانیکه کافر شدند آنکه هرگز برانگیخته نشوند بگو آری

وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ
و بحق پروردگار من هر آینه برانگیخته شوند پس آگاهانیده شوید بآنچه کرده اید و این کار بر خدا

يسير

يَسِيرٌ فَآمِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا
آسانست پس ایمان آورید بخدا و رسول او و بنوریکه فرو فرستادیم

وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْجَمْعِ
و خدا بآنچه میکنید آگاهست روزیکه جمع کند خدا شمارا برای آنچه در روز جمع

ذٰلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا
آن روز روز پیدا شدن زیان تغابنست و هرکه ایمان آورد بخدا و بکند عمل شایسته

يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ
زایل کند خدا از گناهان او را و درآورد او را در بهشتهائیکه میرود از

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذٰلِكَ الْفَوْزُ
زیر آنها نهرها حال آنکه مخلد باشند در آن همیشه آن رستگاریست

الْعَظِيمُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولٰئِكَ
حزب
بزرگ و آنکسانیکه کافر شدند و تکذیب کردند بآیات ما ایشانند

أَصْحَابُ النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ مَا أَصَابَ
اصحاب آتش جاوید مانندگان در آن آتش و بد بازگشتیست آن نرسد هیچ

مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللّٰهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللّٰهِ
مصیبتی از مصیبت مگر بفرمان خدا و هرکه بگرود بخدا

يَهْدِ قَلْبَهُ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ وَأَطِيعُوا اللّٰهَ
راه نماید دل او را و خدا بهر چیزی داناست و فرمان برید خدا را

وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلَاغُ

و فرمان برید رسول را پس اگر روی بگردانید پس جز این نیست که بر رسول ماست رسانیدن پیغام خدا

الْمُبِينُ ۝ اللَّهُ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ ۚ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ

هویدا خدا نیست معبودی بحق بجز او و پس بخدا باید اعتماد نمایند

الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ

مومنان ای آنانیکه گرویده اند بدرستیکه بعضی از زنان شما

وَأَوْلَادِكُمْ عَدُوًّا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ ۚ وَإِنْ تَعْفُوا وَ

و فرزندان شما دشمنند مر شما را پس حذر کنید از ایشان و اگر عفو کنید از گناهان ایشان و

تَصْفَحُوا وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ

در گذرانید و بپوشانید پس بدرستیکه خدا آمرزگار مهربانست جز این نیست که مالهای شما

وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝ فَاتَّقُوا

و فرزندان شما سبب فتنه اند و خدا نزد اوست مزدی بزرگ پس بترسید

اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا

از خدا آنقدر که توانید و بشنوید و اطاعت کنید و نفقه مال خود در راه خدا بکنید آن بهتر است

لِأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

از برای شما و کسیکه نگاهداشته شود از بخل ذاتی خود پس آن گروه ایشانند رستگاران

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ

اگر وام دهید بجهة رضای خدا قرض نیکو دو چندان کند خدا در دنیا آنرا برای شما و بیامرزد خدا مر شما را

والله

وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

و خدا جزای سپاس دهنده است بردبار داننده نهان و آشکار است غالب راست کردار است

سورة الطلاق اثنتان عشرة آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ

ای پیغمبر و امت او هرگاه طلاق دهید زنان را پس طلاق دهید ایشان را در عدة ایشان یعنی در طهر

وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ ۖ لَا تُخْرِجُوهُنَّ

و بشمارید سه طهر عده ایشان را و بپرهیزید از خدا که مربی شماست بیرون مکنید زنان طلاق داده را

مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِينَ بِفَاحِشَةٍ

از خانهای ایشان و باید بیرون نروند آن زنان مگر بیایند بکار زشت

مُبَيِّنَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ

ظاهر کننده زشتی و آن حکمهای خداست و هرکه درگذرد از حدهای خدا

فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ ۚ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ

پس بدرستیکه ظلم کرده بر نفس خود نمیدانی شاید خدا پدید آورد بعد از

ذَٰلِكَ أَمْرًا ۝ فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ

آن طلاق کاری را پس چون نزدیک رسند آن زنان بنهایت عده خود پس نگاه دارید ایشان را برجوع از ...

اَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَاَشْهِدُوا ذَوَىْ عَدْلٍ مِنْكُمْ

برجوع از طلاق بر وفق شرع و گواه بگیرید بر طلاق دو مرد عادل را که از شما باشد

وَاَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلّٰهِ ذٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ

و بپا دارید شهادت را برای رضای خدا بحکم پند داده میشود بآن هرکه باشد

يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ

که ایمان آورد بخدا و بروز قیامت و هرکه بترسد از خدا بدید کند مر او را

مَخْرَجًا وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ

بیرون شدن از غمها و روزی دهد او را از آنجا که گمان نداشته باشد و هرکه توکل کند بر خدا

فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللّٰهُ

پس او کافیست او را بدرستیکه خدا رساننده است امر خود را بدرستیکه قرار داده خدا

لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَاللَّائِي يَئِسْنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ

برای هر چیزی اندازه و آن زنان طلاق داده که نومید شده اند از حیض از زنان شما

اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلٰثَةُ اَشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ

اگر در شک باشید از حمل ایشان پس زمان عده ایشان سه ماهست و آنها یکه حیض ندیده اند

وَاُولَاتُ الْاَحْمَالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ

و خداوندان فرزندان در شکمها نهایت عده ایشان آنست که بر زمین نهند بار حمل خود را و هرکه

يَتَّقِ اللّٰهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِهِ يُسْرًا ذٰلِكَ اَمْرُ اللّٰهِ اَنْزَلَهُ

بترسد از خدا بدید کند برای او از کار او آسانی آن حکم خداست فرو فرستاده

الیکم

اِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللّٰهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ اَجْرًا

برای شما و هرکه بترسد از خدا دور کند از او بدیهای او را و بزرگ سازد برای او مزد او را

اَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ

جای دهید زنان طلاق داده را جدا از جائی که خود جای میگیرید بقدر وسع و طاقت شما و گزند مرسانید مر ایشانرا

لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَاِنْ كُنَّ اُولَاتِ حَمْلٍ فَاَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ

تا تنگ گیرید کار را بر ایشان و اگر باشند آن زنان خداوندان بار حمل پس نفقه کنید بر ایشان

حَتّٰى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَاِنْ اَرْضَعْنَ لَكُمْ فَاٰتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ

تا آنگاه که بر زمین نهند بار حمل خود را پس اگر شیر دهند فرزندان شما را برای شما پس بدهید ایشان را مزدهای ایشان

وَاْتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَاِنْ تَعَاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ اُخْرٰى

و فرمان برید یکدیگر در میان خود در باب شیر دادن و مزد دادن بر وفق شریعت و اگر تنگ گیرید کار را بر یکدیگر

لِيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ

پس باید که نفقه کند خداوند فراخ نعمت باندازه وسعت خود و هرکه تنگ گرفته شده بر او روزی او

فَلْيُنْفِقْ مِمَّا اٰتَاهُ اللّٰهُ لَا يُكَلِّفُ اللّٰهُ نَفْسًا اِلَّا مَا اٰتَاهَا

پس باید که نفقه کند از آنچه داد او را خدا تکلیف نمیکند خدا هیچ کس را مگر باندازه آنچه داده او را

سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا وَكَاَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ عَتَتْ

و زود باشد که بدید آورد بعد از دشواری آسانی و بسا اهل شهر و دهی که سر باز زند

عَنْ اَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ فَحَاسَبْنَاهَا حِسَابًا شَدِيدًا

از فرمان پروردگار خود و پیغمبران او پس حساب کردیم ایشانرا حسابی سخت

وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُكْرًا ۝ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ

وعقوبت كرديم ايشانرا عذابى ناپسنديده پس چشيدند عقوبت كار خودرا و بود

عَاقِبَةُ أَمْرِهَا خُسْرًا ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا

عاقبت كار ايشان زيان آماده كرده خدا براى ايشان عذابى سخت

فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ

پس بترسيد از خدا اى صاحبان عقلها آنكه گرويدند بدرستيكه فرستاد

اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا ۝ رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ

خدا بسوى شما سبب شرفى رسول را كه ميخواند بر شما آيات خدارا

مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

كه همه روشنند تا بيرون آورد كسانيرا كه گرويدند وكردند كارهاى شايسته

مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ

از تاريكيهاى كفر بروشنائى وهركه ايمان آورد بخدا وكند كار

صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

شايسته درآورد اورا به بهشتى كه ميرود از زير آن جويها

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝ اللَّهُ

جاويدان در آن هميشه هرآينه نيكو كرده خدا براى وى روزيرا خدا آنست

الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ

آنكه آفريده هفت آسمانرا واززمين مانند آنها

يتنزل

يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

فرود مى آيد فرمان خود را درميان ايشان تا بدانيد بدرستيكه خدا بر همه چيز توانا است

وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

وبدرستيكه خدا بتحقيق فراگرفته بهر چيزى دانش او

سورة التحريم اثنا عشر آية مكية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ ۖ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ

اى پيغمبر چرا حرام ميكنى برخود چيزيرا كه حلال كرده خدا براى تو ميطلبى خشنودى

أَزْوَاجِكَ ۚ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ

زنان خود وخدا آمرزنده مهربانست به تحقيق كه مقرر كرد خدا براى شما

تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ ۚ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ ۖ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝

حلال گردانيدن سوگندهاى شمارا وخدا دوست شماست واوست داناى درست كردار

وَإِذْ أَسَرَّ النَّبِيُّ إِلَىٰ بَعْضِ أَزْوَاجِهِ حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَّأَتْ

وچون رازگفت پيغمبر به بعضى اززنان خود حفصه سخنى پس چون خبر داد او بديگرى

بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ

يعنى عايشه ومطلع گرداند پيغمبر را خدا بر فاش ساختن آن سر شناسانيد پيغمبر از آن بعضى از آنچه فاش كرده بود واعراض نمود از

بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَٰذَا قَالَ

از بعض دیگر پس چون خبر داد پیغمبر آن زن را بآنچه فاش کرد گفت آن زن که خبر کرد ترا باین سخن گفت

نَبَّأَنِيَ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ

پیغمبر خبر داد مرا دانای آگاه اگر توبه کنید ای عایشه و حفصه و بازگشت کنید بسوی خدا پس بدرستیکه میل کرده

قُلُوبُكُمَا وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ

از اخلاص پیغمبر دلهای شما و اگر معاونت هم نمایند بر ایذای پیغمبر پس بدرستیکه خدا او یاور پیغمبر است

وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ

و جبرئیل و شایسته زمره مؤمنان و فرشتگان بعد از آن

ذَٰلِكَ ظَهِيرٌ عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ

در یاری کننده شاید پروردگار محمد اگر طلاق دهد شما را ای زنان آنکه بدل دهد عوض دهد او را

أَزْوَاجًا خَيْرًا مِنْكُنَّ مُسْلِمَاتٍ مُؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ

زنان بهتر از شما همه اقرار کنندگان تمام باور دارندگان همه نماز گذارندگان با خضوع و خشوع

تَائِبَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا

بازگشت کنندگان از گناه و پرستندگان خدا هجرت کنندگان روزه داران شوهر دیدگان و دوشیزگان

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

ای آنکسانیکه گرویده اند نگاه دارید نفسهای خود را و اهل خود را از آتشی

وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ

که آتش افروز آن مردمان باشند و سنگ کار فرمایند بر آن آتش فرشتگان درشت خوی

شداد

شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

سخت دل نافرمانی نکنند خدا را در آنچه فرماید ایشان را و میکنند آنچه فرموده میشوند

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْزَوْنَ

ای آنکسانیکه کافر شده اند عذر مگوئید امروز جز این نیست جزا داده میشوید

مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تُوبُوا إِلَى

بآنچه بودید که میکردید ای آنکسانیکه گرویده اند بازگردید بسوی

اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ

خدا بازگردیدنی خالص شاید که پروردگار شما آنکه درگذراند از شما گناهان شما را

وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا

و در آورد شما را در بهشتهای که میرود از زیر آنها نهرها روزیکه

يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ

خوار نگذارد خدا پیغمبر را و کسانیکه گرویده اند با او روشنائی ایشان می یابد

بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا

پیش پیش رو ایشان و از جانب راست ایشان گویند پروردگارا تمام گردان برای ما

نُورَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ — وَاغْفِرْ لَنَا

نور ما را بدرستیکه تو بر هر چیز توانائی ای پیغمبر — و بیامرز ما را

جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ

جهاد کن با کافران و منافقان و درشتی کن با ایشان و مقام ایشان

جهنم وبئس المصير ۝ ضرب الله مثلا للذين

دوزخست و بد جای بازگشتی زده خدا مثلی برای آنکه

كفروا امرأت نوح وامرأت لوط كانتا تحت عبدين

کافر شدند زن نوح و زن لوط بودند در زیر حکم دو بنده

من عبادنا صالحين فخانتاهما فلم يغنيا عنهما من

از بندگان ما دو شایسته پس خیانت کردند آن دو زن با آن دو بنده شایسته پس دفع نکردند آن دو بنده از آن دو زن

الله شيئا وقيل ادخلا النار مع الداخلين

از عذاب خدا چیزی را و گفته شد آن دو زن را درآیید بآتش دوزخ با درآیندگان

وضرب الله مثلا للذين آمنوا امرأت فرعون

و زده خدا مثلی برای آنکه ایمان آوردند زن فرعون را

إذ قالت رب ابن لي عندك بيتا في الجنة ونجني

چون گفت آن زن پروردگارا بنا کن برای من نزد خود خانه در بهشت و باز رهان مرا

من فرعون وعمله ونجني من القوم الظالمين ۝ ومريم

از فرعون و کردار او و باز رهان مرا از گروه ستمکاران و مریم

ابنت عمران التي أحصنت فرجها فنفخنا فيه من

دختر عمران که نگاه داشت عورت خود را پس دمیدیم در آن از

روحنا وصدقت بكلمات ربها وكتبه و

جان خود و باور داشت شرایع پروردگار خود را و کتابهای او را و

كانت من **سورة الملك ثلثون آية مكية** القانتين

و بود از زمره مطیعان

بسم الله الرحمن الرحيم

تبارك الذي بيده الملك وهو على كل شيء قدير ۝

بزرگ و برتر است آنکه در دست اوست پادشاهی و او بر همه چیز توانا است

الذي خلق الموت والحيوة ليبلوكم أيكم أحسن

آنکه بیافرید مرگ و زندگی را تا بیازماید شما را که کدام یک از شما نیکوتر است

عملا وهو العزيز الغفور ۝ الذي خلق سبع سموات

بکردار و اوست غالب آمرزگار آنکه بیافرید هفت آسمانرا

طباقا ما ترى في خلق الرحمن من تفاوت فارجع البصر

طبقه بر طبقه بر زبر یکدیگر نمی بینی در آفرینش خدای بخشنده هیچ خللی و خللی پس بگردان دیده خود را

هل ترى من فطور ۝ ثم ارجع البصر كرتين ينقلب

آیا هیچ می بینی از عیبها پس بگردان دیده خود را مرتبه بعد از مرتبه باز گردد

إليك البصر خاسئا وهو حسير ۝ ولقد زينا السماء

بسوی تو دیده تو حال آنکه دور شده از یافتن عیبی و مانده باشد از نگریستن و هر آینه بیاراستیم آسمان

الدنيا بمصابيح وجعلناها رجوما للشياطين

نزدیکتر را بچراغها و گردانیدیم آنرا راندها برای شیطانان

وأعتدنا لهم عذاب السعير ۝ وللذين كفروا بربهم

وآماده کردیم ما برای ایشان عذاب دوزخرا و برای آن کسانکه کافر شدند بپروردگار خویش

عذاب جهنم وبئس المصير ۝ إذا ألقوا فيها سمعوا لها

عذاب دوزخست و بدجایی بازگشتی چون فکنده شوند در آن آتش بشنوند از آن

شهيقا وهي تفور ۝ تكاد تميز من الغيظ كلما ألقي

آواز ها و آن بجوشد نزدیکست جدا شود از نهایت خشم هرگاه فکنده شود

فيها فوج سألهم خزنتها ألم يأتكم نذير ۝ قالوا بلى

در دوزخ گروهی سوال کنند ایشانرا خازنان دوزخ آیا نیامد شما بیم کننده گویند آری

قد جاءنا نذير ۝ فكذبنا وقلنا ما نزل الله من شيء

آمد بما بیم کننده پس تکذیب کردیم ما و گفتیم ما فرو نفرستاد خدا هیچ چیز

إن أنتم إلا في ضلال كبير ۝ وقالوا لو كنا نسمع

نیستید شما مگر در گمراهی بزرگ و گفتند اگر می بودیم که می شنیدیم

أو نعقل ما كنا في أصحاب السعير ۝ فاعترفوا بذنبهم

یا می فهمیدیم نمی بودیم در زمره یاران آتش افروخته پس معترف شدند بگناه خویش

فسحقا لأصحاب السعير ۝ إن الذين يخشون ربهم

پس دوری از رحمت باد مر یاران دوزخرا بدرستیکه آنکسانیکه می ترسند از عذاب پروردگار خود

بالغيب لهم مغفرة وأجر كبير ۝ وأسروا قولكم أو اجهروا

پنهانی مر ایشانراست آمرزشی و مزدی بزرگ و پنهان کنید سخن گفتن را یا آشکار کنید

به إنه

به إنه عليم بذات الصدور ۝ ألا يعلم من خلق

بآن بدرستیکه خدا داناست بآنچه در سینهاست آیا نداند آنکه پدید کرده آفرینش

وهو اللطيف الخبير ۝ هو الذي جعل لكم الأرض

و اوست دانا بچیزهای خفی و آگاه است اوست آنکه بیافرید برای شما زمین را

ذلولا فامشوا في مناكبها وكلوا من رزقه وإليه

رام پس راه روید در اطراف و جوانب زمین و بخورید از روزی او و بسوی اوست

النشور ۝ أأمنتم من في السماء أن يخسف بكم الأرض

حشر خلایق آیا ایمن شدید شما از آنکه در آسمانست از آنکه فرو برد شما را در زمین

فإذا هي تمور ۝ أم أمنتم من في السماء أن يرسل

پس آنگاه آن زمین مضطرب و موج زن شود آیا ایمن شوید از آنکه در آسمانست از آنکه بفرستد

عليكم حاصبا فستعلمون كيف نذير ۝ ولقد كذب

بر شما سنگی پس زود باشد که بدانید که چگونه است بیم من و هر آینه تکذیب کردند

الذين من قبلهم فكيف كان نكير ۝ أولم يروا إلى

آنکسانیکه از پیش ایشان بودند پس چگونه بود عقوبت من ایشانرا آیا ننگریستند بسوی

الطير فوقهم صافات ويقبضن ما يمسكهن إلا

در هوا که

مرغان بر زبر ایشان گشایندگان بالها و بر هم آورندگان آنها که نگاه نمیدارد ایشانرا

الرحمن إنه بكل شيء بصير ۝ أمن هذا الذي هو

خدای بخشاینده بدرستیکه او بهر چیزی بیناست یا کیست که او اعوان و انصار است

جُنْدٌ لَكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ إِنِ الْكَافِرُونَ

والشكارت شمارا كه يارى ميدهد شمارا از غير خداى بخشاينده نيستند ناگروندگان

إِلَّا فِي غُرُورٍ أَمَّنْ هٰذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ

مگر در فريب عظيمى يا كيست اين كيست كه روزى ميدهد شمارا اگر باز گيرد خدا

رِزْقَهُ بَلْ لَجُّوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ أَفَمَنْ يَمْشِي مُكِبًّا عَلَىٰ

روزى خود را از شما در افتادند در عناد و در ميدان از حق آيا پس آنكه راه ميرود و افتاده بر

وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَمْشِي سَوِيًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

روى خود راه يافته تراست يا آنكه براه رود و ايستاده در راستى براه راست

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ

بگو اوست آنكه آفريد شمارا و بيافريد براى شما گوشها و چشمها

وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ

و دلها بسيار اندكيست آنچه شكر ميكنيد بگو اوست آنكه پراكنده كرد شمارا

فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هٰذَا

در زمين و بسوى او محشور شويد و ميگويند چه وقت خواهد آمد اين

الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ

وعده اگر هستيد شما راست گويان بگو جز اين نيست كه دانائى وقت آن نزد

اللّٰهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ

خداست و جز اين نيست كه من بيم كننده ام ظاهر پس چون ببينند العذاب را نزديك زشت گردد

وجوه

وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ

رويهاى كسانيكه كافر شدند و گويند اينست آنچه بوديد كه از آن شتاب

تَدَّعُونَ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللّٰهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ

ميجوئيد بگو خبر دهيد مرا كه اگر هلاك كرداند مرا خدا و هر كرا كه گرويده بامن يا

رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ قُلْ هُوَ

با رحمت كند پس كيست پناه دهد كافرانرا از عذاب دردناك بگو اوست

الرَّحْمٰنُ آمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ

بخشاينده ايمان آورديم باو و برو توكل كرديم پس زود باشد كه بدانيد كيست آنكه

فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا

در گمراهيست ظاهر بگو خبر دهيد مرا اگر بگردد آب شما فرو رفته در زمين

فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ سورة ن اثنان وخمسون ايةً مكية

پس كيست كه بيارد براى شما آبى شيرين

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

نٓ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ

بحق دوات و قلم و بحق آنچه مى نويسند فرشتگان كه نيستى تو حال آنكه متلبسى بحال پروردگار خود ديوانه

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

و بدرستيكه تراست مزدى بى منت و بدرستيكه تو هر آينه بر خوئى پسنديده بزرگ

فستبصر ويبصرون ۝ بأيكم المفتون ۝ إن ربك هو

پس زود باشد که ببینی تو و ببینند مشرکان بکدام یک از شما است جنون بدرستیکه پروردگار تو او است

أعلم بمن ضل عن سبيله وهو أعلم بالمهتدين ۝

داناتر بانکه گمراه شوند از راه او و او دانا تر است براه یافتگان

فلا تطع المكذبين ۝ ودوا لو تدهن فيدهنون ۝

پس فرمان مبر تکذیب کننده گان را دوست میدارند اگر نرمی کنی با ایشان پس ایشان نیز نرمی کنند

ولا تطع كل حلاف مهين ۝ هماز مشاء بنميم ۝ مناع

و فرمان مبر هر سوگند خورنده را که حقیر و خوار است هر عیب جوی رونده در میان مردم بسخن چینی باز دارنده

للخير معتد أثيم ۝ عتل بعد ذلك زنيم ۝ أن كان

از نیکی ستمکار گنه کار سنگ دل پس از آن بچسبها حرامزاده برای آنکه باشد

ذا مال وبنين ۝ إذا تتلى عليه آياتنا قال أساطير

صاحب مال بسیار و فرزندان چون خوانده شود برو آیات کتاب گوید این افسانهای

الأولين ۝ سنسمه على الخرطوم ۝ إنا بلوناهم

پیشینیانست زود باشد که داغ نهایم او را بر بینی بدرستیکه ما آزمودیم ایشان را

كما بلونا أصحاب الجنة إذ أقسموا ليصرمنها مصبحين

چنانچه آزمودیم بقحط باران بوستان را چون سوگند خوردند که البته بچینند میوهای آن با مداد و ستیزگان

ولا يستثنون ۝ فطاف عليها طائف من ربك وهم

و نه گفتند ان شاء الله پس گرد برآمد برای بوستان بلایی گرداننده از نزد پروردگار تو و حال آنکه ایشان بودند

نائمون

نائمون ۝ فأصبحت كالصريم ۝ فتنادوا مصبحين ۝ أن

خفتگان پس گردید آن باغ چون باغ همچو درو شده یعنی درخشان سیاه شده پس ندا کردند یکدیگر را بامداد

اغدوا على حرثكم إن كنتم صارمين ۝ فانطلقوا وهم

بیرون روید بامداد بر کشت خود اگر هستید شما چینندگان میوه آن پس رفتند بجانب باغ و ایشان

يتخافتون ۝ أن لا يدخلنها اليوم عليكم مسكين ۝

پنهانی با یکدیگر میگفتند که باید در نیاید آن بوستان امروز بر شما درویشی

وغدوا على حرد قادرين ۝ فلما رأوها قالوا إنا لضالون ۝

و گردیدند بر منع بیچارگان و مسکین توانایان پس چون بدیدند آن باغ گفتند بدرستیکه ما گمراه شدیم

بل نحن محرومون ۝ قال أوسطهم ألم أقل لكم لولا

بلکه ما بی بهره شدگانیم گفت عادلتر و بهترین ایشان آیا نگفتم من شما را که چرا

تسبحون ۝ قالوا سبحان ربنا إنا كنا ظالمين ۝ فأقبل

بپاکی نمیستایند خدا را گفتند پاکست پروردگار ما بدرستیکه ما بودیم ستمکاران پس روی آوردند

بعضهم على بعض يتلاومون ۝ قالوا يا ويلنا إنا كنا

بعضی از ایشان بر بعضی حال آنکه یکدیگر را ملامت میکردند گفتند ای وای بر ما بدرستیکه ما بودیم ما

طاغين ۝ عسى ربنا أن يبدلنا خيرا منها إنا إلى

از حد در گذشتگان شاید که پروردگار ما عوض دهد ما را بهتر از این باغ بدرستیکه ما بسوی

ربنا راغبون ۝ كذلك العذاب ولعذاب الآخرة

پروردگار خود رغبت کنندگانیم همچنین عذاب دنیا و هر آینه عذاب آخرت

اكبر لو كانوا يعلمون ۝ إن للمتقين عند ربهم جنات

بزرگتر است اگر باشند که بدانند ۝ بدرستیکه مر پرهیزکاران راست نزد پروردگار خود بهشتهای

النعيم ۝ افنجعل المسلمين كالمجرمين ۝ ما لكم كيف

با ناز و نعمت ۝ آیا پس بگردانیم مسلمانان را مثل گناهکاران ۝ چیست مر شما را چگونه

تحكمون ۝ ام لكم كتاب فيه تدرسون ۝ إن لكم فيه

حکم می کنید ۝ یا نه که مر شما راست کتابی آسمانی که در آن میخوانید ۝ بدرستیکه شما راست در آن کتاب

لما تخيرون ۝ ام لكم ايمان علينا بالغة الى يوم القيمة

آنچه برگزینید ۝ یا نه که مر شما راست عهدهای بر ما رسنده بکمال تا روز قیامت

إن لكم لما تحكمون ۝ سلهم ايهم بذلك زعيم ۝ ام لهم

بدرستیکه شما راست هر آنچه حکم میکنید ۝ بپرس ایشان را که کدام یک از ایشان بآن حکم در کفالت ۝ یا نه که مر ایشان را

شركاء فليأتوا بشركائهم إن كانوا صادقين ۝ يوم يكشف

انبازانند پس باید که بیاورند خود شریکان خود را اگر هستند راست گویان ۝ روزیکه جامه برداشته شود

عن ساق ويدعون الى السجود فلا يستطيعون ۝ خاشعة

از ساق پای و خوانده شوند بسجده الهی پس نتوانند سجده نمود ۝ در حالیکه فرو خوابیده

ابصارهم ترهقهم ذلة وقد كانوا يدعون الى السجود

چشمهای ایشان فرا گرفته است ایشان را خواری و بتحقیق که بودند در دنیا که خوانده میشدند بسجده

وهم سالمون ۝ فذرني ومن يكذب بهذا الحديث

و بودند ایشان تندرستان ۝ پس بگذار مرا با آنکه تکذیب میکردند در دنیا باین حدیث قرآن

سنستدرجهم

سنستدرجهم من حيث لا يعلمون ۝ واملي لهم إن

زود باشد که بگیریم ایشان را بعذاب مرتبه مرتبه از جائیکه ندانند ۝ و مهلت دهیم مر ایشان را بدرستیکه

كيدي متين ۝ ام تسئلهم اجرا فهم من مغرم مثقلون ۝ ام عند

عقوبت من محکم است ۝ یا نه که طلب میکنی از ایشان مزدی پس ایشان از تاوان مزد گران بار شده گشتند ۝ یا نه که نزد

هم الغيب فهم يكتبون ۝ فاصبر لحكم ربك ولا تكن

ایشانست علم غیب پس ایشان می نویسند ۝ پس شکیبائی کن برای حکم پروردگار خود و مباش

كصاحب الحوت اذ نادى وهو مكظوم ۝ لولا ان

مانند صاحب ماهی ۝ وقتیکه ندا کرد خدا را و حال آنکه او خشمگین بود ۝ اگر نه این بود

تداركه نعمة من ربه لنبذ بالعراء وهو مذموم ۝

که دریافت او را نعمتی از نزد پروردگار خود هر آینه افکنده شدی بصحرای بیگیاهی و او مذمت مستحق بودی

فاجتبيه ربه فجعله من الصالحين ۝ وان يكاد

پس برگزید او را پروردگار او ۝ پس گردانید او را از صالحین ۝ و بدرستیکه نزدیکست

الذين كفروا ليزلقونك بابصارهم لما سمعوا الذكر

که آنکه کافر شدند هر آینه میلغزانند ترا بچشمهای خود چون شنیدند قرآن را

ويقولون انه لمجنون ۝ وما هو الا ذكر

و میگفتند بدرستیکه محمد دیوانه است ۝ و نیست او مگر پند ده

سورة الحاقة

للعالمين ۝

اثنتان وخمسون آية

مر جهانیان را

بسم الله الرحمن الرحيم

الحاقة ما الحاقة وما ادريك ما الحاقة كذبت

آن ساعت که حقیقت چه عظیم است آن ساعت حق وچه دانا کرده ترا که چیست ساعت حق تکذیب کردند

ثمود وعاد بالقارعة فاما ثمود فاهلكوا بالطاغية

قوم ثمود وگروه عاد بروز قیامت که کوبنده سرهاست پس اما قبیله ثمود پس هلاک کرده شدند بعلای از حد گذشته

واما عاد فاهلكوا بريح صرصر عاتية سخرها عليهم

واما گروه عاد پس هلاک شدند بباد ابنات سخت وزنده از حد در گذشته مسلط کرد آن باد را بر ایشان

سبع ليال وثمانية ايام حسوما فترى القوم

هفت شب وهشت روز متوالی پس میدیدی القوم عاد را

فيها صرعى كانهم اعجاز نخل خاوية فهل ترى لهم

در آن روز که مردگان بر وفتاده گویا که ایشان بنهانی درخت خرا بید فتاده پس آیا می بینی ایشان را

من باقية وجاء فرعون ومن قبله والموتفكات

هیچ باقی مانده وآمد فرعون وآنانکه پیش از او بودند وساکنان دهیهای لوط

بالخاطئة فعصوا رسول ربهم فاخذهم اخذة رابية انا لما

بگناهی عظیم پس نافرمانی کردند پیغمبر پروردگار خود را پس گرفت خدا ایشان را گرفتنی زیاده از حد تصور بدرستیکه ما

طغى الماء حملناكم في الجارية لنجعلها لكم تذكرة

چون طغیان کرد آب برداشتیم ما شما را در کشتی نوح تا گردانیم آن کشتی را برای شما پندی وعبرتی

وتعيها اذن واعية فاذا نفخ في الصور نفخة

ونگاه دارد او را گوشی نگاه دارنده پس چون دمیده شود در صور دمیدنی

واحدة وحملت الارض والجبال فدكتا دكة

یگانه وبرداشته زمین وکوهها کوفتنی یکمرتبه

واحدة فيومئذ وقعت الواقعة وانشقت السماء

پس درآنروز واقع شود قیامت وشکافته شود آسمان

فهي يومئذ واهية والملك على ارجائها ويحمل

پس آسمان درآنروز باشد سست وانهم رخنه وفرشتگان براطراف آسمان وبردارند

عرش ربك فوقهم يومئذ ثمانية يومئذ تعرضون

عرش پروردگار ترا بر زبر ایشان درآنروز هشت ملک درآنروز عرض کرده شوید

لا تخفى منكم خافية فاما من اوتي كتابه بيمينه

پوشیده نماند از افعال شما هیچ پوشیدنی پس اما کسیکه داده شود نامه اعمال او بدست راست او

فيقول هاؤم اقرؤا كتابيه اني ظننت اني ملاق

پس گوید با جماعت بیائید ابکه بخوانید نوشته مرا بدرستیکه من بیقین میدانستم که من رسنده ام

حسابيه فهو في عيشة راضية في جنة عالية

بحساب خود پس آن کس در زندگانی باشد پسندیده در بهشتی بلند مرتبه

قطوفها دانية كلوا واشربوا هنيئا بما اسلفتم

میوه آن نزدیک باشد بخورید وبیاشامید گوارنده بسبب آنکه کردید شما

فِي الْأَيَّامِ الْخَالِيَةِ ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ

در روزگاران گذشته واما آنکس که داده شود نامهٔ اعمال او بدست چپ او

فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَهْ ۝ وَلَمْ أَدْرِ مَا حِسَابِيَهْ

پس میگوید ای کاشکی من نداده شده بودم نامهٔ اعمال خود را و ندانستمی چیست حساب من

يَا لَيْتَهَا كَانَتِ الْقَاضِيَةَ ۝ مَا أَغْنَىٰ عَنِّي مَالِيَهْ

ای کاشکی این حالت بودی مرا کشنده هیچ دفع نکرد از من عذاب کی

هَلَكَ عَنِّي سُلْطَانِيَهْ ۝ خُذُوهُ فَغُلُّوهُ ۝ ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ

ضایع شد از من تسلط من بر مردم که گفته شود فرشتگان عذاب را بگیرید او را پس غل نهید بر گردن او پس در آتش دوزخ درآرید او را

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ

پس در زنجیری که باشد درازی او هفتاد ارش پس درآید او را

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝ وَلَا يَحُضُّ

بدرستیکه او بود که ایمان نمی آورد بخدای بزرگ قدر و ترغیب نمیکرد خود و کسان خود را

عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝ فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَاهُنَا حَمِيمٌ

بطعام دادن درویشی پس نیست مر او را امروز در اینجا هیچ خویشی مهربان

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝ لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ

و نیست هیچ طعامی مگر از چرک و خون نخورند او را مگر دوزخیان گنه کاران

فَلَا أُقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۝ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ

پس سوگند میخورم بآنچه می بینند و آنچه نمی بینند بدرستیکه او هر آینه گفتار

رسول

رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ ۚ قَلِيلًا مَا تُؤْمِنُونَ

رسول بزرگوار است و نیست این سخن شاعری بسیار اندکی میگروید

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ ۚ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ۝ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ

و نیست سخن منجم بسیار اندکی پند میگیرید فرو فرستاده شده است از پروردگار

الْعَالَمِينَ ۝ وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ

جهانیان و اگر گوید افترا بر ما بعضی از گفتارها

لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ

هر آینه بگیریم حق خود را از و بقوت و توانائی تمام پس هر آینه می بریدیم از او رگ دل او را

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَتَذْكِرَةٌ

پس نمیبود از شما هیچ کس از او دفع کنندگان عذاب و بدرستیکه او هر آینه پندیست

لِلْمُتَّقِينَ ۝ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۝ وَإِنَّهُ

مر پرهیزگارانرا و بدرستیکه ما هر آینه میدانیم بدرستیکه بعضی از شما تکذیب کنندگانند و بدرستیکه این قرآن

لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝ فَسَبِّحْ

هر آینه سبب حسرت بر کافران و بدرستیکه قرآن هر آینه حقیقت یقین پس تسبیح کن خدا را

بِاسْمِ سورة المعارج واربع واربعون آية رَبِّكَ الْعَظِيمِ

مقرون نام پروردگار تو که بزرگوار است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ

سوال کرد سوال کننده عذابی را که بود نیست مر کافران را نیست مر آن را هیچ دفع کننده

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ

از نزد خدای صاحب درجات عروج فرشتگان بالا میروند فرشتگان و جبرئیل بسوی او

فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ فَاصْبِرْ صَبْرًا

در روزی که هست اندازه او پنجاه هزار سال پس صبر کن ای محمد بر ایذاء قوم خود

جَمِيلًا إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيدًا وَنَرَاهُ قَرِيبًا يَوْمَ تَكُونُ

صبر نیکو بدرستیکه ایشان می بینند آن عذاب را دور و ما می بینیم او را نزدیک روزیکه گردد

السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ وَلَا يَسْأَلُ

آسمان چون مس گداخته و باشند کوهها مانند پشم زده کرده شده و نپرسد هیچ

حَمِيمٌ حَمِيمًا يُبَصَّرُونَهُمْ يَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابِ

خویشی از حال خویشی نموده شوند خویشان بیکدیگر آرزو کند گناهکار که کاشکی فدیه دهد از عذاب

يَوْمِئِذٍ بِبَنِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ وَفَصِيلَتِهِ الَّتِي

آن روز پسران خود را و زن خود را و برادر خود را و خویشان خود را

تُؤْوِيهِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ كَلَّا إِنَّهَا

که جای می داده اند در دنیا و هر که در زمین است همه را پس برهاند از عذاب آن روز نجات

لَظَىٰ نَزَّاعَةً لِلشَّوَىٰ تَدْعُو مَنْ أَدْبَرَ وَتَوَلَّىٰ وَجَمَعَ

زبانه آتش است حال آنکه کشنده است مر اعضا و جوارح میخواند بخود هر کرا پشت کرده از حق و روی گردانیده از آن و جمع کرده

فاوعى

فَأَوْعَىٰ إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ

در ظرفی نهاده آنرا بدرستیکه آدمی مخلوق شده حریص چون برسد او را بدی و سختی

جَزُوعًا وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا إِلَّا الْمُصَلِّينَ الَّذِينَ هُمْ

جزع ناک شد و چون برسد او را نیکی منع کننده باشد مگر نماز کنندگان که ایشان

عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ

بر نماز خود مداومت کننده گانند و آنکسانیکه در مالهای ایشان حقی

مَعْلُومٌ لِلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ

معین است برای خواهنده و بی روزی و کسانیکه تصدیق کرده اند بروز

الدِّينِ وَالَّذِينَ هُمْ مِنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ إِنَّ

قیامت و کسانیکه ایشان از عذاب پروردگار خود ترسان باشند بدرستیکه

عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ

عذاب خدای ایشان نه چنانست که توان از آن ایمن بود و آنکسانیکه ایشان مر فرجهای خود را

حَافِظُونَ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ

محافظت کنند مگر بر زنان خود یا آنچه مالک شده دستهای ایشان

فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ

پس بدرستیکه ایشان ملامت کردگان نیستند پس هر که بجوید چیزی غیر از آن پس آن گروه

هُمُ الْعَادُونَ وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ

ایشان از حد در گذشتگانند و کسانیکه ایشان مر امانتهای خود و عهدهای خود رعایت کنندگانند

والذين هم بشهاداتهم قائمون ۝ والذين هم على صلاتهم

و کسانیکه ایشان بگواهیهای خود ایستاده کانند و آنکسانیکه ایشان بر نماز خود

يحافظون ۝ اولئك في جنات مكرمون ۝ فمال الذين

محافظت کننده کانند آنگروه در بهشتهای گرامی شده کانند پس چیست کسانیرا

كفروا قبلك مهطعين ۝ عن اليمين وعن الشمال عزين

که کافر شدند که بسوی تو شتابنده کانند از جانب راست و از جانب چپ گروه گروه

ايطمع كل امرئ منهم ان يدخل جنة نعيم

آیا طمع میدارد هر مردی از ایشان از آنکه در آورده شود در بوستان ناز و نعمت

كلا انا خلقناهم مما يعلمون ۝ فلا اقسم برب المشارق

حقا که ما آفریدیم ایشانرا از آنچه میدانند یعنی نطفه پس سوگند میخورم به پروردگار مشرقها

والمغارب انا لقادرون ۝ على ان نبدل خيرا منهم

و مغربها بدرستیکه ما هر آینه توانایانیم بر آنکه عوض بیاریم بهتر از ایشانرا

وما نحن بمسبوقين ۝ فذرهم يخوضوا ويلعبوا حتى

و نیستیم ما بر ما پیشی توان گرفت پس بگذار ایشانرا تا فرو روند در باطلات و بازی کنند تا آنگاه

يلاقوا يومهم الذي يوعدون ۝ يوم يخرجون من

که ملاقات کنند روز خود را آن روز که وعده داده شده اند روزیکه بیرون آیند از

الاجداث سراعا كانهم الى نصب يوفضون ۝ خاشعة

قبرها شتابندگان گویا ایشان بسوی نشان معینی شتابان اند حال آنکه ترسیده

ابصارهم

ابصارهم ترهقهم ذلة ذلك اليوم الذي كانوا

چشمهای ایشان فرو گیرد ایشانرا خواری است آن روز که بودند

سورة النوح يوعدون ۝ ثمان و عشرون آية

که وعده داده میشدند

بسم الله الرحمن الرحيم

انا ارسلنا نوحا الى قومه ان انذر قومك من قبل

بدرستیکه ما فرستادیم نوح را بسوی قوم او که بترسان قوم خود را پیش از آنکه

ان ياتيهم عذاب اليم ۝ قال يا قوم اني لكم نذير مبين

بیاید بایشان عذاب دردناک گفت نوح ای قوم من بدرستیکه من شما را بیم کننده ام ظاهر

ان اعبدوا الله واتقوه واطيعون ۝ يغفر لكم من

اینکه بپرستید خدا را و بترسید از و و طاعت کنید مرا تا بیامرزد شما را از

ذنوبكم ويؤخركم الى اجل مسمى ان اجل الله اذا جاء

گناهان شما و تاخیر اندازد عمر شما را تا مدتی معین بدرستیکه مدت مقرر از نزد خدا چون بیاید

لا يؤخر لو كنتم تعلمون ۝ قال رب اني دعوت قومي

تاخیر کرده نشود اگر هستید که بدانید گفت پروردگارا بدرستیکه من دعوت کردم قوم خود را

ليلا ونهارا ۝ فلم يزدهم دعائي الا فرارا ۝ واني كلما

شب و روز پس زیاده نکرد ایشانرا دعوت من مگر گریختن و بدرستیکه من هر وقت

دعوتهم لتغفر لهم جعلوا أصابعهم في آذانهم

بخواندم ایشانرا تا بیامرزی مر ایشانرا گردانیدند انگشتان خود را در گوشهای خود

واستغشوا ثيابهم وأصروا واستكبروا استكبارا

و بسر در کشیدند جامهای خود را و مداومت نمایند بر عصیان و گردن کشی کردند گردن کشی عجب

ثم إني دعوتهم جهارا ثم إني أعلنت لهم وأسررت

پس بدرستیکه من دعوت کردم ایشانرا آشکارا پس بدرستیکه من ظاهر گردانیدم دعوت ایشانرا و آهسته گفتم

لهم إسرارا فقلت استغفروا ربكم إنه كان غفارا

ایشانرا آهسته گفتنی پس گفتم من طلب آمرزش کنید پروردگار خود را بدرستیکه اوست آمرزگار

يرسل السماء عليكم مدرارا ويمددكم بأموال

تا بفرستد ابر را بر شما بارنده پی درپی و مدد دهد شمارا بمالها

وبنين ويجعل لكم جنات ويجعل لكم أنهارا ما لكم لا ترجون لله

و پسران و پدید کند برای شما بوستانها و آفریند برای شما نهرها چیست مر شمارا که امید نمیدارید مر خدای را

وقارا وقد خلقكم أطوارا ألم تروا كيف خلق الله

هیچ تعظیمی و هر آینه بیافرید شمارا گونهای مختلف آیا ندیدید که چگونه بیافرید خدا

سبع سماوات طباقا وجعل القمر فيهن نورا وجعل

هفت آسمان را چند طبقه بر زبر یکدیگر و آفرید ماه را در ایشان نورانی و گردانید

الشمس سراجا والله أنبتكم من الأرض نباتا ثم يعيدكم

آفتاب را چراغی و خدا برویانید شمارا از زمین رویانیدنی پس باز میگرداند شمارا

فيها

فيها ويخرجكم إخراجا والله جعل لكم الأرض بساطا

در زمین و بیرون می آورد شمارا از قبرها بیرون آوردنی و خدا گردانید برای شما زمین فرشی گسترده

لتسلكوا منها سبلا فجاجا قال نوح رب إنهم

تا بروید از آن زمین راههای گشاده را گفت نوح پروردگار بدرستیکه ایشان

عصوني واتبعوا من لم يزده ماله وولده إلا خسارا

نافرمانی من کردند و پیروی کردند آنرا که زیاده نکرد او را مالش و فرزندش مگر زیانی

ومكروا مكرا كبارا وقالوا لا تذرن آلهتكم ولا

و مکر کردند مکری بغایت بزرگی و گفتند البته مگذارید البته خدایان خود را و وا

تذرن ودا ولا سواعا ولا يغوث ويعوق ونسرا

مگذارید البته بت ود را و نه سواع و نه یغوث و نه یعوق و نه نسر

وقد أضلوا كثيرا ولا تزد الظالمين إلا ضلالا

و بحقیقت گمراه کردند بسیاری را و زیاده مکن ستمکارانرا مگر گمراهی

مما خطيئاتهم أغرقوا فأدخلوا نارا فلم يجدوا

از برای گناهان خود غرق کرده شدند در آتش عظیم پس نیافتند

لهم من دون الله أنصارا وقال نوح رب لا تذر

برای خود از غیر خدا هیچ یاری دهندگان و گفت نوح پروردگارا مگذار

على الأرض من الكافرين ديارا إنك إن تذرهم

بر روی زمین از کافران دیاری بدرستیکه تو اگر واگذاری ایشانرا

يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا ۝ رَبِّ اغْفِرْ

گمراه کنند بندگان ترا و نزایند مگر فسق کننده بسیار ناسپاسی پروردگارا بیامرز

لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ

مرا و مادر مرا و مر انرا که درآید بخانه من با ایمان و مر مردان مومن را و زنان مومنه را

وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ سورة الجن ثمان وعشرون آية إِلَّا تَبَارًا ۝

و زیاده مکن ستمکارانرا مگر هلاکت

الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا

بگو ای محمد که وحی فرستاده شده بسوی من بدرستیکه شنیدند قرآنرا گروهی از پریان پس گفتند بدرستیکه ما شنیدیم

قُرْآنًا عَجَبًا ۝ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ

قرآنی بشگفت که راه مینماید قرآن براستی و صواب پس ایمان آوردیم ما بآن و هرگز شریک نورزیم

بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝ وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً

بپروردگار خود احدیرا و انکه برتر است عظمت پروردگار ما فرا نگرفته هیچ زنی

وَلَا وَلَدًا ۝ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا

و نه هیچ فرزندی و انکه هست میگویند بیخردان برخدا دروغی

وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا

و انکه ما پنداشتیم که هرگز نگویند آدمیان و پریان برخدا هیچ دروغی

وانه

وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ

و انکه بودند مردانی از آدمیان که پناه گرفتندی بمردان از پریان

فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ

پس افزودند ایشانرا گمراهی و سرکشی و انکه آدمیان پنداشتند چنانچه شما می پندارید که هرگز برنی انگیزد

اللَّهُ أَحَدًا ۝ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلِئَتْ حَرَسًا

خدا احدیرا و انکه ما مس کردیم آسمانرا پس یافتیم آنرا که پر شده از نگهبانان

شَدِيدًا وَشُهُبًا ۝ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ

با قوت و ستارگان جهنده و بدرستیکه ما بودیم که نشستیم از آسمان در نشستگاهها برای شنیدن

فَمَنْ يَسْتَمِعِ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِهَابًا رَصَدًا ۝ وَأَنَّا لَا نَدْرِي

پس هر که طلب شنیدن میکند حالا یابد برای دفع خود تیر شهابی نگاه دارنده در آسمان و انکه ما نمیدانیم

أَشَرٌّ أُرِيدَ بِمَنْ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

که آیا بدی خواسته شده بانکه در زمین است یا خواسته با ایشان پروردگار ایشان صواب و صلاحی

وَأَنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِنَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقَ

و انکه بعضی از ما شایستگان اند و بعضی از ما گروهیند فروتر ازین هستیم ما خداوندان مذهبهای

قِدَدًا ۝ وَأَنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ

گوناگون و انکه دانستیم ما که هرگز فوت نشویم از غلبه خدا در زمین و هرگز

نُعْجِزَهُ هَرَبًا ۝ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْهُدَى آمَنَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنْ

فوت نشویم از وی بگریز و انکه ما چون شنیدیم ما قرآنرا ایمان آوردیم بآن پس هر که میگرود

بربه فلا يخاف بخسا ولا رهقا ۝ وانا منا المسلمون

به پروردگار خود پس نترسد از نقصان ثواب و نه از خواری ۝ وانکه بعضی از ما مسلمانانند

ومنا القاسطون فمن اسلم فاولئك تحروا رشدا ۝

و بعضی از ما بیدادگرانند پس هر که گردن نهاد فرمان خدا را پس آن گروه در جستند از راه راست را

واما القاسطون فكانوا لجهنم حطبا ۝ وان لو استقاموا

واما بیدادکنندگان پس شدند از برای دوزخ هیمه پس اگر درست ایستادندی

على الطريقة لاسقيناهم ماء غدقا ۝ لنفتنهم فيه

بر راه راست هر آینه بیاشامیم ایشان را آبی بسیار تا بیازمائیم ایشان را در آن

ومن يعرض عن ذكر ربه يسلكه عذابا صعدا ۝

و هر که اعراض کند از یاد پروردگار خود درآورد او را بعذابی با مشقت تمام

وان المساجد لله فلا تدعوا مع الله احدا ۝ وانه لما

وانکه مسجدها برای خدا است پس مخوانید با خدا هیچ کس را وانکه چون

قام عبد الله يدعوه كادوا يكونون عليه لبدا ۝

ایستاد بنده خاص خدا محمد تا بخواند خدا نزدیک بودند که باشند برو گروهی انبوه برای شنیدن

قل انما ادعوا ربي ولا اشرك به احدا ۝ قل اني لا املك

بگو جز این نیست که میخوانم پروردگار خود را و شریک نمیدانم با او احدی را بگو هر آینه من مالک نیستم شمارا

لكم ضرا ولا رشدا ۝ قل اني لن يجيرني من الله احد

شمارا هیچ مضرتی و نه هیچ نفعی بگو هر آینه من هرگز پناه ندهد مرا از عذاب خدا احدی

ولن اجد

ولن اجد من دونه ملتحدا ۝ الا بلاغا من الله ورسالاته

و نیابم هرگز از غیر خدا جای پناهی مگر رسانیدن سخنی از نزد خدا و رسانیدن پیامهای او

ومن يعص الله ورسوله فان له نار جهنم خالدين

و هر که نافرمانی کند خدا و رسول او را پس بدرستیکه مر او راست آتش دوزخ جاویدان باشند

فيها ابدا حتى اذا راوا ما يوعدون فسيعلمون من اضعف

در آن همیشه تا آنکه چون ببینند آنچه وعده داده میشوند پس بتحقیق بدانند که کیست ضعیفتر

ناصرا واقل عددا ۝ قل ان ادري اقريب ما توعدون

بمددکاری و کمتر است از روی شمار بگو نمیدانم آیا نزدیکست آنچه وعده داده میشوند

ام يجعل له ربي امدا ۝ عالم الغيب فلا يظهر على غيبه احدا

یا آنکه بگرداند برای او پروردگار من مدتی داننده نهان پس مطلع نگرداند بر علم نهانی احدی را

الا من ارتضى من رسول فانه يسلك من بين يديه

مگر آنکسیرا که پسندیده از فرستاده خود پس بدرستیکه خدا درآورد از پیش او

ومن خلفه رصدا ۝ ليعلم ان قد ابلغوا رسالات

و از پی او نگهبانی تا ظاهر شود که بتحقیق رسانیده اند پیامهای

ربهم واحاط بما لديهم واحصى كل شيء عددا ۝

پروردگار خود را و فراگرفته خدا بدانش آنچه نزد ایشانست و ضبط فرموده همه چیز را بشماره

سورة المزمل عشرون اية

بسم الله الرحمن الرحیم

یا ایها المزمل ۝ قم اللیل الا قلیلا ۝ نصفه او انقص منه

ای آنکه جامه بر خود پیچیده برخیز در شب بنماز مگر اندکی نیمی از آن یا کم کن از نیمه آن

قلیلا ۝ او زد علیه ورتل القرآن ترتیلا ۝ انا سنلقی علیک

اندکی یا زیاده کن بر نیمه آن و بخوان قرآن را آهسته خواندنی بدرستیکه ما زود باشد که بیفکنیم بر تو

قولا ثقیلا ۝ ان ناشئة اللیل هی اشد وطا واقوم قیلا ۝

گفتاری گران یعنی قرآن بدرستیکه نفس خیزنده بعبادت در شب آن سختتر است بموافقت دل و زبان و راستتر

ان لک فی النهار سبحا طویلا ۝ واذکر اسم ربک وتبتل

بدرستیکه مر ترا در روز مدتیست دراز جهت امور معاش یاد کن نام پروردگار خود را و ببریده شو

الیه تبتیلا ۝ رب المشرق والمغرب لا اله الا هو فا

بسوی او بریده شدنی ملک پروردگار مشرق و مغرب است نیست معبودی جز او پس

تخذه وکیلا ۝ واصبر علی ما یقولون واهجرهم هجرا

فرا گیر او را کارساز خود و صبر کن بر آنچه میگویند و دوری گزین از ایشان دوری گزیدنی

جمیلا ۝ وذرنی والمکذبین اولی النعمة ومهلهم

نیک و واگذار مرا با مکذبان خداوندان نعمت و مهلت ده ایشان را زمان

قلیلا ۝ ان لدینا انکالا وجحیما ۝ وطعاما ذا غصة

اندک بدرستیکه نزد ماست بندهای گران و آتشی سوزان و خوردنی گلوگیر

وعذابا

وعذابا الیما ۝ یوم ترجف الارض والجبال وکانت

و عذاب دردناک روزیکه بلرزه در آید زمین و کوهها و باشند

الجبال کثیبا مهیلا ۝ انا ارسلنا الیکم رسولا شاهدا

کوهها توده ریگ روان بدرستیکه ما فرستادیم بسوی شما رسولی که گواهست

علیکم کما ارسلنا الی فرعون رسولا ۝ فعصی فرعون

بر کردار شما چنانچه فرستادیم بسوی فرعون رسولی پس نافرمانی کرد فرعون

الرسول فاخذناه اخذا وبیلا ۝ فکیف تتقون ان

رسول را پس گرفتیم او را گرفتنی سخت و گران پس چگونه حذر توانید کرد اگر

کفرتم یوما یجعل الولدان شیبا ۝ السماء منفطر

کافر شدید از روزیکه بگرداند از غایت هول کودکانرا پیران آسمان شکافنده است

به کان وعده مفعولا ۝ ان هذه تذکرة فمن شاء

بسبب آن روز هست وعده خدا کرده شده بدرستیکه این آیتها پندیست پس هر که خواهد

اتخذ الی ربه سبیلا ۝ ان ربک یعلم انک تقوم ادنی

فرا گیرد بسوی پروردگار خود راهی بدرستیکه پروردگار تو میداند که تو بر میخیزی گاهی بعبادت کمتر

من ثلثی اللیل ونصفه وثلثه وطائفة من الذین

از دو ثلث شب و نیمه شب و گاهی سه یک آن و بر میخیزند گروهی از آنکه

معک والله یقدر اللیل والنهار علم ان لن تحصوه

با تو اند و خدا اندازه میکند شب و روز را داند که هرگز ضبط نتوان نمود اندازه آنرا

فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ اَنْ

پس عفو فرمود بر شما پس بخوانید آنچه میسر شود از قرآن دانست خدا که

سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَى وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ

خواهند بود گروهی از شما بیماران و گروهی دیگران که سفر روند در روی زمین

يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّٰهِ وَآخَرُونَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ

می طلبند روزی از فضل خدا و گروهی دیگران که کارزار میکنند در راه خدا

فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَآتُوا الزَّكٰوةَ وَ

پس بخوانید آنچه میسر شود از قرآن و بپای دارید نماز را و بدهید زکوة را و

أَقْرِضُوا اللّٰهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ

قرض دهید خدا را قرض نیکو و آنچه پیش می فرستید برای نفسهای خود از نیکی

تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّٰهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ

خواهید یافت آنرا در نزد خدا او بهتر و بزرگتر بمزد و طلب آمرزش کنید

إِنَّ اللّٰهَ سورة المدثر غَفُورٌ خمسون آية مكية رَحِيمٌ

بدرستیکه خدا آمرزگار مهربانست

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

ای آن بجامه در پیچیده برخیز پس بترسان خلق را و پروردگار خود را ببزرگی یاد کن و جامهای خود را پاک کن

والرجز

وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ فَإِذَا

و از اسباب عذاب پس دوری گزین و عطا مکن حال آنکه بسیار شماری و از برای فرمان پروردگار خود پس صبر کن پس چون

نُقِرَ فِي النَّاقُورِ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ

دمیده شود در صور قیامت پس آن روز که دمیده شود در صور روزیست بسیار دشوار بر کافران

غَيْرُ يَسِيرٍ ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

غیر آسان واگذار مرا با آنکه آفریدم من او را حال آنکه تنها بود یعنی بی مال و فرزند بود و دادم

مَمْدُودًا وَبَنِينَ شُهُودًا وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا ثُمَّ يَطْمَعُ

تمام و فرزندانی و حاضران در محفلها و بگستردم از هر نعمتی برای او گستردنی پس طمع میدارد

أَنْ أَزِيدَ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا سَأُرْهِقُهُ

که زیاده کنم حقا بدرستیکه او هست مر آیات ما را معاند زود باشد که برسانم او را

صَعُودًا إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ

مشقتی تمام بدرستیکه او فکر کرد و اندازه گرفت کار خود را پس کشته باد چگونه تقدیر کرده پس کشته باد

قَدَّرَ ثُمَّ نَظَرَ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ فَقَالَ

اندازه کرده پس نگریست بر قوم خود پس ترش کرد روی خود را زیاده ترش کرد پس پشت کرد از حق و کبر کرد پس

إِنْ هٰذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْثَرُ إِنْ هٰذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ سَأُصْلِيهِ

نیست این قرآن مگر سحری که آموخته شود نیست این مگر قول آدمی زود باشد که در آرم او را

سَقَرَ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرُ لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ لَوَّاحَةٌ لِلْبَشَرِ

بدوزخ و چه دانا کرده ترا که چیست دوزخ رحم نکند هیچ عاصی را و نگذارد هیچ کافر را سیاه کننده است

عليها تسعة عشر ۝ وما جعلنا اصحاب النار الا ملائكة

بران دوزخ موکلند نوزده زبانیه و نگردانیدیم زبانیه دوزخ را مگر فرشتگان

وما جعلنا عدتهم الا فتنة للذين كفروا ليستيقن الذين

و نگردانیدیم شماره ایشان را مگر عددی که سبب فتنه باشد مر کافران را تا یقین کنند آنکه

اوتوا الكتاب ويزداد الذين آمنوا ايمانا ولا يرتاب

داده شده اند کتاب آسمانی را و تا بیفزایند آنکه ایمان آورده اند ایمان خود را و تا شک نیارند

الذين اوتوا الكتاب والمؤمنون ۝ وليقول الذين في

آنکه داده شده اند کتاب آسمانی و مؤمنان و تا بگویند کسانیکه در

قلوبهم مرض والكافرون ماذا اراد الله بهذا

دلهای ایشان بیماریست و کافران چه چیز خواسته خدا این حکایت عدد زبانیه

مثلا كذلك يضل الله من يشاء ويهدي من يشاء

از روی مثلی همچنین است در ضلالت فرو میگذارد خدا هر کرا خواهد و راه نماید هر کرا خواهد

وما يعلم جنود ربك الا هو وما هي الا ذكرى

و نمیداند عدد لشکر پروردگار خود مگر او و نیست او مگر پندی

للبشر ۝ كلا والقمر ۝ والليل اذ ادبر ۝ والصبح اذا اسفر ۝

برای مردمان بحقیقت که منکرند میگویند بحق ماه و بحق شب چون پس کشد و بحق صبح چون روشن کند

انها لاحدى الكبر ۝ نذيرا للبشر ۝ لمن شاء منكم ان يتقدم

هر آینه که سقر یکی از دوزخهای بزرگ است بیم کننده مردمان را هر کرا خواهد از شما که پیشی گیرد در طاعت

او يتأخر

او يتأخر ۝ كل نفس بما كسبت رهينة ۝ الا اصحاب اليمين ۝

یا باز ایستد هر نفسی بانچه اندوخته در گروست مگر اصحاب دست راست باشند

في جنات يتساءلون ۝ عن المجرمين ۝ ما سلككم

در بوستانها می پرسند از احوال گناهکاران چه چیز در آورد شما را

في سقر ۝ قالوا لم نك من المصلين ۝ ولم نك نطعم المسكين ۝

در دوزخ گویند در جهان نبودیم از نماز گذارندگان و نبودیم که طعام دهیم درویش را

وكنا نخوض مع الخائضين ۝ وكنا نكذب بيوم الدين ۝

و بودیم که فرا می رفتیم در باطل با فرو روندگان در آن و بودیم که تکذیب میکردیم بروز قیامت

حتى اتينا اليقين ۝ فما تنفعهم شفاعة الشافعين ۝

تا آنکه آمد بما مرگ پس سود نکند ایشان را شفاعت شافعان

فما لهم عن التذكرة معرضين ۝ كانهم حمر مستنفرة ۝

پس چیست ایشان را از پند یعنی قران روی گردانند گویا که ایشان گور خران رمنده

فرت من قسورة ۝ بل يريد كل امرئ منهم ان يؤتى صحفا

که گریخته اند از شیر بلکه میخواهند هر مردی از ایشان آنکه داده شود نامه های آسمانی

منشرة ۝ كلا بل لا يخافون الآخرة ۝ كلا انه تذكرة ۝

گشوده بحقیقت بلکه نمی ترسند از عذاب آخرت حقا بدرستیکه قران پندیست

فمن شاء ذكره ۝ وما يذكرون الا ان يشاء الله

پس هر که خواهد یاد کند او را و یاد نکنند او را و پند نگیرند مگر آنکه بخواهد خدا

هو اهل التقوى سورة القيمة اربعون اية واهل المغفرة

او سزاوارست که ازو بترسند و سزاوار آمرزیدن گناهانست

بسم الله الرحمن الرحیم

لا اقسم بیوم القیمة ولا اقسم بالنفس اللوامة ایحسب

سوگند میخورم بروز رستخیز و سوگند میخورم بنفس بسیار ملامت کننده گناهکاران آیا گمان میبرد

الانسان الن نجمع عظامه بلی قادرین علی ان

انسان که هرگز جمع نخواهیم کرد استخوانهای اورا بلکه قادریم برانکه

نسوی بنانه بل یرید الانسان لیفجر امامه یسئل

راست کنیم سر انگشتان اورا بلکه میخواهد آدمی که همیشه در فجور باشند در آینده عمر خود میپرسد

ایان یوم القیمة فاذا برق البصر وخسف القمر

کی خواهد بود روز قیامت پس آنگاه که خیره شود چشمها و تاریک و منخسف شود ماه

وجمع الشمس والقمر یقول الانسان یومئذ این

و جمع کرده میشود آفتاب و ماه باهم گوید آدمی اکنون کجاست

المفر کلا لا وزر الی ربک یومئذ المستقر

گریزگاه نجات نیست هیچ پناهگاهی بسوی پروردگارت در آن روز قرارگاه خلق

ینبؤا الانسان یومئذ بما قدم واخر بل الانسان

خبر کرده شود آدمی در آن روز بانچه پیش فرستاده و آنچه واپس انداخته بلکه آدمی

علی نفسه بصیرة ولو القی معاذیره لا تحرک به لسانک

بر نفس خود بیناست واگرچه بیاورد عذرهای خود را حرکت مده ای محمد بقرآن زبان خود را

لتعجل به ان علینا جمعه وقرانه فاذا قرأناه فاتبع

پیش از وحی تا تعجیل کنی بران بدرستیکه برماست جمع کردن قرآن و قرآن خواندن آن پس چون بخوانیم او را پس پیروی کن

قرانه ثم ان علینا بیانه کلا بل تحبون العاجلة

خواندن آنرا پس بدرستیکه برماست بیان مشکلات آن نچنانست که شما پندارکان میکنید بلکه دوست میدارید دنیای گذرنده را

وتذرون الاخرة وجوه یومئذ ناضرة الی ربها

و وامیگذارید آخرت را رویهای در آن روز روشن و تابان باشند بسوی رحمت پروردگار خود

ناظرة ووجوه یومئذ باسرة تظن ان یفعل بها

نظر کننده اند و رویها در آن روز ترش و درهم کشیده باشند یقین دانند که جزا داده خواهند شد بلای

فاقرة کلا اذا بلغت التراقی وقیل من راق وظن

شکننده پشتها حقا که چون برسد جان بچنبرهای گردن و گفته شود که کیست جادو کننده و یقین داند

انه الفراق والتفت الساق بالساق الی ربک

که آن هنگام مفارقت از دنیاست و به پیچد از غایت شدت ساق پیش بدیگر ساق او بسوی جزای پروردگارت

یومئذ المساق فلا صدق ولا صلی ولکن کذب

آن روز بازگشت پس تصدیق نکرد سخن پیغمبر را و نماز نگزارد و لیکن تکذیب او نمود

وتولی ثم ذهب الی اهله یتمطی اولی لک فاولی

و روگردانید پس رفت بسوی کسان خود حال آنکه متبختر میبود وای مر ترا پس وای

ثم أولى لك فأولى أيحسب الإنسان أن يترك سدى

پس وای مر ترا پس وای آیا می پندارد انسان که فرو گذاشته شود معطل

ألم يك نطفة من مني يمنى ثم كان علقة فخلق فسوى

آیا نبود نطفه از منی که ریخته شده در رحم پس گشت پاره خون بسته پس تمام کرد خلقت او را

فجعل منه الزوجين الذكر والأنثى أليس ذلك

پس ساخت و کرد صورت او را پس آفرید از دو صنف نرینه و مادینه آیا نیست آن خدای

بقادر على أن سورة هل أتى إحدى وثلاثون يحيي الموتى

توانا بر آنکه زنده میکند مرده گان را

بسم الله الرحمن الرحيم

هل أتى على الإنسان حين من الدهر لم يكن شيئا

بتحقیق آمد بر مردمان زمانی از روزگار که نبود چیزی

مذكورا إنا خلقنا الإنسان من نطفة أمشاج نبتليه

یاد کرده شده بدرستیکه ما آفریدیم انسان را از قطره آب آمیخته مرد و زن آزمائیم او را

فجعلناه سميعا بصيرا إنا هديناه السبيل إما شاكرا

پس گردانیدیم او را شنوای بینا بدرستیکه ما نمودیم او را راه راست حال آنکه یا سپاسگزار باشد

وإما كفورا إنا أعتدنا للكافرين سلاسل وأغلالا

یا آنکه ناسپاس بدرستیکه ما آماده کرده ایم برای کافران زنجیرها و غلها

وسعيرا إن الأبرار يشربون من كأس كان مزاجها

و آتشی افروخته بدرستیکه نیکوکاران می آشامند از شراب جامی که باشد آمیزش آن

كافورا عينا يشرب بها عباد الله يفجرونها تفجيرا

آب کافور چشمه ایست که می آشامند از آن بندگان خاص خدا روان کنندگان چشمه ها در منازل خود روان کردنی

يوفون بالنذر ويخافون يوما كان شره مستطيرا

وفا مینمایند به نذر و می ترسند از عذاب روز قیامت محنت آن رسیده هر کس

ويطعمون الطعام على حبه مسكينا ويتيما وأسيرا

و میخورانند طعام را با نهایت احتیاج بر دوستی آن که بیچاره و یتیم و دستگیر شده

إنما نطعمكم لوجه الله لا نريد منكم جزاء ولا شكورا

گویند جز این نیست که میخورانیم شما را برضای خدا نمیخواهیم از شما پاداش و سپاس گذاری

إنا نخاف من ربنا يوما عبوسا قمطريرا فوقاهم الله

بدرستیکه ما ترسیم از پروردگار خود روزی را که ترش رو و سخت باشد ترش رو پس نگاه داشت ایشانرا خدا

شر ذلك اليوم ولقاهم نضرة وسرورا وجزاهم بما صبروا

از بد آن روز و پیش آورد ایشانرا تازه روی و خوشحال و جزا داد ایشانرا بسبب صبر

جنة وحريرا متكئين فيها على الأرائك لا يرون

بهشتی عظیم و حریری بسیار تکیه زدگان در آن بهشت بر تختها نه بینند

فيها شمسا ولا زمهريرا ودانية عليهم ظلالها

در آن حرارت آفتابی و نه سرمای سختی و نزدیک بوده بر ایشان سایه های درختان

وظللت قطوفها تذليلا ويطاف عليهم بانية

و آسان کرده شد چیدن میوهای آن آسان کردنی و میگردانند بر ایشان با کاسههای

من فضة واكواب كانت قواريرا قواريرا من فضة

از نقره و کوزهای که باشند آبگینها آبگینها از نقره

قدروها تقديرا ويسقون فيها كاسا كان مزاجها

که اندازه کنند آنها را اندازه کردنی و آشامیده شود در آن بهشت شرابی که باشد آمیزش آن

زنجبيلا عينا فيها تسمى سلسبيلا ويطوف عليهم

با چشمه زنجبیل که آن چشمه ایست در آن بهشت که نام نهاده شده چشمه سلسبیل و میگردند بر ایشان

ولدان مخلدون اذا رايتهم حسبتهم لؤلؤا منثورا

پسران مؤبد و دایمی در بهشت چون ببینی ایشانرا می پنداری ایشانرا مروارید پراکنده شده

واذا رايت ثم رايت نعيما وملكا كبيرا عاليهم

و چون بنگری آنجا ببینی نعمتی عجب و پادشاهی بزرگ زبر ایشان

ثياب سندس خضر واستبرق وحلوا اساور من فضة

جامههای دیبای همه سبز و حریر ستبر و آراسته بدست برنجنهای از نقره

وسقيهم ربهم شرابا طهورا ان هذا كان لكم جزاء

و بیاشاماند ایشانرا پروردگار ایشان شرابی پاک و پاک کننده بدرستیکه این گرامیها است شمارا پاداشی

وكان سعيكم مشكورا انا نحن نزلنا عليك القران

و هست سعی شما در طاعت مالی داده شده بدرستیکه ما فرو فرستادیم بر تو قرآن را

تنزیلا

تنزيلا فاصبر لحكم ربك ولا تطع منهم اثما او كفورا

فرو فرستادنی صبر کن برای حکم پروردگار خود و نه فرمان مبر از ایشان گناهکاری را یا ناسپاس کافری را

واذكر اسم ربك بكرة واصيلا ومن الليل فاسجد

سجده مسنونه

و یاد کن نام پروردگار خود را بامداد و شبانگاهان و در بعضی از شب پس سجده کن

له وسبحه ليلا طويلا ان هؤلاء يحبون العاجلة

مر او را و بپاکی یاد کن او را شب دراز بدرستیکه این کافران دوست میدارند سرای شتابنده

ويذرون وراءهم يوما ثقيلا نحن خلقناهم

و میگذارند در پس خود روز گرانرا ما آفریدیم ایشانرا

وشددنا اسرهم واذا شئنا بدلنا امثالهم تبديلا

و محکم کردیم بند ایشانرا و اگر خواهیم ما بدل کنیم امثال ایشانرا بدل کردنی

ان هذه تذكرة فمن شاء اتخذ الى ربه سبيلا وما

بدرستیکه این آیات پندیست پس هرکه خواهد فراگیرد بسوی پروردگار خود راهی و نمی توانید

تشاؤن الا ان يشاء الله ان الله كان عليما حكيما

خواست شما مگر آنرا که خواهد خدا بدرستیکه خدا است بسیار دانای حکیم

يدخل من يشاء في رحمته والظالمين اعد لهم

در آورد هر کرا خواهد در سایه رحمت خود و ظالمانرا آماده کرده برای ایشان

عذابا سورة المرسلات وهي خمسون اية اليما

عذابی دردناک

بسم الله الرحمن الرحيم

والمرسلات عرفا فالعاصفات عصفا والناشرات

بحق فرستگان فرستاده شده بنیکویی پس بحق ملائکه شتابان آینده بر زمین شتابندگان چون تندباد و

نشرا فالفارقات فرقا فالملقيات ذكرا عذرا

ابرها پراکنده کردنی پس بحق فرستگان جدا نماینده حق از باطل جدا کردنی پس بحق فرستگان القا کننده وحی به پیغمبران برای عذر

او نذرا انما توعدون لواقع فاذا النجوم طمست

یا بیم کردن   جز این نیست که آنچه وعده داده میشوید هر آینه آینده است پس آنگاه که ستارگان بی نور شوند

واذا السماء فرجت واذا الجبال نسفت واذا الرسل

و آنگاه که آسمان شکافته و پاره پاره شود و آنگاه که کوهها از هم پاشیده شوند و آنگاه که پیغمبران معین شده

اقتت لاي يوم اجلت ليوم الفصل وما ادريك

وقت شهادت ایشان برای امتان برای کدام روز تاخیر شده اند توقتها برای روز حکم میان خلائق و چه چیز دانا کرده ترا

ما يوم الفصل ويل يومئذ للمكذبين الم نهلك

که چه روز است روز حکم   وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را   آیا هلاک نکردیم

الاولين ثم نتبعهم الآخرين كذلك نفعل بالمجرمين

پیشینیان را   پس از پی ایشان در آوردیم پسینیان را یعنی اهل مکه را همچنین کنیم با گناهکاران

ويل يومئذ للمكذبين الم نخلقكم من ماء مهين

وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را   آیا نیافریدیم شما را از قطره آب خوار بیمقدار

فجعلناه في قرار مكين الى قدر معلوم فقدرنا فنعم

پس جای دادیم آنرا در قرارگاهی محکم یعنی رحم تا مقداری دانسته شده پس اندازه کردیم پس نیک

القادرون ويل يومئذ للمكذبين الم نجعل الارض

اندازه کنندگان   وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را   آیا نگردانیدیم زمین را

كفاتا احياء وامواتا وجعلنا فيها رواسي شامخات

فراهم آرنده زندگانی در بسیط و مردگان در شکم و بیافریدیم در زمین کوههای بلند

واسقيناكم ماء فراتا ويل يومئذ للمكذبين انطلقوا الى

و بیاشامانیدیم شما را آب شیرین   وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را   بروید ای مکذبان بسوی چیزی

ما كنتم به تكذبون انطلقوا الى ظل ذي ثلث

آنچه بودید که آنرا تکذیب میکردید   بروید بسوی دودی صاحب سه

شعب لا ظليل ولا يغني من اللهب انها ترمي بشرر

شعبه که نه سایه راحتی با اوست و دفع نکند از زبانه آتش بدرستیکه آتش دوزخ می افکند شراره در

كالقصر كانه جمالت صفر ويل يومئذ للمكذبين

چون کوشکی گوئیا آن شراره شتران اند زرد رنگ   وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را

هذا يوم لا ينطقون ولا يؤذن لهم فيعتذرون

این روزیست که سخن نگویند از دهشت   و دستوری داده نشوند مر تکذیب کنندگان را تا عذرخواهی کنند

ويل يومئذ للمكذبين هذا يوم الفصل جمعناكم

وای در آن روز مر تکذیب کنندگان را   این روز حکم است میان حق و باطل جمع کردیم شما را

والاولين فان كان لكم كيد فكيدون ويل

و پيشينيانرا پس اگر هست مر شما را چاره پس چاره كنيد واى

يومئذ للمكذبين ان المتقين في ظلال وعيون

در آنروز مر تكذيب كنندگانرا بدرستيكه پرهيزگاران در سايها باشند و چشمها

وفواكه مما يشتهون كلوا واشربوا هنيئا بما كنتم

و ميوها بآنچه آرزو كنند گفته شود بخوريد و بياشاميد گوارنده بسبب آنچه بوديد

تعملون انا كذلك نجزي المحسنين ويل يومئذ

كه ميكرديد بدرستيكه ما همچنين جزا دهيم نيكوكارانرا واى در آنروز

للمكذبين كلوا وتمتعوا قليلا انكم مجرمون

مر تكذيب كنندگانرا گويند بخوريد و برخوردار شويد اندكى بدرستيكه شما گناهكارانيد

ويل يومئذ للمكذبين واذا قيل لهم اركعوا

واى در آنروز مر تكذيب كنندگانرا و چون گويند ايشانرا كه نماز كنيد

لا يركعون ويل يومئذ للمكذبين

نماز نكنند واى در آنروز مر تكذيب كنندگانرا

فباي حديث سورة النبأ اربعون آية بعده يؤمنون

پس بكدام سخن بعد از قرآن مى گروند

جزء عم يتساءلون

بسم الله الرحمن الرحيم

عم يتساءلون عن النبإ العظيم الذي هم فيه مختلفون

از چه چيز مى پرسند از خبر بزرگ يعنى قرآن آن خبر كه ايشان در آن اختلاف ميكنند

كلا سيعلمون ثم كلا سيعلمون الم نجعل الارض

نه چنانست زود باشد كه بدانند باز نه چنانست زود باشد كه بدانند آيا نگردانيديم زمين گسترده

مهادا والجبال اوتادا وخلقناكم ازواجا وجعلنا

فرشى و كوهها را ميخهاى زمين و آفريديم شما را صنف صنف و گردانيديم

نومكم سباتا وجعلنا الليل لباسا وجعلنا النهار

خواب شما را راحت بدن و گردانيديم شب را پوششى و گردانيديم روز را

معاشا وبنينا فوقكم سبعا شدادا وجعلنا سراجا وهاجا

وقت معيشتى و بنا كرديم بر زبر شما هفت آسمان محكم و گردانيديم چراغى افروخته

وانزلنا من المعصرات ماء ثجاجا لنخرج به حبا ونباتا

و فرود آورديم از ابرهاى بارنده آبى ريزان تا بيرون آريم آن آب دانه و گياهى

وجنات الفافا ان يوم الفصل كان ميقاتا يوم

و بوستانهاى درهم پيچيده بدرستيكه روز جدائى است وعده گاهى معلوم روزيكه

ينفخ في الصور فتاتون افواجا وفتحت السماء فكانت

دميده شود در صور پس بيائيد گروه گروه و گشوده شود آسمان پس باشد

ابوابا وسيرت الجبال فكانت سرابا ان جهنم

درها و رانده شود كوهها پس باشند سرابى بدرستيكه دوزخ

كانت مرصادا للطاغين مآبا لابثين فيها احقابا

باشند کمینگاهی مر کافران طاغیان را جای بازگشتن درنگ کنندگان در آن روزگارهای دراز

لا يذوقون فيها بردا ولا شرابا الا حميما وغساقا

نچشند در آن آب خنک و نه چیزی آشامیدنی لیکن بچشند آب جوشان و چرک دوزخیان

جزاء وفاقا انهم كانوا لا يرجون حسابا وكذبوا

پاداش داده شوند پاداشی موافق کردارشان بدرستیکه ایشان بودند که امید نمیداشتند بروز حساب و تکذیب کردند

بآياتنا كذابا وكل شيء احصيناه كتابا فذوقوا

بآیتهای ما تکذیب کردنی و هر چیز را نوشته ایم در نامهای اعمال ایشان نوشتنی پس بچشید

فلن نزيدكم الا عذابا ان للمتقين مفازا حدائق

پس هرگز نیفزاییم برای شما مگر عذابی بدرستیکه مر پرهیزکاران راست جاهای رستگاری عظیم باغهاست

واعنابا وكواعب اترابا وكاسا دهاقا لا يسمعون

و درختان انگور و دختران نار پستان همزاد و جام شرابی پر و پیاپی نشنوند در آنجا

فيها لغوا ولا كذابا جزاء من ربك عطاء حسابا

در آنجا هیچ بیهوده و نه دروغی جزا داده شوند پاداش از نزد پروردگار تو عطایی تمام و کامل وافی

رب السموات والارض وما بينهما الرحمن لا يملكون

پروردگار آسمانها و زمین و آنچه در میان آنهاست خدای بخشاینده مالک نباشند

منه خطابا يوم يقوم الروح والملائكة صفا

از نزد او سخنی را روزیکه بایستد روح و فرشتگان صف زده

لا يتكلمون الا من اذن له الرحمن وقال صوابا

سخن نگویند مگر آنکه دستوری دهد او را خدای بخشاینده و بگوید سخن حق

ذلك اليوم الحق فمن شاء اتخذ الى ربه مآبا انا

آن روز روز بودنیست پس هر که خواهد فرا گیرد بسوی پروردگار خود بازگشتنی بدرستیکه ما

انذرناكم عذابا قريبا يوم ينظر المرء ما قدمت يداه

بیم کردیم شما را عذابی نزدیک روزیکه بنگرد آدمی جزای آنچه پیش فرستاده دستهای او

ويقول الكافر يا ليتني كنت ترابا

و بگوید کافر ای کاشکی بودمی من خاک

سورة النازعات

بسم الله الرحمن الرحيم

والنازعات غرقا والناشطات نشطا والسابحات

بحق فرشتگان کشنده جانها که کافران را بدن سختی تمام و بحرمت فرشتگان قابض جانهای

سبحا فالسابقات سبقا فالمدبرات امرا يوم ترجف

بلطف و مهربانی پس بعزت فرشتگان پیشی گیرندگان بحالا بردن ارواح مؤمنان پیشی گرفتنی پس

الراجفة تتبعها الرادفة قلوب يومئذ واجفة

زمین لرزنده پس تابع او شود نفخه دوم صور پاره از دلها در آن روز باشند ترسان و لرزان

ابصارها خاشعة يقولون ءانا لمردودون

چشمهای ایشان فرو خوابیده و ذلیل باشند میگویند کافران که ما هر آینه بازگردیده شدگانیم

في الحافرة أإذا كنا عظاما نخرة قالوا تلك إذا كرة
در حالت اول ایا چون باشیم استخوانهای پوسیده گفتند آن بازگشتن آنگاه باز
خاسرة فإنما هي زجرة واحدة فإذا هم بالساهرة
با زیان پس جز این نیست که آن نفخه فریادیست یگانه پس آنگاه که ایشان باشند در روی زمین
هل أتاك حديث موسى إذ ناداه ربه بالواد المقدس
ایا آمد ترا حکایت موسی چون ندا کرد او را پروردگار او در وادی پاکیزه
طوى اذهب إلى فرعون إنه طغى فقل هل لك إلى
که طوی اسم اوست برو بسوی فرعون بدرستیکه او طغیان کرده پس بگو ایا هست ترا میل بآنکه
أن تزكى وأهديك إلى ربك فتخشى فأراه الآية
پاک شوی از کفر و راه نمایم ترا بسوی پروردگار تو پس بترسی پس بنمود او را موسی نشانی معجزه
الكبرى فكذب وعصى ثم أدبر يسعى فحشر فنادى فقال
بزرگی پس تکذیب کرد او را و عاصی شد پس برگشت بفرمان خدا شتابان پس جمع کرد قوم خود را پس
أنا ربكم الأعلى فأخذه الله نكال الآخرة والأولى
منم پروردگار شما که از همه برترست پس گرفت او را خدا العذاب عذاب آخرت و عذاب دنیا
إن في ذلك لعبرة لمن يخشى أأنتم أشد خلقا أم السماء
بدرستیکه درین عذاب هر آینه عبرتیست برای کسیکه بترسد ایا شما سخت ترید در آفرینش یا آسمان
بناها رفع سمكها فسواها وأغطش ليلها وأخرج ضحاها
که بنا کرد آنرا افراشت سقف آنرا پس درست کرد آنرا و تاریک کرد شب آنرا و بیرون آورد نور آفتاب آنرا

والأرض بعد ذلك دحاها أخرج منها ماءها
و زمین را بعد از آن بگسترد آنرا بیرون آورد از زمین آب او را
ومرعاها والجبال أرساها متاعا لكم ولأنعامكم فإذا
و چراگاه او را و کوهها را محکم و پایدار گردانید آنها را برخورداری برای شما و چهارپایان شما پس چون
جاءت الطامة الكبرى يوم يتذكر الإنسان ما سعى
بیاید بلیه بزرگ روزیکه یاد آورد انسان آنچه کسب کرده
وبرزت الجحيم لمن يرى فأما من طغى وآثر الحياة الدنيا
و ظاهر کرده شود دوزخ برای کسیکه ببیند پس اما آنکه از حد در گذشته و برگزیده زندگانی دنیا را
فإن الجحيم هي المأوى وأما من خاف مقام ربه
پس بدرستیکه دوزخ آن جایگاه اوست و اما هر که ترسیده باشد از ایستادن نزد پروردگار خود
ونهى النفس عن الهوى فإن الجنة هي المأوى
و باز داشته نفس خود را از آرزوی باطل پس بدرستیکه بهشت است جای قرار او
يسألونك عن الساعة أيان مرساها فيم أنت من ذكراها
می پرسند ترا از روز رستخیز که کی باشد اقامت آن در چه کاری تو از یاد کردن آن
إلى ربك منتهاها إنما أنت منذر من يخشاها
بسوی پروردگار تو انتهای دانش آن جز این نیست که تو بیم کننده هر که را که بترسد از آن روز
كأنهم يوم يرونها لم يلبثوا إلا عشية أو ضحاها
گویا ایشان روزیکه ببینند آنرا درنگ نکردند در دنیا مگر باندازه وقت عصر تا غروب

بسم الله سورة العبس اثنان واربعون آية الرحمن الرحيم

عبس وتولى ان جاءه الاعمى وما يدريك لعله يزكى

ترش کرد روی و برگردید اکه آمد بسوی او نابینا و چه دانا کرده ترا شاید او پاک شود

او يذكر فتنفعه الذكرى اما من استغنى فانت له تصدى

یا پند گیرد پس سود دهد او را پند دادن تو اما آنکه توانگری دارد پس تو مر او را روی آوری

وما عليك الا يزكى واما من جاءك يسعى وهو يخشى

و نیست بر تو هیچ از آنکه پاک نشود از کفر و اما آنکه بسوی تو که می شتافت و او می ترسید از خدا

فانت عنه تلهى كلا انها تذكرة فمن شاء ذكره في صحف

پس تو از او غافل می شوی حقا بدرستیکه این آیات پندیست پس هر که خواهد یاد کرد آن را در صحفهای

مكرمة مرفوعة مطهرة بايدي سفرة كرام بررة قتل

گرامی داشته شده و بلند قدر پاکیزه بدستهای نویسندگان بزرگواران نیکوکار کشته باد

الانسان ما اكفره من اي شيء خلقه من نطفة خلقه

آدمی که ناسپاس کرده از چه چیز بیافرید خدا او را از قطره منی بیافرید او را

فقدره ثم السبيل يسره ثم اماته فاقبره ثم اذا شاء

پس اندازه کرد او را بطورهای گوناگون پس راه بیرون آمدن از شکم مادر آسان کرد برای او پس بمیرانید او را پس در گور کرد او را پس آنگاه

انشره كلا لما يقض ما امره فلينظر الانسان الى

زنده گرداند او را حقا که هنوز ادا نکرده آدمی آنچه فرموده خدا او را پس باید بنگرد آدمی بسوی

طعا

طعامه انا صببنا الماء صبا ثم شققنا الارض

بسوی خوراک خود بدرستیکه ما فرو ریختیم آب باران فرو ریختنی پس شکافتیم زمین را

شقا فانبتنا فيها حبا وعنبا وقضبا وزيتونا ونخلا

شکافتنی پس برویانیدیم در آن دانه بسیار و انگور و سپست و زیتون و درخت خرما

وحدائق غلبا وفاكهة وابا متاعا لكم ولانعامكم

و باغهای بسیار درخت و میوه‌های بسیار و چراگاه بجهت برخورداری شما و چهارپایان شما

فاذا جاءت الصاخة يوم يفر المرء من اخيه وامه

پس بیاید نفخه صور روزیکه بگریزد آدمی از برادر خود و مادر خود

وابيه وصاحبته وبنيه لكل امرئ منهم يومئذ

و پدر خود و زن خود و فرزندان خود برای هر مردی از ایشان در آن روز

شان يغنيه وجوه يومئذ مسفرة ضاحكة

حالتیست که کفایت او را در غم و اندوه خود و رویهای گروهی در آن روز نورانی خنده ناک

مستبشرة ووجوه يومئذ عليها غبرة ترهقها

شادمانند و رویهای گروهی در آن روز باشد بر آنها غبار غم و تیرگی فرا گیرد آنها را

قترة اولئك هم الكفرة الفجرة

تیرگی آن گروه ایشانند کافر بدکار

سورة التكوير تسع وعشرون آية

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا الشمس كورت ۝ وإذا النجوم انكدرت ۝ وإذا الجبال
آنگاه که آفتاب درهم نوردیده گردد و چون ستارگان فرو ریخته شوند و چون کوهها مانند
سيرت ۝ وإذا العشار عطلت ۝ وإذا الوحوش
آب روان شود و چون ده ماهه آبستن مهمل گذاشته شوند و چون وحشیان
حشرت ۝ وإذا البحار سجرت ۝ وإذا النفوس زوجت
جمع کرده شوند و چون دریاها مملو شوند و چون نفسها جفت گردند با بدنها
وإذا الموءودة سئلت ۝ بأي ذنب قتلت ۝ وإذا الصحف
و آنگاه که دختران زنده بگور پرسیده شوند که بکدام گناه کشته شدند و آنگاه که نامههای اعمال
نشرت ۝ وإذا السماء كشطت ۝ وإذا الجحيم سعرت ۝ وإذا
گشاده شوند و آنگاه که آسمانها پراکنده شوند و چون دوزخ افروخته گردد و چون
الجنة أزلفت ۝ علمت نفس ما أحضرت ۝ فلا أقسم
بهشت نزدیک کرده شود بداند هر نفسی آنچه حاضر کرده از خیر و شر پس سوگند میخورم
بالخنس الجوار الكنس ۝ والليل إذا عسعس ۝ والصبح
بستارگان پنهان شدگان در روز سیارات که مختفی شده کاهند از انوار آفتاب و گوشند آنگاه که تاریک
إذا تنفس ۝ إنه لقول رسول كريم ۝ ذي قوة عند
آنگاه که بدمد بدرستیکه قرآن هر آینه گفتار رسول بزرگوار است خداوند قوت نزد

ذي العرش

ذي العرش مكين ۝ مطاع ثم أمين ۝ وما صاحبكم
خداوند عرش با جاه و مرتبت فرمان برده شده در آسمانها با امانت و نیست صاحب شما
محمد یعنی
بمجنون ۝ ولقد رآه بالأفق المبين ۝ وما هو على
دیوانه و به تحقیق دید قدرت خدا را در آسمان که هویداست و نیست او بر
الغيب بضنين ۝ وما هو بقول شيطان رجيم ۝
وحی متهم و نیست آن گفتار دیو رانده شده از رحمت
فأين تذهبون ۝ إن هو إلا ذكر للعالمين ۝
پس کجا میروید نیست این قرآن مگر پندی مر جهانیان را
لمن شاء منكم أن يستقيم ۝ وما تشاءون إلا أن
هر کرا خواهد از شما که ثابت باشد بر راه راست و نمیخواهید راه راست را مگر آنکه
يشاء الله رب العالمين ۝
سورة الانفطار تسع عشرة آية
خواهد خداوند مربی جهانیان

بسم الله الرحمن الرحيم

إذا السماء انفطرت ۝ وإذا الكواكب انتثرت ۝ وإذا
چون آسمان شکافته شود و چون ستارگان فرو ریزند و چون
البحار فجرت ۝ وإذا القبور بعثرت ۝ علمت نفس ما قدمت
دریاها روان کرده شوند و چون گورها زیر و زبر کرده شوند بداند هر نفسی جزای آنچه پیش فرستاده

وأخرت ۝ يا أيها الإنسان ما غرك بربك الكريم ۝ الذي

وا انرا که تاخیر کرده ای ادمی چه چیز فریفته ترا به پروردگار تو که بزرگوار است انکه

خلقك فسويك فعدلك ۝ في أي صورة ما شاء ركبك ۝

افرید ترا پس درست کرد ترا پس راست کرد در هر صورتی که خواست ترکیب کرد ترا

كلا بل تكذبون بالدين ۝ وإن عليكم لحافظين ۝ كراما

نه چنانست بلکه تکذیب میکنید روز قیامت را و بدرستیکه بر شما هر اینه نگاهبانند بزرگواران

كاتبين ۝ يعلمون ما تفعلون ۝ إن الأبرار لفي نعيم ۝

نویسندگان اعمال شما میدانند انچه را می کنید بدرستیکه نیکوکاران هر اینه در نعمتند

وإن الفجار لفي جحيم ۝ يصلونها يوم الدين ۝ وما هم

و بدرستیکه بدکاران در دوزخند در ایند بدوزخ در روز حساب و نیستند ایشان

عنها بغائبين ۝ وما أدريك ما يوم الدين ۝ ثم ما أدريك

از دوزخ ناپدید شوندگان و چه دانی تو که چیست قیامت پس چه دانی تو

ما يوم الدين ۝ يوم لا تملك نفس لنفس شيئا والأمر يومئذ

که چیست روز قیامت روزیکه مالک نبود هیچ تنی از هیچ چیز را البته و فرمان در ان روز

سورة التطفيف لله ۝ وهي ست وثلثون آية

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

ويل للمطففين ۝ الذين إذا اكتالوا على الناس يستوفون ۝

وای مر کم بها را که چون کیل و وزن کنند برای خود از مردمان تمام میگیرند

وإذا كالوهم أو وزنوهم يخسرون ۝ ألا يظن أولئك

و چون کیل کنند برای مردمان یا بسنجند برای ایشان کم کنند ایا نمیدانند ان گروه

أنهم مبعوثون ۝ ليوم عظيم ۝ يوم يقوم الناس

بدرستیکه ایشان برانگیخته شدگان خواهند بود برای روز بزرگی روزیکه برخیزند مردمان

لرب العالمين ۝ كلا إن كتاب الفجار لفي سجين ۝

مر حکم پروردگار جهانیان را حاشا که بگروند بدرستیکه نامه اعمال بدکاران در هر اینه در سجین است

وما أدريك ما سجين ۝ كتاب مرقوم ۝ ويل يومئذ

و چه دانی تو که سجین چیست دفتر اعمالیست نوشته شده وای در ان روز

للمكذبين ۝ الذين يكذبون بيوم الدين ۝ وما

مر تکذیب کنندگان را انکه تکذیب میکنند روز قیامت را و

يكذب به إلا كل معتد أثيم ۝ إذا تتلى عليه آياتنا

تکذیب نمیکند بان مگر هر از حد گذشته گناهکار که چون خوانده شود براو ایتهای ما

قال أساطير الأولين ۝ كلا بل ران على قلوبهم

گوید این افسانهای پیشینیانست حاشا که بگروند بلکه زنگ افکنده بر دلهای ایشان

ما كانوا يكسبون ۝ كلا إنهم عن ربهم يومئذ

انچه هستند که کسب میکنند حاشا که بگروند بدرستیکه ایشان از رحمت پروردگار خود در ان روز

لمحجوبون ثم انهم لصالوا الجحيم ثم يقال هذا الذي كنتم

باز داشته شدگانند پس بدرستیکه ایشان هر آینه در آیندگانند بدوزخ پس گفته میشود که اینست آنچه بودید

به تكذبون كلا ان كتاب الابرار لفي عليين

که آنرا تکذیب میکردید حقا بدرستیکه نامه اعمال نیکوکاران در علیین است

وما ادريك ما عليون كتاب مرقوم يشهده المقربون

و چه دانا کرد ترا که چیست علیین نامه اعمالیست نوشته شده گواهی میدهند آن فرشتگان مقرب خدا

ان الابرار لفي نعيم على الارائك ينظرون تعرف

بدرستیکه نیکوکاران در ناز و نعمتند بر تختها نشستگان می نگرند مردمان میشناسی تو

في وجوههم نضرة النعيم يسقون من رحيق مختوم

در رویهای ایشان تازگی نعم را آشامانیده میشوند از شراب خالص مهر کرده شده

ختامه مسك وفي ذلك فليتنافس المتنافسون

که مهر آن مشکست و درین جزا پس باید که رغبت کنند رغبت کنندگان

ومزاجه من تسنيم عينا يشرب بها المقربون ان الذين

و آمیزش آن شراب از آب چشمه تسنیم که چشمه ایست که می آشامند از آن نزدیکان خدا بدرستیکه آنانکه

اجرموا كانوا من الذين امنوا يضحكون واذا مروا

شرک آوردند میشدند از جمله آنانکه گرویده اند خنده کنان و چون بگذرند

بهم يتغامزون واذا انقلبوا الى اهلهم انقلبوا فكهين

بر ایشان با یکدیگر بچشم اشاره میکنند بجانب ایشان و چون باز میگردند بسوی کسان خود باز میگردند لذت یابندگان

واذا

واذا راوهم قالوا ان هؤلاء لضالون وما ارسلوا

و چون ببینند مومنان را گویند بدرستیکه این گروه هر آینه گمراهانند و حال آنکه فرستاده نشده

عليهم حافظين فاليوم الذين امنوا من الكفار يضحكون

بر مومنان نگهبانان پس امروز کسانیکه ایمان آورده اند از کفار خنده می کنند

على الارائك ينظرون هل ثوب الكفار ما كانوا

بر تختهای آراسته مینگرند آیا جزا داده شوند کفار آنچه را بودند

سورة الانشقاق يفعلون خمس وعشرون آية

که میکردند

بسم الله الرحمن الرحيم

اذا السماء انشقت واذنت لربها وحقت واذا الارض

آنگاه که آسمان شکافته شود و فرمان برد پروردگار خود را و سزاوار شده بشنیدن آن و چون زمین

مدت والقت ما فيها وتخلت واذنت لربها وحقت يا ايها

کشیده و هموار بوده بیرون افکند آنچه در اوست و خالی شود از همه چیز و فرمان برد حکم پروردگار خود را و سزاوار شده بشنیدن آن ای

الانسان انك كادح الى ربك كدحا فملاقيه فاما

آدمی بدرستیکه تو سعی نماینده بسوی جزای پروردگار خود سعی نمودنی پس ملاقات کننده آنی پس آنکه

اوتي كتابه بيمينه فسوف يحاسب حسابا يسيرا

داده شود نامه اعمال او بدست راست او پس زود باشد که حساب کرده شود حسابی آسان

وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ

و باز گردد بسوی اهل خود شادمان و اما آنکه داده شده نامه اعمال او

وَرَاءَ ظَهْرِهِ ۝ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا ۝ وَيَصْلَىٰ سَعِيرًا ۝

از پس پشت پس زود باشد که بخواند و تمنا کنند هلاکت را و گوید وا ویلا وا ثبورا و در آید با تش افروخته

إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝

بدرستیکه او بود در میان اهل خود خوشحال و بدرستیکه او گمان برد که هرگز باز نگردد

بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝ فَلَا أُقْسِمُ بِالشَّفَقِ ۝

آری بدرستیکه پروردگار او است بحال او بینا پس سوگند میخورم بشفق

وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۝ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۝ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا

و سوگند بشب و آنچه بپوشیده شب و سوگند بماه آنگاه که تمام گردد هر آینه بر نشینند حالی را

عَنْ طَبَقٍ ۝ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ

بعد از حالی پس چیست ایشان را که نمی گروند چون خوانده شود بر ایشان

الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ۝ — سجدهٔ مسنونه

قرآن سجده نمی کنند بلکه آنکه کافر شده اند تکذیب کنند

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ إِلَّا

و خدا دانا تر است بآنچه پنهان میکنند در دلهای خود پس بشارت ده ایشانرا بعذابی دردناک مگر

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

کسانیکه ایمان آوردند و اعمال شایسته کردند مر ایشانراست مزد ناکاسته

بسم الله

سورة البروج — بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ — اثنان وعشرون آية

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ۝ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ۝ وَشَاهِدٍ

سوگند بآسمان صاحب برجها و سوگند بگواهی داده شده و دهنده

وَمَشْهُودٍ ۝ قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ ۝ النَّارِ ذَاتِ

گواهی که لعنت کرده شده اند یاران شکافها در زمین یاران آتش خداوند

الْوَقُودِ ۝ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ۝ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِا

هیمه چون ایشان بودند بر دوران آتش نشستگان و بودند ایشان بر آنچه میکردند با

لْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ۝ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ

گرویدگان گواهان و انتقام نکشیدند از مومنان چیزی الا آنکه میگروند مومنان بخدای

الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَ

غالب ستوده آنخدائیکه او راست پادشاهی آسمانها و زمین

اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝ إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ

و خدا بر همه چیزی حاضر است بدرستیکه کسانیکه در فتنه افکندند مردان مومن را

وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ

و زنان مومنه را پس توبه نکردند پس مر ایشانراست عذاب دوزخ و مر ایشانراست

عَذَابُ الْحَرِيقِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

عذاب آتش سوزان بدرستیکه آنکسانیکه گرویدند و کردار شایسته کردند

لهم جنات تجری من تحتها الانهار ذلك الفوز الكبير

مر ایشان راست بهشتها یکه میرود از زیر انها جویها این جزا رستکاریست بزرک

ان بطش ربك لشديد انه هو يبدئ ويعيد

بدرستیکه سخت کرفتن پروردکار تو هر اینه سخت است بدرستیکه خدای او دید اورد و باز میکرداند

وهو الغفور الودود ذو العرش المجيد فعال لما

و اوست امرزکار کنهکاران دوست دار طیعان خداوند عرش بزرک کننده انچه را

يريد هل اتيك حديث الجنود فرعون وثمود بل

خواهد ایا امد بتو حکایت لشکرهای عظیم که قوم فرعون و قبیله ثمود بلکه

الذين كفروا في تكذيب والله من ورائهم محيط بل هو

کسانیکه کافر شدند در تکذیب اند و خدا از ورای ایشان فراکرده است بلکه ان

قرآن مجيد سورة الطارق سبع عشر في لوح محفوظ

قران بزرکست در لوح محفوظ

بسم الله الرحمن الرحيم

والسماء والطارق وما ادريك ما الطارق النجم

سوکند باسمان و ستاره صبح و چه دانی تو چه چیست ان ستاره درخشنده

الثاقب ان كل نفس لما عليها حافظ فلينظر الانسان

فروزان نیست هیچ نفسی مکر انکه برو نکهبانست پس باید که نظر کند ادمی

مم خلق خلق من ماء دافق يخرج من بين الصلب والترائب

که از چه افریده شده افریده شده از ابی ریخته شده در رحم که بیرون می اید از میان پشت و استخوان سینه

انه على رجعه لقادر يوم تبلى السرائر فما له من

بدرستیکه خدا بر باز کردانیدن ان هر اینه تواناست روزیکه اشکارا کردد نهانیها پس نیست مر او را

قوة ولا ناصر والسماء ذات الرجع والارض ذات

هیچ قوتی و نه هیچ یاری دهنده سوکند باسمان خداوند باران و زمین خداوند

الصدع انه لقول فصل وما هو بالهزل انهم يكيدون

کیاه بدرستیکه قران هر اینه کفتاریست جدا کننده حق از باطل و نیست ان سخن بیهوده بدرستیکه کافران مکر میکنند

كيدا واكيد كيدا فمهل الكافرين امهلهم رويدا

کید کردنی و جزا دهم مکر ایشانرا بعذاب دادنی پس مهلت ده کافرانرا فرو کذار ایشانرا اندک زمانی

سورة الاعلى تسع عشر آية

بسم الله الرحمن الرحيم

سبح اسم ربك الاعلى الذي خلق فسوى والذي

بپاکی یاد کن نام پروردکار خود را که برتر است از هر چیز انکه بیافرید پس راست کرد همه را و انکه

قدر فهدى والذي اخرج المرعى فجعله غثاء احوى

تقدیر کرده پس ره نمود و انکه بدید اورده چراکاه را پس کردانید انرا پس از سبزی خشک سیاه

سَنُقْرِئُكَ فَلَا تَنسَىٰ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ

زود باشد که بخوانیم برتو قرآن را پس فراموش نکنی مگر آنچه خواهد خدا بدرستیکه او میداند آشکارا

وَمَا يَخْفَىٰ وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَىٰ فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَىٰ

و آنچه پنهانست و مهیا کرده ایم برای تو خصلتهای نیکو پس پند ده بدرستیکه سود کند پند دادن

سَيَذَّكَّرُ مَن يَخْشَىٰ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى الَّذِي يَصْلَى النَّارَ

بتحقیق که پند پذیرد کسی که بترسد از خدا و دوری گزینند ازان بدبخت تری که درآید در آتش

الْكُبْرَىٰ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ

بزرگتر پس نمیرد درآن و نه زنده ماند به تحقیق که رستگاری یافت آنکه پاک

وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

و یاد کرد نام پروردگار خود را پس نماز گذارد بلکه برمی گزینید زندگانی دنیارا

وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ إِنَّ هَٰذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ

و سرای آخرت بهتر و پاینده ترست بدرستیکه این سخن هر آینه در صحیفهای پیشین است

صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ

صحیفهای ابراهیم و موسی

سورة الغاشية ست وعشرون آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ

آیا آمد بتو حکایت روز قیامت که فراگیرنده است رویها در آن روز با خواری

عاملة

عَامِلَةٌ نَّاصِبَةٌ تَصْلَىٰ نَارًا حَامِيَةً تُسْقَىٰ مِنْ عَيْنٍ

کارکنان رنج کشند غلها را و زنجیرها را تعب کشندگان درآیند در آتشی سوزنده می آشامند از چشمه

آنِيَةٍ لَّيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِن ضَرِيعٍ لَّا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي

بغایت گرم نباشد مر ایشان را طعامی مگر از خار خشک زهردار که فربه نکند و سود نه بخشد

مِن جُوعٍ وُجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ لِّسَعْيِهَا رَاضِيَةٌ فِي

هیچ از گرسنگی رویها در آن روز باشند تازه و با طراوت از کارهای خود خشنود در

جَنَّةٍ عَالِيَةٍ لَّا تَسْمَعُ فِيهَا لَاغِيَةً فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

بهشتی بلند مرتبه که نشنوند درآن بهشت سخن بیهوده درآن بهشت چشمه ایست روان

فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ وَنَمَارِقُ

درآن بهشت تختهای برافراشته شده و کوزهای نیکو گذاشته شده و بالشها

مَصْفُوفَةٌ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ أَفَلَا يَنظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ

در پهلوی هم گسترده شده و فرشهای گسترده آیا نمی بینی بسوی شتر

كَيْفَ خُلِقَتْ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ وَإِلَى الْجِبَالِ

که چگونه خلق کرده شده و بسوی آسمان که چگونه برافراشته شده و بسوی کوهها

كَيْفَ نُصِبَتْ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ فَذَكِّرْ إِنَّمَا

که چگونه برپا شده و بسوی زمین که چگونه پهن شده پس پند ده جز این نیست

أَنتَ مُذَكِّرٌ لَّسْتَ عَلَيْهِم بِمُصَيْطِرٍ إِلَّا مَن تَوَلَّىٰ وَكَفَرَ

که تو پند دهنده نیستی تو برایشان مسلط مگر آنکه پشت گرداند و کافر شد

فيعذبه الله العذاب الاكبر ان الينا ايابهم

پس عذاب خواهد کرد او را خدا عذابی بزرگ بدرستیکه بسوی ماست بازگشت ایشان

ثم ان علينا حسابهم سورة الفجر ثلثون آية

پس بدرستی برماست پرسش اعمال ایشان

بسم الله الرحمن الرحيم

والفجر وليال عشر والشفع والوتر والليل اذا

بحق طلوع صبح و شبهای ده گانه و بحرمت شفع و وتر و سوگند بشب چون

يسر هل في ذلك قسم لذي حجر الم تر كيف

بپایان رسد آیا هست درین سوگندها سوگندی مر صاحبان عقل کامل را آیا ندیدی که چگونه

فعل ربك بعاد ارم ذات العماد التي لم يخلق

کرد پروردگار تو بقوم عاد ساکنان شهر ارم عماداران رفیع اند که آفریده نشد

مثلها في البلاد وثمود الذين جابوا الصخر با

مثل آنها در شهرها و قوم ثمود آنانکه بریدند سنگها برای مسکنها

لواد وفرعون ذي الاوتاد الذين طغوا في البلاد

در وادی القری و چگونه کرد بفرعون صاحب قوتها آنانکه طغیان کردند در شهرها

فاكثروا فيها الفساد فصب عليهم ربك سوط عذاب

پس بسیار کردند در شهرها تباهی را پس ریخت بر ایشان پروردگار تو انواع عذاب

ان ربك

ان ربك لبالمرصاد فاما الانسان اذا ما ابتليه

بدرستیکه پروردگار تو هر آینه در کمین گاهست پس اما آدمی چون آزمایش نماید او را

ربه فاكرمه ونعمه فيقول ربي اكرمن واما اذا

ما ابتليه فقدر عليه رزقه فيقول ربي اهانن

پس تنگ گرداند بر وی روزی او را پس گوید پروردگار من خوار گردانید مرا

كلا بل لا تكرمون اليتيم ولا تحاضون على طعام

نه چنانست که میگویند بلکه گرامی نمیدارند یتیم را و ترغیب نمی نمایند یکدیگر را بر طعام دادن

المسكين وتاكلون التراث اكلا لما وتحبون

درویشان و میخورند مال میراث را خوردنی جامع حلال و حرام و دوست میدارند

المال حبا جما كلا اذا دكت الارض دكا دكا

مال را دوستی بسیار حقا که چون خرد کرد انیده زمین خرد کردنی از پی هم

وجاء ربك والملك صفا صفا وجيء يومئذ بجهنم

و بیاید فرمان پروردگار تو و آیند فرشتگان صف صف و آورده شود در آنروز جهنم

يومئذ يتذكر الانسان وانى له الذكرى يقول

در آنروز پند گیرد آدمی و از کجا باشد مر او را منفعت پند گرفتن میگوید

يا ليتني قدمت لحياتي فيومئذ لا يعذب عذابه

ای کاشکی من پیش فرستادمی عمل خیری برای زندگی خود درین روز پس آنروز عذاب نکند مانند عذاب

أَحَدٌ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ
احدی و بند ننهد مانند بند نهادن او هیچ کس گویند ای النفس آرام گرفته
ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي
بازگرد بسوی رحمت پروردگار خود در حال که خشنود باشی از وی و او خشنود باشد از تو پس درآی در زمره بندگان
وَادْخُلِي سورة الفجر ثلثون آية مكية جَنَّتِي
و درآی در بهشت من

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

لَا أُقْسِمُ بِهَٰذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَٰذَا الْبَلَدِ وَوَالِدٍ
سوگند یاد کنم باین شهر مکه و حال آنکه تو فرود آمده باین شهر و سوگند بپدر
وَمَا وَلَدَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ أَيَحْسَبُ أَنْ
و آنچه زاده بدرستیکه آفریدیم آدمی را در سختی آیا می پندارند که
لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا
که هرگز قادر نبود بروی هیچ کس از روی حسرت گوید تلف کردم مال بسیار
أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ وَلِسَانًا
آیا می پندارد که ندید او را هیچ کس آیا پدید نکردیم برای او دو چشم و زبانی
وَشَفَتَيْنِ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ
و دو لب و راه نمودیم او را دو راه پس نگذشت بر سختی از گریوه بلندی

وما ادريك

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ فَكُّ رَقَبَةٍ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ
و چه دانی تو که چیست آن گریوه بلند آزاد کردن بنده یا طعام دادن در روز
ذِي مَسْغَبَةٍ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ ثُمَّ
خداوند گرسنگی یتیمی که خداوند قرابت باشد یا مسکینی خداوند فقر تمام پس باشد
كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا
باشد از آنانکه گرویدند و وصیت نمودند یکدیگر را بشکیبایی و وصیت نمودند یکدیگر را
بِالْمَرْحَمَةِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا
بمهربانی آن گروه یاران دست راست اند و آنانکه کافر شدند بآیتهای
هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُؤْصَدَةٌ
ما ایشان یاران دست چپ اند بر ایشان باشد آتش در بسته

سورة الشمس خمس عشر آية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا وَالْقَمَرِ إِذَا تَلَاهَا وَالنَّهَارِ إِذَا
و بحق آفتاب و روشنی چاشت آن و بحق ماه چون از پی درآید آفتاب را و بحق روز چون
جَلَّاهَا وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا
روشن کند آفتاب و بشب چون بپوشاند آفتاب را و سوگند بآسمان و آن قادری که بنا کرد آنرا

وَالْاَرْضِ وَمَا طَحٰیهَا ۝ وَنَفْسٍ وَمَا سَوّٰیهَا ۝ فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا

و بحق زمین و قادری که گسترانید انرا و بحق هر نفسی و انکه راست کرد پدید انرا پس درو دل او افگند راه بد کاری او را

وَتَقْوٰیهَا ۝ قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَكّٰیهَا ۝ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسّٰیهَا ۝

و طریق پرهیزکاری او را که بدرستیکه رستکاری شده انکه پاک کرده باشد او را و بتحقیق نومید شده انکه کم نام کرد او را

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوٰیهَا ۝ اِذِ انْبَعَثَ اَشْقٰیهَا ۝ فَقَالَ لَهُمْ

تکذیب کردند کفار پیغمبر خود را قبیله ثمود بسبب طغیان خود چون برخواست بدبخت ترین ایشان پس گفت ایشان را

رَسُولُ اللّٰهِ نَاقَةَ اللّٰهِ وَسُقْیٰهَا ۝ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا

رسول خدا حذر کنید از کشتن ناقه خدا و آب خوردن آن پس تکذیب کردند او را و پی کردند

فَدَمْدَمَ عَلَیْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّٰیهَا ۝ وَلَا یَخَافُ

پس خشم گرفت بر ایشان پروردگار ایشان بگناه ایشان پس یکسان نمود هلاکت و نمی ترسند

سورة اللیل عُقْبٰیهَا ۝ احدی وعشرون آیة

از انجام کار هلاکت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ

وَالَّیْلِ اِذَا یَغْشٰی ۝ وَالنَّهَارِ اِذَا تَجَلّٰی ۝ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ

سوگند بشب چون بپوشاند آفتاب را و سوگند بروز چون روشن شود و بحق آنکه بیافرید نر

وَالْاُنْثٰی ۝ اِنَّ سَعْیَكُمْ لَشَتّٰی ۝ فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰی وَاتَّقٰی وَصَدَّقَ

و ماده را که بدرستیکه سعی شما در کارها هر آینه پراکنده است پس اما آنکه عطا کرد و پرهیزکاری نمود و از معاصی و تصدیق کرد

بِالْحُسْنٰی ۝ فَسَنُیَسِّرُهُ لِلْیُسْرٰی ۝ وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰی ۝ وَ

ملت نیکو را پس بتحقیق آسان گردانیدیم برای او طریقه آسان را و اما آنکه بخیلی کرد و بی نیاز شد از طاعت

كَذَّبَ بِالْحُسْنٰی ۝ فَسَنُیَسِّرُهُ لِلْعُسْرٰی ۝ وَمَا یُغْنِی عَنْهُ

و تکذیب کرد ملت نیکو را پس زود باشد که آسان کنیم برای او مشکلی و باز ندارد از و مال او

مَالُهُ اِذَا تَرَدّٰی ۝ اِنَّ عَلَیْنَا لَلْهُدٰی ۝ وَاِنَّ لَنَا

مال او وانگاه که بیفتد بقعر دوزخ بدرستیکه بر ماست راه نمایی و بدرستیکه بر ماست

لَلْاٰخِرَةَ وَالْاُولٰی ۝ فَاَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظّٰی ۝ لَا یَصْلٰیهَا

آخرت و دنیا پس بترسانیدیم شما ای اهل مکه از آتشی زبانه کشنده در نیاید آتش را

اِلَّا الْاَشْقَی ۝ الَّذِی كَذَّبَ وَتَوَلّٰی ۝ وَسَیُجَنَّبُهَا الْاَتْقَی ۝

مگر بدبخت تری که تکذیب کرد دین حق را و روی گردانید از آن و زود باشد که دور گرده شود از آتش پرهیزگاری

الَّذِی یُؤْتِی مَالَهُ یَتَزَكّٰی ۝ وَمَا لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ

آنکه میدهد مال خود را حال آنکه پاکی می‌خواهد و نبود هیچ کس را نزد او هیچ سابقه نعمتی که خواهد

تُجْزٰی ۝ اِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْاَعْلٰی ۝ وَلَسَوْفَ

مکافات کنند او را بلکه میدهد مال خود را برای جستن رضای پروردگار خود که برتر است از همه و هر آینه زود باشد

سورة الضحی یَرْضٰی ۝ عشر آیة

که خشنود شود

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ

وَالضُّحٰی ۝ وَالَّیْلِ اِذَا سَجٰی ۝ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰی ۝ وَلَلْاٰخِرَةُ

بحق چاشتگاه و بحق شب چون بیارامد که بدرود نکرده ترا پروردگار تو و دشمن نگرفته ترا و هر آینه آخرت

خيرٌ لك من الاولى ولسوف يعطيك ربك فترضى

بهتر است برای تو از دنیا و زود باشد که عطا فرماید ترا پروردگار تو پس خشنود شوی

الم يجدك يتيما فاوى ووجدك ضالا فهدى

آیا نیافت ترا یتیم پس جای داد ترا و یافت ترا گم شده از دوستان پس راه نمود ترا

ووجدك عائلا فاغنى فاما اليتيم فلا تقهر

و یافت ترا درویش پس توانگر گردانید پس اما یتیم پس قهر مکن

واما السائل فلا تنهر واما بنعمة ربك فحدث

واما سائل پس نا امید مکن واما به نعمت پروردگار خود پس حدیث کن

سورة الم نشرح بسم الله الرحمن الرحيم ثمان آيات مكية

الم نشرح لك صدرك ووضعنا عنك وزرك

آیا نگشادیم برای تو سینه ترا و برداشتیم از تو بار گران ترا

الذي انقض ظهرك ورفعنا لك ذكرك فان مع

که گران بار کرده پشت ترا و برافراشتیم برای تو نام ترا پس بدرستیکه با هر

العسر يسرا ان مع العسر يسرا فاذا فرغت فانصب

دشواری آسانیست بدرستیکه با هر دشواری آسانیست پس چون فارغ شوی از تبلیغ رسالت

والى ربك فارغب سورة التين ثمان آية

بسم الله الرحمن الرحيم

پس رنج بکش بعبادت و بسوی پروردگار خود پس رغبت کن

والتين والزيتون وطور سينين وهذا البلد

سوگند بانجیر و سوگند بزیتون و بحق کوه طور سینا و بحق این شهرهای

الامين لقد خلقنا الانسان في احسن تقويم

امن و امان که بتحقیق بیافریدیم آدمی را در نیکوترین صورتی

ثم رددناه اسفل سافلين الا الذين امنوا وعملوا

پس باز گردانیدیم او را در پیری فروترین فروتران مگر کسانیکه ایمان آوردند و اعمال

الصالحات فلهم اجر غير ممنون فما يكذبك بعد

شایسته کردند پس مر ایشانراست مزدی بی منت پس چه بر تکذیب میدارد ترا بعد از این

بالدين اليس الله سورة العلق تسع عشر آية باحكم الحاكمين

دلایل روز جزا آیا نیست خدا حکم کنندگان

بسم الله الرحمن الرحيم

اقرأ باسم ربك الذي خلق خلق الانسان من علق

بخوان بنام پروردگار خود که بیافرید همه چیز را آفرید انسان را از خونهای بسته

اقرأ وربك الاكرم الذي علم بالقلم علم الانسان

بخوان و پروردگار تو بزرگتر و کریم است خدائیکه بیاموزانید نوشتن بقلم بیاموخت آدمی را

ما لم يعلم كلا ان الانسان ليطغى ان راه استغنى ان

آنچه از آنجمله نبود که بخودی خود دید بدرستیکه کافران میشوند بدرستیکه آدمی هر آینه از حد بدر میرود از آنکه بیند خود را

الى ربك الرجعى ارايت الذي ينهى عبدا اذا صلى

بدرستیکه بسوی پروردگار است بازگشت آیا دیدی تو آنرا که باز میدارد بنده را از نماز چون نماز گذارد

والسماء

أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى ۝ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى ۝ أَرَأَيْتَ

خبر ده مرا اگر باشد [illegible] بر راه راست یا امر فرماید خلق را به پرهیزکاری خبر ده مرا

إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝ أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى ۝ كَلَّا لَئِنْ

که اگر او دروغ داشت آن را و بازداشت [illegible] آیا نمی‌داند که خدا می‌بیند [illegible] که او کرده

لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ۝ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ۝

اگر باز نه ایستد از این کار هر آینه [illegible] پیشانی در دروغ گوینده خطا کننده

فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ ۝ كَلَّا لَا تُطِعْهُ وَاسْجُدْ

پس باید بخواند [illegible] اهل مجلس خود را [illegible] که بخوانیم زبانیه دوزخ را [illegible] که او کرده فرمان مبر او را و سجده کن خدا را

سورة القدر وَاقْتَرِبْ ۝ خمس آیة مکیة

و نزدیکی جوی باو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ

بدرستیکه ما فرو فرستادیم قرآن را در شب قدر یعنی شبی که اندازه کارها می‌کنند و چه دانی تو که چیست شب

الْقَدْرِ ۝ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ

قدر شب قدر بهتر است از هزار ماه فرود آیند فرشتگان

وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝ سَلَامٌ هِيَ

و جبریل در آن شب بفرمان پروردگار خود از هر کار بزرگ دائم [illegible] آن شب قدر

حَتَّى سورة البینة مَطْلَعِ ثمان آیة مکیة الْفَجْرِ ۝

تا دمیدن سپیده صبح

بسم الله

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ

نبودند آنانکه کافر شدند از اهل توریة و انجیل و بت پرستان جدا شوندگان از دین باطل خود

حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۝

تا که آمد بایشان حجتی روشن فرستاده از نزد خدا که می‌خواند اوراق پاک از هر عیبی

فِيهَا كُتُبٌ قَيِّمَةٌ ۝ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ

در آن اوراق نوشته‌هایست درست و متفرق نشدند از دین حق آنانکه داده شده اند کتاب را

إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا

مگر بعد از آنکه آمد بایشان حجتی روشن و امر کرده نشدند مگر آنکه پرستش کنند

اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ

خدا را خالص کردگان برای خدا عبادت خود را میل از همه کنندگان و برپای دارند نماز را

وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ ۚ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا

و بدهند زکوة را و آن ملتی درستی است بدرستیکه آنانکه کافر شده اند

مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ

از جهودان و ترسایان و بت پرستان در آتش دوزخند جاویدان

فِيهَا ۚ أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

در آن آن گروه ایشان بدترین مردمانند بدرستیکه آنانکه گرویده اند و کرده اند عملهای

الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ

شایسته آن گروه ایشان بهترین مردمانند پاداش ایشان نزد پروردگار ایشان

جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

بهشتهای جای اقامت است که میرود از زیر آنها نهرها حال آنکه جاویدان باشند در آن بوستان

أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

همیشه خوشنود است خدا از ایشان و خشنود شدند ایشان از خدا این کرامت مر آن است که ترسید از پروردگار خود

سورة الزلزال ثمان آيات مدنية

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا ۝

چون جنبیده شود زمین آن جنبشی که وعده کرده شده است و بیرون آورد زمین بارهای گران خود را

وَقَالَ الْإِنسَانُ مَا لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا ۝

و گوید انسان چیست مر زمین را امروز سخن گوید زمین با خلق خبرهای خود را

بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَى لَهَا ۝ يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا

بسبب آنکه پروردگار تو الهام فرمود مر زمین را امروز باز گردند مردمان پراکنده

لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ ۝ فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَن يَعْمَلْ

تا نموده شود کردارهای ایشان پس هر که کند عمل همورن مورچه خوردی نیکی ببیند آنرا و هر که کند

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ سورة العاديات احدى عشرة آية شَرًّا يَرَهُ ۝

هموزن مورچه خوردی بدی ببیند آنرا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

والعادیات

وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا ۝ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا ۝ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا ۝

سوگند باسبان جهنده در غزوه نفس زننده سوگند بآن اسبان بیرون آورندگان آتش بسم بر وادی اورده غط پس باسبان غارت کنندگان وقت صبح

فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا ۝ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا ۝ إِنَّ الْإِنسَانَ لِرَبِّهِ

پس برانگیختند در آن وقت غباری بسیار پس میان در آمدند در آن وقت گروهی از دشمنان بدرستیکه آدمی مر پروردگار خود را

لَكَنُودٌ ۝ وَإِنَّهُ عَلَى ذَلِكَ لَشَهِيدٌ ۝ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

ناسپاس است و بدرستیکه آدمی بر آن ناسپاسی خود هر آینه گواه است و بدرستیکه او برای دوستی مال هر آینه سخت است

أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ ۝ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝

آیا پس نمیداند که چون برانگیخته شوند آنها که در قبرها باشند و گرد کرده شود آنچه در سینهها است

إِنَّ رَبَّهُم بِهِمْ سورة القارعة احدى عشرة آية يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

بدرستیکه پروردگار ایشان بایشان در آن روز آگاه است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَارِعَةُ ۝ مَا الْقَارِعَةُ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝ يَوْمَ

آن روز کوبنده دلها چیست آن روز کوبنده و چه دانی که چیست آن روز کوبنده روزیکه

يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝ وَتَكُونُ الْجِبَالُ

باشند مردمان مانند پروانههای پراکنده شده و باشند کوهها

كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ ۝ فَأَمَّا مَن ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَهُوَ فِي

چون پشم زده کرده شده پس اما آنکه گران شده ترازوهای اعمال نیک او پس او در

عِيشَةٍ رَّاضِيَةٍ ۝ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝

زیستنی باشد پسندیده و اما آنکه سبک شده ترازوهای اعمال نیک او پس جای او دوزخ است

وما ادريك ما هيه نار حامية

سورة التكاثر ثمان آيات

وچه دانی تو که چیست دوزخ آتشی تفسیده

بسم الله الرحمن الرحيم

الهكم التكاثر حتى زرتم المقابر كلا سوف تعلمون ثم

مشغول کرده شما را از خدا بسیاری قوم و قبیله تا آنکه رفتید بشمار مردگان بگورستانها چنین باید زود بدانید که ...

كلا سوف تعلمون كلا لو تعلمون علم اليقين

پس چنین کنید زود بدانید که چنین باید ... چنین نه بینید اگر بدانید دانستنی بیگمان

لترون الجحيم ثم لترونها عين اليقين ثم لتسئلن

چنان ... که ... دیدن ... بیقین پس هر آینه پرسیده می شوند

يومئذ عن النعيم

سورة العصر ثلث آيات مكية

در آن روز از ناز و نعمت که بدان مشغول شده

بسم الله الرحمن الرحيم

والعصر ان الانسان لفى خسر الا الذين امنوا وعملوا

بحق آخر روز بدرستیکه انسان هر آینه در زیانکاریست مگر آنکه گرویدند و اعمال

الصالحات وتواصوا بالحق وتواصوا بالصبر

شایسته کردند و وصیت کردند یکدیگر را براستی و وصیت کردند یکدیگر را بشکیبایی

بسم الله الرحمن الرحيم

سورة الهمزة تسع آيات مكية

ويل

ويل لكل همزة لمزة الذى جمع مالا وعدده يحسب ان

وای مر هر بدگوی عیبجوی را که جمع کرده مالی بسیاری و شمرده آنرا می پندارد بدرستیکه

ماله اخلده كلا لينبذن فى الحطمة وما ادريك

مال او جاوید گذارد او را در دنیا چنین نه پندارد هر آینه افکنده شود البته در آتش شکننده و چه دانی تو

ما الحطمة نار الله الموقدة التى تطلع على الافئدة

که چیست آتش شکننده آتش الهی برافروخته که برآید بر دلها

انها عليهم مؤصدة فى عمد ممددة

سورة الفيل خمس آيات

بدرستیکه آتش بر ایشان دربسته شده است در ستونهای سراپرده های آتشین دراز کشیده شده

بسم الله الرحمن الرحيم

الم تر كيف فعل ربك باصحاب الفيل الم يجعل كيدهم

آیا ندانستی که چگونه کرد پروردگار تو با اصحاب فیل آیا نگردانید مکر ایشانرا

فى تضليل وارسل عليهم طيرا ابابيل ترميهم بحجارة

در تباهی و بطلان و فرستاد بر ایشان مرغانی بسیار گروه گروه که می انداختند بر ایشان سنگی

من سجيل فجعلهم كعصف مأكول

سورة القريش اربع آيات

از جنس سنگ گل پس گردانید ایشانرا مانند کشت که خورده شده باشد

بسم الله الرحمن الرحيم

لايلاف قريش ايلافهم رحلة الشتاء والصيف فليعبدوا

برای الفت و التیام دلهای قریش الفت یافتن ایشان در سفر زمستان و تابستان پس باید بپرستند

ربَّ هٰذا البيتِ الّذی اطعمهم من جوعٍ وآمنهم

پروردگار این خانه را که طعام دادشان از گرسنگی و ایمن کردشان را

سورة الماعون

من خوفٍ

سبع آیة

از بیم ترس

بسم الله الرحمن الرحیم

أرأیتَ الّذی یکذّبُ بالدّین فذٰلک الّذی یدُعّ

آیا دیدی تو آنرا که تکذیب کرد روز جزا را پس آن تکذیب کننده آنست که بزور میراند

الیتیم ولا یحضّ علی طعام المسکین فویلٌ للمصلّین

یتیم را و ترغیب نمیکند خود و دیگرانرا بر طعام دادن مسکینی پس وای بر نمازکنندگانی

الّذین هم عن صلوتهم ساهون الّذین هم یراؤن ویمنعون

که ایشان از نماز خودشان بیخبرند آنکسانیکه ایشان ریا میکنند و باز میدارند

سورة الکوثر

الماعون

ثلث آیة

از ابزار ماندگان

بسم الله الرحمن الرحیم

إنّا أعطیناک الکوثر فصلّ لربّک وانحر إنّ شانئک

بدرستیکه ما عطا کردیم ترا خیر بسیار را فرزندان بشمار پس نماز کن برای پروردگارت و قربانی کن بدرستیکه دشمن دارنده تو

هو

سورة الکافرون

ست آیة

الأبتر

اوست بریده شده از هر خیر

بسم الله الرحمن الرحیم

قل یا أیّها الکافرون لا أعبدُ ما تعبدون ولا أنتم

بگو ای محمد ای گروه کافران نمی پرستم من در استقبال آنچه شما می پرستید و نه شما

عابدون ما أعبدُ ولا أنا عابدٌ ما عبدتم ولا أنتم

پرستنده اید آنرا در استقبال که می پرستم من و نه من پرستنده ام الحال آنچه می پرستید شما و نه شما پرستنده اید آنرا

عابدون ما أعبد

سورة النصر

ثلث آیة

لکم دینکم ولی دین

که الحال می پرستم

مر شمار است دین شما و مرا است دین مرا

بسم الله الرحمن الرحیم

إذا جاء نصر الله والفتح ورأیت الناس یدخلون فی دین

چون بیاید مدد خدا و فتح مکه و ببینی مردمانرا که در می آیند در دین حق

الله أفواجاً فسبّح بحمد ربّک واستغفره إنّه کان توّاباً

خدا گروه گروه پس بپاکی یادکن خدا را مقرون بستایش پروردگار خود و آمرزش بخواه از او بدرستیکه او هست توبه قبول کننده

سورة تبت خمس آیة مکیة

بسم الله الرحمن الرحیم

تبّت یدا أبی لهبٍ وتبّ ما أغنی عنه ماله وما کسب

بریده باد دو دست ابی لهب و هلاک شد او باز نداشت عذاب را از او مال او و آنچه کسب کرده

سيصلى نارا ذات لهب وامرأته حمالة الحطب في جيدها حبل من مسد

زود باشد که در آید در آتش صاحب زبانه و در آید زن او بردارندهٔ هیمه در گردن او رسنی از لیف خرما بافته

سورة الإخلاص بسم الله الرحمن الرحيم اربع آيات

قل هو الله احد الله الصمد لم يلد ولم يولد ولم يكن له كفوا احد

بگو که او خدای یکتاست خدای بی‌نیاز است نزاد کسی را و نزاده شد از کسی و نبود مر او را همتا و همجنس

سورة الفلق بسم الله الرحمن الرحيم سبع آيات

قل اعوذ برب الفلق من شر ما خلق ومن شر غاسق اذا وقب

بگو پناه گیرم به پروردگار سپیده‌دم از بد آنچه آفریده است و از شر تاریکی چون در آید

ومن شر النفاثات في العقد ومن شر حاسد اذا حسد

و از شر زنان دمنده کان در گرهها و از شر هر حاسدی چون حسد برد

سورة الناس بسم الله الرحمن الرحيم ست آيات

قل اعوذ برب الناس ملك الناس اله الناس من شر الوسواس

بگو پناه میگیرم به پروردگار آدمیان پادشاه آدمیان معبود آدمیان از شر دیو فریبنده

الخناس الذي يوسوس في صدور الناس من الجنة والناس

تم بالخير

پس جهنده از نام خدا آنکه وسوسه میکند در دلهای مردمان از پریان و آدمیان

اللهم إن كان منا في القرآن من سهو أو خطاء أو نسيان أو زيادة

أو نقصان أو لحن أو تحريف كلمة من موضعها أو ترتيل بالمد و

الوقف والهمزة والإظهار والإدغام والقلب والإخفاء أو

تشديد أو جزم أو تأخير كلمة على غير ما أنزلته فاعف

عنا واغفر لنا اللهم اجعل القرآن ربيع قلوبنا وشفاء صدورنا

ونور أبصارنا وجلاء أحزاننا وذهاب همومنا وغمومنا

وسعة في أرزاقنا وصحة في أبداننا ومغفرة لذنوبنا وقائدنا

وسائقنا ودليلنا إليك وإلى جناتك جنات النعيم ودارك

دار السلام مع الذين انعمت عليهم من النبيين والصديقين والشهداء

والصالحين وحسن اولئك رفيقا اللهم اجعل القران لنا في الدنيا احد...

وفي القبر مونسا وفي القيمة صاحبا وعلى الصراط دليلا وفي الجنة رفيـ...

اللهم اهدنا بالقران وشرفنا بالقران وعافنا بعظمة القران واعف عنا بركـ...

القران وهون علينا سكرات الموت بشرف القران وثقل ميزاننا...

يوم القيمة بكمال القران واحشرنا يوم القيمة مع القران انك انت

الكريم المنان والرحيم الرحمن وذو المن والاحسان اللهم اغفر

لنا ولوالدينا ولاستادنا ولمشائخنا ولاحبائنا ولذوي الحقوق علينا

ولجميع المؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الاحياء منهم

والاموات وتابع بيننا وبينهم بالخيرات انك مجيب الدعوات

ومنزل البركات وانت على كل شيء قدير برحمتك يا

ارحم الراحمين وصلى الله على سيدنا ونبينا وشفيعنا يوم الجزاء

وهادينا الى طريق الهدى محمد واهل بيته الطيبين

الطاهرين المعصومين الامجاد بحرمة سورة الفاتحة

و هذه تفال من كلام الله الجبار والملك القهار

...ر فال خویش | بیشکی واقف شود از حال خویش

...یش کردن طهارت از نخست | مصحف از اول و آخر درست

...حمد برخواند و ذلک ...لد | سورهٔ اخلاص و ثبت پیش دار

...ون کنی ثبت سه بار ای نیک رای | این دعا برخوان و مصحف برگشای

...للهم انی توکلت علیک و تفألت بکتابک فارنی

...ما هو المکنون في سرك المكنون في غيبك

ا	چون آید نفال اندر کتاب	٭	ابتدای کار شد خیر و صواب
ب	زنیکوئی بیابی راستی	٭	منفعت یابی ز صاحب ...
ت	به توبه بازگردی از خطا	٭	گروهی ... دفع بلا
ث	اگر آید نفال اندر کلام	٭	گروهی ... دنیا نیک ...
ج	جد و جهد کن در کار خویش	٭	... ناگهان ...
ح	[illegible]	٭	از بلا و از عنا ...
خ	خاطر شد از خوف و خطر	٭	با خدا باش و ز ...
د	دولت ...	٭	[illegible]
ذ	دشمن ... شاد باش	٭	وز غم و اندوه دل ...
ر	نفال آید نشان مهتری	٭	هم ز عمر و هم ز دولت ...
ز	زکار خویش برانی بجان	٭	عاق...
س	سعادت بیابی در دو سرای	٭	هم ...
ش	ز دشمن بنماید ترس و بیم	٭	باید...
ص	صبری کرد باید در مراد	٭	چونکه...
ض	روزی ... چند غمخواری شوی	٭	جنگ...
ط	اگر آید نفال ای خوب کار	٭	از ر...
ظ	اگر آید شوی از رنج و درد	٭	بس...
ع	اگر آید نفال اندر زمان	٭	آشکار...
غ	صدقه بخلق از خواسته	٭	چون...
ف	اگر آید نفال ای هوشیار	٭	جمع کردی کار و کردگار ...
ق	اگر گردی مقبول قول	٭	... شوی از بیم ...
ک	هم آن لحظه گشت ناگهان	٭	در حضور او قرب ...
ل	اگر آید نفال ای مرد خاص	٭	از غم و اندوه دل یابی خلا...
م	از چیزی ندامت باید او	٭	... باز گردد ...
ن	در کاری که رنج برده	٭	خیر یابی زانکه بس آزرده
ه	از خلقان شوی ...	٭	سازد کار ز عالم کار سا...
و	هلاک دشمنان آید نفال	٭	باز رست از گفتگوی ...